பாண்டுரங்க பரப்பிரம்மணேநமஃ:

ஸ்ரீபக்தலீலாமிர்தம்.

மகாமகோபாத்தியாய, டாக்டர்
டபிள்யூ. சாமிநாதையர் அவர்கள் நிலையம்
அஞ்சைசிவாநீகரம்

ஸ்ரீ பகவத் பாகவதோத்தமமணியாகிய

ஸ-ஸ்ரீ இராஜாராம் கோவிந்தராவ்
சூரியவம்சியவர்களால்
இயற்றியது.

திரிசிரபுரம்
தமிழ் தலைமைப்புலவராகிய மகாவித்துவான்

மகா ஸ-ஸ்ரீ தி. வி. கோவிந்தபிள்ளை
யவர்களால் பார்வையிடப்பட்டு

தஞ்சைமாநகர் தமிழ்தலைமைப்புலவராகிய
மகா-ஸ-ஸ்ரீ மதுரைமுத்துபாத்தியாயர்
அவர்களால் ஒருவாறு பார்வையிடப்பட்டு

ஸ்ரீ கிருஷ்ணகாத்தாவின் சகோதரராகிய
ஸ-ஸ்ரீ மாதுசாமிசூரியவம்சியவர்களது
தஞ்சை "திவாகர முத்திராட்சரசாலையில்"
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1888.

முகவுரை.

II ஸ்ரீகளைச் சொரிக்கும் அலைகளையுடைய கடல் சூழ்ந்த பூவுலகின்கண் பலவிடங்களிடம் பெருக்கவேண்டுமென்று கருதிமலையமா முனிவரன் கரகமண் டலத்தில் மலிந்து வடிவமர்ந்து சையபருவதத்துத் தங்கியபோதுதந்திமுகத்தோன் கரகவடிவாகவந்து கவிழ்ப்பக்குதித்து அம்மலையிலுள்ள மணிகள் பொன்மணல் அகில் குங்குமம் சந்தனம் பாடலங்கொன்றை சுரை புன்னை யானைக்கொம்பு முதலிய பொருள்களையெல்லாம் வாரிச்கொண்டு குறவர்தங் குடியெலாங் குலைதரப்புகுந்து மயிற்றோகையாடி யவரியக்குறிஞ்சி நிலத்தினைக்கடந்து பாலைவிற்பரவி மேடைந்தங் குலத்தோர் வில்லம்பு முதலாய்க் கைக்கொண்டு அந் நிலவெய்பத்தையதற்றி முல்லைநிலத்தில் முல்லைகாய்ச் சென்று ஆயர்பாடி புக்கு கண்ணனைப்போல் ஆய்ச்சியர் ஆடைகளையும் வெண்ணெய்பால் தயிர்நெய்யை யும் அடிக்கலோ டபகரித்துக்கொண்டு மருதொடு குருந்து முதலிய மரனெலாம் பெயர்த்துக் கொண்டு நுரையொடும் இருகரைமோதி யெழுந்தார்ப் பரித்து மருதவைப்படைந்து இருபாலு முள்ள அநேகம் கால்வாய் வழி யொழுகி கடையர்தம்மனைக் கதவினின்முட்டி வரிகுளந் தடாக மோடை யெல்லாம் நிர ப்பி வயல்தொறுமுலாவிவாழை பலா மா தெங்கு கமுகு கன்னல் முதலிய சோலையிற்சென்று தாய்முலைப்பால்கொடு சிசுக்களை வளர்க்கு மாறுபோல் வளர் த்துப் பலனுறச்செய்தும் தன்னிடைமூழ்கினோர் சனனந்தரங்களிற் செய்தபா வங்களனைத்தும் பரிதியைக்கண்ட பனிபோற்பறக்கச்செய்தும் சன்றதாய்போ லின்பமொடு வளர்தரு தெய்விகத் தன்மையிற் சிறந்த காவிரிநதி வாய்ந்தசோழ நன் நாட்டை (ஆழ்மு மகலமுமுடைய அகழியினாலும் உயர்வுற்றிண்மையுமுடை ய இடைகன்ற மதிலினாலும் சூழப்பட்டு உயர்நிலையுள்ள நான்கு கோபுரமாகவிள ங்கும் வாயில்களையுடைத்தாய் பிரம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர்களென்னும் நான்கு வர்ணத்தாருடைய அநேகம் மேனிலை மாடமாளிகைகள் நிரம்பிய வீதி களும் பெரிய ராஜவீதியும் சமுத்திர கோஷ்டம்போ லொலிக்கின்ற அநேகம் கடைவீதிகளும் வேத பாடசாலை சாஸ்திர பாடசாலை தமிழ்ப்பாடசாலை தெலு ங்கு பாடசாலை சங்கீத வித்தியாபாடசாலை நாடகசாலை செலம்பசாலை அன்ன சாலை இவைகள் ஒவ்வொரு வீதிகளிலும் பலவாகவும் ஒவ்வொரு வீதிகளிலும் பலபாக வதர் மடங்கள் சைவர் மடங்கள் பல புராணங்கள் பிரசங்கஞ் செய் யும் தானங்களும் தெருக்கள்தோறும் அன்னசத்திரங்களும் ஞானவான்கள் ஞா னசாஸ்திர விசாரஞ் செய்யும் ஸ்தானங்களும் ஸ்ரீவேங்கடேசப்பெருமாள் ஸ்ரீலெட்சுமிநரசிங்கப்பெருமாள் ஆலயமுதல் அநேகம் விஷ்ணு வாலயங்க ளும் ஸ்ரீபிரகதீசர் கொங்கணேசர் ஆலயமுதல் அநேகம் சிவாலயங்களும் இ வைகளுக்கு மத்தியில் இராஜாவின் அரண்மனையைச்சூழ்ந்த புரிசைகளோடுங்கூ டிய உயர்ந்த மதிலும் எழுநிலை மாடமும் அநேக மாடிகளும் கூடகோபுரங்க ளும் ஆடரங்கும் செய்குன்றும் பந்தடிமேடைகளும் சின்காரவனங்களும் செந் தாமரைத்தடாகங்களும் கொலுமண்டபம் சபாமண்டபம் முதல் அநந்த மண்ட பங்களும், பொக்கிஷசாலை ஆய்தசாலை அஸ்வசாலை கஜசாலை ரதசாலை யாகசா லை வைத்தியசாலை முதலிய பல சாலைகளும், பலபண்டம் தானியாதிகள் நிறை த்திருக்கும் களஞ்சியங்களும் பசுக்கூட்டங்களுடைய தொழுவங்களும் பாளையங்

களிருகரும [illegible] மறைகளும மறைய [illegible] விசேஷித்திர விநோதைகளாகிய [illegible]
வகையகையாகிய [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
நகரில மணிமுகுதா நதியையும பரரா [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
முரசு படைமுரச கலியாணமுரச [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [

[illegible] பெற்
[illegible] சூரியவமிசி 1 பீம
[illegible] சூரியவமிசிகளும்
[illegible] சூரியவமிசிகளும் பேரனுகிய
[illegible] பெறுவர் கொண்டா
[illegible] சூரியவமிசியவர்கள் 1
[illegible] சூரியவமிசியவர்கள் 1 இதுகால்வாக
[illegible] அபபண்ண
[illegible] சூரியவமிசியவர்களுக்கு
[illegible] சூரியவமிசி 1 மூன்றுவதா
[illegible] சூரிய
[illegible] சூரியவமி
[illegible] சோதிகரா சூரிய [illegible] முதாதவராகிய
[illegible] கடகசிய [illegible] கிய கோவிந்துராவ்சூ
[illegible] (இவருடகாராஜா உசூரில்
[illegible] அபபா [illegible] சிறபயகாயிருந்தபோதிலும்
[illegible] மொழி [illegible] தமமுடைய வாக்கத்
[illegible] ஸ்ரீலெட்சி
[illegible] காரணமாய வாரதை
[illegible] வருமாகிய பெ[illegible] முன்னோ தங்கள் கிர
[illegible] கட்டி தினம இரணடுவே
[illegible] பதுநாளுறசவமும்
[illegible] பெருகாரவாகளிடதில மி
[illegible] நாளாவிரதியாய்
[illegible] திருவாய்
[illegible] அவ்வனுஷ்டானபர
[illegible] வரயிருநதார. இபபடியிருக்
[illegible] சாவாந்தி
[illegible] சுவாமி
[illegible] ஒரு காரியாரத்தமாக
[illegible] மிராகிருதபாஷை
[illegible] இது தமிழதேசமாகையால்
[illegible] செய்யத்தக்கவளீயே
[illegible] பொருட்டாகவே வந்தேன் நீ அவ்வண்ணஞ்
[illegible] எமபெருமானுடைய திரு
[illegible] மறைதருளினர். உடனேயிவர் விழித்
[illegible] தேம்பிதேம்பி யழுதனர் உடனே சமீபதகிலிருந்த சகோதரர் பீம்ராவ் சூ
[illegible] வினவத் தாரகண்டசொப்பனத்தைத் தெரிவித்தார்
[illegible] எமமுடைய சாகதமதைச் சோசியரைக்கொண்டு பார்த்தார் சோசி
[illegible] கணனியாலக்கன சாதகமாகையால இப்போது செவ்வாய்திசை

இந்தச் செவ்வாயினுடைய புத்தி சமீபமாயிருக்கிறது இந்தச்செவ்வாய்புத்தியில் மாரணமென்றுஎழுதியுங்கொடுத்தார்கள் அதைக்கேட்டசிலதினங்களுக்குப்பின சில யோக்கியர்களைவைத்துக்கொண்டு தான்கண்டசொப்பனத்தையும் தன் சாதகத்திலுள்ள தனது மரண சமீபத்தையுஞ் சொல்லி ஷை பக்தர்களுடைய சரித்திரங்களிருக்கு மிடந்தேடி வரவழைக்கவும் அப்படி வரவழைப்பதைத்தமிழில் மொழிபெயர்க்கவுமே என்னுடைய ஆயுள்நாள் போராதுப்போ லிருக்கிறது தவிர தமிழ் கொஞ்சம் வாசித்திருந்தபோதிலும் அதிகமாய்க்கவிசெய்தவழக்கமில்லைசெய்யத்தொடங்கினாலும் நீண்டவருடக்கணக்கான நாட்செல்லுமேசுவாமி சொல்லிய சொப்பனத்துக்குயான் என்னசெய்வேன் என்று யோசித்துக்கொண்டிருக்கும் தருணத்தில் தில்லைஸ்தானத்தில் அவதாரசொரூபமா யெழுந்தருளியிருக்கின்ற வைகுண்டாசாரி சுவாமிகள்வந்துசேர்ந்தார் இந்நாதிகளையெல்லாம் அவர் விசாரித்தறிந்துகொண்டதமக்குள் ஆலோசித்து அப்பா அவர்களைப்பார்த்துச் சொன்னதாவது எம்பெருமான் எனக்குப்பிரேரணம்பண்ணினபடிசொல்லுகிறேன் உமக்கு ஆயுட்காலம் சொற்பமென்றுபெருமான் கட்டளையை மறக்கவேண்டாம் இப்போதே அரம்பித்துக்கொள்ளும் ஏத்தனையாடங்களில் இப்புராணம்நிறைவேறுமோஅதற்குமேல்சாதககாலம் உம்மிடத்தில்வருமேயல்லது அதற்கிடையில்வராது இதற்கு ஆக்ஷேபனைகிடையாதென்று சொல்லினார் அம்மொழியை ஸ்ரீபாணரெங்கன்கட்டளையாக உட்கொண்டு அறிவினிலுயர்ந்த அஜபால ராஜவமிசன் வசிஷ்டகோத்திரன் வாமன சூத்திரன் மஞ்சள் துவஜன் மஞ்சள்காதியன் தாரக மந்திரன் சிம்ம முத்திரையோன் இலக்குமிதேவியன் அயோத்திநகரன் தூதவஸ்திரன் காண்ட சஸ்திரன் கிவப்புப்பரியன் பொறையினில் மிகுந்தோன் கொடையினிற் சிறந்தோன் நடையினுலொழுங்கோன் வைணவசீலன் அன்பினுக்காலயன் ஆத்மவிசாரன் சர்ச்சனர்நேயன் சாதுசங்கத்தன் சூரியவமிசி ராஜாராம் அவர்கள் பிராகிருத பாஷையிலுள்ள பக்தர்களுடைய சரித்திரங்களை அநேகமிடங்களிலிருந்துவரவழைத்து ஆராய்ச்சிசெய்து அநேகம் பக்தர்களில்தம்முடைய சக்திக்கும்புத்திக்கும் ஒத்த எண்பத்திரண்டு பக்தர்களுடைய சரித்திரங்களைப்பொருள் வழுவாமல் தமிழில் மொழிபெயர்த்து. [illegible]ரனுடைய விபவம் அந்தர்யாமித்துவம் அர்ச்சாவதாரத்துவம் விபூதி முதலியவும் பிரமசரியன் கிரகஸ்தன் வானப்பிரஸ்தன் சன்னியாசி [illegible] இல்லறம் துறவறமும் தர்மம் அர்த்தம் சிறுபான்மை [illegible] பிரம க்ஷத்திரிய வைசியர் சூத்திரர்கள் ஒழுக்கமும் நவ [illegible] யேல் நடைபலவற்றிற்கும் முன்னோர் நூல்களில் வி[illegible]தியும் விலக்குவிதியும் பெரும்பாலும்தழுவிச் செந்தமிழ் விருத்தச்செய்யுளாய் காப்பிய முறையுடைத்தாய் இலக்கணங்களுக்கெடுத்துக்காட்டு மோரிலக்கியமாய் பக்திக்கோராலயமாய் பக்தர்களுக்குப்பாக்யமாய் வாழ்பவர்களுக்கு மாநிதியாய் உற்றுக்கேட்போர்க் குணுமமுதாய் கற்றோர்க்குக் கழிமதுவாய் செந்தாமரைச் செல்விமணாளற்குத் திருமாலையாய் பிரமா விஷ்ட்ணுருத்திரன்மாயை வியாசர்வான்மீகர் சுகர் பிரகலாதனர் ஆஞ்சநேயர் முதலிய தேவர்கள் ரிஷிகள் முதலானோரும் இக்கலியுகத்தில் சற்றேறக்குறைய எந்நூறு வருடங்களுக்குப்பின் மாராட்டிர இந்துஸ்தான் தேசங்களில் மானுடராக அவதரித்து ஸ்ரீபண்டரிநாதனுடைய பத்திசெய்து பேறுபெற்ற மரபும்முறையும் வழாமல் பண்டரிமான்மியந்தொடர்ந்தபுண்டலீகர்சரித்திரமுதல்துக்காராம் சுவாமி சரித்திர மீறுக எண்பத்திரண்டு பத்தர்கள் சரித்திரங்களையும் தமிழ்வேதமாகிய ஸ்ரீநாலாயிரப் பிரபந்தத்தைத்தழுவிய ஆறுயிரத்துச்சிலுவானம் செய்யுளாக பக்தலீலாமிருத மென்கிற பெயருடன் செய்தனர் இங்ஙனஞ் செய்தநூலை வைணவாகம முணர்ந்த வைணவரும மாகாவித்துவானுமாகிய திரிசுரபுரம்

ஸ்ரீ

ஸ-ஸ-ஸ்ரீகோவிந்த பிள்ளையவர்களால் முழுவதும் பரிசீலனஞ் செய்வித்துப் பின்னர்த்தமது மனையிலுள்ள பெத்ததாசசுவாமிகள் சந்நிதியில கிரந்தம் தெலுங்கு பிராகிருதம் தமிழ் ஆகிய பாஷைகளிற்றேர்ந்த வித்துவான்களையும் கியானவான்களையும் பகவத்பக்தர்களான பிரபுக்களையும் குழுமச்செய்துதாமும்தம்முடைய சகோதரர்களாகிய கிருஷ்ணசாமி சூரியவமிசி பீமராவ் சூரியவமிசி மாதுசாமிராவ் சூரியவமிசி இம்மூவரும் தமது புத்திரராகிய அப்பண்ணராவ் சூரியவமிசியவர்களும் நின்று வந்தவர்களுக்கெல்லாந் தக்க மரியாதைசெய்து இருத்தியபின்னர் முறைப்படி அரங்கேற்றுவித்து ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்துவுக்குமங்களாரதி செய்து பெத்ததாச சுவாமிகளுக்கும் ஆரதிசெய்தபின் கிரமப்படி வித்துவான்களுக்கெல்லாம் எஸ்திராலங்காரஞ்செய்வித்து அவர்களால் கொடுக்கப்பட்ட சாத்துக் கவிகளைப பெற்றுக்கொண்டு யாவருக்கும் சந்தனபட்டிதாம்பூலம் பிரசாதமுங்கொடுத்து சேவித்து ஆசீர்வாதம் பெற்றனுப்பிவித்துச்சிலநாட்கழித்து தஞ்சைமாநகர மகா வித்துவானாகிய மதுரைமுத்துபாத்தியாயரைக்கொண்டு ஒருவாறு பார்வையிடச்செய்து பெத்ததாச சுவாமிகள் சந்நிதியில் ஷையுபாத்தியாயர் பிரசங்கஞ் செய்யவும் ராமுடு உபாத்தியாயர் வாசிக்கவும்செய்து பத்துமாதத்தில் பூரணமாக நிறைவேறியபின் அச்சிற்பதிப்பிக்க வேண்டுமென்று கருதி தமது கனிஷ்ட சகோதரராகிய மாதுசாமிசூரியவமிசியவர்களையும் தமது புத்திரர் அப்பண்ணராவ் சூரியவமிசியவர்களையும் சென்னபட்டணத்திற்கனுப்பி அச்சுப்பதிக்கவேண்டிய கருவிகளையெல்லாம் வரவழைத்து தமது பெத்ததாசசுவாமிகள் சந்நிதியில் அச்சுக்கூடம் ஏற்படுத்தி எண்பத்திரண்டு பத்தாகள் சரித்திரங்களும் பதித்தாயினவுடன் பண்டாரநாதன் கருணைகூர்ந்து ஆச்சரியமான அற்புதமாய்த்தமது பரமபதநாட்டுக்கழைத்துக்கொண்டார் அப்போது முன்செவ்வாய்திசை செவ்வாய்புத்தியில சாதகத்திற்சொல்லியமரணகாலம் தப்பி வைகுண்டாசாரிய சுவாமிகள் சொல்லியபடி மேல் ஏழு வருடமிருந்து ஷை புராண நிறைவேறியபின் ராகுதிசை குருபுத்தியில் அடைந்தனர் இவ்விதமான அற்புதம்பொருந்திய இப்பத்தலீலாமிருத கிரந்தத்தை ஷையப்பா அவர்கள் சகோதரர்களாகிய கிருஷ்ணசாமிசூரியவமிசி யவர்களும் மாதுசாமிசூரியவமிசியவர்களும் புத்திரராகிய அப்பண்ணராவ்சூரியவமிசியவர்களும் மிகுந்த சிரத்தாபத்தி விசுவாசத்தோடு பார்க்கியாயிருந்த சாத்துக்கவிகளை அச்சிற்பதிப்பித்து [illegible] பூசைசெய்தற்குயோக்கியமாகவும் புஸ்தகம் கட்டி நிறைவேற்றினார்கள். இந்தபபத்தலீலாமிருதத்தைப் படித்தவர்களும் கேட்டவர்களும் பூசித்தவர்களும் ஸ்ரீபண்டாரபுவாசரான தேவாதிதேவன் ஸ்ரீலெட்சுமிநாயகருடைய கிருபையால் இம்மையில் புத்திரபௌவத்திரபாரம்பரையாய் அந்தடைருரிய சம்பண்ணராய்வாழ்ந்து மறுமையில் பரமபதநாட்டில் எம்பெருமான் சந்நிதியில் நித்திய வாழ்வுற்றிருப்பார்கள்.

ஸ்ரீ மாதுசாமி சூரியவம்சியவர்கள் மொழிப்படி

தஞ்சைமகாவித்துவான்

மகா-ஸ-ஸ்ரீ மதுரைமுத்துபாத்தியரவர்கள்

இயற்றியதுமாநாகர்.

ஸ்ரீ பக்தலீலாமிருத பக்தர்கள்.

சரித்திர அட்டவணை.

நெ.	சரித்திரம்	பக்கம்	செய்யுள்
க	புண்டலீகர்	க	௧௫அ
உ	ஜயதேவர்	உ௫	௧உ
௩	துளசிதாசர்	௩௧	௧௫௧
௪	நாமதேவர்	௫௩	௧அ௩
௫	சபரிதாசர்	௫௫	௧௩௩
௬	தியானதேவர்	௬௧	உ௧௬
௭	கூர்மதாஸர்	௬அ	௫உ
அ	ராகாகும்பார்	௧௪	உ௬
௩	கோராகும்பார்	௧௧	௫௪
௩	பரிசாபாகவதர்	௧௧	௫௩௩
௩௧	ஜகமித்திரர்	௧௩௧	௩௩
௩உ	ஜோகாபரமானந்தர்	௧உ௧	உஉ
௩௩	நரஹரிபக்தர்	௧உ௪	௩௩
௩௪	ஜனபாயி	௧உ௧	௪௬
௩௫	மச்சேந்திர நாதர்	௧௩உ	௩௫
௩௬	கோபிசந்த ராஜன்	௧௩௩	௩
௩௭	சாங்கதேவர்	௧௪௬	௧உ௬
௩அ	சோகாமேளர்	௧௪௬	உஉ
௩௩	பத்மநாபவேதியர்	௧௪௫	௩௭
உ௩	நோநிதாஸர்	௧௪௭	௩௬
உ௪	பிர்பாஜி பக்தர்	௧௪௭	உ௬
உஉ	நரசிம்மமேதா	௧௪௭	௧உ௩
உ௩	ராமதாசர்	௧௭	௩௩
உ௪	பிரமசாரி	௧௭	௩௩
உ௫	ஞாதாசர்	௧௭	௫௫
உ௬	சேனநாபிதர்	௧௭	௫அ
உ௭	சாத்விகராஜன்	௧௭	௩௩
உஅ	கருமாபாயி	௧௭	உ௭
உ௩	ஜயவந்தபக்தர்	௧௭	௩
௩௩	சூதாதாசர்	௧௭	௩
௩௪	ரசிகமுராரிபக்தர்	௧௭	௩௭
௩உ	மீராபாயி	௧௭	௩
௩௩	தாசிகான்ஹே பாத்ரா	௧௭	௩
௩௪	சாமாஜி பண்டிதர்	௧௭	௩
௩௫	மிருத்யுஞ்சய பக்தர்	௧௭	௩
௩௬	பானுதாசர்	௧௭	௩
௩௭	ஏகநாதசுவாமிகள்	௧௭	௩
௩அ	மாண்கோஜிபோதலே	௧௭	௩
௩௩	பரிரம்பட்டர்	௧௭	௩
௩௩	கணேசதாசர்	௧௭	௩
௪௪	கேசவசுவாமி	௧௭	௩
௪உ	கோமாயியம்மாள்	௧௭	௩

ஸ்ரீ பக்தலீலாமிருத பக்தர்கள்.

சரித்திர அட்டவணை.

செ.	சரித்திரம்	பக்கம்	செய்யுள்
௧௩	லதிப்ஷாபக்தர்	௩௮௫	௩௫
௧௪	சந்தோபாபக்தர்	௩௮௬	௩௩
௧௫	நீளோபாபக்தர்	௩௮௫	௨௫
௧௬	உத்தவசித்கனர்	௩௮௬	௨௧
௧௭	நாபாஜிபக்தர்	௩௮௩	௩௭
௧௮	நானகதாசர்	௩௮௩௨	௩௩
௧௯	பிரேமாபாயி	௩௮௩௩	௨௮
௫௦	சிளாபாயி	௩௮௭௨	௩௨
௫௧	சமர்த்தராமதாசசுவாமிகள்	௩௮௭௫	௩௨௧
௫௨	மண்டலீகராஜன்	௪௮௩௩	௩௧
௫௩	பிளாபாயி	௪௮௩௬	௩௨
௫௪	ராமாபாயி	௪௮௪௩	௩௫
௫௫	ராமராஜர்	௪௮௪௫	௨௫
௫௬	ஒகருசாவ்கார்	௪௮௭௭	௩௮
௫௭	ஹரிஅனந்த வைஷ்ணவர்	௪௮௪௩	௩௨
௫௮	ராமசந்திரபட்டர்	௪௮௫௩	௭
௫௯	சுஹக்ஷாபக்தர்	௪௮௫௨	௨௩
௬௦	பன்னஹராஜி ரசபுத்திரர்	௪௮௫௫	௭
௬௧	ஜயமல்லராஜர்	௪௮௫௬	௨௮
௬௨	ஸ்ரீதரபண்டிதர்	௪௮௫௩	௩௧
௬௩	ஹரிபாளதாசர்	௪௮௬௦	௩௧
௬௪	ஜம்புதாசர்	௪௮௬௩	௩௩
௬௫	தனுசாடர்	௪௮௬௫	௩௭
௬௬	சுகாநந்தர்	௪௮௬௭	௩௮
௬௭	மாதவதாசர்	௪௮௬௬	௧௧
௬௮	ஹரிவியாசர்	௪௮௭௩	௩௭
௬௯	திரிபுரதாசர்	௪௮௭௫	௩௭
௭௦	லாடுபாவா	௪௮௭௭	௩௭
௭௧	திரிலோசனதாசர்	௪௮௭௬	௨௧
௭௨	ஜனார்தனகாருகர்	௪௮௭௪	௧௧
௭௩	அங்கதபூபதி	௪௮௭௬	௩௩
௭௪	குணவதிபாயி	௪௮௭௪	௩௩
௭௫	குபராபாயி	௪௮௩௩	௨௩
௭௬	கிரிதரலால்	௪௮௩௬	௩௭
௭௭	பலக்புகார்	௪௮௩௪	௩௮
௭௮	சேக்பரீத்தாசர்	௫௮௨	௨௮
௭௯	சக்குபாயி	௫௮௫	௩௩
௮௦	குபாகும்பார்	௫௮௩	௩௧
௮௧	கமலாகரர்	௫௮௧௧	௩௫
௮௨	துக்காராம்சுவாமிகள்	௫௮௧௩	௮௮

ஸ்ரீராமஜெயம்.

சாத்துக்கவிகள்.

இயற்றமிழ் ஆசிரியராகிய

சிறீசரபுரம் மகாவித்துவான் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ

வி. கோவிந்த பிள்ளை யவர்களா லியற்றிய

பெருநாழிகையுள் விருத்தம்.

உரைகரிய வேதமணியதரு கொளிருந்தேவ னடிபபுணையா
றுறுமவ சாகரமதனை யறுதியாக நீந்தியரு
ளிலகுபணியம் பத்தர்களி னெழில்சேர் சரிதமனைத்து மன்பே
பொற்றமரைத் தமிழ்க்கவிய லெங்கும் விளங்கப் பலவணியும்
பலசொற் சுவையும பொருட்சுவையும் பார்த்துப் புலவருள மகிழப்
பகர்தலி லாவமிர்த மெனப்பகருந்தான் செல்வங் கல்வியொடுங்
குலவுசுப்பை நகாதனில்வாழ் குரோ ரனை யென்றறிஞருளங்
குளிர்கு ராஜாராம் சூரியவம்சி யெனுநற் குலத்தோனே.

குஞ்சரமு மேற்பரச மயங்குலையெழு கோளரியாங்குலத்திராம
வெஞ்சரமு மேற்றீவினைவே ரறுக்குஞ்சூரியகுலக்கோ விந்தராவீன்
மஞ்சரமு மேலவளாதஞ்சை மாநகரி லிரக்கமெல்லாம் வாய்ந்துவைகப்
பஞ்சரமு மேலவிளங்குமிராஜாராம தாசனுரை பத்தர்சீரே. (க)

உலகமதிழ் மாறாடர் மொழியுளதை நலத்தமிழாலுவந்து வாங்க
அலகி. புரு பாண்டுரங்க னடியாரத மகிமையெல்லா மளந்துரைத்தான்
நிலகன்ற. குலகலன்றண ணளித்தருமன் கொடைக்கன்னன் சிறந்ததஞ்சை
விலசருமுத துணைவரொடு ராஜாரா மெனுநாமம்விளங்குவோனே. (உ)

மும்பொருட்கு முதல்வனெனத்துணைவரொரு மூவருக்கு முதல்வனாகி
எப்பொருட்கு மிறைவனென்றும் பாண்டுரங்கனடியார்க ளிசைகளாய
அப்பொருட்கு மகிழ்வுகொண்டு ராஜாராம் தமிழில்விளக் கினனன் றன்றன்
கைப்பொருட்கு மெய்பபொருட்குங் கரையில்லையெனும்வாழ்வு கவினத்தானே

எக்கனிக்கு மிக்கசுவைத் தெனவேத விமலரெல்லாம் இனிதுணக்கா
ரக்கனிக்கு மினிக்குமவ னடியார்தம் மகிமையமு தகிலந்துய்த்து
முக்கனிக்குங் கற்கண்டின் முதிர்சுவைக்கும் பாற்கடல முதுக்குங் கற்ப
கக்கனிக்கு மிக்கதென ராஜாராம் தமிழில் விளங்கச்செய்தானே. (ச)

ஞானமனுட் டானமுணர் நலத்தன்பர் விலாசமென நவிற்று நன்னூல்
ஆனது பாண்டுரங்க னருளானது செந்தமிழில் விளங்கச் செய்தேர்ச்சி
மானச ராஜாராமர் சூரியகுலோத்தமரீ வாழ்கவாய்ந்துன்
னுனவிலப பழுத்ததமிழ்ச் சுவைமதுரந் தித்திக்க நாவலோர்க்கே. (ரு

வெண்பா

வைகுண்டாசாரி சுவாமிகளே மாலருளான்
மெய்குன்றாப் பத்தவிலாசகன்னூல்—செய்கென்று
சொன்னான் ராஜாராமன் சூரியகுலோத்தமன் சீர்
பன்னாளு நிற்கும்படி.

வெண்பா

நோக்கிற் சிறந்தமறை நூற்பொருளே யாமமுத
வாக்கிற் சிறந்த மதுரமுத்தே—நாக்கிலொளி
தோற்றவந்த பாதுகுலத் துங்கன்ராஜாராமன்
சாற்றவந்த பத்தவிலாசம்.

தஞ்சைமாநகரத்துத் தலைமைப் புலவராகிய

மகா-ா-ஸ்ரீ மகாவித்துவான் மதுரைமுத்துபாத்தியாயர்

அவர்களா லியற்றியது

நித்தமொரு பரபத்தி நெறியொழுகிப் பரமபத நிலையம்பெற்ற
பத்தர் சரித்திரப் பயசுப்பல் கடலையறிவாய பருபபதத்தால்
புத்தநூலை யெழக்கடைந்து தமிழ் விருத்தப்ப தலையிடைப் பொருளச்செய்தே
இத்தனையோர் சிரவணவாய் புகட்டியுற்பன மறவுஞ்ச மிழைத்திட்டானே
விரிதிரைசூழ்புடவி முழுதிருள கற்றுஞ் சத்தியின்றி மெலிவுபுண்ட
பரிதிகுலந்தனி லுதித்தும் பத்தவிஜயத் தொளிவைப பரப்பிமாந்தர்
இருதயவஞ் ஞானவிரு ளொருக்காலு மணுகாம லியற்றிமேலாம்
அரிதிருத்தா ளொளிதெரித்த ராஜாராம் வன்மையி தகி வியப்பே
உத்தவர்க்கு மர்ச்சுனர்க்கு மோதிய வாறுப்பின்றி யுயர்நாலாம்ப
தத்தவர்க் கானந்த சுகந்தரும் பாண்டுரங்களிரு சரணிலுள்ளம்
வைத்தவர்க்கும் பத்தலீலா வமிர்தஞ் செவிவாயுண்பவர்க்கு முக்ச
கத்தவர்க்கும் ராஜாரா ் தமிழ்க்கவியி னுலைளித்துகந்தான்மாதோ
தேசாசாரங்கள் வழுவாதுயர்ந்தோ ராசாரஞ் சிறப்பமாயோன்
பூசாசாரம் தெரிந்து டத்தியினு லவன்றுளிற் புந்திகூர்ந்த
தாசாக்கள் நடந்தவற்புதச் செயலெல்லாந் திரட்டித் தமிழ்ப்பாவாக
ராஜாராம் நாவலவ னவின்ற பத்தலீலாமிர்த மது மாதோ
மதியுதவும் படித்தவர்க்கு நிதியுதவு முணர்ந்தவர்க்கு மாறன்பாத
கதியுதவு மன்பருக்குக் காட்சிபெறு ஞானியர்க்குக் கனவைகுண்டப்
பதியுதவுமிது படைத்த ராஜாராம் பாவலர்க்குப் பங்கயத்து
விதியுதவும் படைப்பின்றி நித்திய வாழ்வுற்றதொரு வியப்பதாமோ.

தஞ்சைமாநகரம் சதாவதானம்

மகா-ா-ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய ஐயரவர்கள்

இயற்றியது.

சீர்பூத்த திணிமார் பிற்றினம் பூப்பச்செழுங்கமலச் செல்வமாதை
யேர்பூத்த வெனக்குத வவ்விடந் துயில்தற்கினியதென வெண்ணியாங்குப்
பார்பூத்த பாற்கடலிற் பவனமெனும் பஞ்சிசெறி பள்ளிமேவுங்
கார்பூத்த கடவு ளருட்கடன் மூழ்கிக் கதியடைந்தோர் காதைதம்மை. (4)

கோட்டானைக் காக்கை தொடக் குளிர்கொடுமெய் கூனிமதிகுகுதோறும்வெண்
கோட்டானைக் காக்கைக் காராழிநிகர் சுடரைவெயிற் கூடிக்காயக்
கோட்டானைக்காக்கை செயுமோர் கரியைவெக் கண்டு கொற்றங் கொள்ளோர்
கோட்டானைக் காக்கையது கொட்டவருமெழிற் பொன்னிகுலவுநாட்டில் (உ)

மேலுலக நாகர்களுங் கீழுலக நாகர்களு மேயநட்பாற்
சாலுரையாடிட வுனறு பொற்குழலைத் தன்மதிலைச் சார்ந்து நாப்ப
ணேலுறு தான்றடை யுறவான னுகியவக் குழற்பாங்கரிற் கீழ்நாட்டோர்
கோலுற முன்னகழ்ந்து வருவழியை யகழாக்கொண்டோ் கூர்தஞ்சைக்கண்.()

உலகமெலா நிறைந்தபுற விருணீங்கக்கதிர் பரப்பியுதிக்குஞ் சோதி
இலகுகுலந்தனிலன்னாற் போன்றையமுதலிய மூவிடையூறற்றுப்
பலகலை தோந்தக விருளோ வுறவுதித்துப புகழ்க்குடைக் கீழ்ப்பாலிரண்டாம்
அலகிலுயிர யாவையுந்தன் னுயிரெனக் காத்திடுமிறைமை யடைந்துளானே.()

கமலமிரண்டினி லுறையுமிரு மாதரரு ளிரண்டுங் கலப்பக்கொண்டோன்
கமலமிரண்டுற நோக்குஞ் செயல் படைத்தவென விளங்குங் கண்ணன்செய்ய
கமலமிரண்டொரு கமலமிசைமலர்ந்த வெனச்சித்தாங் கண்ணன் செந்தாட்
கமல மிரண்டெஞ் ஞான்றுங் கனிவினொடு சுமக்குமனக் கமலத்தானே. (௩)

வையமிசை யானோரும் பெருந்தயா கொண்டி டிலதனை மாற்றுமாற்றாற்
பொய்யுரையும் புகலநாவான் வேதியர் களாசிபல புகன்றுநல்குஞ்
செய்யவெழிலக்கதையா லேற்பதுவுந் தெரிந்தகையான் சென்றுகொண்டோர்
கையுமறந்திங் கொடையானி ராஜாரா மெனும் பெயர்கொள் காவலோனே.(௭)

கன்னலினின் சாறொன்றே யக்காரஞ் சருக்கரை கற்கண்டாந் தன்மை
யென்னவொரு செந்தமிழியல் விருத்தவகையாற்றன் னிருகுலத்தில்
முன்னொருவன் கங்கைவாமுயன்றதுவுந்தன்பொருட்டான்முகுந்தன்தாள்செய்
யின்னமுதும்பிறாபொருட்டி திருதிறத்தும்பயப்ப தெனவிசைத்தான் மன்னோ

ஸ்ரீமகாராஜ ஸ்ரீ அவர்கள் மந்திரியாகிய

ஸ்ரீ பெரியண்ணா வென்னும் பெயரினையுடைய

வெங்கடாசாரி அவர்களியற்றியது.

சொனக்களவுசெயும்பாவந்துலையும்வெண்ணெய்கவர்ந்தோன்பேர் சொல்லச்சா [லச்
சினக்களுணும் பிழைபோம் பேய்முலைப்பா லுண்டவ னியற்கை செப்பநாளும்
உனற்கரிய குருதற்ப கப்பவம் போமாய்ச்சியர் ஜாரசனையுகாக்க
துனற்கரிய பிரமஹத்தி துலையுமி ராவணற் கொன்றோன் சூரங்கூற. (க)

வந்தவிண்ணோருறவர் பவந்தேனு பாலனந்தேர வாழ்வுபேரும்
பந்தவினைவிரவு கொடும்பஞ்ச மகாபாதகத்தின் பற்றுநீங்க
நந்தனெழிற் சுதனுமை நவிறுசார் சரிதையெல்லா நன்காராய்ந்து
சந்தமிகுராஜாரா முலகிலுள்ளோ ரீடேறத் தமிழ்ச்செய்தானே. (உ)

வல்லம் மகாவித்துவான் மகா-ஸ-ஸ்ரீ சரவண உபாத்தியாயரவாகள் இயற்றியது.

வேதம் பசுவேயதன் பாலாகமம்
ஓதுஞ்சுவையே யேதுநாலாயிரம்
இமிழ்திரை யுலகிற் றமிழெனும்வேதம்
சொல்லியநெறியிற் புல்லிய நூற்றெட்டு
ஆனதொல்பதியிற்றான்கிடந்திருந்தும்
நின்றநெறியைப் பண்டரிபுரத்தில்
வண்டமர்புரிகுழ லொண்டொடித் திருவுடன்
சேவைதந்தருளுங் காவனனடியார்
வடமொழியா லேதிடம் பெறவுரைத்த
பாடலைத்தமிழால் வீடுபெறவுரைத்தான்
முத்தமிழருமை முழுதுமேதெரிந்தோன்
கற்றவர்க்குதவுங் கருணையாளன்
வேதியர்ஆதுலர் விரும்பியதளிபபோன்
காதைகடெரிந்து கனம்பெறக்களிபபோன்
ஐந்தருநிகரா யருள்பெருமையினான
சந்ததிமகிழத் தாரணிபுகழச்
சதுமறைநிபுணன் றரணியிற்குமிணன்
முதுதமிழ் தெரிந்தோன் முப்பரிமார்பன்
தள்ளரும்புகழே தனமெனப்பெற்ற
வள்ளனேர் சுமுகன் வரகுணசிலன்
செஞ்சொற்புலவர் சூழ்தஞ்சை மாநகரில்
மாயிருவிசும்பிற் பாயிருள்சீக்கும்
சூரியன்மரபிற் பாரினிற்றோன்றிய
தேசார்ச் சார்ந்த இராஜாராமே

தஞ்சைமாநகரம மகாவித்துவான்

மதுரைமுத்து உபாத்தியாயர் ஸ்ரீ ஸ-ஸ்ரீ

கோவிந்தசாமி பிள்ளையவாகளியற்றிய

அறுசீர்கழி நெடிலாசிரியவிருத்தம்.

எண்ணரிய மறைமுடிவா யிலங்குகண்ணன் றிருவடியை யிதையத்தெண்ணி
நண்ணிமுத்தியடையாதா ரகத்திருளைப் போக்கவருநாளோ நந்தா
வண்ணமிகும் பிறப்பறுக்கும் வாளோ மாமயற்சேற்றைக் கடத்துங்கோலோ
மண்ணுலகோர்புகழ் ராஜாராம்செய் பக்தவிஜயமெனு மானூறுனே. (கா)

சீர்மேவும் ராஜாரா மாராட்டரபாஷையதிற் சிறந்தமேலோர்
நீர்மேவு பத்தவிஜயஞ்சொலு மெலாந்திரட்டி நிமிர்தென்சொல்லால்
ஏர்மேவு குலச்செய்கை யெல்லோரும் மறியவினைகடலாற் சூழ்ந்த
பார்மேவுமானிடர்க ளஞ்ஞானவிருளொருவப் பகர்ந்திட்டானே. (உ)

தஞ்சைமாநகரம் மகாவித்துவான்

மதுரைமுத்து உபாத்தியாயர் சீவர்

ம-ஸ்ரீ முனிஷி கோதண்டராமபிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

மைவண்ணனருளாலே வீடடைந்த வடியார்கண் மகிமையெல்லாஞ்
செய்வண்ண முறையறிந்து பலவிதமாஞ் சரிதமெலாந் திரட்டிவாரி
மெய்வண்ணம் விளங்கிடவே யியற்றமிழாற் கவியாக்கி மேலோர்யாரும்
உய்வண்ணம் பக்தியெனு மமிர்தரசக்கடமதனை யதவினானே. (க)

எல்லாருங்குலத்துதித்தோன் கோவிந்தசாமி தவமியற்ற வந்தோன்
பல்லாரும் பலகலைதேரெல்லாரும் பேரருள்சேர்பக்தி நீண்ட
நல்லாருங்கவிபாட வல்லாரும் புகழொங்கி நன்மைசேரக்
கல்லாருமெய்மறந்து வாழ்ததெவிக்கும் ராஜாராம கவிஞன்முனே. (உ)

அன்னபெரும் புகழடைந் தன்புருவான ராஜாராமமுதவாக்காற்
சொன்னமொழி வளர்ந்தகர மிகவாழி சுற்றமுஞசோந்தாரும் வாழி
மன்னுமனை வியரின் மருமக்கள் சுயமக்களவாவாக்கம் வாழி
வன்னமுள்ளநூலை நிதங்கேட்போரும் படிப்போரும் வாழி வாழி. (ங)

தஞ்சாவூர் வேங்கடதாசர் சீசராகிய

மகா-ம ஸ்ரீ ச. இராஜிராமவாத்தியாரவர்கள்

இயற்றியது.

கண்ணபிரான்றிருவருளாற் கதியடைந்த கிருதத்தொண்டர் காதைதன்னைத்
திண்ணமுறுஞ் சொனனடமும் பொருணடமு நனிநிரம்பிச் சிறந்துதோன்ற
மண்ணுலகிற்கமுதி னதேயென வெழிற செந்தமிழ்ப் பாவால் வகுத்தரைத்தான்
றண்ணளிகூடிராஜாராமெனும் புலமைப பரிதிகுலத் தனிகனேரே.

தஞ்சாவூர் வேங்கடதாசர் சீசராகிய

மகா-ம ஸ்ரீ ச. இராஜிராமவாத்தியரவர்கள்

அருளிச்கழிநெடிலடிசிரியவிருத்தம்.

பார்வளரமூதாதை மாராட்டரபாலையினிற் பலபிரபந்தம்
பேர்வளர வியற்றியுறப்புகழ்புனைந்தானென வளத்துப்பெரிதுமெண்ணி
ஏர்வளரப்பத்த விஜயத்தினைச் செந்தமிழ்ப் பாவாயிசைத்தெஞ்ஞான்றும்
சீர்வளர ராஜாராமிகபரசாதனந் தன்வசஞ் செய்தான்மாதோ.

சாத்துக்கவிகள் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமஜெயம்.

திரிசிரபுரம் மாவித்துவான்

மகா-ா-ஸ்ரீ கோவிந்தபிள்ளையவர்கள் குமாரராகிய

மகாவித்துவான் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ-முனிஷி நாராயணசாமிபிள்ளை

அவர்களா லியற்றிய.

ஆசிரியவிருத்தம் குளகம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

சீர்கொண்ட உலகனைத்தும்படைத்த வொருநால்வதனச் செம்மல்முன்னர்ப்
பார்கொண்ட முதன்மையொடு பலவளமும் பைஞ்ஞீலும்பதியுஞ்சால
நேர்கொண்ட வரசியலு மமைச்சியலு நீர்மைபெற நிருமித்தான்ற
ஏர்கொண்ட பொன்னிநதி யணிநாடுவயனீடு மெழிற்சோணாடு. (௧)

அந்நாட்டிற் கற்பகத்தி னகமுடைய பொன்னாட்டை யகைத்தல்செய்தே
எந்நாட்டி லெத்தவரும் போற்றுபெத்ததாசா பத்தியியற்றி யெட்டா
மின்னாட்டு முகில்வண்ண னன்னாட்டை யடைந்த பெருவியப்புமேய
மன்னாட்டுமணிமாடக் கொடிமஞ்சை வருடுதஞ்சை நகரம்வாய்ந்தோன். (௨)

கதிரியல்சூரிய வமிசன்கருடனியல் கனத்துவசன் கனிகன்னும்சன்
சதிரியல்நாவலர் தோத்ரன்சந்ததந் கோவிந்தனுறு தவச்சி புத்ரன்
எதிரியலொன்றில் லாதவெழில் வசிட்டகோத்ர னடலிருக்குங் காத்ரன்
முதிரியல்வாமன ரூத்ரன்மூ தறிஞர்புகழ் பாத்ரன் முளரிநேத்ரன். (௩)

திக்கயத்தை முனிகின்ற வெக்கழுத்தமிக்குடைய திறற்கரிற்றன்
மிக்கயத்தை யக்கனவிக் கறப்பசியவெனக் கனைக்குமிடற் பாய்மாவன்
அக்கயத்தைக் கிட்டியிட ரக்கயந்சிர்ந் துய்யவருளத்தன்பாத
இக்கயத்தைப புனைமனத்தினிற் கினியதெனும் பத்திக்கிலக்கமானேன் (௪)

நறைதரு தார்வாகையணி ராஜாராமக்குரிசி னுவலோனன்
கறைதரு மாராஷ்டிரத்தி லருமைபெறப் பெருமையுறுமான்றோர்சொன்ன
நிறைதருமஃ தெழில்வடவேங் கடங்குமரியுள்ளிட்ட நிலத்தோர்யாரும்
மறைதரலின் றெளிதுணர வளத்தமிழான் முன்னூலின் வழியேயாய்ந்து. (௫)

நித்தியமாம் பரவ்யூகநிலைகளொடு விபவநிலை நிறைந்தியாண்டுஞ்
சத்தியமா மந்தரியா மித்வநிலையர்ச் சாவதாரமாகித்
துத்தியமார் நிலைகளிடந் தோன்றுபத்திசெய்தின் பச்சுகமதெய்தி
முத்தியதை யடைந்தபத்தர் சீர்த்தியுடனற் புதங்கண் முதலவெல்லாந். (௬)

ஓவியத்திலுறுப்ப மைந்தவொப்பமென வொருங்கமைத் திங்குறுப்புவாய்ந்த
காவியத்துக் கற்பமைத்துக் கவினமைந்த விருத்தமதாற் கற்போர்நெஞ்சம்
மாவியப்பினிடை மூழ்கிச்சொற் சுவையும் பொருட்சுவையு மாந்திமாந்தி
நாவியக்கச்செவி கேட்கநாலிலக்கந் தரமுநன்கிலமையாதென்ன. (௭)

பத்தியெனும் பயிர்தழைக்க வந்தவொருவித்தென்னப் பரமன்வாழு
முத்திநிலை யிவர்தர வோரேணி யெனமுதல் வழிநூன்முதிர்ந்தமார்க்க
சித்திநிலை யென்னவொளிர் செங்கமலத் திருமாதின் புருஷகார
உத்திநிலை யெனவிசைத்துப் பத்தலீலாமிருதமென்றுதவினனே. (௮)

முற்றிற்று.

శ్రీ

శ్రీ—ఉ—వే- తిరుమలి కల్లాణచక్రవర్తి శతావధానం
శ్రీరాఘవాచార్య స్వామికల తిరువాయ్‌మలర్ందరుళియదు.

శ్లో॥ విద్వాంసః కతివాసనంతిభువనే యేషాంవశేభారతీ।
కింతేషామపివిస్మయోపజనినీ వాగ్రాజరావప్రభోః
యీషధ్యానపథంగతాపివిదుషాం చిత్తేస్థిరాయాంధృతం
సంభేధంసముదంచయేద్విగళితం వేద్యాంతరంకుర్వతి॥

శ్లో॥ కావ్యంపండితరాజరామరచితం తద్భక్తలీలామృతం।
సవైశ్లాఘతుమీహతేసభగవాన్ శేషైస్సహస్రైర్హరిః
ద్రష్టుంవాంఛతిసాదరంశతముఖో నేత్రైస్సహస్రైశ్చిరం
స్తోతుంప్రేరయతీహపన్నగపతిః జిహ్వాస్సహస్రద్వయీం॥

శ్రీమతిదయాతి శ్రీమాన్ - వైకుణ్ఠాచార్య స్వామికల్ తిరువాయ్‌మలార్ందరుళియదు.

శ్లో॥ శ్రీమాన్ రామకృపావాన్ సకలశుభకరంభక్తలీలామృతంసద్గ
ణ్యంపుణ్యంవరేణ్యం భవభయశమనంవక్తుకామోప్యనుక్త్వా
భూమాతంజానగర్భం పునరపిభువనక్షేమలాభాయభూత్వా
రాజారామస్స్వవంశేతదతిబహుమతద్రావిడోక్త్యాజగాద॥
రామాద్రాజారామః శూరోనితరాంజిగాయజగతోయత్
షడరీసఘానివచసా తదజేయాన్ దివ్యభవ్యేన॥

మకా - గా - గా - శ్రీ - తిరువారి - కణ్ణనెసామికాయుడు అవాకల్.
ఇయఱియదు.

శ్రీ

సీ॥ శ్రీపెద్దవాసులు - స్థిరముగా నెలకొన్న
శ్రీతంజపురిలోన - చెలువుగొన్న
మహారాష్ట్రజాతిలో - మాన్యతనొందిన
సూర్యవంశాంబుధి - సోముడైన
రాజరామాఖ్యుండు - రాజిల్లియాభగీ
రథునిపోలికభక్తి - రతులచరత
మనెడిగంగనుదన - మహిమచెంపారంగ
దెచ్చెద్రావిడభాష - దేశమాగన

తే- గీ- మునసుబుధజనులెల్లను - ఘనుడటంచు
బొగడియాశీర్వదించంగ - భువిలోనిదియు
భక్తలీలామృతంబని - బరగెలక్ష్మి
జలజనాభునియురమందు - వెలయుకరణి

క॥ మిన్నేటినిదనవారికై
మున్నాతడుదెచ్చెనితడు - ముదముతో శ్రీసం
పన్నుండుసకలజనులకు
సన్నాశ్రీభక్తలీల - యమృతంబిచ్చెన్

ఉ॥ ఆసుధసాటిజెప్పదమటన్ననునల్లదిగొన్నవారికిన్
వాసిగకామక్రోధముల - వధిలజేయునురాజరాముడ-
త్యాసతోనిచ్చినట్టియమృ - తంబిదిగొన్ననుగన్ననైనశ్రీ-
వాసముగల్గుజేసిమది- వాంఛలుదీర్చునునైహికంబునన్॥

క॥ ఘనుడీరాజారాముడు
అనయముశ్రీభక్తలీల - అమృతంబిలలో
నెంతైకగుటియుజేసెను
యినకులసంభవుడెయహహ - యేమందుచెలీ॥

முத்தமபாள்புரஞ் சத்திரம மகாவித்துவான்

மகா-ா-ஸ்ரீ வீராசாமி யுபாத்தியாயரவர்கள்

இயற்றியது.

[illegible] சதாசிவ [illegible] முதற்றொடுப்ப பரமபதங்கைக்கொண்டஞானமணி [illegible] யவ [illegible] நறிபோன்றவத்துதித்தவிராஜா ராமன் வானவரும் பணிவிதித்த [illegible] மியமாம் வஞகமொன்று வணைந்து தந்தான், [illegible] கடவா [illegible] யையந்திருந்தும பவத்தழுந்து மியலபோருணடோ. (க)

வடகலையாம [illegible] ரித்துமுத்த மணிகளெனு மரிபத்தர் சரிதந் தன்னைத, திடமுட [illegible] மிழபபரவெனனுஞ்செய்யநூலிற்கோ ாதது [illegible] யனபாம [illegible] கய்ந்து புகழ்மாலை யவர்கடாத [illegible] ன, சுடயமும [illegible] இலவருன தோன்றவிரா ஜாராமச சுமுகனு [illegible] (உ)

முக் [illegible] வானைரள் பொருளொன்றீய்ந்தோ, [illegible] விருபொருரு மெவாகு மியந்தே, கோவிந்தசாமியணனவரத [illegible] திருமிராரராம் வளளலானை புண்ணியரிலிவனபோலப புவியிலுண்டோ. (ங)

தருசாவூ தாலுக்கா திருவாதி பிருக்கா

ஓரத்தூ ா-ஸ்ரீ சுப்பு முவரபா புத்திராராகிய

நல்லமுத்தெல்கிற ராமானுஜதாசர் இயற்றியது.

திருநிறைந்து வளர்தருபணடரி ரமாந் தெய்லத்
திருபபதியின மறைபபொருளாய்ச் செழிக்கும் விட்டோபாவின்
அருணிறைநத புகழபாடு மடியாகடஞ்சரித
அலைகுலாம பிராகிருத வமுததத்தண்கடலை
பொருணிறைதன் கியானவெற்பாற் கடைந்தெடுத்துத்தமிழிற்
பொருதுதிய லீலாவமுதைப பூவுலகோர்க் கீந்தான்
தெருணிறைந்த தருஞ்சைநகர்த் தினகர வம்மிசத்திற்
றிகழ்தரு ராஜாராமச் செயபுலவரேறே.

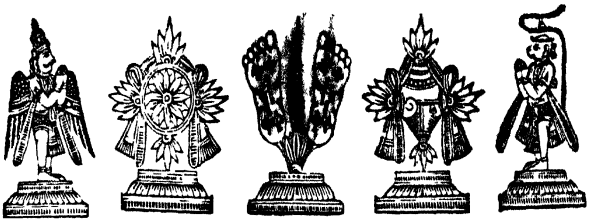

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீசமேத ஸ்ரீ பாண்டுரங்க பரப்பிர்ம்மணேநம:

ஸ்ரீபக்தலீலாமிர்தம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

உலகம்பூத்த வொருமல ருந்தியான்
திலகமேற் றநுதற்றிருச் சேர்ந்தெழில்
மலரமாலை வனந்திகழ் மாபினன்
சலசமாமலாத தாளுளஞ்சார்ததுவாம். (க)

பத்தர்காதைப் பரப்பினைப் பாடுதற்
கொத்ததஞான முதவி யருளுமே
நித்தன் பூவை நிறத்திரு மாலடி
கைத்தலங்கொள னுமன்கழல்களே. (உ)

மாணியாய் நிலம் வாங்கின வன்றொண்டர்
கோணிலாக்கதை கூறக் குழலிருள்
நீணிலாவி னிலாநிறத் தொண்கலை
வாணிதன்னை வணங்கி வழுத்துவாம், (ங)

மருத்து மாமகனாருள் வாய்ந்துசீர்
திருத்த வந்தருள் செய்யுஞ் சமர்த்தராம்
ஒருத்த ருத்தம வாரிய ரொண்கழல்
கருத்துங் கண்ணுங் கொண்டிக்கதை கூறுவாம். (ச)

வணக்கம்.

இல்லாதவர்க்குத் தமரில்லை மற்றேது நாணும்
செல்லாதவர்க்கத் திறம்போல் வணக்கஞ் சிறக்கச்
சொல்லாதவர்க்கத் தொகைதானகை தோற்றுவிக்கும்
கல்லாதவர்க்குக் கலையில்லை யென்கற்றுளோர்க்கே. (1

நன்னுவலர்க்கு நகைதோன்றுதற்கே நயந்திங்
கென்னுலியற்றப் படுநூலிதிலேது குற்றம்
சொன்னுலமை யாதரிபேர் சொலுந்துய்மை யொன்று
தன்னுலலவோ நமனுங் கடைசார வஞ்சும். (2

வருபொருளுரைத்தல்.

எனப்பண்டரியின் வரலாறுமங்கேய்ந்த கண்ணன்
தனக்கன்புறு தாசர்கடம் வரலாறும் ராமன்
மனத்தின்புற வாழ்த்துநர் தம்வரலாறு மற்றும்
துனத்தண்டமிழ்ச் செஞ்சொலி னுங்கவி சொல்லலுற்றேன். (3

நூற்பயன.

ஹரிநாம மகிமையைச் சற்றேனுந்தேரா
வஜாமீளனொருவிதஞ் சொல் லியத னுலே
விரிசோதிப் பரமபத மேவலானுன்
விமலநாமந்தெரிந்து விடாமலோதித்
தெரிசித ரன்றனைத்தம் வசஞ்செய் துற்ற
தேசிகர்தஞ்சரித்திரத்தைப் படிப் போர் கேட்போர்
பெரிதாக வவர்களிடத் தன்புசெய்வோர்
பெறும்பலனை யினைத் தெனயாம் பேசலாமோ. (4

நூல்

புண்டலீகா சரித்திரம்.

உமாமஹேஸ்வரப் பிரசனேத் தரம்.

உலகம்வாழ்த்திய பதுமமா புராணத்தி லுமையாள்
புலம் விளங்குறப்புராந் தகன்புகன்றதைப பொருந்த
நிலவு ஸ்ரீதரர் நிகழ்த்திய தொளிர்கயிலாயம்
குலவுசெம்மணி மண்டபத் துறைகின்ற கொலுவில். (1)

மலைமடந்தை தன்கொழுநனை நோக்கிமண்ணுலகில்
நிலைநிரம்பிய பண்டரிபுரத்திடை நெடுமால்
தலைநலந்தரத் தான்றங்கு கின்றதெத் தகவால்
சிலைபசும் பொன்மாமலையி னுயருள் கென்றுசெப்ப. (2)

மனைவிதன் முகநோக்கியக்கயிலையில் வாழ்வோன்
புனைபசுங்கொடியே திருவைகுந்தம் பொலிய
வனைசெழுந்துள வோனுறு போதவன் வந்தாள்
எனைவரும்புக ழெழில்கனிவுறு மிந்திராணி. (3)

கண்டுசேவித்துக் கண்ணனைக் கண்களிப்புறவே
மண்டுமன்பினிற் பற்பலதோத்திரம் வழங்கிக்
பகாண்டுநின்றவன் பேரெழிற் கோலத்திற் குளித்து
விண்டுபொன்னடி வணங்கிநின் றொருமொழி விளம்பும் (௪)

நாதனைநின் மடிமிசை நாளிருப்பதற்குக்
காதன்மேவினன் றவிர்கிலன் கருணைசெய்தருள்வாய்
மாதயாநிதி யேயெனவழுத்தினள் வணங்க
ஸ்ரீதரன் சிறுநகை செய்துதெரிவை நீகேண்மோ. (௫)

மண்ணிடைப்புகுந் தறுபதி னாயிர வருஷம்
எண்ணிடத்தவஞ் செய்தனை யேற்கண்ண னென்ன
நண்ணிடப்பொழு திற்றுவாரகை நகர்தனி னான்
பிண்ணிடைத்திக ழுனைமடிமிசை வைப்பே னென்றான். (௬)

என்றுஸ்ரீதரன் கூறலுமினை யடிவணங்கி
நன்றெனாச்சகி மண்ணிடை யோர்புற நணுகிக்
கன்றருந்தவம் வருஷமாறுபுத முங்கழிய
நின்றியன்றபின் ராதையாம் கோகுல நேர்ந்தாள். (௭)

இளமையாம் பருவத்திடைக் கண்ணனோடி யன்று
வளமைசால்வின யாட்டினிலுள மிகமகிழ்ந்து
நளமைநேர்பவன் கோகுலம்பிரிந்து நண்ணியபின்
உளமையாந்தனள் பிரிவினால் வருந்தின ளுடலம். (௮)

காலம்பற்பல கழிந்தபின் கண்ணனைக்கருதி
மூலம்பெற்றநல் வாம்வந்து செலகெனமுடுக்க
நீலம்பற்றிய மேனியான் றுவாரகை நேர்ந்தான்
கோலம்பெற்ற வேறுருக்கொடு சென்றனள் கோயில். (௯)

பொன்னினாயகன் பொலிவுகண் டெதிர்நின்று போற்ற
மின்னினார்கன மேனியானுட னருள்விழிகொண்
டுன்னிநோக்கிமுன் னுருவநீத் துறுகின்ற ராதை
மன்னிவைகுற மடிமிசை யெடுத்து வைத்தனனே. (௰)

அதனைக்கண் டருக்குமணி தன்னகம் பொறாளாகி
மதனைத்தந்தவன் மேலதிகினங்கொடு மயறீர்
புதனைத்தந்தவன் போலொளி முகங்கொளப் பொறாமி
ஏதனைக்கொண்டு மாற்றிலளவ ணீங்கி னளினைவாய். (௰௧)

லோகதண்டமென் றுரைக்குந்திண் டீரமாவனத்தில்
ஏகனாகிய கண்ணனை யிதையத்தி லிருத்திச்
சோகநீங்கிய தவஞ்செய்து துன்னினளாக
மேகநேர்நிறத் தானுருக்குமணியை விட்டு. (௰௨)

தரிக்கலானவ னெங்ஙனஞ் சார்ந்தன னென்னு
நெருக்கமாமர நீடியகாடெலா நேடிப்
பெருக்கமேவிய கோகுலம் வந்துமுன் பிடித்தான்
வருக்கமோட்டுகோ லேதண்டமாய்க்கரம் வயங்க. (௨௧)

சங்கமேகமண்டல மெனக்கொண்டு தன்கழுத்தில்
தொங்கலாந்துள வத்தொடு செவியிடைத் தூங்கும்
புங்கமேவுகுண் டலமுறத் துறவியாய்ப் போந்தான்
எங்கணுந்துரு வித்திண்டீ ரவனத்தை யெதிர்ந்தான். (௨௨)

வனந்தழைத்து மென்மலர் செறிவனபபு மின்கனிகாய்
இனந்தழைத்து மென்மயில் குயிலெழிற் கிளிபூவை
மனந்தழைத் துறுசெவ்வியும் வாவியுமலர்மேல்
அனந்தழைத் துறுகவினுங் கண்டதிசயித்தாங்கே. (௨௩)

மலர்மடந்தை வைகினும் வைகுமென்று ளேமதித்துக்
குலவுமென் னுயிர்க்கோமளமே யெனக்கூவி
அலருஞ்சண்பகம் புன்னைவண்டி மிரசோகஞ் சேர்ந்
திலகுபைம்பொழி லிடத்தடைந் திணையிலா நங்கை. (௨௪)

நோற்றிருந்தது கண்டெதிர் வந்துறநோக்கிப்
போற்றுறுங்கமலாலய மேவியபொன்னே
சாற்றுமென்னுயி ரேயெனதகலத்ததைத் தவிர்ந்து
வீற்றிருந்ததிங் கென்னெனை வெற்றுடம் பாக்கி. (௨௫)

கோரமாவன மனிதரொன் பவரது குழுச்சஞ்
சாரமில்லதாகி யவிவணெவ்விதஞ் சார்ந்தாய்
நேரநின்மன மெங்ஙனந் துணிந்தது நீதான்
நீரமேய்தனி வந்ததேனு னென்றனன் றேவி. (௨௬)

மாலைநோக்கிநீ யாரிவணென் செயவந்தாய்
கொலையேகொடுடன் றுரைசெயக் கோவலர் கொழுந்து
சேலையேய் விழியாயுனைத் தேடியேசேர்ந்தேன்
நூலையேயிடை நின்பதியானென நுவன்றான். (௨௭)

எண்ணிறேவிமா ரொன்பதிக் கவரைவிட்டென்பால்
நண்ணுகின்றில னெனத்துணி வுள்ளநான் றனியே
கண்ணுநற்றவம் புரிமருங் கென்கணவ னென்று
வண்ணமாறிவந் தாயுனைப்பார்த் துறமதித்தால். (௨௮)

வஞ்சனென்று தோற்றுகின்ற துதனித்த மங்கையர்பால்
அஞ்சலின்றி நீ வருவது தகாத தாமதனால்
கொஞ்சமேனு நில்லேலிங்கே போவெனக்கூற
மஞ்சைநேர் நிறத்தானுற மயங்கி னனிமையான். (௨௯)

தடியைத்தன் முழந்தாள் களிலிடுக்கினன்றாங்க
இடையிற்கை களைவைத்தனனு சிகாக்கிரத்தில்
மிடையக்கண் களிரேனுக்கினன் றேவிமுன் விரும்பி
அடையிக்காலத்து நின்றன னளவெனைத்தென்றால். (௨௨)

இருபத்தெண்டு வாபரயுகமள வினதென்று
கருதுகென்றன னபாவதி கணவனை நோக்கிப்
பெருகுமின்பொடு பேசுக பினனடந்ததனை
மருவுநாயக வென்றடி வணங்கினள்மன்னோ. (௨௩)

வேறு

அணிவளாமடந்தை கேட்கவ சுரதிண் டீரனென்போன்
திணியிருள் சீக்கும்வெய்யோன் றோமிசைச் செலவொ ட்டாமல்
பிணிவுறுத் துலகிலுள்ள பிராணிகடமைப் பீடித்தான்
சணிவருந்த வருந்தேவர் தாமுங்கண்டொன்று கூடி. (௨௪)

ஹரிசரணடைய க் கண்ணற்கருள் சுரந்தவரை நோக்கிக்
கரியமேனியனுள் மல்லிகார்ச்சுன ஞதத்தோன்றிப
பரிவறப்புரிவனுய சட்கெனப பணித்தருளி னன்முன்
தெரியஸ்ரீ சந்த்ரனென்றோ ரிலிகோ னென்னை நோக்கி. (௨௫)

சோதகுண்டத்தி னின்றே நெடுந்தவம் புரிந்தானுன்சேர்ந்
தாதர முனக்நேதென்ன வுவன்றிரு மாலைப்போலும்
காதலன வேண்டு மென்றான் கணணனே யுனகு நல்ல
மேதகு புதல்வனுவா னெனவரம் விரும்பித் தந்தேன். (௨௬)

அன்னவாறே செம்பொன்னோ னரசன்பா லவதரித்தான்
பின்னரும் புதலவன் மல்லி கார்ச்சுனனெனும்பேர் பெற்றான்
துன்னினன் வேட்டையாடத் தொகுதிணடீ ரவனஞ்சேர்ந்தான்
பன்னருந் திறலினனைப் பாராதந்த வசுரவேந்தன். (௨௭)

யானுறும் வனத்தில் வேட்டையாட நீ வரலுமாமோ
தினுணவினுனகு நேர்வொயென வந்து செருச்செய் தேற்றான்
கானுழியீரைஞ்ஞாறுவற்சரகாலமாக
ஊனுகபொருதா மற்றவகொருவருக் கொருவர் தோலார். (௨௮)

இருவரும் பொருங்கான் மல்லி கார்ச்சுனனென்னே பன்னுள்
பொருவதிற்றோலான் மற்றிங்கிவனுயிர் போவதெங்ஙன்
ஒருவகை யெது செய்வோ மென்றோர்ந்து லோகதண்ட மென்று
கருதருங்கதை கைக்கொண்டு புடைத்துயிர் கவர்ந்து வீழ்த்தான். (௨௯)

உயிர் விடும் போதிலந்த வசுரன் ஸ்ரீ ஹரியென்றோதச்
செயிரிலா தொழுகு மல்லி கார்ச்சுனன் றெரிந்தன்னோன் முன்
வெயில்விரி பசும்பொன் மேனி மெய்யுருக் கொண்டு தோன்றி
அயிலுடையசுர நீ வேண்டிய வரமறைதி யென்றான். (௩௦)

செவ்விய மாலை நோக்கி நின்கதையால் யான் செத்தேன்
அவ்வகையாலே நீ கொள்கதையின் பேராக நாளும்
இவ்வனம் லோகதண்டமெனும் பெயரியல் வதாக்கித்
திவ்விய ககரு மொன்று செய்தநிற் சிறந்து நீயும். (௩௧)

வளர்தர வேண்டுங்கண்ட மாத்திரைப் பாபம் போக்கிக்
கிளர்தருபானு தீர்த்தங்கிடைத்திவண் விளங்கு கின்ற
தளவில் வன்கதையால் யான் மாய்ந்த தனிலீண்டப் பேராக
விளைவுறு தீர்த்த மொன்றுண்டாக்கி மற்றதன் பால்மேவ. (௩௨)

கதைதனை நிறுத்தல் வேண்டுங்கண்டு வந்தாடித் சீர்த்தம்
சிதைவறு கதையை யாலிங்கனஞ் செய்வோ பவங்கடீர
உதவுதியென்று வேண்டினன்றயித்தியனுதற்கு
மதனனை யளிததோனந்த வரமெலா மினிது நல்கி. (௩௩)

தனது வைகுந்த மேவத்தயித்தி யன்றன்னை யுய்த்தான்
சொனவது முதலாய் லோகதண்டமென்னும்போ ருடி
வனம் விளங்குதலாய் வேணடும் வகையெலா மமைந்து நாளும்.
கனமிகலாகி யாருங்களிபபுற விளங்கிற்றன்றே. (௩௪)

வேறு

பின்பு லோகதண்டமென்று பெயர் விளங்கு மனனதில்
அன்புசான்ற சற்குணதினறிஞா பாபரகிதராய்த
துன்பு நீர நாரணன்றி யான மேவுசுகிரதமோ
டின்பு கூரும் வாய்மையோ ரோருத்தா ஜனனு வெனபவா. (௩௫)

சதுமறைக்குலததர் சாத்ய கிபபெயாக்கொ டையலார்
வதுவை மேவி வளருவோா தமக்கு மைந்தரினறியே
அதிக காலமாய்த் தவஞ்செய் தருமையா யொாமைநதனங்
குதயமாக மனமகிழ்ந்து பெயா விளக்கவுனனியே. (௩௬)

புண்டலீகரொன்று பேர் புனைந்து நாளு மன்புதான்
மண்டவே வளர்த்து வந்து வருஷ மெணணிரணடுதான்
கொண்டபோது வந்துவையுங் குறித்தி யற்றினுர்குலா
வுண்டமைந்தர் துஷ்டராயுடன்று தநதை தாயரை. (௩௭)

பலவிதத்தினிந்தை செய்து பரிபவஞ் செய்தனுதினம்
விலைமகட்குண்மேவி நாளுமவள் விருமபும் வேலைசெய்
தலைவு பெற்றுலாவ லாகவது தெரிந்து தந்தைதாய்
நிலை கெடத்திரிந்து நீ நடத்தனீதியன்றெனு. (௩௮)

இதமுமைக்க வஞ்சிடா தெதிர்ந்து நீவிரின்னமும்
சிதைவுரு திருத்திரோ வெனச்சினந்து செபபொறு
மதமிகப்புடைத்து வைது மாறு கொண்டு மனைவியோ
டுதவலற்ற ஞர்ப்படுத்தி வேறிருந்துளாரோ. (௩௯)

அவரநீதியைத் தெரிந்தகம் பொருதுதந்தை தாய்
இவனை விட்டகன்று போயிறத்தனன் றெனுவுனிக்
கவலை கொண்டிருக்கும் வேலைகாசி யாத்திரைச் செல்வோர்
உவணில் வந்திறங்கினுர்க ளவரோடே கவுன்னினுர். (௪௦)

மன்னி மற்றையா ரொடேகினருடன் றொடர்ந்து சீர்
உன்னு மந்தலோக தண்டவள நகர்க்கண் வந்தனர்
பின்னும் யாத்திரைச் செல்வோர் களவர்களேகு பெற்றி கண்
டன்ன புண்டலீகர்தாமு மவரொடேக வெண்ணினர். (சக)

மனைவிதன்னைநோக்கி நீயும் வருக காசியாத்திரைக்
கனையகாசிதனில் விராவுமதிசயங்க ளோக்கலாம்
எனவிரண்டு குதிரையேறி யிருவருஞ் செல்வோருடன்
இனைவதின்றி யேகினர் பினேகு மவ்வழிக்கணே. (சஉ)

முன்னடந்து சென்றதந்தை தாயர் முந்துறுதுதாம்
மன்னுமூப்பி னல்வருந்தி வருதல்கண்டு மேதிலார்
என்னநோக்கி யேகினரியம்புகாசி யருகதாய்த்
துன்னுகுக்கு டப்பெயர்த் தவத்தி யோகர் சூழலே. (சங)

வேறு.

அய சூழ லருகி லிறங்கினர்
மேயபோது விளம்பிய குக்குடத்
தூயயோகர் மகிமையைச் சொல்லுதற்
கேய நாவிரண் டாயிரன் வெள்ளமே. (சச)

வேதனுதி விமலனென் போரொளாஞ்
சாதுவாமவர் தம்மைத் துதித்தனோ
ஏதமெய்துறிற் றீர்வொன் றுலவர்
மாதவத்தினை யாவர் வரூத்துவார். (சடு)

அந்தக் குக்குட யோக ரருளிய
தந்தை தாயர்தஞ் சேவை தனைவிடா
தெந்த நாளு மியற்றி யவர்முனே
பந்தநீக்கும் புராணம் படிப்பரே. (சசு)

உணவி னித்திரை யிற்புரி வுற்றிடார்
தணவுறார்கண முந்தந்தை தாயரை
அணவு காசிகங் காநதி யன்னவர்
புணர்வினிற்பெரி தென்று புலன்கொளார். (சஎ)

எய்துந் தாய்தந்தை யிற்பெரி தானதோர்
தெய்வ மின்றெனச் சிந்தைசெய் வோர்வயின்
மையில் கங்கை யமுனைகல் வாணியாம்
தையலார் நள் ளிரவிடைச் சார்வரே. (சஅ)

உலகி னோர்பவ நீக்கவுற் றுடலால்
அலகில் பாபமெல் லாந்தம் மகங்கொளீஇப்
புலமை யாம்வடி வப்புனா போகவே
உலவி யூழிய மோர்கணஞ் செய்தரோ. (சகூ)

தங்கடேசு தயங்குரு வாய்ச்செல்வார்
அங்குநாளு மடைவுற மாதவம்
பொங்குங் குக்குட யோகர் புகழினை
இங்கெனுலு மியம்ப வொணுதெனு. (ஙஉ)

பின்னுங்கூறுகின் றான்பிறை சூடிதான்
அன்னகுக்குட ராசிர மத்தெதிர்
மன்னுநல்லறச் சாலை மனையுடன்
துன்னுறும் புண்ட லீகரத் தூயாபால். (ருக)

வந்துகோக்கி வளர்புகழ்க் காசிதான்
மூந்த வெத்தனை தூர மொழிகென
அந்தயோக ரறிகிலன் காசியை
எந்தவாறுறு மோவென்றியம்பினார்- (ருஉ)

இத்துணைச் சமீபத்தி லிருந்துநீர்
மெய்த்தகாசி விரும்பிக் காணீரெனில்
ஒத்த நும்பிறப் போர்பய னின்றெனச்
சித்தர்முன்பு சிரித்துத் திரும்பினர். (ருங)

வைகு சத்திரம் வந்துற வன்றிரா
எய்து நாழிகை மூவைந் திடைப்புனற்
றெய்வமான தெரிவையர் மூவரும
வெய்ய கோரப் புலையுறு மேவியே. (ருச)

குக்குடத் தவயோகர் குடிலிடைப்
புக்கபோது விழிபொருந் தாதெதிர்
தொக்க புண்டலி கர்க்கது தோன்றுறத்
தக்க தாயச்சக் தாங்கினர் பேயெனு (ருரு)

போன மூவரும் புக்கப் புரையுள
வானகுப்பைகள் சீத்தகல் வித்துப்பின்
தானம் யாவு மெழுகிக் கணந்தனில்
ஈனரூப மிகந்தெழில் மேவியே. (ருசு)

தேசதாக வெளிவரத் தேர்ந்தனர்
மூசுறும்பய டொய்த்தவ ரொன்னெனுக்
கூசியாச்சரி யந்தம்முள் ளேகொடு
மாசுதீர்புனன் மஞ்கையர் பால்வந்து. (ருஎ)

மலின ரூபங் கொடுமடம் புக்கநீர்
விலின்மிகுந்து வெளிவர லாயினீர்
அலினடைந்தனிர் யாரெனக் கேட்டனர்
துலியமங்கைய ரிற்கங்கை சொல்லுவாள். (ருஅ)

தொலைவில் பாபபதிதது ரான்மநீ
உலைவிலெம்முன் னுறத்தகு மோபுறம்
விலகடாவென வேவெகுண் டாளிவர்
குலவு கங்கைதன் பாதங் குறுகியே. (ருகூ)

இருகரங்களிற் பற்றியென் னன்னைநீ
மருவுமென்பய மாற்றி யருள்கெனக்
கருணைமேவக் கலந்துரை யாடினர்
பொருவில் கங்கை யவர்க்குப் புகலுவாள். (சுரு)

காலைவிட்டெழுகாணிப்பவந்தனில்
சாலவெவ்வினைதானிழைத்தற்றனை
ஏழுநீமுன்னரொண்ணில்பவந்தொறும்
சீலநல்வினைசெய்துளையாதலால். (௧௧)

இந்தக்குக்கு-ரையெதிருற்றனை
அந்தப்புண்ணியத்தாலெமையுங்கண்டாய்
எந்தத்தோஷமுந்தீர்ந்திளிநீநலம்
முந்தப்பாவனத்தின்முதிர்வாயெனு. (௨௨)

கங்கையானிவள்காளிந்திமற்றந்த
நங்கைவாணிமற்றெம்மைநயந்துதொட்
டங்கண்மூவுலகத்தவரும்பவ
பங்கநீங்கிப்டவித்திரராகின்றார். (௩௩)

அவர்செய்பாவமனைத்தையும்யாங்கொளிப்
பவரழுக்குடம்பாகியிப்பத்திலாத்
தவரிலூழியஞ்செய்துதவிர்ந்துநன்
றவவுருக்கொடுண்ணுதுநாளுமே. (௩௪)

நேரொம்பாவநிமிடத்திற்போக்குறுஞ்
சீரினோர்தகைசெப்பத்தகுந்தவர்
யாரொன்றுமொனமும்புண்டலீர்தாம்
பாரினின்றொழுந்திவ்வுரைபன்னினார். (௩௫)

உங்கள்பாவங்களுந்தொறும்புண்ணியம்
இங்குறைந்தவிவர்செய்ததெனென்றார்
கங்கைதாய்தந்தைதகட்கிழமைசேவையிற்
பொங்குகின்றதொர்புண்ணியம்வேறில்லை. (௩௬)

கோடிமாகப்பலமுங்குவலயம்
நாடியாறுவலஞ்செயுமன்மையும்
ஈடில்காசியிலிறிலச்சம்வலம்
கூடுமன்மையுமன்னமையகும்பிடல். (௩௭)

ஒன்றிலெய்துமடிநாவையொருதரம்
நன்றிசேரவனங்கினன்ஞானமாம்
என்றுகூறிவிரண்டினிறரணன்
முன்றுலங்குவனென்பர்முதுவரே. (௩௮)

என்றுகொண்டிவ்வருந்தவர்தந்தைதாய்
அன்றிவேறிலைத் தெய்வமென்றற்பகல்
ஒன்றுசேவையுஞற்றுவர்நாடொறும்
தன்றனன்னையைத்தந்தையைநிந்திப்பான். (௩௯)

தியொழுக்கத்திற்சேரும்புலையனும்
வாயுங்கற்பமுடிவிலுமாய்வரு
தேயுங்கோரநரகிடையெய்துவன்
மேயுமெத்தனைஜென்மம்விராவினும். (௪௦)

மாவியாதிகள்கொண்டுமயலுரு
மேவுவானவனைக்கண்டொருமிகு
பாவகாரியராவரென்றுள்பயந்
தாவையோவெனவாகுலமாயினர். (எக)

கோதுதீர்நரஜன்மத்தைக்கொண்டுளான்
தீதுறுப்பயன்சேர்கிலென்வீண்செய்தேன்
காதுறும்பழிபாவங்கள்கைக்கொண்டேன்
யாதுசெய்வேனிதற்கெனவேங்கினர். (எஉ)

தந்தைதாய்பணிசெய்வதுந்தானிரீஇச்
சிந்தைநொந்துவருந்தச்செய்தேனன்றோ
இந்தவெவ்வினையெங்ஙனந்தீர்வெனென்
றந்தமாதரடிவிழுந்தேங்கினர். (எங)

ஏங்கல்கண்டுமனமிரங்கிக்கங்கை
தீங்கிலேயினியேனுந்தெருளுமோ
ஓங்குதெய்வமுன்றந்தையுந்தாயுமென்
றீங்குமற்றவர்க்கேய்பணிசெய்தியம். (எச)

பாவமும்பழியுங்கழியப்படும
மூவகைப்புவனங்களுமொய்ப்புறும
தாவரும்புகழ்ச்சக்கரக்கையனும
தேவனின்னருளும்முனைசேருமால். (எரு)

என்றுகங்கையிருவரொடேகினன்
நன்றுநன்றெனநாடியத்துடன்
சென்றுகுக்குடாபாதத்தைசேவித்துத்
துன்றுதாய்தந்தைதம்மைத்துருவினர். (எசு)

வேறு.—கண்டனர்பனிந்திருவரையுங்கற்கிமேற
கொண்டனரேறமுன் றூறித்தகரிபோய
அண்டினர்கயைபிரானகையாதியா
மண்டினர்முழுகினரற்றையாரொடே. (எஎ)

அவர்செயுங்கருமங்களனைத்துஞ்செய்வித்துத
துவரிதழ்மனைவியுந்தாமுஞ்சோர்விலா
துவர்பணிசெய்துகொண்டேர்க்குமீண்டனர்
இவர்மனத்துடனகத்திருத்திநாளுமே. (எஅ)

எத்தருணத்தவர்க்கேதுவேண்டுமோ
அத்தருணத்தவர்க்களித்திராப்பகல்
சுத்தராங்குக்குடர்போலத்துயராய்
வித்தரித்துறுபணிவிடைசெய்தாரரோ. (எகூ)

இப்படிச்சேவைசெய்திருக்கமுன்னுகத்
தொப்பறுவிருத்திரனும்பர்கோமகற்
கெப்பொழுதும்பகையியற்றிக்கொல்லுவான்
தப்பறுபாதலந்தன்னிற்சார்ந்தனன். (அஉ)

[illegible] (அக)

[illegible] (அஉ)

[illegible] (அங)

[illegible] (அச)

[illegible] (அரு)

[illegible] (அசு)

(வேறு)

[illegible]
வானுக்கருதருளினமிரடெருவிலேயெனறுபேதவாகால
தானுனைபிரகனறதெ ததிருவுயி புரங்கடழைதொலிகக (அஎ)

[illegible]
[illegible]
[illegible]

காளியன்றன்பணமுடியிற்காலூன்றித்துகைத்துவென்றகடுமைகண்டம்
மீளிகைக்குளாயினுலிராகுகேதுவைவெல்லலாமென்றெண்ணி
ஆளியுமானுன்சரணென்றலர்கதிருந்திங்களும்வந்தடைந்தாற்போலக்
கோளில்சங்குசக்கரங்கள்பங்கயச்செங்கரங்களிலேகுலாவித்தோன்ற.

பாடியிலும்பிருந்தைவனத்திலுங்கலந்துதனித்தனியின்பஞ்சிறக்கக்
கூடிமகிழ்ந்தேபிரியாக்கோபிகைள்பிரிந்தவன்றன்கொள்கைதேர்ந்து
வாடிநிறத்திருப்பவட்குத்தெரியாமலனுதினமுமார்பிற்சார
நாடிநவமாமணியாய்மெய்த்தனபோனிறத்தாரநனிகுலாவ. (கூக)

தம்மிலுமேலானதலந்தனிலிருக்கின்றேமென்னுந்தருக்குச்சார்ந்த
பம்மினஞ்சூழ்ந்திடையளவுக்கெட்டாமலவமானப்படுத்தனோகிச்
செம்மியுயர்ந்தேநாமுமவமானஞ்செய்துமெனவநேகந்தியக
ளும்மிரவியுஞ்சேர்ந்தாம்போற்செவியிற்குண்டலங்களொளிர்திகழ்ங்க.

செருகுமயிற்பீலியெனுங்கண்ணியெழின்மிகுந்திலங்கச்சேர்த்துச்செவ்வி
மருவுமயிர்முடிவயங்கச்சென்னியினிறங்கொண்டவண்டுபோலச்
சுருள்சுருளாய்மயிர்த்தொங்கலம்மதிவகிர்போலிலங்குநுதற்றுவண்டு
[மொய்ப்பப்
பெருகொளிவார்ந்தொளிர்மணிச்சுட்டியும்பட்டமும்பெரிதுபிறங்கித்
[தோன்ற (கூங)

மடங்கலெனவிடையென்னமழகளிறுதானென்னமணிவெற்பென்ன
நடந்தடிகளுறுஞ்சுவடெல்லாஞ்சங்குசக்கரங்கண்ணிதழோன்றத்
திடந்தருமன்பொடுதந்தைதாய்தன்னைப்பூசிக்குஞ்செவ்விதன்னில்
படர்ந்தவெரிந்புறம்வந்துநின்றுனப்புண்டலர்கர்பார்க்கமன்னே. (கூச)

தந்தைபதந்தொட்டிருந்தோர்கண்ணனதுபசுஞ்சோதிச்சாயறம்முன்
முந்துறலுந்தேர்ந்திதென்னேயெனவெண்ணிமுகந்திரும்பிமுகுந்தன்
வந்தருகினிற்பதுகண்டுயர்கங்கைவரமின்றேவாய்ததெனு [ருனே.
சிந்தையுறமகிழ்ந்துதலைவணங்கியருகிற்கிடந்தசெங்கமலனே. (கூடு)

எடுத்தெறிந்துமற்றிதன்மேற்சற்றுநிற்றியென்பணியானியற்றுகாறும்
அடுத்தகண்ணனேயென்றுகுரவரதுசேவைசெய்தங்கவரிருக்கக்
கடுத்ததும்புகண்டனுங்காணுக்கண்ணனிநதிருமுகல்லன்மீதே
இடுப்பிலிருகரம்வைத்தங்கவர்செய்யுஞ்சேவைகண்டேயினிதுநின்றான்.

புண்டலிகர்தாய்தந்தைசேவைசெய்துமுடிந்தபின்புபொன்னினுடை
மண்டியொளிரச்சுரபியோட்டுங்கோற்சானுநடுவைததுற்றேன்பால்
அண்டியிடுசெங்கன்மேற்சமசரணமாகிநிற்குமழகுதன்னைக்
கண்டுறுசாஷ்டாங்கமாகப்பணிந்துபேரின்பகடலிலாழ்ந்தார். (கூஎ)

பலபடிதோத்திரித்துநிற்கக்கருணைவாரிதிநோக்கிப்பத்தருன்போல்
உலகுதனிற்கண்டதில்லைபுண்டலிகாவேண்டுவரமுரைத்தியென்றான்
சலசலோசனச்சாமிமும்மூர்த்திவடிவமுநீதானேயாகி
நிலவுகின்றபடியாலுமூடரையுத்தரிக்கின்றநீர்மையாலும். (கூஅ)

விட்டலநாமம்புனைந்தெப்போதுமிந்தப்படியாகமேவிநின்னைக்
கிட்டிவணங்கினரெல்லாப்பவந்தீர்த்துபரிசுத்தங்கிளரச்செய்து
முட்டறுமென்பெயர்ச்சார்பாலித்தலம்பண்டரியென்றுமொழிவதாக்கி
மட்டிலிந்தத்தலச்சார்பாற்பாண்டுரங்கநாமமுநீவாய்த்தியின்னும் (கக)

இத்தலத்திற்றீர்த்தங்களனைத்துக்குஞ்சிறந்ததாயொன்றியற்றி
அத்தகுதீர்த்தத்தாடினோர்புனிதராகவேயமைத்தியென்றார்
உத்தமநீவேண்டியவாறுகவெல்லாந்திரிபுவனத்துள்ளதீர்த்தம்
அத்தனையுமின்றுநடுப்பகலினிலேவருமென்றுமமைவதாக. (ா)

என்றருளினன்கண்ணனுலகினுள்ளதீர்த்தமெல்லாமத்தியானத்
தொன்றுறுமானாடோறுமத்தீர்த்தத்தெனவுணர்த்தியுமையேநான்முன்
துன்றுதிரிபுரதகனஞ்செய்ததினான்மிகவருந்துதுன்பந்தீர
நன்றுறுபிமாசங்கரித்தலத்திற்றவம்புரிந்துநண்ணுங்காலை. (ாக)

என்னுடம்பில்வேர்வையுண்டாகிப்பெருகிப்பிமாவென்னும்பேர்பூண்டு
துன்னுமதென்ஞானசகிதனைக்கொண்டுபெருந்துழனிதோன்றநேர்ந்
துன்னுபுண்டலீகரதுமனைவரையுமத்தலத்திலுறைவதாகி [த.
மன்னுறுபீமசேனபயிரவனறுமுனிதனைத்தெரிந்துமனம்பொருளாய்.

கண்ணனிங்குவந்திருக்கச்சற்றுமஞ்சாதிந்நதியிக்கடமைகொண்டு
நண்ணறகுமோவென்றுதன்கரதலிலிருக்கையதனைநாடிவீசி
அண்ணியநன்னதியேநின்னமலையதன்கடமையினையடங்கிமேவு
கெண்ணுறுமித்தலத்தென்றுனப்படியேயூமையைப்போலிரைச்சலின்ற

தனைக்கண்டோர்பவமெல்லாந்தகிதந்துக்கங்காநதிபோற்சார்ந்துநேர்கண்
ணனைத்துன்றியிடமாகசகூழ்ந்துபிறைபோற்றெற்கினனுகிக்கீழ்த்திக்
கினைத்துன்றிப்போதலினுற்சந்திரபாகையென்றுபெயர்கிளத்தலாகி
முனைப்பொன்னுஞ்வருசாபமதிமுழுகித்தீர்பானுதீர்த்தமுன்னே. (ாச)

புண்டலீகரிடுகன்மேனின்றருளுங்கண்ணனடிப்போதைப்போற்றிக்
கண்டுயர்பாவனமாகலாமென்றுநாடோறுங்கருத்துடன்கொண்டு
மண்டுகின்றதின்றுமதின்மூழ்கிவிட்டலனைககண்டமாத்திரத்தில்
அண்டுபலபவந்தொறுஞ்செயபவமெல்லாந்தீர்ந்தவனுக்கடிமையாவார்.

(வேறு) தன்முனின்றகண்ணன்புண்டலீகர்முன்சார்வேன்
நின்முனேயெனச்சென்றபின்பிரிவுறநேரா
மன்முன்றுமரை மலர்வயிலவந்தருள்செல்வப்
பொன்முன்சென்றருளந்நிலைசிறிதியாம்புகல்வாம். (ாசு)

குழலுக்குத்தொலைவண்டுகள்மலர்வயிற்கூட
நிழல்செய்மெய்யின்மென்மைக்கஞ்சியதுநிலாக்குடையோன்
உழையுறத்தனதன்னைவெம்பகையெனவோரான்
விழைவுறச்செய்துகொண்டதின்மெய்யிலனுனான். (ாஎ)

விழிக்குத்தோற்றமான்மதிவயினடையகான்வெல்வேன்
இழிப்புறும படிக்கென்றதமுகத்தினுக்கிழிந்து
மழுக்கரத்தினென்பால்வரததிருவுக்குமாறென்
றொழிப்புறுதுகொண்டதிற்பித்தனுயினேனுலகில். (௩௮)

முறுவற்கோடியமுத்,ரூவெண்களிற்றிடைமுடுக
நறுமென்கொங்கைக்குத்தோற்றதிந்திரன்வயினணுகச்
செறியிரண்டையுந்திருவின்வெம்பகையெனத்தேறுன
உறவுகொண்டதாலுடம்பெலாநதொளைபடலுற்றான். (௩௯)

வெருவிவெள்ளமனமி ற்றிற்சுப்பாற்கடன்மேவக்
கருணையங்கடற்கொல்கியகடல்கண்ணன்றன்னை
மருவமாப்பகையென்றெணுன்கூடிவாழ்ந்ததனுல்
உருவம் வாமனனுகிமண்ணிரந்தனனொருநாள். (௩௰)

நடைகண்டஞ்சியவன்னமெனனனமனத்தைநண்ண
மிடைசிலமெ படிக்கிழிந்ததுவிதியவின்மேவி
யடையலோகமாதாப்பகையெனவறியாமல்
உடைமையாக்கலனொருதலைகழிந்திழிபுற்றான். (௩௰௧)

இனையராயுறினெவரவர்சருணைவேண்டாதா
அனையள்செவ்வியுமவையவமுஞ்சொலநகாமோ
எனையராயினுமெழிற்கரசாயவிந்திரைதான்
புனைவுறுங்கலனுண்டெனச்சேடனேகல்லான். (௩௰௨)

எண்ணிநாப்பிளவாயினனுயிரமிரண்டாய
மண்ணினைச்சுமபபதுமந்தவடிவிலுல்லிற்
கண்ணினுககணிகலனுண்டோகலன்கருமுன்டெனா
றுண்ணினைபபுறபபற்பலபூண்களுமொளிர. (௩௰௩)

பிடிதொடர்ந்ததுகளிற்றினையெனவிகோபேச
அடிதொடர்ந்துவந்தாள்விட்டலன்றனையன்பாரிக்
கடிதொடர்ந்தமுல்லையினைகவிலைக்கற்பகத்தைக
கொடிதொடர்ந்தெனநினறனளிடவிற்கூடி. (௩௰௪)

பதம்பெற்றுேங்கியவிந்திரன்றச்சனைப்பார்த்து
மதம்பெற்றெய்துகைம்மலைமருப்பிறுத்தவனருளால்
கதம்பெற்றார்சுடராழிமேற்பண்டரிகவினும்
இதம்பெற்றார்வுறவதனதுமத்தியத்தினுக்கு. (௩௰௫)

பிந்துதீர்த்தமென்னும்பெயர்பெற்றதினடுவில்
முந்துகின்றதுதிரிகூடரூபமாய்மொழியத்
தந்துநின்றதிலர்த்தமாத்திராவெனத்தக்க
மைந்துறுந்தனிப்பீடத்திற்செங்கன்மேல்வயங்கும். (௩௰௬)

விட்டலன்றனக்கினியதோர்விமானமும்விளக்கிக்
கட்டமைந்தபொற்கோபுரமதின்முதற்கவினப்
படட்டணந்திகழ்வுறசெய்தியென்றனன்பகர
உட்டதும்புமின்புற்றனன்கண்ணனுழியத்தில். (௩௯௭)

மதிலுங்கோபுரவாயிலும்விமானமுமற்றும்
புதியதிங்கிதுபோலெங்குமின்றெனபுகல
நந்தியுஞ்செம்மனியுங்கொண்டுகியமித்தானமரர்
பதியின்விஞ்சியபதியெனலாயிற்றுப்படிமேல். (௩௯௮)

கண்ணமாநிதனக்கும்விண்பாலெனக்கருதும
வண்ணமானகோதாவிரிநதிக்குமத்தியத்தில்
ணண்ணுகின்றதுபண்டரிநகரதனுப்பண்
பண்ணருமையவிஜயர்காப்புறத்தனியிலங்கும். (௩௯௯)

முனிவர்வானவர்சாமிதன்சேவைகுமுந்தி
இனிதினேர்சமயந்தனைநோக்கினரிருபபார்
துனியதும்புருநாரதர்கானஞ்செய்துறுவார்
கனிவின்வாதியமுக்குவர்யகூகார்தருவர். (௩௯௰)

அரமபைமேனகைதிலோத்தமையாதியரண்மித்
தரந்தரந்தினநர்த்தனந்தாஞ்செய்துதழைப்பார்
நிரம்பநீள் *கககமபத்தினோர்ந்தரிபஜனை
பரம்புமன்பொடுபரமபாகவதர்கள்பயில்வார். (௩௯௧)

எனவுமாபதிபார்வதிக்கிசைததனனிதனை
அனகரானவரறிந்தனர்தேறுவதன்றி
மனனடங்கிடாவாகிற்குமன்னதோமலர்க்கோ
கனகைதான்சகுமாயியாய்மாலொடுகளிக்கும். (௩௯௨)

வேறு.—நீண்டுரங்கனைவாகுறுமாதுலனேவலினிமிர்கேசி
மாண்டுரங்கனைவாயபிளந்தானைநன்மதிப்பதின்மரும்வாழ்த்தி
வேண்டுரங்கனைவிண்ணகததருந்தினமவீழ்ந்துதோய்மதிததுண்டப்
பாண்டுரங்கனைப்பழமறைகளுந்தெரிந்துணர்தாரபபடியானை. (௩௯௩)

(இதன்பொருள்.) நீண்டுரம்-பலத்தால் நீடியுள்ளனவாய், கல்-மலைகளுங் (கண்டம்,) மை-மெலிவதற்கேதுவான, வாகு-தோள்களை, உறு-பொருந்தினவனான மாதுலன்-அமமாஞுகிய கஞ்சனுடைய, ஏவலின்-உத்தரவினாலே, நிமிர்-உயர்ந்து ஓங்கி, கேசி-கேசியென்னும்பெயரையுடைய, மாண்-பெரிதாகிய, துரங்கனை-குதிரையுருவானவனுடைய, வாய்-வாயை, பிளந்தானை-கிழித்தவனும், நன்மதி-நல்லதறிந்த மெய்ஞ்ஞானிகளாகிய, பதின்மரும்-பத்தாழ்வார்களும், வாழ்த்தி-பல்லாண்டுசொல்லி, வேண்டு-பிரார்த்திக்கத்தக்க, ரங்கனை-ஸ்ரீரங்கநாதனும், விண்ணகத்தரும்-ஆகாசவாசிகளும், தினம்-நாடோறும், வீழ்ந்து-விரும்பி, தோய்-

* கககம்பம்—கருடகம்பம்.

முழுகத்தக்க, மதித்தண்டம்-சந்திரபாகையென்னும் நதியையுடைய, பாண்டுர ங்கனை-இத்திருநாமமுள்ளவனும், பழமறைகளும்-பழயவேதங்களும், தெரிந்து-மேன்மைதெரிந்தும், உணர்தரா-தெரியாமல் மயங்கத்தக்க, படியானை-ஸ்வரூப முள்ளவனும்,—ஐ-காரநான்கும் சாரியையிடைச்சொல்.

பண்டரிக்குழலூதினவனைக்கடற்படவரவணைமேனாப்
பண்டரிக்குரீசெங்கன்மேனில்லெனப்படிநின்றபுரமேதோ
பண்டரிக்குவிஞணெனவிசைத்தலிற்பழமறையெனப்பாடும்
பண்டரிக்குநேருளதெனச்சொல்வதெப்படியென்றப்படிமேவும். (ரஉச)

(இ—ள்) பண்டு-முன்னாளில், அரிக்குழல்-பச்சைமூங்கிற் குழல்கொண்டு ஊதினவனை-ஊதினவனுமான (கண்ணனைநோக்கி,) (இவளவுமொருதொடர்) கடல்-திருப்பாற்கடலில், படம்-ஆயிரம் படங்களையுடைய, அரவணைமேல்-சர்ப்பசயனத்தின்மேல், நாப்பண்-நடுவே, தரிக்குநீ-தங்குகின்றநீ, செங்கன் மேல்-இந்திரனாகிய செங்கலின்மேல், நில்லென-நிற்கக்கடவை யென்ற, அப்படிநின்ற-அவ்வகையே நில்லாநிற்கிற, புரம்-நகரம், ஏதோ. இதுவல்லதெதுவுள்ளது. பண்டர்-பாடற்கீழ்மக்கள், இக்குவில்-கரும்புவில்லுக்குள்ள, நாணென-நாரியாகிய வண்டென்னும்படி, இசைத்தலில்-ஒலிப்பதனாலே, பழமறையென-கேட்டோர் பழையவேதகானமேயென்றுமதிக்க, பாடும்-அப்பண்டாகள்பாடிக்கொண்டிருக்கிற, பண்டரிக்கு-பண்டரிபுரத்துக்கு, நேருளதென-நிகராயிருப்பதுமொருபுரமுண்டென்று, சொல்வது-சொல்லத்தக்கது, எப்படியென்று-எந்தக் காரணத்தினாலென்று, அப்படி-அந்தப்பண்டரிபுரமென்னுமூர், மேவும-விளங்குதலாயிருக்கும். (படி-பூமி, ஊர்மேனின்றது,) "செல்வம் விரும்பினர், செல்லலடைந்தோர், அல்லல்கெடுத்தேனை-யன்புசெய்வோர்கள். எல்லதறிந்த மெய்ஞ்ஞானியிங்கால்வரும், வல்லதிலென்னை-வண்டகுதவத்தோர்," என்பது பகவற்கீதை. இதனாலதிகாரிகள் நால்வருண்டென்று கொள்க. நாப்பணமேல்-பாம்பினமேலென்று கொள்வதேயன்றிக்கடனாப்பணென்று கூடவுமாம்.

அங்குசந்திரணமதெனவருமதயானையினமுதன்னார்
வெங்குசந்திரமுறநடுக்கோளரிமெலிவுறல்வியப்பென்னத்
தங்குசந்திரமியமிகமணஞ்செறிதலைவரினினிதாடப்
பொங்குசந்திரபாகையென்றொருநதிபொலிதரும்புரத்தோர்சார். (ரஉரு)

(இ—ள்) அங்குசம்-தோட்டியை, திரணமதென-துரும்பெனநினைத்து, வரும்-பாகனுக்கடங்காமல்வருகிற, மதயானையின்-மதயானைபோல, அமுது-தேவாமுதத்தை, அன்னார்-ஒத்தபெண்களது, வெம்-விருப்பைத்தருகிற, குசம்-தனமானது, திரமுற-நிலைகொண்டிருக்க, நடு-இடையாகிய, கோளரி-சிங்கமானது, மெலிவுறல்-இளைத்தல், வியப்பென்ன-ஆச்சரியமென்னும்படி, தங்கு-மார்பிலே பூசுதலான, சந்து-சந்தனவாசம், ரமியமிக-பிரியம் மிகுதியாக, மணஞ்செறி-புணர்ச்சிசெய்கிற, தலைவரின்-நாயகர்போல, இனிது-சந்தோஷமாக, ஆட-புணர, பொங்கு-பூரித்துவருகிற, சந்திரபாகையென்று-இப்பெயருள்ளதாய், ஒருநதி-ஓராறு, பொலிதரும்-நிறைவுபெற்றுவரும் புரத்து-அப்பண்டரிபுரத்துக்கு, ஓர்சார் ஒருபக்கத்தில் (நதி அமுதன்னார் முலைத்தடத்துச் சந்தனமணஞ் செறிதலால்-நாயகன்போலினிதாடப்பொங்கி வருமென்றார்.) கவி. அது பகுதிப்பொருள் விருதி.

மண்டலீகனாவனாப்புரத்தவனருள்வடிவின்வடிவமாமோர்
குண்டலீகனாயில்லையென்னவுமொன்றுகுலவுமனைமார்பின்
வண்டலீகனாம்முகன்பிரமன்சதுமகன்முதலாமிரேசர்
புண்டலீகனாம்பொற்றொலிகேட்டிடுபுண்ணியர்புலிபோல்வார். (௩௨௬)

(இ—ள்) மண்டலீகர்-அரசர்களாகிய, நுவனா-பாண்டவனா, புரத்தவன்-ரக்ஷித்தவனான (கண்ணன்,) அருள்வடிவின்-கருணாவிரக்கத்தோன்றின பலவுருவங்கள்போலவே, நின்வடிவ-உன்னுருவமும், ஏம்-பலவாயிருக்கும், ஓர்குண்டலமிலராமனைகளாயில்லை (எந்நின்றியர்.மியுராய்மியர்தாமென்பதனு) னையில்லையாம் (நின்வடிவகரையில்லையாமென்றக்கூட்டுக.) மன்னவுநின்னுவமிக்கவும் ஒளி-வெண்சொதி, குலவுமனைமார்பினக்கொண்டிருக்கும், மனை (பண்டரிபுரத்து) வீடுகள், மார்பின்-மார்பிலே, வண்டலீகர்-நாகலனடல், சதுரனக்தழும்பு பூண்டிருக்கவர்கள் (மம்மனைகளினுள்ள புருஷர்கள்.) ஐம்முகன்-சிவனும், பிரமன்-வேதாவும், சதுமகன்-இந்திரனும், முதல்-முதலானா, மிரேசர்-முப்பத்து மூவரும், புண்டலீகனாம்-பிறவியறுக்கவனா, பொற்றொலி-ஆதிசேஷன், ஒலிகேட்டு-சந்தங்கேட்டு, வாழ்-பிழைக்கின்ற பெரியோர்களை, புலி போல்வார் "பிரத்தாரம் புலிபோல்வாரான மார்பின் வளைடைக் வடிவுமென்ன மம்மைத்தொகுத்தற்றால் கொள்க." மனை-பலராமனுக்கோர் பிடிவடிவமென்பதினும்மைக் விரிப்பு. புண்டலீகரென எதுவரை ரக்ஷி நீட்டுக்கொடுக்கிறது.

உத்தியம்புயப்பொருட்டொளியொன்றுலகுமாவலனைவிரிநீர்
வித்தியம்புயவீசலிலமர்கடலொளிவெள்ளியாக
வெத்தியம்புயர்கடலமுதமொடுவிதுபுரித்துவளர்வாத
வெத்தியம்புயமாணிக்கமணிவெள்ளிமுதலெனவிளங்கிப்பொதும். (௩௨௭)

(இ—ள்) உத்தியம்புயப்பொருட்டொளி-திருவுந்தி கமலத்திலுள்ள கன்னிகையொளியே, ஒன்றுலகுக்-சுவர்னமயமான தேவருலகமாகவும், உடையவனொளி-அப்பதுமாபியை யுடையவனொளியே, நெகிழ்-தித்திப்புள்ளநீரை, உத்தி-தெரிவுதாகிய, அம்-அழகிதான, புயல்-மேகநிறமாகவும், வீசலில்-உடையவனொளி-கேவலதனு லெம்மேகம்நிறம்பெற்றதென்க. அப்படியே பொருட்டொளிவீசுவதனாலே ஒன்றுலகெங்கும். பாற்கடலொளி போல்வன, வெள்ளிமலைகளாகவும், நீலம்-புயல்-அக்கினியானதுநினாலேவெந்து, வயர்-நடக்கக்கரையாகியுயர்ந்த, கடல்மலர்-ஒன்கடலாவுக்கிழித்துக்கொண்டு, ஓடும்-பாய்வதான, உடுபதித்துணி-சந்திரபாகை, பாதவுந்தி அம்-உடையவன்பாதத்துள்ள கங்காஜலமேயாம், உயர்-எல்லாரும் உச்சிமிக்க, மாணிக்கமநிலொளி-ரத்நமயமான மதிலொளியானது, உற்ற-உத்தியம்புயத்திற்பொருந்தின, செல்வி-தழ்-சிவந்த இதழ்களினொளியை, பொதும்-ஒக்கும். "திருப்பாற்கடல் போலிருக்கின்றது வெள்ளிமலைகளாற்பண்டரிபுரமென்பது கருத்து." வீசல்-எங்குங்கூட்டுக, "ஏதநீர்உந்தியம்புயத்துத்தேனை நீராகக்கொண்டு மேகம்வீசுமென்க." ஆகவே அங்கும்பெய்யுமேகநீர் தேன்போல்வதென்று கருத்து.

இதிலுமாபதிநினக்கிலின்றென்றெனப்பதிற்றெரியெழின்மாடம்
எதிலுமாபதியெனத்தெளிவுறாகைத்தெழுவெள்ளிவெண்சோதி
அதிலுமாபதியழகிதன்றுவர்திரென்றமமருக்கறிவிக்கும்
மதிலுமாபதிமார்பினன்கோயிலுமாணிக்கமணிச்சோதி. (௩௨௮)

(இ—ள்) இதில்-இப்பண்டரிபுரத்தில், உமாபதி-சிவனே, நினக்கு-உனக்கு இல்லின்று-வீடில்லை, ஒன்றென்பதில்-வெள்ளிமலை யொன்றுதானென்பதினு

லும், தெரிஇங்குப்பலவெள்ளிமலைகளிருப்பதனாலும் தெரிந்துகோள், எழில்-**வெள்ளையழகு நிரம்பின,** மாடம்-உயரிடைகள், **எதிலுமா-எல்லாவற்றிலுமோ,** ப**தி-உனக்கு வீடு,** என-என்று: தெளிவற-அந்தச்சிவன் விசுவசிக்க, நகைத்து-பி**ரகாசித்து, எழு-கிளர்கின்ற,** வெள்ளிவெண்சோதி-வெள்ளிபோலும் வெண்ணி**றச்சோதியாகிய, அதில்-அதனாலே,** [illegible] **மாதி-பிரிகள்,** [illegible] **ழிகிதன்று-அழகுள்ளதன்று,** உணாதிமொழ்று-தெரியுங்களென்று, [illegible] **தேவர்களுக்கும், அறிவிக்கும்-சோதியாறறெரியச்செய்யும் வீடுகள்,** மதிலும்-**மாணிக்கமதிலும்,** மா-லக்ஷ்மி, பதி-தங்கின, மார்பினன்-மார்புள்ள பாண்டுரங்கன், **கோயிலும்-பெரியகோயிலும்,** மாணிக்கம்-தருந்தினது, மணிசுசோதி-அழகியசோதியுள்ளனவாம். சிவனும், தேவரும் நாணசிரித்தென்பது தோன்ற **கைத்தென்றார்-கவி-எதுவென்னும் வினாபெயரிணடுபன்மைகுறிக்கின்றது.**

இணைவிமானத்தைத்திங்களோட்குலமெனப்பிறர்கிணிதைவா
துணைவிமானத்தைக்சாதத்வனபிரவருரத்தாலிவுறுதொனிடாலே
உணைவிமானத்தையுதுதியெனறுயாவ[illegible]
அணைவிமானந்தையுமை[illegible]மெ[illegible]தனி[illegible]யேன்றியேனே. (௩௨௯)

(இ—ள்) இணை-[illegible], விமானத்தை-உரோகணியையும், திங்களை-சந்திரனையும், நாள்-ஞாயிறுவிஷ்ணுதிரம், குலம்-வம்சம், என-என்ன, பிறந்து-அவதரித்து, [illegible]-[illegible], [illegible]-திரேளபதியினது, மானத்தை-வெட்கத்தை, காத்தவன்-வராமற்றடுத்தவன், தேவரும்-அமரர் கூட்டமும், தொனிவுற-மூர்ச்சிக்கவும், தொனியாலே-சத்தத்தினாலே, [illegible]-அவர்களுள்ளத்தை, கைவ-கலங்கவும், மால்-பெரியான, [illegible]-[illegible] **ஊதி-ஊதினவன்** என்று, உயர்வு-[illegible], [illegible]-இல்லாமல், [illegible]-உயர்கின்றது, நலம் ஆனந்தகுணம், தழைந்து-மிகுந்து, [illegible], அணை-[illegible] **விமானத்தை-நிலையிடத்தை,** அருட-[illegible], [illegible]-[illegible] என்பது-என்று சொல்வது, ஒன்றன்றி-ஒன்றேயல்லது, ஒன்று-[illegible] சொல்ல, அறியேன்-தெரிகிலேன்.

வரகுமாயிருவிசும்பெனவுயாகதிமருவுவழிகாட்டி
நரகுமாயியலறம்பொருளின்பங்கணணுகவுமவிழைவே[illegible]
விரகுமாயினவித்தகன்மாணின்பின்விரைவுறுமிகுமாலை
யுரகுமாயிபொற்கோயில்பண்டாரத்திலுளதுபண்டாரியூரில் (௩௩௮)

(இ—ள்) வரகு-சிலாக்கியமானபூமி அது சுவர்க்கலோகம், மாயிருவிசும்பு-மிகப்பெரிய ஆகாசம் அது பரமபதம், என-என்று, உயர்கதி-உயர்ந்த ஸ்தானமானவற்றை, மருவுற-தக்கபடிசேர, வழிகாட்டி-உபாயநெறியைகாட்டி, நரகு-துன்பத்தை, மாய்-கெடுக்கத்தக்க, இயல்-இயறகையுள்ள, அறம்பொருளின் பங்கள்-தர்மார்த்தகாமங்களை, நணுகவும-அடையவும, விழைவு-ஆசையை, ஏற்றி-மிகச்செய்து, விரகும்-போதிக்கும் ஆசாரியனும், ஆன-தானேயான, வித்தகன்-சர்வஞ்ஞன், மாணின்பின்-ஒருமாயமானின்பின்னே, விரைவுற-விரைந்துசெல்ல, மிகுமால்-மிக்கமோகத்தை, ஏற்று-உயர்த்துகின்ற, ரகுமாயி பொற்கோயில்-பொன்மயமானகோயில், பண்டாரத்தில்-எல்லார்க்கும்பொக்கிஷசாலை போல், பண்டாரியூரில்-பண்டாரிபுரத்திலே, உளது-இருக்கின்றது.

வேறு—அரிபதிருவடியிலங்கைக்கரசனிடஞ்சிறைபிரணடைந்திங்களங்கச
சரிபதிருவடியங்காவலைகளுதாகிருவடியுதயங்கக்காண
குரிபதிருவடிபிணிக்கமூவடிமுனபிணியாறுறாதுதோன்ற
பெரிபதிருவடி முகபிலவினங்கவிடோபாவினகுமபெரியகோயில் (௩௩௧)

(இ—ள்) அரிய-கொடுத்தாகரிதான, திரு-மகளதலைவரியம், வடி-பெருகி பொருகுகின்ற, இலங்கைக்கு-இலங்காபுரிக்கு அரசன-ராஜனானராவணன, இடும-வைத்ததான, சிறை-காவலில் இருக்கைடைந்திங்களை-பகுதுமாதமும், அங்கை-கழுகியகைகளால, சரி வினையவகள, அதிர-ஒலிக்கவோ உவள-மாபினமத கியலிருக்கக்கூடாதிருட்டி தியா காவலை-கலங்கபடி, ஊதாம-தூதனாகிய, திருவடியும-சிறிபடி வடியான ஆஞ்சநேரரும், தயங்க-வளங்க, காலறகு-யமனுக்கு, சிரி-பாகியமுமானதான, வடி-பாரதுதால, பிணிக்க-கடுமெபடி, மூவடி-மூபாதம் பொன்னிடம் வாரார்ட முன-முருகி, பிணியாமல-சுழாநடக்க, ஊறாது-சிறிவாது தோன்ற-பிரகாசமாக பெரியதிருவடி-கருடனும் முகபிலவி-முன்பாதுதில் விளங்க-தோன்றுதலாக விடோபா-ஸ்ரீபாண்டுரங்கனவினகுமு பேரு-ட்ட-ட்டகும்-பெரிடகோயில்.

விடலனாரி கணிமாரு தாரான ரவலவாரு வாரவெத
விடலனபிருகுசுவாரு தாரவ ரவாபுவியிரமுவுறுதல
விடலனபிரகுரனிரவரபு ரதவமபாபாண்டுரங்க
விடலவாரகரி மேனிரவரவ ரவங்குமகோயில (௩)

(இ—ள்) வி-வெ[illegible] ஆல-இரவிலவிளங்கு வதை, உறுதி-உலவாரல, [illegible]-பகாக, [illegible]மம, மரி-வினாகுகின்ற, விது-சந்திரனபோல [illegible]-முரு[illegible] [illegible]ரவடிவன-புருஷலக்ஷணமுபூத்திரியமி[illegible], [illegible]-[illegible]க, [illegible]-[illegible]வுக, தெவிட்டலன-தெவிட்டாதவனாக [illegible]-[illegible]க, அரு-சொன்னனதைபபோய [illegible]-[illegible], [illegible]-[illegible]க, புவியிலா-லகத்தில, முனனாலவிடடு முனனை [illegible] அலை ஆராயதறுனடலராமனுக்கு, பின-தமபியாக, [illegible], புண்டலீகவரதன-இபபெயருளனவனு, பிளி-[illegible]கனவ[illegible] வருமான, பாண்டுரங்க-விட்டலன இருக்கிறான் [illegible], [illegible]-[illegible], [illegible]-[illegible]-[illegible]-[

கோபுரம-கோபுரதாழவான், தனஒளி-தனதுகாந்திடை, வீசி-ஜுவலித்துககொணடு, குடிலமுகடு-அணடமுகடடின, அளவு-உளவை, தெரி-தெரியசசெயகின, கொழும-உயாநதமாறறுளள, பொறகோயில-பொனமயமான பெரியகோயில, "அணடமுகடடெவளளவெனறுல பாணடுரஙகனகோபுரதகளவெனறு தெரியச செயயுமெனககொளக"

மாணிककनकरणिप्रोतहतवानकुपिर
माणिककतरतरतिनुनिलेयिलेयेनकेहोरा
माणिककतरनिरविटोपानिमवयकुम
माणिककतनिपोनरायिरलिनटवक (ककउ)

(இ—ள்) மாண-ரசமட புள [illegible] கொணடு, சம-அற கிதான, கரண-கைகயயுடைய [illegible] இப-இரு [illegible] பெறறு, விழுபறுசெயட, [illegible] கொடு [illegible] லாமறுசுகின, பிரமாணிகரு [illegible] திலும, நிலையிலையென [illegible] ஒபபிலலாம, மாணி-வாமனபிரம [illegible] மேகநிமுளள, வி[illegible] பா-பாலமிறகள, [illegible] மாணிக கம-கவுததுவம [illegible], தனி-ஒபபிலலாத பொன-லக்ஷ்மி [illegible], [illegible] தனிமாலை யினது, நிழலிடை-[illegible], வைக-ஒதுகயாததிகக, [illegible] ஒரு மாணிककமவளயகுமெனककொளக

मेरिनतरुपेरालेरिपपतयिन
रसियकतरानुनोटोनुरुपरा
इरसियकवेपुमेनयेतरुवेरा
युरसियतनिपपस्वेनपेरु पोपाकै (ककரு)

(இ—ள்) [illegible] -[illegible] -[illegible] -[

கரும்புஞ்சாலியுங்கரிபரிமறைவுறூஉங்கழனி
விரும்புஞ்சாலியுங்கற்பினர்மென்னடைகயிலிர்புத்
தரும்புஞ்சாலியைமதுவெனத்தரும்புருடரிற்றேன்
சுரும்புஞ்சாலியவந்தழுனும்டண்டரிசசோலை. (௩௬௭)

(இ—ள்) கரும்பு-கரும்புகளாலும், சாலியும்-நெற்களாலும், கரிபரி-யானை புக்குதிரையும், மறைவுறூஉம-முழுகிப்போவதாயிருக்கும், கழனி-வயல்களிலுள்ள, விரும்புஞ்சாலியும-அருந்தியும வேண்டத்தக்க, கற்பினர்-கற்பு நிலையுள்ள பெண்களது, மெல்-மெல்லுகின்ற, நடை-பல்வரிசைகள் போல, மிளிர்-விளங்குகின்ற, புத்தரும்-புது அரும்புகளும், சால்-மிடாவல், இயை-சேர்வதான மதுவென-தேன்போல, தரும-வழங்குகின்றவாகும், புருடரிற்-நாயகர்போல, தேன்-தேனின், சுரும்பும-வண்டுகளும, சாலிய-மிகுதியாக, இரும்-இருளினின்றும், ஆறும-ஆருகிய, மணடரிசசோலை-பண்டரிபுரத்துச்சோலைகளில், புருடர்கள் பலரிகளுர்ருகான அரசரபான நுமக்கும்போல வண்டுகளும் மூவரும்பினிதமல் வழுதுகிறேனென்பதுருமென்க.

கொள்ளுஞ்சொளமுங்கொதுணையுமையரகுதேய
கள்ளுமவிரியுங்கன்னலுங்கதமுங்கமுங்கரும்பும்
எள்ளுமேனலுஞ்சாமையுந்தொலாயுமெவையும
விள்ளும்பூவுறுதேனுமபால்பாசமேவீசும. (௩௬௮)

நூல்விராலியபுன்னாகிவினாமரு ரவலும்
கோல்விராலியகுமுதநினாகுன்னலைக்கொலை
மால்விராலியமலர்ந்தன்னமலைடரியா, பொர
போல்விராலியமெல்லு. ரிந்திரபுரியார். (௩௬௯)

மயிலுமபேடையுமாலெழிலகலடைமகிழ்வாய
அயிலுமிதுமெனனாநிபேயபோதுமரதுமுல்
பயிலுங்கார்படமுமுலைப்-நாடகமயிலாடுபோலுஞ்
வெயிலுமோர்தினமழுவுமாம்படனடரியனாகுமு. (௩௭௦)

அருணமபாயிருமாமபலில் வாய்விட்டலனெய
பொருணமடரேலனமகோடவிற்பொர்நிசைபொருந்தும்
தருணமிதுருர்பாடலுமடலின்கதியும
வருணர்தொவதுமுதாவதுலலதுலவழுடாதோர். (௩௭௧)

வண்டுகாட்டிடவல்லதெழிசையவாவாய்ச்சொல்
கண்டுகாட்டிடவல்லதாரமுதந்தனகதிரின்
துண்டுகாட்டிடவல்லதுசுரர்க்கமுதுதவி
உண்டுகாட்டிடவல்லவனெப்பில்பாண்டுரங்கன். (௩௭௨)

கடங்கவிட்டலனிருந்துவெண்கோடுகொள்கையன்
முடங்கவிட்டலன்கஞ்சனெஞ்சிற்புகமுனைவோர்
அடங்கவிட்டலன்முன்னலனுக்கடலன்
விடங்கவிட்டலன்சேவடிகானரவிந்தம். (௩௭௩)

(இ—ள்) கடம்-மதநீரை, கவிழ்-சாய்க்கின்ற, தலைவிருந்து-இடத்தினின்றும், வெண்கோடு-வெள்ளைகொம்பை, கொள்-பிடுங்குகின்ற, கையன்-கையையுடையவனும், முடங்கஇட்டு-வணங்கச்செய்து, அலன்-துன்பம், கஞ்சன்-

கஞ்சனுடைய, நெஞ்சில்-மனத்தில், புக-நுழைய, முனைவோர்-எதிர்ப்பவர்களை, அடங்கவிட்டு-அஞ்சவிடுத்து, அலன்-பலராமனுக்கு, முன்-மூத்தவன், அலனுகிய-அல்லன தம்பியெனலாகிய, அமலன்-பரிசுத்தனுமாகிய, விடங்கவிட்டலன்-அழகியவிடோபாவினுடைய, சேவடி-சிவந்தபாதங்களே, காண்-எல்லாருமுன்னேபார்க்கத்தக்க, அரவிந்தம்-தாமரைமலர், கவிழ்தலென்பது கவிட்டலன்பது எதுகைநோக்கித்திரிதலுந்தோன்றலுமாகிய விகாரவகையுளடக்கு. முடங்கஇட்டென்பது முனைவோர்களை வணங்கச்செய்து கஞ்சனெஞ்சிலலம்புக அஞ்சவித்தெனக்கூட்டுக.

மூன்னினம்பரமார்த்தமென்றெவருமொழிய
மின்னினம்பரவியமணித்தேரிடைமேவி
மன்னினம்பரமாயையைப்பார்த்தனுல்மாய்த்தோன்
பொன்னினமபரமபுகும்பண்டரிக்கனோர்புர்தி. (ஙசச)

மூந்தியங்கமலத்திருநாமத்தைமொழிந்த
தந்தியங்கமலத்துறுதத்தறத்தனர்தடுத்தோன்
இந்தியங்கமலத்தினதெனவெதிரிகலா
உந்தியங்கமலத்துறுமுவருயிர்வனடு. (ஙரு)

(இ—ள்) மூந்தி-முன்னே. அங்க-அக்குறுதிநின்ற, [illegible]-பரிசுத்தஞ் செய்கிற, திருநாமத்தை-மூலமாம் [illegible] பெயரை, மொழிந்த-[illegible]ன்ன, தந்தியானையானது. அம்-அழகிதான, கமலத்த-[illegible]லே, [illegible]-[illegible] [illegible]த்து-ஆபத்து, அற-தீர, தவிர்தலான-[illegible], இந்த-[illegible]ரன். இயங்க-உதையமாகக்கண்டு, மலத்தினென்ற-[illegible]மென்ற, [illegible]தின-அதற்குமுன்னே, இகலா-[illegible], [illegible]-திருநாபிக்கமலத்திலே, உறுப-[illegible], [illegible]-[illegible]டையவர்களுடைய, உயிர்-உயிரகளாகிய, வண்டு-வண்டுகள்.

அதரபந்தமின்றலர்மலரபொன்முகமலரா
சுதரபந்தமென்றுன்புறப்பெறுவகுதேவ
இதரபந்தமெல்லாந்தெறுவித்தவெழில்வெ
உதரபந்தமுள்ளத்துணின்றுலாவுமுவர்க்கு. (ஙரசு)

நம்பொன்பான்மணிநகையுறாயசமலையும்
அம்பொனுரமுமணிமறுவுந்திகழ்ந்தபிரா
கும்பொன்மாதருங்குலலையுமொளிதரவனடயாம்
செம்பொன்மார்பமேயாட்கொளசேனையசெயதுடையா. (ஙஎஎ)

வீண்டகண்டனமென்மொழிப்பின்னைபொன்விபுலை
கொண்டகண்டனெண்குடம்பயில்கூத்தனெணடிசையம்
மண்டகண்டமும்வாய்வழிச்செலும்வகைவாரி
யுண்டகண்டமேயுகக்கொளவுறுவர்பண்டரியோர். (ஙகஅ)

கய்யவாயுறுசங்கமுந்திகிரியுங்கவின
எய்யவாய்வில்லுமிகல்சினத்தண்டுநாந்தகமும்
துய்யவாயுயர்தோள்களுந்துலங்குறத்தொருவோன்
செய்யவாய்கண்டுளோர்சிந்தைகவர்வதுசெய்யும். (ஙரஎ)

[illegible]
[illegible] (ஈருவ)

[illegible]
[illegible] (ஈருக)

[illegible] (ஈருஉ)

[illegible] (ஈருங)

(இ—ள்) [illegible] ஆகினும், அரசகோபாலன-ராஜகோபாலனானவன், [illegible]-[illegible] ரவென்னும் [illegible]ரம-வெண்மையான, கனரசம-மிகு [illegible], [illegible]-[illegible]ப்புக்கணனே, பாலன-[illegible]தி[illegible]வன, [illegible]-[illegible]வுருத்தில, மேவலன-அடையாதவனாய, செம்பு[illegible], [illegible]ன, மேவு-[illegible]ன, [illegible]யும் [illegible]டையவனெனறும, செம-செவ்வவை, [illegible], [illegible]ன்னோ[illegible]த, [illegible]னனை பொருந்தினவனெனறும, இனனு[illegible], [illegible]பனபாகுபெயராயராஜாசம, தாமரை [illegible] மூாதிசுருபரெனறும, கோபாலன, [illegible]ரம, (கனர[illegible]தேவணாதவனுய இரததததைவேணடினனெனக்கூ[illegible]) [illegible].

[illegible]
[illegible] (ஈருச)

(இ—ள்) விடடலன ரகுமாயியை-ரகுமாயியைவிடாதவனுகி, மேயினன-கூடியிருகினறவனெனறும, விடடலன-விடடலனெனறும, ரகு-ரகுவெனபவன புகழை, மாய-மறைக்கத்தக்க, இயை-குலசமபரத்தை, இயைபு யெனபது—இயைபெனுகடைக்கு[illegible]று. மேய-ஆராயநதுகொளகின்ற, ரகுவினபுகழை மாயகின்றயியைபைமேயகின்ற வெனபதுபெயரெசசவடுகக இனன-குரியன, எனமுல் குலகீாதியாகிய வமுததததையுணகின்றவனெனறும-மேயதல-உணணுதல, எளி-இகழததக்க, தலன-இடததை யுடையவனுகி, திருமேல்.—இலக்ஷுமினை, நினை-எணணுகின்ற, வெயதினன-கொடுமெயையுடையவனுகக, எடடலன-விடடாதவனெனறும, அவன சீதையைபிரிததகாலததில, திருமேனி திருவுடமபுகக, நைவு-இளைபபை, எயதினன்-அடைந்தவனெனறும, திருவையெனபதறகு-திருமேலெனறா அது உருபுமயககம.

பொன்னிறப்பண்டரீபுரபபுங்கவன்
பொன்னிறபபண்டரீபுரப்புங்கவன
எனனிறப்புமபிறப்புமிறுபபவன
என்னிறப்பும்பிறபபுமிறுபபவன. (ஈருரு)

(இ—ள்) பண்டு-முனனொருகாலத்தில் [illegible]-லக்ஷ்மிதேவியை, சிறப்-[illegible]ராபிற்கொண்ட, அரிபுரம்-நரசிங்கவடிவாகிய [illegible]புங்கவன் [illegible]யாகசியுளளவனெ[illegible]றும், பொனனிறம்-சுவானமயமான, பண்டரீபுரம்-பண்டரீபுரத்தையுடைய, புங்கவன்-தேவனெனறும், என்-என்றாலடைய, [illegible]ரும்-மரணத்தையும் [illegible]ஜனனத்தையும், இறுபபவன்-[illegible]க்கத்தக்கவனெனறும், என்-யாதாரணத்தாலோ, இறபபும்-போகத்தும், பிற[illegible]ரவும் [illegible]லாத, [illegible]-அகடிதகடனாசாமாதகிய முளளவனெனறும், எனறு-பரமபதத்திலடைனென்றும்-கவி.

நாமதேவராணபுகலுதவன
நாமதேவராணபுகலுதவன
நாமதேவன்வணங்கறகரியவன
வாமதேவனவணங்கறகரியவன. (ஈருரு)

(இ—ள்) நாமதேவர்-நாமதேவனாகிய, [illegible]னுகலுதவர் [illegible]னைக்கொணடவனெனறும் நாம-பி[illegible]ராமு, [illegible] பண்டரியினிநின்ற, புகல்-சரணாகக்கொண்டார், [illegible]-[illegible]குபயம் கொடுக்கு, தவன்-நாயகனெனறும், [illegible]னும், [illegible]-[illegible]க்கு-பேருமையான [illegible]கு, அரிய[illegible]மயானவ[illegible]ம் வாமதேவர்க்கு, தேவர்-தேவ[illegible]மயனெ[illegible]ல்-[illegible]ஷாதமனெனறும் [illegible]-[illegible]ருமேனியினிறமானது, [illegible]ம், கரியவன்-கருமையானவனெனறும் எனறுரை-கரிமலைபோறும் [illegible]யுடையவனெனறும்.

இடையிலேகரமெய [illegible]
இடையிலேகரமெயதவிலங[illegible]
நடையிலேயனநாணுறுமங்கையான
நடையிலேயனநாணுறுமங்கையான. (ஈருஎ)

(இ—ள்) இடையிலே-நடுவிலே, கரமெய-இரணடு கைகளும்பொருந்த, இலங்கு-விளங்குவதான, வான்[illegible]-ஆகாயத்தினுளள [illegible]லேகா-தேவர்களும், அமமெய-அந்த [illegible]வியதிருமேனியை [illegible]வல்-[illegible]லாகிய [illegible]லலலாத, அ[illegible]-அழகியதான, குவான்-[illegible]தனெனறும் [illegible]டையில்-ஒழுங்கினையுடைய [illegible]யன்-அம்புபோல, நாண்-[illegible]யுடையவலலும், [illegible] போறுதுள்ள, ஆகை யான-இரணடு திருகைகளையுடை [illegible]னெனறும், [illegible]டையிலே-[illegible]கும்[illegible], அனம-அன்னபக்ஷியும், நாணுறும்-வெட்கத்தக்க, மடகையான்-திருமங்கையு டையவனெனறும்,

கணணன்விணணவாகாதலகருகுகடல
வணணனெனறிநதமாவிலங்கைதொழு
தெணணநின்றவனசிறுமெழிலுமெவ
வணணங்கூறிலவிளங்குமவழங்குமே. (ஈருஅ)

(இ—ள்) கணணன்-ஆசிருதபவவியனெனறும், விணணவா-வைணவாகளெல்லாம், காதலிகரும்-கணடுமெயங்கத்தக்க, [illegible]லவணணனெனறும்-நீராழி வணணனென்றும், இந்தமாநிலங்கைதொழுதெணணநின்றவன்-கிரீடம்-எழிலும்-எவ்வணணம்-கூறில்-விளங்கும்-வழங்குமே பாண்டுரெங்கனரூடைங்கி-ஸ்ரீ[illegible]ட்மெஜரேதொடாகுளகமெனவுங்கூறுப.

முற்றிற்று.

ஐயதேவர் சரித்திரம்

[illegible]
[illegible]
ஓதுக வெனாமு [illegible]
பொதிவினை [illegible] (க)

[illegible]
இருதுதோ [illegible]
[illegible]
[illegible] ( )

[illegible]
இனியவு [illegible]
[illegible]
[illegible] (உ)

நாரகா [illegible]
வீரனு முனிவரிப [illegible]
[illegible]
சுரிய ராயச [illegible] (ஏ)

பதுமமா [illegible]
[illegible]
[illegible]
புதுமையென [illegible] (ரு)

நாரணன் [illegible]
ஆரண முணர்ந்தசா [illegible]
ஓரணி நூலையுப் பதுதி யாகவ்வந
தாரணி யோர்கருத்தான் சாற்று வெனணினனன் (சு)

அனையவ னறிஞரை யழைத்தி யான்சொலும
பனுவலு மாஞ்ய தேவா பாடிய
இனியகீ தமுமிணை யாகு மாதலால்
உனியனை வோருமோ துகவென் னூலென (எ)

அவ்வுரை கேட்டலு மறிஞ ரோதுவார்
திவ்விய குணச்சய தேவர் நூலுடன்
செவ்விதன் றியானெனுஞ் செருக்கி னுற்செயும
இவ்விய னூலினை யிணைத்துக் கூறுதல். (அ)

அன்றியு மென்கவி யாரு மாடுவீர்
ஒன்றவென் றுரைப்பதை யுன்னுங் காலையில்
என்றுமெப் பொருளையும் வலுவ லீந்திடில்
குன்றுமப் பொருளிய லென்று கூறுவா. (உ)

நின்னுரை நின்கவி நினக்கு நேருறும
பொன்னுறை நிறப்பரம் பொருளுக கொவ்வுமோ
என்னலு மேந்தலவ் விரணடு நூறனில
பின்னைகோ ளேற்பதே பெரிதென் றோதினன். (ஃ)

அக்குழு வுடனர சமல னாலயம
புக்கியன் றிரவுமால் பொருந்த லாகிய
முக்கிய நூலுற முன்னா மறாது
பக்கலி னுறவெனப் பாதி யாடினா. (௩௧)

மறுபகற் காலைநால் வைதத யாவரும
திறமிகு கோயிலைத் திறகக வுணமதில
புறமுறு மன்கலை போர்தெ ரெதுடக
தறநிதி நாதனை யநஞ ரேத்தினா. (௩௨)

படியினை நோகுபூ பதியை நோக்கியவ
வடிகளி னுறகெதிர் நாலொன் றுககுதல்
சுடரின்முன் மின்மினி தோன்றல போன்றதால்
கடவுணின் னூலினைக கடநாத தென்றனா. (௩௩)

குறையுரை கேட்டமன் கொதிதது வேபுகூ
திறைமுனின் றின்றுநின் னியல்பு குன்றின
மறையெலாம் பதிதபா வனனென் றோதிய
முறைகெட வோரமுன் முன்பு தோன்றலால் (௩௪)

ஆதவன் கதிர்நல மலதி னும்படும
போதவிழ் பொய்கைதான் புலியுந நேனுவும
சீதநீ ருணத்தருஞ் சீர தென்னவே
நீதயை புரிவது நினக்கு நீதியே. (௩௫)

என்றுகொண் டியான்புரிந் ததையி கழ்ந்தனை
நன்றிது வெனசசய தேவர் நல்கிய
ஒன்றினை மகிழ்ந்தனை யுனக்குத் தக்கதோ
என்றவனி நாயக விதற்கென் செய்வதே. (௩௬)

ஆவியை விடுத்தென தகந்தை யானதை
நீவுத லேநல னென்று நேர்தலும்
மாவியல் மார்பினன் வருந்த லென்றுதன்
தேவிய லொடுமுனந் திகழ்ந்து தோன்றியே. (௩௭)

அரசனூ லினிற்கலோ கங்க ளாறுநால்
வ்ரசுற மாலய தேவர் விண்டதிற்
புரைதபத் தெழுதினன் புனித நான்முகன்
சிரமிசை யெழுதவந் திருந்து கையினன். (உஅ)

வேறு:—அன்புக் கிரங்குஞ் சகநாத னருளுக் கரச னகமகிழ்ந்து
துன்பு றுறுவெஞ் சினந்தவிர்ந்து துளவோன் புகழைத் துதித்திருந்தான்
இன்புற் றிடச்செய் சகநாதத் தெரிவோ ரத்திரஞ்செ யொருமறையோன்
நன்பக் கலிலோர் கன்னியவ ளரித்தா ளவள்கூந் தரங்கண்டு. (உகூ)

பதுமா வதியென் றிவ ளமைப் பகர்ந்து வளர்க்கப் பருவம்விஞ்சி
அதிரூ பங்கொண் டிலங்குகின்ற வவளை சகநா தன்றனக்கே
துதியோ டுதவ நிச்சயித்துத் துணிந்தகங் கிருகக்கச் சுற்றத்தார்
விதுநேர் முகத்துப் பெண்ணழகும் விரும்பு குணமு மிகத்தெரிந்தார். (உஉ)

தெரிந்து வினவு மூர்வினாக்கு சகநா தனுக்கென் றெரிவைதன்னைப்
பொருந்த மணமருளச் செய்ததையன்றிப் பூந்தோர்க் குதவே னெனமறுத்துப்
புரந்து மகளை வருநாளிற் புவியோர் போற்றுஞ் சகநாதன்
பரிந்து மறையோன் கனவில்வந்து பகர்வா னிகர்வான் ஐயதேவன். (உக)

ஆத லான்மற் றவன்றனக் கருள் னருளைத் திருமா மகடன்னை
நீத முடனே மணமபுணர்ந்தது கெனவே மிலனிகழ்ந்துவின்ற
போதில் விதி, நு மகிழ் கெழுந்து புகன்ற மடதே வரைநாடி
மாது தனக்கு பொருந்தினதை மதித்வத் துதித்து மணம்புணர்த்தான். (உஉ)

நிமலன் வழிவாம் ஐயதேவர் நெழ்ந்தும் பதுமா வதியுடனே
அமலன் சகநா தர்தனிலே ஹரிகீர்த் தனஞ்செய் தமர்ந்திருந்தார்
கமலங் கதிர்வேண் தொல்போல் கடவுளடிவேண் டுருகருத்தான்
விமலன் வடுவிற் ககனரு விர்தன் வணிகன் மிகுபுகழான். (உங)

அவன்செய் வதிபா டதுநோக்கி யனக னிவனென் றகத்தமைத்துப்
பவஞ்செய் மயலைத் தவிர்த்தருளப் படுகி ரிநல் லுபதேசம்
நவஞ்செய் துப்போ திர்ரவன்செய் நலஞ்சோ தொழும்பு நணிசிறப்பத்
தவருசெய் பவரிட் கிருந்திருந்தா னதையல் பதுமா வதிதலைவர் (உச)

குருசே வையிலே திரிகரணங் குளிர்தன் பதின்மீக் கொளும்வணிகன்
ஒருநாள் ஐயதே வரைவணங்கி புகுந்தென் மதன முறல்வேண்டும்
திருநா யகனே யிவ ரிங்கு ரென்ன ஐயதே வருஞ்சிரக்க
வருவே னெனத்தொ மிசையேறி வந்தான் றனதூர் வளம்பொலிய (உரு)

வந்தா சனத்தின் மிசைவிருந்தி வருங்கும பதினு றுபசாரம்
தந்தா தரித்தங் கவரருளா ரமர மரிய யான்மகுணம்
சிந்தா தகிகள் சிறந்தோங்கத் தினமும் ஹரிகீர்த் தனஞ்செய்து
முந்தா தரத்திற் சடமுடர் முழுதுந் தெளிந்து முயருளில். (உசு)

திங்க ளளவு மவ்வூரிற் சிறந்த சிடன் பணிவிடைகொண்
டங்க ணுறைந்து ஐயதேவ ரந்த வணிகன் றனைநோக்கிப்
பொங்கு புகழாய் ஐகநாதம் போக வேண்டு நாமினிநீ
இங்கணி ருக்க வென வெழுந்தார்க் கெல்லா வுபசா ரமும்புரிந்து. (உஎ)

ஞானந் தருகற் பகமேநின் னளின சரண மறவாத
மானம் வழங்கு கெனவவர்த மலர்க்கை தலைமேல் வைத்தருள
மேனன் கிவர்தக் கணைவிரும்பா ரென்றங் கவர்கா ணுவிதமாய்த்
தானன் கமைத்துத் தேரேற்றித தனியாள் கொடுதத் தடமவிடுத்தான். (உஅ)

வேறு.—அணியு மாடையுங் குருமனைக கிந்தென தடிமைப்
பணிவு சொல்லுதி யென்றவ ணேக்கியே பணிந்து
வணிக னேவலின் வந்தவ ணெடுவழிக கொணடு
தணிவி னேன்பினர் தாம்வர மறறவா தமமை (உசு)

வணங்கி யென்மனை வந்துள காரியம வாய்நகின்
றிணங்க நல்விடை யீகென வநதவ னிரபபக
குணங்க ளாலுயா தேசிச ரவனகொளைக குறிதது
பிணங்கு கின்றதின் றேகெனத் தனிபெயா தனமே. (ஙப)

கங்கை மாநதி காணவந துறுபகங கடுபப
வெங்க ணுரவர் தேரிரு புறததினும பிரவச
சுங்கை கூர்நதிரு வரையுமகன டிமாவரு தகுதி
பங்க மாகுமென் றறிந்தாநத சோரவாப பாரது. (ஙக)

தேரி லுள்ளன கொள்கெனத் தெளவிட் டிறங்கி
பாரி லேதனி யேகுதல பாதரொனறும டரியார
சோர ராவனர் செலவிழ ணிகனிர் சொலவா
ஆர வாரம தாகுமென் றறிந்தன ரருசாக (ஙஎ)

தொடாநது சென்றவா தமைகளோலை செயமன துணியா
தடர்ந்து கால்கரடு செறிதது பொளைகளோலை டகலமு
படர்ந்து தோரபுதா படுதது ரேகலும பாமேல
நடந்த தேசிகா கிடநதனா நன்னில நடுங்க. (ஙஙு)

அரிதன் னுமத்தை யிடைவிடா தனுபவித தலிருல
பெரிது புணபடு துலதத்தை வெறுததனா பிரிது
கரிய மாலுரு வந்தனை யுளந்தனிற கணடங
கிரிவு ருதுயர் ஞானவா னந்தத்தி லிருநதா (ஙச)

அத்தி னந்தனிற் கிரவுஞ்ச வேந்தனவ வனதிதில்
மொய்த்து வேட்டையின் முயன்றவன் பகலசெல முன்னி
மைத்த வல்லிருட் டங்கலிற றேசிகா வடிவம
வைத்த மாநிதி யெனப்புத ரிடையொளி வயங்க. (ஙரு)

கண்ட வேந்தனங் கணுகியே யாதெனக காண
விண்டு தாசர்த மெய்விளக் கொடுமெனம் வியநது
கொண்ட நாமசங் கீரத்தனு முதத்தையுங குறிதது.
மண்டு கின்றபே ரன்போடு வணங்கினன் வாழதது. (ஙசு)

பொருந்து கால்கரம் புண்ணுறக் குறைந்ததும புண்ணுல்
வருநது ருதுதுந் தெரிந்தடி கேளுமை வருந்தத்
தேரிந்து செய்தவ ரியாரெனத் திவினை யென்னப்
பரிந்து மன்னவன் சிவிகைமேற் கொடுசென்றான் பதிக்கு. (ஙஎ)

கனக மாமணி யாசனத திருததிமுக கரணம
அனக மாயடி பூசிதது சேதெது ஞான
தினக ராவெனச் சேவைசெய தருளபெறறசு திகழநது
பனக மீமிசைத துயிலபரஞ சுடாதுதி பயினறான (ருஅ)

பரிச னநகளைப பாரததுநீ ரிவரடி பணிமின
றுரிசு ருகியற றுமினென வாணையிற றொடகபப
பெரிது கொளனகமி பொறனமெ பெறு தன மெனறு
கருதி யேவலின முயனறனா மனகுது கலதது (ருகூ)

அனன வாறொழு குமா தநாளிலப வரசன
மனனி மாறவ ரடிகளை யனடொ ணணருகி
மினனு மமமடிபப னை புரிவனை விடடுப
பினனை யோபொர ளிலையெனத தென் தயான பினறும (சஎ)

அடிக ளுனனாதுக கமையது செய தென மைநதேன
படிவ தாகநீ ர பணிததிரென றினறுனை பகர
மடிவி லனபநீ மாலடி யாரம வணஙகி
முடிவில பூசனை புரிவதோ வெனடுமென முனனம (சக)

எனற போசவ னெழு வை ரடிக ளாயிம் ஞுளி
நனறு நனறெல் லாரல னனடிய ரா ளைகளை
டொன லெவ்வைக யாகு மியுனொ ருநிரென வனைகக
வனற போதனா மாலடி யா குரு வருபடா (சஉ)

குலலை மாமணி ராமகா ம ரிக ய கொளனகி
நலல கோபிச சல ரொடு பனி ராம
வலல நனறு லாதிய கலதநி டெ லெ ரா மெ
அலலு நனபக லுமமரி ராம க றைவா (சங)

ஆய மாலடி யாரகளைக கனடடி யனமிர
தூய பூசனை புரிநிபேற சுநதிரா பகாகு
மேய பாரகடற செல யின மேரப வருபபம
ஏய தாகுமென றியமபிட வொரு மிலைசாது (சச)

தேசி கோததமா சேபபிய பணி ரகு சோறு
மாசி லனனவா சேவடி தலைமிசை வைததுக
காசில சாதுசற சனதரு சேவையைக கணடு
பூசை செயவதே கடைபபிடித தனனிரு பொதும. (சரு)

அரசன மாலடி யாரடிக கனபொடு பூசை
புரியு மறபுசட பெருகலாற காணிய புருநாரா
பெரிது பளளதிற பாயுநீ ரெனபபெரும பெருமை
அரிதன றுமநக ளனுதின மோதுசி ரடிகள (சஙு)

அடியா பாறபெரு கனபுறுத தியஜய தேவா
*படியை நேசிததுப பூசிததுப பாரததிபன பரவும
நெடிய பூசையை நோநதுகொண டவனபொரு ணிரப்ப
மிடித வீரநதனா விணடுபா லனபுசெய விமலா. (சஎ)

---

* படி-குணம.

பொய்யுரைபொ ருதுபுவி பொள்ளெனவெ டிக்கக்
கையரிவர் தேரொடுக விழ்ந்தனர மூர்த
வையம்விடு வோரவண்ம டிநதிடுத லின்றிப்
பையவய லெய்தினர்ப யநதனாப தைத்தாா (௬௮)

வேறு:—யாது செய்துமெ னவுளத் தேங்கியத்
தீது நேர்ந்தது தெய்வத்தி றமன்றோ
நீதி மன்னன்மு னீதுங் கழத்திடப
போது வோமெனப் போதலுற றாரரோ. (௬௯)

வேந்த னுக்குமி ளமபிடப் போனவா
ஆய்ந்த கேள்விய நிஞ்ர டிதொழு
தோய்ந்து நின்றுனா செய்தன றுறாதைச
சாந்த மூர்த்திகட் டோயந ததுமபவே. (௭௰)

மாய னேகுந்தி மைநதனரச காதாா
காய னேசத்ய பாமைக ளிமசூான
னேய னேயிந்த நீணில மு ... ...
வாய னேயென மாழுகிலா மாழுதிடே. (௭௧)

கஞ்ச னேமுத லானக ணககிலா
நஞ்சர் வானநன் னுடனேண ய ...
வஞ்சர் கீழுல கெ தவ குபபது
தஞ்ச மோமிகு தண.னன் யெனபதோ. (௭௨)

மூல மென்றக ரிக ...முன னேமுநதிப
பால னஞ்செய்ப டிபகை யாகய
கோல வெங்கர வுகுங்கொ தெதரலை
சால நின்பதந் தககதென நேகொலோ (௭௩)

அப்ப டிக்குனக் கன்பனென் றியானுாத
தப்பு றுத்தியென் றன்பகை யாயினோ
மெய்ப்பு றுததுநல் வீடடை யச் செயயா
திப்ப டிசசெயவ தென்னையென் னையனே. (௭௪)

என்ன நைந்திவ ரிநங்ன்வ ருந்துபோ
தன்ன ஆர்தித னததனி ரநகியே
தன்ன தானச குணவு ருகொடு
முன்ன ரெய்தினன் முன்னமுன் னெய்துவான், (௭௫)

மால்கண் காணமுன் வநத வுடனிவா
கால்க ரங்கள்க தித்துவ ளர்ந்தன
ஆல மன்னவ ரானதி ருடரும
மேலு நும்பொன்வி மானமீ தேறியே. (௭௬)

வான கம்புக லாயினர் வையகப்
போன கன் ஜய தேவரைப் புல்லியிங
கான நின்னுடை யன்புக்க ளவிலை
நான கங்களி தங்கின னன்றரோ. (௭௭)

எனனக் கூறிவிண ணேகின னேகின
பினனாக கணடவ ரோடுபெ ருநதகை
மனனச சானறவா தமமைவ ணகுகியெ
ருனனாக காலகர நணணிய தெநுமனே (எஅ)

செபப வேணடுமெ னசய தேவரும
தபப ரபபுகன ருதாத கவெலாம
ஒபபில வே தனுவநதுபப மாவதி
யிபப திகெயக வேமின னாக மே (எகூ)

ரனன னேவலின வ சிக கைமேல
அன ரீபபது மாவதி யனடொடு
சனன காரபிா ராமுனேத த டா ர
கினன கே நலல ரோன பெரனுள (அய)

வநது ராத மம வரம பேறறுபோ
த ரவோ தனணுக ப பேரா
ஒபாதி டபபணி தரார்கெ ரரினே
ம ரானுன கவலிய னெனறு (அக)

அனன தாகென வனகொ ட ன ததுத
பொனனின ரா ரசை புக பொன னதுன
மனன னவநதும வரம பொ ரு ள
சொனன பே கனமுரு டபெரு பெ பே (அஉ)

பொவகு சிரதக புமன புணி ல
கனமக சாவிதுரிசாய தரிபொள
மவக வருசெரி ரனென வைவினள
மவகைய கருடபர மாவதி பாதபோ (அங)

வேநதன பே ப ணிபெ பய மேவுநாள
பொரகொர னூர ம புரயலன சேவி ய
கோநுன ரபிசு ர ஸ்ரி தரமரத
சோநத னனொ றுபெ பயினன பெறவே (அச)

செபபு சொலலவ ன ரோடு வியிலுர
உப ப தாகவு டமகடடை பெ ரு
கொபபி னு புரப டடது ணாநது ரா
அ பு தமமெனா க ரேல வாயிரு (அரு)

மாதுக லினறி பத மாவதி மாதுதிரம
சூழுரொன ருநதன தோனறின னாகவே
முழகு துனபினா முனனியி தெனனெனத
தாழவ சாபபபது மாவதி தனமுனே (அசு)

நினறு மனனவன பேவி கழுதிருள
நனறு மூனமுரு ரானகுப வதிதிலும
தனறு ணேபபதி தனனேதத முவவே
துனற லறபுதா தோனறலை யோவெனு. (அஎ)

---

* நிதனம—மரணம்

ஆத வன்கண டங்குக திரென
நாதன் சாவைந வில்பொழு தேசெலா
மாத ராளிவள் மன்னுவ தென்றுகொல
நீத மாயினி நீங்கழத் தென்றனள (அஅ)

சொன்ன வந்தச்சு ஜாணன்ம னைவிபோய
மன்ன லானபின் மன்னவ னேவியீ
தென்ன கண்டறி வேனென வேணனிமுன
துன்னு மந்திரி பொய்சொலச் சூழவிதானை

தேர்ச்சி யின்றுணை வாசெயகெ ளகசெயும
ஆய்ச்சி யான்ஜய தேவர ரகொடு
வாழ்ச்சி யாகிவ னமபுகச் செயதொரு
சூழச்சி யாலிறந தாரென்று தெ லலினன. (அ)

கற்பி னுலுயா காத பத மாவதி
பொறபி னுதனபு லகொலப போ ாது
நிற்ப தானமெய யோவென டுபோ
உறப விதுதவ னோபெரு சு (அ)

சாறறு முனபது யாவி னனுயிர
மாறறி னுளகணட மனனவன மேவுமா
போறறு வோரொரு பொயவிர ாடுநான
ஆறற வீவினை யாடபென லாயபே (அ)

என்றி ரங்கின னியாருமி ாகினா
துன்று கோயிறறு யாகடன முழுகின
அன்று வேட்டைகக டைநுவ ரசனும
சென்று ளோருநதி கைதுளவந நாரரோ. (அ)

ஆவி தென்னென்ற ரசனவி னுவிக்தன
தேவி யானிகழ செயகையை மந்திரி
நாவி னுலுணாந தெனசெயவெ னுனெனக
கூவி மன்னன்கு லைகுலைந தேநகினன. (அ)

ஏங்கி யீதுசெய் தாளுயி ரீவெனைல
ஓங்கு ம்பெணகொலை யொலலையி லெனனுயிர
நீங்கு மாபுரி வேனென நீணகாப
பாங்கி லங்கிப டுங்குழி பணணமே (அ)

மந்தி ரிக்குவ குத்துபபத் மாவதி
அந்த மானத நிஜய தேவாமுன
வந்து தாழநதும்ம னைவியென னுலுயிர
சிந்த லாகிய தென்றுதெ ரிததனன. (அ)

வேத நாதன்வி ளங்குமு ளதிலினோ
மாத யாவொடு மன்னவ னைபபுலி
வீத லானதுன் னுலன்று மெவெனப
போத லாயினர் தேவிபு ரததிலே. (அ)

கண்டு கண்ணினைக் கண்ணினுள் ளேவரக
கொண்டு தாளமும் வீணையுங் கைககொடு
பண்டு மன்சொன்ன பாடலு நானகென
மண்டு மஷ்டப திகொண்டு வாரதினர் (௧௮)

நீர்த்த னதுதொடு சேரகி ளதுதனும
தீர்தத னுனதி ருமெடு மாலசெவக
காரதத தாகவ னுகின னனபாமும (௧௯)

டலலி டஷடப கியைபட கறுவா
லல சென நக வன றவி ருவுவோ
லுலல பொகவ வரிட தலலொடி
வலலரெ கலு நெ வவகுவேன (௨௦)

ஏ ரி யமிபப ட ர ர ஸ்னெ
ரனறு தன னா ரூட்டக டடவும
துன் ரு வா ர ட ா ஸ்மை ரு ன ட
ந்னரொ ழுதுந ன ர ர ர — (௨௧)

பாழி கூரிரவ ர ல ர ர
ழி ர ன ட ர ர
நும் வே தலவ ர ஸ்ரி ட ர ர ர
தவ ல ட கி ட கி ர ர ர ர. (௨௨)

துளசிதாசர் சரித்திரம்.

———:o:———

பொன்னி னுயகன் புனிதவான் மீனைப் பாப
வன்னிவையகத் துளதைதை யுதித்தரி பத்தி
தன்னி னுற்றுவை யென்றலுந் தாளினைப் போதில்
சென்னி மண்ணுறத் தண்டனிட் டவனியிற் சென்றார் (க)

அத்தி னுபுரத் தமர்கனே னாவெனும் பெயரின்
உத்த மக்குலத் தாத்துமா ராமனுக் குரிய
வித்த கச்சுத னுதலு மிகமகிழ்ந் தீன்றோர்
புத்தி ரன்றனைத் துளசிதா செனப்பெயா புகன்றார். (உ)

ஆய மைந்தனை யன்புட னுடொறும் வளர்த்தேழ்
ஆய னந்தனி லுபநய நத்தினை யாற்றித்
தாய பன்னிரண் டாண்டினுட் டொழின்மறை யனைத்தும்
ஏய பின்மம தாயெனு மினைமண மிசைத்தார். (ங)

இளமை நீங்குறுத் தையலைப் பிரிவுறு தியன்றவ்
வளமை மாநகர்க் கரசக பரனுரை வழிப்பட்
டெளிமை யின்றியெச் செல்வமு மியைந்தனு பவிப்பார்
துளிமை போலொலி தளத்திறை யொடுசுர நடந்தார். (ச)

மமதை மாதிடை மறுபகற் றூதுவந் தடைந்தே
உமது தாயுமைக் காணுதற் குவந்தழை யெனயான்
றமது பாலடைந் தேனெனத் தையலு மாமிக்
கெமது தாயகம் போய்வரு வேனென வியம்பி. (ரு)

வணங்கி நல்விடை பெற்றனை யகத்திடை வந்தே
இணங்கி நல்லுரை யாடியங் கிருந்தன ளிருவுக
நிணங்கொள் வேலவ னுடன்சென்ற மமதைத னேயர்
மணங்கொ டேவியைக் கண்டில ரில்லிடை வந்து. (சு)

அன்னை தன்னையெங் கெனவினாய்த் தெரிந்தக மயர்ந்து
பின்னை யஞ்சிலர் மாமியு ரிரவிடைப் பெயர்ந்து
மன்னும் வாயிலிற் கதவடைத் திருந்ததை மதித்துத்
துன்னு மேன்முகட் டிருந்திழி பாம்பினைத் தொட்டு. (எ)

கயிறெ னக்கொடு சதனமே லேறினர் கடுகிப்
பயிலு முன்றிலிற் பாய்தலு மொலிதனாற் பயந்து
துயிலொ ழிந்தனர் யாவரும் துணுக்கெனத் தோன்ற
மயிலி யற்றனி மமதையும் வெளிவந்து மாழ்கி. (அ)

ஆவி நாதநீ ரல்லெனுங் கடலிடை யழுந்தி
மேவி நீந்திய தெவ்வித மிதுவென விதியோ
நீவி ரேறிய தெத்திற நிகழத்துக வென்னத்
தாவி நான்வர நீவிடு கயிற்றெனச் சாற்ற. (௬)

காட்டு வீரெனத் தொடர்ந்தவ ரொடுவந்து கண்டு
நீட்டு பாம்பெனத் தெரிந்திது தாம்பென நீர்கை
பூட்டு போதிலுங் கண்டிலீர் காமமென் புழுக்கம்
மூட்டு வெம்புகைப் படலையின் மூழ்கினீர முழுதும். (௭)

இந்தி ரன்றலை பத்தினன் காமத்தி லிழிந்து
நொந்தி ரங்கின தறிந்திலீர் வருகென நுழைந்து
தந்தி ருச்சத னத்துளே தவிசிடையிருத்தி
மைந்தில் விஞ்சிய மமதையு மின்னுரை வழங்கும். (௮)

பெண்க ளாசையங் கடலிடை மூழ்கினா பெரிதம்
கண்க ளங்குவ ராகலிற் காகுத்தன் கழல்மேல்
எண்க ளந்துநீர் பேரின்பக் கடலிடை யிறங்கி
உண்க நாமசங் கீர்த்தனு முதந்தனை யுவாது. (௯)

இனியொவ் வாதெனக் காமத்தை யிகழ்ந்தன ராக
வனிதை கூறலுந் தளசிதா சாமென மதித்துப்
புனித மால்சர ணங்களை யுளந்புனிற பொதிர்து
தனிநி லாமுக மமதையைப் பார்த்திது சாற்றும. (௰)

நெருப்பில் வீழ்தரு குழவியைத் தாய்கண்டு நேர்ந்து
விருப்ப மோடகற் றுதலென நீயெனை விரும்பிக
கருப்பு வின்மதன் கணையினா கவலுற கருத்தைத்
திருப்பி னையதிற் றேவியன் றன்னைநீ தெரிகதில். (௧)

என்று கொண்டவ ரிணையடி மேல்விழுந் தெழுந்து
நன்று சொல்லினை யென்றுகொண் டாடியெ யவாது
நின்று நீ செய்த நன்றியை நேர்வது நிலத்தில்
ஒன்று மில்லெனத் துணிந்தக ரித்தன னுளம். (௧௨)

(வேறு) அவ்வயின கன்றகல்வ ரொதினிடை யவ
திவ்வியப கீரதிர திப்புனல்செ றிந்து
வெவ்வியலொ ழிந்துறுவன் மீகனல வோரான்
இவ்வியலி னின்றனனெ னத்தெளிவ தெய்தி. (௧௩)

ஈசனிய மித்தசெய லிவ்வுலகில் வந்து
பாசமிகு பெத்தர்வினை பாறும்வகை செய்ய
மாசறுதல் செய்திலன்ம யற்கடல்வி ழுந்தேன்.
சீசியிது தீரும்வகை செய்வெனென வெண்ணி. (௧௪)

நல்லுணவொ ழிந்துவரு *நாள்டியெ ழுந்து
செல்லுநதி மூழ்கினர்தி னஞ்செய்கரு மங்கள்
வல்லையின்மு டித்துதிர்வ னச்சருக ருந்தி
யெல்லையில ருந்தவமி யற்றினரி ருந்தார். (௧௫)

*நாளடி—உதயகாலம்

இப்படிய ருந்தவமி யற்றபவா நாளும
கைப்படுக மண்டலங ணீடுகொடுகை கால்கள்
துபபுரவு செய்தொரும ரத்தடிசு ரகைக்
குட்புதுதல் செயவர்மிகு நீரதுகொ ணர்ந்தே (௩௬)

ராமனென வோதுதிரு நாமமற வாத
நேமாவரு டங்கன்பணி ரண்டதுகி ரமப,
சுமாரமு றைந்தசழு துண்டுமிகு தாகீ
ஏமமுறு தானிடையெ திர்ந்தசொரு போழில் (௩௭)

கோரவுரு வோடிவைகு வித்துமைவி ரும்பி
நேரும்விழி கானவெதிர் கின்றனனு மககோ
ஆர்வமுறு நல்வரம ளிக்கவென வவரபோ
சேருமுத வுந்திரி யமபுவரெ திர்நே (௩௮)

பேசிய யாருனது பெரெனவென் முன்னே
பேரமொடு வந்தனனி மிக்கமுனை செய்கென்
[illegible] பெயுய
[illegible] வயெதிரு [illegible]க்குமவா முன்னே. (௩௯)

நானலகை யிரு [illegible] நானபலவி [illegible]
ஆனபல [illegible]
பானமது செயவித்தியல் [illegible]
பேனிதனை [illegible] (௪௦)

அன்னதொரு தாகமுட னைமியவெ னக்குப
பன்னிருசம வுதரத னீரபருகு பனபு
துன்னிடவ ளித்திபத னுளருளசு ரந்தேன்
நின்னினைவி னேருமவர நேரவெதிர் நின்றேன் (௪௧)

என்றலகை யன்புடனி யம்புமலவ யெல்லாம
தன்னுனையின் மாதுளசி தாசாவன வித்தாம
ஒன்றுதவி லாதவுள முற்றிவணி தென்னே
நன்றுவண நாடவெதிர நவனியது காகம் (௪௨)

என்னியது கறபகமெ திர்ததொரு கள்ளி
புண்ணியமவி ருமபவெதிர புக்கதுகொல் பாவம்
உண்ணியகல் லாரமுத முன்னவெதி ருற்ற
நண்ணியக னொன்றுரைசெய் தன்மையவை போல (௪௩)

(வேறு) அபசு தன்றனைநி னைந்தபொழு தோர லகைதான்
இச்சி ரந்தனிலெ திர்ந்ததினி யென்செய் வனெனு
மெச்சு துளசி தாசர்நினை வேலை தனிலே
கைச்ச தென்னெனவெ திர்ந்தலகை நின்று கழறும் (௪௪)

நீமி குந்தமதி மானெனநி னைந்தன னினித்
தோமி லென்றகவி னுக்குரிய துங்க வரமொன்
றுமி ணங்கவுரை நார்கொடல வோவ ணியுமும்
தாமி ணங்குமுவ தன்னபடி தானெ னவுமே (௪௫)

நன்று நீயிவணெ னக்குதவ நண்ணி னையெனில்
மன்ற லார்துளவ ராமனெதிர் தோன்றும் வரமொன்
றன்றி வேறெதிலு மாதரமெ னக்கி லையென
நின்ற பேயடிபெ யர்ந்துபய நீடி யதனோ (உசூ)

தூர மேவிலகி நீபுகல்சு வாமி தனைநின்
நேர தாகவிடு நின்மலனை நீதெ ரியவே
சோர்வி லாதுபுரி வேனெனலு மீமதுளசிதா
சார்வ மோடவனை யாரெனவி னவி னரனோ (ரூஐ)

வாயு மாமதலை யென்றலகை கூற வடுவின்
றேயு மாருதிம னெங்குறைவ திடான்வி னாவிலே
ஆயு மாறுபுக லென்னமுறை யேய றிவுறப
பேயு நீதினம்வி னவுறுபெ ருங்க தைமூளே (ரூச)

சிரவ ணஞ்செயபவ ருககுமுனம வந்த சிரவணித
துரமி ருந்துசெலு வோரபினரு வந்து செலலாய
சிரம்வ யங்குறுகு லாவொடுசி தைநத லையும்
கரமி லங்குதடி யுங்கவினு கோவ ணமுமே (ரூஉ)

கொண்டு மாருதிகு லாவுறுவர் வேதிய ரின்மூப்
பண்டு வோரெனவ றிந்திடுதி யென்ற கலவே
விண்டு தங்கிலையின் மேவினாவி யாது மறுவாள்
பண்டு போல்வினவ யாவரினு முந்து படர (ரூரு)

நித்தி யக்கரும மியாவையுமு டிதது நிமலன்
பத்தி யிற்பயிலு வோரமுனம டைநது பயில்போ
துதத மக்குணநன் மாருதியு ரைத்த படியே
வித்த கச்சபையின் மேவினரி ருந்த னரனோ (ரூச)

அங்கு ரைததிடுபு ராணநடை யன்றும வினவித
தங்கு மெயத்தவாசெ லப்பினர்ச தாக திமகன்
எங்கு றச்செலுவ தோவவணி லேக விவாபின்
பொங்கு வப்புடன டந்தனாதொ டாந்து புனிசன் (ரூரு)

பாத தாமரைகள் பறறினர்ப ணிந்த ருளசெய்வாய
நீத னேயெனலு நீயெனடி தீண்டன முறையே
யோத காதெனவி ராமனடி யுன்னு கிறமெயத
னுத னின்னடிதொ டத்தகுமெ னத்தொ டுழலுமே (ரூசு)

அத்த னித்தலையி னின்றவனு மான மலமா
நித்த னைப்புகழ்வன் மீகனிவ னென்று நினையா
மெத்த வுட்பிரிய மோடவண்வி யந்து தழுவி
யுத்த மக்குணவு னக்குறுவ தோது கெனவே (ரூஎ)

நீவி ரும்புறுமி ராமனது சேவை நிலையை
நான்வி ரும்பினனெ னத்துளசி தாசர் நவில
மாவி ரும்புநிற மாலைவிழி காணும வகையிங
கேவி ரும்பியவ னெய்தும்வகை செய்வ னினிதே (ரூஅ)

என்ப தாய்மறைவ தாகியவி ராம னிருதாள்
முன்ப தாகிமிகு வந்தனைபு ரிந்து முதலே
நின்ப தாதரவன் மிகிந்னை நோக்க நெடிதாம்
அன்ப தாயினன வர்கருள னின்க டனரோ (௩௬)

என்ன மாருதியி னைத்திடவி ராமன் வினவி
நன்ன ராகவெல வானரந டந்து டன்வரத்
தன்ன தாகியச ராசனமு டன்று ளசிதா
சுன்ன லாகவவ ராசிரம முற்ற னனரோ (௪௰)

வந்து தர்கியவ ழிகெல்*வ வந்தன் வினவிற்
குந்தும் வானரர்கு முக்கொர்கெல் கின்ற னனனு
முரது வந்தனைபு ரிந்தமு ன்னி முயலப்
பிந்து மாருதிய வன்பரிவை வந்து பெரிதே (௪௧)

உன்னி ராமனையு வந்துதரி சித்த னைகொலோ
வென்ன வானரரொ டேனைவ ரிந்த னையலால்
அன்ன ராகவன வடைந்திலனெ னப்புக லுமம்
துன்று தெறுவவியோ ராடெனன் னைந்த துலவே (௪௨)

ஆன தேன்றுமு ணைதரும் யோந்தி ரகரள்
கோன் மகன்னுகி காதலனை நுங்கொ டுபோம்
தான்வ மங்குகர னென்றுமுனி சாற்றி னபடிக்
கேன வடைந்திலனி னித்துனதி லக்குவ னொடே (௪௩)

சிதையுந் தொடர யானையுற விம்மு தெனியப்
போத நும்படிபு ரிந்தாரு பொர்கு டுகதின்
மேத குந்திறலி லுமெனவி ளம்பி னாமுனை
நாதன் வந்ததறி யாமனவி கின்ற வரரோ (௪௪)

துளசி தாசரிது சொல்பொழுதில் வாயு சுதனிற்
குளம ளைரதமு ருந்துவனி ராக வனைனுந்
தெளிவு செய்தமறை வாயுறையுள் சென்று கினைவிற்
களவி ராகவனை யன்பொடுது திந்த னரரோ (௪௫)

ஆர னந்தெளிவு ருவமல வாதி யெனமுன்
வார னந்தெளிய வந்தவவ சுந்த னையெலாம்
பார னருஞ்செய்பவ வெங்குரிறை கின்ற பரம
கார னங்கதுவ லானவவெ னக்க ருதவே (௪௬)

இன்ற நேகவித மாயெனைகி னைந்த னையெலன்
நன்று மாருதிந வின்றிடுகெ னச்ச னகிதோள்
துன்றி ராகவனை திர்ந்ததுநெ ரிந்து தொழுது
நின்று நின்வடிவு காணகினை கின்ற வன்முனே (௪௭)

ஐயு ருதறிய நீயடைதல் வேண்டு மெனவங்
கைகள் சென்னிமிசை கூப்பவுணர் கண்ண னனும
மெய்ய னுய்விரவ மேவல்கலி கால மலவோ
எய்தொ ணுதெனவி யம்பவனு மன்பு கலுமே (௪௮)

*அவிந்தன்—துருக்கன்.

நின்ன தேவலின டைந்தநிம லன்றெ ரிவதாய்
உன்ன தாயவுரு வந்தெளிவு றுத்தி டுவதால்
மன்ன தாழ்வுவரு மென்னநெடி யோனி சைவுகூர்ந்
தன்ன தாகவென வத்துளசி தாச ரகமே (௪௬)

தம்பி யுஞ்சனகி யுந்தொடர்வு றத்த னுவினோ
டன்பின் மேவுமுன டைந்தனும னத்து ளசிதா
சின்பு கூரவுன தெண்ணமுடி வாகு மெனவும்
தம்பி ரானெதிரில் வந்துநிலை தந்த ருளினன். (௫௦)

வண்ட லம்புநறு மாஉமுடி யுந்தி கழ்வுறும்
குண்ட லங்களொடு செம்பொனுடை யுங்கு லவுகோ
தண்ட முங்கரிய கோலவடி வுந்த கவுறக்
கண்ட வன்பினர்க ளித்தடிப ணிந்த வுடனே. (௫௧)

ராக வன்பணியு நல்லவரை நன்று தழுவ
லாக மாருதிய வன்பினரை நோக்கி யமலன்
போக மால்சரித முன்புபுகல் புந்தி யதனால
ஏக நாதன்வர வெய்தினையி னிப்பு வியலே. (௫௨)

மோன மெய்த்தவமெய் நாமையினி முன்பு புகலும
சான கிக்குமம ணன்சரித மெதுகுமதால்
ஞான மிக்குறந விற்றுறுதி யென்றுநளினைக
கான சிற்பரனை நோக்கிமிகு மன்பினறைவான். (௫௩)

தசர தன்புதல்வ நீயினிதி சைந்தருகவால்
நிசமெ யன்பினர்த மக்கருள்செய் கென்ன நெடியோன்
வசையி லன்பர்தலை யிற்கையினை வைத்தருளினன்
கிசைவு றும்படியி யறறிமறை வெயதி னனரோ. (௫௪)

(வேறு) அமல னேவலி னனுமன் சொன்னதே
விமல ரானமெய் யன்பர் மேற்கொடு
நிமல மானகா சிக்க ணேநிலாய்க
கமல நாபன்மெய்க் கதைதொ டங்கியே. (௫௫)

ராம நாமமே நவின்றி யாவரும்
நேம மேபுரிந் துறநி ரப்பிநீள்
வாம நன்கழன் மறப்ப தின்றியே
தாமி ருந்தனர் துளசி தாசரோ. (௫௬)

இவர்த மன்புகண் டிணையில் காசிவாழ்
பவர்ம டம்புரிந் ததனி லேபயின்
றவரி ருந்திட வமைவு செய்துமற்
றெவரும் வந்துணற் கிசைவு செய்தனர். (௫௭)

பொன்னின் வெள்ளியிற் புரிந்து பாத்திரம்
துன்ன வும்பிற வுந்தொ குத்துமற்
றன்ன சாலையி லளவி லாருடன்
மன்னி யுண்டிருந் தனர்நன் மாதவர். (௫௮)

இப்ப டிக்கிவ ரெய்து நாளிலே
ஒப்பின் மெய்ப்புக ழுலகெ லாம்பரர்
தப்ப திக்குளே யவர்ம டத்தினுக்
குய்ப்பர் வேண்டுவ வுலப்பி லாதன. (௫௬)

வானு ளேவருங் கால மற்றதிற்
றானு முதவத் தன்மை போலவே
ஞான மாதவர் மடத்தி னண்ணினும்
ஆன தின்றென வமைத லாகவே. (௬௭)

மறைநல் வேதியர் வரவும போகவும்
குறைவி லாதரி பஜனை கொள்ளவும
நிறைய வுண்பவு மிமிர்த லான்மடத
திறையு ளுதித லிலையெப் வாயிலும் (௬௮)

கொள்ளு வோரிலாக் குறைய தொன்றுமெ
உள்ள தாயுற வொருதி னந்தனில்
கள்ள ரானவ ரிருவர் கங்குலின்
மெள்ள வெய்தியுள் பிரவ லாகியே. (௬௯)

யாவருந்துயில் போதிலெவ்வ
வாவ லோவதற் கா வு சால்பொருள்
மேவ வேகொடு மேவ வாயிலி
காவல் வீரரோ ரிருவர் கண்டனர். (௭௦)

கண்ட வீரரைக் கண்டி கள்வரிவ
குண்டு காவலென் றுணர்ந்து வேறொரு
மண்டு வாயிலிற் புகம டங்கிட
விண்ட வில்லுடை வீர ரோன்றினர். (௭௧)

இங்கு முள்ளது காவ லென்றுமற்
றங்கு மானமற் றெங்கு மாயவுரீ இக்
கங்கு லுங்கழி வாகக் காவல்செய்
துங்க வீரரைத் தடையிற சோர்ந்தனர் (௭௨)

உள்ளு ளேயிருந் துறுவ வேலைகாம
கொள்வ தானகே ரர குடலம்
விள்வி லாமுடி விளங்கு வில்லுடன்
எள்ளில் வீரரிங் கெய்த லுறுகிலேம். (௭௩)

என்று பேசியங் கிருந்து பின்வெளி
துன்று போதுமுன் சொன்ன வீரர்தம்
வென்றி வில்லினீள் விசிக மேவ்டற்
கொன்ற லானதை யுணர்ந்து மீண்டனர். (௭௪)

கொண்டு போகமுன் கொண்ட யாவையும்
பண்டு றைந்தவப் பாங்க ரஞ்சிவைத்
துண்டு போவதற் கிடமென் றுன்னியே
விண்டு வந்தனர் வெளியில் வீரர்முன். (௭௫)

வெறிது வந்தபோ தினுமவி டாதவா
தெறுதல் கண்டுபின் றிருமபி யுள்ளுறீஇச
சிறிது மேருதற் கிடனில் செய்வதே
தறிகி லோமென வயரும் போதிலே. (சுகூ)

விடித லாகவே விதியின் யாவரும
நெடிதெ ழுந்திட நிமல னைததொழு
தடிக ளாததிசெய தயலவ ரபபுகும
கொடியர் கண்டுதாள குறுகி வீழுநதனா (ம)

வீழந்தி யாளுசெய்தீ வினைபொ நுககெனத
தாழநத நீவிரியா சலிபப தெனனென
வாழ்நத மாதவா வினவ மறறவா
சூழுநத செயதியைச சொலல லாயினா (எக)

திருட வநதயாந திருடிச செலபொழு
திருவா வில்லினே டெநத வாயிலும
தருவ தின்றியே தடுபப தாயினா
வெருவி யிநனனே யிருநது பிமமினைம (எஉ)

ஏது தானிகழ செயகை யெனறுச
சாதுவாகிப துளசி தாசாதம
ஓதில ரிடரெல லாருரு சோவுற
நீதி யோடழைத திதுநி கழுததவா (எங)

போவ துமபொருள புகுவ துமசெயவா
யாவ ருநதடை யினறி யிநனமுனை
மேவு றுளுசெயற கெம்மாவி ரோதமாயக
காவல செயதுளாரா யாரக டைககமுனை (ட ஏ)

எனவி னுவமற றினிது தாசரா
யினாசு வாமிதம மிருப தநகளும
நினைய வாயிலிற காவ னினறிடப
புனைகி லோமெனப் புகனற போகிலே (எரு)

பொயயில் குணடலமபுனைகி ரீடமொண
செயய வமபரந திகமவி லோடுகா
மெய்யி னுரினு மீளகி லாதது
கையா கூறினா கடைககன காணகென. (எசு)

நான்கு வாயிலு நவின்ற வீராமுன்
றோனற லாதமை கண்டு சுழுதரச
சான்ற மாதவா வியநது தாசரோ
டேன்ற தென்னென விரநக லாயினா. (எஎ)

களவுசெய்தன ரென்று கைவிலோ
டிளவ லும்வர வெயது வாயெனில்
அளவில் வெண்ணெய்முன் னமுது செய்தனை
அளவி லென்றுனைக கருதல் கூடுமோ. (எஅ)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (எகூ)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (அஙி)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (அக)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (அஉ)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (அங)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (அச)

(வேறு) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (அரு)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (அசு)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (அஎ)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (அஅ)

வினைக டீர்ந்ததெவ் விதத்தென மறைந்தொரு வேடன்
பனகந் திண்டலாற் பாய்கனை தவறிடப் பகந்தான்.
புனைவ ரம்பினி லிராமலே போயின தென்ன
நினைவி லாமலே நிகழ்த்திவிண் ணேறின னெனலால். (அகூ)

இந்த வேதியற் கிருவினை தீர்ந்திட வியற்றும்
அந்த ராமநா மம்பெரி தெனச்சொல வவர்கள்
முந்த லாகிய கதையிங்கு மொழிவது முடியா
துந்த லாவதே காட்சியிற் காட்டிடி லுண்பேம். (கூ0)

என்ற வேதியர் யாரையு நோக்கி நீரெவ்வா
றொன்று வீரெனக் கைலைநா யகனுறை கோயில்
மூன்றி லுள்ளகல் விடையிவன் முன்னிட்ட மூரல்
நன்று கொள்ளுமே லிவனெடுண் போமென நவின்றார். (கூக)

அவரு ரைத்தசொற் கேட்டலுந் துளசிதா சாமென்
றிவர்மு னிட்டசொற் றினையொரு பாத்திரத் தேந்திச்
சிவனி ருக்குங்கோ யிலுக்குவா ரீரென்று சென்று
நவமி சுத்தகங் காதரா விசுவநா தாநீ. (கூஉ)

அமரர்க் காகமுன் னருந்தின நஞ்சின தழலை
விமல ராமநா மத்தினாற் றணித்தனை மெய்யேல்
கமல நாபன்பேர் கழறினேன் செயும்பிர மஹத்தி
நிமல மாகவே தீர்ந்ததற் கிவ்விடை நேரே. (கூங)

இந்த வன்னத்தை யுண்டிடச் செய்கென வேத்த
அந்தக் கன்னந்தி வாலசைத் தெழுந்துகா தாட்டி
முந்த நின்றவர் முகமெலா நோக்கியே முனைந்து
நந்த வன்னத்தைப் புசித்தது சுவாசமுந் தழைக்க. (கூச)

உண்ட நந்திகன் னந்தியாய் முன்னென வுறையக்
கண்ட வேதிய ரியாவருங் களித்தரி தாசா
கொண்ட பத்தியின் பெருமையைக் குறிக்கொணா தென்று
வண்ட போதனர் துளசிதா செனமிக மதித்து. (கூடு)

தாள்ப ணிந்துமா ஜயஜய வென்றுகூத் தாடி
நீள்வ சுந்தரை யளந்தவ னுமத்தை நினைந்து
வாள்கொ டாரகா கணத்திடை மதியென வயங்கத்
தோள்கொள் யாழினர் துளசிதா சரைநனி சூழ்ந்தார். (கூஎ)

சூழ்ந்து நீடுதி சொல்லிமற் றவரொடு தொடர்ந்து
வாழ்ந்த மாமடம் வந்துதி வினையினால் மறுக்கத்
தாழ்ந்த வேதிய னுடனமு துண்டுசஞ் சலமின்
றாழ்ந்த நாமகீர்த் தனக்கட லாடின ரம்மா. (கூஏ)

வார ணாசியி லுள்ளவர் யாவரு மகிழ்ந்து
கார ணாவெனு நாமகீர்த் தனங்களை நவின்று
பூர ணாநந்தம் பெருகியே பொங்குறு நாளில்
சீர ணாந்துறு ஜயத்துபா லன்றிறல் வணிகன். (கூஅ)

(வேறு) காலம்வந் தேயவன் கழியக் கற்பினால்
மேலருந் தகிநிகர் மனைவி விம்மினாள்.
சாலவுந் தெளிவொடு தனது நாதனோ
டேலுற வரநதி நீரத் தெய்தவே. (கூசு)

முளரி மேன் மேலுற மூட்டி யன்னதில்
இளகின கருத்தளா யிறங்க வேகுவாள்
அளவில ரொருவரும் வழியி லன்புடைத்
துளசிதா சுறுமடந் தோன்றக் கண்டனள். (ரா)

கண்டதி லுறைபவர் கழற்கண் வந்தொரு
தண்டநிட் டேகுறச் சமைந்து தாசர்பாற்
பெண்டனி வந்தரி பேர்நி னைத்துறும்
தொண்டரை வணங்கவத் துளசி தாசரும். (ரக)

கண்விழித் தடிவணங் குற்ற கன்னிபால்
உண்மகிழ்ந் தஷ்டபுத் திரருண் டாகநீ
மண்மிசை வாழ்கென வாழ்த்த மற்றவள்
விண்ணவ ரேபதி விந்த தெண்ணியே. (ரஉ)

உடனிறந் திடுவதை யுன்னி வந்தயான்
திடம்படு முமதுசே வடியைச் சீர்பெறு
மடந்தனில் வணங்கினேன் றனக்கு மைந்தர்கள்
அடைந்திட வாழ்த்தினீ ரதுபொய் யாகுமோ. (ரங)

தெரிகிலே னெனவவள் செப்பக் கேட்டவர்
அரிவையே யுன்செய லறிகி லாதியான்
புரிவுட னுரைத்தன னதுபொய் செய்கிலான்
விரிபுகழ் ஸ்ரீஹரி யெனவி ளம்பினார். (ரச)

தீங்கறு சொற்செவி கேட்டுத் திதில்சாட்
டாரங்கம தாப்பினுந் தாழ்ந்து மற்றவள்
ஓங்கெரி வளரிடத் துறும்பி ரேதத்தின்
பாங்குவந் தனள்பதி யெழுக்கண் பார்த்தனள். (ரரு)

கூடவந் தவர்களுங் குவிந்து கண்டுடன்
நீடுறு களிப்புடன் வியக்க நேரிழை
பீடுறு கணவன்கை பிடித்துக் கொண்டுசேர்
ஆடக மடம்புகுந் தளவி லின்பொடே. (ரசு)

இருவருந் துளசிதா செனுமெய் யன்பர்தம்
திருவடி வணங்கமற் றவரும் ஸ்ரீஹரி
கிருபைசெய் தனனெனக் கிளத்தி வாழ்த்தினர்
பொருவரு மிருவரு மனைக்கட் போயினர். (ரஎ)

போனபின் றுளசிதா சென்னும் பொய்யிலா
ஞானமெய் யன்பினர் நவின்ற வாசகம்
தானது மெய்யெனத் தனைய ரெண்மரை
ஊனமில் லாதுபெற் றுவந்து வாழ்ந்தனர். (ரஅ)

செத்தவன் பிழைத்தெழச் செய்த வாசிசால்
உத்தமர் பெருமையவ் வூரெ லாந்தெரிந்
தெத்தலந் தனிலுள தினனை யொப்பதென்
றத்தலம் பெருங்களி துளும்ப லாயிற்றே (௧௬)

அணுகுகள் ளரும்வெளி யாய மைந்தும
நணுகுகன் னந்திசோ றுண்ட நன்மையும்
பிணமெழுந் துறவுள் பெரிது செய்ததும
தணிவிலிவ் வைணவர் தம்ம தாணையே (௧௭)

ஆனதத் தினபுரி யாளு மக்பராங்
கோனுணர்ந் திடச்சிலர் கூறக் கேட்டவன்
றானுடை மந்திரி தன்னைக் கூவியவ்
வானவை ணவர்தமை வரச்செய் கென்றனன் (௧௮)

கேட்டமந்திரியுன் றென்று கேடிலார்
மாட்டுறச் சிலகைதோ வழுவை யாதிய
கூட்டியக் காசியைக குறித்துச் சென்றவா
ளாட்டுறு தவத்தின்மா மடந்தி லெய்தனுன (௧௯)

எய்தின மந்திரி யிணையின் மாதவர்
செய்யசெந் திருவடி வணங்கிச் சொதிசோ
ஐயநும் பெருமையை யறிந்தெம மன்னவன்
வையமீ திவர்ந்தவண் வருதல் வேண்டினுன் (௨௦)

ஆதலா லருள்புரிந் தடைய வேண்டுமென்
றோதலு மாதவ ருவப்பு றுதெமக
கேதுவேண் டுவதவ ணெய்தற காயினும்
போதுறில் வைணவம் புரிய லாமெனு (௨௧)

எண்ணிநன் றெனவவ னேற்றுந தேரின்மேல்
நண்ணியத் தினபுரி நயக்கச் சென்றமுன்
அண்ணல்வந் தடிதொழு தழைத்துப் போகப்போக
கண்ணிய வரியணை கவின வைகினுர் (௨௨)

வைகின துளசிதா சருக்கு மாணபுறு
செய்கைசோ டசம்வழு வாது செய்துதன்
கைகளின் வணங்கியுந் துதித்துங் காதலின்
நைகுத லொழியவோ ருனாந விற்றுவான (௨௩)

ஐயரே நீர்செயு மற்பு தங்களை
வையகம் புகழ்வது கேட்டு மற்றொரு
தெய்வமின் றெனவுமை மதித்துஞ் செய்கையை
மெய்யுறக் காண்பது வேண்டி னைனரோ (௨௪)

என்றவன் றனக்குநே ரிராம நாமமே
ஒன்றல பலசெயு மென்ன வோதிய
நன்றெழி லிராமனைக் காண நாட்டுநிர்
இன்றெனி லுமைவிடே னென்ன வோதினுன் (௨௫)

ஓதியங் குழையமா யழைத்திங் குற்றுறை
மாதவர் தமைவிடு ராக மற்றென்று
மீதிய லிருக்கையை மேவி னான்பின்பு
சாதுசற் சனர்செயுந் தகைவி ளம்புவாம் (௧௯௬)

(வேறு) சஞ்சிவி கொண்டு தருமாருதி தன்னை யுன்னும்
நெஞ்சோ டிருந்து துதிக்கின்ற நன்னேயர் முன்னே
பைஞ்சோதி வீசு நிறமா லடிபற்றி நின்ற
மஞ்சாடு திண்டோள் வயமா ருதிவந்து நின்றார். (௧௨௫)

நின்றாரை நோக்கித் தொழுதைய நின்னேய மில்லான்
நன்றான நாதன் றனைக்காட்டு கென்றேன்னை நாடித்
துன்றா தரமின் றுரைசெய்த னன்றாழ்ந்த துன்பம்
இன்றே தவிர்த்தி யெனநன் றெனவெய்தி னாரே. (௧௨௬)

தம்மா டனைந்து தனிமா ருதிதம்ம தான
வெம்மா படையை நினைக்கத் தெறுவீர மூள்ள
அம்மா வயவர் பதினா யிரரக் கணத்தே
மொய்ம்மா தெரிந்தும் பியல்காட் டுதிர்மூந்தி யென்றார். (௧௨௭)

சொல்லப் பொழுதே தொகைவா னரர்தொந்தொ மென்று
வல்லைக் கிளர்ந்து பொழின்மா மரம்வேரின் வாங்கிப்
புல்லப் பொலிந்த நெடுமாட மேற்போக விட்டுக்
கல்லிற் செறிந்த மனைமா கடல்காண விட்டார். (௧௨௮)

நகர்வாழ் ஜனங்க ளடிவாரி மேனாடு கின்ற
முகின்மே லெறிந்து மகடூஉக் கனைமோதி வீசித்
துகின்மே லிலாம லுடன்மூ டுறுந்துன்பு தோற்ற
நகில்கா னலானா ரரசன் புணர்நங்கை மார்கள். (௧௨௯)

அரசன் மனைக்குட் கடுஞ்சூறை கொண்டாடு யெங்கும்.
விரசும் படிசோ ரரைவீசி நின்வீதி தோறும்
வரைபைந் தருவால் வழியின் றெனமாற்றி நிற்கும்
தரையெங் கறுநாய் நரிமேவி டுந்தன்மை செய்யும். (௧௨௰)

உறக்குங் கடிக்கு முறுகாரு சிரத்துறு றுதைக்கும
கறக்குஞ் சிறுநீர் முகத்திற் கழுத்திற் சுருக்கும்
கிறக்குந் தனிவா லதியாற் செவியைச் சிதைக்கும்
இறக்கும் படிவா னரஞ்செய் வதையெண்ணலாமோ. (௧௨௧)

இவ்வாறு கோவென் றுறுகூக் குரலெங்கும் விஞ்சி
மைவாய் நெடுங்கண் மடமா தருமைந்த ரும்போந்
தெவ்வா றுநாங்கள் பிழைப்போ மெனவேந்தன் முன்னே
செவ்வாய் திறந்து புலம்பிப் புகுஞ்செய்கை சொன்னார். (௧௨௨)

அவர்சொல் லுமுன்னே நெடுவா னரமங்கும் வந்து
கவர்செய் கைகண்டு கலங்கிப் புரங்காக்கும் வேந்தன்
நிவர்தீக் கிளர்ந்து புகுமூ ழிகொனேர்ந்த தென்று
துவர்வாய்க் கருங்கண் ணினர்சோர் வொடி ரங்குமெல்லை. (௧௨௩)

அழைத்துக் கொடுவந் தவனே முதலான தோர்ச்சிக்
குழைச்சென் றுறுவோ ரரசே யிவணுற்ற சாதுக்
கிழைக்குந் தவருற் குரங்குப் படையெங்கும் வந்து
தழைத்திங் ஙனுகப் படுக்கின் றனதாங்கொ லென்றார். (௩௨௯)

இவ்வூர் தலைமீ முறச்செய்வதற்கில்லை யையம்
ஒவ்வாது காசி யுறைவோரை யிங்குய்த்த தென்று
நைவாய் மெலிந்து நனியஞ்சி நன்னுவ லாந்து
மெய்வாய் தவத்தோர் தமைவேண் டிடவேந்தன் வந்தான். (௩௩௦)

ஹரியன்ப ரைவர்க் கொருதேவி யோடம்ப ரீடர்
பரியும் படிசெய் தவமான முன்பட்டு நைந்த
துரியோ தனனுந் துருவாச னும்போற் றுளங்கிப்
பெரியோ ரடிக்கீழ்ப் பணிந்தே புகழ்பேசி யுய்வான் (௩௩௧)

திருமா லடியீ ரடியேன் செயுந்திங்கு தீக்க
வருவா னரசைப் பொறைசெய் தினிமாற்றல் வேண்டும்
விரைவா யெனச்சா னகிரா மனைவேண்ட லாலீ
தெரிவா கராமன் படைமுன் னுறச்சோந்த தென்றார். (௩௩௨)

அதுகேட் டவேந்த னுமைரா மனென்றான்பு செய்யா
திதுவாய்ப் பதானேன் பிழைதீர்த் தருள்கென்ன வேண்டித்
துதியோ டுபாதத் துணைபற் றினன்சோ தல்கண்டு
வதிவானரங்கள் மறைவா கெனவாழ்த்தல செய்தார் (௩௩௩)

வாழ்த்தத் தெரிந்து மறைவா யினவா னரங்கள
பாரத்துப் பணிந்து பயபகதி செய்வேந்த னோடு
சூழ்த்தந் நகர்வாழ் ஐடமே டரைத்தொண்ட ராகக்கச்
சீர்தேரா வருட மதிறறங கினாதீங்கி லாமல் (௩௩௪)

(வேறு) பின்னருச் சனிமா நகரிடைச் சென்றார் பேசுமந் நகரிலோர் வணிகன்
மன்னுறு தனவா னுகிய சௌதாகிரிக்கொரு மகளதி ரூபந்
துன்னின ளாகி வளருநா ளனையுந தந்தையுந் தோன்றிய மகட்கு
நன்னய வரனைத் தேடியே தரற்கு நல்லினத் தவருட னுசாவி (௩௩௫)

அம்மக ளுருவை யொருபடத் தெழுதி யதைத்தகுந் தவரிடங் கொடுத்து
நம்மது குலத்துக் கேறறவோர் புருட னவிலுமெத் தேசத்தி லுறினும்
நுமமன மிசையிற கொடுவரு கென்று நுவன்றவர் தமையனுப் பினனச்
செம்மையோர் பலவாற் தேயங்க ளாறு திங்களுந் தேடினா திரிந்தும் (௩௩௬)

தக்கநற் கொழுநன் கிடைத்திடா தவரெந் தனவணி கனுக்கொரு மகளோ
மிக்கவ ளாகப் பிறந்ததா லெமக்கு மிகுதுயர் மேவிய தென்று
புக்கனர் பரண பூரிடை யங்குப் பொருந்துசௌ தாகிரி தனக்கு
மக்களா னவரி லொருகணில்லாத மகனொடோர் மகளும்வாய்த் திருக்க (௩௩௭)

மணமகன் றேடி வந்தவ ரந்த வணிகன்வீ டடைந்தவன் மக்கள்
குணமுநல் லழகும் பார்த்தவ னேக்கக் கொடுவரும் படத்தினைக் கொடுக்க
வணமிகு படத்தை நோக்கிமற் றதனில் வரைந்தபெண் ணழகினை மதித்தே
அணவுமென் மகனுக் கொருகணின் றவனுக் களிப்பனோ வென்னமற் றவர்கள்,

உமதுபெண் ணினுக்காணுடைதனை யுடுத்தவ் வூர்புகக் கொண்டுபோ யாங்கே
தமரெலாங் களிக்க வவனுஞ்சம் மதித்துத் தகுமணம் புரிந்திடும் போதில்
அமருமா ஞெடுபெ ணடர்ந்திடுங் கூட்டத் தங்கொரு வருந்தெரி வுறுதுங்
குமரனுற் றுலி புனைந்திடச் செய்து மெனவவன் சம்மதங்கொண்டு. (ரகூ)

மகடனை மகனு மெனவலங் கரித்து மருவுதஞ் சுற்றத்தா ருடனே
திகழுமுச் சனிமா நகரிடைச் செல்லச் சேர்ந்தவர் தமக்குநல் வசதி
தகவுறத் தரலு மவரெலா மங்குச் சாரந்தினி திருந்திட வழைத்துப்
புகழவுற வர்சேர்ந் மனமகன் றன்னைப் பொருந்துசௌ தாகிரி தனக்கு (ரகூ)

தெரிவுறக்காட்ட வேடமாப்பிளையைச் செவ்வையாய் நோக்கின னுயென்
அரியான் மகனுக்கமைந்தவன் றக்கோ னுமென வனைவரு மகிழ்ந்து
புரியுநன் முழுத்தம் பொருந்துற நோக்கிப் பொலிமணந் தனக்குவேண் டுவன
வரிசையி னமைதத்துத் தாலிபூண் பதற்கு மங்கல நோரைவந் தெய்த (ரகக)

பலவகை வாத்தியங்களு முழங்கப பாவைமா வாழத்தங்கை பாட
நலமறை யவருஞ் சுற்றமு மூரி னன்கமைந் துளருமங் கெய்தி
இலகுற நெருங்கி யிருக்குமவ வேளை யெய்துமாப் பிளைதனை யீன்றோன்
குலவொரு கன்னின் மகன்றனற் றுலி குழுவிடைப் புனைதல்கூ டாமல் ()

என்செய்வோமெனவாளாவிருந்தனனங்கியைத்துவேடங்கொண் மாப்பிளையாட
பொன்செய்தாலியினைப் புனைவுறச் செய்தார் புனைந்தபின்செய்வன வெல்லா
மின்செயச்செய்து மணமுடிந் ததன்பின் விளைவுறு மங்கல நாளம்
நன்செயச் செயுங்கால் வேடமாப்பிளையை நல்கிரே னமதுகோட் பாடு (ரகூ)

வெளிப்படு மென்று பயந்தென்மைந் தனுக்கு மெய்யனு கூலமா யில்லை
களிப்புறு நான மின்றுகூ டாது கங்குல்போய்ப் பின்செய லாகுந்
தெளிந்தெனை வெலாரு நன்றென விருக்கத் தெரிந்துவந் தவரெலாந் தெரியா
தொளிந்தன ரேகப் பெண்மனை யோர்க ளுற்றமாப் பிளைமனை யோரை. (ரகக)

கண்டில ராகி மாப்பிளை மனையோர் கரந்துசெல் லுதற்குக்கா ரணமென் [குத
கொண்டெனவெண்ணியொன் றுந்தோன்றிலராய்க்கொடுவந்தவேடமாப்பி
தண்டுத லின்றி நானஞ்செய் வதற்காய்த் தரித்துள வாடையா பரணம்
விண்டுரைச் செயுங்காற்பெண்ணெனத்தெரிந்துவெள்ளினர்பெண்மனையோர்கள்.

மிகுதுய ராகி யெனவனப் பெண்ணைய் மேவிநீ யிருக்கவுன் றன்னைத்
தகுமண மகனு வியற்றிட நீயுஞ் சம்மதித் திங்குவந் தெம்மை
நகுமவ மானஞ் செய்திடத் தகுமோ நலமிலீ யெனவவர் வெறுத்துத்
தொகுமனை வோரும் வைதன ரடித்துத் துன்புறச் செய்துவெள் ளிடைவே ()

கொடுவந்து கழுதை மேலுற வேற்றிக் கோனக ரதனைச்சூழ் வந்து
நெடுமுனைக் கழுவி லேற்றிடத் துணிந்து நிருபன்ற னுணைமேற் கொண்டு
கடுகினர் வரும்போ தப்பெணின் றந்தை கலங்கவிவ் வாறுசெய் தனனே
நடுநிலைக் கடவு ளேயென வழுது நைந்துகொண் டேவரும் போது. (ரகஎ)

அவ்வழி தன்னிற் றுளசிதா சரவ ரணைவுறக் கண்டிவ ளவரைச்
செவ்விசேர் பாக வதுனைத் தெரிந்து சேவடி சேர்ந்துநான் வணங்கில்
வெவ்விய லனைத்து நீக்குவா ரென்று விளைந்தவ ணிறங்கிமற் றவர்தந்
திவ்விய பதுமச் சேவடி வணங்கத் திகழுமாப் பிளையெனத் தெரிந்து. (ரகஅ)

நீடுநின் மனைவி யொடுசுக மாக நெடும்பகல் வாழ்கென வாழ்த்த
மேயவள் கூட வந்தவ ரெல்லா மிகுநகை செய்யமா தாசர்
ஐயவ ரெல்லா மென்னகை செய்தா ரெனவவ ளையயான் பெண்ணே
ஆயவ ளென்று தன்வர லாறெல் லாமவர்க் குரைசெய்தா ளாகி. (ரசசு)

ஐயரே யென்னை யளித்திட வேண்டு மென்றடி வணங்கின ளாகப்
பொய்யிலா ரிதுவென் புதுமையென் றெண்ணிப் புகையிலா விட்டல னுன்னை
மெய்யதா நான்சொல் விதிப்படி செய்வா னஞ்சிடே லெனவவர் விளம்பத்
தையலா ளுகித் தயங்குதல் கண்டோர் தனித்தனி யதிசயங் கொண்டா. ()

இவ்விதப் புதுமை யங்நக ரரச னிருசெவிக் கமுதெனக் கேட்டுச்
செவ்விது தாசர் செயலென வந்து திருவடி வணங்கினன் புகழ்ந்தான்
அவ்வித மான மணமகன் றன்னை யழைத்தனன் கொண்டுபோய் மனையில்
நவ்விசேர் விழியா டன்னைமுன் போல நன்மண முடித்தபி னல்லோர். (ரருக)

(வேறு) அக்கோ மகன்செய் வழிபாடு பெற்றன்பி னோடு
மெய்க்கோ குலத்துற் றியமுனு நதிமேவி மூழகித்
திக்கோர் புகழத் திகழ்கண் ணனைச்சேவை செய்து
தக்கோர் புகழும் பிருந்தா வனந்தன்னில் வந்து. (ரருஉ)

வளர்சார்ங் கபாணி தனைக்கண்டு வந்திந்தொர் மாத
வளவங் குறைந்து மதுராபுரத் தின்க ணணமி
ளைர்நீர் யமுனை படிந்தங்கு றுங்கேச வன்றாட்
டளமா மலரைத் தலைமேற்கொ டுதங்க லானா. (ரருங)

யுகநான்கி னுஞ்சா லடியார் புகழோதி நின்ற
தகவாற் பிரிய ரெனுந்தாசா தநகில்லில் வாது
மிகநீர் நயந்து செயும்புதத கமவேண்டு மென்ன
அகமே நினைந்தா ரிவாசி ரதிலான தின்மை. (ரருச)

மதுவொ ன்றியசிர்த் துளவோன் றெரியாமல் வந்தே
அதுவும் புரிந்த துளதென் றமைவாக வைத்தான்
புதிதொன் றுளதாய்ப் புனை புத் தகங்கொண்டு போர்து
துதிநின் றியலா லயத்துற் றதுசொல்லி முறறி. (ரருரு)

நானோ தெரிந்திங் கெழுதாத தைநாடி ராமன்
தானே யெழுதுந் தகைபாமி னின்றென்று சாற்ற
ஆனு வியல்பிற் பெரியோ ரதையாய்ந்து கண்டு
மேனு முரைப்ப துளதோ வெனமெய்ச் சுகின்றார். (ரருசு)

ராமன் னெழுதத் தகுஞ்சீர்பெறுநாதா தம்மை
ஏமுன் னுறுவோ ரிவர்சீர் புனைந்தேத்து கிற்போர்
பூமன்னி வாழ்வா ரரிக்கன் புறுபுந்தி மேவித்
தாமின் புறுவா ரழியாப் பதஞ்சார்குவாரே. (ரருஎ)

துளசிதாசர் திருவடிகளேசரணம்.

ஆகச் சரித்திரம் (ரு) ககுச் செய்யுள் (ஈஉசு).

முற்றிற்று.

நாமதேவர்சரித்திரம்

மாமகள்கோ னுத்தவரை யுஞ்சுகரை யும்பார்த்து மண்ட லத்தி
லேமகராய்ப் பிறக்கவேனப் பாலாழி நாதனே யெம்மைக் கர்ப்பத்
தாமளவா கப்புரியா தயோனியிறஞ்சேன் றுவதாக வருள்க வென்று
நாமருவ துதிசொலக்கு ணநிதியு மற்றவரை நந்த ராக்கி. (க)

கிளிஞ்சிலகத் தமைத்துமுகில் கங்கையிலும் பீமையிலுங் கிளர்வ தாகத்
துளிகளுடன் விழப்பெய்ய நியமித்தான் பீமநதி தோன்றி மேன்மேல்
வளர்பெருக்கி லேமிதந்து கிளிஞ்சில்வர வதனுள்ளே வாழ்மெய் யன்பர்
தளர்வறவிட் டலநாமந் தனைத்துதித்துக் கொணடிடின்பந் தழைப்ப தானார். (உ)

ஞானநலங் களிலுயர்ந்து பண்டரியிற் குணுயியெனு நங்கை யோடு
தானமருந் தாமாஜிச் செட்டிதினம் பீமநதி தன்னி லாடி
ஆனஹரி விட்டலனைச் சேவித்து வருநியதி யதுமா ருமல்
ஊனமற வொருநாளிற் கற்பிலுயர் மனைவிநினைத் தொன்று சொல்வாள். (ங)

உயிர்த்துணைவீர் நமக்குமக வுண்டாக விட்டலனுக் கோதிப் போற்றி
அயிர்ப்பறநீர் பெறுகவென மூப்பின்மிகுந் துளகாலத் தரிவை யேகின்
வயிற்றுறுமோ மகவுனக்கு நல்லறிவின் றெனப்புகல மனைவி நோக்கி
இயற்றயன்கன் றெடுகாலை யரைமறைக்கச் சேய்கன்று யியல்வ தானன், ()

பெருமையைநீ ரறியாது பேசுகின்றீ ரென்றுரைத்த பின்று மாஜி
திருமணவா ளன்பாற்போய்க் கோயிலிடை நின்கருத்தைச் செப்பு கின்றேன்
அருளுவனேற் பெருகென்று கோயிலுக்குப் போயமல னடிசே வித்துப்
பொருவரியா யெம்மனைவி கருத்தைநிறை வேற்றுகெனப் போற்றி நின்றார். ()

அக்கணத்தே துயில்வரச்செய் தவர்கனவிற் பீமநதி யதிற்கி ளிஞ்சில்
புக்குறுசே யினைநாளைப் போர்தெடுத்துக் கொள்கவென்று பூமி நாதன்
தக்குறச்சொல் பொழுதுணர்ந்து மனைவந்து மனைவிக்கு ச்சாற்றி யன்பின்
மிக்கவர்பின் னுஞ்நயத் தெழுந்து சென்று மூழ்கினபின் மிதக்கக் கண்டார். ()

மிதந்தகிளிஞ் சிலையெடுத்து வந்துதிறந் ததைநோக்க விளங்குஞ் சேயை
இதநதருநீம் பாலுதவற் கியாருளரென் றெண்ணிமனை யிடத்தின் மேவிச்
சுதன்றனைநீ கொள்கென்ன மனைவிக்குக் கொங்கைநனி சுரந்து நீம்பால்
உதைந்தொழுக வாங்கிமுலை யூட்டினுள் பெருமகிழ்ச்சி யுள்ளத் தோங்க. (எ)

சேய்பெறுக் காலத்திற் சிறுவனைத்தந் ததற்குதவத் நீம்பா லுந்தந்
தாயவவர் மகிழ்விற்கோ ரளவுண்டோ வமலனரு ளளவே யாக
மேயதிரு மதலைக்கு நீராட்டி விட்டலன்றன் னாம மேவ
ஏயபடி நாமதேவெனப்பெயர்வைத் தார்புவியெல் லாமீ டேற. (அ)

நாடோறுந் தாய்தந்தை யன்பின்வளர்ப் பதனாலே நாளுமோங்கிப்
பீடேறுங் காலத்தி லொருநாட்சந் தைக்கினிய பிதாத்தா னேக
ஈடேறு மகன்றன்னை நோக்கியன்னை பிரசாத மிதனைக் கோயில்
ஊடேறி விட்டலனுக் குவப்பாக நிவேதித்திங்குறுக வென்றாள். (கூ)

பிரசாதந் தனையேந்திக் கோயிலிற்போய் விமலனுக்குப் பெருநீ ராட்டித்
தாமான வுடையுடுத்தித் தொடைசூட்டிப் பலகலனுந் தயங்கச் சார்தகி
வரனுப நீபந்தந் துபசார வகையனைத்தும் வழங்கி நாமர்
திரமாக வணங்கியிந்தப் பிரசாதங் கொள்கவென்று திருந்தச் சொன்னார். (ம)

நாதனருந் தாததுகண் டென்பிதாக் கொணர்வதனை நாளு முண்பாய்
நீதவிர்ந்தா யின்றுபுசிப் பதையெனது பிதாசசந்தை நிலைகுப் போந்தார்
ஆதலினா னுன்கொணர்ந்தே னென்பாரே தோகுறைநீ யருந்தா துற்றாய்
ஏதுசெய்வே னென்றயர்ந்தார் விக்கிரகமுண்பதென்றேயெண்ணங் கொள்வார்.

இவ்வகைசொல் லியுமருந்தா திருப்பதனைக் கண்டடிகே ளின்று நீமுன்
செய்வகைசெய் யாதிருந்தா யென்றன்னை பாற்சென்று செப்பு வேனேல் [ன்
அவ்வகைக்கென்குறைசெய்தா யென்றென்னையடிப்பாளமற்றதற்கென்செய்வே
எவ்வகையான்பிழைசெயினுமபொறுத்திதனையுண்கவெனவிரங்கிச்சொன்னார்.

சொன்னதுகேட் டுளமிரங்கி யழுகண்ணீர் துடைத்துமுகச் சோர்வு நீக்கித்
தன்னதிரு கரங்கொண்டு தழுவவவர் பிரசாதந் தனைமுன் வைக்க
மன்னுபெரு மானுமுள மகிழ்ந்துண்டிங் குனடதனை மறறோ ருக்குப்
பன்னலென நாமதே வடிவணங்கித் தாமுறையும் பதிக்குச் சென்றார். (ஙக)

வந்தமகன் றனையன்னை பிரசாதம் யாரக்குதவி வந்தா யென்னச்
சிந்தைமகிழ்ந் தழுதுசெய்தார் திருமாலென் றுரைத்திடலுஞ் சேயை நன்றுன்
றந்தைவந்த பின்பறிது மென்றிருந்து தாமாஜி வந்த பின்பு
முந்துநடந் ததையுரைக்க வியப்புற்றுச் சோதிக்க மூயல்வு கொண்டார். (ஙச)

நாமதே வரைநோக்கித் தாமாஜி நேறறுணட நாத னின்றும்
தாமமுது செய்வதைநீ காட்டென்று பிரசாதந் தனைகைக கொணடு
நேமமொடு கோயிலுக்குள் ளேசென்றங் கயனின்று நிவேதி யென்ன
மாமணிவண் ணனுகுபசா ரங்களெல்லாம் புரிநதுதுதி வாயப்பச் சொல்லி. ()

உண்டருள வேண்டுமென்று கைகூப்ப விட்டலனு முவந்துன் றந்தை
கண்டுகொள வெளியாகே னெனநாம தேவாபின்னுங் கைகள் கூப்பி
விண்டுநீ யோசபட னெனதுபிதா வுக்குனுரு விளங்கக காட்டிக்
கொண்டுவரு பிரசாதங் கொண்டிலையேல் விடேனுன்னைக் கொள்வா யென்றார்

பாண்டுரங்க னதுகேட்டு மகிழ்ந்துநகை கொண்டுமிகு பரிவுபுண்டு
வேண்டுபடி யுண்டருளி விடைகொடுக்கத் தாமாஜி வியந்து காதல்
நீண்டுநீ மகனுத லாலேநா னிமலனெதிர் நிறகக் கண்டேன் |ர்
ஈண்டுதும்வாவென்றழைத்துக்கொண்டுமனையேகியில்லாட்கெல்லாஞ்சொனனார்

குணுயிபதி தனைநோக்கி யிவனைநாந் தேவனெனக் கொள்வ தன்றி
ஒணுதுமக னெனக்கொள்வ தயோநியிற்றோன் றியதினு லுணமை யன்பன்
பணுமுடிசேர் பாம்பமளிப் பரமனுக்கென் றனுதினமும் பணிமா ருமல்
அணுவிவருங் காலத்தின் மகனுக்கு மணஞ்செயுநா ளாயதென்று. (ஙஅ)

சடங்களைத்துந் தகச்செய்து மணஞ்செய்த பின்புமகன் றனக்கோர் மைந்தன்
விடங்கமிகத் தோன்றுதலு மகிழ்ந்துசவு ளஞ்செய்ய வேண்டு நாளின்
றடங்கல்வடி வாயினுன் வரிசைகொண்டு வரத்தெரிந்து மகன்மைந் தற்குத்
திடங்கொள்பெய ரிடுகெனநா ராயணனென் றேநாமஞ் சிறக்க வென்றான். ()

பின்புமரு மகளைமக ளொடுசேர்த்து வைத்துவிதி பெருகச் செய்து
முன்பனரு ளுடையணிகள் முதலியன தரிப்பிதது முகுந்தன் செல்ல
அன்புசெய்து வருநாளிற குணுயிமகன் றனைநோக்கி யைய யாங்கள்
துன்புறுமூப் படைந்துற்றோ மிரவுபக னீஹரியைத் துதிப்ப தாகி. (உ௨)

ஆகமறந் தனுதினமும் விட்டலனைப் பற்றிக்கொண் டமைவதானுல்
வாகுடனே குடும்பரக்ஷை யாகுவதெப் படிவண வத்து ளோர்கள்
நாகரிக ராயுலகிற் குடும்பரக்ஷை செய்துகொணடே நாத ஞம
யோகமுறு கின்றனரவ் வாறன்றி நீவேறு யுறுகின் றாயே. (உ௧)

நாங்களுமுன் மனைவிமக ளொடுநொரு நல்குரவி னலித னேக்கிப்
பாங்குளரெல் லாருநகைக் கின்றனரே யென்செய்வோம் பகரா யென்னத்
தீங்கறுமெய் யன்பினருக் கனுதாபம் பிறந்துதிருக் கோயில் சென்றங் [ய்
கோங்குமுதல்வனைப்பணிந்துபாணடுரங்காவெனைக்குடும்பத்துறவேன் செய்தா

உனக்கிரக்க மில்லையோ வெமதுதுய ரறிந்திலையோ வென்ன வோதி
மனக்கலக்க மாயக்கணணீர் வடித்துநின்றூர் தமைநோக்கி மலராள் கேள்வன்
நினக்கின்று துன்பமுற நியமித்த தாரொன்று நெடுங்கண் ணீரை
வனக்கையினுற் றுடைத்தினிது மார்பிறூ டுறவணைக்க வகுக்க லானுர். (உ௩)

(வேறு) மறைபுக ழொருவநின் மலரடி மறவா
துறைவுறு மெனதுள முறுதுய ருறவே
குறைபுகல் கிற்றனை குறைகில னதைநின்
நிறையருள் கொடுகளை வுறநினை கெனவே. (உ௪)

அன்பினா மொழிவதை யமலனும் வினவி
என்புடை யமருதி யினியுனை யடையா
துன்புறு பவவினை யெனவடி தொழுதே
இன்புட னிவணுற லினிதென வுறுவோர். (உ௫)

களிமிகு தெளிவொடு கருணைகன் னிதிதன்
அளிமிக வமலநி னருள்வடி வெனதுள்
ஒளிர்தர வருளுவ தொடுபெயா புகலத
தெளிவருள் பவமெவை செறியிறு மெனலும். (உ௬)

அடியரை யருள்பவ னலர்மக டனைநீ
நெடிதுண ரிவனது நிலைதனை யெனவே
முடிவறு மகிழ்வொடு முகிழ்கை புரியாக்
கடிமனை யுளசெயல் கழறுக வெனவே (உ௭)

மடியொடு மனைவிபொன் வளரிட நெடுவான்
நெடிதுடை யவகிழி துகினெகிழ் மனைவி
இடிமனை யுடையவே னியல்பறி கிலையோ
நொடிகென வருள்குவை யெனறுவ ரரவே. (உ௮)

எனுமடி யவர்மொழி யினிதென வினவிப்
பினுநகை புரிவொடு பெரிதிங னுறுகால்
அனையொடு மனைவித மகவயி னழலர
ரவினை வுறுவது வெகுளியின் மிகவே. (உ௯)

நோமியல் புரிமிடி நுழைவதி னுகர்தற
சாமியை விலையுன தகவயி னதனைப
போமியல் புரிபுதல் வனுமிலை யெனவே
மாமியை மருமகள் வசைபல புகல்வாள. (௩௫)

துகிலிலை யுணவிலை சுகமிலை யாமிவ
வகைபட வோமனை வருதன னெனவும்
தகுதியி லரிபெயா தானவில வகிலென
றுகுவிழி நீருட னுரைதரு பொழுதே. (௩௬)

பண்டரி புரவிறை பரிவுட னகையுட்
கொண்டுயா ககபதி குறைவறு விடையாய
மண்டலில வரமிசை மலிதன நிறையத
தொண்டாத மனையது துருவினன வருவான் (௩௭)

கேசவ வணிகனெ னககிளா பெயாகொண
டாசறு தெருவிடை யடைகுநா தமையெங
கேசக ளுமன கிடமென வினவ
போசன மிலன்மனை புதிடவா புகுதல. (௩௮)

நன்றென வுறவினா ரகைதர நாமாக
கொன்றுத லறிவற வுவாமனை யதனைத
துன்றிட வருமவ னெதிரதுனு குநாப
பினறையும வினவின னவாமனை பெறவே (௩௯)

எங்கென வினவின னெதிரவ னியலவோ
பைங்குலை மிகுவன படாவுறு கொடிதாழ
அங்கென விடைதனை விளைவினி லறுகென
றெங்கணு முறைபவ னெயதினன மனைவாப. (௪௦)

வருதவ னிலலிடை வதிபவா யாநீர
தருதிடு கதவிசு தகுபுதி யவனயான
மூருதுறு வீரென முதுவாக ளிலைநீ
பிருதுக வெனவிடை யுதவினள் பினையும. (௪௧)

அயலவ ளொடுதின மரிபெயா புகலவா
பயிலுவ ரொனிலவா பசிதவி ரெனவில
இயலறி கிலாபதி யெளிதினின மொழிவா
அயிலபொரு ளெவையுள வகவயி னடைவாா. (௪௨)

வறுமைபின வகைதெரி கிலாசொலும வகையும.
அறிகிலா நலிகுவ ரெமையென வறையும
குறிதெரி ஹரியெதிர குறுகுதி யெனலும
அறைகுவ ரெவரொனு மவளறி வுறவே. (௪௩)

யானொரு நாமன துறவின னவனுக
கானது கொடுமனை யணுகின னெனலும
சானது பெறும்வகை தவிசது கொடுவந
னனமி லிதிலினி துறைகென வுறரூன (௪௪)

புதியவ னெனவுரை பொழுதுள மகிழாள்
இதுதன மெனுமிடை யுதவின டவிசென்
றுதிநகை கொடுலக ரலனென தன்பன்
நிதிநசை யிலனரி பஜனையி னிமிர்வான். (௪௩)

ஆதலி னவனோ நலிதர லவன்மா
ஏதுகொள் செலவுறி லினுமுத வுவனின்
நாதனெ டுரைநய னனுகின னெனவென்
றோதலு மாதிவ ளுரைநனி புரிவாள். (௪௪)

ஐயநி னகமுனி வுறமுன ரறையும்
வெய்துரை பொறுமமசெய் வெகுளலை யினிதிங்
கெய்தினை யமுதுசெய் தேகென விறைவன்
செய்தில னமுதவ னில்பொழு திவிலே. (௪௫)

(வேறு) என்று நாயக னங்குநின் றிணிதெழுந் தருளிக்
குன்று போலுயர் கோபுர நிலைவளர் கோயில்
சென்று மாமலர்த் திருவொடு புரிசெயல் செட்பி
நன்று றைதிட நாமத்த வின்மனை நல்லாள். (௪௬)

இங்கு நீயிறு மகிழ்வுகொண் டென்றிருக் கணவர்
பங்க யாசனி நாயக னிடத்துறு பக்தி
பொங்க நாடொறும் புரிந்தது பலித்ததிப் பொழுதென்
றங்கை கூப்பிமற் றப்பொதி தனையவிழ்த் ததிலே (௪௭)

சிலபொன் கைக்கொடு செறிநிரை யாவணஞ் சென்று
பலவும் வேண்டுவ வணிகனிற் பெற்றுத்தன் பதிக்கு
நலம தாகவந் தறுசுவைப் போனக நன்கரக்
குலவ வேயமைத் துறவெளிச் சென்றதோர் குறுயி. (௪௮)

மைந்த னன்புக்கு மலர்மக ளுயகன் மகிழ்ந்து
விந்தை செய்துறு விளைவறி யாடனி விளைந்தே
அந்த நாளுண விறுக்கமை வனசில வாய்ந்து
வந்து நம்பொழு தேநினை வுற்றனள் மகளை. (௪௯)

ஈட்டு கின்றிலை பொருளென முனிந்ததை யெண்ணி
வாட்ட மீக்கொடு சென்றவன் கோயிலில் வதிவான்
நாட்டு மிப்பொழு தெனக்கொடு நாயகன் கோயில்
காட்டு கோபுரத் திடைவந்து கண்டுகை குவித்து. (௫௦)

வாயி லூடுசெல் வழியவள் வரவறி மாயன்
நேய மைந்தனைத் தனதுபின் புறமுற நிறுவி
மேய போதுவந் தவளது தெரிந்துசிர் விலலா
வய நின்வயி னன்புமிக் கென்மக னென்றும். (௫௧)

குடும்ப வாழ்க்கையை யிகந்துநின் கோயிலே குறுகி
இடும்பை யென்பது தெரிந்தில னியல்வுற விங்கே
நெடும்பல் காலமு நின்னையே பற்றின னின்றால்
படிம்ப டர்க்கியா மாற்றலம் வதுமையிற் பட்டு. (௫௨)

தளர்வு ஊர்தர விங்ஙனம் புரிவது தகவோ
அளவி லன்பொடு வளர்த்தநிவ் வாறுற வன்றே
கிளர்வ தாயெமைக் காப்பது கருதியே கெழும
உளவு ஞலெங்கள் குடிகெட லாகுமோ வுரைப்பாய். (கூ௰)

நின்னை நம்பின் நேயர்பா னீபெறு நினைவே
உன்ன தாயுறு கின்றதோர் பருக்கைநொய் யவலோ
டின்ன பெற்றுநீ தருவது பேரின்ப மென்றால்
என்ன யான்றர வுளமிடி யல்லதொன் றின்றே. (கூச)

மண்ணி ரந்தனை யுளவறிந் தனைதிரு மார்பா
அண்ணன் மாபலி வீடண னென்பவ ராலே
எண்ணி நீயெவ ரிடத்திலும் பெறுவதே யிசைந்தாய்
வண்மை யுன்வயி னெங்ஙன முளதென வவப்பாம். (கூ))

சேட ஞலுநின் செய்வினை செப்புதற் கெளிதோ
நீட நானுனைத் தேவென நினைந்துநிற பதஞல
ஆட லாகிய தெய்வநன் னிலையுள தன்றேல்
வாடன் மேவுதி யெனக்கண்ட வுடனென்றன் மகனை. (கூஙா)

உனது பின்புறந் தனிலொளித் தனையிஃ துவப்போ
அனக செப்புதி யென்னஅு மமலனங் கறைவான்
நனகை கொண்டுநின் மகன்றனை நான்கெட நயவேன்
வனம ரக்கனி பழுத்திடில் விழுவது வம்போ. (கூசா)

அன்ன தேயெனச் சகத்தெனுந் தருவதா யமைந்த
என்ன தாகிய தாளிணைக் கீழ்விழு மிவனை
நின்ன தோர்மக னென்னுதி யவனது நிமித்தம்
சொன்ன நானுமோ நாமரூ பதொடு துலங்கி (கூகூ)

நாம தேவனென் பால்வர நணுகின னயப்புற்
றூம தன்றென நீவிலக் குவதிங னடாது
நீம கன்றனைக் கூஉய்ச்செல நினைவுறி லெனக்கு
வேம கம்பெரி தென்றிடக் குணுயிபின் விளம்பும். (கூஙா)

உழுது நன்னிலத் திடும்பயி ருழவனை யுரப்பி
வழுவு ஞதிறை கொள்புர வலனென மாயா
பழுதி லாதுகான் வளர்த்தமைந் தனைப்பரி வின்றி
எழுது கின்றனை நின்பொரு ளெனவிஃ தியலோ. (கூஎ)

என்ற போதவட் கிரங்கியத் தயாநிதி யேழாய்
நின்றனக்குநேர் யாருளர் நீபுரி தவமோ
ஒன்ற ஞலுமிங் கோதரி தொப்பிடின் மலர்மேல்
நின்ற நான்முக னிடத்துநா ரதமுனி நேராய். (கூஅ)

ஆத ரத்தினஞ் சனைவயி னனுமனு த்தான
பாதனுக்கொரு துருவனத் திரிமுனி பயந்த
மாதத் தாத்திரே யர்முத லோர்களை மான
நீதத் தோர்மகன் றன்னைநீ பெற்றனை நினைக்கில். (கூகூ)

எனவி னுவ்ய குணுயிமா மாயனே யெனக்குத்
தனைய னுமனின் முள்விடா னுயினுந் தாயாம்
எனையு மென்குடும் பத்தையும் பாலன மியற்றப்
புனைவு செய்துமற் றவனையென் பால்வர ப்புரிதி. (சுஎ)

என்று வேண்டுதற் கெம்பிரான் மனமிசை வின்றி
மன்றன் மாமல ராண்முத லியமனை வியரை
நன்று நோக்கிநீ ரேனுமிக் குணுயியை நயந்து
சென்று சேர்கநின் மனைக்கெனச் செப்புகி ரென்றான். (சுக)

நாத னுருரைத் தருளிய படிசொல நயந்த
மாத ரார்தமை நோக்கினுங கேள்வனை மறையும்
ஏத நீங்கிய தினத யாளனென் றிசைத்துப்
போத நீடிய தீனரோம் வயினின்றிப் போமோ. (சுஉ)

நலிவு மிக்கயா மகன்றனை வளர்த்துநன் னலத்திற்
பொலிவு பெற்றுறு வோமிவ னுலெனப பொருந்த
மெலிவு றுத்தியிவ் விட்டலன் றனின்மயல் விளைத்துக்
கலியு றசசெய னீவிருங் காண்டிரே கண்ணால் (சுங)

இாக்க மில்லைகொ னுங்களுக் கும்ஜகத் தெங்கும்
பரக்க வுண்டுதெய் வங்களை வேதனம் பற்றிப்
புரக்க மற்றிந்த விட்டலன் போற்புதல் வனைப்பின்
கரக்க வில்லறப் பயனறச் செயலெங்குங் காணேம். (சுச)

ஆத லால்விட்ட லன்றிருத் தேவிமீ ரருளிக்
காத னுயகன் றனக்குளம் வரநனி·கனடு
தீது தீரவென் புதல்வனை விடும்படி செம்மின்
போது கேனெனப் புதல்வனை நோக்கினள் புகல்வாள். (சுரு)

உலக மோகன னுய்ச்சமு சாரத்தை யொழிக்க
இலகு கின்றவன் பாலென்னை யிடைவிடா திருத்தல்
குலவு நங்குடி மிடியிடைப் படுவது குறியாய்
பலவென் சொல்லிநீ வருகிலை யேலிவா பாரகக. (சுசு)

வலிந்து னைப்பறறி யீர்த்தியான் போகுதல் வழுவேன்
நலிந்தி டற்குமு னெழுகென நாதனை நோக்கிப்
பொலிந்தி ருத்தியான் புகல்வதற் கொன்றுநீ புகலாய்
மெலிந்தி டெங்குடி கேடனே யென்பது வினவி. (சுஎ)

பாண்டு ரங்கனுன் மகன்றனை யழைத்துங்கள் பதிக்கு
வேண்டு காரியஞ் செயககொடு போதென்னை வெறுக்கேல்
ஈண்டு கென்னநா மனையழைத் தவள்வயி னீங்தான்
ஆண்டு நாமனைக் கைக்கொடு போமவ ளறைவாள். (சுஅ)

நாம நீயிந்தப் பண்டரி நாதனை நயந்து
ஏம வாழ்க்கையை யிகழ்ந்தனை யிங்ஙனஞ் செயவோ
யாம்வ ளர்த்ததுன் றனையென நாமதே வெதுவும்
தாமு ரைத்திடா தமலனைப் பிரிதலாற் றளர்ந்து. (சுஈ)

அழுது டன்வரக் கூஉய்க்கொடு போயக மடைந்தாள்
பழுதி னுமதே வகத்துத்தன் பன்னியா லமைந்த
வழுவில் போனக வகைகளும் பாத்திர வகையும்
தழுவு செல்வமுங் கண்டனர் தியங்கினா சலிதது. (எட)

அன்னை யிவ்வள மாயின வெப்படிக் கமைந்த
வென்ன மற்றவள் யானறி யேனென வெதிர்ந்து
பன்னி யானரா ஜாயிதன் பதிதனைப் பாரது
நன்ன யத்துநீ ராடிநீர் வருகென நவில (எக)

கேட்டு நாமதே விவள்வெறுப் பின்றியே கிளததி
நாட்டு கின்றதற் புதமென நாரியை நோக்கி
ஈட்டு செல்வமிங் கெவ்வணத் தியைநததென் றிடம்ப
நீட்டு செல்வத்தை வெறுத்திகழ வாரென நினைநது (ம)

மாறு கூறில ளிருக்கமற் றதுதெரி ஜனயி
கூறு கின்றன னையநின் வயினன்பு கொணடு
தேறு கேசவ செட்டியென் போனபொருள் செறிதது
வீறு மோர்பொதி கொணடுவந் தனனின்று விருமபி, (எந)

கொண்டு வந்தவன்றனைநின்றன் மனையவள் குறிதது
மண்டு மிப்பொதி யேதெனக் கேட்டலும வணிகன
கண்டு போன்மொழி யாயுன்றன் கணவனென் கருத்தக
கண்டு காதல னுதலி னவன்மிடி யகல. (எா)

பொதிநி ரம்பிய பொருள்கொடு வந்தனன் பொருந்தும
இதுவெ லாஞ்செல வானபின் பின்னரு மீவென்
வதுவை மென்குழ லாயினிக் கணவனை வருதலேல்
அதிக வன்புட னிருத்தியென் றிப்பொழு தகன்றுன. (எடு)

என்று நாடொறுந் தனக்கினி தாழிய மியற்றித
துன்று கின்றவள் சொலவது கேட்டகந் தூயோர்
நன்று நன்றிது செய்தவ னிறையென நயாது
குன்றின் வீழ்தரு மருவியிற் கணகணீர் குழும. (ம)

வருந்தி யிப்பொரு ளாலெனை மயககவோ மாயா
திருந்தி லேன்பொருட் டிங்ஙனஞ் செய்வதுன் செயலோ
பருந்தி லேறிய பண்ணவ பரமபா வனசீர்
பொருந்து சீதர புவிமக ணுயக புனித. (ஷ)

யாக மேசெய்துந் தவம்பல வியற்றியும யாணா
யோக மேசெய்து முனைப்பெறு கிறகில ருமல்வார்
ஆக பொன்றர நீவரற் கெத்தவ மயாந்தேன்
மாக வைகுந்த நினையன்றி வேறொன்று மதியேன். (எஅ)

ஆகி நிற்கநீ செய்தது தகுதியன் றென்னு
ளூகி யாய்ப்பொரு ளனைத்தும்வை திகர்பெற வுதவிச
சோகியாநிற்க வரும்பிணி தொலைந்தவர் போல
ஏகி யுள்ளகத் தமுதுசெய் திணிதிருந தனரே (எகூ)

(வேறு) இப்படி யியற்றிய விவர்முன் டோலவே
ஒப்பறு விட்டல னுற்ற கோயிலிற்
றப்பறச் சார்ந்தவன் றன்னை நாடொறுஞ்
செப்புறு பஜனைசெய் திருக்கு நாளிலே. (அம)

விட்டல னொருதின மவரை மெய்விருப்
புட்டர வழைத்துநா மாவு னரப்பகேள்.
சுட்டிய பொருளெலாந் தோய்ந்து நின்னுளேன்
றிட்டமோ டென்பது தெளிதி யல்லையோ. (அக)

ஆதலா லென்னிடத் தன்பு செய்தல்போல்
நீதமா யுயிர்தொறு நேசம் வைத்தியென்
றோதலு மன்பர்நீ யுரைக்க வேண்டவேன்
மாதயா வுளனுயிர் தோறும் வாய்தென்றார். (அஉ)

அன்னவர் கருத்துல கறியச் செய்வதை
யுன்னிய நாதனங் கோர்து வாதரி
மன்னிய பொழுதுயாத் தினாயின் வாய்த்துளார்
நன்னரு ணடிடும்மயி னுயிற் றோன்றியே. (அங)

சோறிட வேண்டிய சுலவு காலையில்
மாறு கொண் டடித்தவர் வெருட்ட மறறொரு
வீறுளோன் சுட்டமு தெடுத்து மேற்செல
றெரியே யடித்ததைந திரும்பக் கொண்டனன். (அச)

மற்றுநீ ராடுவோர் மடியைத் தேண்டலுற்
றெறவர் சரியாய் சிண்டிற் றீங்கிலை
இற்றிதற் கெனப்பல ராலு மெற்றுண்டி
சுற்றியங் கொருபுறஞ் சோர்ந்து நிற்கவே. (அரு)

யாத்திரை துன்னுவோ ரிரதனைக் கண்டியாம
வாய்த்தசோ றிடுதுமேல் வருநம் மோடெனுத்
தீத்திரள் விழியுகச் சினந்து ரப்பலுங்
காத்ததிங் கெவர்க்குநற் கருணையின்றெனு (அஙு)

தன்னகத் தன்புளோர் தங்க கத்தவர்
தன்னவர் மிசையுமப் பத்தை வாய்க்கொடு
பன்னரும் புரத்துளோர் பலருங் காணவே
துன்னிவெள் ளிடைவரத் தொடர்த லுற்றனர். (அஎ)

நெய்யிலா தப்பத்தை நீயுண் ணற்கியான்
கையிலே கொடுவருங் கலத்து நெய்யிலே
பையவே துவைத்தியான் றருவன் பைப்பய
செயதியா லமுதுவிக் காமற் செல்லவே. (அஅ)

என்றவர் முடுவல்பா லெய்த மற்றது
நின்றிடத் தோய்ந்திவர் நிரம்ப வூட்டலு
மென்றதுண்டிடக்கண்டு வியந்து வேறுளார்
நன்னுநா மனைப்பித்து நண்ணிற் றென்றனர். (அகூ)

ஜீவிகர் ருணியத்திற் றிறம்பு கின்றில
ரூவ்லா ரூமன்பே ரறிஞ னென்னவுந்
தாவிலர் சிலர்சொலுந் தருணந் தன்னிலே
மேவுநா யுருக்கொடு விளங்கு ஸ்ரீதரன். (௩௩)

நகைசெயக் கண்டுநீ நாயு ருக்கொடோ
தகைதர வந்தனை சௌரி யென்னவே
வகைதெரி யன்பரை நோக்கி மாதவன்
மிகைதவி ரேனையெந்த விதங்கண் டாயென்றான். (௩௪)

(வேறு) கோபா லாவுனை யுணர்ந்து கொண்டவி
சோபா கேசரர் சொன்ன லதிலு
லேபா வந்தெரி வெய்தி னேனென
மாபா மாபன் மகிழ்ந்து போயினான். (௩௫)

சின்னாள் பின்செல வாக வேமலா
மின்னு ஞயகன் மேவெ காதசி
நன்னு ஞண்டிட நாம தேவரைச்
சொன்னான் வாவென வன்பு துன்னியே. (௩௬)

அவ்வா றோதிய வமல னுக்கிவ
ரொவ்வா தாலரி தினமு ணறகெனச்
செவ்வே நீயரி சேர்தி னந்தனைத்
தவ்வா தெப்துற வோத காதென. (௩௭)

உன்னாய் முன்னரு ருக்குமாங்கத
னன்னு னேநிக ரம்ப ரீடனில்
நின்னு லேயியல் கிறகு நீரல
நன்னு ளென்னஅ நாம ரோதுவார். (௩௮)

கோவே நின்னருள் கொண்டு முற்றுத
லோவே னென்றுமெ னசசொல் வோாதமை
மாவே றும்மணி மார்ப ஞகிய
தேவே சோதனை செய்ய வெண்ணியே. (௩௯)

மூப்பால் விஞ்சிமு நிர்ந்த வேதிய
ஞப்போய் நாமரை யன்ன மீகென
வாய்ப்பா காதரி மன்னு மிததினம்
நாய்ப்பா னன்னமெ னச்சொ லிப்பினே. (௪௦)

கந்தங் காய்கனி காத லிப்பிரேல்
நந்தும் வெம்பசி தீர நல்குவேன்
அந்தண்ணீரென வன்ன மில்லையேல்
சிந்து மென்னுயி ரென்று செப்பியே. (௪௧)

நாமா நீபுவி நண்ணு யிர்க்கெலா
மாமா றன்புசெய் யன்ப னென்னவே
பூமீ தோர்புக லப்பொ ருந்தினேன்
நீகா றோதனி யாய மோவென. (௪௨)

மறையோ னத்திவ ராது கொள்கென
இறையோய் விண்டுவி னன்ப ரில்வரல்
முறையோ வெங்கொலை முந்திடாதெனத்
தறைமேல் வீழ்ந்துயிர் சாதல் மெயயென. (ரா)

செத்தா னின்னொடு சாத றிண்ணம்யான்
அத்தா வென்னுமு னாவி போயினன்
முத்தா பந்தெற முந்தி னோர்தெரிந
துய்த்தார் சந்திர பாகை யொணகரை. (ரக)

பலருங் டினர் பார்த்து நாமநீ
நலவ னென்றுபோ நண்ணி யன்னமீ
கிலனென் றிப்பழி யெய்தி னுயெனச
சொலவுங் கேட்டெது வுஞ்சொ லாதரோ. (ரஉ)

தகனஞ் செய்திடத் தக்க விந்தனம
புகவெய் துஞ்சவத் தோடு பொன்றிட
அகமுன் கொண்டத னோட ணைந்தெரி
நகநன் கிட்டனா நாம தேவரே. (ரங)

அதுகண் டேருளோ யாரும் யாருமிங
கிதுசெய் யாரென வெந்த வற்புதங
கதுவும் வெங்கனற் கட்டி டந்தமா
முதுமன் வேதியன் முந்தெ முந்தரோ (ரச)

சங்கு சக்கரந் தங்கு கைகளும்
பொங்கு குண்டலம் பொலிகி ரீடமோ
தங்கு மானன முந்த யங்குபொன்
பொங்கு மம்பர மும்பொ ருந்தவே. (ரரு)

தோன்றி யன்பரைத் தொட்டெ டுத்துனைப்
போன்று ளோரிலைப் புவன மூன்றிலு
மேன்ற நாமதே வினைம கிழ்ந்துசீர்
சான்ற மாலரு டந்து போயினன். (ரசு)

(வேறு) அன்புருக் குமணி தன்னை யகமகிழ்ந் தினிதினோக்கிப்
பின்பொரு தினத்திற் பாண்டு ரங்கமால் பேசு கின்றான்
என்பொடு சரீர மெல்லா மெனக்குநோ வுறுத லாலே
நின்புது மலர்க்கை யாலே நீபிடி யென்னக் கேட்டு. (ரஎ)

அலர்மக ணுத னேநின் னுகநோ வுறுதற் கென்னோ
உலகிடைப் புரிந்த செய்கை யுரைத்தரு ளென்ன லோடு
மிலகுறு பொன்னே நாம னியல் மனைக் கெய்தி னார்கள்
தலமெலாம் புகழ நின்ற சாதுசற் சனர்களாக. (ரஅ)

அன்னவர் தமக்கெ லாம்யா னவிர்கலை தோய்த்துத் தந்து
மன்னவர் பானஞ் செய்ய வார்புனல் முகந்து தந்தும்
பன்னு மூழியங்க ளெல்லாம் பலபல புரிந்துந் தாசிக்
கென்னமா வரைத்துத் தந்து மென்னுடம் பயர்த லானேன். (ரகூ)

[illegible]னமால் புகலக் கேட்ட விந்திரை நகைத்து நாதன்
[illegible]னைமெல் லணைமேற் சாயச் சார்த்தித்தன் மலர்க்கை தன்னால்
நன்னரா யுறப்பிடித்து நலஞ்செய்தா ளாக வோர்நாள்
மன்னினர் பஜனை செய்ய மாதவன் கோயிற் கன்பர். (ரய)

தமக்கொரு துணையு மின்றித் தமியராய்ப் பாடக் கண்டு
கமைப்புரு தவர்பி னின்று காகுத்தன் றாளங் கொட்டு
மமைப்பது கண்ட தொண்ட ரனைவரு மின்பத தாழ்ந்தார
இமைப்பறு தேவ ரெல்லா மினிதுபூ மாரி பெய்தார். (ரரக)

பின்னரும் பாண்டு ரங்கன் பெரிதக மகிழவு கொண்டு
தன்னரைக் கியன்ற தாம்பீ தாம்பர மவிழநது வீழ
உன்னகில் லாதங் காட வுற்றனன் ஞான தேவர்
நன்னரங் கதனைக் கண்டு நாதனைப் பகழ்நது நின்று. (ரரஎ)

செங்கையைப் பற்றி யெல்லாந தெரிபரந் தாமா சோசால்
பங்கயக் கண்ணு தேகம் பறறபி மான மின்றி
இங்கயர் கின்ற செய்கை யென்னென வினவ நாதன்
அங்கவர் தம்மை நோககி யகமகிழந தினிது சொல்வான். (ரரஙு)

பற்றொன்று மில்லே னுமன் பஜனையா லவச மானேன்
இற்றைநா ளென்ன ஞான தேவரம பரத்தை யேநதிச
சுற்றிட விடையி லநகுத தோன்றினா கபீர தாசா
மற்றவா தனமயெ லாரு தழுவினா மகிழவு கூர்ந்து. (ரரச)

அவ்வையிற் கையி லேயா லாததிவை யேந்தி வந்தான்
நவ்வியை வென்ற நோககி னளினையங கதனை நாமா
செவ்வையி னேந்தி நாதன் திருமுகந தோன்றச் சூழ்ந்தார்
வவ்விய பாண்டு ரங்கன் மகிழந்தொன்று புகல்வ தானான். (ரரரு)

ஞானதே வேயின் றிங்கு நவில்கின்ற பஜனை நன்றே
ஆனதென் றுரைத்த போதி லமலநீ தாளங கொட்டித்
தானினி தாட அற்றுற் றனியின்பந தானெய் தாதோ
யானினிப் புகல்வ தென்னோ வென்றனா ஞான தேவர். (ரரசு)

நாதனு மகிழ்ந்து வந்த நல்லவர் தமக்கெல் லாந்தன்
ஓதனந் தரப்பெற் றியாரு மோங்கிய வுவகை கொண்டு
ஸ்ரீதர முகுந்த தேவ தேவவென் றினிது போறறிப்
போதல்செய் தனர சோதை புதல்வனை மறபபி லாதார். (ரரஎ)

நாமதேவர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச் சரித்திரம் (ச) க்குச் செய்யுள் (ருசரு).

முற்றிற்று.

நாமதேவர் சரித்திரம்.

நாமதேவரொரு தொழிலு மின்றியரி நாமமோதினரிருந்துழித்
தாமமேவியகு ணுயிமற்றது தனைத்தெரிந்து மகனேநமக்
கேமமேவிவர வீட்டலின்றியுறி லெவ்விதத்திலினி யில்லறம்
சேமமெய்துமென நிதியலாதுதொழில் செய்வதெப்படி யெனச்சொனார். (க)

அதுவினுவியகு ணுயிபண்டரிய டைந்து கொஞ்சமுமி ரங்குரு
இதய மேவிமலி தானியங்கொடு சமைத்தொர் வேளையரை யுதரமே
நிதமு முண்டுமிகு பொருள் பெறீஇ யதனைநெடியவட்டி கொளநேர்ந்ததால்
மிதமிலாதபொரு ளுடுலோபிதா தாவெனும்பெயரை மேவினேன். (உ)

பாலடைந்தெனது குமரனோர்பயனு மின்றியேயுலவு பண்பினேன்
ஏலநன்குதொழி லெய்துறப் பொருள்க ளில்லையீடுமிலை யாதலிவ்
வேலையொண்பொருளோ ராயிரந்தனி விராகன்வேண்டுமென விட்டலன்
சாலவங்கவ னுளத்தின்மேவிநிதி தாரமயக்கவவ னன்றெனு. (ங)

ஆறுமாதவள வுக்கொர்சீட்டெழுதி வாங்கிநன்னிதி யளித்திடப்
பேறுமேவிமனை யெய்திநாமமொடு பேசினுணிதிகொ ணர்ந்ததைக்
கூறியேயநிதி கொண்டுவாணிப நடாத்தியுதியமி கக்கொளீஇ
மாறிலில்லற நடத்துகென்றவர்கை நிதியெலாமுற வழங்கினுள். (ச)

அந்தநன்னிதிய டைந்தநாமர்சில வந்தனுளருட னுய்வுரு
எந்தவாணிபமி யற்றினும்வருவ தேதமல்லதிலை யேயெனச்
சிந்தைசெய்துசமா ராதனைத்தொழில தேயிகப்பர பலந்தரும்
வந்தநன்கிதனின் மேலதின்றென மகிழ்ந்துகாசிநகர் மன்னினார். (ரு)

கங்கைமாநதி பரந்துலாவிவரு கரையிலங்கொரு மடத்தினில்
தங்கிநீடுமன தானமித்திரனெளி சாயுமாலைவரையாற்றிமேல்
கங்குலுறுமரி நாமகீர்த்தனை கனிந்துசெய்துவரு காலையில்
எங்குமிச்செயறெ ரிந்துபூசுரர்கள் மனைவிமக்களுட னெய்தினார். (சு)

ஏண்டிசைப்புறனு நாமதேவர்புக ழெய்தியெங்குநிறை வுற்றதால்
பண்டரிபுரியி லுள்ளவேதியர்கள் பலருமாவலுட னேகுமுடுக்
கொண்டுநல்லுணவு முண்டுதக்கணைகைக் கொண்டுமீடுமென வேகலைக்
கண்டுதாதாசாவுக் காரன்கேட்கவவர் கழறவோர்ந்துகவை யுற்றனன். (எ)

தினரானநாம தேவருக்கிவிதச் செய்கைசெய்யவேது வாயென
தானகாணமது வாய்த்துதென்றதிக வாத்திரத்துடனவி ரைந்துபோய்
மானகாசியைய டைந்துதொக்கபல வறுமையோர்மகிழ வீதலும்
போனகந்தரலு நோக்கியேக்கமொடு புந்திநொந்துடல் புழுங்கியே. (அ)

உண்மையாகவிவர் வர்த்தகத்தொழிலு ஞற்றுவாரென நினைத்தியான்
தண்மையாவதுவு கடனதானதன முழுதும்வாரியிவண் சார்வுரு
வண்மையாளர்களு நாணமேவுறவ ழங்குகின்றனரெ னோமனத்
திண்மையோபொருள்கை யெய்துருவினியென்செய்வதென்றுளம் வருந்தியே

[illegible]னுக்கிடுபெறு மானதாகவொரு காணிபூமியிலை வீடிலை
[illegible]ட்மையில்லைதரு தந்கியைந் தவுறன் முறைய ரில்லையிதனோடுமென்
குடியழிந்ததென வெண்ணமுற்றயர்தல் கண்டுநாமர்துயர் கொண்டுவந்
[illegible]டியின்மீதுமுடி சூடிநின்றுமிக வாவலோடுதுதி செய்தனர். (௯)

வேறு

[illegible]துதிசெய் காலையவண்வந்து சூழ்ந்த மறையோர் களைநோக்கி
மதியீர் சமாராதனைக்குரிய வள்ளலிவர்தம் மலர்க்கரத்தால்
விதியாய்க் கிருஷ்ணாற் பணமென்று விடுநீ ரேற்றுப் புசிப்பீர்நற்
றதியில்வந்தா ரிவர்தகமை சாற்றுந் தரமதலவன்றே. (௩௧)

என்னப்புகழ்ந்து சங்கற்ப மிசைத்து நீர்வார்த் தருளுமென்று
சொன்னமொழிவர்த் தகன்றனது சுருதிபுகலுந் துணுக்கெறிந்து
முன்னமுனிந்து நின்றிந்த மோசஞ்செயவர்த் தகத்துக்கென்
றென்னைமயக்கிக் கடன்வாங்கி யிங்கப்பொருளைக் கொடுபோந்து. (௩௨)

பல்லாயிரவர் தமக்கன்னம் பாடக்கநேர்ந்த பதுபாவி
எல்லாப்பொருளுங் கவர்ந்தென்னை யேழையாக்கு வித்ததன்றிப்
பல்லோரறியத் தத்தஜலம் வார்க்கும் படியும் பகர்ந்தனையே
கல்லோமரமோ வுன்னெஞ்சங் கள்வனுனைபபோற் கண்டிலனே. (௩௩)

மீட்டு நின்னைக் கடன்கேளா மார்க்கஞ் செய்யவேண்டி யென்னைக்
கேட்டருதி முழுதுணர்நதென் கேழொன்றில்லாக் குடிகேடா
நீட்டமாக வளர்தருவி னீங்கி நெடுநாளா யுலாந்த
காட்டம் பூத்தல் காணினுமென் கரநீர்வார்த்தல் காணுயே (௩௪)

என்று வணிக னியம்பியபோ துதகம் வார்ததற் கிங்கிவரை
யன்றி யாளு வதிகார முடையே னல்லே னுதலினால்
இன்றிங் கிவர்பா லேற்றுண்ணு மென்னுற் றடையொன் றிலையென்று
நன்றி நாமருளைசெய்ய வுணர்ந்தார் தொக்க நான்மறையோர். (௩௫)

தரும வணிகப் பெருமானே தாங்க முடியாப் பசியனலை
ஒருமை மனமா யாற்றுதலுக் குமது கருணை புரியு மென்பார்
பெருமை பெருக வுண்பவனாத் தடுத்தல் பெரிய பிழைய தென்பார்
கரும மனைத்து நீங்குறுமெங் கரத்தி னீர்வார்த் தருளுமென்பார். (௩௬)

பல்கா வதங்கள் கடந்துபெரும் பசியோடடைந்தே மன்னமின்னே
நல்காயென்னில் ரவுரவமா நரகிற் சேரச் சபிப்ப மென்பார்
அல்கா வீயாவுலோபநின்னை யுன்றாய் சுமந்தென் பயந்த தென்பார்
அல்கா நிந்தை பலபலவா யறையக் கேட்டங் காகுலித்து. (௩௭

அந்தோ பொருளுக்கழிவு வருமெனவோர் தேவ ராலையம்பு
[illegible]தில்லை யாக்காசுங் கொடுத்ததில்லை பிட்சை பெற்ற
[illegible]தாயர் சிரார்த்தமுநான் றந்ததில்லை யிதுவாயும்
[illegible]மதேவரால் மறையோர் பழித்தற் கிடமானேன். (௩௮)

நாமதேவர் சரித்திரம்.

தாழை யடிநீர் வார்க்கி னன்னீர் தலையிற்றூங்கித் தருமதுபோல்
ஏழை யானோர் வர்த்தகஞ்செய் தெய்து மிலாப மதனாலென்
பேழைக் குறைவு தீருமெனும் பேரா சையினாற் கடனாக
மாழை கொடுத்தேன் கானலிற்பெய் மழைபோலானே னெனவிரங்கி. (௨௧)

மறையோர் குழுவோ வகல்வதிலை வாய்நிந்தனையோ வொழிவதிலை
உறையோ தனம்போ யுண்பதில்லை யுதகம் விடேனேல் விடுவதில்லை
சிறைபோ லென்னைச் சூழ்ந்த விவர்புகித்தா லென்னைச் சேர்வதென்ன
குறையென் றொருசூழ் தனக்குள்ளே கொண்டுவணிகன் கூறலுற்றான். (௨௨)

வேறு

வாருமந்தண ரேயென்மேற்பழி கூறுகின்றன மாறவே
நீரம் வார்க்குவ னேனு மென்னறு நேர்ந்தனர் கடல் சூழ்தரு
பாரு மம்பாமுந்தருங் கரி பரனு நட்டமு நாமரைச்
சேருமெற்கிலை யென்று வாததனனேற்ற வையர் சிரித்தனர். (௨௩)

நாமர் நன்கு பசாரமுஞ்செய நான் மறைக்குமுவுண்ட பின்
காமர் சந்தன புட்பமும்மடைக் காயுந்தக்கணை யுங்கொடுத்
தாமிகன் பின்வணங்கவாசி வழங்கியாரும கன்றபின்
தீமிகுந்தெரி கின்றநெஞ்சொடு வணிகனங்கிது செய்தனன். (௨௨)

கடனினேதர வேண்டும் வேறொரு காரியம்புரி தற்குனை
விடனலாதிலை யென்பை யேலுயிர் விடுவனிட்சயமாகவென்
றடமாதாயுரை செய்த போழ்தினிலனபா காளியன் முடி மிசை
நடனமாடிய கருணை கூதரு நளினை நாதனை யுன்னுவார். (௨௩)

ஆதிமூலபராபரா சருவாதரா ஜகாட்சரா
சோதிரூப வருப நிட்கள சுதுசதுவதற்பரா
வேதகீத விநோதமாதவவி மலவச்சுக ரேசரா
சீதசாகர மீது கணவளர் தேவதேவகி நந்தனா. (௨௪)

கண்ணகண் மணியாக நின்றொளிர் காரணாகரு மாமுகில்
வண்ணவம்புஜ நாபகுஞ்சர வரதபுட்பதிவாகன
தண்ணருந் துளவார நவநிதசார சோரசிகாமணி
எண்ணுதற்கரு நாமரூப மிலாதெலா நிறை யெந்தையே. (௨௫)

கல்வினுங்கடு நெஞ்சமும் வடகனலையுஞ்சுடு கோபமும்
கோல்லும் வாணிகர் வார்த்தையும் பகைகொண்டு செய் பிடிவாதமும்
சொல்ல வாய்வரவில்லை செட்டி செய்துயர மாற்றுவை தொறுவர்க்காய்க்
கல்லெடுத்து முன்மழை தடுத்தருள் கண்ணனே கடல் வண்ணனே- (௨௬)

என்ன நாமர்துதித்த போழ்தவரிதய மீமிசையிலகுறும்
அன்ன வூர்தியினத்தனற் புதவர்ச்ச நல்லுரு வாயெதிர்
துன்னியன்பவ வணிகனிங்குறு தோய மூழ்கிடினி ரணமக்
கன்னனீங்குறும் வகைசெய்வே னெனக்கருணை யோடுரை கழறினான். ௨௭

ஸ்ரீபக்தலீலாமிர்தம்.

ஞான நோக்கொடு நோக்கியவ்வுரை நன்குணர்ந்தருளுமதே
வானவுத்தமர் மானதப்பணி யாற்ற வண்ணல் மறைந்தனன்
மானவத்தன வணிகரேதிருவர நதிப்புனன் மூழ்கியிங்
கேகலத்தொடு வருதிர் நுங்கடன் யாவுமிக்கண மீகுவேன். (உ௪)

என்று நாமருளாத்த சொற்செவி யெய்த நீரிடை யென்றனைக்
கொன்று நீர்த்திட வெண்ணியோ கொலைபாதகா கபடாமொழிந்
தன்று நீகடன் வாங்கினையறி வுற்றனன் மூழுகேனென
நின்றுவாது செய்வர்த்தகன்றனை நெடிது வாழ்த்தி வழுத்துவார். (உ௩)

ஐயநின்னிகர் புகழ்படைத்தவரகில மிதெவருளொனல்
செய்யுமிவ்வன தான நின்னது செய்த வப்பலவுதியம்
எய்தும் வர்த்தக மிதனின் மிக்கனவிலையுகாந்தமு மோய்விலாப்
பெய்யு மாரியிற்செலவு செய்யினும் பெருகுமல்லது குறைபடா. (௩௫)

வேறு

கோதறு குணத்தவா குவித்தனீக்கவென்
றூதரத்தோடி வரறையக் கேட்டனன்
ஏதுதந்திர மொழியியம்பினும் விடேன்
வாதிடாதென் கடன்வழங்கு மென்றனன். (௩௬)

அன்ன தேற்பகீரதியதனின் மூழ்கி நீர்
துன்னு நும்மிாண முந்தொலையச் செய்குவன்
என்னலு நாமரோ யென்னைக்கங்கை நீர்
தன்னிடை யழுத்தியே சதியியற்றவோ. (௩ ௨)

எண்ணி நீர்கடன் கொடாதிருக்கு மெத்தனம்
பண்ணினீர் மூழ்கலேன் பணத்தை யீம்மெனா
தண்ணகத் தோடினேஸ் நானஞ்செய்து நீர்
நண்ணுவீரென நனி நாமர் கூறினர். (௩ ௩)

மறையவர் மரபினில் வந்த வர்த்தகன்
நிறைபுனலாவலா நின்று மூழ்கலும்
நறைகமழ் துளவணி நாதன் மாயையால்
அறைதரு பாதல மதிலடைந்தனன் (௩ ௪)

நவமணி மண்டப மதனினுப்பனோர்
உவமை யிலரியணையும்பர் பல்வகைப்
பவவிருள கற்றுறு பரிதி போலவெம்
உவணகேதனன்றுருக்கரசி லுற்றனன். (௩ ௫)

மாதவர் வானவர் நாரதாதிய
சாது சற்சனரெலா மிலேச்சர் தன்மையாய்
மோதுமர யெம்பிரான் முன்ன ரெண்ணிலா
ஆதரத்துடனிரை யாயிருந்தனர். (௩ ௬)

வருக்கைமாதேங்குமாதளை செவ்வாழையைந்
தருக்கள் கற்பகவல்லி சாதஞ்சண்பகம்
மருக்கமழ் மல்லிகை முல்லை கத்திகை
திருக்குடி யிருந்தெனச் சிறந்திலங்குமால். (கஎ)

கிள்ளை கேகயஞ் சாதகங்கபோத நாகணவாய்ப்
பிள்ளை கோகிலங்க பிஞ்சலம் பிங்கலை யன்றில்
வெள்ளை யன்னமூர்க்குருவிச கோர மீன்குத்தி
கொள்ளை கொண்டவண் பாடலு மாடலுங்குறையா. (கஅ)

காலமொன்றினுங் காண்கிலாவற்புதக்காட்சி
சாலவெங்கணும் விளங்கலுந் தமனியவுலகம்
போலிலங்கலுங் கண்டனன் மெய்புளகிக்கக்
கோலமண்டபத்தி யாவரு நோக்கினர் கூவி. (கக)

ஈங்குவந்தவா றெவனென வினவலும் வணிகன்
சாங்கமாய் வரலாறவை முழுவதுஞ் சாற்ற
ஓங்குமெங்கள் வேந்துண்பதற்கழை யெனவுரைத்தார்
பாங்கிருந்தெ மோடருந்திடற் கெய்தெனப் பகர்ந்து. (கஉ)

கொழுத்தவூன் சமங்கூட்டிய முலைமுகை சூரல்
முழுத்த நெய்யினில மைந்தனசெய்கை நன்முறைய
பழுத்தமுக்கனி பாலுளவாவெனப் பரிந்து
வழுத்தவாணிகன் பதறினன் றிகைத்தனன் மயங்கி. (கக)

தனமும்போயின சாதியும்பிரஷ்ட மாவதற்காம்
இனமுமாயின துருக்கரோடுண்ண வீர்க்கின்றூர்
அனமுண்கேனெனில் யாவினை செய்வர்கொலென்று
மனங்கலங்கி மேனமதேவனா நெஞ்சின்மதித்து. (கஉ)

இங்கு காப்பதற்கொருவரு மெனக்குறவில்லை
அங்குமச்சு நான் கடன் கொடுத்தூதிய மடையத்
தங்கினே னிவண்டுருக்கரோ சாதமும் படைத்துப்
பங்கதாயுண வீர்க்கின்றூர் பாவியேன்றன்னை. (கங)

உம்மை யல்லது காக்கு நரில்லென வோதச்
செம்மை சேர்குண நாமதேவருமிது தெரிந்தங்
கம்மை போல வந்தெய்தியாகு லித்திடலருளோ
டிம்மையே பிறவாத வீடுதவுமிவ்விறைவன். (கச)

பாண்டுரங்கனம் பதிதபாவனனுண்மையாக
வேண்டுரங்களினிடை விடாதிருப்பவன் மற்றூர்
யாண்டு நீங்குறச்சாது சற்சனரிவர் தம்மோ
டீண்டிருந்து நீருண் பதிற்பேறு வேறின்றே. (கரு)

ஸ்ரீபக்தலீலாமிர்தம்.

பிரமராதி தேவர்க்கரிதாம் பிரசாதம்
திரமதாஞ்ச மாராதனைச் செய்கையாலுமக்குக்
கரமதா நெலிக்கனி யெனக்கிடைத்ததை விலக்கில்
வரமதேயி தன்மேலிலையுண்கென வகுத்தார். (௯௬)

வேறு

பெயர்வானவர் பேசிய தியாவுமுணர்ந்
தயர்வேதிய வாணிகனங் கறைவான்
மயல் கூர்தரு மோகன மந்திரமே
பயில்வீரதனுல் வசியம் பணினீர் (௯௭)

கடனென்று பெருங்கன கங்கொடுவெண்
மடலொன்று வரைந்தெனை வைக்கெனவீந
திடனென்றனதான மதிந்து பொருள்
கெடநேர்ந்தனை கீழ்நிலம் வீழத்தினையே. (௯௮)

வீழ்த்திப்புறமான மிலேச்சரொடு
கூழ்த்துய்த்திடு மாமொழி கூறினையே
வாழ்த்தற்குறு மென்மரபும முழுதும்
தாழ்த்தக்கரு துற்றனீர தக்கனவோ. (௯௯)

சொல்லைத்தடை செய்கலிர் சூழதருமிவ்
எல்லைக்கணிலாம லெனைக்கொடுபோய்
தொல்லைப்புவி சேர்ப்பிதுடாந தினியான்
இல்லைக்கடன் கேட்பதிதுணமையதே. (௧௦)

எனைவீடடையும் படிசெய்குவிரேல்
புனையும்புகழ் புண்ணியமும்மையென
இனையுமனனோடு மிரங்கிமிக
நினைகின்ற வனீரறி நேர்மையராய். (௧௧)

குறையொன்றடையாதுமை மெய்ம்மைகுல
மறையோருடனுண்ண மயங்கல்நம
திறையோனருள் செய்வனினித்தகையாய்
பொறைகூரென நாமர்புகன்றனரே. (௧௨)

அடமாய்மொழி யீரரியாடகியென்
னிடமீந்திடி லுண்டிசெய் தெய்துவலென்
றுடனேதவுவந்துதவிய பதமாக்
கிடநாலெருமுட்டையு மீந்தனரே. (௧௩)

அறநன்குடை யீர்யவனர்த்தலனிற்
புறனுக்குமெனப் புகல்வர்த்தகனை
உறறும்விழி மூடுறு மென்றனவில்
இறவாகவு மூடுதல்செய்தனனே (௧௪)

வேறு.

நாமதேவர் சரித்திரம்.

மூடியபோழ்து பண்டரிபுரத்து முந்துறுசந்திரபாகை
நீடியநதியினைந்தவத்திரித்தினீ ரொழுகுற வெழுந்தனனுங்
காடியமறையோர் தொகுதியும் பஜனை யாதரத்தொடு புரிபவருங்
கூடிவிட்டலனைத் துதித்தலும் வணிகன் குறிக்கொடு கண்டனன்கூறும். (௫௫)

வாரணவாசிக்கங்கையங் கரைக்கண்வதிந்தயான் சந்திரபாகை
சேர்தரற்கிஃது சொற்பனமென்னச் சிந்தனைசெய்வனேலுணற்குக்
கூர்தரநாமர்கொடுத்தபல் சாமக்கிரயங்களிருக்கின்ற குறிக்கில்
பேரதிசயமீதென்றவர்தகையைப் பேணியக்கரைவருகாலை, (௫௬)

வத்திரமதனில் முடியெரு முட்டைகளை மட்டுமவிழ்த்து வீழ்தருமா
றத்திருநதியிலுதறியே நனைந்தவாடையோடில் லிடையடையைப்
பத்தினிகண்டு நாமருக்கீந்தபணமெலாம் வாங்கி வந்தனிரோ
இத்தனை நாணீடித்தகாரணம தென்னென வர்த்தகனியம்பும். (௫௭)

என்னுயிர் பிழைத்து வந்ததே பெரிதென்றிசைத்து மேவீர வஸ்திரங்கள்
தன்னையேபிழியும் போழ்தெரு முட்டையொன்ற திற்றங்குற னேக்க
மின்னிடுதங்கமாய் விளங்குவதைக்கண்டு மெய்புளகித மடைந்து
நன்னலநிறைந்த நாமரிவ்வுலக நரரலர மரரேயாமால். (௫௮)

விட்டலனுமர் பொருட்டெனக் களித்தமிகு தனங்களை யெலாநதியில்
இட்டனனெனது விதியிலுள்ளன போலியைந்தனவென வுளம்வருந்தி
நிட்டுரமாக நாமரை நாயேனிந்தை செய்தவையெலாம் பொறுத்துன்
மட்டவிழ்கமலபதங்களை நாளும்வழுத்துற வருள்செய்வாயென்னு. (௫௯)

அல்லுநன்பகலு மச்சுதவிடல அடியவர் சகாயவென்கின்ற
சொல்லுமேழை யருக்கீதலு முரியதொழில தாயுவந்து வாழ்ந்தனனுல்
நல்லுணர் வுடையோரனை வரும்புகழு நாமராண்டை யனைவணங்கிப்
பல்வகையுயிர் கட்குயிரதாய் விளங்கும் பதிதபாவன பரந்தாமா. (௬௦)

காண்பொருள் காண்பான் காட்சியுங் கடந்துகருதுவோர்கருத்தினுக் கெட்டாச்
சேண்படு பரமசின்மயானந்த தேஜோமயத் திருவாழ்வே
வீண்படுவினை யேற்காக நீதாழ்ந்த மிலேச்சவேடங்கொடு போந்தாய்
தூண்படு மரியேபிரகலாதனர் முன்னுயர் போற்பே யனுகுவனே. (௬௧)

என்றடியிறைஞ்சு நாமரையண்ண லிருகையாலெடுத்து மார்புடனே
ஒன்றுறத்தழுவி யுச்சிமோந்தன் பினுவப்புறு மொழிபலபுகன்று
நன்றிசேர்பண்டரா புரமதனினு மரோடடைந்தனர் வானோர்
அன்றுபூமாரி அன்பர்தம் மீதுமையலுமீதும் பொழிந்தனரால். (௬௨)

நாமதேவமல சரித்திரமதனை நாவினுன வின்றவர்கேட்போர்
நேமமாய்ப் புத்தகத்தினைவைத்து நித்தியம் பூசனைபுரிந்தோர்
பூமியிற்றர்ம்மார்த் தத்தொடுகாமம் பொருந்திநற் புகழினையடைந்து
காமனைப்பயந்தோன் கழலினையடைந்தெக் காலமுநித்திய வாழியரே. (௬௩)

(ஏற்றிற்று.

கபீர்தாசர் சரித்திரம்.

——:o:——

பேசுறு கங்கையி லேழுசில் பெய்ய
ஈசன மைக்கவி ழிந்தகி ளிஞ்சில்
வீசுதி னரப்புனன் மேவிமி தக்க
மாசில யோனிவ திந்தவ ராகி. (க)

நல்லத வச்சுக ராமநன் னுமஞ்
சொல்வது விட்டிலர் சோர்விறி யானம்
புல்லினர் மேவுறு போதுநெய் நூல்கொண்
டொல்லெனெ லிப்புள லுடிழி வுற்று (உ)

தோமறு மாறுது வைத்தத மால
மோமிகி ளிஞ்சிலை முன்வர நோக்கி
ஆமதி ழிந்தத னைகொடு வந்து
வாமநெ டுங்கரை வைத்துவ கிர்ந்தே. (௩)

ஏரலி டைத்திகழ் வெய்துறு சேயை
ஆர்வமி கத்தன தநகையி லேதிச்
சாரமு யறசியி லாதுத னம்டெற்
றேரிலம கிழ்ந்தக முற்றன னன்றே. (௪)

உறறது ருக்கனு யிரத்துனை
கற்றிலை கொள்பவர் கற்பக நேர்கண்
டற்றும கன்பெற லாயின தென்று
சொற்றிட மற்றவள் கொங்கைசு ரர்தே. (௫)

நேசமு டன்கொடு பானிறை யத்தந்
திசனை யெண்ணியெ ழிற்கொள்க பீர
தாசரெ னும்பெயர் தநதுவ ளர்த்தாள்
மாசறு தன்பதி மாமகிழ் வெடத. (௬)

வாமம கன்வளர் வாகியி ராம
நாமம்வி டாதுந வின்றுறல் கண்டு
தோமறு காசியு ளோர்கடு ருக்கத்
திமத னுக்கின சேய்வர வற்றே. (௭)

என்றுது ருக்கனி யன்றத வத்தை
நன்றும கித்தனர் நாளும்வ ளர்ந்து
நின்றுசி றந்தநெ டும்புதல் வர்க்கு
மன்றல்பு ரிந்தும கிழ்ந்தன ரீன்றேர். (அ)

பின்புமண ங்கொள்க பீரர்ப வஞ்சத்
தின்பில ராகியி ராமநன் னுமத்
தன்பின ரானத றிந்தவ விந்தர்
துன்பொடி கழ்ந்தனர் சொல்லுத லானர். (௯)

வாழைவ னந்தனில் 'வந்தொரி' லந்தை
தாழ்வற நின்றுத ழைப்பது போலக்
கேழ்கிளர் நங்குல னிற்கிளர் கின்றான்
வீழ்புனன் மீதுமி தந்தவ னென்றே. (ஐ)

ஹரிபஜ னந்தனி லன்புமி குந்து
புரிதரு கின்றக பீரர்பு னர்ப்பைத்
தெரிதரு தாய்மக னேதொழில் செய்யா
துரியநி னைப்பிலை யாகியு றைந்தால். (ஐக)

இல்லற வாழ்வினி யெங்ஙன டக்குஞ்
சொல்லுதி யென்றுதொ ருந்தறி தொட்டு
வல்லையி னெய்யென மற்றது கேளா
நல்லதி யானந லத்திலி ருந்தார். (ஐஉ)

மன்னிய தன்னைம றந்தன ருற்ற
அந்நிலை கண்டவ ளன்னவர் தம்மைத
துன்னியு ரப்பியெ னேதுரு மம்போ
லுன்னினை வற்றனை யுறறனை யென்றாள். (ஐங)

என்றவள் கோபமி குத்தினி யெற்றற்
கொன்றுவ ளென்றக மஞ்சியு னர்ந்து
நன்றென வோர்மூழ நணணிட நெய்து
முன்றனி நின்றமு யற்சியின் மூழ்க. (ஐச)

கண்டவர் கொண்டக ருத்திடை நின்ற
விண்டுநெய் யாதிவன் மேவுறி லன்னை
மண்டுவள் கோபமெ னத்தறி மன்னி
உண்டுநெய் கின்றதெ னக்கனி ஆறி. (ஐரு)

தாய்மகிழ் கொண்டிட நெய்வது தன்னில்
மேயின னன்பாவி ழித்துநெய கிறகில்
ஓய்வுறு வானெழி கிறகிலு ஞற்றும்
ஆயநெய் தற்றெழி லானபி னன்பர் (ஐசு)

தாய்வயி னெய்தது தன்னைம டித்துப்
போயுத வுறறிடு போதும கிழ்ந்து
நீயித னைக்கொடு நீகெ டைக்கனை
மேயினை விற்றிவண் மேவுதி யென்றாள் (ஐஎ)

நன்றென வாவண வீதிந டந்து
சென்றொரு பால்விலை செய்திட வுற்றோர்
நின்றதி யானநி னைப்பினு டம்பை
அன்றும றந்தன ராகிய மர்ந்தார். (ஐஅ)

கலைகொள வந்தவர் கண்டது மிக்க
விலைபெறு மென்றுவி லங்கின ராக
அலரிப டும்பொழு தாகிய பின்றை
பலரும கன்றனர் பக்தரு ணர்ந்தார். (ஐகூ)

ஆங்கய லெங்கும ளாவினர் நோக்கி
வாங்குந ரிங்கொரு வருமிலை யென்னு
ளாங்கிது விற்றிலை யென்றனை கோபத்
தோங்குவ னென்றனு ருற்றனர் மாதோ. (௨௩)

சற்றவ ணின்றுச லித்தொரு பாழ்வீ
டுற்றது கண்டதி லெய்தியு றைந்தார்
மற்றவ ருள்ளம திந்திட மாயன்
முற்றிய வேதிய னுயவண் முந்த. (௨௪)

உடலந டுக்குட னுற்றவ ரைத்தொட்
டடலரி தாசனி னன்பினெ னக்குப்
படர்குளிர் தீர்கலை தாபரி வோடென்
றிடவிலை செய்வதை யிருதுணி செய்து. (௨௫)

ஒருதுணி யீயவு டன்கொடு சென்றேன்
மருவிய பக்கிரி மாவடி வுற்றுத்
திருகவும் வந்தரி சிந்தனை செய்வோர்
அருகினி னின்றித றைந்தன னன்றே. (௨௬)

நிற்குண னுனகு தாநினை வின்றிச்
சொற்கணி ராமவெ னச்சொலு கிற்போய்
நிற்குரை செய்வதெ னீயருளெ ற்கோர்
நற்கலை யென்னக லன்பர்க ளின்றார். (௨௭)

நீருரை செய்யுரி ராமய னேகாண்
கிரி யென்றுதெ ருண்டுரை செய்து
சாரொரு துண்டது தன்னையு மீந்தார்
பார்மக னுயக னன்புப யின்றார். (௨௮)

பக்கிரி யானப ரம்பரன் மற்றோர்
எக்கிய வேதிய னுயிவ் வன்ப
ருக்கனை தன்வயி னுற்றுன்ம கன்றான்
விற்கல னுடைவெ றுஞ்சத னத்தே. (௨௯)

மேவிய ராமனெ னும்பெயர் வீடா
நாவின வின்றுறை கின்றன னங்காய்
நீவிலை செய்கெனு மாடையை நேர்ந்த
மாவிர தப்படி மர்க்கருள் செய்தான். (௩௦)

என்பது கேட்டவ னெய்திய போது
வன்புறு தண்டம்வ குப்பனெ னத்தாய்
நின்புடை யெய்துவ னேவவ னேரான்
துன்புசெய் தேள்வெளி துன்னுவ தன்றே. (௩௧)

ஆதலி னென்பினர் நீயடை வாயேல்
நீதரு மைந்தனை நேர்வகை செய்வேன்
வாதனி யென்றுரை மாமறை யோன்பின்
னேதனி வந்தவ னெய்துமி டத்தே. (௩௨)

நிமிர்குல வேதிய னீள்வெளி நிற்கத்
தமியுள டைந்துறு தனையனை நோக்கிக்
குமிவிலை செய்கலை யெங்கது காட்டுத்
*திமிரிடை யேனிவ ணெய்துதல் செய்தாய். (௩௨)

எனவனை சொல்லவி ருந்தவர் கேட்டு
மனமிக வஞ்சினர் மாறுரை கூறு
அனகரை நோக்கிய வன்னையெ னேடா
வினவுவ தற்குவி ளம்பலை யென்றாள். (௩௩)

அப்பொழு தில்வெளி நின்றவ னம்மே.
இப்படி யன்பினி யம்பிலி யமபான்
ஒப்புரை தண்டமு ஞற்றிடி லுண்மை
செப்புவ னென்றுரை செய்தது கேட்டாள். (௩௪)

கோலது தேடிமு னேயொரு கோல்கொண
டேலவ டித்திடு கென்றுகை யீந்தான்
சாலமு னிந்தவர் தம்மைய டித்தாள்
மூலம றைப்பொருள் முதுவடி பட்டு. (௩௫)

வேதனை சாலவி ளைந்தத னாலே
நீதனை யன்றனை நீடுசி னத்து
மோதுத லென்முது கிற்படு கின்ற
ஆதலின் விடுவிடு கெனவும றைந்தான். (௩௬)

விண்டுரை செய்வது கேட்டும்வி டாதே
மண்டிய றைந்திட வந்துமு னின்றான்
அண்டிய ஞானகி யோடுகி லங்கைக்
கொண்டுவி டாவடி யென்றுகு றித்தே (௩௭)

ஞானகி ராமனை வீழ்ந்து தன்னை
ஞானக பீரர்தெ ரிந்துந யந்து
தேனகு பூங்கர் சேவடி வீழ
யான்மகி ழன்பவி டேனுனை யென்றான். (௩௮)

தாயும கிழ்ந்துச ரோருக நாபன்
சேயபொ லன்கழல் சோந்துவ ணங்க
மாயவ னிந்தம கற்பெற லாலே
நீயுறு பாக்கிய நிகரிலை யென்றே. (௩௯)

மறைவுற மகனைய ணைத்தனள் மார்பில்
நிறைவுறு செல்வநி னாலொளிர் நேமிக்
கிறைவனை நோக்குவ தாயினதென்னாக்
குறைவறு செல்வனைக் கூய்க்கொடு போனாள். (௪௦)

(வேறு) போனபின்பு முன்போலப்புதல்வனைக்காயாதரிதன்பஜனைபோற்றித்
தானுமினி திருக்கவன்பர் மனைவிவயிற் கருப்பமுற்றுத் தனையன் றன்னை
மீனமகிழ் வொடுகமால் தாசரெனும் பெயரியம்பி யிவர்நது போற்ற
ஞானநல ணனிசிறந்து மகன்வளர்ந்தே மூண்டுசெல நவிலு கின்றார் (௪௧)

---

*திமிரம்—திமிர்-என அம் விகுதி குன்றியது.

தந்தைதனை நோக்கியைய தனித்துவா ரகைகாணத் தமியேற் காசை
முந்துறுத லாலெனக்கு விடைகொடுக்க வெனவினவு மொழியைக்கேட்டு
மைந்தவுனக் கிவ்வயதிற் கோபாலன் றிருப்பதியில் வாஞ்சை வாய்ந்த
தெந்தநல்ல தவப்பயனோ வெனமகிழ்ந்து கபீரர்விடை யிந்தாரன்றே. (சஎ)

விடைபெற்ற திருமைந்தர் தாதையிரு தாள்வணங்கி மேவும் போதில்
நடைபெற்ற வழிகளெல்லாம் ராமநா மம்பெரிது நவின்று செல்ல
இடைபெற்ற வூர்களொறு மிருப்பவர்கள் கீர்த்தனங்கேட் டின்பு கூரத்
தொடைபெற்ற துளவணியுந் திருமால்வாழ் துவாரகைப்போய்த் துன்னினாரே.

கோமதியா நதிகண்டு வணங்கியதின் மூழ்கியன்பிற் கோபி சார்த்தி
ராமவெனு நாமமதை நாவிலச் சமாலை நளிர்கை க்கொண்டு
தாமரைநா பனையுள்ளந் தனினிறுவிக் கோயிலிடைச் சார்ந்து கண்டு
நேமகெடுந் துதியபின்று நான்குதிங்க ளவ்வூரி னிலவி னாரே. (சஉ)

பின்புகண்ணன் கோயிலிற்போ யடிவணங்கி நின்னுருவம் பிரியா தென்னு
ளன்புசெய வமைத்தியென வேண்டினர்சித் திரகூட மடைய வாங்கே
இன்புறுவிட் டுணுதாச ரெதிரேவந் திவரையினி தேத்தித் தாழ்ந்து
தன்வனங் கொடுபோந்து பாதபூ சனைபுரிந்து தகவு பெசி. (சங)

போசனஞ்செய் வித்தன்றி ராத்திரியி லரிபசனை புரியக் கேட்டு
நேசமுட னெல்லோரு மிக்குமுந்தை செயல்புதுமை நெடிதென் றோத
மாசறுவிட் டுணுதாசர் மகிழ்ந்திவர்க்கெய் வளவுபொருள் வழங்கி னாலுந்
தேசுதரு மோவென்றோர் மாலிக்கங் கொடுவந்து திருமுன் வைத்து- (சச)

இந்தமணி யிரவுதனி லிருளகற்றுங் கொடுபோமி னென்று கூற
வந்தகமால் தாசரதை வேண்டாரென் பிதாவென்று மறுத்துஞ் சொல்வார்
தந்தமணி யுங்கல்லுஞ் சரிதானோ கனுக்சமறை பவர்தங் கட்கு
முந்துதனம் வேந்தனுக்கு மணிமிடியி னோர்க்கன்ன மொழியுந் தூசு (சடு)

வித்தையா ளருக்குணவி யாத்திரைசெய் வோர்க்களிக்க வேண்டுங் கண்டீர்
சுத்தனவ ணவரேதும் வேண்டாரென் றருள்சுரந்து சொல்லக் கேட்டு
மெத்தமகிழ் வுடனெழுந்து விட்டுணுதா சரவணங்கி விருப்பு மூதார்
வத்திரத்தி லவர்தெரியா வகைமணியை முடிந்துவைத்தார் மகிமை நோக்கி. ()

பின்னரங்கு நின்றுகமால் விடைபெற்றுத் தம்மூர்க்குப் பெயர்ந்து தாதை
தன்னடியை வணங்கிநிற்கக் கபீரதா சவர்கலையிற் றங்கு கின்ற
நன்னர்முடி தனைநோக்கி யவிழ்த்துமணி யைக்கண்டு நல்கி னோர்யா
ரென்னவெனக் குத்தெரியா தேமுடிந்தார் விட்டுணுதா சென்று சொன்னார். ()

சொன்னதுகேட் டுக்கபீர் தாசரனு தாபமிகத் துன்பு கூர்ந்தங்
கின்னலுட னழுவதுகேட் டகத்துமனை யாள்வெளிவந் திதுவென் னென்று
மன்னுமவர் பதம்பிடித்து வினவவவர் நங்குலத்துக் னேம்வாய்ந்த
தென்னவெனிற் கமாலரிநா மத்தைவிற்று மணிகொணர்ந்தா னென்று கூற.

அதுகேட்ட கமாலதா சுடனேயவ் விடநீங்கி யகன்று தந்தோர்
பதிசேர்ந்தங் கவர்கையின் மணிகொடுத்துந் திரும்பவுந்தன் பதிக்கு வந்து
*பிதுமாதாக் களைவணங்கித் தாமுன்போய்ச் சரித்தவிடம் பிறந்த வெல்லாம்
இதமாக வுரைத்தருளக் கேட்டபிதாப் பெருமகிழ்ச்சி யெய்தினாரே. (சகூ)

---

*பிது—பிதா.

திருமைந்தன் றனைத்தழுவக் கமலரு ந்தன் பிதாவடியைச் சேவித் தேத்தி
அரிபசனஞ் செய்துவந்தா ராயிருக்கத் தீர்த்தவா சிகளாய் மூவர்
ஒருநாளத் தமித்தபின்பு மனைக்குவரக் கபீரர்கமா லவந்து கண்டு
வருவோரை வணங்கியா தனத்திருத்த வந்தவரு மகிழ்ந் திருந்தார். (கூ)

சனகாதி களைப்பார்த்து ஸ்ரீரமணன் சந்தோஷித் ததுபோ லன்பு
கனமாகக் கபீர்தமது மனைவிதனை விரைந்து கூஉய்க்கண்டாய் மூவர்
மனைசார்ந்துண் ணுதிருத்தல் கூடாதா லமுதருத்தி மகிழச் செய்தி
எனமாத ரிவ்வேளை யனமிலதே யயல்வீட்டு மிலையென் பாரே. (கூக)

விலைகொடுத்து வாங்கவுமோர் காசுமின்றே யெனமகனை விரைந்து கூவி
அலைவுறுத்திக் களவுசெய வொருகடையின் சுவர்துளைத்தங் கதனுட் போக்க
நிலைபெறுத்து கமல்வேண்டு வனகொணடு மற்றெவையு நேடாராகிப்
புலைநிகர்த்துத் திருடல்புரை யெனவணிகற் குணர்த்திப்பின் போக வேண்டி.

சொலிவிரைந்து வெளியில்வரத் தொடர்ந்தவன்காலைப்பிடிக்கத்துளைப்புறத்தே
நலிவுகொண்டு நின்றபிதாத் தனைநோக்கிக் கொணர்ந்தவற்றை நல்கிச் செட்டி
வலிமிகுந்து கொண்டதனு லெனதுதலை யரிந்துகொடு மனைபோ லென்ன
மெலிவதின்றித் தலையரிந்து கொடுகபீர் மனைதனக்கு விரைந்து வந்து. (கூங)

உணவுதரு பொருள்மூட்டை தனைமனைவி கையிலளித்தங் குளத கூற
அணவுமனை யாள்மகனை யிழந்ததற்கு மிரங்கிமனை யடைந்தோ ருக்குங்
குணமொடமு தருத்திப்பின் றுயில்விக்கத் துயின்றுநீர் குடையக் காலை
தணவினரிங் கங்குசெட்டி கூவென்னக் கேட்டுவர்து சார்ந்தோ ரெல்லாம். ()

அடையாளந் தெரியாமற் றலையரிந்து போந்திருட ரடுத்த வுன்னைத்
தடியாதும் பொருளெல்லாங் கொள்ளாதும் போனதுநின் றவமே யென்ன
விடிவாக வேந்தனிடம் வணிகன்போய் நடந்தசெயல் விளம்ப வேந்தன்
புடைசார நின்றவரைத் திருடரைநீர் கழுவேற்றப் போமி னென்றான். (கூரு)

தலையிலாச் சவந்தனையுங் கழுவேற்றி ஞரரசன் பணித வாமல்
அலையுலாம் புனலாடி யவாவந்து விடைகொண்டே யகலும் போது
உலைவிலா மனக்கபீர் மனைவியொடு போநதுமிக வுபச ரித்து
நிலைநலோ ரொடுகரின் புறத்துவந்து கழுவில்முண்ட நிற்கக் கண்டு. (கூசு)

தீர்த்தவா சிகள்முண்டந் தனைக்கழுவி லேற்றுவரோ தேயத் தென்று
பார்த்துவியந் துறவவரைச் சவந்தனது கைகுவித்துப் பணியப் பார்த்து [ன்ன
நேர்த்தெவரும் வியந்துநிற்கச் சவம்வணங்கும் புதுமையென்னே நிகழ்த்து கெ
ஆர்த்தவறி வினர்கேட்கக் கபீரும்மை வணங்குதலா லரிக்குத் தாசன். (கூஎ)

இவனுக வேண்டுமென வெண்ணுகின்றே னெனவவரு மெழிலி வன்னப்
பவநாசன் ஞசனிவன் யாரென்னக் கபீரரெல்லாம் பரிந்து சொன்னர்
அவர்வேண்டா வெமையருத்த மகனுயிர்விட் டாரேவென்ற றைய நல்லீர்
எவனேனு ஹரிதாச ரின்பொருட்டுக் கொலையுண்டா லினிதே யென்றார். (கூஅ)

மூவருங்க பீர்மனைவி தனைநோக்கி மகன்றலையென் முன்னே கொண்டு
வாவறிது மெனமனைக்குப் போய்த்தலையைக் கொடுவந்து வணங்கி யீய
ஆவலுட னேதலைமேற் றண்டத்தை வைத்துடன்மே லமைவு செய்து
மேவுகெனத் தட்வுதலுந் தலைபொருந்த மகன்றூங்கி விழித்தாற் போல. (கூகூ)

உயிர்மேவிக் கழுவைவிட்டுக் கீழிழிந்து மூவரையு முவந்து போற்றி
இயலோடு வணங்கிநிற்க வூரிலுள்ளோர் யாவருங்கண டிறும்பூ தெய்திப்
புயல்மேனிப் பெருமான்ற னடியார்க ளடிவணங்கிப் புகழ்ந்து போற்றச்
செயிரதிர்ந்தோர்விடைபெற்றுச்சென்றபின் புகபீர்மனையைச்சேர்ந்துவாழ்ந்தார்

(வேறு) அப்படியி ருந்தவரோர் நாள்பஜனை செய்துபெரி தாவ ணவழி
இற்புகுத வோர்வனிதை கற்றிரிகை யாலரிசி யிற்பு ரியுமா
உற்பவநி னைந்தழுமு னுற்றவர்க ளெனெனவு ரைப்பதி லர்பால்
நிப்படகி ரஞ்சனரெ திர்ந்துவின வப்புரையி னெஞ்சினர் சொல்வார். (சுக)

திரிகையரை பட்டரிசி சிந்துவது போற்பிறவி செய்தி கிரியால்
அருகியரை பட்டுயிர் முங்குகிற தேயெனவ ழுக்க ருதினேன்
பெரியதவ ரேயெனமு னைக்கணரி சிக்குநிகர் பெற்று றுவர்காண்
மருவரித ணமமுரை வைணவரெ னச்சொலம கிழ்ந்த னரரோ. (சுஉ)

பின்பொரு வுக்கொருவர் வந்தனமு டன்றழுவு பெற்றி யினராய்
அன்பொடுக பீர்மனை வந்தரித ணமமுரை யாசை யின்மிகுந்
தின்பொடுப்ர பந்தகவி யெண்ணிலவ யற்றியரு ளீச னினைவே
மன்பவம கற்றுமென ஞானநலம் விஞ்சினர்வ ரும்ப கலிலே. (சுங)

(வேறு) தேகிகோத் தமரால் ஞானந் திகழ்வுற வேண்டு மென்று
மாசறு மிராமா னந்தர் மனையின் வந்து கண்டு
காசறு மெதிகட் கெல்லாங் கடவுள்போல் விளங்கு கின்ற
நேசரே யெனக்கு ஞான நிலைதனை யுபதே சித்து. (சுச)

புரந்தருள் கென்னப் பாதம் போற்றினர் வணங்கி நிற்க
நிரந்தரம் பொருந்து ஞான நிலையினர் கபீரை நோக்கித்
தரந்தபு மவிந்த ரென்னுஞ் சாதியோர் தமக்கு ஞானந்
திரந்தரு மறையோர் போதஞ் செய்வது தகுதி யன்றால். (சுரு)

என்னவே ராமா நந்த ரிசைப்பது கேட்டுத் தாசர்
மன்னுமுக் கரண சுத்தி வாய்ந்திடா னும்மால் ஞானந்
துன்னிட வேண்டி வந்தேன் சுரந்தருள் கென்று கூற
அன்னது கேட்டி ராமா நந்தரா காதென் றோத. (சுசு)

யாதுநாஞ் செய்வ தென்று மனைக்குவந் திருந்து தாசர்
சாதுவா மிராமா நந்தர் தாண்முடி தாங்கு தற்கு
மோதுசீ ரிராம நாம முரைத்திடக் கேட்ப தற்குந்
தீதுதீ ருபாய நாடித் தீர்த்தமற் றவரா டற்கு (சுஎ)

வருவழிக் குழிய கழ்ந்து மற்றதி லிருக்க வன்னார்
பரிதிதோன் றுதற்கு முன்னே படர்பொழு தடிக பீரர்
திருமுடி தீண்ட யாவர் சிரத்திலோ படலா யிற்று
மருவுமென் காலென் றஞ்சி வருந்தியே யிராமா வென்றார். (சுஅ)

என்னமெய்க் குருவே யுந்தா ளென்றலை படவும் பெற்றேன்
மன்னுசீ ரிராமா வென்றும் வாக்கிசைத் திடவும் பெற்றேன்
நன்னயத் தெனக்கீ டேற்ற நண்ணிய தெனவா னந்தந்
துன்னியக் குழியி னின்று மெழுந்தனர் துதிக்கக் கண்டார். (சுஃ)

இந்துருக் கனுக்கு நேய மிசைவுற மனத்துக் கெய்துஞ்
சுத்தான் றென்று பின்னுந் துயரிவன் றனக்குச் செய்து
மெய்த்திறந் தெரித்தல் வேண்டு மெனவொன்றும விளம்பா ராகித்
தத்துநீ ராடச சென்றார் கபீரர்தம் மனைக்குச் சாரந்தார். (எம)

தாசர்பி னிராமா நந்தர் தாசனென் றமைத்த பாடல்
ஆசறு கீர்த்த னங்க ளாகமற் றெங்கு மோதி
நேசமோ டுலவு கின்ற நிலைகண டிராமா நந்தர்
கூசலின் றவாசி ரதிற பாதுகை கொண்டு மோதி. (எக)

நானுப தேசஞ் செய்யா திருக்கநீ ரனியென் றூசன்
றானென வமைத்துப பாடல் சாற்றிடத் தசமோ வென்ன
ஊனமில் கபீர ருதா ஞற்றுக் தலையி லுண்டு
மேனவி லிராம நாமம் விளம்பிய ததுவு முண்டு. (எஉ)

மற்றுமிங் குமது பாத மரவடி யெவருங் காண
எற்றல்போ லென்சி ரததி லேற்றிய தலையோ வென்று
சொற்றனர் சிரதகி னினறுஞ் சோரிசோர் வுறவ ணங்க
முற்றவுண மகிழ்ந்து தாசா முடிமிசைத் திருக்கை வைத்து. (எங)

உன்னைப்போல் ஞான பகதி யுளளவ ரெவரு மில்லை
என்னநற் செவியிற கிருஷண நாமத்தை யிசையக கூறித்
துன்னினர் மனைகி ராமா நந்தராங் துறவி பின்பு
மன்னினா கபீரா தாம்வாழ மனைககுமா மகிழசி கூந்து. (எச)

சிலநிலோ துதிக்கத தியோர் சிறுவனைக் கொன்ற தியோன்
நலவரி நாமந தனை நவில்கின்ற னல்லோன் போல
வலநல வேடங கொணடு வாடிநல்வரு சகமே யென்று
பலபல விகழவு கூறிய பழிததவ மானம் பணண. (எரு)

நினைத்தொரு நான்கு திககு நிறைநசசா துக்க ளெல்லாந்
தனித்தனி வந்தோ நாளிற றலைப்பெயது புரிப்ப தாயென்
மனைககுநீர் வருக வென்று கபீரரே வரைந்த தாக
இனிததபத திரநக ளெங்கு மெழுதிவிட் டிருப்ப தானார். (எசு)

பத்திர மெங்குஞ் செல்லப் பார்த்தசா துக்க ளெல்லாம
அத்கின மதனி லேவந் தடுத்தனர் கபீரா கணடு
மொய்த்துநல் லோக ளெல்லா மொருவழி முயங்கற் கொத்த
தெத்திற நலனோ வென்ன வினிதுபே ரின்பங் கொணடு. (எஎ)

ஒவ்வொரு வரையுஞ் சேவித் துகநதுறு தோத்தி ரங்கள்
செய்வது செய்யப் பூமேற் றிருமகள் கொழுந வீங்கு
மெய்வகை யெனவந் தோர்க்கு விருந்திடா திருக்கி னிந்தை
வவ்வுறு மெனக்க பீரர் வடிவுகொண் டடைந்து மாதோ. (எஅ)

ஒருவருக் கொருவ னாகி யூழியம் பலவுஞ் செய்து
திருவமு தருத்தும் போது சேர்ந்ததீ யவர்கள் கண்டு
மருவிய பலக பீரர் வயங்குவ தென்னே யென்று
கருதின ரதிச யிக்கக் களிப்புடன் மூன்று நாளும். (எகூ)

நலவுப சாரம் பெற்று நனிமகிழ் சிறக்கச் செய்து
பொலனணி யாடை தந்து பொருந்துதோத் திரங்கள் செய்யச்
செலவிடை கொண்டு போனார் திருத்துசீ தரனும் போனான்
பலபடி யிகழ்ந்த தீயோ ரனைவரும் பயந்து வந்து. (அ௩)

மெய்யன்ப ரடியிற் றாழ்ந்து விளம்புவார் கபீர ரேதஞ்
செய்யநன் மனந்தே றாமற் செய்பிழை பொறுத்தி ரென்னத்
துய்யதோத் திரங்கள் செய்து தொழுதுபோ யினர்க ளீரும்
பெய்யுமா முகிலன் னானை நினைத்திது பேச லுற்றார். (அக)

ஏனையவ மானஞ் செய்ய வெண்ணினோர் நாண வந்த
அனைவரு மகிழ்ச்சி கூர வமைத்தனை யாயி லுன்றன்
நினைவருங் கருணை தன்னை யென்னென்று நிகழ்த்து கிற்பேன்
வினைதெறக் கழல்கால் பூண்ட விமலனே யென்று வாழ்த்தி. (அஉ)

வேறு) அன்பினரி ருந்துசில நாள்கழிவ தான
பின்புதிரு மால்புரம டைந்துபுகழ் பேசி
இன்புதரு சேதுசெல வெண்ணிவிட லன்றன்
முன்புவிடை பெற்றுவழி முந்தினர்ந டந்தார். (அங)

வருவழியோ ரூர்தனில்வ திந்திரவு தன்னில்
அரிபசனை செய்ததைய றிந்தனரெ லாரும்
பெரிதும கிழ்வுற்றனர்பி றங்கொருஜி வாவு
மருவுதத்து வாவுமவண் வந்தனர்ம கிழ்ந்து. (அச)

ஞானநலம் விஞ்சியந லோரரித ஞம
பானரிவ ரென்றடிப ணிந்துதுதி பன்னி
மோனவுப தேசமருள் செய்கெமொ ழிந்தார்
ஆனவிரு வோர்நினைவ றிந்துவரு மன்பர். (அரு)

மற்றவர்சி ரத்தினிடை வைத்தனர்க ரத்தை
உற்றவுப தேசமுமு ணர்த்தியருள் செய்து
நற்றிவரு சேதுமுதல் நண்ணுதல னண்ணிப்
பெற்றுவளர் காசிநக ருற்றனர்பெ யர்ந்தே. (அசு)

மெய்யருப தேசவுரை மேவுமறை யோரரு
தையன்மிகு தம்பிதமை யன்றமையி கழ்ந்தார்
நொய்யதொர வந்தனைய டைந்தனர்து ழைந்தென்
றுய்யநக ருள்ளமறை யோர்பலரு மொன்றாய். (அஎ)

இகழ்வதையெ ணாதிருவ ரும்பெறுத லான
மகன்மகட மக்குமரு கன்மருகி வாயா
நகமிகவ ருந்திவளர் காசியைய டைந்து
தகவுறுக பீரரைவ ணங்கினர்த ளாந்தே. (அஅ)

ஐயவெம தூரிலுறை யந்தணர்க ளெல்லாந்
துய்யவுமை யுற்றடிதொ ழற்கிசைகி லாது
நையவுரை செய்தெமைந லிந்தனர்க ளென்ன
மெய்யறிக பீரவரை நோக்கிவிடை சொல்வார். (அகூ)

நின்மகனை நின்றன்மக னுக்குநெறி யாக
னன்னுரைவ ழாமணமி யற்றுபுமி னென்னச்
சொன்னபடி செய்வதுது ணிந்துதம துரை
மன்னினர்மு கூர்த்தமிட மறையவரெ லோரும. (கூ0)

மற்றவர கத்தினிடை வந்ததெரி நீவிர
முற்றமுறை தீர்மிருக முந்துசெய லிற்செய்
பெற்றிநல னன்றெனவி ரைந்துநனி பேசி
உற்றபுரை தீர்வதையு ஞற்றியுற வாகி. (கூக)

குருவெனவ விருதனைய டைர்ததுகு றித்தால்
திருமகண்ம ஞளன்மகிழ் செய்கிலனெ னக்கொன்
றெருகுமன மேயமுட னுற்றமக னுக்குக
கருதுமக டந்துமக ளுககுரிய காந்தன். (கூஉ)

எய்துமவகை யும்புரிய விவ்விருவ ரும்போய்
மெய்யறிக பீரடிவ ணங்கினர்வி ளம்பத்
துய்யரும கிழ்ந்தனர்து தித்திப ணிந்து
பொய்யிலிரு வோருநகர் புக்கனரு றைந்தார். (கூங)

துளவமணி யோடொருது வாதசநன் னுமம்
வளர்வடிவ ராயமரும் வைணவரொ ருநகே
தளர்வில்ப தினாயிரர்த யங்குமொரு காசி
வளநகர டைந்திவணில் வந்தநடர் கட்கு. (கூச)

உணவருளு முத்தமநல் வைணவர்க ளுணடோ
அணவுறிலு ரைதநிரென வாய்வுறுதல் கணடோர
இணர்துளவி னுனடியி றைஞ்சுமொரு காசி
புணர்வதுள தென்றுபுக லककடிது போனா. (கூடு)

தீமையில்க பீர்செவி சேரவொரு சீதா
ராமவெனு நல்லுரைந வின்றிடவி ஞவி
மாமனையி லுற்றவரெ ழுந்துவெளி வந்து
தேமிலரை நோக்கினர்து தித்தனாப ணிந்தார். (கூசு)

பணிகுநரை வந்தவர்கள் பாரத்தன்ரெ மகிங்
குணவிடுக வென்னநல தென்றுறுக பீரா
அணைகவிவ ணென்றவரை யவ்வயின கன்று
வணிககுல னோர்துளசி தாசனிடை வந்து. (கூஎ)

அணுகென்மனை வந்தபதி ஞயிரர்த மக்கும்
வணிகர்நில காவுளம கிழ்ந்தினித ளிததி
உணவெனிலு னக்குநல னூஉங்குவரு மென்னப்
புணர்வதறி யாவணிக னொன்றுபுகல கிற்பான். (கூஅ)

நீவினவு கின்றபடி நேர்வுறிலெ னக்குன்
றேவியையோர் நாளிரவு சேர்வகைசெய் கிற்பா
யோவெனவ ளிப்பனென வோதிடமு ரைத்தார
ராவிலனி நாமமதை நாளுநவில் கிறபோ. (கூகூ)

சொல்லுதிட னுக்கிசைவு கொண்டுவரு தொண்டா
நல்லுணவு செய்யும்வகை யாவுநனி நல்கப்
புல்லுநர்த மக்குதவி நன்மகிழ்பொ ருத்திச்
செல்லும்வகை தம்மனைவி யார்க்கினிது செப்பி. (ரா)

ஓரிரவு நீவணிக னுக்குமகிழ் செய்யச்
சாருதல்வி ரும்பியல வோவுணவு தந்தான்
நேரிலரி தாசர்பெற லாதலது நேரப்
பேருதியெ னக்கொடுபெ யாந்தினிது சென்றார். (ரக)

சென்றுவணி கன்புடைசெ றிந்தவன்ம னத்துக்
கொன்றும்வகை யின்றிரவு முற்றுமுறு கென்ன
நன்றெனா வின்றுவணி கன்கடையி னணண
அன்றவாபு கன்றபடி யணமியதில் *வங்கன். (ரஉ)

அகமகிழ்வு றும்பொழுதி லம்தநக ரெல்லாந்
தகவுபுரி யுந்தலைவ னுகிமலர் தங்கு
மகள்கொழுநன் வந்துவணி கன்றனைவெ ருட்டி
மிகவிலைவ னகங்கெதிர் நின்றிதுவி ளம்பும. (ரங)

தனமதமி குத்தபுலை யாவெனது தங்கை
உனையனைய வெண்ணினைய தாலினியொ ரம்பால்
நினதுதலை கொய்வெனென நேர்பொழுது செட்டி
மனமதுது ளங்கிமிக வாதடிப ணிநது. (ரச)

என்பிழைபொ றுத்தெனுயி ருக்கபய மீந்தால்
அன்புகொள வென்பொருள னைத்துமினி நீவேன்
என்பதைவி னுவியினி யின்னபுரி வாயேல்
துன்புறவு னைததலைது மிப்பெனென வோதி (ரரு)

கற்பின்மிகு கின்றவிவர் கான்மிசைவி ழுந்தே
அற்புபுரி யன்னவர்த மக்குமென வன்னுன்
சிற்பரன வின்றபடி தேவியைவ ணங்கி
எற்பிழைபொ றுத்தருள்க வென்றுதுதி செய்தான். (ரகூ)

அன்பன்மனை யாரையினி தவ்வயினி ருந்தும்
இன்பொடுகொ ணர்ந்துமனை யிற்புகவி டுத்துப்
பொன்பொருவி னுயகன்ம றைந்துவெளி போதப்
பின்பறிக பீரர்மனை யாரொடிது பேசும். (ரஎ)

என்னுரைக டந்திரவி லேயவணி ராது
துன்னினையி தென்னெனவு டன்றொழுது சொல்வார்
மன்னுரகர் துன்னொதி காரியவண் வந்து
சொன்னவணி கன்றனைய டர்ந்தெதிர்தொ டர்ந்து. (ரஅ)

இங்கெனைவி டுத்தினிதி னேகினனெ னப்பூ
மங்கையனை யார்சொலம கிழ்ந்திலர்மு னிந்து
தங்குமதி காரியிடை தாம்விரவி நின்று
கங்குறுயில் கின்றவவ னைக்கடி தெழுப்பி. (ரகூ)

*வங்கன்—சண்டாளன்.

எண்ணிதுபு ரிந்தனையெ னத்தொழுது நின்றே
இன்னவகை யேதுமறி யேனெனவி கைத்தான்
சொன்னதிட வாய்மையினு ணர்ந்திதுதொ குத்தோன்
மன்னுபுகழ் ராமனென வெண்ணிவணி கன்பால். (௩௯)

வந்துவணி காபுகலு மாமறைக ளாலு
மூந்துதவ யோகமுயல் மோனர்செய லாலும்
இந்திரன்மு தற்பலவி மைப்பிலர்க ளாலு
நைந்துமறி தற்கரிய நாயகனை யன்றோ. (௩௮௧)

ஊரினதி காரியென வுன்னியுனை கின்றாய்
நேரிரவி லென்றிவர்நி கழ்ததவுணர் செட்டி
பேரறிவி னீருமது பேரருளி னாலே
யாருமறி யாதபொரு ளென்வயின டைந்த. (௩௮௨)

உம்மதரு ளாலெனவு ரைத்தடிவ ணங்கி
வெம்மையனு தாபமுள மேவியரி நாமஞ
செம்மையுட னோதினனி ருக்குமனை சேர்ந்து
நன்மைசெய்க பீரரியை நாடினரி ருந்தா. (௩௮௩)

கபீர்தாசர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச் சரித்திரம் ௫-௧௬ செய்யுள ௬௩௯.

முற்றிற்று

கியான தேவர் சரித்திரம்.

——:o:——

கங்கைநதிக் கரையிலாப் காவெனுமூ ரிற்குலக ருணிக ராகிப்
பொங்குவிண்டு பக்தனொனுங் கோவிந்த பண்டிதரோர் புருடர் வாழ்ந்தார்
அங்கவர்பத் தினிபதிவி ரதாசிரோ மணியாநி ருபாயி யார்க்குத்
தங்குவெகு நாளாகப் புத்திரனில் லாதாசை தழைத்துப் பின்பு. (க)

தேவருளால் ஞானபக்தி திருந்துமொரு வடிவாகிச் சேய்பி றக்க
ஆவலுட னக்குழந்தை யைப்பார்த்துத் தாய்தந்தை யளவி லின்பு
மேவிவிடோ பாவென்னும் பெயர்வைத்து முபநயன விதியுஞ் செய்தார்
தாவிலந்தப் பிள்ளைபல கலைகளுங்கற் றறிவில்மிக்க சான்றோ ராகி. (உ)

தீர்த்தமா டக்கருதித் தாய்தந்தை யிடத்துவிடை சேரப் பெற்று
நேர்த்தவரை வணங்கியவ்வூர் விட்டரிதன் னுமத்தை நினைந்து சொல்லிப்
போய்த்துவா ராவதிக்கட் பொங்குறுகோ மதிமூழ்கிப் பொருந்து கண்ணன்
வாய்த்துளகோ யிற்புகுந்து வணங்கியவ்வூர் விட்டுமெச்ச வடிவாய் முன்னே. ()

சங்கவசு ரன்றனக்கு விடுதந்த மர்லிடத்துச் சார்ந்து காதல்
பொங்கவணங் கித்தரும புரிகண்டு மூலமா தவம்போய்க் கண்ணன்
தங்குறுபா லுகாதீர்த்தஞ் சோமனு தங்கால யவனன் றன்னை
மங்குறச்செய் மருங்குகண்டு தவளபுரி யடைந்தின்ன மார்க்கத் தெல்லாம்.(சு)

உள்ளதீர்த் தங்களெல்லாம் படிந்தளகா வதியென்னு மூரைச் சேர்ந்து
தெள்ளியசக் காதீர்த்தஞ் சேர்ந்தாடித் தீரத்திற் றிருமா றன்னை
எள்ளிலருச் சனைசெய்தங் கிருக்கும்போ தவ்வூர்வா ழிருபி றப்பின்
விள்ளுசித்தோ பண்டிதரவ் விடோபாவைக் கண்டெங்கு மேவிற் றென்றும். ()

பேரெதென் றும்வினவப் பிரமசரி யாப்காமூர் பெயர்வி ருத்தா
சாரிகளுக் குப்பிறந்த விடோபாயா னித்திசையிற் றடினி யாட
நேர்வுறுவே னென்றுசொல்லச் சித்தோபண் டிதர்சுதின நேர்ந்த தென்று
போரமகிழ்ந் தெம்மனைக்குப் புகவேண்டு மென்றுமிகப் புகழ்ந்து கொண்டு (சு)

வந்தாறு சுவைச்சோறுண் பித்துப்பின் றுயில்வதிய விரண்டு பேரும்
சிந்தாகு லந்தீரச் சித்தோபண் டிதர்கனவிற் பாண்டு ரங்கன்
நந்தாத பிரமசரிக் குன்மகளை மணஞ்செய்து நல்கு கென்ன
மூந்தாத ரத்துடனே யன்னவருக் கதுதெரிய மொழிந்தார் கேட்டு. (எ)

பிரமசரி யெனக்கந்தப் பாண்டுரங்க னிவ்விதத்தைப் பேசொ ணாதோ
திரமுறவெ னச்சித்தோ பண்டிதரின் றிங்கிருத்தல் செய்கவென்னத்
தரமிகுபண் டரிநாத னன்றிரவில் விடோபாத்தன் கனவிற் சார்ந்து
நிரவுறவே மணத்தியவள் வயிற்றிடையோர் நால்வர்நல்லோர் நேர்வா ரென்று.

சொன்னதுகேட் டுடன்விழித்துச் சித்தோபண் டிதருக்குத் தோன்றச் சொல்ல
நன்னரவர் புரோகிதரை யழைத்துநல்ல முகூர்த்தம்வைத்து மகளை நல்கிப்
பின்னரொரு நான்குநாள் கழித்தபின்பு சித்தோபண் டிதரைப் பேணித்
துன்னுமிது கடகமதி யாதலாற் பண்டரிபோய்த் தொழுதல் வேண்டும். (கூ)

என்றுசொல்ல நின்மனைவி யுடன்செல்க வெனமாம னியம்பக் கூட்டி
நன்றுமதி பாகாவில் வந்தாடிப் பண்டரிவாழ் நாதன் கோயிற்
சென்றுவலஞ் செய்துகரு டத்தம்பஞ் சேவித்துத் திருமால் பாதம்
நின்றும்வி ழுந்துந்தொழுது நிற்கவங்குச் சித்தோபண் டிதரு நேர்ந்தார். (ட)

வந்தவரை வணங்கியான் சேதுசென்று வரவேண்டு மெனவ குக்க
மூந்துமவர் மனங்கண்டு நன்றுபோய் வருகவென மொழிந்து தாம்வாழ்
தந்தவள காபுரிபோய்ச் சார்ந்தனர்வி டோபாபண் டரிநா தன்பால்
உந்தவிடை பெற்றுஸ்ரீ சைலமல்லி காச்சுனமே முதலா மூர்கள். (டக)

பலவும்போய்க் கண்டுசே துவுமாடிப் பின்னளகா பதியை மேவி
நிலவியமா மனைவணங்கி நாலுநாள் கழிந்தபின்பு நிகழ்த்து கின்றார்
நலமிகவென் றக்தைதாய தமைக்காண வேணடும்விடை நல்கு கென்ன
இலகுசித்தோ பண்டிதர்யா னுங்காண வேண்டுமெழு கென்றெ ழுந்து. (டஉ)

தம்பதிக ளுடனுப்காம் வந்துதாய் தந்தையர்க்குத் தண்டஞ் செய்து
நம்பெருமான் விடைப்படியே மணமாயிற் றென்றுளது நலிலக்கேட்டே
இன்பமிகுந் தாபின்பு மகளைமரு மகனைவிடுத திருககு மூர்க்கு
நம்புசித்தோ பண்டிதர்சென் றார்பின்பு தாய்தநதை மரண நண்ண. (டங)

வருந்தாமல் விடோபாத்தன் குடுமபத்தில் மனமின்றி வைகலோர்ந்து
பெருந்தாழ்வு கொடுபோநதார் சித்தோபண டிதர்மருகற் கிதங்கள் பேசிப்
பொருநதாது குடும்பதகிற் பொருனுந்தே டாதிருககிற புகலில் வாழ்க்கை
திருந்தாதெம மூர்க்குவரு கென்றழைத்துக கொடுபோந்து சேர்ந்தி ருந்தார். ()

அவ்வூரி லரிபசனஞ் செய்துகொண்டு மாடிமதி யெகர்த சிக்குத்
தவ்வாதாண் டுகடோறும் விடடலனைச் சேவித்துத் தங்கு நாளில்
வெவ்வாளி யனையவிழி மனைவியைப்பாரத் தெனக்குமிக வெறுப்புச் சார்வ
திவ்வாழ்விற் காசிபோய்ச் சன்னியா சம்பெறமற் றெனக்கு வேணடும். (டசு)

நீவிடைநல் குதியென்ன நேரிழையா மறுமொழிதா னேரா தேபோய்த்
தாவில்தந்தை தனக்கோதச் சித்தோபண் டிதர்மகனைத் தானும் பார்த்து
மேவியபுத் திரனில்லார் சன்னியா சம்பெறுதல் விதியன் றென்னத்
தேவிவிடை தரரதிருக்கக் கங்கைபோய் வருதுமெனச செப்பிப் போனார். (டசு)

வலைவழுவ மான்போலத் திருவேணி சங்கம்போய் வருபிர யாகை
அலைதருபுஷ் கரதீர்த்தத் தாடிவிண்டு பத்தர்சொல்லும் புராணங் கேட்டு
நிலையில்சமு சாரந்தான் ஜனனமர ணத்தைநல்கு நெறிமற் றென்று
மலைவில்சீர் பாதர்தமைச் சற்பாவத் துடன்வணங்கி வருமெ னக்கு. (டஎ)

துறவிலிச்சை யுளவதனைத் தரல்வேண்டு மெனவவருந் துணைவி மக்கள்
உறவினருண் டோவென்ன நாளொருவ னேயென்ன வுற்ற தீவினை
பெறவருளிச் சன்னியா சத்துவைத்தார் சீபாதர் பின்வி டோபா
ஆறமிகுகா சியில்நான்கா மாச்சிரமம் பெற்றிருப்ப தறிந்து மன்னோ (டஅ

சித்தோபண் டிதர்பிள்ளை பெறுதவர்க்குத் துறவருளல் சிறந்த தன்றென்
றத்தாலே துயரடைய மனைவியுங்கேட் டுத்துன்ப மடைந்து தேறிக்
கொத்தார்பைந் துணரரச மரஞ்சூழ்தல் தினவிரதங் கொண்டு மேவி
எத்தாலுந் தடையின்றி வருநாளிற் கணவனுக்குத் துறவன் றீந்தார் (கூ)

ஒருநாளவ் வரசடியி லிருக்கவிடோ பாமனைவி யுற்றுப் போற்ற
வரநான்கு மகப்பெறுதி யெனவுதவக் குறுநகையும் மங்கை கொண்டாள்
திரமோது சிபாதர் சிரிப்பதென்னே நங்காய்நீ செப்பு கென்னத்
தரமேவு மணம்புரிந்த புருடனின்றி மகப்பெறவுந் தகுமோ வென்றாள். (உ)

உன்கணவ னெங்கேயென் றவர்கேட்கச் சமுசார வுறவு நீத்து
நன்குதுற வினராஞர் பிள்ளையான் பெறுவதெங்ங னவிலு கென்ன
மன்குருவும் பிள்ளையில்லார் துறவுபெற லோபாவம் வழங்கி னோர்க்கும்
*தன்குதெறும் பாவமே யென்றடையா ளங்கேட்டுத் தாந்தெ ரிந்து. (உக)

மிகவருந்தி நங்காயுன் றந்தைதனைக் கொணர்கவென்ன விரைந்து சென்று
தகவுரைக்க வவர்வந்து தண்டனிட ஸ்ரீபாதர் சாற்று கின்றார்
மகளையொரு வாகனத்தி லேற்றிநீ காசிநகர் வருக வென்ன
முகமலைந்து துறவினரைக் கூய்க்கொண்டுமனமகிழ்ந்துமுடுகிப் போனார். (உஉ)

போனபின்பு சிபாதர் சைதன்னிய ரென்றுபெயர் புனைந்த சீடர்
ஆனனத்தை நோக்கியுனக் கில்லாஞண் டோவிள்ளே வறைதி யென்ன
ஞானகுரு வடிவணங்கி விடோபாவுள் ளதுகூற நல்ல தென்ன
ஊனமிலா மனைவியுடன் போய்வாழ்க வூரிலென வுடனே சென்று. (உங)

கூடியபின் னூரிலுள்ளோர் துறவுகொண்டோ னில்வாழ்க்கை கொள்ள லாமோ
நாடிலிது பிழையென்று பழிகூறத் திருமாறன் ஞமங் கூறி
வீடில்விடோ பாவிருக்க வேதியரெல் லாம்விலக்கி விடவு நீங்கி
நாடிவனத் திற்குடிசை யியற்றியதி லேயிருந்தார் நாரி யோடு. (உச)

இரவுபக லிராமநா மம்புகன்று தினமுமிரந் தீரா ருண்டு
தரமருவு பாகவதங் கீதைமுத லியகேட்டுத் தங்கிப் பின்பு
திரமருவு மும்மகனு மொருபெண்ணும் பிறக்கவவ ரிற்சி றப்பு
விரவுசதா சிவஞன முன்மகற்கு நிவர்த்தியென விதித்து நாமம் (உரு)

விண்டிரண்டாம் பிள்ளைக்கு ஞானதே வென்றுபெயர் மேவச் செய்து
மண்டுமூன் றும்பிள்ளை பிரமனுக்குச் சோபான ரெனமா நாமம்
கொண்டுநான் காம்பிள்ளை மாயைக்கு முத்தாயி யெனக்கு நித்தார்
பண்டுவிடோ பாவென்று பெயர்கொண்டு துறவறத்தும் பயின்று ளோரே. ()

அவகுலத்திற் பிறந்தமக்க ளானனமும் பார்க்கலா காதென் றியாரும்
எவமுரைக்கப் பிள்ளைகளும் வளர்ந்துவர வத்யயன மிசைக்குங் காலம்
நவமடுக்க மனைவிபுரு டனைநோக்கி யுபநயன நடத்த வேண்டும்
தவமகிழ்ந் தேயென்னச் சைதன்னியர் மறையவர்க டமைவ ரித்து. (உஎ)

யாவிழைத்த பிழைபொறுத்துப் பிராய்ச்சித்த நூல்வழியே யியற்று கென்று
ஞானமிகு வேதியரை வணங்கவங்கு முதற்பிள்ளை நலோரே யுங்கள்
ஆனனங்கள் கண்டபோ தேபுனித மாயினே மாத லாலே
ஊனமற வறுவருக்கும் பிராய்ச்சித்த முஞற்றுகென வுரைத்து நிற்க. (உஅ)

---

*தன்கு—களிப்பு.

உடம்பைநீ ரூக்குவதை யன்றிவே ரொன்றுமிலை யுபாய மென்று
திடங்கொள்ளலை வேதியர்தேர்ந் துரைசெய்ய வனுதாபஞ் செறிந்து நோக்கிச்
சுடங்குசொலு மறையவரை வணங்கியே திரும்பிப்பா ராமற் சார்ந்தே
இடங்கொள்வனத் திற்புகுந்தார் தனியாகிச் சுசுதனிய ரென்ப மாதோ. (உகூ)

போனவரைக் கண்டவர்க ளனுதாபக் கனல்சுடலே போதும்வேறே
*ஆனல்சுட வேண்டுவதின் றென்றூர்க ணிவர்த்திதே வணுகி நின்று
ஞானமிகு வேதியரே யெமக்குநீர் விதிப்பதனை நவிலு கென்ன
ஊனமறை யோரேறும் மூர்க்குப்போ யுமக்குள்ள வுறவோ ராலே. (ஙஎ)

குலமுறையைத் தெரிந்தெழுதி வருகென்ன ஞானதே வரைக்கு றித்து
நலமலியு நிவர்த்திதே நமதுகுல நமக்குநன்றூய்த் தோன்றும் போது
சொலவெவரைக் கேட்கின்ற தெனச்சீவ முத்தபதந தோன்றி னுலும்
வலமருவு சுதர்மத்தை விடலாகா தெனஞான தேவ குத்தார். (ஙஅ)

சாதிதன்னு லொன்றுமில்லை பத்தியன்றி யரிபாதஞ் சார மாட்டார்
நீதிதெரிவ சிட்டர்முத லினர்பிறப்பின் வகையென்ன நினைந்து பாராகில்
தீதியலுங் குலத்தினனுய்க் கடவுளிடத் தன்புளனேற் றீங்கின் றென்னு
ஓதினநூ லில்லையோ வென்றுசோ பானரித முரைதது நின்றூர். (ஙஉ)

மறையவரங் கவர்பிறப்பின் வகையெழுதித் தந்துதணடம் வருக்கா ராக
நிறையுமறி வினர்கோதா விரிநதியி னீராடி நீங்கி யப்பாற்
குறைவறுசிர்ப் பிரமபுரங் குறுகியதில் வேதியரைக் கூட்டிவைத்துப்
பொறையுடையீ ரெனவணங்கிய பத்திரமுற் தந்துளதும் புகன்று நின்றூர். ()

அங்கவரும் பிராய்ச்சித்த மில்லையென வதிற்கில்லோ ரலர்மே லான
மங்கைபதி யிடத்தன்பு வாய்ந்துளதே லதுபோது மாறு வேண்டாம்
உங்கடமக் கெனநாங்க ளுணர்ந்தபடி யேயுரைத்தீ ருறவி ரென்னப்
பங்கமில்லாக் குணததினிரால் ஞானதே வெனப்பெயரும் படைத்து னீரே. ()

என்றுசிலர் சொல்லும்போ தங்கொருவ னீர்ப்பொதிகொ ளிக்க டாவுக்
கொன்றுபெயர் ஞானனென்றூற் பயனென்னை யெனஞான தேவுணர்ந்து
நன்றுசொன்னு யானுமது வுஞ்சரியே யெனநவில நனிமு னிந்து
துன்றுமவ னதற்றூற்ற துனக்குறுமோ வென்வைது தொடரு மென்றூர். (ஙரு)

அதுகாண்பே னெனத்தடிகொண் டெற்றினனக் கடாவதனை யநத வெற்றல்
முதுஞான தேவர்முது கிற்பட்டுத் தடித்ததனை முனைவர் நோக்கிச்
சதுர்வேத நின்னைப்போற் சாற்றுமோ கடாவென்ன ஞான தேவர்
இதுகால மேகாண்டீ ரெனவெழுந்து கடாத்தலையி லெழிற்கை வைத்து. (ஙசு)

வேதமொழி கெனவருள வியாசரைப்போ லதுநான்கு வேதஞ் சொல்ல
ஏதமிலா மறையவர்க ளெல்லாருங் கண்டுவியப் பெய்திப் பூமேற
போதன்முத லினர்புரிதற் கரியசெயல் புரிகுதலாற் பொருந்துமின்னோர்
ஓதில்நர ரல்லரவ தாரிகளே யிவர்க்கெவர்தா முஞற்றல் செய்வார். (ஙஎ)

தண்டமெனப் பொருளாலசை தங்கியநா மறையோராய்ச் சனித்த தன்றி
மண்டுநல்ல வொழுக்கமிலேம் பத்தியிலேம் பரிசுத்த மனமு மில்லேம்
கண்டவிவ ரைப்போலு மறையோரின் றிவர்தம்மைக் கருதி யீன்றோர்
அண்டுமென்ன தவத்தினரோ வெனப்புகழ விவர்களுமங் கவரை யேத்தி. ()

---

*ஆனல்—அனல்—நீட்டல்விகாரம்.

எல்லாநும் பெருமையே யெனவவ்வு ரினரெல்லா மிவரோ சால
நல்லோர்க ளரிதாச ரென்றுகொண்டா ரதுபுகன்ற நால்வ ரும்போய்
வல்லாளோர் மறையவன்ற னகத்திறங்கிப் புராணசிர வணமுஞ் செய்து
சல்லாப விலேனுதவரி பசனைவினுய்ப் பகலிரவுந் தங்கு நாளில் (கக)

மற்றிவர்தங் ககமுடைய மறையவற்றுப் பிதுர்த்திதிதான் வந்த தென்று
சுற்றுமுள மறையவரை யுணக்கூவ வவர்துறவி சுதரைக் கூட்டி
உற்றநின்பால் வருகிலோ முணற்கென்ன விறிவுரைக்க வுதனைக் கேட்டு
முற்றுமறை யோன்றிகைத்து மோனமாய் வீட்டிருந்து முன்னு கின்றான். ()

தனைநோக்கி ஞானதே வென்னேநீ சலித்திருக்கை சாற்று கென்ன
எனையீன்றோன் றிதியின்று மறையவரிங் குணவெய்தா திகழ்ந்தா ரென்ன
அனையவனை யறுசுவைப்போ னகமமைத்தி பிதிரரே யடைந்துண் பாரென்
றினையசொல வவன்மியந்து நிராடல் முதல்புரிந்தங் கியைவு செய்தான் (கக)

கதலியிலை யிடத்திலே யறுசுவைப்போ னகம்படைத்துக் கைதொட் டுண்ணப்
பிதுரரெங்கே யெனவினவ ஞானதே வக்கதையை யிலைமேற் பெய்ய
எதிர்தருமப் பிதுர்க்கடமக் கர்ந்திபபாத் தியமுதலா மெல்லாந் தந்து
சதுருடனு சனந்தந் வத்திரமு டனைத்துடன்றக் கணையுந் தந்தான். (கஉ)

ஞாபநீ பத்துடனே பிதுருருவ சனுர்த்தனவா சுதேவ மூர்த்திக்
கேபிரிய தாமென்று சொன்னவுட னமுதுசெய்தார் பிதுர்க்க ளெல்லாம்
மாபனவ னதுகண்டு வியப்புடனு னந்தமுற்றான் மற்றவ ஆர்வாழ்
பாபமில்வே தியரெல்லாந் சாளரத்து மிறப்பிடத்தும் பதுங்கிப் பார்த்தார்)

அவர்பார்க்கப் பிதுர்க்களெல்லாம் போசனஞ்செய் தானவுடன் ஞானதேவர்
பவநீத்தீ ரேகுகென மறைந்தார்க ளதுகண்ட பார்ப்பா ரெல்லாம்
நவமீதே பிதுரர்வரச் செயுந்திறத்தை நாடுங்கா னரரே யல்லர்
உவமையிலா மும்மூர்த்தி பொய்மாயை யேயிவர்க ளுண்மை யென்று (கச)

இங்கிவர்தம் மகிமையறி யாதேநாங் குலமதத்தா லிகழ்ந்தோம் வீணே
நன்கிதல வெனப்போனார் பகடுமறைக் கருத்தெவரு மறிய நாளுஞ்
சங்கையறச் சொல்வதனை ஞானதே வுணர்ந்துவியா சமுனி சாற்றுஞ்
சிங்கலிலா முறைதவறு மெனப்பகட்டை நோக்கமுன்போற் றிகழ்ந்த தன்றே.

(வேறு) தமக்கிதஞ் செய்து நின்ற சதுர்மறை யவனைப் போற்றி
எமக்கினி விடைநல் கென்ன விசைவுகொண் டவ்வூர் நீங்கி
அமைப்பரும் பெருமை பூண்ட மகாலய மென்னு மவ்வூர்
கமைப்பெருந் தவத்து நால்வர் கடுகினர் வந்து கூடி. (கரு)

பிரவரா வென்னுந் தீர்த்தம் பெரிதுவந் தாடி யங்கே
பரவுத லான போது பற்றறு ஞான தேவர்
திரமுலாங் கீதை தன்னை யாவருந் தெரிவ தாகத்
தரமுள வியாக்கி யானஞ் சமைக்கச்சோ பான தேவர். (கஎ)

யாவரு மறியப் போதித் திருந்தன ரிருக்கு நாளில்
மூவரு மிவர்க டன்மை கைனியர் வேந்தன் முன்னிப்
பாவரு நீர்சு வாறு பவத்தினை மேவ வேண்டுந்
தாவற வெனலுங் கேட்டு நால்வருந் தாளில் வீழ்ந்து. (கஅ)

நாதனே யெமக்கு நீரே ஞானசற் குருநன் றாயிப்
போதுப தேசஞ் செய்க வென்னலும் பொருந்து சீலர்
மேதகு மபதே சஞ்செய் திடவிவர் மேவிப் பின்பு
சாதுசற் குருவே சொல்லச் சமைத்தனர் ஞான தேவர் (சசு)

(வேறு) தமதுகவா னுபவமா மமிர்தானு பவமெனுஞ்சாத் திரத்தைப் பின்பு
நமவென்று மாளசா தேவியா லயத்திலரி நாமஞ சொலலிக்
கமவறிவோர் நடந்துசென்றோ ராலயத்தி னருகிறந்த கரும்ப கட்டைச்
சமமுறவே சமாதிசெய்ய மைசோபா வெனுமபெயர்தான் றங்கிற் றென்றும்.

(வேறு) முத்தா யிமொழிப் படிமுன் னிவாவாழ
அத்தா னமதா மளகா புரியைப்
பத்தா தரமோ பெயின் றனரால்
நத்தார் கரனு மநவின் றவரே (ருக)

அவ்வூ ரினர்யா வருமங் கவர்தம்
மெய்வா சகமும் புரிமே தகவும்
செவ்வே வினவிக் களிசேர்ந் தவராய்த்
தவ்வா தெதிர்வந் துதழீ இனரே (ருஉ)

தழுவுற் றிவர்தம் மினமக் குளதோம்
வழுவுற் றிடுமென் றுமகிழ்ந் துறையப்
பழுதுற் றவிசோ பனெனும் பனவன்
கெழுமுற் றிலன்வே றுகிளத் துவனே. (ருங)

துறவுற் றவனுக் கிவரோ சுதராய்
முறைதப் பினர்தம் முகமுந் துறலோ
அறமெய்ப் பிழையா லிதடா ததெனக்
குறைசொற் றனனு யிரகோ டியரோ. (ருச)

ஒருநா ளினிவர்த் தியெனும பெரியோர்
கிருநே ரினையா ளொடுசெப் புவரால்
அருமா மதுரச் சுவையப் பமுணத்
தருவா யெனவே தருதற் கிசைவாள். (ருரு)

மாவே முதலா யவெலாம் வருவித்
தேவே வவியற் றறுமோ டுகொளப்
போவாள் குயவன் மனைபோம் வழியில்
மேவா தவிசோ பனுமே வினனே. (ருசு)

கண்டே யெதிரெய் துகருத் திலளாய்
விண்டே யொருபா லுறமே வுதலும்
பண்டே பழிகூ றுவிசோ பனெனே
அண்டா தெதிரே யயலா யினதே (ருஎ)

நீயென் கசல்வா யதுநே ருதியென்
றேயங் கவனோ திடவிக் குயவன்
வாய்நன் கடைசுட் டிடவல் லகலம்
ஆயென் றுகொள்ற் கிவனெய் தினனே. (ருஅ)

என்ரு னையெனக் குமுனெய் தினதால்
நன்ரு கநும் புனலா டிடநான்
சென்ரு லலதொன் றுசெயற் கிலதென்
ருென்ரு முனிவோ டுரையா டினனே. (ருகூ)

இனியென் முனரெய் தல்செயா யெனவே
நனியங் கைகொடெற் றிநடந் துமுனே
வனையுங் குயவன் மனைவந் திவளுக்
கெனையன் றியடுங் கலமி குதியேல். (சுஎ)

உன்னைக் கடிதா கவொறுப் பலெனப்
பன்னப் பரிவற் றிவளும் படரா
மன்னத் தனியோ டுவழங் குகெனப்
பின்னக் குயவன் பெறவீ கலனே. (சுக)

ஈயா தமையால் மனையெய் திமிக
ஆயா சமதா யழவப் பொழுது
பாயா றுபடிந் தறுளா னபரர்
மேயா ரவண்வந் துவிளு வினரே. (சுஉ)

என்னீ யழவெய் தியகா ரணமென்
றன்னுர் தெரியச் சொலுமா யிழைதான்
மன்னு தரமற் றவிசோ பன்வலிந்
தின்னு புரிவுற் றதையன் றியினும் (சுங)

அப்பஞ் சுடவோ டளியா தபடி
செப்புங் குயவன் செயவுஞ் செய்தனன்
தப்பின் றெனவோ தினள்சா ளரவாய்
மெய்ப்பொன் றிவிசோ பன்விரு விடவே. (சுச)

அவனன் னதுசெய் தல்சுபா வமதற்
கெவமென் னையெனச் சொலிரு னபரர்
தவனன் சுடலா கியசட் டியெனக்
கவனந் தருதம முதுகே கனல. (சுரு)

உதரக் கனலைப் புறமுய்த் தவராய்
இதனிற் சுடுவா யினிதப் பமென
விதனக் கொடிசுட் டெரிரப் பிவிராய்
அதனைத் தனதண ணருடன் மிசைவாள். (சுசு)

செய்யுஞ் செயலத் தனையுந் தெரிவான்
மெய்யொன் றுவிசோ பன்வியந் திதெனே
வையந் தனிலிங் கிவர்மா னிடரோ
ஐய மிலைமுத் தொழிலா ரவரே. (சுஎ)

இத்தன் மையரா யினரிங் கிவரைச்
சித்தந் தெரியா துதிகைத் துளயான்
நித்தம் பலநிந் தைநவின் றனனே
எத்தன் மையினிற் பிழைசீர் வனெனு. (சுஅ)

எண்ணிக் கடிதிங் கிவரைச் சரணம்
பண்ணப் புருவே னெனவே பதிவாய்
நண்ணத் தெரிஞா னநலக் 'கடவுள்
உண்ணக் கலனைப் புறமுய்த் தனரே. (சுகூ)

அதுகண் டவிசோ பன்வலிந் தவருண்
பதுகைப் பிடிபற் றிமிசைந் திடலுங்
கதுவுஞ் செயல்கண் டெருந் தெனநீ
இதுவுண் டனைகே சரியே கெனவே. (எஏ)

அங்கன் னதுகூ றவுணர்ந் தவனுந்
தங்கும் மவர்தா ளில்விழுந் துபணிந்
திங்கென் மயல்போ கவிசைத் தருள்வாய்
நன்கொன் றியஞா னகிகா மணியே. (எக)

என்னப் பரிபக் குவமெய் தியவன்
துன்னத் தெரிஞா னசுகோ தயரும்
பன்னத் தருமென் றுபதே சபலன்
றன்னைப் பெறுவித் தனர்தம் மருளால். (எஉ)

(வேறு) இப்படி யிருக்குங் காலத் திணையிலா ஞான தேவர்
ஒப்பில்பண் டரியின் மேலி யுகந்தருள் பாண்டு ரங்கன்
றப்பிலாச் சேவை செய்து தாழ்ந்தபி ணமதேவர்
வைப்பதா மனைக்கு நேரே வரும்பொழு தெதிர்ந்த நாமர் (எங)

கரகம லங்கள் கூப்பிக் கான்றிசை வணங்கி நின்று
தரணியி லெவரை யுமமுத் தரிககவந் தவத ரித்துத்
திரமிகு கின்ற ஞான தேவரே யுமது பாத
தரிசனை கிடைகக யான்செய் தவமென்ன தவம தாமோ (எச)

என்றனர் புகழுக் கேட்டங் கெதிரவந்த ஞான தேவா
நன்றுமை நோவார் யாரே ஞானதாற் சிவன் முதி
ஒன்றிய தெனினும் பூவி லுள ரிதாத் தங்க ளெல்லாஞ்
சென்றதி லாடி நல்ல க்ஷேத்திரங காணல் வேண்டும். (எடு)

ஆதலா லும்மோ டேக வமைந்துநான் வந்த திந்தக்
காதலை நீரே தீர்க்கக் கடவதென் றினிது சுற
ஏதமி னுமதேவர் யானென ததின மல்லேன்
கோதறு பாண்டு ரங்க னதினைத்திற் குலவு கிற்பேன். (எசு)

என்பது கேட்ட ஞான தேவர்நன் றெழிலி வண்ணன்
தன்புடைச் சார்ந்து கேட்கத் தரிலின்று கொள்வ னென்னு
அன்பரைக் கூய்க்கொண் டேகி யடைந்தனர் கோயின் மேலிப்
பொன்புகழ் கொழுநன் பாதம் போற்றினர் வணங்கிச சொல்வார் (எஎ)

அமலனே கமல லோச னுபய லாழி வண்ணா
கமலநா பாநின் சேவை கண்டுகொண் டிருக்கு நாம
நிமலரைத் தீர்த்த மாடு நெடுந்தல மெல்லாஞ் சென்று
விமலராய் வருக வென்னோ டெனருள் விடையென் றோத. (எஅ)

கேட்டலும் பாண்டி ரங்கன் கிளர்ந்தெழு ஞான தேவே
வாட்டமி னுமன் றீர்த்த மருவநற் றலங்க ளான
நாட்டமெல் லாநா னேயென் றிருக்கின்று னவனை யுன்பால்
கூட்டிநா னனுப்ப வெண்ணங் கூடிடா தென்செய் கேனே. (எகூ)

ஆயினுந் தீர்த்த மாடற் கவசர முனக்கென் னென்ன
மாயவ னுரைக்கக் கேட்டு வழுவிலா ஞான தேவர்
நீயருள் செய்த நாமர் நிமலரா யிருத்த லாலே
மேயவ ரோடு கூட விருப்புமிக் குளதெ னக்கு. (அம)

அன்றியுந் தீர்த்த மாடற் காவலு முளது நாமர்
ஒன்றுற வருள்செய் கென்ன வொப்பிலாப் பாண்டு ரங்கன்
நன்றுபொன் னினைவிட்டாலு நாமனை விடுத்தற் கொல்லேன்
நின்றநின் வேண்டு கோளை நிரப்பவும் வேண்ட லாலே. (அக)

எனைவிட வேறெ யாரு மில்லாத நாம தேவன்
றனைவிடா துடன்கோண டேகித் தாபின்ன ரென்று கூறி
வினையறு நாம தேவை விடாதெனை யுணர்விற் கொண்டு
வனைபல தீர்த்த மாடி வருகென விடைவ குத்து. (அஉ)

நாமதே வங்கை பற்றி ஞானதே வங்கை தந்தான்
நாமனைக் கண்க ளெல்லா ரதுமபநீர் பெருகி வாரப்
போமவர்க் கிரங்கி யுள்ளம் பொருமினன் புலம்பி னைந்தான்
ஏமுறு ஞான தேவ நீசனை வணங்கிப் போற்றி. (அங)

சந்திர பாகை யென்னுந் தடநதி சார்ந்து மூழ்கி
வந்துபுண் டலிகர் தமமை யிருவரும் வணங்கி வாழ்ந்த
மைந்துறு நாமர் தம்மை வழிவிடக் கூட வந்த
செந்திரு மகடன் கோமான் றிரும்பினன் கோயில் சேர்ந்தான். (அச)

சேர்ந்தவன் கால்க ளெல்லாஞ் செந்துகள் படிந்த மெனி
வார்ந்துறு கனக னீரின மயங்கி வதனக் கஞ்சம்
சோர்ந்துறு வதனைக் கண்டு துலங்குசெம் பூமெற கோனை
நேர்ந்திது வென்னே யென்னெ நிமலசொல் கெனவி னவி. (அடு)

பாதநா மனாவி லக்கப் பாண்டுரங் கன்சொல் கின்றான்
நீதநு குணத்தி னுவி வேறிலை யெனச்சேர்ந் துற்ற
ஏதமில் நாம தேவன் பிரிவெனும் விசிக மென்னைக்
காதலான் மிகவு நொந்து களைத்துளே னென்று கூற. (அசு)

நாமனு மாரி வேண்டி நலங்கிய பயிரிற் சோர்ந்து
பூமிசை விழுந்து தொண்டர் பொலிவிலா திருத்தல் செய்யா
மாமலர் விழியி னுனைத் தேற்றிட மயங்கித் தொண்டர்
தாமவ னுறக்கூய்ச் சொன்னு டாமரை மலர்மேற் செல்வி (அஎ)

நாதனைத் தேற்றச் சொன்ன நலந்தெரிந் தன்ப ரெல்லாம்
சீதள வுபசா ரங்கள் செய்திடத் தேறு நின்ற
மாதவன் றன்னை நோக்கி மாயவா வுனக்கிச் சோர்வு
போதரற் கென்ன வேது புகலுதி யென்று கேட்க. (அஅ)

உதித்தநாட் டொடங்கி யென்னை யொழிவிலன் சேவை செய்து
மதித்துள வன்பி னாலே பிணித்தனன் மருவு நாமன்
விதித்துள தீர்த்த மாட மேவினன் பதிதா கங்கள்
எதிர்த்துள பொழுதென் செய்வா னெனத்தளர் கின்றே னென்றான். (அசு)

இன்னண மடியார் தேற்ற விருந்தனன் பாண்டு ரங்கன்
நன்னல ஞான தேவ ருடன்செலு நாமதேவர்
பின்னுற நோக்கி நோக்கித் தாய்தனைப் பிரிந்த பிள்ளை
என்னநெக் குருகிப் போற்றி யென்குல தேவே கோவே. (கூ0)

என்னுயிர்க் கிறையே யின்ப ரூபமே யெனைப் பிரிந்து
துன்னுகின் றனையோ வென்று சோர்வொடு ஞான தேவர்
பொன்னடிக் கமலந் தாழ்ந்து பணிதமெய்ப் போத மூர்த்தி
நன்னலப் பாண்டு ரங்கன் பிரிவுநா ணணண லாலே. (கூக)

உயிரெனக் குறுத லாகா துடனந்தப் பாண்டு ரங்கன்
செயிரில்பொற் சேவை தன்னைச் சேவிகக வேண்டு நீரே
மயர்வறக் காட்டு கென்ன மாயனை மனதி னுளளே
உயர்வுறக் கொள்வ தல்லா லுளன்கொலோ விநங னென்றார். (கூஉ)

சாதகப் பறவை மேக தாரையை வேண்டல் போல
நாதனைச் சகுணத் தன்றி நாடலே னென்று நாமா
ஓதலு ஞான தேவ ருலககா ரணனை வேணடித்
தீதற வசித்துக் கொணட திறலுளீ ரெனக்கன் னானை. (கூங)

வசியஞ்செய் வதற்குத் தக்க சாதன மார்க்கந் தன்னை
விசிதமா யுரைசெய் கென்று வேண்டலு நாம தேவர்
சுசிபெறு கற்ப கம்போ யுலோபனைத் தொடாநது வேணடும
இசைவென வென்னைக் கேட்டீ ரெனினும்யா னறிந்த மட்டும். (கூச)

உரைசெயக் கேளு மென்ன வுரைக்கின்றார் தனது தேக
வரையிலே வெறுப்பு மற்றச சரீரங்க ளினில்வி ருப்பும
புரையறக் கொண்டி நானென் னகந்தையை முழுதும் போக்கித்
தரையிடை யிருந்துஞ் சேராத் தகையனாய்த் திருமா லன்பு. (கூரு)

தொடர்தலே சுத்த மான பசனையத் தொடர்ச்சி யின்றிப்
படர்தலிற் பயனென் னாகும பருந்துவா கனன்றன் பாடல்
அடைவுடன் கேட்ட லேசி ரவணமா மவனை நெஞ்சிற்
றிடமுற வமைத்த லேகன் மனனமாந திருமா லனறி. (கூசு)

வேறிலை தெய்வ மென்று விரும்பலே தெளிவா நாமம்
கூறுத லொடுபொற் பாதங் கூடலே பேரா நந்தம்
தேறிய விவற்றை யன்றிச் செப்புவ தெல்லாம் பந்தம்
மாறறு ஞான தேவே யென்றடி வணங்கிச் சொன்னார். (கூஎ)

அமுதமென் மாரி போல வவர்சொன்ன வதெலாங் கேட்டுத்
திமிரறு ஞான தேவர் திரிபுவ னங்க ளுள்ளும்
நிமிரரி பத்தி யுள்ளோர் நாமரை நிகர்வ ரில்லை
நமரெனு நாமர் பத்தி நாதனே யறிய வல்லான். (கூஅ)

என்பன பலவும் பேசி யிருவருந் தீர்த்தந் தோறும்
அன்புட னாடு வாரா யத்தின புரியில் வந்த
பின்பரி நாமந் தன்னைப் பேசியே நாம தேவர்
முன்புறக் கண்டோ ரெல்லா மொய்த்தனர் பசனை செய்ய. (கூகூ)

அதுதெரிந் தவ்வூ ராளு மரசனு மவிந்தன் வந்து
கதுவின னென்னே பாடல் கழறெனக் கேட்க நாமர்
மதுவிரி துளப மாலை வாழ்த்துகின் றேனென் றோத
வதையுறு பசுவுக் காவி வரப்புரிந் தனையே யானால். (ஈ)

நீயரி பசனஞ் செய்த னிசமல தாயி னுன்னை
மாய்வுறு வகையான் செய்வேன் வலிந்தென வுவிந்தன் கூறி
ஏயவுறப் பிழைக்கச் செய்தற் கெத்தனை செல்லு நாள்கள்
ஆய்வொடு புகன்று பின்ன ரத்தொழில் புரிக வென்ன. (ஈக)

வினவினர் நம்போ லாது விட்டலன் விரைந்துற் றாலும்
தினஞ்சில செல்லு மென்னச் சிந்தைசெய் தவிந்தன் றேற
நனைவிரி தாரோ யுய்ய நாலுநாள் வேண்டு மென்றார்
கனைகழல் வேந்தன் கேட்டுக் கடிமனை யதனுட் சென்றான். (ஈஉ)

நரபதி யகன்ற பின்னர் நாமதே வரியை யெண்ணிப்
பரமபா வனகா ருண்ணிய பக்தபா லனப வித்ர
முரகரி முருந்த மாய முளரிசேர் நாப மாகுந்
தரசநார்த் தனவை குண்ட சௌரிசக் கனத யாள. (ஈங)

விடல பாண்டு ரங்க பூமேன் மின்மகிழ் கொழுந வேரி
மடல்விரி துளப வென்று வாழ்த்துநர் நாலு நாளும்
தொடையின்மே லிறந்து போன சுரபிதன் றலையைக் கொண்டு
படர்படு கின்ற வெல்லாந் தெரிந்தனன் பாண்டு ரங்கன். (ஈசு)

நாலுநாட் பகலி ராவு நயந்துள நாம தேவர்
வாலிய மனத்திற் றோன்றி வருந்தலை பசுவுக் காவி
ஏலவுண்டாகி நிற்ப தெழுந்துபா ரென்று பத்த
பாலனன் பிழைக்கச் செய்த படிகண்டு பரனைப் பார்த்து. (ஈரு)

நீயிந்த நாலு நாளாய் நினைவின்றி யெனைம றந்து
போயினை யென்னோ வென்னப் புரவலன் றனக்கிப் போதே
மாய்வுறு பசுவுக் காவி வரச்செய்வே னெனச்சொல் லாமல்
ஏயினை நாலு நாளென் றிடம்பிய வதுபொய் யாமல். (ஈசூ)

வந்துளே னினியிவ் வாறு வருந்தலை சங்கற் பத்தால்
சந்தத முனத தீனஞ் சார்ந்துள வென்மேற் றப்பு
நிந்தனை சொலவோ ணாது நீமகிழ் கென்று கூறி
இந்திரை கொழுந னேக வெதிர்நின்ற பசுவைப் பார்த்தார் (ஈஎ)

எவ்வகை பசுவுக் காவி யீவரென் றவ்வூ ராரர்கள்
கைவகை யொழிந்து சொன்ன நரபதிக் குணர்த்த வன்னான்
கொய்வகை யாற்றுண் டான கோவுயிர் பெறுவ துண்டோ
மெய்வகை காண்போ மென்ன வியந்தனன் விரைந்து வந்தான். (ஈஅ)

உயிர்பெற்ற பசுவைக் கண்டோ கோ விவர் தெய்வ மென்னுச்
செயிரில்பொற் சரணந் தாழ்ந்தான் றிரண்டுள வூரா ரோடு
மயலறு நாம தேவர் மாண்புகழ் மிகக்கொண்டாட
நயமிக வரிநா மத்தை நவின்றுகொண் டிருந்தார் பின்னா. (ரகூ)

அத்கின புரியை நீங்கி யங்கங்கும ரிநா மத்தைப்
பைத்தபல் பாடை யாலும் பகர்ந்தனர் பாடிக் கொண்டு
சுத்தநீர்த் தங்க ளாடிச் சுரநதி துளைந்தி ராமன்
மெய்த்தகீர்த் தனங்கள் பாடும் விசுவநா தனையும் வேண்டி. (ரஐ)

திங்களோர் நான்கு காறுஞ் சிறந்தன ரிருக்க வவ்வூர்
தங்குறு கபீரர் வீட்டிற் றனியொரு நாளி ராவில்
அங்கரி தாசர் சேர வவர்க்கன்ன மிடற்கு வேண்டி
மங்கையார் கபீரர் பாரி மண்ணினர் நள்ளி ராவில். (ரஎ)

ஆவண மெல்லா மின்றி யங்கொரு வணிகன் மட்டு
மேவர விருக்கக் கண்டு மேவிய வரிதன் முச்சிக்
கேய்வன தருதி யென்ன நீகுவன் விலையென் றோத
நீவளர் காம நீக்க நினைதியே னோர்வே னென்றான். (ரஅ)

கேட்டவர் மலர்மேன் மங்கை கேட்வனன் குரனென் றெண்ணக்
கோட்டமில் மனத்தி னோடு குறிதவ னினைவுக் கேறப
நாட்டநல் லுறுதி கூறி வேணுமெ னல்கப் பெற்று
வீட்டுளோ ரடுத்த கீந்த மீனுவர் பதியை நோகவி. (ரகூ)

பின்விலை தருவ னென்று பேசுதல் மறுத்து நீயென்
பொன்விலைக் காக வேர்தி புனர்சுவியென் பதற்கு நேர்து
முன்விலை யியா தெல்லாம் வாங்கிட முந்தி முதல்
மன்விலைக் காக வேக டைதரு வெனவ னாடக. (ரஎ)

தாசர்நீ யரிதன் றாசர் தம்பொருட் டிவ்வா றெய்ந்த
நேசமென் சொல்கே னென்று மகிழ்ந்தனா நிசியி ராவில்
வீசுறு துளிக ளுன்னோ யுனைக்கொண்டு விடப்பல் யானை
பேசின வணிகன் றன்பா லென்றனா பெயர்ந்தார் கொண்டு. (ரஉ)

தோண்மிசை யினரை நோக்கித் தொண்டருக் குதவி செய்த
மாண்வனி கன்ற னுள்ள மகிழ்வுசெய் தடைந்தி யென்ன
நீண்மறு கடைந்து செட்டி கடையிடை நிறுவி மீளடார்
காண்வர விரும்பி நின்ற வணிகன்கண் காண வந்தார். (ரஎகூ)

வந்துள கபீர தாசர் மனைவியை வணிகன் கண்டு
முந்துளைப் படியே வந்தா யளறுகால் முகந்தி டாமல்
எந்தவண் ணத்தா லென்று மகிழ்ந்தனன் வினவ வேழைச்
சந்தவார் குழலார் நீசெய் யுதவிக்குத் தளிர்த்தென் றுதர். (ரஎஎ)

புயமிசைச் சுமந்து கொண்டு போந்தனர் விடுத்தா ரென்ன
நயமிகு செட்டி யோகோ நன்றுநன் றெனவி யந்து
பயமிகுந் தனுத பித்துப் பரிந்தனன் பற்பல் யோனி
வயமதாய்ப் பிறந்த லைந்து மனிதனு யுகித்தும் வீணே. (ரஎஅ)

காமத்தி லழுந்திச் சான்ற கபீரர்த மனைவி யார்க்கு
நோமத்தை யிழைத்தே னந்தோ நுவலரும் பாவி யானேன்
யாமத்தில் வந்த வன்னை தெய்வமே யாரு மென்று
தோமத்தைப் பொறுத்தி தாயே யென்றடி தொழுது வீழ்ந்தான். (ரூகூ)

அன்னைநீ கபீர தாச ரடிமிசை யென்னை வீழ்த்தி
நன்னய வபய நல்க நவிலுதி கொடுபோ யென்று
பின்னரும் வணங்கச் செய்கை பிழையென வுள்ளம்போர்ந்து
மன்னனு தபித்த போதே பவமெலா மாய்ந்து தீர்ந்த. (ரூஉ)

ஆயினுங் கபீர தாச ரன்புறச் செய்வே னென்று
கூயினர் செட்டி தானுங் குடும்பவன் மயலை நீங்கிப்
போயினன் கூட வில்லம் புகுந்துதா சரைப்ப ணிந்து
மேயின பிழைக ளெல்லாம் பொருத்தருள் விளைக்க வென்றான். (ரூஉக)

தொண்டரும் வணிக னுள்ளந் தெரிந்தனர் தழுவித் தூய
புண்டரீ கக்கை தன்னைத் தலைமிசைப் பொருத்தி நேயம்
கொண்டருள் செய்தார் செட்டி யரிபசனத்திற் கூர்ந்தான்
அண்டிய வன்று தொடங் நாமதே வனைத்துங் கேட்டார். (ரூஉஉ)

ஒருகபீ ருண்மை யெல்லா ஞானதே வுணர வோதி
இருவருமவரிருக்கு மில்லிடை வரலு மன்பு
பெருகுறவெதிரே வந்து வணங்கினா ரெரிது போற்றித்
தருதவி சிடையி ருந்து சாற்றுவர் ஞான தேவர். (ரூஉங)

மிகநெடும் பாவ மெல்லாம் விங்கிட வுலகத் துள்ளே
சுகரொடுத் தவர்க ணீவீர் தோன்றினீ ரன்றோ வென்ன
அகமகிழ் கபீரு நாம தேவரு மடிவ ணங்கப்
புகழ்மிகு ஞான தேவர் கபீரரைப் பொருந்த நோக்கி. (ரூஉச)

புண்டலீ கருக்கு நேயம் பூண்டொரு பாண்டு ரங்கன்
பண்டரி புரதிற் செங்கன் மிசையடி பதித்து நிற்றல்
கண்டுநீர் வருக வோர்கா லென்றலுங் கபீர தாசர்
விண்டதேள் மதியி லேகா தசித்தின மேவு வேன்யான். (ரூஉடு)

(வேறு) என்றுக பீரரு மினிதிது கூறிட விருவோருஞ்
சென்றுக யாபிர யாகையி லாடினர் சீராமன்
துன்றிட யோத்திம துரையொடு கோகுல முந்துன்றி
நன்றுது வாரகை நண்ணினர் மீளுது நாடன்னில். (ரூஉகூ)

மாமிகு செல்வசி றைந்துவ ளர்ந்துள மார்வாடர்
தாமுறை தேயம டைந்துள போதுறு தாகத்தா
லேமிக வாடின ரிருவரு மோர்கிண றிற்சென்று
காமுறு நீருண வழிகிடை யாதுக ளைக்கின்றார். (ரூஉஎ)

ஞானந லோர்வரு நாமரை நோக்கினர் நவில்கின்றார்
நானறி வேன்லகி மாவதி னீருண நன்றென்று
மேனவி லுங்கிணற் றூடிழி வுற்றயம் வெய்துண்டு
பானமு வந்துண நீரறி கின்றிலிர் பண்டென்றார். (ரூஉஅ)

நன்றென நாமர்ந யந்தனர் பண்டரி நாதன்றாள்
ஒன்றுக ருத்துட னோமது சூதள வோராமா
என்றுமெ னக்கரு ளீசவி ரைந்திவ ணெய்துற்று
கின்றவெ னக்குறு தாகம தைத்தெது நீயென்றார். (ராஉசு

அப்படி நாமர கத்துநி னைத்துள வப்பொது
மெய்ப்புறு பண்டரி நாதன்ம லர்த்திரு மேனுட்டம்
வைப்புறல் செய்துமி னேயொரு நாமனை வாயாமல்
எய்ப்புற லாயின வின்றுது டித்ததி டத்தோளே. (ராஉஎ)

என்னவ னுக்கவ ணெய்தின வோவென விடருறு
மன்னின நாமர்வ ருந்தினர் தாகம தாலென்று
சொன்னசொன் மாறுமு னேதெரி வுறுநா தோன்றாமல்
நன்னரு றும்புனல் பொங்கிவ ழிந்தன நாமாககே. (ராஉக

வழிபுன லுண்டுமெ கிழ்ந்துள நாமர்தா வதனங்கலை
டொழியுறு கின்றில னுமைவட லவுகொளு முருமானமை
முழுதுல கும்பெறு மென்றுபு கழா னா முறு ஞானா
பொழுதினி மிர்ந்துவ ழிந்துள நீரபொலி வாபிளாமம். (ராஉவ)

நாமர்பொ ருட்டுறு நீர்குடை யதத்தனு ரன்மாதம
தாமதி லெயதுவா தாரணி யோரது த்னிவிடமு
மாமதி யோரொடு நாமரு மற்றும்வ திந்துளள
தோமறு நீர்தொறு மாடினா வதரிதொ டார்த்துறறு. (ராஉங)

பின்சக நாதம டைந்தனர் கண்ணபி ரானைகக்ண
டின்சுக வாரிது ளைந்தன ரெங்குமெ தாரந்தாடி
முன்சிறை செய்துள சேதுவ டைந்தனர் மூழுகபபின்
மன்சிவ ராவிடை நாகரு ளீசனில் வந்தெய்தி. (ராஉச)

அரிபச னஞ்செய யாவரும் வந்தன ரானந்தம்
புரிபொழு தத்தின பூசனை செய்மறை யோரபோது
தெரிவழி யின்றிநி றைந்துள ராகிய சீர்கண்டு
பரிவுற லாகியு ரப்பினா மற்றவர் பாங்கேக. (ராஉடு)

அன்னவர் சொற்செவி கொண்டிவ ராயரி நாமத்தைப்
பன்னலு மங்கவர் சூத்திரர் நீயிரப ரந்துறறு
மன்னுறு கூக்குரல் செய்வத டாதெமை மண்டுற்றுத்
துன்னினர் தீண்டினிர் போமினை னப்பல வுருசொன்னா. (ராஉசு

கோயிலி லேதொட லாலொரு தீதிலை கொள்கென்று
வாயிலு ளோர்சொல மறையவர்நாமர்மூன் வந்தெய்தி
நீயிர்பி னேசெலு மென்றுநி கழ்த்திட நின்றாரோ.
டாயினர் பின்புற நின்றரி நாமம தேசொலல. (ராஉஎ)

இன்புட னுடினர் யாவரு மூவணனி ருக்கின்ற
ஒன்பதி லக்கப தாகையி ழிந்தன வோராமாயன்
அன்புறு மேலுல சூற்றவை யோடிவ ரானந்தப்
பொன்புனை மார்பனை டும்புகழ் போற்றுத லேக்கண்டு. (ராஉஅ)

நழை பெயதனா வானவா கணடவா பொறபெய்த
ராமரெ ளகொரு நாதனி சைதுள நாளெலலாந
சீமறு தெதுமு ருதருள செயது சிறபபினறி
ஈமந டைசன்மு னினறுபி னெயதவி சைததெனனே. (௧௬௯)

பாடவி தெதன னெனறு பரிதனா பணபாக
ராடரி நனகுந யபபுற வவ னிட நாகேசன
பிடமா கோயினமு கமபி செயுறு பெடபோடு
நீடவெ திரதுதி ருமபின னுமாமு னேராக. (௧௭௦)

குடகிசை யாகிவி ளங்கின சநிதி கோயிறகுள்
நடநவி னுமரை நனகுவி யாதுந வசசெய்கை
தொடாவுறல கனடுநொ ருருள சறசனா குழுவுற்றுத்
திடமுட னேபுகழ கிளரன ராசைகி டுகெனன. (௧௭௧)

மடமையி னுனவிழை கி னன யாவுமவ குககின்றுன்
விடலரும விட்டல னெனமகிழ வாயவி டியுநகாறுந
திடமுடனேனெடு மாலெநெ டுநதுதி செயதுறரூ
விடிபொழு தீசனை வ ரிபடு வேதியா வெளிவநதா. (௧௭௨)

வநவா ருரியன மேன்முக மாகவும வாவானே
நாதுபி லினமைம ரகுட தோமதி நாமாகாய
ம ா மேநிரி வாவிய தோவொ மாறறு
மூதுறு ராபு னைகளு மெறு மு மவைததா. (௧௭௩)

மினமய வொனபபி லகைகொ டுகொடி மாறேன்றி
ஞளமைய வாவின கனடுவி யதுமு னெலலோரும
ரனமைய நாம ர ா ருமுக ருறுந ட தோது
தனமைய நனறென வுசிய ஞரடி ழுவநறே. (௧௭௪)

யாநகாபி மைரு தவெ லாநகமை செயகென வேநாமா
பாநகின வாககுப சாரா லமபல வுருசெயதே
ஓநகிய வாரன முருசெயது பினனட யுநகொணடா
தீநசரு ராரா ரு ரின வேணடினா சென்றுரே. (௧௭௫)

நாயைபி னைநதுரு கனறெ ன வேயிரு வோநதாமும
மேயினா பணடரி கோபுர மெனமுடி மேவககண
டேயவண வாதனை செயதொரு கோயின்மு னேயெய்தி
மாயனை யேபுகழ செயதுத மாகம நநதநகே. (௧௭௬)

விழுமொரு ராமரை ஞானந லோரதெளி மேவததாம்
தழுவின ராயரி னனிட மேகொடு தாம்வநதா
நழுவலி லாதந லனபுமி குநதுந யநதேற
வழுவறு நாமாவ ணங்கினா பணடரி மாறன்னே. (௧௭௭)

பணடரி நாதனெ முநதெதிர வநதுறு பரிவோடே
தொணடரை நன்றுத ழீஇன னுமாதொ ழுந்தோறும்
புணடரி கமபொரு வும்பத மீதுபொ ழிந்தாகண்
மண்டிய நீரோடு நின்பிரி வினிவர வையாதி. (௧௭௮)

என்றவ ரைத்திரு மால்பிரி வுற்றுனை யிதுகாறும்
இன்றிர வும்பக லுந்துயி லெற்களு ரேசாலத்
துன்றிய துன்னையெ திர்ந்தபி னஃதுதொ லைந்துற்ற
நன்றினி நாமவெ னைப்பிரி யாதிவ ணண்ணென்றான். (ரகசு)

தன்களை மீதுத யங்கிய தண்டுளி வந்தன்னை
நன்கவர் தோளில ணிந்தவர் கண்ணின னீர்மாற்றி
மின்கவி னுங்கைக ளாலவர் மேனியின் மேனீவி
மன்கரு ணாநய னத்தருள் மேன்மிக வைத்துற்றான். (ரகுஉ)

வீறுநி வர்த்திந லோர்பின ரோடுவி சோபாவும்
கூறிய பண்டரி நாதன்வி ளங்குறு கோயிற்குள்
தேறிய நாமரி டம்புரி செய்கைதெ ரிந்தாதி
மாறனை யேத்தினர் நாமரை வந்தும தித்தாரே. (ரகுக)

ஆகிய காலையு ருக்கும ணித்திரு வாலாத்கி
வாகுட னேகொடு வந்துசு ழற்றினள் நாமர்க்கு
நாகர்பொ ழிந்தனர் பூமழை நன்மைம வின்றூர்மைம்
மேகநீ றத்தின ணுமரை நோக்கிவி ளம்புற்றான் (ரகுஉ)

ஆடினை நீர்த்தம தற்கிறு வாகிய தைச்செய்ய
நாடுதி யென்றலு நாமரு நல்றென நாதன்றான்
ஏடுறு தாமரை யாளிட நாமரை யின்பாகப்
பீடுட னேகொடு சென்றவ ளோடிது பேசுற்றான். (ரகுங)

நாமனி யற்றிய யாத்திரை நல்விர தந்தன்னை
ஏமுற முற்றிட னன்றென விந்திரை யெங்கோனே
னுமன ணுகியெ லாமற விட்டுனை யேசூழ்ந்து
காமுறு வோனெது செய்குவ னீயது காவென்றே. (ரகுச)

மாமறை வேதியர் வந்துண வேசொலி மற்றெல்லாம்
ஆமள வாகவ மைத்தியெ னத்திரு மாலானேன்
நாமர டிப்பொடி நண்ணிட முன்னவா நன்றாகப்
போமதி யற்றியொர் வேதிய ணாய்ப்பினர் போகின்றான். (ரகுரு)

சந்திர பாகைநெ டுங்கரை மீதுத யங்குற்ற
மந்திர வேதியர் தம்புடை வந்துவ ணங்குற்றான்
அந்தநல் வேதிய ரென்னென நாமாக ணன்புள்ளேன்
வந்தவ னந்தனி யானெனு வந்தது ரைக்கின்றான். (ரகுசு)

இந்தந ணுமனி யற்றுறு போசன மெல்லோரும்
வந்துண வேண்டுமெ னச்சொல வம்மறை யோர்யாரும்
முந்துவ மென்னமு குந்தன டைந்தனன் மொய்கோயில்
இந்திரை கண்டனள் சித்திக ளெட்டையு மேய்கென்றாள். (ரகுஎ)

வந்துள சித்திக ளெட்டும்வ ணங்கிவ ழாதொன்று
தந்தன யாவும மைந்தன பின்புத ணுமர்க்கு
முந்தின மங்கள நானமு டிந்தபின் மொழிகின்ற
மந்திர மோதினர் வரிசைவ ழங்கினர் மலர்மின்னார். (ரகுஅ)

பூடண மாடைசு கந்தமு டன்புனை பூவோடு
சூடுதல் செய்தனன் மால்பொறி நாமர்து லங்கக்கண்
டாடின திட்டிக ழிந்திட வேயரு ளாலாத்தி
நீடவெ டுத்தலு நாமர்த மைத்தழீஇ நின்றான்மால். (ாருகூ)

ஞானந லோரொடு நால்வரு மற்றுள நல்லோரும்
தினத யாநிதி செய்வகை கண்டுசி றந்தோங்க
லானந னுமரை நும்மென யாருள ரரிபத்தர்
ஊனமி லீரென வோதிமி கப்புகழ் வற்றாரே (ாசுஐ)

வேதிய னுகிய மால்பினர் வேதிய ரெல்லாருஞ்
சேர்தர லாகவ ழைத்தொளிர் கின்றசெ ழும்பீடத்
தாதர வாகநி றுத்திய லங்கிர்த மாகச்சேர்
பாதம்வி ளக்கியோர் பூசனை யுந்தனி பாலித்து. (ாசுக)

பதமுறு நிர்பரு கிப்பொலன் மிக்கொளிர் பட்டாலே
இதமுட னன்குது டைந்துந லாசன மேறச்செய்
ததிமது ரஞ்செறி முக்கனி சர்க்கரை யப்பஞ்சேர்
விதவித வர்க்கமி கச்சுவை யின்கறி மேன்மேலும் (ாசுஉ)

நெய்தயிர் பானிமி ரச்செறி போனக நிறைவெல்லாம்
கைதவி ராதுப டைத்தவ ருண்பது கண்டார்வம்
பெய்தர நாமர்சங் கற்பச லந்தனி பெய்யச்செய்
தைதவர் யாவரு மமுதுசெய் திடும்வகை யைசெய்தான். (ாசுங)

அந்தணர் யாவரு மமுதுசெய் தாணபி னவர்கட்குச்
சந்தன கந்தசு கந்தவி தத்தொடு தாம்பூலத்
தெந்தவி தங்களு முதலிய பின்னவ ரெல்லோரு.
முந்தம ரச்செய்து நீவிர்கள் காணநும் முன்னேயான். (ாசுச)

அமுதுசெய் துதவுவ றக்கணை யென்றுபி னலர்மங்கை
தமியுத வோதன மிசையவி ருந்தொரு தன்னுமன்
நிமிர்சுவை யோதன முடனுண வெங்கென நேடித்தான்
அமரதிரு வாயிலில் வந்தவ சந்தனை யறிவுற்றே. (ாசுரு)

தூக்கினன் வந்திடு தவிசிடை யேயவர் தொகவைத்து
நீக்கவி ளைப்பினை யவரது கண்டழ நெடுமாலும்
போக்கறு வீரமு துண்கென நன்குபு கன்றுனய்
ஆக்கிய நல்லமு தூட்டினன் வாயிடை யப்போது. (ாசுசு)

என்னொரு நாமநீ யேனமு கின்றனை யென்றானை
நன்னய மாகவ வன்பத மேற்றலை நண்ணச்செய்
தன்னபொ லன்கழல் பற்றியெ னுதநின் னருளென்றுந்
துன்னுபி றப்பிடை தோறும மைக்கதொ டர்ந்தென்றார் (ாசுஎ)

மாலது கேட்டும கிழ்ந்துனை யென்றுமறக் கேனென்
றேலவு ரைத்தமு தூட்டிட நாமரு மின்பானார்
சாலமி சைந்தக லத்திடை யமுதொரு தானுண்டான்
கோலவி ருந்தபி ராமணர் கண்டிது கூறுற்றார் (ாசுஅ)

சூத்திர னுண்டக லத்திடை வேதிய னுஞ்சோறு
வாய்த்திட வுண்பது வந்தக வோவிவன் மறையோனோ
ஈத்துள சோறினி துண்டிழி வற்றனம் யாமின்று
கேர்த்துள தோஷநி வர்த்தியெ னேயென நினைவுற்றார் (ரசுகூ)

மிச்சினு கர்ந்தபி ரானொரு நாமரை மேவக்கொண்
டச்சுத னுமமு ரைத்தமர் வேதிய ரருகூற்று
மெய்ச்சவர் கால்டை யிட்டுள தக்கணை மேன்மேலும்
வைச்சினி தீவுழி யென்முகம் வாட்டம்வ குக்கென்றான் (ரஎஐ)

வேதிய னுகிய நீயொரு சூத்திரன் மிச்சிற்குச்
சாதக னுயின தென்னையி ழிந்தநீ தருகின்ற
ஓதன முனடவெ மக்கது நீர்வகை யுண்டோவென்
றேதம டைந்தன மென்றனர் வேதிய ரெல்லோரும் (ரஎக)

பொய்கள வோடுபொ ருந்திய கட்குடி புன்காமம்
செய்கொலை செய்பவன் யாரெனி னுங்கிரு மானமம்
பெய்தரு வாயின னேலவ ன் மிச்சிலகள் பெரிதன்றோ
எய்துவ தெவறினி துண்டன னெனறன னென்னம்மான் (ரஎஉ)

வேதியர் செய்கையெ லாமற விட்டொரு மால்நாமம்
ஓதுவ னேலவன மிச்சலை யுண்பது வொர்தீமை
தீதது செய்தனை [illegible]வகை சுந்தர பாகைக்குப்
போதுக வெனறனர் மவதிய ர மாலரி புகல்கின்றான் (ரஎங)

சித்தந லஞ்செறி சுத்தம தாகித் திகழுவைரா
கத்தொடு சற்சங் கதிடை கூடிந கவிஞர்மால்
பத்தியி னுமம் பகர்வுறின் முன்சேர் பவமெல்லாம்
மொய்த்துள நீதெல் லாமற மூட்கு முதனுனம் (ரஎச)

ஆதலி னீரே யறிஞர்கள் சொல்லு மவையெல்லாந்
தீதற யானே செய்யவ குக்குர திநனெனனுப்
போதுக வென்று நாமாகை [illegible] போதநதான்
வேதியர் சொன்ன வகாதி மூழ்கி விதிசெய்தான் (ரஎடு)

பின்னரை பீதாம் பரமது தெத்திப் பெரிதார்வந்
துன்வை வர்க்குத தானம ளித்தான் சொனவாறே
நன்னரெ னக்குச் சுத்தயவி ளங்க ननிசெய்சீர்
என்னவ ணங்கி நல்விடை பெற்றா னினிதாக (ரஎசு)

அன்பரு டன்கோ யிற்குள டைந்தங் கவரோடும்
இன்பொட ருந்திப் பின்விடை யன்பர்க் கினிதிந்தான்
முன்பொரு நார தன்கர வீணை முறைசாலப்
பொன்பத மீதிற் கும்பிடல் செய்து புகழ்கின்றான். (ரஎஎ)

அன்னவ னுக்குத் தன்கள மாலை யதைநல்கித்
தன்னக லத்துப் பொன்மணி மேவத் தழுவுற்றான்
முன்னரிய பாமை தன்னிடம் வீணை முனிமேவத்
துன்னிவ ணங்கித் தலிசிலி ருக்கிச் சொலகின்றாள். (ரஎஅ)

அவ்வவ ரெந்தச் சாதிய ரேனு மதுதேரா
இவ்விட லன்றன தன்பர்க ளெச்சிற் கேக்குற்றுச்
செய்வகை நன்றோ செப்புதி யென்னத் திகழ்வீணை
வவ்விய கையோன் பாமையை நோக்கி வகைசொல்வான். (௩௭௯)

கோமள மின்னே நின்றிரு மானிர்க் குணனுகி
நாமமு மின்றி நல்லுரு வின்றி நவையின்றிப்
பூமியி லுள்ளோ ருய்வகை ரூபம் பொலிவுற்றே
ஆமனு யிர்க்கன் பெய்திட லிவ்வா றயர்கின்றான். (௩௮௦)

ஆகலி னன்னு னுக்கொரு தோடமு மடைவுண்டோ
நீகரு தென்றே போயின பின்பந் நெடுமால்பால்
பாகன சொற்பொன் னெச்சில ருந்தல் படிதானே
போகழ றென்ன மாயன தற்கங் குரைசெய்வான். (௩௮௧)

தந்தையு டன்றாய் குருமனை மக்க டமரெல்லா
நிந்தையி லன்பா லல்லது வேறோர் நிலையில்லை
செந்திரு வேயங் கவர்கள்பொ ருட்டே செறிகின்றேன்
மைந்துற வென்சிர் வரவரு தறியார் மகியாரே. (௩௮௨)

இகபரம் வேண்டா ரெனையல தன்ப ரிதனாலே
அகமகிழ் வற்றே யவர்பெயர் சொல்வே னதுவன்றித்
தகவவ ருருவஞ் சிந்தனை செய்வே னவர்சாறத்
தொருபணி யுஞ்செய் வேனிது வேயென் றுணிவென்றான். (௩௮௩)

(வேறு) இப்படித் திருமால் பொன்னே டியம்புறு பொழுதிற் பானு
தப்பற வுதய மாகச் சார்ந்தனர் தொண்டரெல்லாம்
பொற்புறு கோயிற் குள்ளே புகுந்தரி பசனை செய்து
சிற்பரன் பதம்வ ணங்கத் திருநெடு மாலுங் கண்டு. (௩௮௪)

அன்னவர் தமைப்பக் கத்தே யமர்தரச் செய்து பொன்னே
நென்னல்யான் றோஷந் தீர்க்க நிற்புழி நேர்ந்து கொண்டேன்
நன்னயத் தின்று மன்ன நான்மறை யவருக் கெல்லாம்
இன்னமு திடுவே னென்ன வாதலா லியற்றல் வேண்டும். (௩௮௫)

என்றவன் றன்னை நோக்கி யிந்திரை யிசைந்து சொல்ல
நன்றென மறையோர் தம்பா னணுகிவே தியரே நீவிர்
இன்றுமுன் பதற்கு நேர்வி ரென்னவு மறையோ ரெல்லாம்
துன்றுது மென்றார் நாதன் கோயில் போய்த் துன்னி னானே. (௩௮௬)

அந்தணர் தீர்த்தமாடி யடைந்தனர் கோயிற் கப்போ
திந்திரை கொழுநன் பார்ப்பா னெனச்சென்று தொழுது கூட்டி
வந்துபொற் பீடத் தேற்றி மலரடி கழுவு நீர்கொண்
டுய்ந்தன னென்று கூறி முறைமுறை யுபச ரித்தான். (௩௮௭)

அறுசுவைக் கறியோ டின்சோ றடைவுட னமுது செய்ய
மறுவறச் செய்துண் போது மாலரி நாமந் தன்னைப்
பெறுமொரு பிடிசோற் றுக்கும் பேசுக வெனலு மன்னார்
உறுதொழுஞ் சொல்லி யுண்டா ருண்டபின் சுத்தஞ் செய்து. (௩௮௮)

சந்தன கந்தத் தோடு தாம்பூல முதல பெற்று
விந்தையோ டிருக்க நாதன் வேதியர் தம்மை நோக்கி
அந்தணீர் சுதின மின்று மானதா லுமைச்சே வித்தேன்
உய்ந்தனென் பேரா நந்தக் கடலிடை முழுகி யுற்றேன். (ரஅகூ)

ஆதலா லடிய ரோடிங் கியானுனு மளவு நீவிர்
ஏதமின் றிருக்க வேண்டு மென்றடி யாக ளுக்குப்
பாதபூ சனைகள் செய்யப் பரிந்தனர் கண்ட நாமர்
நாதனே யெமைப்பூ சித்த னல்லதோ வென்ன நக்கான். (ரகூஉ)

எனக்குமை யன்றி வேறே பெருமையின் றெனவி யமப
மனக்களிப் புறறுத தொணடா மருவியுண் பொழுது மாயோன்
வனக்கரத் தூட்ட வெசசில் தெறித்திட மடியின் மாற்றி
உனற்கரு மடிய ரெலலா முணபபினு மூட்டி னானே. (ரகூக)

சிலர்க்குப சரித்த லெசசில் தெறித்திடிற் றுடைத்தல் செய்து
பலர்க்குமங் குபசரிககும பரமனைப் பாரதுப் பாரப்பார்
நலத்தகு நயிட்டி கதத்தை நணணுவோன ருனு மல்லன்
வெலத்தகு தவவி ராக மேவினேன் ருனு மலலன். (ரகூஉ)

மறையவன் ருனு மல்ல னெனசசிலா வருககச் சில்லோர
நிறைபரம் பொருளே யாகி நோதரு விட்டோ பாததான்
குறைவிலா வடியாக காகக கொணடுநன் மனித வேடம்
முறைமுறை தொணடு செயது முயலகின்ற விவன்மற றென்ன. (ரகூகூ)

பகர்கின்ற வதனைக் கேட்டுப பணடரி நாதன் மிக்க
நகைகொணடு மிளிரகி றீட நலசகொளருனு டலநக ருன்கு
புகர்கொணட தோள்க ளேநது பொருபடை பொன் பூணமார்பு
முகமின்னப் பொன்னி னுடை முயங்குறப பொலிநதுநின் ருன். (ரகூச)

நின்றவவ் வடிவ நோககி நிறைமயூற யவரோ டன்பர்
துன்றிய மகிழ்சசி கூர்ந்து தொழுதுகூத தாடலானார்
அன்றரி யவரை நோக்கி யகிலபிர பஞசமாயை
வென்றுதே காபி மானம விடுதெனை யேய டைந்தார். (ரகூரு)

அன்பெனுங் கயிறறிற் கட்ட லானநா னவர தீனம்
என்பதை யன்றி வேறே யிலையென மறையோ ரெல்லாம்
பன்பல வேத மெல்லாம் பதீதபா வனனென் றுன்னை
இன்புட னுரைப்ப தெங்க ளிடத்தின்று விளங்கிற் றென்றார். (ரகூசு)

பரமபா வனவின் றுன்னைப் பார்த்தது போல நேகம்
தரமுட லெடுத்த போதுந் தயங்கயாம் பார்த்தல் வேண்டும்
கிரமுற நினது நாடிஞ் செப்பவும் வேண்டு மிந்த
வரமருள் கென்ற வநத மறையவர் தம்மை நோக்கி. (ரகூஎ)

சிரித்தருள் செய்தன் ருரைச் சேர்த்துமார் பழுந்தப் புல்லித்
திருத்திய ஞானதேவர் சேவடி யடைந்து நீவிர்
பரித்திர் மெய்ஞ் ஞான மென்று பகாந்தனன் பகரக் கேட்டோர்
மிரித்தது புரிது மென்று வணங்கினார் மீண்டு மீண்டும். (ரகூஅ)

ஞானதே வேநீ ரிந்த நான்மறை யவர்கட் கெல்லாம்
ஊனமி லுபதே சஞ்செய் தருளுக வெனவு ரைத்தான்
சானகி ரமணன் ஞான தேவருந் தாள்வ ணங்கி
ஈனமில் சொரூப சாக்ஷாத் காரத்தை யெல்லோ ருக்கும். (ாகூகூ)

இதவுப தேச மாக வியம்பினர் தலைமேற் கைவைத்
துதவிய பொழுதெல் லோரு முற்றன ரக்ஷ யத்தை
நிதமரி பசனை செய்து நிருமலன் றனைச்சே வித்து
நுதலிய தடைதீ ரென்று துவன்றனர் ஞானதேவர். (உா)

சிறிதுநாட் சென்ற பின்பு சீர்கொள்விட் டலன்பாற் சென்று
நெறிதரு மவன்றன் பாத நேர்நின்று வணங்கித் தேவா
அறிவுற வெனக்குத் தஞ்ச மாகநற் சமாதி நல்கென்
றுறிதிகொ டுரைப்பக் கேட்டங் குணர்ந்துவிட் டலன்சொல் வாளுல் (உாக)

எனக்கரும் பிராண ஞகி யிருக்கின்ற ஞான தேவா
உனக்குவேண் டியதை யானே வுதவுகின் றேனென் றேதி
மனக்கித மாக மிக்க மங்கல சுபதினத்தில்.
தனைத்தொழுந் தாச ரெல்லாஞ் சார்ந்திட வரவ ழைத்து. (உாஉ)

கீர்த்தனம் பலவும் பாடக் கிளர்திரு விழாவுண் டாக்கிச்
சீர்த்தநல் லுண்டி யாதி செயுஞ்சிறப் பெல்லாஞ் செய்து
தீர்த்தரா கியசா துக்கள் சேர்வுறீஇ ஞான தேவர்
போர்த்தினி தாகச் சூழ்ந்து போந்திடத் தானும் போந்து. (உாங)

இந்திரா யணிக்கூ லத்தி லியலளிக் கியெனு மூரில்
வந்துசெத் தேசு ரன்றான் வளர்திருக் கோயின் மாடு
பைந்துண ராரு ஜாது பாதவத் தடியி னின்று
செந்திரு நாதன் யார்க்குந் தெரிவுறச் செப்பு கின்றான். (உாச)

கார்த்திகைத் திங்கண் மேவுங் கண்ணப க்ஷத்தி லோங்குஞ்
சீர்த்திசே ரென்றி னத்திற் சேர்வன்யான் வருடந் தோறும்
தீர்த்தமா மிங்கென் றேதத் தெரிந்துள சனக ராதி
மூர்த்தியா முனிவ ரோடு முந்தரி தாசர் சூழ்ந்து. (உாடு)

ஹரிதிரு நாம கோஷ மார்த்திட வாத்தி யங்கள்
புரிவுற முழங்கத் தேவர் பூமழை பொழியக் கண்ணன்
திரிபிலா துணர்ந்த ஞான தேவர்க்குச் சமாதி தந்து
பரிவினு னுளங் குற்றப் பண்டரி புரத்தைச் சார்ந்தான் (உாசு)

சிற்சில நாள்க ளங்குச் சென்றபி னுமதேவர்
பொற்புறு ஞான தேவர் பொருந்தரும் பிரிவி னுலே
அற்பக லனுத பித்தா ராகிய செயலைத் தேர்ந்து
விற்பொரு விமானத்தேறி மேவினர் ஞான தேவர். (உாஎ)

வந்துவிட் டலனை நேரே வணங்கிப்பின் னுமதேவர்
முந்ததி சயிப்பக் கண்டு மொழிந்தவர் மனவ ருத்தம்
பிந்துறப் புரிந்தங் காறு பெறுமதி யிருந்து போந்தார்
அந்தமில் லவரைத் தியானிப் பவர்களுக் கருள்செய் துற்றார். (உாஅ)

இவ்வித நிவிர்த்தி தேவர்க் கினிதுதிரி யம்ப கத்துஞ்
செவ்விய வியற்சோ பான தேவர்க்குத் தகுதி யாக
ஒவ்வுசம் வச்ச ரத்து முவந்திடச் சமாதி தந்தான்
திவ்விய நலஞ்செய் பாண்டு ரங்கனுந் தீர்த்தன் மாதோ. (உ௯௬

ஞானதேவர் திருவடிகளேசாணம்.

ஆக சரித்திரம் ௯-க்கு செய்யுள் ௮௯௬.

முற்றிற்று.

கூர்மதாசர்சரித்திரம்

சூரியன்றனித் தோர்விடு தொன்மையர்
நேரில் மாலரி நாமநி னைப்பினர்
ஏரி லேய்பிர திட்டான மென்பதோர்
ஊரில் வேதியர் சாதியி லுற்றனர். (க)

ஏர்கொள் கால்களி லாமற் பிறந்தவர்
கூர்ம தாசரெ னப்பெயர் கொண்டிடச்
சார்வ தாகியத் தாய்தந்தை தம்வயிற்
சீர்சி றந்திடச் செல்வர் வளர்ந்தனர். (உ)

சீர்த்த தானவவ் வூரிற் சிறந்தரி
கீர்த்த னங்கள் கிளத்துகின் றோர்வயின்
ஊர்த்த டைந்தன ருத்தம காமத்தி
லார்த்த வன்பின ராகி யனுதினம். (ரு)

கேட்டு வந்தனர் கேட்புதிற் பண்டரி
நாட்டு மான்மிய மூந்நவில் வோர்களால்
ஈட்டு மின்பத் தழுந்தி யிருகரம்
கூட்டிக் கும்பிட்டுக் கூறத் தொடங்கினர். (ச)

தொடர்வின் விட்டலன் மெய்ப்புகழ் சொல்லுவீர்
முடவன் பண்டரி போக முடியுமோ
கடவு தென்னெனக் காகுத்தன் றூசர்கள்
திடமெ லாமுளேம் யாங்கள்செல் கின்றிலம் (கு)

நீசெ லற்கெங்கு னேருமென் றேநகை
தெசு றப்புரிந் தாரது தேர்ந்தவர்
மாச றுத்தொளிர் மாதவன் பண்டரி
நேச மிக்கது நேர்வதின் றேயெனு. (கூ)

அனுத பித்தங் ககன்றனர் சின்னெறி
நனிந கழ்நகுந லந்திகழ் மாருதி
சினக ரத்துத தெழும்பசி தாகத்தால்
மனமி ளைத்துவ ருந்திவி ழுந்தனர். (எ)

சீவு ரட்சக னேதிகழ் பண்டரி
மேவு முத்தம னேயினி வேறிலர்
காவல் செய்பவர் நீகளே கண்ணதாய்
ஆவல் கொண்டெனை யாண்டிட வேண்டுமே. (அ)

என்று தோத்திரஞ் செய்தன ரேத்தலும்
நன்று பண்டரி நாதன யந்தனன்
ஒன்று வேதியனாகியங் குற்றனன்
நின்று நீரொங்கு நேருதி லென்றனன். (க)

பண்ட ரிக்குப படரும கருத்துளேன்
அண்டி னேனெனை வன்னவர் கூறலும்
கொண்டல் வண்ணனுங் கூடி னதுதுணை
மண்டெ னக்கென மாமகிழ் கொண்டனன்- (ஙு)

எய்துங் காலில னாகிய வென்றுணை
நொய்து மற்று நுமக்கிய லாததே
ஐது கூம்பெய ரேதுரை யீரென
வெய்தில் விட்டல னென்பெய ரென்றனன். (ஙக)

இன்னும பண்டரி யிற்கடை வைத்துளேன்
துன்னு கின்றன னங்குத் தொடர்ந்துமை
நன்னர் மெல்ல நடப்பவன் யானென
மன்னு கூரும தாசர் மகிழ்ந்தனர். (ஙஉ)

அட்டுப் போகக மன்பினீ ருண்டிட
இட்டுப் பண்டரி யெய்து மளவுநான்
முட்டில் லாமலி யற்றி முயங்கிடம்
கிட்டு வேன்முந்தி யென்று கிளத்தினன் (ஙகூ)

அன்றி ராவவ ரோடு மமர்ந்துகீழ்
என்று தோன்றுமு னேயெழுந் தேகுநீர்
சுன்றி டும்வழி நீதெனச் சொல்லியே
சென்று பேரச்செய்தேமறை வாயினன் (ஙச)

தாசர் தாமுந் தவழ்ந்தொரு தங்கிடம்
தேச நுங்கதிர் பாடுறச் சென்றனர்
நேச ஞனநி மலனு மவ்விடத்
தேசி றந்துவந் தின்னமு தூட்டினன். (௩௫

வாவி சேரி வசதியில் லாவிடம்
மேவி லங்கவர் மேவவ மைத்துடன்
தாவி லாமதி நான்கு தவழ்ந்தவர்
ஆவ லோடு லகுளையை யண்மினர். (௩௬

அன்று கார்த்திகை யான தசமியாய்
நன்று நாளை யேகாதசி நண்ணிடச்
சென்று சேருவர் செல்லுவோர் பண்டரி
என்றி யான்செல்வ தென்றுளத் தேங்கினர். (௩௭

கண்ணனே முகில் போலுங் கருநிற
வண்ணனே பொன் மகிழுங் கொழுநனே
எண்ண னேரு மிறைய வனேயுனை
நண்ண கிற்கில ஞளையு நானரோ. (௩௮

என்செய் கேனென் றிருகரங் கூபபியே
முன்செ றிந்தவர் தம்முன் மொழிந்தனர்
பொன்சி றந்த புகர்நிறத் தெம்பிரான்
தன்சி லம்படி காணுந்தகவிலேன் (௩௯)

ஆத லாலிவ் வனுதன் மிசைத்தயை
மாத வன்செய்திங் கேனும்வந தன்புடன்
தீதில் சேவை தரும்படி செப்புவீர்
போது வீரென நன்றென்று போயினர் (௪௦)

ஞான தேவர் முதலிய நால்வரோ
டான நாமரு மந்தவி சோபரும்
கான மோடரி நாமங் கழறியே
ஏனை யன்பர்க ளோடினிதாடினர் (௪௧)

பாண்டு ரங்க னவர்தமைப பார்த்தருள்
காண்ட வேயெனக் கின்னுயி ராமிந்த
மாண்ட ஞானநன் மாதவர் முன்னவர்
பூண்ட தானவி ராகப் பொருப்பரோ (௪௨)

ஆன்ம போதக ராயருள் கின்றசோ
பான தேவர்வி சோபர்பண் பாகிய
ஞான யோகிய ரானநல் லன்பரோ
ஊன மில்லவ ரென்னவு ணர்த்தினன் (௪௩)

எனது நாமஞ்சொல் வோர்களி லேமிகு
கனமு லாவிய காரண நாமர்க்கு
நனிநல் லன்புட னும நவில்வதால்
இனிது நாமதே வென்னத் தகுமென (௪௪)

அவரா மார்போட ணைத்துக்கொண் டானந்தம்
இவரு போது லகுளை யிருந்துமா
தவனன் னுமத்தை சாற்றிக்கொண் டேமிக
நவநல் லன்பர்கள் நண்ணினர் கோயிற்கே (உரு)

வந்து மாதவன் பாதம்வ ணங்கினர்
சிந்தை யன்புமி கச்சிறந் தேத்தினர்
மூந்து கூர்மர் மொழிந்ததை யெம்பிரான்
விந்தை கூர விளம்பினர் வேண்டினர் (உசு)

வினவி மாதவன் மிக்க விரைவுடன்
தனது பானின்ற தண்ணளி நாமரை
அனக ஞானநல் லோரைமிக் கன்பொடு
நனிவி ரும்பினன் நோக்கி நவிலகி ன்றான் (உஎ)

கூர்ம தாசன் குறித்தெனைக் காணவே
ஆர்வ மிக்குள ஞதலி னீவிரும்
வாரு மென்றுட னேகொடு மன்னினன்
சாரு நாமர் தமைவினை யாடவே (உஅ)

எண்ணி யவ்வழி யவ்விரு வோரையுங்
கண்ணி யொன்று கழறுகின் றான்மறை
நண்ணி நாளு நடங்கிளர் கின்றதாள்
மண்ணின் மீது வரவலி தாகவே. (உகூ)

மிக்க தாக விரும்பினன் யான்புனல்
புக்க துண்டு வருமள வும்புகுந்
திக்கடைக்க ணிருத்தி னொச்சொலித்
தொக்க தோர்கொடிப் பாதையிற் றுன்னினன் (௩௩)

சாவந் தியாமேள தாச ரரிபெயர்
ஓவதின்றி யுரைத்துக்கண் மூடியே
மேவு மெய்யவ சத்தொடு மேவிய
ஆவ யிற்சென் றவரா யுணர்த்தினன் (௩௪)

அவர்வி ழித்தனர் நோக்கின ரையன்றன்
நவவி சித்திர நண்ணிய மேனியை
உவமை யற்றநீ யென்னுழை யும்வரத்
தவமி ழைத்ததென் னேவென்று சாற்றினர் (௩௨)

தழுவித் தாள்களிற் றாழ்ந்துமெய் யன்பினில்
முழுகி நின்ற வவர்முக நோக்கியே
அழிவி லோருரை யச்சுதன் கூறுவான்
வழுவி லீர்நான் வருவழி தன்னிலே (௩௩)

இருவர் சோர ரெனைத்தொடர் கின்றனர்
வெருவி யுன்வயின் மேவின னீயெனைக்
கரவு செய்கெனக் கண்ணிச் சிறிதுபோ
திரவி தன்னையெங் கேயொளிக் கின்றதே (௩௪)

அண்டம் யாவும் வயிற்றி னடக்கிய
கொண்ட லேயுனை யெங்குக் கொடுசென்று
கண்டி டாவகை செய்வது காணென
விண்டு ஞானம் விளம்பவிப் போதெனே (௩௫)

விரைவி லென்னை மறைத்தியென் றேவிளம்
புரைவி னவி யுசாவின ருள்ளத்தைப்
புரைத புத்துப் பொதிவதல் லாலொரு
தரையி லையென்று தன்றனி மார்பையே. (௩௬)

போழ்ந்த போது புகுந்தனன் மார்பிலே
வாழ்ந்தி ருக்க வயங்கு கொடிகளாற்
சூழ்ந்து சுற்றித் தொடுத்திருந் தார்வயின்
ஆழ்ந்தி ருந்தவ னங்கறை கின்றனன் (௩௭)

மெள்ள விந்தநல் வேளையி லேசெய்த
எள்ளி லாவுப காரத்துக் கென்செய்வேன்
வள்ள லேயொர்கை மாறிலை மற்றென்றான்
உள்ளமேவிய வொண்பொருளானவன். (௩௮)

ஆரவெங்கு மமர்ந்துமென்னுவிக்கா
தாரமான தயாநிதியேயெனை
நேரநின்றதற்கேதுநிரப்புவென்
சேரவென்று தியானித்திருந்தனர். (௩௯)

அங்கிருந்தவரான நன்னுமர்தாம்
எங்குப்போயின னெம்பெருமானெனுத்
தங்குகின்றிலர் சார்ந்தவன் வந்திலன்
பொங்குகின்ற நெடும்பொழுதாயிற்றே (௪௦)

என்றுமற்றவனெய்தடி நோக்கியே
சென்றிச்சாவந்தியாமேளர்சேரிடம்
நன்றுதாழ்ந்திங்கு நண்ணியநாதனை
ஒன்றிக்கண்டதுண்டோவென்றுரைசெய்தார் (௪௧)

மோனமொன்று மொழிந்திலராயுற
லானபோதிவர் மார்பிலமர்ந்தனன்
பானம்வேண்டும் பரமன்றனையிவர்
தான்விழுங்கிய தெப்படித்தானெனு (௪௨)

காணுனுது கரந்தனையாயினி
யாணரிப்பொழுதேயுயிர் மாய்வன்யான்
மாணவந்தெனைக்காவெனமாதவன்
எணகத்துளே னெவ்வகை யெய்துவேன். (௪௩)

என்றுமெள்ள விசைப்பதுகேட்டனர்
கன்றிமெத்தக்கதறியழுதனர்
துன்றியுள்ளுறை சோதிதனைக்கொண்டு
நின்றதாசரை நோக்கிநிகழ்த்துவான். (௪௪)

என்னைக்கண்டிலனாகி யிந்நாமன்றான்
மன்னப்பட்டனன்றுன் பத்தில் வைத்தநீர்
நன்னர்க் காட்டுநீர் நாமன்றனக்கெனை
என்னக்கேட்டவா நாமர்க்கிசைக்கின்றார். (௪௫)

வருந்தன்மின்னென மாலுக்குநாமர்க்கும்
பொருந்துதண்ணளியுமனபும பொங்குதல்
தெரிந்துமற்றவர் தேறவழித்தனா
வரிந்திருந்த கொடிகளை மால்வந்தான். (௪௬)

கண்டுநாமா களிந்துகழல்பற்றிக்
கொண்டு நின்றனர் தம்மைத்தழீ இக்கொடு
தொண்டர் கண்ணீர் துடைத்துத்திருத்தினன்
அண்டி டந்தந்த வன்னவரோடுபின். (௪௭)

ஞானதேவரு நாமருஞ்சேரவே
ஆனகூரும தாசரகத்துறத
தானினைந்து தழீ இக்கொடுசார்ந்தனன்
மேனிகழ்ந்தலகுளை விமலனே. (௪௮)

சார்ந்தசேதியைக் கூரும்தாசரும்
நேர்ந்துகண்டு நெடிதுபணிந்தன்பு
கூர்ந்துதோத்திரஞ் சொல்லிக்கொண்டாடினர்
ஆர்ந்த நான்குகையாலுமணைத்தனன். (௪௯)

யாது நல்வரம்வேண்டு மெனச்சொல
மாதவன்றனை நோக்கிமகிழ்ந்திவண்
நீ தயங்கி நிலாவுகநாடோறும்
காதலோடெனக்கட்டுரை செய்தனர். (௫௦)

பாண்டுரங்கனு நன்றெனப்பாங்குடன்
ஆண்டும்பண்டரி யாகவமர்ந்தனன்
வேண்டுநண்டு விரிச்சிகமாமதி
ஈண்டுகின்ற வெகாதசிதன்னிலே. (௫௧)

லகுளைதன்னினு நல்லன்பர்யாவரும்
மிகுவிருப்புடன் வேண்டிவிமலனைத்
தொகுதிகூடித் தொழுது துதிசெய்வார்
தகுவதாகத் தனிநடஞ் செய்தரோ. (௫௨)

கூர்மதாசர்திருவடிகளேசரணம்

ஆகசரித்திரம் (எ) க்குச் செய்யுள் (அகக)

முற்றிற்று.

ராகாகும்பார் சரித்திரம்.

வயிராக சிரோன்மணியாய் வருராகா கும்பாராதாம்
செயிரதீருங் குசராத்தி தேசதிற் சோகுயவா
பயில்வாழ்க்கைத் துணையான பாங்காபா யிமனைவி
உயிர்போலு மகள்வங்கா வுடனேபண டரிவாழவா. (க)

நவபாண்டஞ் செய்துவிற்று நண்ணுவதால் சீவிபபார்
உவமையிலா வரிநாம மோதிவெகு நாள்வாழநதா
தவநேயத் தொடுவாழ்வு சார்ந்தவொரு நாடனிலே
அவர்புரிந்த பச்சைமட்பாண் டங்காய வதுதனிலே (உ)

ஓர்பூனை மூன்றுகுட்டி யீன்றதனுள் ளேவைத்து
நேர்பாலங் கிரவுக னேயமுந்று நோந்தளிததுச
சார்போதி விரைக்காகத் தான்பிரிந்த காலததில்
ஆர்சாலைச் சுடும்பாணடத் தொடுகுட்டி யழவிட்டா. (ங)

குட்டியிருப பதுதெரியாக் குயவரழல் மூட்டிவிடக்
கிட்டியது தாய்பபூனை குட்டிச்சால் கிடையாமல
மட்டறுதுன் பத்துடனே வலிந்தழுது கத்துதறுன்
சுட்டிடுகூனையிலிருந்த குட்டிசெவி களிற்றெடர. (ச)

கேட்டவையுங் கத்தவது கேட்டிதுவுங் கத்தவுங்நன்
மாட்டியரா காதெரிந்து வயிற்றுமுகத் திலுமோதி
நீட்டுதய ரொடுமனைவி முகநோக்கி நேயமிக
நாட்டுகுட்டி யிருப்பதனை நான்றெரியா தேயிட்டேன். (ரு)

கூனையின்மட் சாலதிலே யிருந்துகுட்டி படுதுயரும்
கோனையுணர் மார்ச்சாலத் தாய்புணருங் கொடுந்துயரும்
வேனையருள் பாண்டுரங்கன் விலகவருள் செயவேண்டும்
வரனையிலேய் கண்மடவா யெனவருந்தி மயங்கினர். (சு)

எரிந்துறுகு னையைச்சூழ்ந்து வரும்பூனை யிசைகேட்டும்
பரிந்துவிழும் பதிதுயரைப் பார்த்தும்பாங் காபாயி
கரிந்துவிழுங் கொடிபோலக் கதறியழு துடன்வீழ்ந்தார்
தெரிந்தருளப் பாண்டுரங்கன் றிருவடியை நினைந்தழுதார். (எ)

பண்டரிநா தாபக்த பாலனருக் மணிரமணு
அண்டியபாண் டவுரரக்கு மாளிகையி லவியாதும்
தொண்டர்பிர கலாதரெரி துனைந்துமடி யாதுமருள்
பண்டரிக நயனத்தாய் பூனைக்குட்டி களைக்காப்பாய் (அ)

ராகாகும்பாசரித்திரம்

காப்பாயே லினியிந்தக் கடுந்தொழிலாஞ் சுடுந்தொழிலை
நீப்பாவே னெடுமாலே யெனவேண்டி நெடுங்கண்ணீர்
வாய்ப்பாக மனைவியொடு புரண்டுமண்ணில் வருந்தியரி
பேர்ப்பாடல் புரிந்திருக்க விரண்டுநாள் பின்னிட்டு. (கூ)

மூன்றுநாள் நெருபபாறி முடிந்தபின்பு குட்டிகளும்
தோன்றுதுள் ளிருந்துகத்தச் சூழ்ந்துறுபூ னைபுங்கத்தச்
சான்றுரு மனைவியருஞ் சார்ந்தோடித் தாம்பார்க்கக்
கூன்றுழி வேவாதொன் றிருந்தகுட்டி களைக்கொண்டு (ஏ)

கண்டுமிகு களிகூர்ந்து மூன்றுநாள் பால்காணா
தண்டுகுட்டி களைநோக்கி யனுதபித்துப்பாண்டுரங்கன்
மண்டுதயை புரிந்ததனை மனத்துணர்ந்து தாமிகவுங்
கொண்டகொடுந் துயர்கடிந்தா ரவைகண்டு கொண்டுறார் (ஐக)

இருவர் பத்தி தனை வியந்தா ரித் தொழிலை விடுவெனென்று
திருமகளு யகனறிய வேண்டியதாற் றீர்துமென
மருவியவத் தொழில் விடுத்து மறையவர்க்கெல் லாமளித்துத்
தருவிறகு காட்டில் விழுந் தவை திரட்டித் தாங்கொண்டு (யஉ)

விற்றதிதி களுக்கீந்து மிகுந்த வற்றைத் தாமுண்டும்
நற்றுறுபண் டரிவாழு நாதனது திருநாமம்
சொற்றுறுகுப் பையிற் கிடக்குங் கிழிந்ததுணி களையெடுத்து
மூற்றுறமூ டுவர்மானங் தெரிவதனை மூதுரார் (யகூ)

பார்த்து லகத்தவர் தெய்வம் பரவிமகன் பொருள்வேண்டல்
தீர்த்திவர்கள் வேறேயோர் சீவனுக்காத் தொழில் மறுத்துக்
கூர்த்தசெய னன்றென்று குறித்துமிகக் கொண்டாடச்
சீர்த்தவொரு நாள் வங்கா வீமநதிக் கரை சேர்ந்தாள் (யச)

அப்புனலி னுமதே வருள் புதல்வி யாடை தனைத்
தப்பினளங் கிருக் கவுங்காத் தான் மூழ்கிப பூசைசெயத்
துப்புடன்மற் றவள் துவைக்குந் துளிதெறித்து மேற்றுவ
இப்படி நீ தப்புவது மியல்போ சொல் லெனவவளும் (யரு)

பாண்டுரங்கன் றனைவேண்டிக் காமியத்திற் பரிவுகொண்டு
வேண்டுகுலத் தொழி லதனை விடுத்து நெறி தப்பியலைந்
தீண்டுகுயச் சாதிகட்கு மேற்குமோ பூசையென
ஆண்டுவங்கா வுனது தந்தை யழுதுவிட்ட லன்றன்னல் (யசூ)

செத்தபசுத் தனை யெழுப்பச் செய்ததுகா மியமலவோ
உய்த்துரைத்தி யெனவொருவர்க் கொருவர் மிக வாதாடி
மெத்தமுனிந் தவரவர்தம் வீடடைந்தார் நாமருந்தம்
சித்தமகிழ் கோயிலின்று திருமனைமே வியபின்பு (யஎ)

ராகாகும் பார்பயந்த நற்புதல்வி யுமை மிகவும்
ஆகாத தூஷணைக ளறைந்தனளென் றவளுரைக்க
வாகான நாமதே வருஞ் சிறிதி யோசித்தீ
மாகாள முகிலனை ... வளர் கோயில் மீண்டுவந்து (யஅ)

நாதா நின் னடியரெனும் ராகாகும் பாருன்பால்
தோன காமியரோ சிறந்துளநிட் காமியரோ
யாதான தவர் கருத்தை யறைதியெனப் பாண்டுரங்கன்
மேதாவி யானவுவன் விழைவறுநிட் காமியனே (யகூ)

எனநகைத்துப் புகன்றருள வெம்பிரா னவர் பெருமை
தனையெனக்குக் காட்டுகெனத் தானுருக்கு மணியுடனே
வினவியுநா மனையழைத்துக் கொடுபோந்தான் விறகேடுமெ
வனமதனி னடுப்பகலில் வந்துரா காகும்பார் (உய)

மண்ணிலுயிர் மாயாமல் மற்றவர்தந் தேவியொடு
நண்ணுவதுந் தனிவிறகு நாடுவது நனிதெரியக்
கண்ணிவந்த நாமருக்குக் காட்டவவ ரும்மிவரைப்
பண்ணுகசோ தனையென்னப் பதுமைகர கங்கணத்தை (உக)

ஒருபுறத்தில் கிடத்தியதன் மேலுலர்ந்த விறகதனை
மருவவைத்துத் தூரத்தே மறைந்திருக்க ராகாவுந்
தருவிறகு தனைத்தேடி வரும்போது தாங்கண்டார்
வெருவிமிகத் தூரத்தே விலகிநிற்க வேண்டுவார் (உஉ)

விறகுடனே கங்கணத்தை மேவியதம் மனையவளுக்
கறிவுறுத்த வேதோதீ தாயிற்றென்றவர் வெருவி
அறவிலகி யப்புறத்தே யகல்வதுகண் டந்நாமர்
நறவொழுகு துளவினனை நன்றுபணிந் துரைசெய்வார் (உரு)

கருணைவழி வுறுகண்ணு காகுத்தா நினதடியை
மருவுறுரா காகும்பார் மன்றநிச பத்தியுளோர்
அருளுதிநின் சகுணவடி வதைக்காண வெனவேண்டத்
திருமருவு மணிமார்பன் சிரித்தொன்று செப்புகின்றான் (உச)

நானிந்த ராகாகும் பார் நடக்கை தனைச்சொன்ன
தானதுவோ வில்லையோ வறைதியின்ன முங்காண
மானநினை வுளதோசொல் லெனவுக்க மற்றையவர்
ஊனமிலா ராகாவுக் கொருவருநே ரின்றெனவே (உரு)

ஓவறுசீ ருருக்குமணி யொடுநாம ரொடுகூடி
மூவரும்ரா காகும்பார் முன் வந்தங் கிருவருக்குந்
தாவிலருள் செய்து நிற்கத் தாள்பணிந்து சேவித்தார்
ஆவலுடன் ராகாகும் பார் மனைவி யுடனடைந்தே (உசு)

ராகாகும்பார் திருவடிகளேசரணம்

ஆக சரித்திரம் அ-க்கு செய்யுள் கூடிஎ

முற்றிற்று.

கோராகும்பார் சரித்திரம்.

சோதிக மூரி லெல்லாஞ் சிறந்துள தேர டோகி
ஊரதனிற் கோரா குமபா ரொருவரில் வாழ்க்கை மேவி
நேர்தர வுண்ணும் போது நிலைகொடு கடக்கும் போதுஞ்
சார்தர விருக்கும் போதுந் தனித்தவ ரொழுமப் போதும (க)

பிரபஞ்ச விவகா ரங்கள் பேணுறு பொழுதும் பாண்டம்
திரமுறச் செய்யும் போதுஞ் சிரமந்தீர் பொழுதுந் தம்முள்
விரவுறப் பாண்டு ரங்க விமலனை யிடைவி டாமல்
பரிவுடன் றியானஞ் செய்து பசனையுஞ் செய்து வாழ்ந்தார் (உ)

ஒருபக லிவர்க்கு முன்னே யூர்தரு சேயை விட்டுப்
பருகுநீர் கொண்டு மேவப் பாரியார் போக வன்னார்
மருவுமுற் றத்திற் சேர்த்து மண்மிதிப் பதனுட் சேர
வருமொரு சேயை நாமம் வழுத்திமெய் மறந்தா ராகி (ங)

படருமண் ணோடு சேர்த்து மிதித்தவர் பரிந்து நிற்கக்
குடமுடன் வந்த பாரி குழவியைக் காண்கி லாராய்த்
திடமுட னரிநா மத்தைச் செப்பினர் தியானந் தன்னால்
அடையுமா னந்த பாட்ப ராயவ சத்த ராகி (சு)

மண்டனை மிதித்து நிற்கும் வல்லவர்தம்மை நோக்கிக்
கொண்டபாற் குயங்கள் பொங்கக் குழவியெங் கேயென் றேங்கி
மண்டின குருதி யோடு மண்ணோடு மிதிக்கப் பட்ட
துண்டமா முடலுங் கண்டு துணுக்கென மார்பில் மோதி (ரு)

புவியின்மே லலறி வீழ்ந்து புறண்டழு தாகு ழந்தாய்
அவிதர லாயி னுயோ ஐயயோ கொஞ்ச மேனுங்
குவிநினை வின்றிச் சேர்த்துக் குழவியை மிதித்துக் கொன்றீர்
இவிடம்விட் டெங்கே னும்போ யிறந்துநீர் படுதி யென்றார் (சு)

மனைவியார் கடின வார்த்தை வழங்குதல் கேட்டுச் சற்றே
நினைவுவந் தெனதுள் ளத்தே நிலைத்தவை குந்த நாதன்
றனைவிகா தஞ்செய் தேநீ தவிர்த்தனை யன்றோ வென்று
சினமிகத் தண்டங் கொண்டு தேவியார் தமைய டிக்க (எ)

அருகுறும் போதி லென்னை யழகிய விடலனாணை
மருவுறத் தீண்டல் செய்யா திருக்கநீ யென்ற வார்த்தை
வெருவுறுத் திடக்கேட் டாங்கே விரைவிலர் பொறுத்தி ருந்தார்
தெரிவுற லாகி யூரார் திரண்டனர் வந்து கண்டார் (அ)

சேற்றிலே குழந்தை சாவச் செய்ததென் வந்து பார்த்தோம்
கூற்றெனக் கோரா கும்பார் குழவியைக் கொல்வ தான
மாற்றரு வெறியெவ் வாறு வந்ததோ வென்பார் சில்லோர்
தோற்றின னுனக்கு நன்றே பதியெனச் சொல்வார் சில்லோர் (க)

அரிநினை வாயி லேது மறிவின்றிச் செயுமோ வென்பார்
தெரிவுறு சில்லோ ரென்ப திவையெலாஞ் செவியி லேறார்
விரிமுகச் சீய நோக்கி வெறுத்தநாய் குரைத்தல் கேளாப
பரிசெனக் கோரா கும்பார் பாண்டுரங் கனைச்சிந் தித்து (ம)

பசனைசெய்திருக்க மற்றை நாளந்தப் பாரி யாரோ
நிசமுற மனத்தி லுன்னி நேசமெய்ப் பதிக்குநேரோ
வசையுறப் பேச லான வார்த்தையை மகிழ் நருக்கு
நசையுறத் தாள்வி ளக்கப் புனல்கொடு நண்ண வந்தார் (யக)

கண்டகோ ராகும் பார்பின் னிகழ்ந்தன கருதி மின்னே
பண்டரி நாதனுனை பகர்ந்தனை தொடக்கூ டாதென்
றுண்டது விருக்கத் தீண்ட லுறுவதோ வெனக்க டுத்தார்
அண்டிய மனைவி யாரு மகவின்மே லாசை யாலே (௨)

மற்றொரு மணஞ்செய் தேனும் பதிக்குநன் மகறுண் டாகப
பெற்றுறத் தந்தை தாய்வாழ் பெருமனைக் கேகி யன்னா
நற்றுற வணங்கித் தன்னை நாதனா மறுத்து நின்ற
பெற்றியால் பிள்ளை வேண்டிப பின்னவட் டருகவென்றார் (௩)

நன்றென வவரு நேர்ந்து நல்லநாள் கருதிப்பின்னை
மன்றலர் குழலி னாளை மணஞ்செய்து கொடுக்கும் போது
நின்றகோ ராகும் பாரோ நீரிந்த மூத்தா ளான
பொன்றளிர் மேனி யானைப் போலிவ டனையும் போற்ற (௪)

வேண்டுமென் றுறவி னோர்கள் விருப்புற வழங்கப் பின்பு
பூண்டகோ ராகும் பார்முன் போற்றிய விரதம்போற்றித்
தீண்டிலர் இனையார் தம்மைத் தேர்ந்திலை யவரக் காட்டு
மூண்டது நினக்கெவ் வாறோ வெனக்கதே முடிந்த தென்றார் (௫)

பின்னவ ருரைப்பக் கேட்ட பெரியவ ரவரைத் தேற்றி
நன்னரந் நாளி னேரு நடுநிசி நாதர்தூங்கு
மன்னிய வணையிற் சார வந்திரு புறத்துந் தூங்கத்
துன்னினர் தாமுங் கூடத் துயில்படவர் கைக டேக்கி (௬)

இருவரு மிரண்டு மார்பு மேற்றின ரிருக்க வன்னா
திருவிழி மலர்ந்து நோக்கித் தீர்ந்ததே விரதந் தீண்டி
யரிவையர் தம்மை யென்னு வருவருத் தயில்வா ளாலே
ஒருகையைத் துணித்து மற்றை யொருகையை வாள்வா யூன்றி (௭)

துணித்தன ரிருக்கக் கண்ட தோகைய ரிருவர் தாமும்
மணத்தது சேய்வேட் டன்றோ வாய்ந்தது கைபோ தற்கோ
புணர்ப்பதிங் கினியென் னேயென் றலறினர் புலம்பி நைந்து
நணித்துநங் குடும்ப மெங்ங னடக்குமென் றழுதல் கண்டு (௮)

அன்பரா யாதரிப்போ னுகியபாண்டு ரங்கன்
இன்பொடு துணைசெய்வானு யிருக்கமற் றென்னே நீவீர்
துன்புறு கின்ற தென்று துணைசெய்விட் டலன்ற னுமம்
மன்புதா மமிர்தந் துய்த்தா லெவ்வகைப பிணியு நீங்கும் (௯)

என்றவர் தம்மைத் தேற்றி யிணையிலாக் கோரா கும்பார்
நன்றரி பஜனை கூறி நண்ணுநா ளாடி மாதந்
துன்றெகா தசியிற் பாண்டு ரங்கனைத் தொடர்ந்து சேவை
மன்றவா னந்தங் கொண்டு மனைவிய ரோடு வந்தார் (௨௫)

சுந்திர பாகை யென்னுந் தடநதி தன்னி லாடி
முந்து புண்டலிகர் தம்மைத் தொழுதனர் முழுதும் வாழ்த்திச்
சுந்தர விமல னுளந் துலங்குபண் டரியைச் சூழ்ந்து
வந்துறு கோயில் மேவி மாதவன் றனைச்சே வித்து (௨௬)

தழுவினர் தொழுது நிற்கத் தவலறு நாமதேவர்
குழுவொடு தாளம் வீணை மிருதங்க முதல கூட
வெழுமொலி யோடு கையி லுவணநன் கொடியை யேந்தி
நழுவலில் பாண்டு ரங்க னுமகீர்த் தனங்கள் பாடி (௨௭)

ஆடின ரதனைக் கண்டு தாமுந்த மங்கைத் தாளம்
போடுத லொடுசே வித்தல் பொருந்தமுன் கரங்க ளின்றி
வாடின ரரிநா மத்தை வழுத்தினர் நாணிக் கைகள்
மூடினர் நினைவு கண்டு முகுந்தனும் பாண்டு ரங்கன் (௨௮)

முன்புள படிக்குக் கைகள் முளைத்திட வருளிச் செய்ய
அன்பொடு கைகள் கொட்டிப் பாடினர் தொழுதா ராடி
இன்புறு தலையெல் லோருந் தெரிந்தனர் வியந்து நோக்கி
மன்பர வசத்த ராகி மருவுகோ ராகும் பாரை (௨௯)

தொண்டரிற் பெரிய ரொன்று தோத்திரம் பலவுஞ்சொல்லி
மண்டினர் கண்டு மூத்த மனைவியார்மலர்க்கை கூப்பிப
பண்டரி நாதா பத்த பாலன பதும நாபா
தண்டுளை வணிந்த தாமோ தரவெனத் தொழுதுவாழ்த்தி (௩௦)

கைவர வன்பருக்குக் கருணைசெய் கமலக் கண்ணு
மைவரு மேனி மாயா மகவின்றி வருந்து கின்றோம்
நைவது தெரிந்தி லாயோ நங்கண்மேற் கருணை யின்றோ
சைவலம் பொருவுங் கூந்தற் றூமகாக் கிழத்தி நேயா (௩௧)

என்றுளத் தழுங்க லோர்ந்தா னிந்திரை கொழுந னுங்கு
நன்றருள் புரியப் பிள்ளை நகழ்ந்துமுன் வருதல் கண்டு
பொன்றின பிள்ளை யென்னே பிழைத்தது புதுமை யென்னத்
துன்றின தாய்கண் டோடித் துணைமலர்க் கரத்தி னேந்தி (௩௨)

மார்பிடை யணைத்துமேன்மேல் மகிழ்வுகொள்பொழுது மாயோன்
சீர்பெறத் தோன்றிக் கோரா கும்பாரைத் தெரிய நோக்கி
வார்குழ லிருவ ரோடு மகிழ்ந்தனைந் தின்று தொட்டுச்
சார்தரல் வேண்டு மென்று தகையறப் புணர்வு தந்தான் (௩௩)

அன்னதோர் புதுமை யெல்லா மறிந்தசே ரன்பர் யாரும்
பன்னுதோத் திரங்கள் செய்து பணிந்தனர் பாடி யாடி
மன்னினர் மங்க ளார்த்தி மகிழ்ந்தனர் புரிந்து வாழ்த்தித்
துன்னுறக் கோரா கும்பார் தொண்டைநா நோக்கிச் சொல்வார் (௩௪)

அன்பர்நீ ரெல்லாருஞ்சேர்ந் தடியனே னகத்து மேவி
இன்புறு கருணை செய்ய வேண்டுமென் றிரந்து வேண்டத்
துன்புறு தொண்ட ரெல்லா நன்றெனத் தொடர்ந்து போந்து
முன்பவ ரிருக்கு மில்லின் முயங்கினர் கோரா கும்பார் (கூ0)

பாத பூசனையே யாதிப் பண்பெலாம் பண்ணித் தக்க
வாதனங் கொடுத்தெல் லோர்க்கு மமைந்தபி னறுசு வைத்தா
மோதன் மருத்தி மற்று முளவுப சார மெல்லாந்
தீதற வியற்றி யாவுந் தீர்ந்தபின் ஞான தேவர் (கூக்)

நீரிவ ணுய்த்தல் செய்ய நிரம்பின ரான பாண்டத்
தோர்தரல் வேண்டுஞ் சுட்ட துஞ்சுடா ததுமென் றோத
நேர்தரக் கோரா கும்பா ரெழுந்துகை நிலைத்தண் டத்தால்
ஒரொரு வரையுங்கொட்ட வுணர்த்தில ரிருப்ப நாமர் (கூஉ)

தலையிலுந் தட்ட வந்த போதவ ரைத்த டுத்த
நிலையிலே பச்சைப் பாண்ட மிவரென நின்று நாக்கச்
சிலையிலேய் புருவ முக்தா பாயியுஞ் செப்பு கின்றார்
உலைவிலி ருமக்கெவ் வாறு தோற்றிய துண்மை யென்று (கூகூ)

மிகவும்வல் லீரென் றோத வினவினர் தாமெல் லோரு
நகைசெய நாம தேவர் நாணின ரெழுந்து நாதன்
அகமகிழ் கோயின் மேவி யலர் மகள்கேள்வன் றன்னை
முகமலர் பொலியக் கண்டு கண்கணீர் மொய்ப்ப நின்று (கூ0)

எனக்கவ மான மின்று நேரிட்ட விதனால் மிக்க
மனத்துய ரடைந்த தென்ன மாதவன்றழுவிக் கொண்டே
உனக்கியா ரேது செய்தா ருற்றதென் னுரைத்தி யென்னத்
தனக்குநே ரிட்ட தன்மை சாற்றுவார் நாம தேவர் (கூடு)

இன்றுநின் கோரா கும்பா ரெங்களைக் கூப்பிச்சென் றில்லில்
நன்றுண வளித்தி யார்க்குநன்கு ற வமைத்துத் தண்டந்
தன்றிருக் கரத்தா லேந்தித் தலைதொறும் புடைக்க யாரும்
ஒன்றையு முரைக்கா துற்றா ரோங்கின ரென்கம் மீது (கூஅ)

அதுகண்டு வீமங் கொண்டே யங்கையாற் றடுக்கத் தாசர்
இதுபச்சைப் பாண்ட மென்ன யாவரு நகைக்க லுற்றார்
விதுமுக முக்தா பாயி மிக்கெனைப் பகிடி செய்தார்
கதுமென வெழுந்து நின்பாற் கழறிட வந்தே னென்றார் (கூஎ)

திருமக னுதன் கேட்டுச் சிரித்துநீ யுபதே சத்தைக்
குருவையிற் பெறுத பெற்றி குறித்தன்பர் குழாத்து ணேர்ந்து
தெரிதரக் கோரா கும்பார் செப்பிய துண்மை யென்னப்
பரிவுறு நாம தேவர் பகவருவான் றொடங்கி னாரே (கூஏ)

பண்டரி நாதா வென்றன் பரிபவ மெல்லா நின்பால்
விண்டது மாறித் தேற வேண்டியான் வந்த தற்குத்
தொண்டரைப் போல நீயுஞ் சொல்லுத றகுமா வென்று
கண்டனி னீர்த தும்பக் கழறின ராகப் பின்னால் (கூகூ)

என்னுயிர்க் குயிரா யுன்னை யெண்ணியா னிருக்க வென்மீ
துன்னரு முதாசி னச்சொல் லுளைப்பது தக்க தன்று
நின்னது துவித பாவ நீங்கிட வாசான் றன்பால்
மன்னிய வருளைப் பெற்று மற்றெனை யடைதல் வேண்டும் (௧௩)

என்னலுங் கேட்ட நாம ரீசனே குருவை நாடித்
தன்னுறு பொருணீ நீயே தொலைவிலா தென்பா லென்று
மன்னயா னுன்னைக் காண மறுவிலா வுபதே சத்தைப்
பன்னிடக் குருவை நாடிற் பயனென்னை யென்று நாத்தார் (௧௪)

அவ்வுரை கேட்ட நாத னன்பரை நோக்கி நாமா
இவ்வுல கத்து முன்யா னிராமன்கண் ணுகத் தோன்றி
வவ்விய ஞான ரூப வசிட்டர்சாந் திபர் தம்மை
எவ்வமில் சரண டைந்தே யேற்றன னுன்ம ஞானம் (௧௨)

ஆதலா னீயிப் போதே யன்னது பெறுவா யாகிற்
சாதுசற் சனர்ம திப்புந் தத்துவ வழியுந் தோன்றும்
போதுதி யென்ன நாமர்பொன்னடி வணங்கி யெந்தக்
கோதிலாக் குருவைச் சார்வ தென்னலுங் கொண்டல் வண்ணன் (௧௩)

நளிர்நாரச் சடில நாகைநாதர்வாழ் கோயிறன்னில்
கிளர்ஞான வுருவி சோபா கேசர னென்போ ரங்கண்
வளர்வாரிற் சரண்பு கென்ன மால்பிரி வுன்னி யுள்ளத்
தளர்வோடு நடந்து கோயில் சார்ந்தனர் நாம தேவர் (௧௪)

சினகரம் புகவி சோபா செருப்புக்கா லிலிங்கமீது
நனியுற வைத்து றங்க நாடினர் திகைத்தெ னக்கென்
றநகனின் றெடுத்து ரைத்த வாரியன் போலுன் மத்தன்
கனவிலுங் காணே னென்று கருதிமுன் சென்று நின்று (௧௫)

ஐயதுஞ் சீர்த்தி கேட்டிங் கணுகயா னடாத செய்கை
வெய்யரும் பொருத தாமும் விபரீத வொழுக்கத் தாலே
துய்யதுஞ் ஞான மெல்லாந் தோன்றின தெனக்கென் றோத
மெய்யரு மடடா வென்னே தவறிக்கால் வீழ்ந்த தென்றும் (௧௬)

என்னுடல் மிக்க சோர்வுற் றிருப்பதா லவய வங்கள்
இன்னமோ ரிடத்தில் வைக்க வெடுப்பதற் கில்லை வன்மை
மின்னுறை நிறமா லன்ப மேவிய லிலிங்க மீதில்
மன்னிய காலைத் தூக்கி மற்றொரு பால்வைத் திரேல் (௧௭)

பொங்குப கார மாக வுறுமெனப் பொற்றா ணுமர்
அங்கையாற் றூங்கிப் பாங்கர் வைக்கவவ் விடத்தும் லிங்கம்
தங்குத லுேக்கி மற்றோர் தானத்து வைக்க வங்கும்
லிங்கமாய்த் தோன்றப் பாத நிலைகொள வைப்பதற்கு (௧௮)

எள்ளள விடமு மின்றி யெங்கணு மிலிங்க மாக
ஒள்ளிய பதங்க டம்மீ தேனுமூன் றிடுவோ மென்று
மெள்ளத்த னங்க நோக்க விளங்கின லிலிங்க மாக
வுள்ளத்து மிகவி யந்தங் கோய்வுறு வாரை நோக்கி (௧௯)

நெடும்பொழு தென்கா ரூங்கி நின்றதா லெனக்கு மிக்க
விடும்பையா யுளதென் காலை யிடுக வெற் றிடத்தி லென்னத்
தொடும்பத மேந்தி நாமர் தொழுது மெய்ஞ் ஞான வீச
தடம்பதந் தொடுமெ னக்குத் தாவர சங்க மெல்லாம் (ருஐ)

சிவமய மாகத் தோற்று கின்றதாற் சிறந்த பாதம்
எவணுற வைப்பே னைய வென்றுநற் றுதிப யின்றூர்
பவமறு ஞான வாசான் பதம்விடு மெனவெ மூந்து
நவமல ரபயக் கையை நாமர்தந் தலையில் வைத்து (ருக)

காதில்ஞா னமு தம்பு கட்டலுந் திருநி றத்தின்
ஆதிநா யகனு முள்ளத் தமர்தர வணைக டந்த
கோதிலா னந்த வாரி குளித்த னரசவ மாகித்
தீதிலாக் குருவைப் போற்றித் தெளிந்தனர் பின்போர் நாளில் (ருஉ)

பண்டரி புரத்துச் சென்று பாண்டுரெங் கனுக்கு முன்பு
தொண்டரோ டரிநா மத்தைச் சொல்லுநா மரைச்சீர் பொற்றூள்
புண்டரீ கத்துக் கங்கை பெற்றவன் புல்லி முன்னர்
இண்டவை ணவரை நோக்கி யினியிந்த நாமர் தம்மை (ருங)

சுடாததிப் பாண்ட மென்னச் சொல்விரோ வெனவி னவ
விடாதரி கீர்த்த னங்கள் விளம்பிய தாச ரெல்லாம்
அடாதினிப் பகர லென்னு வடையும்யார்க்கேனு மென்றுங்
கெடாதபே ரின்ப நல்குங் கிளரடி தொழுதுற் றூரோ (ருச)

கோராகுமபார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆகசரித்திரம் (கூ) க்குச் செய்யுள் (கூஎக)

முற்றிற்று.

பரிசாபாகவதர் சரித்திரம்.

பண்டரியி லேவாழ்வோர் பரிசாபா கவதர்மலர்ப
புண்டரிகை யானரகு மாயியன்பர் பொருந்திமிக
மண்டி யவன் பிறுகருக்கு மணிதேவி முன்வந்து
கொண்டவரு ணிறைந்தவிழி கொடுபோர்த்து மற்றவரை. (க)

உதரமுற வணைத்துமத லாயுனக்கென் வேண்டுமெனப்
பதுமமக டனைநோக்கிப் பரிசாபா கவதரன்னே
இதமிகவென் சூடும்பத்தி னிடறின்றி யெப்போதும்
துதியுனையே புரிந்தடியேன் றொழுதிருத்த லேவேண்டும். (உ)

அருள்செய்க வெனப்பதுமை யக்கணத்தோர் பரிசக்கல்
ஒருநீகொள் கெனக்கருணை யுடனுதவி யிதுதினமுந்
தருமிரும்பெல் லாங்கனகந் தானாக்குந் தசுப்போற்றி
வருகவென வருள்செய்ய வணங்கிமகிழ் வொடுவாங்கி. (ங)

வந்துமனை யார்கமல சாமகிழ வவர்கரத்திற்
றந்துசெயும் வகையுரைப்பத் தடவுமிரும் பதுபொன்னாய்
முந்துறுத லான்மகிழ்வின் மூழ்கினரை நோக்கியிதைச்
சிந்துதல்செ யாய்பிறர்தஞ் செவியிலெனத் தெரிவுசெய்து. (ச)

மனைவியொடு மகிழ்ந்துருக்கு மணிதேவி தனைவாழ்த்தி
இனைவுசெயுங் கவிநீங்கி யெல்லோர்க்கு முன்போல
அனையருற வொருநாளங் கவர்மனைவி கமலசா
வினைதெறுசந் திரபாலக நிர்முகந்து மீளுங்கால். (ரு)

நாமதே வரதுமனை ராசாயி யெதிர்வருவார்
தாமவரை நோக்கியன்பு சார்கமல சாமின்னே
ஆமதுகொண் டேதிரும்பு மளவுமிங்கே நிற்கவென
மாமதுரச் சொல்லினவணிறுத்திமழை முகந்துவந்தார். (சு)

நிடியில்வருந் துறுகின்ற ராசாயிவிரைவறிந்தே
அடியில்வருந் தியகமல சாவன்பு மிகநோக்கிப்
படியிலெனக் கன்புமிக்க பாவாயுன் வளமதனை
கொடியிலுற மகிழ்வெனென நுவலுதற்கு மிகநாண. (எ)

கண்டுகம லசாவென்பார் ராசாயி கலந்தநட்புக்
கொண்டுறுவோ ரிடத்துவெட்கங் கூடாது மிகமகிழ்வு
மண்டுறவுள் ளதுவழங்க வேண்டுமென வுளநாணம்
விண்டுடனே ராசாயி விளம்புகின்ற தென்னென்னில். (அ)

எனகணவர் நாண்மான மிகந்துகுடும் பங்காப்பத்
தன்கணொரு நினைவுமின்றித் தரித்திரத்தாற் றளர்வுபடும்
புன்கணொன்றுந் தோன்றுமற் புகழ்பாண்டு ரங்கனடி
யின்கணன்பு தனின்மூழ்கி யேதுமறி யாதவராய். (கூ)

அன்னமுடன் வத்திரம்வேண் டாராகி யரிபசனை
நன்னயங்கொண் டேதிரிவோர் நடக்கைதனைக் கமலசா
என்னவகை யுரைசெய்வே னெனவுரைத்த ராசாயி
தன்னருமை முகநோக்கித் தயைமிகுந்து சாற்றுகின்றார். (௫)

உனதுபதி பசிக்கின்ற வுத்தமனு யோங்கொருவன்
றனதுமனத் தருள்கொண்டு தந்திலனோ மிடிதீரக்
கனகமது வெனவில்லை யெனக்கழறக் கமலசா
அனவிமலன் றனைப்பசித்தென் னுவதுமற் றென்கணவா. (௬)

தாயான ரகுமாயி தனைப்பணிந்து வாழ்த்துவதற்
காயார்க்குங் கிடைக்கரிய பரிசக்கல் லதையருளி
நோயான மிடிதீர்த்தா னுவல்பசனை யைக்கேட்டும
காயாத தருவினுக்குப் புனல்வார்க்கக் கடவதேன். (௭)

என்றுரைக்க ராசாயி யெழிற்கமல சாமின்னே
நன்றுமக்குத் தந்தகல்லை நான்பார்க்க வேணடுமென
இன்றுனக்குக் காட்டுகின்றே னெனதகம்வா வெனபபேசிச
சென்றுதம இல்லடைந்தார் தெரிவதற்கு ராசாயி. (௮)

கமலசா மனைவந்து காட்டுகென வக்கல்லை
விமலமனத் தொடுகாட்டி வீட்டிற்குக கொடுபோயுன்
னமலமனை தனிலுள்ள வயங்களிலே பரிசிதது
நிமலமுறு பொன்கொண்டு நீக்குதியுன் மிடியென்னு. (௯)

தந்திதனை யெவாகளுக்குஞ் சாற்றுதென் வயினுக
வந்துகொடு வெனபபோக்க மற்றவரும் வாங்கிவந்து
சொந்தமனை தனிவிரும்புசோதித்துக் கிடையாமற்
றந்தொழில்செய் கத்தரிகை யூசிகளிற் றுன்றடவி. (௧௦)

பொன்னுக்கி யதுகொணடு போனகஞ்செய் துறுபொழுது
நன்னும தேவர்வந்து நாயகிசெய் நலந்தெரிந்து
பன்னுளு மில்லாத படியேதிங் கெனவினவ
மின்னுர்மெய் யுரைக்கிலிவர் வெருள்வாரொன் றுறவெருவி- (௧௧)

நிகழ்ந்தபடி தனையறிநதெ னித்தமுநீ ரமுதுணடு
புகழ்ந்திரும்பண டரிநாதன் பொன்னடியை யெனவுரைக்க
மகிழ்ந்தருளா தேநாமர் மற்றதனை யுள்ளபடி
திகழந்துரையா யெனிலுண்ணேன் செபபுகெனத் தேவியரும. (௧௨)

வேறு.

உள்ள வாறுரை செய்யநன் குத்தமர்
எள்ள லில்பரி சக்கல்லை யீதியான்
கள்ள மின்றதைக் காணவென் றேதலும
தள்ள வஞ்சினா தந்தனா காணவே (௧௩)

குலவு நாமாகைக் கொண்டுகண் டன்னதை
நிலவு பாகை நெடுநதி நீத்தத்தே
வீலக லாக விடிதுவிட் டுக்கனாத
தலமி ருந்தரி தன்புகழ பாடினா (௧௪

அதுகண் டஞ்சிரா சாயியை யன்னது
கதுமெ னக்கரந் தந்த கமலசா
விதுப குப்பில் விடக்கொடுத் தாயிது
வெதுக டுபபதென் றெய்திக்க டுக்கவே (௨௩)

கூட்டி வந்து கொழு நரிருப்பிடங்
காட்டி யப்பரி சாபா கவதருங்
கேட்டி தெபபடிச் செய்யக் கிடைத்திரொன்
றூட்டி நின்றன ரன்னுரா சாயியே (௨௪)

அன்ன காலை யளித்த கமலசா
முன்ன நேர்படு வார்முக நோக்கியீ
தென்ன யான்முன ரீந்ததை யீகலா
துன்னு மாநதி வீசியிங் குற்றதே (௨௨)

என்று கூற வெதிர்ந்தவ ரிற்சிலர்
அன்று சீரரி தாசருக் காசையுந்
துன்று கல்லுஞ் சரியெனச் சொற்றனர்
நின்ற சிற்சிலர் நீதியன் றென்றனர் (௨௬)

ஒருவர் தம்பொரு ளைப்புன லுய்ப்பதோ
தரும நீதியென் பார்சிலர் தந்ததைப்
பெருகு மாநதி பெய்திலர் வஞ்சனை
மருவி யுற்றன ரொன்பார்சின் மாக்களே (௨௪)

அங்கு றும்பரி சாபா கவதர்தாந்
தங்கு நாமனா நோக்கித் தகுவதோ
எங்கள் செல்வமெ னுங்கலைக் கைக்கொடே
யிங்கி ருப்பதென் றின்னமுஞ் சொல்லுவார் (௨௫)

நீர்நி ராசையி னின்றவ ரொன்றிந்த
ஊர்க ளியாவு முளாக்க வரியடி
யார்கள் போலமைந் திப்படிச் செய்திடில்
நேர்வ தோவுமைச் சற்சனர் நீர்மையே. (௨௬)

எனலு நாம ரிவர்முக நோக்கிக்கோ
கனகை தன்னடி காதல ரேகன்னும்
மனம்வி ரும்பின் மடவினி டைக்கிடப்
பனபல் லாயிரம் பாய்ந்துகொள் கென்றனர் (௨௭)

கேட்ட யாவருங் கேழ்கிள ராற்றிலே
கூட்ட மாகக் குவிந்தகல் யாவையுந்
தேட்ட மாம்பரி சக்கலைச் சேர்ந்தவோ
நாட்டு கென்ன நகைத்துரைத் தார்களே. (௨௮)

வினவு நாம ரெழுந்து வியனதிப்
புனலின் மூழ்கிப் பொருந்திய கற்களைக்
கமை தாயிரு கைக்கொடு வந்துநும்
அனக மாநக லாய்ந்துகொள் கென்றனர் (௨௯)

கண்டு தம்மது கற்றெரி யாமற்பொன்
தொண்ட ரூசி பலகொடு சோதிக்க
அண்டு கன்முழு தும்பரி சக்கலாய்
விண்டு தாசர்கை மேவிச் சிறந்தவே (௩௫)

அன்ன கண்டவர் யாரு மதிசயந்
துன்ன நின்று தொழுது துதித்தினர்
பொன்ன தாசர் புகழரி தாசனை
நன்ன ரேத்தி நயந்துசொல் கின்றனர் (௩௬)

அச்சு தன்றனக் கன்பரொன் றுயறும
மெச்சு மெய்மை பொதிந்துறு மேன்மையி
னிச்ச யந்தெரி கின்றிலெ னேரிலீர்
இச்சை கொண்டல ரேந்திழை தன்னையே (௩௭)

போற்றி யோர்பரி சக்கல் பொருந்தினேன்
ஏற்றி லேனும் மருளை யினிதெனு
மாற்றி யாசையை மற்றவர் பொற்பதந்
தேற்ற மாகி வணங்கினர் சென்னியால் (௩௮)

இதம தாமுப தேச மெனக்கு நீ
ருத்வ வேண்டுமென் றோதிட நாமர்தாம்
முதல்கொ ணர்ந்தவக் கற்கண் முழுவதுஞ்
சிதறி யாற்றிடைச் செங்கரஞ் சென்னிமேல் (௩௯)

வைத்து நல்லுப தேசம் வழங்கிட
உய்த்த நாமருக் கோரடி யாரென
மெய்த்த ஞானம் விளங்கிச் சிறந்தனர்
பைத்த சீர்ப்பரி சாபா கவதரே (௪௦)

பரிசாபாகவதர்திருவடிகளேசரணம்.

ஆகசரித்திரம் (௫) க்குச் செய்யுள் (௪௪௭)

முற்றிற்று.

ஐகமித்திரர் சரித்திரம்.

பரளி யென்னுமூர் தனிற்சக மித்திரர் பார்ப்பார்
வரகு லத்தவ தரித்தவர் வைணவ ராகி
யிரவு கொண்டுதா னியங்களைச் சேகரித் தென்றுந்
தரம தாங்குடும் பரட்சகஞ் செய்வது தனிலே

பொருள்வி ருப்பறு புண்ணிய ராகியே பொருந்து
மிருவ கைப்பற்று மில்லவ ராயரி நாமங்
கருதி யேத்துதல் கடைப்பிடித் துறுகின்ற காலை
மருவுமூரிலுள் ளாரிவர் மான்மியந் தெரிந்து (உ)

இவரிம் மானிடத் தன்மைய ரல்லரெத் தேவர்
அவத ரித்தன ரோ வெனப் புகழ்ந்தன ராகத்
தவந லத்தினர் தமைச்சிலர் சாதுசற் சனரோ
இவரொ னப்பொரற் கெய்தினர் கற்றன வியம்பி (ங)

வருத்தி மானபங் கஞ்செய்து மதைமதி யாராய்ந்
திருத்து ஞானவை ராகங்க டிகழ்சிறப் புடனே
யிருத்தல் கண்டறி வில்லவர் தாம்பொரு ரிவர்தம்
கருத்த ழிந்திடச் செய்வதற் குன்னினர் கறுவி. (ச)

வருமொர் நாட்சக மித்திரர் மனங்கலங் காமற்
றிருவி னுயகன் றனைப்புகழ் செய்கையிற் றிருந்தி
மருவு மில்லிடைக் குடும்பங்க ளொடுதுயில் வதிந்தார்
கருது தீயவ ரவர்மனை யிட்டனர் கடுந்தீ. (ரு)

மடுத்த தீச்சிகை பரப்பியின் முழுவது மாய்ப்பப்
படுத்து றங்கின தாசர்கண் விழித்ததைப் பார்த்தே
அடுத்த தீயவிப் பதற்கொரு வகையுமின் றாகித்
தொடுத்த தண்டுழாய்ப் பண்டரி நாதனைத் துதித்தார். (சு)

தீனர் தங்களுக் காபத்தைக் காத்தருள் செய்யும்
ஞான நாயகா நினையன்றித் துணையில்லை நாடிற்
றானெ னுஞ்சக மித்திரர் துன்பத்தைத் தவிர்க்க
ஏன மாகிமண் ணெடுத்தவன் சக்கர மேந்தி. (எ)

வந்து றங்குகின் றார்தமைத் தீவருத் தாமல்
முந்து சக்கரத் தாற்றடுத் தானிரா முழுதும்
அந்த வீடெரி கின்றதீச் சிகையொளி யதுகண்
டெந்த வீட்டி லுள் ளாருமங் கெழுந்தனர் வந்தார். (அ)

கண்டை யோசக மித்திரர் குடும்பம்வெங் கனமூன்
மண்ட மூழ்கினர் மடிந்தன ரென்றுவாய் குழறிக்
கொண்ட லைந்துகூ கூவெனக் கங்குலுங் குறைந்து
சண்ட வெங்கதிர் தோன்றிடத் தீயெரி தணிந்த. (க)

உள்ளு றங்கின குடும்பமும் விழித்தன ருணர்ந்து
வெள்ள மேற்றுயி லரிதிரு நாமத்தை வேண்டக்
கள்ள மில்லவ ரியாவருங் கேட்டனர் கருதி
மெள்ள வந்துளே நோக்கினர் வெந்திடா திருத்தல். (௩)

அதிச யித்தன ரரக்குமா ளிகைதனி லேவர்
முதிர்நெ ருப்பிடை வெந்திடா தருள்செய்த முறையே
இதுவும் பண்டரி நாதன தின்னருளென்று
துதிசெய் தாரரி தன்னொடுந் தொண்டரைத் தொழுது. (௪)

பின்னர் யாவருங் கூடின ரிவரது பெருமைக்
கென்ன தாமள வென்பதா யிவர்தமக் கிணைந்த
நன்ன ராகிய குடும்பநாங் காப்பதே நலனென்
றுன்ன லாகிய வயித்திய நாதன்றன் னுழையில். (௩௨)

சிலநி லந்தரு வோமென்று தாசரிற் சேர்ந்து
பலரு மீவது பகர்ந்திடத் தாசரும் பகர்வார்
உலகெ லாந்தனக் குள்ளதோர் குடும்பமா யுள்ளோன்
இலகி யேயுறு பொழுதெனக் கொருகுறை யில்லை. (௩௩)

என்று பந்தமில் லாவெனைப் பந்தத்து ளிசைக்க
நின்று கூறுதி ரெனவவர் யாவரு நெடிது
நன்று நன்றென வலிந்தவர் நாமத்தை நவின்று
துன்று சாதனஞ் செய்தொரூர் தந்தனர் தொகுத்து. (௩௪)

தாங்க ளேயந்த நிலத்தினிற் பயிர்செய்து தரற்கும்
பாங்க ராயின ரப்படி யேசில பருவ
நீங்க லானபி னிருபனு னியமிக்க நேர்ந்தான்
ஆங்கு நீடதி காரியா யறிவிலா வவிநதன். (௩௫)

வந்தெ லாம்விசா ரித்தவன் வயித்திய நாதன்
சொந்த மாநிலத் தூர்சக மித்திரர் தொடக்கத்
தெந்த வாவியைந் ததுவென வரசனுக் கிசையத்
தந்த தாகமுன் றந்தவர் தமையெலாந் தடுக்க. (௩௬)

அவரெ லாமுந்தி யாஞ்சக மித்திர ரான
தவர்த மக்குத வியதரு மந்தனைத் தடுத்துப்
புவனி வேந்தன தாக்குதல் பொருத்தமன் றென்ன
உவன டங்கிடா துலோபமே செய்திட லுற்றான். (௩௭)

பின்னு யச்சக மித்திரர் பெருமையைக் கேட்டுத்
துன்னி னைவ ரில்லினைச் சோதிக்கத் தொடங்கி
என்ன நீர்சக மித்திர ரோபகை யிலையோ
மன்னு மிச்சகம் பகையிலை யுமக்கெனின் மாதோ. (௩௮)

எனது புத்திரிக் கிசைந்தது மணமதற் கேற்ப
அனக தெய்வபூ சனைசெய்ய வேண்டுமெற் றதற்குச்
சினமு லாவிய வொருபுலி வேண்டுநீர் சேர்ப்பீ
ரெனவி சைத்தன னன்றெனத் தாசரு மெழுந்தார் (௩௯)

காடு சென்றன ரொருபுடை யிருந்தனர் கவினு
னீடு பண்டரி நாதனை நினைந்தனர் நெடிது
பீடு சேர்திரு நாமங்கள் பற்பல பேசிக்
கூடு வாய்புலி யுருக்கொடின் றெனவுளங் குறித்தார் (௨௫)

பத்த ருக்கருள் பாண்டுரங் கன்னந்தப் படியே
சித்தி ரப்படி வப்பலி யாய்முனஞ் சேர்ந்து
மெய்த்த வச்சக மித்திரர் கண்டுளம் வியப்ப
எத்த லத்தினில் யாருமை நலிந்தவ ரியம்பில் (௨௬)

கொன்று தின்றிடு வேனெனக் குவலய நண்பர்
நன்று வெம்புலி யாய்வரு கின்றவென் னாதா
துன்று நின்னையல் லாதெனக் கொருதுணை யுண்டோ
என்று தோத்திரம் பற்பல வியம்பின ரினிதே (௨௭)

கஞ்ச நாபவெம் மூரினி லோரதி காரி
எஞ்சி லாததன் மகள்மணத் தினுக்கிசை வாக
விஞ்சு தேவதா பூசைக்குப் புலியொன்று வேண்டுஞ்
செஞ்செ வேகொடு வருகென வெனக்குனா செய்தான் (௨௮)

ஆத லாலிவ ணெய்திநின் றனையழைத் தேன்யான்
காதலோடுநீ வருகெனக் கண்ணபி ரானை
நீத மாகவுத் தரியத்தைக் கழுத்தினி னிரப்பிப்
போதலாயின ரீர்த்துறை கின்றவூ ரபுகுந்தார். (௨௯)

காசி னிக்கெலா மித்திரர்வேங்கைகளைக் கொண்டு
நேச மாய்வரக் கண்டவர் யாவரு நில்லார்
பாய்சி னப்புலி கண்டெதிர் நிற்பரோ படிந்து
வாசலிற்கத வடைத்தன ரூர்க்குள்வா ராமல். (௩௦)

உலக மித்திரர் தமக்கு மித்திரரென வுள்ளார்
பலரு நீடிய மரங்களி லெறியே பார்த்துச
கலச லோசனன் முசரே நீர்புலி தன்னால்
கொலையி யற்றவோ வருகின்றீ ரென்றனா குறித்து (௩௧)

அஞ்சு நீர்புலி யன்றுபாண் டுரங்கனே யாகும்
விஞ்சி நீடதி காரிக்கு மெய்க்கொள வேண்டி
இஞ்சு வந்தன னெனவதைக் கேட்டவ ரேகி
நஞ்சு நேர்துருக் கனுக்குரைத் தனரவ னடுங்கி (௩௨)

தன்ம னைக்கத வடைத்துறச் சார்ந்தவத் தாசர்
நன்ம திற்கத வடைத்திருப் பதுதனை நாடி
முன்ம யக்குறப் புலிவடி வாய்வந்த முதல்வன்
பொன்ம ணிக்கரத் தறைந்துபோம் வழிதரப் புகுந்தார் (௩௩)

துட்டன் வாழ்மனை வாசன்முன் சார்ந்தந்தத் துருக்கன்
கட்ட மைந்தன கதவையுஞ் சார்த்துறல் கண்டென்
னிட்ட னேமுன்ன நீசொன்ன படிக்கியா னின்றே
எட்ட ரும்புலி தனைக்கொடு வந்தன னெனுமுன் (௩௪)

கொண்டு வந்தவெம் புலிகுமு றிடுங்குரல் கொண்டு
மிண்டு வாலடித் தார்த்திடக் கேட்டவன் வெருவிப
பெண்டு பிள்ளைக ளோடழ வவன்கொள்பெண் டாட்டி
அண்டு நீமிகு வயதுசென் றுயத னாலே (௩௫)

வெளிச்செல் வாயெனில் யாம்பிழைப் பேமென விளமப
ஒளித்த துஷ்டனங் கதற்குடன் படாதழ வுள்ளே
களித்த வூரினர் கேட்டற நகைத்திடக் கலங்கி
அளித்திர் நீரென வுலகநண பரையஞ்ச லித்து (௩௬)

அவனி மித்திரர் நீரென்ப தறிந்திலே னுகித்
தவறு செய்தன னென்றந்தத் துருக்கனுஞ் சாற்றப்
புவன மித்திரர் தமக்கருள் சுரந்துமீப் பொங்கி
உவமை யற்றவப் புலியைக்கொண் டேர்கடந் துற்றார். (௩௭)

கான்பு ருந்தொரு தனியிடங் காண்டலுங் கண்ணன்
நான்கு தோளொடு சகுணரு பங்கொடு நன்கு
தோன்ற வேசக மித்திரர் பொன்னடி தொழலுந்
தேன்ற ருந்துழா யவன்றமு வினனருள் செய்தான் (௩௮)

ஆகமித்திரர் திருவடி கமலசரணம

ஆக சரிதத்திமயக-க்கு செய்யுள் (௩௯௬)

முற்றிற்று.

ஜோகாபரமானந்தர் சரித்திரம்.

வாகாகிய பாரசி யென்னுமூர் வந்த
ஜோகாபர மானந்த பக்தரோர் சோர்வு
மாகாதரி நாமசங் கீர்த்தன மான
பாகார்தரு நாவினா தோமறு பண்பார். (க)

சரியாவிர வேகொடு தஞ்சமு சார
பரிபாலனஞ் செய்பவ ராய்ப்பல நாளும்
அரிதாளினைக் கெணணிரண் டாமுப சார
மரியாதைகொள் பூசையி லேதும்வ ழாமல். (உ)

இனிதாயியற் றிப்பின்ன ரோரெழு நூறு
கனிவாகிய வந்தனை செய்துபின் கண்ணன்
உனவோதிய சேசையி லோர்சுலோ கத்தை
நனியோதிய பின்புவந் துண்பரந் நல்லார். (ங)

இவ்வாறிவ ரொய்துவ திற்பிச கெய்தில்
ஒவ்வாருண வத்தின மேயுப வாசஞ்
செய்வார்மனை யிற்குடி யானவர் சில்லோர்
நைவாறிட வேயிறங் குற்றவந் நாளில். (ச)

மழைபெய்தத னுலவர் வாசல்சே ருகிக்
குழைவெய்திடக் கும்பிடுங் கொள்கைகுன் றாராய்த்
தழைவெய்திய சக்கரக் கையனைத் தம்முள்
விழைவெய்துறக் கொண்டுநின் றார்புகழ் வேண்டி. (ரு)

அரிதன்பத தாசர்செய் யுஞ்செயல் யாவுந்
தெரிதந்தன ரக்குடி யானவர் தேர்ந்து
மருள்விண்டிடு மாதவ ரேயிவ ரென்ன
ஒருவன்கடி தோடின னுவண முற்றான். (சு)

கொண்டானொரு பொன்னுடை கொண்டுவந் தன்பர்
கண்டாமுறக் காட்டிநீர் கைக்கொள்க வென்றான்
தண்டாமரைக் கண்ணவன் றாசர்வேண் டாராய்
விண்டார்விலை மிக்குள திக்கலை வேறே. (எ)

பழைதாகிய துண்டெனி லீகெனப் பார்த்து
விழைவேமிகக் கொண்டவர் தம்மிடை மீதே
அழகாயுற வேயுடுத் தேகின னப்பால்
மழைபோனிறத் தான்றனைத் தாள்மற வாதார். (அ)

வேறு

அருமைசெய் திவரை யன்னு னரைதனி லுடுத்துப போன
பெருமையை நினைந்து பீதாம் பரத்தினைப் பெரிது பேணி
மருவுமக் கலையிற் சேறு வாய்த்திடிற் பழுதா மென்று
தருகலை தொங்கு ருமற் றம்மிடை யுடுத்திக கொணடு. (௬)

மருவுதே காபி மான மாற்றிமுன் வணங்கல் போலத்
திருமகள் கொழுநன் றன்னைத் தேர்ந்துகும் பிடுதல செய்யா
கருதிய கலைமேல் மிக்க காதலின் வணங்க லாலே
பருதிமேல் பாலிற் சார்ந்தும் பணிவது முடிவுறு மல (௩)

மனத்துளே வருத்தங் கொண்டு மாலடி பணியுங் காலங்
கனத்திக் கலையா லன்றோ வென்றகங் கருதி யிருத
அனர்த்தமா மபரா தந்தீர் வதற்கிந்த யாக்கை தனனைச
சினத்தவா ளாலீர்ப் போமோ தியிடை யமிழத்து வோமோ (௩௧)

எனப்பல நினைந்து ணும லேகின ரில்லம் விட்டு
மனக்கிசை வான வேறோ ரிடஞ்சென்று மருவும் போது
கனத்ததோர் நுகத்தைப பூண்டு காளைக ளிரணடு கொணடு
சினத்துட னோட்டிச் சென்றான் செறுவினை யுழுதறகாக (௩௨)

ஓட்டியே செல்லு கின்ற வுழவனை நோக்கியன்பர்
ஈட்டிய துயரத்தோடு காளைக ளிரண்டுங் கொண்டோய்
கேட்டியுன் னிரண்டுமாடுங் கிளத்துமென் றனக்குத்தந்து
நீட்டிய விலைகொள் பீதாம் பரந்தனை நீகொள்கென்றா (௩௩)

மற்றவ னுகந்துகொண்டு மாடுக ளிரண்டுந் தந்தான்
குற்றமி லன்பர்பாசங் கொண்டென்கா லிரணடுங்கட்டி
உற்றதோர் நுகத்தி லேர்க்காற் கொபபுற மிகுந்தபாசஞ்
சுற்றுறப் பிணித்து மாட்டைத் துரந்துபோ கென்னச் சொன்னார் (௩௪)

செயற்கருஞ் செயலிதென்று தேர்ந்திடா னுதலாலே
மயற்செயுங் கலையைக்கொண்டு மாதவர் சொன்னவாறே
இயற்றினன் போக மற்றை யெருது களிரணடுமீர்த்துப
பெயர்த்தன கல்லு முள்ளும் பெருகின விடங்களெல்லாம் (௩௫)

நரம்புட னெலும்பு நிற்க நண்ணிய தசைக டேய்ந்து
குரம்பையில் வழியச்செந்நீர்க் கோலமா யன்பரின்று
நிரம்பப சாரந்தீர நேர்ந்தது நன்றே யென்றார்
வரம்பறு துன்பநேர்ந்தும் வருத்தமெள் ளளவுமின்றி (௩௬)

அரி திருநாமந் தன்னை யறைவது குறைபடாராய்ப்
பெரிதரை பட்டுச்சீவன் பெயர்வுறு மளவதானார்
கரிதுயர் காத்த கண்ணன் கருணைகொண் டோடிவந்தே
எருதுக டமைநிறுத்தி யிசைத்தகட் டவிழ்த்துவிட்டு (௩௭)

அன்பர்த முடல மெல்லா மங்கையாற் றடவுமுன்னே
துன்பங்க ளெல்லாந்தீர்ந்து தோன்றிட வடிவ நன்றாய்
முன்புநின் றவனாநோக்கி மூதறிவினாரே நீர்தாம்
என்புறத் தேயச்செய்தீ ரேதுமோ பிழையின்றாக (௩௮)

என்னடி யார்களுண்ப தெனக்குநல் லவியதாகும்
அன்னவர் பேசுகின்ற வவையெலாந் துதியேயாகும்
முன்னுகைத் தொழில்க ளெல்லா முத்திரை கொண்டதாகு
மன்னவர் நடப்பதென்னை வலஞ்செய்த லாகுமின்னும் (௩௬)

அவர்துயில் வதுதானென்னை யன்புடன் வணங்கலாகும்
எவமறக் களிப்பவெல்லா மெனதின்ப வடிவமாகும்
கவமுற வென்று கொண்டு நானும்மை நோக்கிநிற்கத்
தவலரும் பரமானந்த தாசரே நீரொன்செய்தீர் (௨௩)

இப்படி யாகச்சொல்லி யெதிர்நின்ற பாண்டு ரெங்கன்
மெய்ப்படி வத்தைநோக்கி விரைமல ரடியில் வீழ்ந்தும்
ஒப்பறு துதிகள் செய்து முவமையில் லானேயின்று
தப்பறக் கருணைசெய்க வென்னலுஞ் சார்ங்கபாணி (௨௪)

நன்றென வருளிக்கோயி னண்ணிநல் லன்பர்க் கெல்லாம்
ஒன்றிய பரமாநந்த ருஞற்றிய செய்கை கூற
கின்றுணர் ஞானதேவர் நின்னடி யார்கள்செய்கை
என்றும்யா ராலுஞ் சொல்லற் கெளிதலவெனத் துதித்தார். (௨௨)

ஜோகாபரமானந்தர் திருவடிகளே சாணம்.

ஆகசரித்திரம் ௩௨-க்கு செய்யுள் ௬௫௩௨.

முற்றிற்று.

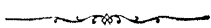

நரஹரிபக்தர் சரித்திரம்.

கலிவிருத்தம்.

பரமன்வாழ் பண்டரிப பதியி லேயொரு
நரகரி யெனும்பெயர் நண்ணு பொற்கொல்லன்
அரனெனு மல்லிகார்ச் சுனனை யனபுறு
திரமிகப் பூசனை செய்து வைகுவான். (க)

குடநடன் கோயிலுக் கணித்து மேவியும்
நடையுறு கோயிலின் மார்க்க நணணியும்
படவர வமளியான றன்னைப பார்த்திடான்
அடமுட னுறைகுவா னான நாளிலே (உ)

மிகுதன முளனொரு வணிகன் வினணவா
தொகுதனம் போலொளிர துளவ மாலையான
நகுதருங் கோயிலில் வந்து நாதனை
நெகுதரு முளத்தன்பு நிரமபப பூசித்து (ங)

தோத்திரம் பலபல செய்து தூயனும்
தாத்திரி நாதவோர் தனைய னல்குதி
சீர்த்திற மிகவெனக் கென்று செபபியத்
தீர்த்தனை வணங்கித்தன் மனைக்குச் சென்றனன். (ச)

சென்றபின் சிலபகல கழியச சேரன்
நன்றரு ளாலொரு நந்தன தோனறினான்
ஒன்றிய வுவகைமிக் கோங்க லுறறவன்
மின்றிகள் மார்பின னருளே வேண்டியே. (ரு)

நவமணி பொதியவா ஞாண்செய் திருதிரை
தவனிடைச் சாத்திடத் தழைக்கு முள்ளத்தான்
அவனிநா யகனுறை கோயி லண்மினான்
எவமிலன் புடன்றொழு தேத்தி நின்றனன். (ஙு)

அர்ச்சகர் தம்மை நேர்ந் தியாரிவ் வூரிலே
சர்ச்சனன் பொன்னனா ஞாண்செய் தக்கவன்
மெய்ச்சரி தன்னிடை மேவச் சாத்தற்கு
நிச்சயஞ் சொலுமென வவர்நி கழ்த்துவார். (எ)

இச்சின கரத்தரு கிருக்கின் றானொரு
மெய்ச்சுபொற் கொல்லன்மற் றவனில் வேறிலர்
கச்சின படிசெயற் கென்ன நன்றெனக்
கச்சமில் பொருள்வணி கன்வந் தெய்தினான். (அ)

கம்மியன் றனைக்கண்டு கமலை கேள்வற்கு
மம்மிய மணியரை ஞாண்செய் கென்னலும்
விம்மிய தனத்திரு விரும்பு மார்பினான்
அம்மிய விடையன வறிந்து வாவென்றான். (கூ)

வணிகனவ் வளவெடுத் துதவ மற்றவன்
மணியரை ஞாண்செய்து வழங்க வாங்கிவந்
தணிதிகழ் விமலனை யருச்சித் தேத்தினன்
பணிவுட னிடையிட விறைபற் றுமலே (௩)

இருப்பது கண்டுமீண் டெய்திக் கம்மியன்
விருப்புறச் சொலிச்சரி செய்ய வேண்டினன்
சரிபடுத் தித்தரக் கொண்டு சார்ந்திடை
தரிப்புற நீண்டது தனைக்கொண் டேகினன். (௪)

நீண்டது குறைசெய்து நேர்க வென்றனன்
ஆண்டதைக் கம்மிய னன்னவா செய்து
பூண்டுகா ணெனத்தர வந்து பூட்டினன்
மீண்டது குறைவுற விம்மி மீண்டனன. (௫)

நீட்டுறிற் குறைவுறுங் குறைக்கி நிள்வுறும்
பூட்டுறத் தக்கதா காது போவது
வேட்டிடு விமலற்கு விருப்ப மில்லையோ
ஈட்டுமென் பிழையினே யாதினேவெனு. (௬)

மீளவும் வந்துகம் மியனை வேண்டி நீ
கோளிடை யளவது குறிக்க வாவென
நீள்சடை நிமலனை யன்றி நேருறேன்
வாளர வமளியான் மாட்டென் றேதினன். (௭)

ஓதலும் வணிகன்மிக் குறுக ணெய்தியே
நீதயை செய்தென்ற னியம முற்றுதி
மாதக வுனக்குறு மென்று வாழ்த்திநீ
போதரு கெனக்கொடு கோயில் போந்தனன் (௮)

வந்தகம் மியன்விழி மறைய வாடையாற்
பந்தனை செய்துகொண் டளவு பார்ப்புற
முந்தினன் வணிகன்கை பிடித்து முந்தலும்
நொந்தனர் கண்டவர் நுவல்வ தாயினர். (௯)

உயர்பரஞ் சோதியை யுற்று நோக்கிட
நயனங்க ளாயிர நாங்கள் வேண்டுவேம்
இயலிவன் கண்மறைத் தேக லென்னையோ
செயலெனத் தீவிழி தெறிப்பச் செப்புவார். (௰)

கற்பகம் போனிமிர் கமலக் கண்ணனர்
பொற்பிவன் கட்புலம் பொருந்துறுததோ
சிற்பர வடிவுகண் சேர்வ தேயன்று
பற்பல சொலியென்ன பயனென் றேசினர். (௰௧)

ஆகவந் தமலனு ரங்கந் தீண்டலும்
வேகவெம் புலியதள் வேழத் தோல்செறி
பூகநீள் சடைநுதல் பொருந்து தீவிழி
மாகவெம் மழுத்துடி மான்வி ளங்கவே. (௰௨)

துணுக்கெனக் கண்களைத் திறந்து தோன்றிய
இணர்த்துள வணியலு மிடையிற் கைகளும்
திணர்த்தசெங் கல்லிலே திகழுந் தாளுடன்
மணித்திரு மேனிமால் வடிவுங் கண்டனன். (உ௩)

காண்டலு மூடினன் கண்கள் முன்புபோல்
நீண்டசெஞ் சடையவ னிலையை தாகவே
தீண்டிய கைகட்குத் தெரியப் பட்டது
மீண்டுதன் கண்களை விழித்து நோக்கினன். (உ௪)

யச்சுமா மலைநிகர் பசும்பொற் சோதியை
அச்சுத னுகநின் றருளு மையனை
[illegible]சிவ வடிவுமாம் விழிகள் மூடினல்
[illegible]யே திறக்கினு ரணனி தென்னையே. (உ௨)

என்றுற மயங்கினு னெதிர வுஞ்சினன்
தன்றுணைக் கண்கணீர் ததும்ப நோக்கினன்
மன்றலஞ் செழுஞ்சரண் வணங்கி வாழ்த்தினன்
ஒன்றல பலதுதி யுருகு முள்ளத்தான். (உ௩)

நின்னில்வே றேசிவ னெனநி னைக்கநின்
றன்னில்வே றிலையெனச் சமைத னன்றரோ
என்னிலா மையமின் றேத விர்ந்தது
பொன்னிலா வியநிறப பூமி கேள்வனே. (உ௪)

சிவனுரு நின்னுளே செறியச் செய்தியேல்
புவனமேல் லாமுன துந்தி பூத்ததே
தவறிலை தவறிலை யென்று தாழ்ந்தனன்
அவன்முக நோக்கியீ தமலன் கூறுவான். (உ௫)

வேற்றுமை கொள்ளலை சிவன்வே றேயெனத்
தோற்றுமென் னிடத்துநீ தொழுஞ்ச தாசிவன்
சாற்றுமென் சொற்படி தயங்கக் கண்டுநீ
போற்றுகென் றுரைசெயப பொருந்த நோக்கினன். (உ௬)

தலைமிசைச் சிவகுறி தயங்கக் கண்டனன்
நிலமிசை வீழ்ந்தடி நெடிது தாழ்ந்தனன்
அலைமிசைத் துயின்றவ னடியை யன்றுதொட்
டுலைமிசை யுருகுபொன் னெத்துப் பற்றினன். (உ௭)

பற்றிநின் றுன்றனைப் பழிப்பி னுமர்செய்
துற்றபோ னகவமு துண்கிற் பாரொடும
இற்றைநீ யும்வரு கெனலு மெய்தினன்
கற்றையஞ் சடைமுடிக் கண்ணு ளானெடும். (உ௮)

அடியரோ டிருவரு மமுதுண் டார்ந்தபின்
ஆடலவான் பிறையவன் றமனி யக்கொலன்
படியைநேர் கண்டுநீ பதும நாபன்றன்
ஆடியை யவரொடு குழுமி வாழ்வதே. (உ௯)

எனக்கிசை வெனவினு யவனு மின்றுதொட்
டெனக்கிசை வேயெனக் குறுதி யாமென
மனக்கிசை நரகரி தாச வாழ்கெனக்
கனக்கிசை வணணடி யார கன்றனர். (௩௫)

நரஹரி பக்தர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆக சரித்திரம் ௫௩-க்கு செய்யுள் ௪௮௨.

முற்றிற்று.

ஜனுபாயி சரித்திரம்.

எழுசீராசிரிய விருத்தம்.

கார்த்திகை யேகா தசித்தின மெவருங் கருதுசீர்ப் பண்டரி புரத்தில்
யாத்திரைக் காரர் பலரவண் வந்தா ரதிலொரு கன்னிகை யீன்ற
தாய்த்தரு தந்தை யொடுவந்து கண்டு சவுரிவாழ் பண்டரி மகிமை
ஏத்தினள் மகிழ்ந்து தந்தைதாய் தம்மை யின்பொடு நோக்கின ளிசைப்பாள் (௧)

நானிவி டத்தி னிரந்தர வாச நனிசெய வேண்டினே னுங்கள்
பானினை வில்லே னுடன்வரு கில்லே னென்றவள் பகர்வதைக் கேட்டு
மானினை விவளுக் கிச்சிறுவயதில் வந்ததென் னென்றவர் வியந்து
மீனிகர் விழியா டனைத்தனி விடற்கு மிகமனம் வருந்தினர் மீண்டும். (௨)

பலவிதத் தழைத்து முடன்படா தரியின் பாததா மரைநறை பருகி
நலமிகக் களித்துப் பொருந்துநிச் சயத்தை நன்றறிந் திருவரு நயந்து
மலர்மகள் கொழுநன் கோயிலில் விடுத்து வந்தனர் தங்களூர் பின்பு
நிலமளந் தவனைச் சேவிக்கக் கோயி னேர்ந்தனர் நாமதே வென்போர். (௩)

பாண்டுரங் கனைக்காண் பவரவ னுலவு பாவையைக் கண்டவள் மீது
வேண்டுறு கருணை பிறந்துநீ தனியாய் விரும்புதாய் தந்தையை யின்றி
ஈண்டுவந் தனையா ருன்பெய ரென்னை யியம்பெனச் சனுயிதா னென்பேர்
தாண்டுறு தரங்கக் கடனிறத் தவனே தந்தைர குமாயிதான் ருயே. (௪)

எனக்குவே ருருவ ரின்றென விங்ஙு னிருக்கின்றே னென்பது கேட்டு
மனத்திடைத் தயைமிக் கெய்திய நாமர் மற்றந்தச் சிறுமையை வருக
எனக்கொடில் லேகிக் குணுயியை நோக்கி யிச்சிறு மியின்வர லாறு
தனைத்தெரி வித்து மற்றிவள் கண்ணன் ருசியா கியவொரு கூனி. (௫)

கலியுகத் துதித்துப் பண்டரி புரத்துக் கருணைமா னுமத்திற் களித்து
மலிதரு மனத்தா ளென்னலுங் குணுயி வளர்த்தனள் மருவியன் புற்று
மெவிவுற வளர்ந்து பெரியவ ளாக வேறுளோர் யாரைநீ யென்றால்
குவிசிசேய் பாக னடிபுகழ் நாமர் குடியடித் தாசியா னென்பாள் (சு)

இப்படி நாம தேவர்தம் மனையி லியன்றவூ ழியமபல செய்து
மைப்படி மேனி மாயனை நாமர் வாழ்த்தலகேட் டுளமகிழ் வாவாள்
அப்படி யாக வொருதினத திரவி லேந்துநா ழிகையள வதிலே
மெய்ப்படி நாமர் முதலினர் துயில மேவின காற்றொடு மழையே (எ)

மழைதெறுங் காற்றான் மாடம்வேய் கூரை மாய்ந்தன பலபடி யாகத்
தழைதுழாய் மார்பன் றான்பொரு ளுகிச் சக்கரத் தாற்றடைசெய்தான்
விழைதரு நாமர் முதலினர் துயரா விதம்பின்பு தானவண் மேவிக்
குழைசுவ லொடுத்துக் கூரையும் வேய்ந்து கொண்டுறு போதிலே நாமா (அ)

விழித்தனர் வெளியே வந்துமுன் கண்டா விமலபீ தாம்பரம் விளங்கச்
செழித்தகே யூர குண்டல மகுடந் திகழ்திரு மேனியைப் பணிந்தார்
வழுத்துசீ ரடியைப் பற்றிநா தாநீ மற்றிநத வீரவிலவங் தென்னை
இழைத்துள தென்னத் தொண்டடைக் காபபோ னியம்புவா னெறிமழைக்காற்

உன்னது குடிசை யழிந்தது போகா துறச்செவ்வை செய்தன னீநின் [றால்
றன்னது குடும்ப வியற்கையை விட்டென் றனைச்சரண் புகுதலா லின்னே
என்னது சுமையா யிதுசெயே ஞகி லெனையனை யீன்றவள் வைவாள்
மன்னது தனைநீ யறிதியே யெனுமுன் வந்தனள் குணுயிமால் வடிவை (ப)

கண்டடி வணங்கிப புகழ்ந்தன ளாகக் கலநதுமூ வருமனை புகுந்து
கொண்டுறை போது ஜனுபாயிவந்து கொண்டல்வண ணன்பதம் வருடி
மண்டுப சாரம் புரிநதன ளிருக்க மாலடி வணங்கியே நாமர்
தொண்டுகொண் டவனே யெம்முட னமுதுசெய்கென வேண்டினர் சொன்னார்

நாயக னிசைந்து கோவிந்தன் விட்டலன் நாரணன் மகாதேவ னென்போர்
ஆயபின் னைகளு நாமருங் குணுயி யன்னையு மனைவியு மாகப
பாயவோர் கலத்தி லமுதுணும் போது பார்த்தனள் ஜனுபாயி மனத்தில்
மேயதோர் வருத்தங் கொண்டுபெண் டரிவாள் விமலனே யெனைவிடுத் தனையே

இழிவுநீ செய்வ தியல்புனக் காமோ வெனைபபர தேசியென் றென்ன
வழுவில்சீர் விடல னுமரை நோக்கி மற்றெனக் கருத்துமிவ் வமுது
கழியநன் கிலதென் றுரைத்தலு நாமர் கருதினள் ஜனுயியு முண்ணு
தொழிவதே யென்ன வதுதனு லுணவிங் குருசியா யிலதுனக் கென்றார் (ஙரு)

எனலுமுண் பவன்கேட் டெழிற்கர முதறி யெழக்கண்ட ராஜாயி நாதன்
றனதுகை கால்கள் சுத்திசெய் தனள்பின் சாமியோர் பாயன்மீ திருந்தான்
பினரனை குணுயி ஜனுயியை யழைத்துப் பெறுகென மிச்சிலைத் தந்தாள்
அனகமா மிதுதான் பிரமருத் திரர்க்கு மகப்படா வமுதெனக் கொணடாள். ( )

கொண்டவ டனது குடிசிடை வைத்துக் கோகன கத்தவள் கொழுநா
அண்டிய வெனதில் வருகென வேண்ட வன்புள நாமரோ டாங்கு
மண்டுறத் துயிலு மாதவன் விழித்து வந்தந்தச் சனுயியை மடந்தாய்
உண்டிடும் போது நீயிலா தநிஞ லுண்டி லேனிரம்பவிப போது (ஙரு)

பசியுள தன்ன மெனக்கிடு கென்னப் பாண்டுரெங் காபவ நாசா
நிசியிடைக் குணாயி தந்தனள் மிச்சி னினக்கது தக்கதோ வென்று
கசிவுறு மனத்துச் சனாயிதான் சொல்லக் கண்ணனன் றதையிடு கென்ன
வசியது ஜனாயி யிடவவ ளுடனே மாதவ னுண்டுள மகிழ்ந்தான் (௫௬)

பின்புகை கால்கள் சுத்திசெய் தங்குப் பேசிய விருவருந் துயில
வன்புறு குணாயி விழித்தனள் வெளியே வந்துதன் புதல்வனைக் கூவி
அன்புள நீயு நானுந்தூங கினபின் பகிலகா ரணனிந்தச் சனாயி
தன்புடை வந்து மிச்சிலை யுண்டு சயனங் கொண் டனனங்கே யென்றாள் (௫௭).

நாமதே வன்ன யெவருளந் தூய்மை நணுகிய தோவங்கு நணுகக்
காமனார் தாதைக் கிலையொரு கால நியதிதான் கருதிய போதே
போமதே செய்கை மிச்சிலுண் பதுமோர் பொருளன்ற தியற்கையே யென்ப
தாமது கேட்டுத் துயில்செயும் விமலன் சாமமொன் றுறவிடி யற்கே (௫௮)

எழுந்திரு ஜனாயி திரிகையிற் றூசி யெலாந்துடைத் துன்வர வினையான்
விழைந்தினி திருக்கின் றேனென விழியாள் விழித்திட வெடுத்தினி திருத்திச்
செழுந்தனிக் கரத்தா லவடலை மயிரைச் சிக்கறத் திருத்திமுன்றானைக்
கொழுந்தினைத் தலைமேற் றந்துதா னேயோர் கூடையி லரிசியைக்கொணர்ந்து

நானனைக் கின்றேன் மாவையிங் குனது நன்கையால் முனைதொட்டுக்கொண்டு
தேனெனப் பாடு கென்னலும் ஜனாயி தீண்டின ளன்பினிற் சிறந்து
ஞானதே வாதி யடியர்பால் விமல னல்லருள் செய்தினி தாடத்
தானெலா மோவி யபங்கமாங் கவியாற் சாற்றிடக் கேட்டனன் சௌரி (௨௦)

தலைதுளக் குடனே பரவச ஞதிச் சார்ங்கவிற் கையன்மா வுனைக்கும்
நிலைதெரி குணாயி ஜனாயிபால் வந்து நின்வயி னரிசியே தனைக்கச்
சொலையெனப் பேசா திருப்பது கண்டு சுளித்துவேத் திரங்கரங் கொண்டே
அலைவுற வடித்தாள் யாருடன் பேசி யமர்ந்தனை யிங்ஙனே யென்று (௨௧)

சினத்தின ளடிதான் சீதரன் முடிமேற் சேர்த்லு நான்விடோ பாவிம்
மனத்திலன் புடைய ஜனாயிபால் வந்தேன் மாவனைத் திடற்கெனை யடியேல்
எனத்திரு நாத னுமதே வறிந்தே யீன்றதாய் தன்முகநோக்கி
வனத்துழாய் மார்ப னென்றுநீ யறியாய் வருகெனக் குணாயியு மயங்கி (௨௨)

நாணின ளுலக நாதனை யடித்தே னேயென நலிவொடு மனத்திற்
கோணின ளாகி ஜனாயிதா னரிசியைக் குறித்தன டன்வசங் கொண்டாள்
ஏணிலை யெனக்கென் றிருத்தலும் ஜனாயி யெம்பிரா னிடத்துறு மன்பாம்
ஆணியைத் தொட்டு விராகமாந் திரிகை யனாத்தனள் சஞ்சித வரிசி (௨௩)

அவ்வியத் தத்தில் வியத்தமா யனாத்த வந்தமா வனைத்தையும் வாரிச்
செவ்விய கூடை நிரப்பிவைத் தன்பின் றிருவினா யகன்றுயில் செய்ய
வவ்விய ஜனாயி விடியுமு னெழுந்து மாதவன் றனைத்துயி லெழுப்பி
இவ்விடைவிடுத்துன்கோயில்சே ராம லிருத்தியேற் கலகமா மென்றாள் (௨௪)

என்றலுந் துயின்றோன் விடிந்ததோ வென்ன வெழுந்துநித் திரையையக் கத்தால்
தன்றனிப் பீதாம் பரத்தையும் பதக்கந் தன்னையுங் கிடத்தியச் சனாயிக்
கொன்றிய கந்தை யுடுத்தித்தன் கோயி லுட்புகுந் துறைந்தனன் விடிந்த
பின்றையாச் சகர்தாம் வந்துபொற் கோயிற் பிறங்கிய கதவினைத் திறந்தார். (௨௫)

கந்தையைப் போர்த்துச் செங்கன்மே னின்ற கருணையங் கண்ணனைக் கண்டார்
எந்தையே பீதாம் பரமெவர்க் கிந்தா யெங்ஙனே தேடினாய் கந்தை
நிந்தையி லுனது மேனிக்குக் கந்தை நோவதோ வென்றதை நெகிழ்த்து
விந்தைசேர் பதக்கந் தன்னையு மார்பிற் கண்டிலர் வெருண்டனர் வியந்தார். ( )

மூடின படியே கதவுதா னிருக்க முந்தின தெவ்வழி யென்பார்
கூடினும் போவ தியாரக மென்பார் கொண்டவிக் கந்தைதா னமர்
தேடின தாசி தன்னது போலத் தெரிகின்ற தறிகுவ மென்று
நேடினர் நாம தேவரிற் புகுந்து நின்றதோர் ஜனாயியைக் கண்டார் (உஎ)

நின்னிடைக் கண்ணன்வந்தாதா லிங்கேநேர்ந்ததுபொன்னுடையெனக்கொண்
டுன்னிடை யவன்றன் பதக்கமு முளதா முதவுதி யென்னலும் ஜனாயி
என்னிடைக் கிடையா தென்னலு நீதா னெப்படி·யன்னவ னிங்கே
துன்னிடச் செய்தா யென்றவ டுகிலைச் சோதிக்கப் பதக்கந்தோன்றியதே (உஅ)

கண்டவர் வெருட்டுங் காலையி லூரார் கலந்தனர் நாமர்தம் மனையோ
பண்டைய தன்று நேற்றுறு காற்றிற் பறந்தன கூரைக ளெல்லாம்
கொண்டநம் மனையோ புதுக்கில மிதுவோ கூரிருள் விடியுமுன் புதிதாய்
அண்டிய தென்னே யதிசய நாமர்க் கமைத்தவன் கண்ணனே யாமால். (உகூ)

என்பது கேட்டோர் கண்ணனே யருளி னீகல ஞேபெரு மாடம்
நன்பொரு ளென்பார் சிற்சிலர் செல்வ நனிதரிற் செருக்குமிக் காகி
அன்பில ராவா ராதலா லுதவா னமலனென் றுளாப்பவ ராக
முன்புசோ தித்துக் கொண்டவர் ஜனாயி மோசஞ்செய் பவளென முனிந்தார் ( )

இங்கிவள் சாமித் துரோகியா தலினு லேற்றுதுங் கழுவினி லென்றே
அங்கவ ளைக்கொண் டம்புலிப் பாகைக் கணுகலுஞ் சனாயிதா னமலா
செங்கன்மே னின்ற சீதரா வடியேன் செய்ததெ னிங்ஙனே செயற்கென்
றங்கைக ளலைமேல் வைத்தனள் புலம்ப வநாதர க்ஷகனரு ளாலே (கக)

கழுமர நீராய்க் கரைந்தது ஆனாயி கண்கலக் கத்தனைக் கரைப்பான்
வழுவில ஞேடி வந்தனன் கண்ட மகிதலத் தோரொலா மகிழ்ந்து
குழுவினர் புகழச் சனாயியைப் பிடித்தோர் கோதிலாய் நின்பொருட் டமலன்
தழுவிவ ஞேடி வந்தத னாவி தன்னியை யெனவிடுத் தகன்றார். (கூஉ

விடுத்தபின் ஜனாயி வீட்டில்வந் தமர்ந்து விமலனை முன்புபோல் வேண்டித்
தொடுத்தன ளபங்கக் கவிகள்செய் நாளிற் றுளவணி தோளினான் மைக்கூ
டடுத்தெழு துங்கோல் காயிதங் கொண்டங் கவள்சொலு வனவெலா மெழுத
மடுத்தனன் கோயி லிருக்கநேர் வந்தார் மாறிலா ஞானதே வருமே (கூகூ)

ஞானதே வரைக்கண் டெழுதிட வுள்ள நாணிமை முதலெலா மறைத்துத்
தானமர் போதுகண்டவர் வணங்கிச் சாற்றுவார் தேவகி தனயா
ஊனமின் றேகாந் தத்திருந் தென்னை யெழுதினை யுரைக்கென நாதன்
றானரு ளுடனே ஜனாயித னபங்கக் கவியெழு தினனெனச் சாற்ற. (கூச)

கேட்டலுஞ் சிரித்து ஞானதே வமலா கிளத்திய ஜனாயிநின் புகழே
நாட்டல்செய் கின்றா ளதுபிற ராலே நயந்திடத் தக்கது நீயே
தீட்டல்செய் வதுதான் சிறந்ததன் றென்னச் சீதரன் ஜனாயிதான் செப்பல்
வேட்டன னினிதா யிருத்தலா னானே யெழுதவும் விரும்பினே னென்றான். ( )

முன்புபோ லெழுது கின்றவன் ஞான தேவர்த முகத்தினை நோக்கி
நன்கிது தன்னை மறைத்தது கமல நான்முகற் குந்தெரி யாது
கின்புலந் தோன்றிற் றெவ்வித மென்ன நிமலனை ஞானதே வென்போர்
அன்புட னேக்கி யையநின் பெருமை யடியருக் கௌிதுதா னென்றார். (௩௪)

வினவிய விடலன் சிரித்துற ஞான தேவரவ் விமலனை நோக்கி
அனகநீ வருக நாமனாக் காண வென்னலு மமலனும் விரும்பிப்
பினருணர் ஞான தேவர்தங் கையைப் பிடித்துட னுமதே வமரும்
மனைபுகுந் திடலு நாமதே வெதிர்ந்து மார்புறத் தழுவினர் மகிழ்ந்தார். (௩௫)

ஆசனத் திருவர் தம்மையு மிருத்த வப்பொழு தன்பரொல் லோரும்
நேசமுற் றடைய வவர்கள்யாவனாயு நிமலனுந்தழுவின ளிருத்தி
மாசறு நாம தேவனா நோக்கி மாலடி யார்களைக் காணக்
கூசமில் லாமல் ஜனுயியை யிங்கே கொடுவரு கென்றனன் கூற. (௩௬)

அடியவர் கேட்டுத் தாய்க்குரை செய்ய வவள்மரு மகட்குரை செய்யக்
கடிதிரா ஜாயி வெளியிலே சாண மிதித்துறு ஜனுயிக்குக் கழறப்
படிறறு ஜனுயி கால்கரஞ் சுத்தி பண்ணினள் விரைந்துவந் தங்கே
நெடிதம ரன்பர் குழாத்திடை யிருந்த நிமலனைக்கண் டடிபணிந்தாள். (௩௭)

நின்றவப் போது ஞானதே வென்போர் நிறைகுண நாமனா நோக்கி
இன்றுள தான வதிசயங் கேளீ ரெம்பிரான் ஜனுயிபா டுவதை
நன்றினி தெழுதிக் கொண்டுறு வதனை நான்கண்டு வந்தன னென்ன
மன்றலந் துளவோ னுனெழு துவதால் வந்ததோர் குறையென்னை யென்றான். (௩௮)

பின்னரு மெனக்கு ஜனுயிசொல் வதெலாம் பெரியதோ ரின்பத்தைத் தரலால்
நன்னரங் கெழுத லாயின னதனை நவிலுவோர் கேட்பவர் தம்மேல்
முன்னரன் புடையே னுகிப்பின் றருவேன் மோக்கமு மெனவவன் மொழியத்
தன்னரு கிருந்த தொண்டரொல் லோரு தனித்தனி சிரித்தனர் மாதோ. (௩௯)

ஜனுயியை நோக்கி ஞானதே வென்போர் தங்குமிந் நாமதே வென்போர்
முனுளிர ணியற்கு மைந்தனுய்ப் பின்பு முரணிய வாவிக்கு மகனுய்ப்
பினுளிலுத் தவராய்ப் பாண்டுரங் கனுக்குப் பெரிதன்ப ராயினர் நீதான்
இனுளென வுரைத்தி விமலனுக் கன்பா யிருத்தலின் காரண மென்றார். (௪௨)

பத்தவ தாரஞ் செய்தவனுன பரமனர்ச் சாவதா ரத்தும்
உத்தம னுகி யுறைதலால் யானு முடனுடன் றோன்றிவந் துற்றேன்
இத்தனை தானென் றியம்பலு ஞான தேவென்போ ரின்பொடு கேட்டு
மெய்த்துள மகிழ்ந்தார் பின்புபாண் டுரங்கன் மெய்யடி யவர்க்குரா செய்வான்

நீவிரொல் லோரும் பாடுமெய்க் கவிக ணிலைபெற வெழுதுகி றதற்கு
மாவிர குள்ளோர் தம்மையான் வகுப்பேன் வழுவிலா ஞான்தே வியம்பும்
பாவினைச் சச்சி தானந்தர் நிவர்த்தி பாட்டினைச் சோபான தேவர்
மேவிய முக்தா பாயிதன் கவியை ஞானதே வெழுதவும் விதித்து. (௪௩)

பரமவா னந்தர் பாடலை விசோபா கேசரர் சாவந்தியாமா
ளரகவி சிவாகு ரவர்கூர்ம தாசர் நன்கவி யாவையுஞ் சுதேவர்
அரமிய சோகா மௌர்தந் தொடர்பை யனந்தபட் டராகவு நாம
வரமிகு தூக்கும் ஜனுயிதன் யாப்பும் வரைகுவன் யானென வகுத்தான். (௪௪)

அங்குள ரான வன்பரொல் லோரும் ஜயினையப புகழ்நதன ராகப
பொங்கிய வுவகை கொண்டுளே நாம ரன்பரைபபூசனைபுரிந்து
மங்களஞ் சொல்லப பாண்டுரங் கனுக்கு மாதவன் கோயிலுக் கெழுந்து
தங்கின னுருக்கு மணிக்கிவை யுரைக்கத் தாசாதந தமதிடஞ் சாரநதா. (௧௬)

ஜனுபாயி திருவடிகளே சரணம.

ஆக கதை கச-கரு செய்யுள் ஸுாஉ௬அ.

முற்றிற்று.

மச்சேந்திரநாதர் சரித்திரம்.

சங்கரனெரு நாள்பாற் சாகரதி ரத்கில
மங்கையொடினி துற்று மகிழதருகிற ராமன்
தங்கருளுரு வத்தைத் தனதுளமுற வைததுப
பங்கமிலவ னுமமபகர்தருமவ னுனன். (௧)

அதுதெரிபமா யான வம்பிகைபதி யான
விதுவணிமுடி யானை வேண்டினளுனை மிக்க
தெதுவுளதொரு தெய்வ மெனவினவலு மன்னுன்
கதுமெனரகு ராமன் காரணமுமா செய்வான. (௨)

பிரமனைமுத லாகப் பேசிமையவ ரோடே
அரனெனவுள யானு மாவதுமவ னுலே
கிரனிலையித னுலே சீஹரிதிரு நாமம்
பரவுவெனவ னீலப் படிவமுமுளம் வைபபேன் (௩)

என்றதுவின வுற்ற விம்மலைமக டேர்ந்து
நன்றது ஞகத்தி னண்ணியுமிது காறும்
ஒன்றதுதெரி யாம லுறைவதுதக வாமோ
இன்றதுமொழி கிற்பா யெனவிரசித வெற்பான். (௪)

பணிவுடனெதிர் நிற்கும் பார்வதிதலை மேற்கை
அணிவுடனுப தெச மறைதருகிற போது
துணிவுறுநினை வின்றிச் சோர்துயிலது மேவ
மணிதருகடல் மீனின் வயின்மகவும் மென்றே. (௫)

சிவனருளுட தேசஞ் செலிகொடுவின வுற்று
நவுநரவுரு வாகி நண்ணியவது கண்டு
திவமிகவுறு மச்சேந் திரனெனுமொரு நாமம்
பவனிலகுற நல்கிப் பார்வதியொடு போனான். (௬)

அம்மகவுட னேயீ சானனதரு ளாலே
செம்மைகொள்வை ராக லிலமென்மேலாகி
வெம்மயலது வின்றி மேவரிதிரு நாமம்
தம்மணிநா வோதத் தனிதிரி தரலானார் (௭)

தாய்வயிறது விட்டுத்தாம் வருகிற போதே
மேயினஹம் சோஹம் விடுகிலரத னாலே
ஓய்வருதிரி காலமும்முணர்தரு சக்தி
ஆயினர்யா ராலு மரிவருநிலை யுற்றார் (௮)

அகலிடமுள தீர்த்தம் யாவையுமே மூழ்குந்
தகவுறுநினை வோடு தாம்வருமூர் தோறும்
நுகர்தரலிர வூனுய் நோன்பது செயல் காடாய்
பிகவயதீ ராறு மேவினர்வரு நாளில். (௯)

ஒருதினமோ ரூரிலோர்தனவணி கன்வாழ்
தருமனைமுன் நின்று சாற்றினரா லக்கென்
றருமைகொ ளொலி கேளா வம்மனையுநா கிற்பாள்
இருகரநிறை பிச்சை யேந்தின ளெதிர்வந்தாள். (௰)

வந்தவளெதிர் நிற்கு மாதவர் தமைநோக்கி
அந்தமிலுப சாரத் தஞ்சலிபல செய்து
நிந்தையிலுரு வத்தீர் நீரிவண்வரு மாயான்
எந்தநல்வினை செய்தே னென்றுருகின ளன்பால். (௰௧)

அன்புறவெதிர் நின்றீ ராதலி னடியேற்கோர்
துன்பிலைமக வில்லை யெனுமொருதுய ரன்றி
நன்பொருளுணர் கிற்கு நற்றவமுதி யோரே
இன்புடனருள் செய்வீ ரென்றரிசியை யிட்டாள். (௰௨)

அன்றவளுநா செய்யு மன்புறுமொழி கேளா
மன்னினதவ யோகர் மற்றவள்முக நோக்கி
நின்னிடமக வுண்டா நீயிது பெறுகென்று
நன்னிற முளநீறு நல்கினருரை செய்வார். (௰௩)

நீயிதையுண் பாயே னின்வயி னெடுமாறன்
தூயநலம் சத்தாற் றோன்றுவன்மக வென்றே
ஆயவரகல் வுற்றா ரானபி னம்மாது
போயயல் மனையாளைப் புகவகம்வரு வித்தாள் (௰௪)

வருமவடனை நோக்கி மானனவிழி யாளே
ஒருதுறவின ரிங்கே யுற்றனர்பெறு பிச்சை
தருதல்செய்தவர் தம்மைச்சந் ததியருள் கென்றேன்
அருளினர்திரு நீற்றை யயில்கெனவவர் போனார் (௰௫)

நானுணநினை கின்றே னவிலுநினினை வென்ன
மீனுறழ்விழி யன்னாள் வேண்டலைதிரு நீறு
தானுணவுத விப்பின் றம்வசம்வரல் செய்வோ
ரானுணர்வது மாறி னார்பலரறி யென்றார். (௩௬)

அவளுநாகொடு நீயி லன்னதை யிட்டாள்பின்
நவமுடனொரு மூன்று நண்ணின வாண்டாக
உவமையின்மச் சேந்த்ர நாதருமுவ ணுற்றார்
இவள்மனையிலும் வந்தே இடுகென வெதிர நின்றார். (௩௭)

மற்றவளிடு பிச்சை வாங்கினாமுக நோக்கி
அற்றையினினை வுண்டா யரிவைநின்மக னெங்கே
இற்றையெனெதிர் காட்டு கென்றனரவ ளஞ்சிச்
சொற்றருகில ணின்றா ளுள்ளது சொல்கென்றா. (௩௮)

மாதவரே நீற்றால் வஞ்சனை யுளதென்றே
ஓதயன்மனை யாளா லுளவடுப புறுகீயில்
மேதகுதிரு நீற்றை யிட்டனன்வெகு ளன்மின்
ஏதமிதென வென்றா ளெதிர்துறவினா சொலவார். (௩௯)

நீறிடுபலி யெங்கே நீயிடுமிட மென்ன
மாறிலன்பனி ரண்டு வருடமுமிடு சாம்பர்
வீறொருகுழி யுண்டென் றக்குழியிடை மேவ
ஆறினர்தமை யுய்த்தா ளன்னவரவ ணின்றே (௪௦)

அதிர்தரவா லக்கென் றாரதுவின வுற்று
முதிர்குழியிடை நின்று முந்தினதா தேசென்
றெதிரொலிகுரு சாமி யென்பதொடது கேளாப்
பொதிரதிசய ராகிப பொங்கினரு ருள்ளார் (௪௧)

அவ்வயின்மச் சேந்தர ரானவர்வணி கன்றன்
செவ்வியமனை யாட்குச் செப்பினராட் கூட்டி
இவ்வயினுறு குப்பை யெடுமெனவெடுப் பிக்கத
தீவ்வியவுரு வோடு சேயுறுவது கண்டார் (௪௨)

பன்னிருவய துள்ள படிவமொடுரு யோகு
மன்னினர்படி மீது வைகுதலில ராக
முன்னுறுவது கண்டு முற்றியதவ யோகர்
சென்னியின்மிசை யத்தஞ் சேர்த்தினர்நிலைதீர (௪௩)

அக்குழியிடை யுற்றோ ரப்பொழுதெழ லுற்றுத்
தக்கவரிரு தாளிற் றாழ்தலுநா மந்தான்
தொக்கதொர்பலி கின்றுந் தோன்றினரத னாலே
மிக்கதொர்கோ ரக்க ளென்றனர்வினை தீர்ந்தார் (௪௪)

வேறு.

குழியினின்றும் வெளியில்வந்த கோரக்க நாதர்தமைக் கூட்டிக்கெண்டு
பழியிகந்த முனிவர்செல்லப் பார்த்ததன வணிகன்றன் பாரிதன்னை
மொழிகடந்தின் னனசெய்தா யெனவெறுக்கப் பெரியதவ மோனர்கண்டு
விழியினருள் சுரந்துமக்கு மகனுண்டா மெனவாழ்த்தி மேவி னாரே (௪௫)

போம்பொழுது கோரக்கர் மச்சேந்திரர் தமைப்பணிந்து பொருந்தெனக்குத்
தாம்பதுமக் கரமெனது தலைவைத்துத் தாரகமந் திரத்தைச்சாற்றி
மேம்படுத்து கெனவேண்ட மச்சேந்தர நாதருடன் விளம்ப கில்லார்
ஓம்புகுரு சேவைசெய்தாற் பின்புதெரிந் துபதேச முறுதி யென்றார் (உசு)
நன்றென்று கோரக்கர் நவில்குருவின் றாள்வணங்கி நடந்து கூடச்
சென்றங்கோர் நகரத்தின் புறத்திருந்து பிச்சைகொண்டு சேர்கோ ரக்கா
என்றந்த மொழிகேட்டுக் கோரக்கர் மனைகடொறு மிரந்து சென்று
மூன்றுன்று பிராமணபோ ஜனமனைமு னுலக்கு மொழிந்து நின்றார் (உஎ)
அம்மனைவாழ் பார்ப்பினியச் சொற்கேட்டு வடைபோளி யதிர சம்பை
விம்மநிறைத் தலுங்கொண்டு மேவிவெளிப் புறத்திலுறு விமல ருக்குத்
தம்மனதன் புடன்கொடுக்கத் தாமுண்டு சந்தோஷந் தழைப்ப தாகி
இம்மதுர வடையெனக்கு ருசியாகி யிருத்தலா லினமும் வேண்டும். (உஅ)
நானைக்குங் கொணர்கவெனக் கோரக்க ரப்படியே நகருட் சென்றிவ்
வேளைக்குந் தரல்வேண்டு நேற்றளித்த வடையென்று வினவக்கேட்டு
வாளைக்கு நிகர்விழியா ளின்றேது தானியநீ வாங்கு கென்னக்
காளைக்கு நிகர்சிறுவர் குருவுக்கு வேண்டுமது கடிதீ கென்றார் (உகூ)
அதுகிடையா தெதுவேண்டு மாயினும்யான் றருவலென வன்னாள் கூற
எதுவளித்தா லும்வேண்டே னிக்கலையேற் போகிலனென் றிவருங் கூற
மதுமலர்சூழ் குழலினவள் மாதவவே டங்கொண்டு வருகின் றோருக்
கிதுதெரியா தோ விலதிங் கெங்கிருந்து வருமென்றே யிகன்றுசொல்வாள் (௩௦)
உன்கண்ணைக் குருவினவிற் றருவாயோ தரத்தக்க துளதேல் யானும்
நின்கண்வடை தரத்தக்க திப்போதென் றுரைசெய்ய நிமலர் கேட்டு
நன்கணொன்றைப் பறித்தவர்க்கு நல்குவதை யுனக்கீவே னென்று நல்கப்
புன்கணுடன் பயந்தவளு மவர்விழிவார் செந்நீரைப் போக்கிநின்றாள். (௩௧)
தயைசாந்தி வைராகந் தாங்கிநின்ற கோரக்கர் தம்மு னின்று
பயநீளும் பார்ப்பனியை யஞ்சேனீ வடைசெய்து பரிந்தீ கென்னும்
நயமான மொழிகேட்டு விரைவினெய்யிற்செய்ததனை நல்கலோடும்[ட்டார். (௩௨)
துயர்தீர்தி யென்றுரைத்தோர் கரத்தாற்போம் விழிமறைத்துச் சோரார் மீண்
வந்துகுரு வடிவணங்கி வடைபுசித்தி றானமுன்பு வைக்கக்கண்டங்
கெந்தவிதத் தாலுனது கண்போன தெனவுள்ள தியம்ப லோடும்
இந்தநெடுந் தீரமரி தெனக்குமற்றைக் கண்ணுதவு கெனக்கோ ரக்கர்
அந்தவிழி யையும்பறித்து முன்வைக்க மச்சேந்தர ரதிச யித்தார் (௩௩)
உடனேநல் லன்பனென வுகந்தவரைத் தடவிவிழி யுடைய ராக்கித்
திடமேவு மான்மஞா னந்தன்னை யுபதேசஞ் செய்து ணுண்டார்
மடமேவு மயலிகந்த கோரக்கர் தமக்குமிச்சில் வாய்ப்ப நல்கித்
தடமேவு சீடனுனைப் போலெனக்குக் கிடைப்பரிது ஜகத்தி லென்றார் (௩௪)
கோரக்கர் சாம்பவரத் துவயர் பிர பாவர் கைனி யர் நிவர்த்தர்
போரப்பொங் கியஞான தேவர்விசோ பாநாமர் புகல்ஜ னுயி
சீரொத்த விவர்களொரு வருக்கொருவ ருபதேசஞ் செய்யப்பெற்று
நேரொத்த வான்மஞானம் புவியிற் பரம்பரையாய் நிலவிற் றம்மா (௩௫)

மச்சேந்திரநாதர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆக சரித்திரம் ௩௫-க்கு செய்யுள் தூசு ௩௩.

முற்றிற்று.

கோபிசந்தராஜன் சரித்திரம்

உத்தரகண் டத்துளே கௌடபங் கா லென்னு மிராச்சி யத்துள்
சித்திரகாஞ் சனபுரிக்கோ ரரசனுந் திரிலோக சந்த னென்னும்
அத்தகுசீ ரரசன்மிக வும்பிர தா பசாலியா யாண்டு வந்தான்
சத்திய னுகியவிவன்றன் பட்டமனை யாளழகு தனிற்சி றந்தே. (க)

நற்குணநற் செய்கைகள்யா வும்பொருந்தி னவளாமை னுவ திக்கு
மிக்குளரு பலாவணிய மிகுந்தமகன் கோபிசந்தன் மேவு நாளில்
தக்கவவன் பிதாவான திரிலோக சந்தென்போன் சாத லாக
பிற்குழந்தை யாகியகோ பிசந்தனர சாளுங்கா லத்தின் மாதோ. (உ)

ஆயிரத்தோ டிருநூறு மனைவிகளை விவாகஞ்செய் தமர்ந்தும் போகம்
தோய்தலுக்கோ ராயிரத்தோ டறுநூறு தோகையர்நா டகசா லைக்கண்
மேயிருக்க வைத்திராப் பகற்சகல விபவமுடன் விடயா னந்தம்
தேய்தலின்றி யனுபவித்து வந்தான்ரு யாமைனு வதிசீர் சான்ற. (ங)

பதிவியோ கத்திலுன் மிகுந்தவயி ராகமுற்ரூர் பகன்மேன் மாடம்
அதிலேறி யுதாசீன மாய்நான்கு திக்கிலும்பார்த் தமரும் போது
நிதிமேவு மந்நகரத் திற்சகல சித்திகளு நிறைவு நேர்ந்த
விதிமேவு மாசாபா சங்கள்கன விலுநினையா வான்ம ஞானி. (ச)

ஆகியரி தன்னையிடை விடாமற்றியா னித்திடுவ ராயும் பிச்சை
வாகொடெடுத் துண்பவரா யும்விகார சீலமுள வராயுஞ் சால
பூகமிகு தயைசாத்து விகமுடைய ஜாலந்த ரர்க னற்றற்
கேகியா ரணியத்திற் சென்றுலர்ந்து கிடக்கும்விற குகளெ டுத்து. (ரு)

கட்டாகக் கட்டித்தந் தலையேற்றி வழிநோக்கிக் கடுகும் போது
கிட்டாத விவர்தேக நிழற்பூமி யிற்கிளரா திந்த னங்கம்
ஒட்டாதோர் முழத்துக்கு மேல்விறகு கட்டுவரு முதனைநோக்கி
எட்டாத வாச்சரிய மிதுவென்னை யென்றுதிகைத் திந்த மாது (சு)

இவரோமா னிடரல்ல ரிறையவனே யெனநினைநதிங் கிவரொ னக்குப்
பவரோகந் தீர்த்தருள்வா ரெனத்துணிந்து மானவெட்கம் பலவு நீத்தே
அவர்தாளே சரணெனவேண் டியதென்றங் கவர்மேவு மடத்தை நோக்கித்
தவர்பாதந் தனக்குபசா ரம்புரிய வேண்டுவன தருவித் தேக. (எ)

ஆராய்ந்து தாதியரோ டம்மடத்திற் சதானந்த ராகிச் சீமந்
நாராய ணன்பதத்திற் சித்தம்வைத்துத் தங்குகின்ற நல்லோர் முன்பு
சீராகச் சிரமீது கரங்குவித்துப் போய்வணங்கிச் சீரி யோரே
நேராக வுபதேச நல்கியெனைக் காத்திரென்று நின்று வேண்ட. (அ)

வினவுமவர் நானெளியேன் கண்டவிட மெலாந்திரிவே னீயோ வேந்தற்
கனையுனது பெருமைக்குத் தக்கவரா யாய்ந்திதோ பதேசம் பெற்ரூல்
நனிநலமா யிருக்குமென வும்மின்மிக்கோ ரின்றென்று நான்ம தித்துப்
புனிதமுள்ளவுமைச்சரணம் புகுந்தவெனக் குபதேசம் புரிக வென்ரூர். (கூ)

அதற்கவடன் றிரிகரண சுத்திகண்டா னந்தங்கொண் டருக ழைத்தங்
கிதத்தொடுதங் கரஞ்சிரம்வைத் திணையிலுப தேசத்தை யினிது நல்க
மதர்க்கும்விழி யவட்குடனே மமதையகன் றிறையவனை மனத்திற் கண்டு
சுதத்தைவிட்டுக் குருநாதன் றனைவணங்கி யானந்தங் கதித்து நின்றாள். (ப)

விடையுதவ மனைமேவி யவகாச நேரிட்ட வேளை யெல்லாந்
தடையறத்தன் குருநாத னருகில்வந்தான் மாநுபவந் தனைப்பே சிக்கொண்
டடையுமனை புகுந்துள்ளம் பரிசுத்த மாயரியை யானந் தத்தோ
டிடையறத்தேர்ந் திருக்குநாள் சிலகழிய மகன்செய்கை யியம்பு கிற்பாம். (ஙக)

வேறு

மைந்த னான மகிபதி யோர்தினஞ்
சந்தமேவித் தனக்குப் பிரியையாய்
முந்த லாமனை யாண்முக நோக்குற
வந்த னன்வந்த போது மகிழ்வுடன். (ஙஉ)

சயன மேவித்தாம் பூலங் கொடுத்தெனக்
கியைவ தாகிய வென்பிராண நாதனே
மயல்செ யான்சொலும வார்த்தையைக் கேட்டினித்
தயைசெய் வீரொனச் சாற்றுகின் றாளரோ. (ஙங)

உமது தாய்க்குப தேசம் வகுத்துநன்
கமைவு செய்தவ டன்வச மாக்கிய
விமலன் போல்பவன் பாற்றின மேவலால்
நமர்களுக்குப் பழிப்பு நணுகின. (ஙச)

என்ன வேயவ் விறைவனுக் குச்சினந்
துன்ன லாகிநீ சொல்வதைக் காலையில்
இன்ன தென்றறி வேனென் றிராச்செல
மன்ன வைக்குவந் தோன்மந்தி ரிதனை. (ஙரு)

நேர்க்கி யிங்கொரு நோன்பினர் பற்பலு
ளாய்க்கி ளர்ந்துசா லந்தர ரென்னும்பேர்
வாய்க்கின் றோர்தமை நான்கண்டு வந்திக்கப்
போய்க்கொ ளுவெனப் போக்கினன் போயினன். (ஙசு)

பரிச னங்க ளுடன்சென்று பண்புளோர்த்
தரிச னஞ்செய்து தாழ்ந்துமை யெம்மிறை
துரிசி லாது தொழற்கழைத் தானென
கரிசி லார்நடந் தேகவக் காவலன். (ஙஎ)

எதிரொ ழுந்துவந் தன்பினி றைஞ்சித்தன்
அதிர வைக்கழைத் தாசனந் தந்தகிற்
றுதிசெய் தேத்தியின் றைத்தினந் துன்னிதிர்
முதிய ரேயென்று நன்குமொ ழிந்தனன். (ஙஅ)

அன்றி ராவவ ரன்னவன் சொற்படி
துன்றி னார்துயி லக்கண்டு தோன்றரூன்
றென்றி வீரரின் மேவுங்கி ணற்றிடைச்
சென்றி வன்றனைச் சிக்கிரம் வீழ்த்தியே (ஙகூ)

மீதி லத்தியின் மூடித்தூர் மின்னென
நீதி யின்றிவி ழுத்திநி ரப்பினர்
கோதி லாதவர் கூவத்து ணீரின்மேல்
தீதி லாதுதி யானத்தி ருந்தனர் (௨௫)

உதயமாயின பின்மயி ளுவதி
சிதைவி லாததந் தேசிக னைத்துரீஇ
இதய நொந்துநீ ரின்றிம யங்குமீன்
அதையு மன்னையில் லாதம கவும்போல் (௨௬)

தத்த ளித்துத்த யங்கிப் புலம்பியென்
உத்த மக்குரு வெங்கணுற் றூர்கொலோ
எத்தி சைச்சென்று காண்பெனென் றேங்கியூண்
நித்தி னைக்கொள்வ தின்றி நினைப்பிலாள் (௨௨)

ஆயி ருக்கச்சால ந்தரர் சீடரில்
நேயமிக்கசா னேபாவென் போர்பவ
நோய றுத்தெழு நூற்றுவர் தம்முடன்
தூய விப்புவி முற்றுந் துருவுற (௨௩)

இங்கு வேந்தனெ ருதினத் தின்பொடு
தங்கு முன்றிலி னேரந்த யங்கொளி
பொங்கு மாசனத் திற்பொலி வாயுற
அங்கு மாத ரமைத்தத யிலத்தால் (௨௪)

தலையிற் றேய்த்துடம் பெங்குந் தடவமீ
துலவக் காலுற வீசவு லாசமாய்
இலகு றத்திரி வோரொழில் கண்டுகோன்
கலவைச் சேறு கமழக் களித்தனன் (௨௫)

என்னைப் போல்பவ ரெங்குள ரின்றெனத்
தன்னைத் தான்மதித் துற்றது கண்டனள்
மின்னைப போலுமைளுவதி மேனிலை
மன்னச் சாளர வாயுறீஇக் கீழரோ (௨௬)

இனைய பேரழ குள்ளவென் மைந்தனே
வினையி ளுலெமன் கைவச மேவுவான்
எனநி னைந்தழு தாளிரு கண்ணினீர்
அனையன் மேல்விழ யார்தெளித் தாரெனு (௨௭)

மீது பார்த்தன்னை மிக்கழு தற்கிவண்
யாது காரண மென்னலு முன்பிதா
தீது தீருன்னி லுஞ்செவ்வி யோர்திறம்
பாது காலன்கைப் பட்டனர் போலவே. (௨௮)

வாயுஞ் செல்வ மனைவிம காருடன்
ஏயுங் காமத் தழுந்தியி ருப்பதில்
நீயுங் காலன்கை நேரிடு வாயெனு
நோயி ளுன்மன நொந்தழு தேனெனு (௨௯)

தோன்றும் யாவுந் தொலைவதன் றிநிலைத்
தேன்ற தொன்றுமின் றுண்டென்ப துண்டெனில்
ஆன்ற நீசொல் லெனவவ ளாசைநோய்
கீன்ற தாகக் கிளர்குரு நாதனை. (௩௰)

சரண டைந்துன் சரீர மமரமாந்
திரம தாகநீ செய்கென வப்படிக்
குரமு ளோரெவ ரோதுகெ னச்சாலந்
தரர்செய் வாரவர் தம்மையான் கண்டிலேன். (௩௧)

பனிரண் டாண்டள வாகநீ பார்ப்பதற்
கினிதின் றென்றமு கின்றதைக் கண்டு கோன்
தனின டந்ததைத் தோர்ந்தொன்றுஞ் சாறறிடா
துனிவெந் நீரின் முழுகியு ணுண்டனன். (௩௨)

உண்ட பின்னது தாபத்துடன் முன்னே
கொண்ட வோர்மனை யாள்சொலக் கோபதகி
மண்டக் கூவலின் மாய்த்தன னிந்நகா
அண்டத் தேசிக னையென் றமுங்கினன. (௩௩)

வேறு

ஏழு நூறுநற் சீடரோ டெழுந்து கானேபா
தாழ்வில் புண்ணியத் தலங்களுங் கங்கையுஞ் சாந்து
வாழ்வு சேர்நக ரங்களும் வளங்கொணு கெளும்
சூழ்தல் செய்துதே சிகனைத்தாந் துருவின ரெங்கும். (௩௪)

தெரிகி லார்சென்று பரததே சந்தனைச் சேர
வரமச் சேந்திரர் தமைத்துரு விவந்துகோ ரக்கர்
நிருபர் சேருமந் நகரிடைச் சென்றுகா னேபா
உரம்வி ராவுறத் தழுவினர் மகிழ்வொடங் குறுங்கால் (௩௫)

வந்த கோரக்கர் நோக்கிமற் றவர்தனைக் கோபி
சந்த னுங்குரு நாதனைக் கிணற்றிடைத தள்ளி
முந்த லாயது பன்னிரண் டாண்டதை முன்னு
திந்த மேதினி யெலாந்திரிந் தென்பய னென்றார். (௩௬)

குருவி ருப்பிடந் தெரிந்தின்பு கொண்டுகா னேபா
மருவு கோரக்க ரேமலை யாளத்தி லும்மால்
பரவு தேசிகர் பெண்மயல் கொண்டுபொ லனைப்பெற்
றொருவு றுதிருப் பதையுண ராதெமை யிகழ்ந்தீர். (௩௭)

எனவி னோதமா யிருவரும் பேசின ரெழுந்தார்
அனகராங்குரு நாதர்பா லடையக்கா னேபா
புனித சீடரோ டனையகாஞ் சனபுரிப் பொழில்வாய்
இனிது சென்றிருந் தனர்மயி னுவதிக் கிசைக்க. (௩௮)

ஒருவ னைச்செல விட்டன ரவனுட னேசென்
றருண்மி குந்தமை னுவதி தனைக்கண்டா தேசு
பரிவு டன்சொலிப் பைம்பொழி லிறங்குகா னேபா
[illegible]லைச்சொல்லக் கேட்டு மைனுவதி மகிழ்ந்தாள் (௩௯)

தேசி கோத்தமர் தமைநினைந் தழுவது தெரிந்து
மாசி லாதநீர் கவலுறேன் மகிமையின் மிகுந்து
காசி லாதஜா லந்தரர்க் காண்பிறேழ் தினத்தென்.
றேசி லார்சொல வின்பமிக் கெழுந்தனர் மகன்பால் (௪௩)

சென்று நித்திரை செய்பவன் றெளிவுறத் தேற்றி
இன்று நங்குரு நாதர் தஞ்சீடர்கா னேபா
துன்று சோலையி லிறங்கியுற் றுரவர் துணைத்தாள்
நன்று கண்டுநீ சரண்புகி னவையெலாந் தீர்வாய் (௪௪)

அவர்த முள்ளமோ வெண்ணெயின் மென்மய தாகித்
திவளுஞ் சந்திரன் றன்னிலுஞ் சீதளந் தங்கும்
நவையி னின்மல னொன்றுநா னவில்வதை நம்பில்
உவமை யில்பத முறுதியென் றுணர்த்ததை யுணர்ந்தான் (௪௨)

நானி தம்பெற நவின்றதை நழுவுறே னெனத்தாய்
ஊன மில்பதம் வணங்கின னுடனவை யுற்றான்
ஆனமந்திரி யுடன்சது ரங்கத்தோ டடைந்து
தேன லம்புகீம் பொழிலுறு கின்றகா னேபா (௪௩)

இருப தத்தினு மன்பினோ டிறைஞ்சின னேத்தப்
பெருமி தத்தநி யாரொன லினவக்கோ பிசந்தென்
றுரைசெ யத்தெரிந் துடன்றுகள் ளிற்கமு தென்றும்
கரப முற்றிடக் கற்கியென் றுங்கழ றுதல்போல் (௪௪)

உனக்குப் பேரொவ ரிட்டன ரயோக்கியா நீதி
மனக்கொ வாவிவே கங்கெட்ட நீமனை யாள்சொற்
றனக்கி சைந்திடச் சற்குரு நாதனைக் கிணற்றில்
சினத்தொ டாழ்த்தினை தினையள வுஞ்சிந்தி யாமல் (௪௫)

பருகி சந்திர ருளவள வும்படர் நரகம்
தருகி ருத்தியஞ் செய்தனை யெனக்கோபி சந்தன்
வெருவிக் கால்கர நடுங்கியான் செயுமிகு பிழையை
ஒருவி யாள்கென வேண்டினன் வணங்கின னுடனே. (௪௬)

அந்த வேலைமை ஞவதி யெதிர்வந்தா தேசு
வந்த கானிபா தனக்குரைத் திடவவர் மகிழ
நந்த னைப்பிடித் தவர்கர நல்கிமற் றிவனும்
மைந்த னேயிவன் பிழைபொறுத் தாள்கென வணங்க. (௪௭)

கானி பாவது கேட்டுளங் கனிந்தன ராக
ஞான மிக்கவ ரேயெங்க ணகரம்வந் தபயந்
தான ளித்திடு கெனவவ ரனைவருஞ் சார்ந்தங்
கான வாசனத் திருத்தினர் கோபிசந் தனன்பின் (௪௮)

பாத பூசனை செய்துபோ ஜனம்பரிந் தளித்துச்
சீத சந்தனம் புட்பதாம் பூலமுஞ் செல்வே
ஈதல் செய்தனன் கானிபா விறைவனை நோக்கி
கோதி னுதரா யெந்தக்கூ வத்திடை வீழ்த்தாய் (௪௯)

மெய்சொல் கென்னலு மவனிந்தக் கிணற்றிற்றான் வீழ்த்தேன்
செய்கை தேர்ந்திலேன் றனக்கருள் செய்கெனச் செப்ப
உய்வை யஞ்சிடே லிரும்பிலுஞ் செம்பிலு முயர்ந்த
மய்யில் வெள்ளியி லும்பொன்னி லுந்தகு வடிவம் (௫௩)

உன்னை யொப்பதாய்த் தனித்தனி செய்கென வுரைக்க
மன்ன னப்படிச் செய்வித்துக் கூவத்தில் வந்து
துன்னி லத்தியை யெடுப்பித்தான் றுகளறு நாதர்
மின்னு சந்திரன் போலங்கு விளங்கினர் யாரும். (௫௪)

கண்டு கண்களித் தனரதி சயித்தன ராக
அண்டு கானிபா சாலந்த ரரையுளத் தமைத்துக்
கொண்டுஞ் சீடனு கியவெனுற் கொடுத்திடு மபயம்
பண்டு பெற்றன னுகிய பார்த்திபன் றன்னை (௫௨)

நீர்சி னந்துடன் சபிப்பிரோ லந்நெடுஞ் சாபஞ்
சார்கி லாதிவன் மேலிவ னுருவதாய்ச் சமைத்த
சீர்கொ ளும்பிர திமைகண்மேற் சேர்தரல்வேண்டும்
போர்பெ றுந்தமா லருள்வர மிவன் பெறச் செய்க. (௫௩)

வேறு

எனவுளந் தனிலே வேண்டி யினிதுகோ பிசந்தன் றன்னைப்
பினுமுக நோக்கி லோகப் பிரதிமை யினையக் கூவந்
துனுமரு குறநீ நின்று சுவாமிக்கா தேசு சொல்லென்
றினிதுரை தரவவ் வண்ண மிறையுரைத் திடக்கூ வத்துள். (௫௪)

உறுங்குரு நீயா ரோது கெனலும் யான் கோபி சந்தன்
மறுவிலீ ரெனநீ சாம்ப ராகென வழுத்தச் சாபம்
பெறுகிலா னுகி லோகப் பிரதிமை சாம்பராகி
வறிதுற மற்ற மூன்று மாய்ந்தன வந்த வண்ணம் (௫௫)

கானிபா வரசை யந்தக் கயத்தரு குறநி றுத்தி
மானிநீ குருவுக் காதே சுரைபய மிலாம லென்ன
நானினித் தனியாய் நின்று நவிலிலென் னுமோவென்று
தானின லடைந்து நீரே கதியென்று தேசு சாற்ற. (௫௬)

கேணியி லிருந்தோ ராய்ந்து கேட்டு நீ யாரென் றோத
மாணெளி ரடிய னேன்மை னுவதி மைந்த னென்னப்
பேணு நீ யமர மாகப் பெறுகெனக் கேட்டோர் யாரும்
பாணிகள் புடைத்தா னந்த பரவச மாகினார்கள் (௫௭)

உடனவர் தம்மை மேலே யெழச்செய வெழுந்து ளோரை
மடனறு மந்த மைனு வதியவர் தானைப்பற்றிக்
கடலெனக் கண்ணீர் வாரக் கழுவினுள் பாத பூசை
நிடமுறப் புரியக் கோபி சந்தனும் வணக்கஞ் செய்து (௫௮)

மந்திரி களைப்பார்த் தென்றன் மைந்தனுக் கரசு வாய்க்கத்
தந்திடு கென்று ஜாலந் தரார்தமை நோக்கிச்சாமி
நுந்தம துசம்ப்ர தாய நோன்பெனக் கருளு கென்ன
மூன்றுவே யமர மாக மொழிந்தனெ னதனைப் பெற்றே (௫௯)

அரசிய னடாத்திப் போக மனுபவித் திருத்த லோவி
விரகுறு விராகங் கொண்டு வீணுடற் கிலேச மென்கொல்
தரணியில் விராகங் கோட றனிலுநஞ் சருந்த லாமம்
பரமதி லுலாவ லாமேழ் பரவையு நீந்த லாமால் (௬௩)

யாவையுஞ் செய்ய லாமிவ் விராகமோ கடின மென்னத்
தாவிலக் கோபீ சந்தன் சற்குரு சரணந் தாழ்ந்து
மேவிது காறு நான்கொள் விடயவா னந்தஞ்சாலுந்
தேவரீ ராணைக் கேற்கச் சேர்த்தருள் செய்ய வேண்டும் (௬௪)

எனலுஞ்செய் வனசெய் தைய ரிருக்கச் சோ ளிகையை யேந்தி
மனைதொறும் பிச்சை யேற்று வருமவர் தமதில் லாள்பால்
இனைவிரீஇ யாலக் கன்னே யென்னலு மதைவி ஞவித்
துனைவுடன் வெளியின் மேவித் துணைவரை நோக்கி யச்சோ. (௬௨)

நாதரோ யடாத கொண்டு நடந்திரொன் ஞற்சில் கோது
நேர்தரல் குறித்தி யாவு நீத்திவ ணேரிட் டீரிப்
பூதலத் தினிலிக் கோல மெவர்கண்டு பொறுப்ப ரொன்னு
ஆதர முடனன் ஞர்தா ளடைந்தன ளலறி நைந்தே (௬௩)

புவிதனிற் புரண்டு மோதிப் புலம்பலை நோக்கி வேந்தன்
றவிரமு கிறதை யென்று சலிப்பதை யெவர்க்கும் போக்கிக்
குவிமன முறுதன் ருய்பாற் குறுகிக்கும் பிட்டு நிற்க
அவிதலி லன்னை யன்பி னணைத்தன ளுச்சி மோந்தாள் (௬௪)

அன்னையே யுன்கை யாற்பா லனமிடு கெனவிட் டாளாய்
நன்னரங் கமுது செய்யு நந்தனன் றன்னை நோக்கி
என்னையே யென்னை யேயென் னுதரத்தி லுதித்த நீதான்
துன்னிய விராக முற்றுன் ருெல்குல மெலாமீ டேற்ற (௬௫)

பெரியப தவியைப் பெற்ற பேற்றினைப் பார்த்தெ னுள்ளம்
மருவிய மகிழ்விற் குண்டோ வரம்பென வாழ்த்தி மைந்த
திரிதரு தலங்க ளெல்லாஞ் சென்றெரு பனிரண் டாண்டு
கொருதரம் யான்காண் டற்கிங் குறுதியென் றுலாக்க வுண் (௬௬)

அன்னைத னடியிற் ருழ்ந்தங் கவள்விடை பெற்று நீங்கி
நன்னதி பலவு மாடி, நலதலங் களும்போய்க் கண்டு
பன்னருந் திவிய தேசம் பலவும் பார்த்தினிது சென்று
மன்னுபத் திராவ திக்கண் வதியுந்தந் தங்கை யாக (௬௭)

வயங்குசம் பாவ திக்கா மனைசென்ரு லக்கென் ருேதி
நயந்துணும் பிச்சை கேட்க நாடிமற் றவடன் ருசி
வியந்து வந்தவளைப் பார்த்து மீண்டுசம் பாவ திக்குள்
அயர்ந்திடப் பிச்சை கேட்டிங் கடைந்தவர் கோபி சந்தர். (௬௮)

போலவென் விழிக்குத் தோற்று கிறதிது புதுமை யம்மே
சீலமிக் கவளா வந்து தெரிந்திட வேண்டு மென்னச்
சாலவுந் திடுக்கிட் டங்குச் சார்ந்துதன் றமைய னென்றே
எலநன் குணர்ந்தி யாக்கை யிடியுற்ற மரம்போல் வீழ்ந்தாள். (௬௯)

ஆகியல் கழுது தேம்பி யரற்றின ளண்ண ரோநீர்
பாகியல் கிளவி யார்பற் பலரரம் பையரைப் போல்வா
வாகுசா ளளகை போன்ற வளநகர் வாசவன்வாழ்
போகநன் மனையொன் பானன் னிதிகண்மற் றிவையெ லாம்டோய். (எ௫)

வறிதிந்தக் கோல மாக வரற்குக்கா ரணமே தென்ன
நெறிசெய்சற் குருக டாக்ஷ நியமம்பெற் றதின்பின் செவ்வே
செறிவுசெய் பதும நாபன் றிருவடித் தியான மல்லால்
வெறிதொன்றும் வேண்டே னுகி வெளிவந்தே னயர்வு றேனீ. (எ௪)

என்றுதந் தங்கைக் கோதி யிருநிலத் துள்ள தீர்த்தம்
சென்றன ராகியெங்குந் திரிந்துபன் னிரண்டாண் டாக
நன்றுதன் ருய்பான் மேவி நளினமெல் லடிசே விக்கத்
துன்றனை தழுவித் தீம்பாற் சோறிட வுண்டு சென்ருர். (எ௨)

மங்கையர்க் கரசாம் பிரேமளா வென்பா ளாண்மலை யாளமச் சேந்திரர்
அங்குறக் கண்டா ளவரழ குள்ளத் தழுந்தின ளாகமற் றவரும்
பொங்குற மயங்கி யிருவரும் விடய போகசா கரத்தினுண மூழகி
இங்கித மாக வனுபவித் திருக்க விவளுக்கோ ராண்மகன் பிறக்க (எ௩)

அம்மக னுக்கு நாமமீ னனுத னுகமச் சேந்திர நாத
ரும்மிக வாஞசை யுற்றுமா யாசம் பந்தத்தி னுறபபிணிப புற்ருேர்
ரம்மிய மான பிரேமளா முகத்தை நோக்கிநான் றீர்த்தமா டவந்துன்
விம்முகா மத்தீ மிகமிகச் சிக்கி வீழ்ந்துனைப் பிரியமாட் டாமல். (எ௪)

மேவிய வென்னை யழைத்துமீ ளுதற்கு மேவுவான் கோரக்க நாதன்
ஆவலோ டவனே வெனதுமா ணுக்க னென்றறைந் திடவவள் கேட்டுத்
தாவுதன் மனத்தில் வருத்தமாய் வெளியிற் சாரானதுமந் திரிகளை நோக்கி
வீவிலென் னகளைச் சுற்றிலுங் கொலையா ளிகடமை மேவுற விதித்தே (எ௫)

எவ்விதத் துறவோ ராயினும் வந்தாற் றலைதுமித் திடுமென வேவ
அவ்விதத் தவருங் காவல்செய் தனரே யாகவா சான்றனைத் தேடி
செவ்விதின் வருகோ ரக்கரோர் வீட்டிற் சென்றுநின் ருலக்கென் ருேத
நவ்விநேர் விழியாள் வெளிவந்தங் கவரை நோக்கின ணவிலுகின் றனளே (எ௬)

அன்னவ ரழகு மிளமையுந் தேசு மனைத்துங்கண் டிரக்கமேற் கொண்டே
இங்கக ரத்துட் புகுந்திட வேண்டா மேனெனி லிதிலர சாரும்
நன்னலப் பிரேம ளாவெனு நங்கை நண்ணுறுந் துறவினர் தம்மை
துன்னுமே வலராற் கொலைசெயத் துணிந்தாளெனவவர் துணுக்கமுற் றுளத்தே

எப்படி நமது குருவினைக் காண்ப தென்றெணி யொருமர நிழலில்
அப்புடை யிருக்கத் துயரொடு வேட தாரிக ளடைந்தன ராக
தப்பிலகோ ரக்கர் நோக்கினீர் துயரஞ் சார்ந்திவண் வந்ததென்னென்ன
ஒப்பிலிந் நகரான் பவரிடஞ் சென்றெம் மூடைநட னங்களைத் தெரித்தால் (எ௮)

வேண்டிய பரிசு கிடைக்குமற் றதற்கு மிருதங்கி நோயின னுனன்
ஈண்டிவன் செய்வ தென்னென வெண்ணி யின்னலுற் றேனெனுவிசைக்க
ஆண்டது புரிதற் கியாம்வரு கின்றே மழைத்துநீர் சென்மினென் றறைந்தார்
மீண்டது கேட்டோர் மிகவிரப் புற்று மேவுமந் நகர்வயிற்சென்ருர் (எ௯)

மச்சேந்தி ரரும்பி ரோமளா வுஞ்சேர்ந் தொருதனி யாசனம் வதிய
அச்சேர்வு நோக்கி யவர்கண்முன் வேட மடைவுட னுடைக்கோ ரக்கர்
கைச்சேர்வி னுன்மத் தளங்கொட்டத் தன்னைக் கண்டிடா திருந்தது கண்டு
பொச்சாப்பி லாதோர் தெரிவுறத் தமது சீடன் வந்தானென்று பொருந்த (அம)

மத்தளத் தொனியாற் றெரித்தன ரதுபி ரோமளா மனந்துணுக் குற்றுக்
கைத்தல நெரித்து வினவிமச் சேந்தி ரர்தமைக் கறங் குமத் தளத்து
தித்தநல் லிசையைக் கேண்மெனக் கேட்டுச் சீடனென் றறிந்தன ரொழுந்து
சித்தமொத் தணைத்து மகிழ்வொடு முகமன் றெளிவொடு பேசின ரிருக்க (அக)

வேடதா ரிகட்கு வேண்டிய வுதவி விடுத்தபின் றனதுநா யகரைச்
சீடனுய் வந்தோ ரழைத்துடன் செல்வா ரெனத்திகைத் தன்னபா னங்க
ளுடுமு தல்லும் பகலுநைந் திருக்க நண்ணுகோ ரக்கர் சற்குருவின்
நீடுநல் லமயம் பார்த்தொரு தினத்தி லீவிரொன் னுடன்வரு கென்றார் (அஉ)

நேயநா யகியை நீங்கமாட் டாதார் நீர்வளம் பொருந்துமின் னகர்போல்
தாயதா யுடற்கு முயிர்க்குமின் பஞ்செய் தொன்னக ரெங்கணுங் கிடையா
தாயதா லுஞ்சே யவன்மிகப் பிரிய ஞகலா லும்மிவ ணீங்க
வாயகில் லாம லிருக்கிறே னீவா வென்பதும் வழுவுறன் மாட்டேன். (அங)

யாதுசெய் கேனென் றழுங்குசற் குருவி னின்னலைக் கண்டுகோ ரக்கர்
எதுசெய் வோமென் றெண்ணினர் சின்னு ளிருக்கவங் கொருதினத் திடவில்
மாதுடன் சயனித் திருக்குமச் சேந்த்ர ரருகுறு மகவுமெல் லணையின்
மீதுநீர் மலத்தை வீழ்த்திட வறிந்து விரைந்துகோ ரக்கரைக் கூவி. (அச)

இக்குழந் தையைநீ கழுவிவா வெனலு மெடுத்துப்போ யுதயகா லத்தில்
மொக்குணீ ராற்றி லலம்பிக்கன் மீது மோதின ருடம்பெலாஞ் சிதற
மிக்குநன் றாகத் துவைத்துவந் துலர வெயிலிடை யிடமச்சேந் திரர்தாம்
புக்குமீ னனுத னெங்கென வினவபுனலிடைத் துவைத்து வெய்யிலிலே (அரு)

உலரவைத் தேனென் றுரைத்தலுஞ் சுதனை யுஞற்றினன் கொலையெனத் துய
அலறிவாஞ் சையினன் மூர்ச்சித்து மணமே லழுந்துற விழுந்தன ரப்போ [ரால
திலகிய பிரோம ளாவயிற் றிலுமார் பிலுமுகத் திலுந்தலை யினிலுங்
குலவுற வறைந்து கொண்டுகோ வென்று கொதித்தழு துறப்புரண்டனளால் ( )

தெளிந்துறு மயக்கந் தேசிகர் தமது சீடரை நோக்கியென் சேயை
விளிர்திடச் செய்தா யிதுநினக் கழகோ மீனனு தனையிது பொழுது
குளிர்ந்தியா னேக்க வரவழைத் திடாயேல் கோதினற் சீடனீ யலனென்
றளிந்திடப புகலு முன்னொரு நூற்றெட் டாயமீ னனுதனு யியல (அஎ)

செய்தன ரதனைக் கண்டபி ரோம ளாமிக வதிசயஞ் சிறந்து
பொய்தவி ரவரா நோக்கியென் வயிற்றிற் பிறந்தபுத் திரனின்னுனென்று
மெய்தெரி விக்க வேண்டிய தென்று வினவலு மறைந்துநூற் றேழ்சேய்
எய்தின தொருசேய் தனையவள் கையி லிவனுன்சேய் கொள்கென வீந்தார். ( )

பின்குரு நாதர் தமைத்தொழு தையே பெயர்கிலா திவ்விடை வெகுநாள்
இன்புட னிருந்தீ ரிப்பொழு தென்னே டிளனிதுவும் மெனவிரைந் தியம்ப
அன்புறு மச்சேந் திரரிவ னுடனு னணுகுமு துறிவிவ னின்னும்
என்புரி குவனே வென்றுளத் தெண்ணி யெதிர்பிரோ மளாமுக நோக்கி (அகூ)

போய்வரு கிறெனென் றோதலும் பிரேம ளாமிகு போகத்தி லிச்சை
யாயவர் தம்மை நிறுத்தல்செய் வேனே லாம்விப ரீதமென் றேவென்
றோய்வுறு போது வழிச்செல வுக்கென் செய்வகொன் றோர்தங்கப் பாளம்
தூயவர் சோளி தனிவிட்டுச் சீடர் தெரிவுறு தினைந்துகண் டுளித்தாள். (கூ0)

உம்மைநா னினிமே லென்றுகாண் பேனென் றுய்த்திடச் சீடரோ டுணைந்து
செம்மைசேர் நகர்விட் டோரர ணியத்திற் செலும்பொழு தொருவருஞ்செல்லா
வெம்மைசே ரிடத்திற் சீடரை நோக்கி லெறுவலுண் டோவிவண் களரால்
இம்மைநீ யோது கென்னலுஞ் சீடரி யாவையுந் துறந்துள வுமக்கு. (கூக)

யாதொரு பொருளு மிலாதுறச் சோரர் பயமெங்ஙன் வருமெனவியம்பிக
கோதறு தடாகக் கரைவயிற் குறுகிக் கோர்க்க ரிடத்திற்கைச் சோளி
சீதறக் கொடுத்துச் சென்றனர் சௌச விதிசெயச் சீடரப் போது
நிதிசேர் நமது தேசிகர் தமக்கு நெடும்பயம் வருதற்கே தெதெலு. (கூ2)

சோளியைப் பரிசோ தித்திட வதனுட் சுடர்தங்கப் பாளத்தைக் கண்டு
நீளிய விதனு னல்லவோ வென்று நினைத்தந்தத் தடாகத்தி லெறிந்து
பாளமெவ் வளவோ வவ்வள வாகப் பலங்கற்கள் பையுளே நிறைக்கத்
தாளொடு கைக ளலம்பினர் வந்து தமதுசோ ளியைப்புயந் தரித்தே. (கூ3)

இருவருங் கூடி வழிநடந் தேக வெதிரொரு வனத்தினைக் கண்டு
வெருவறு சீடர் தம்முக நோக்கி மேவுமிவ் வழியிடைச் சோரர்
தருபய முண்டோ வென்னலுஞ் சீடர் தவிர்ந்தது பின்னரோ யென்றார்
குருவதை வினவி யென்னிவ ணிங்ஙன் கூறின னெனவதி சயித்து. (கூ4)

தனது சோ ளிகையைப் பார்த்திற் றங்குந் தங்கப்பா ளத்தினைக் கானு
தினமிகு கற்களிருந்தது கண்டா ரவையெலா மெறிந்துகோ ரக்கா
எனதுபி ரியனு யகிவழிச் செலவுக் கிந்தபொ னெறிந்துகற் செறித்தாய்
நனரிது நன்று யிருக்கிற துலகி லுடிலா ரியற்குறு சீடர். (கூ5)

உடல்பொரு ளாவி யுதவுவ ரதைவிட் டென்வயி னுறுபொரு ளனைத்துங்
கெடலியற் றினைநீ யாதலா லெனக்குக் கிளருநற் சீடனே யல்லை
படரொனக் கடியச் சீடர்செல் வழியில் பறம்பினைப பார்த்தகிற் சிறுநீர்
விடமலை முழுதுங் கனகம தாக மேவுமா ரியர்தமை நோக்கி. (கூ6)

தமக்குவேண் டியபொன் கொள்கென வாசான் றங்கமா கியமலை தனைப்பார்த்
தமைப்பரு மாயை யாலறி வழிந்தே னெனத்தெளிந் தாய்ந்துகோ ரக்கா
இமைப்பிலர்க் கமுத மீந்தமா லேநீ யென்பதை மறந்தன னெனநீர்
உமைக்கொரு பாக ரவதரித் தெனக்கு மான்மிய மோங்குவ தாக (கூ7)

உலகினர் மாயை யாலுறப் பிணிப்புற் றுலைவபோ லபிநயம் புரிந்த
நலகுரு நாத ரல்லவா வென்று நயந்துகொண் டாடிநன் கிறைஞ்சத்
தலமெலாம் வணங்கத் தக்கவர் சிரித்துத் தமனிய மலைதனை முன்போல்
இலகுறப் புரிந்தங் கிருவரும் வந்து புட்கர தீர்த்தத்தை யெதிர (கூ8)

கானிபா வுடன்ஜா லந்தரர் வந்து கண்டுநன் காலிங்க னஞ்செய்
தானபின் பிவர்கண் முகமனன் கியம்பி யானந்தக் கடலிலாழ்ந் தனராய்த்
தேனென வரிதன் குணவனு பவத்தைத் தெவிட்டிடா தியம்பினர் சிலநாள்
போனபி னன்பி னொருவருக்கொருவர் விடைபெறீஇப் போந்தனரம்மா (கூ9)

இத்திரத் திவளைத் தியானிப்போர் தமக்கு மிவர்புகழ் வினவுவோர் தமக்குஞ்
சித்திக ளெவையுஞ் சித்தித்து மகிழ்வு சிறப்பமெஞ் ஞானமுஞ் சிறந்து
நித்திய நிலைபெற் றுயர்வற வுயர்ந்த நிமலநா ராயணன் பதமாம்
முத்தியு மெளிதிற பெற்றுகல் வாழ்வு முயல்வின ராகிலீற் றிருப்பார். (௩)

கோபிசந்தராஜன் திருவடிகளே சரணம்.

அகசரித்திரம் (௯௬) க்கு செய்யுள் (௬௨௬).

முற்றிற்று.

சாங்கதேவர்சரித்திரம்

ஒருசின ஞானந லுத்தமர் விமலன்
மருவறு கோயிலில் வந்துவ ணங்கித்
திருமக ணுயக செல்லுவ னளக்கா
புரிவிடை யருள்கென வருள்கொடு போனார். (க)

அரவணி பவனெனு மங்குறு சித்தே
சுரனிடை மேவினர் சுதரிச னத்தான்
வரவுரு வானவர் வந்தது சாங்கர்
தெரிவுற லாயினர் செய்கைதெ ரிபபாம். (உ)

அயமெனுரு தினமுதல யாமம தற்குள்
நயமக பதிபதி னல்வர்பி றந்து
மயறரு கருமவ சத்தின ராகிப
பயமிகு சிறையடை பட்டனர் முன்னே. (ரு)

முந்தின நாரத முனிவரை யன்னார்
வந்தனை புரிதலு மகிழவொடு கண்டு
நந்தலி லரிகிரு நாமந வின்று
சிந்தையின மகிழ்வுசி றக்கவி ருந்தார். (ச)

உறைபதி னல்வரி லொன்றிய சாங்கர்
சிறையிடை நாள்பல செல்லவி ருந்தோர்
மறைதெரி நாரதர் மாமுக நோக்கி
இறைசிறை ரேவெ னக்கரு ளென்றார். (ரு)

என்றதை நாரத ரினிதுதெ ரிந்து
நன்றது வானந கர்க்கணு ரூதால்
நினறது பண்டரி நிலவுல கத்தில்
சென்றது சேருதி நீவினை தீரும். (சு)

பண்டரி யென்பது பாரிடை நிள்வை
குண்டமெ னத்தகு கோநக ரங்கே
புண்டலி கர்க்கருள் பொங்கரி செங்கற்
கணடன தாளுற விடைகர முறவே. (எ)

நிற்பது தன்னைநெ டுந்தல மேவுஞ்
சற்சனர் கண்டடி தாழ்வுற லாகப்
பொற்புறு பஜனைபு ரிந்துற லாலே
அற்புட னீயவ ணடைதரல் வேண்டும். (அ)

என்பது வினவியி சைந்துள சாங்கர்
துன்புள யாக்கைது றந்தவ ணேக
அன்பினு பாயம றைந்தருள் கென்று
மன்பெறு நாரத முனியைவ ணங்க. (கூ)

மற்றவர் துவாதச வக்கர மறையைச்
சொற்றன ரன்னது சொற்றிட வன்றே
பற்றற லாயினர் பண்டுள தேகம்
உற்றுள ஜானவி யொழுகொரு தீரம். (௫)

உளவொரு கிழமறை யவனிலு தித்தார்
அளவறு மகிழ்வின ராயனை தந்தை
இளமைகொ ளெட்டென விசைதரும் யாண்டில்
வளவுப நயனம கிழ்ந்தனர் செய்தார். (௬௧)

அன்னதொர் மகனெவி டஞ்செல லாக
உன்னினு மேகவு ரம்பொலி வுற்றும்
பன்னின படி வச னங்கள்ப லித்தும்
முன்னிய சித்திகள் யாவுமு டிந்தும். (௬௨)

எழிரு வித்தையு மியலறு பத்திற்
சூழொரு நாலுள தொகையுறு கலையும்
ஊழினு னர்ந்தனர் யோகம தெட்டும்
வாழ்வுற வாயள்வ னாதனுவ திந்தார். (௬௩)

ஈரெழு நூறுவ ருடபரி யந்தம்
சாருற யமவச மாதற விர்ந்தார்
நேருறு வார்த்திக நிலையடை யாமற்
பேருல கிற்பிர தாபமி குந்தார். (௬௪)

கானதெ சத்தொர்ம டுக்கரை தன்னிற்
ஆனம டத்தில்வ சிப்பது மாகி
ஊனமி லாதகோ தாவிரி யுற்றும்
நானமி யற்றுவர் நாடொறு மம்மா. (௬௫)

ஏழிரு நூறுள சீடர்களெய்திச்
சூழுற யோகுதொ டர்ந்தன ராகி
வாழ்வுறு வோரொனில் வல்லவ ரில்லை
ஆழ்கடல் சூழுல கத்தென லானார் (௬௬)

அன்னத நிந்தச ரீரியு ஞண்மை
தன்னைய டக்குறு தத்துவ ஞானி
மன்னிய சீரள காபுரி வந்து
துன்னினர் பாலருள் சூழுதி யென்ன. (௬௭)

வினவிய சாங்கர்வி நோதமி தென்று
சொனவவ ருக்கொரு சூழ்கடி தத்தை
முனமெழு தித்தெரி வோமென முன்னிப்
பினரொழு தாதுபி றழ்ந்தன ரென்ப. (௬௮)

ஆசிபு கன்றெழு தும்படி யானால்
தேசிக னாயவர் சேர்தற காது
மாசறு தேவரீ ரொன்றுவ னாந்தால்
ஆசறு நான்முதி யோனென லாலே. (௬௯)

என்றுவெ றுங்கடி தத்தினை யிந்து
சென்றவ ருக்கிது சேர்த்துதி யென்னு
ஒன்றிய சீடனெ ருத்தனை யுய்த்தார்
கன்றென வான்வழி நண்ணின னன்னான். (௨௩)

பண்டரி நாதனை யுன்னுவோர் பக்கல்
அண்டிட னீயுமு னறிஞரு ணர்ந்து
கொண்டிது சாங்கர்கொ டுத்தது வன்றோ
வண்டவ வென்றிட வாமென வைத்தான். (௨௪)

ஊனமி லார்கடி தத்தையு டைத்துத்
தானதெ ழுத்தில தன்மைதெ ரிந்தே
ஈனமி லாவய தேழிரு நூறும்
போனது வெறுமையி தென்றது போலும் (௨௨)

இத்தனை வயதுக ழிந்தின முஞ்சீர்
உத்தம ஞானமு ணர்ந்திலை யென்னு
சுத்தசை தன்னிய சொரூபம தெங்கும்
ஒத்தது பெரியது சிறியது மூதே. (௨௬)

இளையது மூத்தது வென்பகி லாது
கிளர்பொருண மாயைகி டைத்தசரீரத்
துளதினி யெனுமு ணர்ந்துகொ ளென்று
வளமுட னெழுதிவ ழங்கினர் மாதோ. (௨௭)

வாங்கின சீடனெ ழுந்துடன் வந்து
சாங்கரி டத்தது தந்திட வாரித்
தாங்கதி னுட்பொருள் யாவுமு ணர்ந்து
நீங்கின நாள்வெறி தாய்நெடி தென்றே. (௨௫)

ஏதெழு தினவரி வீசரை யின்றே
அதர மொடுதரி சித்திடுவாமென்
றேதமி யற்றுவி யாக்கிர மேறித்
தீதியல் பாம்புசெ லுத்திட வந்தார். (௨௬)

வருவது சுவர் நிசைவைகின ரோர்ந்து
தெருவழி யேசுவர் செல்கென வேவி
மருவுறு சாங்கரை யெதிர்கொள வந்தார்
கருதின ரெதிர்வரல் கண்டுக ளித்தார். (௨௭)

உயிரில தேறின ருறுமவர் முன்னே
உயிருள தேறி ர முறமிக நாணிச்
செயிரறு மன்புசெ ழிக்கவி ழிந்து
செயிரறு மறிவரு டேசிக ரொன்றே. (௨௮)

நெடிதுப ணிந்துமு னின்றனர் நீரே
படியைய ளந்துறு பண்டரி நாதன்
அடி யெனை யாள்கென வாலநி ழற்கீழ்
முடி வறு தேசிக மூர்த்தியு முந்தி. (௨௯)

இருவரு மொருமன மெய்தியபின்பு
மருவிய சாங்கரா வாழ்த்திநன் ஞானம்
அருளினர் ஞானந லாரிய ரிந்தத்
தருவடி நின்றவர் சார்குவர் மோக்கம். (௩௩)

என்றனர் சாங்கரா யில்லிடை மேவச்
சென்றனர் மங்கள தீர்த்த தாடி
அன்றவர் தங்கை நிர்வாண தாக
ஒன்றது கண்டனர் சாங்கரொ ளிர்தார். (௩௪)

மேயின சாங்கருண் மேவுத லின்றிப்
போயின ராயுறு போதறி முக்தா
பாயிமெய்ஞ் ஞானப ரந்தனை யுற்றும்
ஆயிலை சுத்தந லறிவென வன்பர். (௩௫)

உமதறி வியபடி யுறுமென வறியேன்
றமமக ரூயென வந்தடி தாழந்து
நமவென ஞானந லாரியர் நன்காய்
அமர்தர வாழ்த்தினா சாங்கரா யமமா. (௩௬)

சாங்கரு மற்றவா சாற்றிய படியே
தீங்கறு ஞான மிகுந்து சிறபப
நீங்கறு முடலபி மானநெ கிழ்ந்தே
ஓங்கரி நாமமு ளாப்பவு வந்தார். (௩௭)

வேறு

ஞான தேவரன் றிரவுற வரிதிரு நாமம்
ஆன கீர்த்தனஞ் செயதொடங் கினரதி லறைவார்
ான மேவுமிக் கலியுகத் தினிலெவர் களுக்கும்
தீன ரக்ஷக ஞமமோ துறுமொரு செயலே. (௩௮)

அன்றி வேறிலைத் தவமெனப் பாகவ தத்தில்
நன்று சொல்லினர் சுகரத ஞலரி நாமம்
ஒன்ற வோதுறு மவரடி களிலுளவாகும்
துன்ற வோதிய நால்வகை முத்தியுந் துலங்க. (௩௯)

நாம மோதுறு மவரடி ரேணுவி னலத்தால்
தோம கன்றுமூ வுலகமு முய்வுறுஞ் சொலுமிம்
மாம டந்தைமார் பினன்றிரு நாமத்தின் மகிமை
யாம றைந்துமுற் றுறுங்கொலோ வென்றுத யத்தில். (௪௦)

விட்ட லன்றனக் காரதி செய்துமே வுறுவோர்க்
கிட்ட மாம்பிர சாதமு மருளின ரினிதாய்
மட்டி லன்புள சாங்கரா நோக்கிமா தவனை
முட்டில் பண்டரி போய்த்தரி சியுமென மொழிந்தார். (௪௧)

சென்று கண்டவர் தமையெலாம் பாவனஞ் செய்யும்
மன்ற லந்துள வோனுரு பண்டரி வாழ்க்கை
நன்று நன்றென நால்வர்க்கும் வந்தனை நவின்றார்
ஒன்ற நல்விடை பெற்றனர் சாங்கரங் குடனே. (௪௨)

தாளம் வீணைமத் தளமுத லியவெலாந் தயங்க
நீள வாமன ணைமங்கள் வாய்தொற நிரம்ப
ஆள ரானவ ருடன்பயின் றுனந்தா வேசை
கோள ராய்நடந் தார்திருப பணடரி குறித்து (கரு)

கோபுரங்கண டுகும்பிட்டுப பாடசாங் கொண்டு
மாபு ரந்தழு வவும்வணங் கலுநடி த தலுமாய்
மீபு ரந்தா நகரிகின் வேறிலை வம்மின்
ஒபு ரஞ்செல வென்றன ரொருவருக கொருவர் (சக)

இவ்வி தத்தின ராய்நகர் சென்றவ ணிருக்கும்
செவ்வி பெற்றசா துக்களைச் கண்டுசே வித்து
மெய்வி திர்ப்புடன் றழுவினா விதித்துண்ட மேவித்
தெய்வி கப்புனல் படிந்துபுண டலிகளைச சோந்து. (கஉ)

கண்டு பூசித்து நகர்வலம் வந்தகை குவித்துக்
கொண்டு கோபுர வாயிலிற் படிந்து கும்பிட்டு
மண்டு மன்பொடு கருடகம் பதகர வணங்கித்
தொண்டு கொண்டபான் டுரங்கனைக் கண்டடி தொழுவான். (கங)

கோயிலுட் சென்று மகிழ்வுடன் றழுவிக் கும்பிட்டுத்
தாயி லன்புள தயாநிதி தன்னைநோ கண்டு
வாயி லேதுகி வரபபர வசக்கண வி மல்கி
ஆயில்வேதமு மளவுரு வமலன்பா லன்பால் (கச)

வழுத்தி னார்பல வகைபெறுந் தோதக ழ்த்திப்
பழுத்த பொன்னலர் மேன்மங்கை சதகிய பாமை
முழுத்த சீர்பெறு மாருதி கோயிற் கணமுந்தி
அழுத்து மன்பொடு கண்டுதோத் திரத்தொடுஞ் சலித்தார் (கரு)

போற்று நுஞ்சபா மண்டபம் பேர்ந்துகீர்த் தனங்கள்
சாற்றி நின்றுபின் சாங்கதரச் சநதிராபாகை
ஆற்ற கன்கரைப புறத்திலோர் மருங்கினி தமர்ந்து
நோற்றி ருந்தனா கீர்த்தநமா விட்டலனை நோக்க (கசு)

உணவு நித்திரை யொழிந்து மூ நாளள வற்றார்
மணநி ரம்பு பைந் துளவினன் றனைமற வாமல்
அணவு மன்பினா கிடவயி ராக்கிய மனிதகான்
வணகெ டுங்கடல் போல்பவ னடுநிலை வகுதான் (கஎ)

தனது மெய்வடி வத்தொடு தோன்றலுன் சாநகா
மனநி ரம்புறு மன்புட னெழுநது கண் டுத்துக்
கனவி குந்துகி சொலலினா நிற்றலுங் கணணன்
அனகா கைத்தலம் பற்றின னுற்றிலுட் சென்றான் (கஅ)

மணிம யத்தொரு மணடபங் கணடுமற் றதனுள்
அணிமி குத்தசிங் காதனத் தகிலகா ரணனும்
துணிம றைபபொருள் பொன்பலி நிளைபாற் றுலங்க
கணியி ருடபதுங் கணசெங் கதியினை கணணி. (கஈ)

புண்ட லீகரு நித்தரு முத்தரும் பொலியக்
கண்டு மிக்கதோ ரானந்த மேவினர் கனிந்து
தண்டு ழாய்முகில் சந்நிதி முன்புசாஷ் டாங்க
தெண்ட னிட்டெழுந் தாடினர் பாடினர் சீர்த்தி (௩௬)

பரவ சங்கொண்டு கண்களி லானந்த பாஷ்பம்
தரமு னிற்கின்ற சாங்கதே வரைத்தனி நோக்கிப்
பிரம னைப்பெறு கண்ணனுன் செங்கன்மேற் பெரிது
வரம ளித்துளேன் யாவர்க்கும் பேரின்பம் வாய்பப. (௩௪)

சீர்த்த மாகியும் க்ஷேத்திர மாகியுந் தெரியா
மூர்த்தி யாயுறை கின்றனன் முன்னுக முயலுன்
சீர்த்த பத்தியின் சீலத்தை மகிழ்ந்தனெ னுனக்கு
நேர்த்த நல்வரம் வேண்டுகென் றானரு ணிரம்பி (௩௨)

என்ன முன்னின்ற சாங்கர்தே வாகிதே வேநீ
நன்ன லந்தெரி யாவெனக் கருள்வ,துன் னளினம்
அன்னபொற்சர ணத்தியா னத்தினை யன்றிப
பின்ன ரொன்றுமின் றெனவுரைத் தாரன்பு பெருகி (௩௩)

நன்ற தாகுக வென்றன னந்தர்கோ னந்தன்
என்ற கண்ணனை யிறைஞ்சினர் வெளியில்வந் தேகிச
சென்று கோயிலிற் பாண்டுரங் கனைத்தெரி சித்து
மன்ற லார்திரு நாரண புரம்வந்து வசித்தார் (௩௪)

வேறு.

அங்குறு நாளி லோர்நா ளவர்தியா னஞ்செய் போதில்
செங்கன்மே னிலவுந் தேவன் றிகழ்ந்தனன் சாங்கர் நோகிப
பைங்கழல் வணங்கிப் போற்றப் பரமனுண் மகிழ்ந்து நீ போய்ப
பொங்கிநீர் நிரம்பு கோதா விரிக்கரை பொருந்தி நாளும் (௩௫)

கேசவமூர்த்தியாகக் கிளர்ந்தசா ளக்கி ராம
பூசனை புரிந்து வாழ்தி யெனவது பொருந்த நல்கி
மாசறு சோதி செல்ல மற்றவர் மகிழ்ந்து பெற்றுக்
காசவிர்திரைநீர்க் கோதா விரிநதிக் கரையைச்சாந்தார் (௩௬)

புண்ணிய தம்ப மென்று பொருந்துமோ ரூரில் யாரும்
நண்ணுற மடங்கோ டித்து நல்குசா ளக்கி ராமம
கண்ணுறப் பதிட்டை செய்து கனிந்தன்பு நிரமபிப பூசை
பண்ணின ராகி நாளும் பயின்றனர் சீட ரோடு (௩௭)

பரமனைப் பாடி யங்குப பயிலுநா ளினிற்கல் யாண
புரமதிற் றனவா ஞகிப பொருந்துசங் கரனென் றோச
விரவுமோர் பார்ப்பான் வீந்தான் விதவையா யினம ரூட்டி
இருதுவா யினளன் னன்று யிரங்கின ளழுது சோர்ந்தாள் (௩௮)

உளதனம் யாவுந் தான தருமங்க ளுஞற்றி மைந்தன்
கிளரொலும் பெடுத்துப் போய்ப்பா கீரதி விதிதற் கெண்ணித்
தளர்வுறு மருகி யோடு காசியாத் திரைக்குச் சார்வாள்
வளர்புகழ்ச் சாங்க தேவர் வசிக்குமூர் வந்தி றுத்தாள். (௩௯)

வந்தவன் சாங்க தேவர் மகிமைகள் கேட்டன்னோ னைச்
சிதையிற் காண வெண்ணி மருகியுந் தானுஞ் சென்று
முந்து தான் வணங்கச் சாங்கர் மொழிந்தன ராசி பின்னர்
அந்தமில் மருக தானு மவரடி பணிந்து நின்றாள் (௬௦)

சுரிகுழ லிறைவு கண்டு சுமங்கலி யிவளென்றெண்ணி
அரியநன் மகனுண் டாக வுனக்கென வாசி சொன்னார்
பெரியசோ னக்காள் கேட்டுப் பிள்ளையும் விதவைக் குண்டோ
தெரிவைமற் றிவளை வேட்டோ னெனதொரு சிறுவன் செத்தான். (௬௧)

யாமிரு வருமன் னன்ற னெலும்பினைக் கங்கை சேர்க்கப்
போமிடை நுமைச்சே வித்துப் போவது கருதி வந்தோம்
சாமிமற் றிவளுக் காசி சாற்றிய துண்மைத் தாமோ
நோமிது வெனக்கண் ணீர்விட் டழுதன னுவன்றுநின்றாள் (௬௨)

நின்றவ டன்னை நோக்கி நிறைபுகழ்ச் சாங்க தேவர்
ஒன்றுமென் னுரைபொய் யாதுன் மருகிக்குப் புதல்வனுண்டாய்
நன்றுநுங் குலம்வி ளங்கு நாளுமென் றங்க முன்பு
துன்றுறப புரிந்தவ் வங்கந் தோய்வுறத் தீர்த்தம் பெய்து. (௬௩)

அத்திதோய்ந் துறுதீர்த் தத்தை யளகத்தாள் பருகச் செய்தார்
வித்ததாய் மருகி கர்ப்பம் விளங்குற வயிறு வாய்த்துப்
பத்துமா தமுஞ்சென் றீன்றாள் பாலனைச் சாங்க தேவர்
புத்திரன் றனக்கீ ரைந்து பகல் செலப் புனிதஞ் செய்து. (௬௪)

விட்டல னென்னு நாமம் விளங்குறப் புரிந்தா ரூரார்
மட்டறு மிகழ்வு செய்து வரமைந்தன் றனக்கைந் தாண்டு
கிட்டலு முபவீ தஞ்செய் கிறதற்கு நிச்ச யித்தார்
தட்டறு பாண்டு ரங்கன் சந்நிதிக் கழைத்துச் சென்றார். (௬௫)

சென்றனர் பாண்டு ரங்கன் சேவைசெய் தான பின்பு
நன்றதா முகூர்த்தந் தேர்ந்து நான்மறை யோரைக் கூவ
அன்றவர் மகன்றன் பூரு வோத்தர மறிந்திச் செய்கைக்
கொன்றல மென்னச் சாங்க ருந்தியங் கமலத் தோனால். (௬௬)

இம்மகன் பிறந்தா னுத லாலிதைக் குறித்து நீவிர்
நும்மன மிகைந்து போதல் செயுமென நுவன்று வேண்டச்
செம்மலர் மகள்கோ மான்றன் செயவினாற் பிறந்த தானால்
கைம்மைதன் மகன்செய் கைக்கு வருவனோ காணவென்றார். (௬௭)

வருவன்விட் டலனென் றோதி மதித்துண்ட தீரத் தெய்திப
பெருகமு தாதி யாவு மமைத்திரு பிறப்போர் மேவக்
கருதினர் கூவப் பார்ப்பார் கண்ணன்வந் தனனோ வென்றார்
திருவரன் வந்தா னென்றார் செப்பிய தறிவோ மென்று (௬௮)

மேவினர் கோயி னோக்க விட்டலன் றனைக்கா ணாமல்
மாவியப் படைந்து போந்தார் மதித்துண்டக் கரையி னோக்கக்
கூவிய மறையோர் வந்தா ரெனச்சதுர்ப் புஜங்கு லாவத்
தாவிலின் னமுது பெய்யச் சார்ந்தகண் ணனைக்கண் டார்கள். (௬௯)

வியந்தன ரின்பு கூர்ந்து மேவுசாங் கரைபபு கழுந்து
நயந்துசெய் வினைமு டித்து நல்லமு துண்டு சென்றார்
உயர்ந்தநற் குணத்துச் சாங்கர் மூவரோ டுலகம் பூத்தோள்
இயைந்தகோ யிலிற்போய்ச சேவித தேத்சினா விடையும பெற்றார் (எம)

மீண்டுதா முறைபு மூர்க்கு மேவின ரிருக்கக் கேடுந்தார்
ஆண்டுளோர் யாரும் போற்ற வம்மக ணணிவி வாகம்
பூண்டுறப் புரிந்து சின்னாள் போனபின் மகன்மே லன்பு
தூண்டுற வருள்பு ரிந்து சொற்றனா விரத மாக (எக)

கடகங்கார்த் திகையென் றோது மதிதொறுங் ககனந் தீண்டும்
தடமதில் சூழ்வ தான பண்டரி சார்ந்து நின்ற
குடநட மகிழ்வோன் றன்னைக் கும்பிட்டு வருக வென்று
திடமுற வுரைத்துச் சென்றார்து வாரகை சீடரோடு (எஉ)

வேறு

வருவழி தனிற்றா ரூரிலே வாழும் யாதவ பண்டி தா மகிழுந்தார்
அருண்மிகு சாங்கர் வருகிறா ரெனக்கேட் டவாதமை யெதிர்கொளச் சென்று
திருவடி பணிந்தங் கவரருள் பெற்றுத் திகழுவயி ராக்கிய ஞானம
பெருகின ராகி ஹரிதிரு நாமம் பேணி ரவருடன செலல (எங)

முயன்றன ரதுதோந் தெழுமதிச் சூலின் மு ந்நதமற றவர்மகிழ் துணைவி
நயந்தெரி கணவ ருறவினர் தடைக்கு நணுகுறு துடனபினர் நடந்தாள்
வியந்துபண் டிதருஞ் சாங்கர்பின் றொடர்ந்து விரைவுறச் சூலின ணடையில்
அயர்ந்துபின் செலுங்கான் மதிநிறை வாயிற் றணிமகி ழீரத்தினருகில். (எச)

உறுபிர மார ணியத்தினில் வயாக்கொண் டுளைவுற லாயின ளந்தோ
பெறுமமை யத்தென் கணவரோ சாங்கர் பின்றொடாந் தேகின ரிங்கே
மறுகுமென் றனக்கோர் துணையிலை குருவாய் மன்னிய சாங்கரோ துணையாய்ச்
சிறுமியென்வருத்தந் தீர்த்தல்செய்யாரோ வெனச்சொலித் தேம்பின ளழுதாள்

அக்கணத் துற்றான் றுவரையிற் கண்ண னரிவைதன் னுருக்கொடு தோன்ற
மைக்கணம் மடந்தை நோக்கியெங் கிருந்து வருகிறாயம்மனை யென்னச்
சக்கர பாணி நின்வயா நீக்கச் சாங்கரிங் கனுப்பினா னென்பேர்
தக்கநிருஷ் ணாபாயி யென்றந்தவடவி தன்னிலோ ரூரமைத் தன்னே (எசு)

அமைத்தவூ ரதிலோர்மனைவர மெள்ள வழைத்தவ டனைப்புக விருத்திச்
சமைத்துப சார மெளிதினிற் றனையன் றனைபபெறச் செய்துதாய் சேய்க்கோர்
குமைப்பதின் றாக வுபசரித் தினிதோர் மதிவரை கூடியங்கிருக்க
நமைப்புரந் தருள்வோன் றுவரையைச் சாங்கர் நண்ணினர்கோமதி நதியில்(எஎ)

மும்மதியளவும் வழியுள தீர்த்த முயன்றினி தாடிய முறைபோல்.
அம்மணி நீரி லாடினர் கண்ண னமர்திருக் கோயிலுட் சென்று
கைம்மலர் முகிழ்த்தட் டாங்கம தாகக் கனிவொடு வணங்கியக் கண்ணன்
தம்மனத் தமையக் கருதினர் தோன்றாத் தகுதிகண் டவன்செய லறிந்தார் (எஅ

நாதனுக் கென்னு னந்தனைப் பெறச்செய் காரிய நண்ணிற்றே யென்று
வேதனை மிகுந்து மகப்பெறுவித்த வீட்டகத் திற்றனி விளைந்து
போதரல் செய்தங் கம்மனைவாசற் குப்பைபோக் குறுஞ்செயல் பொருந்தும்
மாதவனை மாதினைக்கண்டார் மற்றவள் வந்து கும்பிட்டாள். (எகூ)

கணணனமா யையிஞற குமபமமவளைக கணணனென றயவுறா சதனத
துணணணி மகளைப பெற்றுறு மவளை யுனக்குநற் றுணையதா யுற்ற
வணணமே கலையா ளெங்கென வாசல் வைகுவோ டானென வகுத்தாள்
துணணென வநது நோககலுங் காணா சோநதுநின் றனரது போதில் (அ௩)

பெறறவள பிளளை தனைககொடு வநது சாங்கர்பா தத்திடைப் பெய்து
நறறவா தமமை வணங்கிமுன் றனககு நடந்தது நவின்றுதே சீகரோ
பறறது வாயநீ ரனுபபின கிரஷ்ணா பாயிவந் துபசரித் ததுவும் [ல்லி
சொறறனள கேட்டின புணணியங கணணன் றுணைசெய்தா னென்றிதஞ் சொ

மகளொடு தாயை யழைததுடன கொணடு வழியெலாங் கணணனை நினைந்து
ககவுசோ துவகா சாரநதுகோ ரிலிறபோய் ஜநாததனன் றனைததரி சிதது
திகழ்ப விநச லோசனு சின தயாநிதி யேகிருமாலே
நிகழுமுன செயகை களையெவ ரறிவா நினிலதகென்றுதோத் திரிததா ( )

பணடி தரிடதகின மனைவிபுஞ சேயும பயிலவொப புவிதகிவ ளிடதகில
மணடுமன பொடுநீர வாழநதரி பஜனை வழுததுதல செயதுநா ளுளும
அணடுறும பிளளை யாதியுன குலததா ரனைவரு மரிககன பராகித
தொணடுசெய கிருபபா ரொனறினி தாசி சொலலியூக கனுபபினா மாதோ. ( )

வேறு

கிங்களோர நானகல ணிருக்கு தேரன
பங்கயப பதங்களைப பணிந்து சடரோ
டங்கணின றினிதுமுன னமர்ந்து வைகிடம
தங்கலசெய தமாநதனா சாங்க தேவரோ (அ௪)

அவிநதனமை பேதரி யாளும மேநதனுல
எவஞசெய வரிசிவா லயங்கள யாவையும
துவநதனை யாயமறை யோருந துன்புறப
பவநதெறு விடடலன பரிவு கொணடனன் (௨௫)

சாங்கனைப பேதரி நகரிற சாரகெனப
பாங்குற நலவிடை பகாநது போக்கினுன
நீங்கருளு சீடாக ணிறையச சொனறனா
ஓங்கரி சீரததன முஞறறிக கொணடரோ. (அ௬)

தாரியிற ஈங்கமா தலைவ ஞகியும
ஆரிய ஞமைலய காசு ணனபெரும
சீரிய தனகுரு வருளிற சிற்சில
காரியமா னமாந கிரியங கறறுளோன் (அ௭)

ஆதன மொனறுமபெற றதிலவந தோரதமக்
கீதலசெய் திருத்திமற றதிலி ருந்துழி
மீதுறீஇத தலைகிழக் காக வீழநதபின
தீதுறச சிரிததவ மானஞ் செய்குவான். (அ௮)

சீடரோ டிபபடிச செய்யு மன்னவன்
தோடலா துளவினன் றொண்டர் தம்பெரும்
பீடறிந துளமபொரு ஞகிப பேணுந்தன்
மாடமை நாய்க்கவா பெயரை வைத்தனன் (அ௯)

ஆயவ னுறுசெய லறிந்து சாங்கர்தாம்
தீயவன் றீமையைத் தீர்க்க வெணணினா
போயவன் மடத்திடைப புகுதக் கண்டவன்
மேயநன் னயத்தொடா சனத்தின் மேவென்றான் (௧௦)

ஆசனத் தின்செய லறிந்து நோக்கலும்
தேசனல் பட்டது தீர்ந்து போயிற்றால
மாசடை மனத்தினன் கண்டு மாழ்கினான்
யேசலன் வாய்நனி பயந்து பேசுவான். (௧௧)

இத்தவி சான்மிகு மகிமை யேற்றயான்
அத்தநும் மகிமையை யறிவு றுதுசெய்
கைத்தவென் பிழைதனைக் கமைசெய் தாள்கெனச
சித்தர்தஞ் சேவடி சேவித் தானரோ (௧௨)

கண்டஐங் கமர்சுன கனுக்கு வைத்தபோ
கொண்டதால் விளைவதென் கொலோவென் றஞ்சியே
அண்டருஞ் சிறையிடை யதனை வைததனா
ஒண்டவ ருடனய லேகி யுற்றனர் (௧௩)

அஞ்சுநூ றளவின ரான ஐங்கமர்
விஞ்சுறு சுவையமு தமைத்தீ வேணடிடத்
துஞ்சுறப் போனக முணத்தொ டங்குபோ
தெஞ்சுற வின்றிப்பூ ணிலிங்கங் கைக்கொள்வார். (௧௪)

பொதிவற நோக்கினர் போர்த்து றுந்துணி
அதினுறு மிலிங்கமின் றாகச் சாங்கரைத
துதிசெயா தியற்றிய தோமி லாயதென்
றெதிர்செலீஇச் சாங்கருக் கியன்ற தோதினா. (௧௫)

பற்பல முகமனும் பகர்ந்து மற்றவர்
பொற்பதம் பணிந்துசெய் பிழைபொ றுத்தெங்கள்
சிற்பரக் குறிவரச் செய்யு மென்றனர்
சொற்படி கேட்டெதிர் சொல்லு கின்றனர். (௧௬)

நியிர்சேர் நாய்தனை நிரம்பப் பட்டினி
யாயிற வறையிடை யடைத்து வைத்ததால்
மேயின பசிகொடு விழுங்கிற் றென்றனர்
நாயிது புரியுமோ நவில்வ துண்மையேல். (௧௭)

குரைமுக வாய்ச்சிவக் குறியெ லாம்வர
விரைவினிற் றருகென வெளிக்கொண் டக்கனைப்
புரைதவிர் வோர்வயிற் பொருந்த வுய்த்தனர்
இரையென விழுங்கிய விலிங்கம் யாவையும். (௧௮)

அக்கநீ கக்கென வருட்கொண் டோதநாய்
கக்கவைஞ் ஞாறிலிங் கங்க ளும்விழத்
தொக்கவை கண்டனர் வியப்புத் தோன்றிமே
தக்கயோ கத்தினிச் சாங்க தேவர்தாள். (௧௯)

பணிந்தெழுந் தும்பெரு மகிமைப் பண்பினே
அணிந்துளாத் திடவெவ ராலடங்கும்யாம்
துணிந்துடைக் கருவங்க டுடைத்துச் சூதெலாம்
தணிந்துமைச் சரண்புகத் தக்க வாசெய்தீர். (௩)

ஆதலா லெம்மையீ டேற்றற் கச்சுதன்
போதரல் செய்தன னென்று புந்தியில்
காதல்கொண் டனமெனக் கழறு வோர்தமைத்
தீதற நோக்கினர் செப்பு கின்றனர். (௩௧)

முன்பிறோற் றிமைகண் முயல்கி லாதிறைக்
கன்புசெய் தரியடி யாரைப் பூசித்துக்
துன்புகீர்ந் திருமெனச் சொல்லிப் பேதரி
என்பரஞ் சேர்ந்தனர் யாவ ரோடுமே. (௩௨)

வேறு.

நானம் புரிந்து புரிபூ சையுநன்கு செய்தோர்
தானங் குலாவி யரிகீர்த் தனந்தாஞ்செய் காலை
ஆனந்த மேவி யவணுள் ளவர்கேட் டிருக்க
ஊனந் தவிர்ந்து திருமா லடிக்குண்மை யன்போன். (௩௩)

ஹரிதா சருக்கு மிகுமன் பினனந்த ராஜன்.
பெரிதா தரிக்க வுறும்வே தியன்பேரி லன்பர்
பரிகீர்த்த னங்கள் விளையுற் றனன்பொங்கு மன்பாய்
விரிதா சருக்குப பிரசாத மெய்யன்பர் நல்கி. (௩௪)

விடைநல்க லாக வருமவே தியன்மேவு சாங்கர்
படைவந் திறைஞ்சி யெமையாட் கொளப்போந்த சாமி
மிடையிந்த வூரி னரசன் மிகுதுஷ்டன் வெய்யோன்
இடையொன்று வேத ரிகோ வயினிற்று வேசி. (௩௫)

ஐவனன்மனைவி விடபபாம்பி லுலாவி தீர்ந்து
போனளதலை வருகின் றிலன்போன தின்றேல்
தானள் புவிமி தரிகீர்த் தனஞ்சாற்ற லுற்றால்
கோனைவரைக் கடிவான் மிகநோ விழைப்பான். (௩௬)

நுமாலப புகழ்நி ருனைத்திங் குறுஞ்செய்தி கேட்டால
வருவான் வருத்த லெனச்சாங்க ரவ்வார்த்தை கேட்டுப
பொருபாம் பின்மாணடா ளெழச்செய் குவள்போந்து வேந்தற்
கொருவாய்மை கூறு கெனச்சொல் லினருள் ளிரங்கி. (௩௭)

உடன்வே தியனன் றெனவோடி மன்னற் குரைத்தான்
திடனே யெனிற்கூ வுதியிங் கெனவேந்து செபபப
பாடுகீ ணைபபள ளியன்றொண்டர் தம்பக்கன் மேவி
அடன்மே வியகோன் வரச்சொன் னதையாங் குரைத்தான் (௩௮)

குழுவும்பல் கிட ரொடுமால் பெயர்கூறி வந்தார்
வழுவின்று சாங்கா வரல்கண டெதிர்வந்து மன்னன்
பழுதின் றழைத்தோ தவிசே றுறும்பாங்கு செய்து
முழுதும் புகழ்ந்து விடந்தீர்க்க மூந்துற் றுளோரால் (௩௯)

செய்யுந் திரங்கள் பலசெய்து மென்றேவி யானுள்
உய்யுந் திரமொன் றிலளா லுதரங் கிழித்துப்
பெய்யுந் திரமா மணப்பைந் துகள்பெய்து வைத்தேன்
நையுந் திரங்கொண் டுளனுன்கு நாளாக நானே (௩௫)

நாளைக் கழனைக் கொடுநண்ணி மகிதில் வைக்கும்
கோளைக் கருதித் துணிவுற் றுளங்கொண் டிருகும்
வேளைக் கெதிர்மே விளிர்சாமி நீர்வெவ் விடங்கொண
டானைப் பிழைபபித்திடினும்மை யொபபாவ ராரோ (௩௬)

என்றோத லுஞ்சாங்க தேவோர் துளசித தளத்தை
நன்றே யழன்மே லிடுகென் றவன்கையி னல்கக்
குன்றே புரைதோ ளவனன் றெனக்கொண்டு ளேகித்
தன்றேவி தன்மே லிடமற் றவடா னெழுந்தாள் (௩௭)

எழுந்தா ளிடவார வாரித்திடவேந்தல் கண்டு
செழுநதா மரைபோன் முகந்தே சுறவாததை செபப
அழுந்தா தாத்தோ டவள்பே சலளாகி யார்க்கக்
கொழுந்தா ரரச னிதுவென் னெனக்கூசி யஞ்சி (௩௮)

வெளிவந்து சாங்க ரிடையென் மனைவிககி னவி
தெளிவந்து முன்னை நினைவின்றி யென்னோ சிலம
களிவந் திலாமை யுறுகின் றனள்கண்ண னன்பால
ஒளிவந்த சீரி னிறுவீ ரெனவோதி நின்றான் (௩௯)

அவன்சொன் னதுகேட்டு நீபோ யுனதன்பி னாளை
எவன்செய் வதநா னுனக்கென்று கூ றன் னவள்யாவ தேனும
நவன்செய் திடசசெப் புறிலொப புறுகென்று நாளும்
தவன்செய் துயாந்தோ மயக்கந்தெறச் சாற்றினாரே (௪௦)

நன்றென் றிசைந்து மனையாள் வயிணணணி யோத
இன்றென்னை யுய்யப புரிந்தோர் வயின்யானு நீயும்
சென்றின்பு கூடச் சரணு கதிசெய்து வேண்டி
நின்றின்னு மன்னு ரொதுவேண் டினு நேர்தல் வேண்டும. (௪௧)

இவைசெய் திலையேற் பிழையே னெனவேந்த னீசொன்
னவைசெய்வ லென்றன் னவளோ டவர்சார்பின் மேவி
எவைசொல் லினினும் பணியே புரிவேமெ னுத்தி
நவைகொய் தவர்தாள் பணிந்தேத்தி முனண்ணி நின்றான (௪௨)

உன்னுலு முன்னை யுறுவோ ரினுமூரி லெங்கும்
மன்னு லயங்கண் மறைவே தியர்வைகு கோககள்
இன்னு வுறும லரிதா சமையேத்தி யன்பு
பன்னுளு மேவி யரசா னுதிபண்பொ டென்றான. (௪௩)

குருசாமி சொல்லு வதுகேட் டுளங்கொண்டு நனறென
துருகா தரத்தி னொடுமந் திரிக்குணமை யாகத
திருகாது சாமி யுரைசொற் படிசெய் தி யென்று
தருகா தலிக்குண மகிழ்வாக வுந்தா னமைந்தான். (௪௪)

அன்றே யவிந்த னடங்கப் புரிந்தங்கு நின்று
நன்றே தொடர்ந்து வருசீ டர்களோடு நாடிக்
குன்றே புரைகோ புரப்பண் டரிக்கோயின் மேலி
நின்றே பணிந்தார் பணிவிட் டலன்றன்னை நேர்ந்து. (௩௨ம)

வேறு.

பாண்டு ரங்கா விட்டோ பாதீ னதயாளா
ஈண்டு நான்ச மாதியடைதற் கிசைவானேன்
வேண்டு மதனுக் கெந்தத் தலநீ விழைகின்றாய்
தூண்டு கென்று கேட்க விமலன் சொலுகின்றான். (௩௨௧)

நீதங் கும்புண் ணியதம் பத்தி னிலைகொண்டே
பேதந் தீர்ச மாதி யடையப் பெறுகென்று
ஏதந்தீரா வாட சுத்தத் திதியென்னப்
போதம் மேகா தசிதோ றும்போ துறுகின்றேன். (௩௨௨)

என்றே வரமும் விடையு நல்க விசைவாகி
நன்றேய் பரமன் றன்னோ டலர்மே னங்கைக்கு
நின்றே துதிசெய் தடைவே கும்பிட் டுறநேரோ
குன்றே புரைசற் குணர்புண் டலிகர்க் கும்பிட்டு. (௩௨௩)

ஆனந் தக்கண் ணீரோ டவ்வூர் வலம்வந்து
தானந் தக்க தென்புண் ணியதம் பஞ்சேர்ந்து
மோனங் கைக்கொண் டுறுச மாதி முறைமேவற்
கூனம் பற்றா துறுமூர்த் தம்பார்த் துடன்மேவ. (௩௨௪)

தம்புத் திரரின் முன்னா னங்கே சவனோடு
பின்புற் றவனா கியவிட் டலனும் வரல்பேணி
முன்புற் றவனுக் காறக் கரமந்திர முன்ன
இன்புற் றருளியான்ச மாதி யுறலாலே (௩௨௫)

என்பூசனையா தியசம் பிரதா யத்தெய்தி
மன்பூ தலமேல் வருகார்த் திகைமா தந்தோறும்
பொன்பூ மகள்கேள் வன்பண் டரிபோய்ப் பொலிவாக
அன்பூ டுருகப் பணிவுற் றினிதிங் கடைவாயே. (௩௨௬)

வேறு

என்றுதம சீடருக்கும் யாவருக்கு மதிநலங்க ளிசையச் சொல்லித்
துன்றுசக மிரட்டியறு நூற்றொடிரு பத்தேழிற் றோன்றமாண்டாய்
நன்றுறுகு ரோதனவா னித்திங்கட் சுத்தசத்த மியினு யிற்றின்
அன்றனைவோ ருங்குழுமி அரிநாமம் புகலவர சடியிற் சாங்கர் (௩௨௭)

பதுமவா தனத்திருக்க யாவரும்வந் தனைசெய்து பல்லாறேத்தக்
கதுமெனமற் றவரவர்க்கா சீர்வதித்து விட்டலனைக் கருதக்கண்ணன்
எதிரில்வந்தங் கவராவி யாவருங்கா ணத்தனக்கு ளேகமாக்கித் [ரும். (௩௨௮)
துதிகளெல்லோ ருஞ்சொல்ல மறைந்தனன்பின் கண்டுநின்ற தொண்டர் யா

ஜயஜயா காரஞ்செய் [redacted]ாமங் களைப்புகழ்ந்து சமாதிபூசை
இயல்வொடுசெய் தவரவர்தம் மிருப்பிடஞ்சென் றூர்பின்ன ரீராறுண்டு
பெயர்வுறத்தம் மினையகுமா ரனுக்கன்போ டெதிர்தோன்றிப் பெறற்குறுத
உயர்வுறுநல் லுபதேச முதவிவிட்ட லன்றனக்கு ஞற்றூர்சாங்கர். (ரஉகூ)

சாங்கதேவர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆகசரித்திரம் ௯-க்கு செய்யுள் நூகூஅ

முற்றிற்று.

சோகாமேளர்சரித்திரம்

உலகவை குந்தமா யுற்றபண் டரியிலே
இலகுபஞ் சமகுலத் திற்பிறந் தார்நலம்
விலகவின் றுறுசொகா மேளரொன் பார்தினம்
நிலவுதுண் டத்திலே நெடிதுவந் தாடுவார். (க)

அரிதிரு நாமமே அமுதபா னமதெனப்
பெரிதுகொண் டாடியப் பெருகுமூர் சூழ்வதாய்
மருவுதண் டுளவினுன் வளர்பெருங் கோயின்முன்
கருதிவந் தனைசெய்வார் கணிதமில் லாதரோ. (உ)

ஆனபின் றங்குடும் பத்தைர க்ஷணைசெயற்
கூனமின் றுறுவர்பின் பொருதினந் தன்னிலே
ஞானசஞ் சீவியாய் நவில்விடோ பாவின்முன்
போனவன் பரையெதிர்ந் தனர்சிலோர் புகலுவார். (ங)

கோயிலுட் புகுதலுங் கொண்டலைக் காணவும்
நீயையந் தவனலாய் நெடிதுகும் பிடுதலுண்
டாயினென் வருமகத் தாயலுண் விழையுமோர்
நாயினென் பார்தமை நனிபணிந் துரைசெய்வார். (ச)

சினகரம் புகுதவுந் தேவனைக் காணவும்
எனதுபுன் குலமொவா தாயினு மிரவிதான்
உனருமயோ சனையிலக் கத்திலுற் றுலுநீர்
வனசமா மலர்செவே மலர்கிலா தொழியுமோ. (ரு)

சந்திர னளவிரட் டி த்ததிற் றங்கினும்
உந்துநே மிப்புளுக் கிறைதரா தொழிவனே
அந்தநீ திப்படிக் கடியெனுக் கச்சுதன்
தந்திடா தொழிவனே தனதுசே வடியையே. (சு)

தூரநின் றிடுவதென் குலமுடைத் தொன்மையே
ஏரதன் றெனவிழித் திடுதலா லிலைபயன்
பேர்திரொன் றவர்தமைப் பிரிவுகொண் டினிதுதஞ்
சார்விடந் துன்னி னுரரிபதந் தவிர்கிலார். (எ)

அன்றிரா விமலன்வந் தவரையன் பொடுவரு
கென்றுகோ யிலினகத் தெய்தவைத் திரவெலாம்
நன்றுபே சினனுனை நான்விடே னுமனே
டின்றுமுண் பொழுதுநின் னினைவினெய் தினனென (அ)

அதுவினுய் நீயநா தரையளித் தருள்வதே
கதுவமுன் செயலெனக் கழல்பணிந் தினிதினுர்
வதுவிடிந் திடுமுனே வருமவர்ச் சகர்தெரிந்
திதுவெனே புதுமையிங் கியலுவோ ரொவரொனு. (க)

இறைதிகைத் துறுவனோ புலையனிங் கேயென
அறைசெவித் துனைபுகப் பினுமடுத் துறவினாய்
உறைவதப்பு லையனே யெனமதித் துறுவனோ
மறைமுதற் றலனிடத் தெனமனத் தளர்வொடே. (ஐ)

அகமுளாய் வெளியில்வா வெனவழைத் தவரைநேர்
புகநிறுத் தகமுறத் தருவதோ புலையனே
தகவினீ சென்றதெத் தகைமையே சாற்றென
மிகநயத் துறல்செய்தான் விமலனு னென்செய்கேன். (ஐக)

என்றுளாப் பவரையிவ் வூரைவிட் டேகு நீ
நின்றிடிற் றண்டமே நேருமென் றுரைசெயச்
சென்றுதம் மனையுடன் றிங்களம பாகையா
லொன்றுமக் கரையிலோர் குடிசைசெய் துற்றனர். (ஐஉ)

நாடொறும் பாண்டுரங் கனைவிடார் நாமர்போற்
பாடுகின் றவரொரு பகலினிம பத்தரு
ளூடுணும் பொழுதுருக் குமணிநா யகவெனே
கூடுகின் றிலையென்முன் கோபமோ வெனுமுனே. (ஐங)

விடலிலா ருடன ளாய விட்டல னமுதுணக்
கடவனு யமர்தரக் கண்டுசோ காமேளர்
உடன்மிகப புளகமுற் றுருகியுட் களியின் மூழ்
கிடவடுத் தனரவண் கேடிலர்ச் சகரரோ. (ஐச)

அந்தவே ளையிலிடுந் துணைவியை யமலனுக்
கிந்தநற் றயிரைநீ யிடுகெனத் துணைவியார்
சிந்துபோ தவளவுஞ் சிந்திமற் றதுதெரித்
துந்துசீ ரமலனு டையன்மிகுந் துற்றதே. (ஐரு)

நாதனுர் துகினனைந் திடல்செய்தா னன்றதோ
பேதையே யென்றுகோ பித்திடும் பொழுதிலே
மீதுலாங் கொடியுமெச் சத்தைமேல் விடவுணர்ந்
தேதுநீ யுஞ்செய்தா யிறைவன்மே லென்றனர் (ஐசு)

ஒட்டினுர் கொடியைமற் றதையுணர்ந் தர்ச்சகர்
காட்டில்வந் துண்பனோ கண்ணனின் னோடெனை
நாட்டிநீ நகுதியோ நன்றெனக் கவுண்மீசை
நீட்டியங் கையி னுனிறைவுறத் தாக்கியே. (ஐஎ)

குளிரநீ ராடிமால் கோயிலிற் சென்றுகா
ணளவின்மா லாடையெல் லாந்தநி யாகவும்
மிளிர்தரக் கவுள்கள்வீங் குற்றதும் விழிகள்சேந்
தொளிர்வதுங் கண்டுதுண் ணெனவுசா வினரரோ (ஐஅ)

தாம்வரும் பொழுதுவேப் பந்தருக் கீழ்நிகழ்ந்
தாமதிங் குற்றதென் றகம்வெரீ இயையனே
மாமகிழ்ந் துற்றசீர் மார்பனே புலையரும்
யாமுமொப் பேயுனக் கென்பதோர்கிலமரோ (ஐகூ)

பிழைபொறுத் தருள்கெனப் பெரிதுகொண் டாடிமா
லுழைவிடுத் தோடி வந் துற்றதா சனாமிகும்
விழைவுடன் கண்டுநீ விமலனன் பதனிலே
தழைவதா யுனதுவ சஞ்செய்தா யறிகிலேம் (உ௩)

ஆதலா னீயெம்மே லருள்செய்தங் கவனிடம்
போதுவா யெனவழைத் தங்குளே புகவிடக்
காதலோ டமலனைக் கண்டுசோ காமேளர்
கோதுறு தணையமுன் குறியெலாம் போயவே (உ௪)

அந்தவா றுன்தங் கனைவருந் தெரிவதாய்
வந்துகொண் டாடினர் வருசோகா மேளரும்
எந்துமோர் தடையிலா தன்றுதொட் டென்றுமே
மூந்துவா ராயினர் முதல்வனர் கோயிலே (உ௨)

சோகாமேளர் திருவடிகளேசரணம்

ஆகசரித்திரம் ௩௨-க்கு செய்யுள் ௩உ௨உ௩.

முற்றிற்று.

கபீர்தாசர்சீடராகிய

பத்மநாபவேதியர்சரித்திரம்

காசிப்பதி தனிலோர்வணி கன்செல்வநி றைந்தோன்
மாசற்றவ னுக்கைந்துநன் மகவுந்திரு மானுந்
தேசிற்பொலி மனையாள்குண வதியுமனை சேரக்
காசற்றுறு முறவோர்பலர் கவினத்திகழ் நாளில் (௧)

குட்டப்பிணி யுடன்மேயது குழைபுண்மி கலாகி
முட்டக்கிரு மிகள்புண்டொறு மொய்த்துத்துயர் செய்யக்
கிட்டத்தகு மவர்கிட்டில ராகக்கெடு நாற்றம்
எட்டப்படு துன்பத்திடை யெய்த்தான்வெகு காலம் (உ

நற்செய்கைகள் பலவும்புரி நல்லோன்மிக நல்லோர்
இச்சைப்படி பலநல்லற மெல்லாமியை வித்தும்
மெய்ச்சப்படு பரிகாரநல் விதமொப்பன செய்தும்
எச்சப்பட லிலவாகிய தெதுசெய்யினு நோயே (௩)

பிணியாற்றல னுனுறு பெரியோர்தயை யழையாத்
துணியாதுறு நோய்சானவி தனிலென்னைவி டற்கே
துணிவாயினி துடனேகொடு தொலைமின்னென வேண்ட
எணியாங்கவ ரெல்லாமினி யென்செய்குவ தென்றே (சு)

இசைவின்படி செய்யாவிடி லெய்தும்பழி யெனவே
நசைதுன்றின ரெல்லோர்களு நனிதுன்றின ராகி
அசைவின்றினி தவனைக்கொடு வருஜானவி யருகே
மிசையொண்கரா யிடைவந்தனா விடவேதுணி வுற்றார் (ரு)

அப்போதினி லதுகண்டவா யாருங்குழு வாகத்
துய்ப்போரரி பெயராயப துமநாபனென் மறையோர்
ஒப்போவறு நீராடிட வுற்றாரது கண்டே
இப்போதிவ னெய்துங்குழு வேதென்றயல் வந்தார். (சூ)

கையிற்சப மணியுந்திகழ் களனிற்குலை வடமு
மெய்யிற்றிரு நாமம்பனி ரணடுநதனி மினனப
பொய்யற்றுறு நாவச்சுத னுமம்பல புகல
மையற்றவ ரிங்கேகுழு வாய்ப்பபேதென வகுத்தா. (எ)

ஐயாவிவன்வணிகன்மிக வறமேநனி புரிவான
மெய்யார்வினை நோய்தீர்கலன் விளிவானதி யிடையே
உய்யானென லால்வந்தனனுறவோடென வுளாததா
பொய்யாதவ ரதுகேட்டனா புகழ்வார்வரு மறையோர் (அ)

மானுதன ஜன்மம்பல வகையும்புக லின்றி
ஆனுய்நர ஜன்மம்பெற லரிதன்னது பெற்றும்
வீனுய்நதி யிடைவீழ்ந்துயிர் விட்டானர கெய்துங்
கோனுதின நோய்போக்கிட வலதுண்டது குறிக்கில் (கூ)

நாரப்புய லனையானது ராமவெனு நாமம்
நரக்கர முக்காற்சொலி லுடனேபிணி யெல்லாந்
தீரத்தகு நீவீரிது செப்புங்கடி தென்ன
ஆரத்தனை பேருஞ்சொல வவனுஞ்சொலு மளவே (௩)

புண்ணும்படி வசியுந்தவர் புரமோடெழில் வணிகன்
நண்ணும்படி யானுன்வரு நரரும்வினை தீர்ந்தார்
விண்ணும்படி யும்போற்றுறு விமலன்திரு நாமம்
எண்ணும்படி யுளைசெய்தவரி ருதாள்மிசை வீழந்தார் (௪)

விழுந்தேபல துதிசெய்தனர் விசுவோத்தர ணஞ்செய்
கொழுந்தே மறைக் குலத்துக்கொரு கோவேயெங்க டேவே
செழுந்தேசுற வினைதீர்த்தருள் செய்தோயெனப் புகழ்ந்தே
எழுந்தேகினர் காசிப்பதி யெல்லோர்களு மின்பாய் (௫)

அவரிற்சிலர் மறைவேதியர்க் கருள்செய்தக பீரர்
பவனத்திடை வந்தேயவர் பாதங்கள்ப ணிந்து
நவமிக்குள வுமையண்டின நற்சீடர்மென் மேலுந்
தவமிக்கவ ரிரண்டக்கரந் தன்னுற்பிணி தீர்த்தார் (௬)

முக்காற்சொலச் செய்திங்ஙகர் முழுதும்மது வேசொற்
றெக்காலமு மிருக்கும்படி யிசைவித்தன ரென்ன
அக்காலையி லதுகேட்டருள மைகின்றக பீரர்
மிக்காகிய விரண்டக்கர விழுச்சீர் சொல லுற்றார். (௯௪)

சதகோடியெ ணுளராமன சரிதந்தனை மூன்று
விதமாகிய வுலகங்களு முயன்றேநனிவிரும்ப
அதுமேவுறப் பகுத்தீந்திட வதில்விஞ்சு மோர்சுலோகம்
பதினாறிரு மேவக்கரம் பகுத்தீந்ததில் விஞ்சும். (௯௫)

ஈரக்கர மரனார்தமக் கென்றேகொடு விடத்தால்
சாரப்படு நோய்தீர்ந்தன ரதனாற்றனி ராமப
பேரொப்பதொர் பேர்வேறிலை யதையோர்சரம் பேசில்
தீரப்படும் வினையாவையு முக்காற்சொலல் சிறபபே. (௯௬)

அவ்வேதிய னப்பேரின தருமைப்பெரு மைகளைச்
செவ்வேயறி யானென்பது செவிவாய்த்திட வந்தார்
மெய்வேதியர் தந்தேசிகர் மென்கான்மிசை வீழ்ந்து
எவ்வேலையுந் துதித்தேசுகத் திருந்தார்பெரி தென்றும். (௯௭)

பத்மநாபவேதியர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆக சரித்திரம் ௯௮-க்கு செய்யுள் ௬௨௩௯௭.

முற்றிற்று.

ரோகிதாசர்சரித்திரம்

சரும வேலைபுரி சக்கிலி யர்க்குள்
ஒருவர் யாவரிலு முத்தம ரோதில்
மருவு றுஞ்சம தமாதிகு ணங்கள்
பெருகு வோர்வைண வத்ததி பெட்பார். (௧)

பரர்த மக்குபக ரித்தருள் பண்பார்
நரஹ ரிக்கினிய நல்லுயிர் போல்வார்
விரவு யிர்க்கருள்வி ளைப்பவர் மாலைப்
பரவு சற்ஜனர்ப தம்பணி நேயர். (௨)

யாத்தி ரைக்கணுறு வோர்களை யண்மித்
தோத்தி ரித்துபச ரிப்பவர் சில்லோர்
சீர்த்தி டத்தமுப தேசம் வகுத்தங்
கேத்தி டப்பெரிது மின்புறு சீலர். (கூ)

நாளும் வைகறையெ ழுந்து நயந்து
மூளும் வெம்பசித ணிந்தபின் முந்தி
நீளு நீர்முழுகி நேயரை யென்றும்
ஆளு நாயகனை யர்ச்சனை செய்வார். (ச)

கலியு கத்தில்மிகு காய்பசி யுற்றால்
மெலுவு றுத்திமன மெய்யுணர் வெய்தா
தலைவு றப்புரியு மாதலி னுணடே
பொலிவு றப்புரிவர் பூசைபி னன்னார் (ரு)

நாமம் ரோகியென நாட்டவர் கூறத்
தாமி யன்றவர் தனித்தொரு நாளில
தோம றும்புனறு ருத்திரி ரபபி
ஆம தாயமடி யாசனம் யாவும் (சு)

தோலி னுலமைவு செய்துது ழாய்சேர்
வாலி தாயவனம் வந்துபு குந்து
நாலு வேதமுந வின்றறி யாத
மால தாம்வடிவை வந்தனை செய்தார். (எ)

பக்கன் மேவினனோர் பனவன வற்குத்
தக்க தாகவுப சாரமி யற்றி
மிக்கு யர்த்தவவன் விஞ்சின தேசா
ளக்கி ராமசப ரிச்செயல் யார்க்கும் (அ)

அன்ன தைச்சரும மீதி லமைத்துத்
துன்னு பூசைசெய றாயது தானோ
என்ன விப்பரிசி யற்றினை யீது
பன்னு வேதியர்ப ராவுவ தன்றோ. (கூ)

என்று வேதியனி யம்பிய யாவும்
நன்று ரோகியெனு நல்லவர் கேட்டே
என்றும் யாவையினு மெய்திய மாலைத்
துன்று கின்றமன நிற்பது தோலே. (ன)

துதிசெய் நாவுமொரு தோலல வோநேர்
விதிகொள் பூசைபுரி கைமிகு தோலே
முதிரு மூவகையு முந்திய வான்மாப்
பதித லுஞ்சரும மூடிய பையே. (ன க)

எனவு நாப்பதனை யெய்திய பார்ப்பான்
வினவி முப்புரியின் மேவுப வீதம்
புனையும் வேதியர்க ளேபுகல் பூசை
தனையி யற்றுமவர் மற்றையர் சாலார். (ன உ)

நீயி வாறுசெய னின்னை யடுக்குந்
தீய பாவமிது செய்யலை யென்னு
ஆய வேதியனு நாப்ப வதற்குத்
தூய ரோகியெனு நல்லவர் சொல்வார். (௯௬)

என்னி டத்திலுப வீத மிருக்கை
தன்னை நீயறிதி யென்றுத நெஞ்சை
மன்ன வேபிளவ தாகவகிர்ந்து
மின்னு நூலைவெளி யாகவி டுத்தார். (௯௭)

மனது சுத்தமுள மாண்பினர் யாரும்
அனக பூசைசெய லாமென வன்னன்
நினைநி கர்ப்பவரி னீணில மீதே
யெனவ மூத்திமனை யேகினன் மாதோ. (௯௮)

போன பின்பரிபொ ருந்தரு ளாலே
ஞான ரோகியெனு நல்லவர் மார்பங்
கூன மின்றியொரு மித்துற வன்னா
வான நாயகனை வாழ்த்தி யிருந்தார். (௯௯)

ரோகி தாசர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆக சரித்திரம் ௯௬-க்கு செய்யுள் ௩ ௬௮ாகும்.

முற்றிற்று.

பிம்பாஜிபக்தர்சரித்திரம்

உலகத் தோர்கடே மண்டலி யென்னுமூ ருக்குத்
திலக னுயுயர் பவித்திர னுய்மிகச் சிறந்த
அலகி லாத்தரு மங்களு நடத்துகின் றவனுய்
இலகு சாதுசற் சனங்களுக் கினியதா சனுமாய் (௧)

கிளர நீள்சவு ரியபராக் கிரமமுள் ளவனுய்த்
தளர்வில் சீலவு தாரனுய்த் தைரியத் தவனுய்
வளரும் புத்திர காந்தையா தியவளத் தினனுய்
இளகு சக்தியு பாசக னுயினி திருந்தான். (௨)

அரச னுயபிம் பாஜியென் பெயருடை யவன்ருன்
விரசு நாடொறும் விடியுமு னெழுந்துமே லோரால்
உரைசெய் நித்திய கருமங்க ளுஞற்றிநீ ராடி
முரச மார்ப்புறக் காளிவாழ் கோயில்போய் முந்தி (௩)

எட்டி ரண்டுப சாரத்தோ டியன்றுள பூசை
தட்டி லாதுசெய் துற்றநை வேத்தியந் தன்னை
இட்டமோ டந்தக் காளியுண் டிடவினி தியற்றி
மட்டி லன்புசெய் தேவரு வானரண் மனைக்கு (௪)

அப்ப டிக்கவன் வருமொரு நாள்வயி ணவர்கள்
ஒப்பி லாததோர் தீர்த்தயாத் திரைசெய்வா ருற்ருர்
தப்பில் யாகயக் கியங்களே காதசி விரதம்
செப்பு தாய்தந்தை சேவையே தீர்த்தயாத் திரையே (௫)

வாவி கூபத டாகங்கள் கோயில்கள் வகுத்துத்
தாவில் கண்ணனர்ப் பணமென வன்னதா னுகி
யாவு முண்ஜன னங்களி லியற்றிய வவற்ருல்
மேவி ஞரவ னகரத்தில் வைணவ மேலோர் (௬)

அதுதன் சேவக ராலறிந் தரசனங் கவருக்
கெதுவு மோர்குறை வின்றிச்சி தாமுத லெல்லாம்
உதவி நானஞ்செய் தம்பிகை கோயில்வந் துற்றுச
சிதகில் பூசனை செய்துமுன் வந்தனை செய்ய (௭)

கண்டு காளிமுன் பிரசன்ன மாகியுள் கனிவாய்
அண்டு முன்னகர் வந்தசா துச்களை யடைவே
கொண்டு போயுன தகத்திடைப் போனகங் கொளச்செய்
துண்டுவந்தபின் ருனுன்பூ சையையினி துணபேன் (அ)

ஏனென் ருற்பிர மாண்டங்கள் யாவுக்கு நாதன்
தானென் ருேங்கிய வைகுண்ட வாசியாய்ச் சத்தி
நானென் றுள்ளவர் யாவர்க்கு நாயக ஞகிக்
கோனென் ருேங்கிய பிரமருத் திரேந்திரர் கோமான். (௯)

ஆய ஸ்ரீதர னன்பருன் றவத்துன தகத்து
மேயதாலுன்றன் பாக்கிய மிகவுமேன் மைத்தென்
றேய போதர சுன்னிலு முயர்ந்ததே வெனவே
தூய விண்டுவை நீசொலத் தெரிந்துநான் றுணிந்தேன் (௰)

அனைய தேவனைக் காணநா னருளுதி யெனநல்
வினைய மோடடி வணங்கியே வினவலுங் காளி
தனையொ வாதவன் றன்னையான் காட்டிடத் தகுமோ
நினைவி லேயரி நேயரோ காட்டுவர் நினக்கு. (௧௧)

அன்ன ராகிய வைணவர் தமைச்சர ணடைதி
என்ன வேநர பதியவ ளடியில் வீழ்ந் திறைஞ்சி
நன்ன ராம்வயி ணவருறை விடந்தனை நணுகித்
துன்னு மாங் கவர் சேவடி பணிந்தனன் றுதித்து (௨௦)

சீவி யொன்னகம் வந்துநா னிரப்பூ சனையை
மேவுகென்று கூஉய் விருந்தமைத் தமுதுசெய் வித்துத்
தாவி லன்புடன் சந்தன புட்பதாம் பூலம்
யாவு கல்கினன் வணங்கின னேத்தின னிசைப்பான் (௩௧)

அடிகளேயடி யேனும் ஸ்ரீ ராமனை யறியும்
படிசெய் வீரொனப் பார்த்திபன் றனையவர் பார்த்து
முடிவில் சீர்த்திரா மானந்த சுாமிபான் முந்தி
மடிவி லாவவ ரருள்பெறின் மாறனைக் காண்பாய். (௩௪)

எனலுங் கேட்டவேந் தின்புடன் விராகமேற் கொண்டு
தனது மந்திரி தன்வயி னரசினைத் தந்து
கனக வஸ்திர பூஷணா திகளெலாங் கலைஞர்
மனமு வந்திடக் கொடுத்தனன் மனைவியுங் கண்டு (௩௫)

தானு மப்படி யேபல தானமுந் தந்து
கோனு டன்வர விருவரு மொருவழிக் கூடி
ஈனு ஞானரா மானந்த மெழிற்கம லத்தை
மானு மார்திரு வடிகளை வணங்கினர் வந்து. (௩௬)

பொருளு டம்புயிர் மூன்றையுங் குருவுக்கே பொருந்தத்
தருதல் செய்தவர் தாள்களைத் தந்தலைத் தாங்கி
இருவ ரும்மெதி ரேற்பத் தாரக மென்னும்
அருமை மந்திரந் தனையுப தேசித்தா ரவரும் (௩௭)

தேசிகோத் தமர் திருவரு ளாலிவர் சிறந்து
மாசி லாச்சிர வணமன ஞதியில் மகிழ்ந்து
நேச மாயின ரரிபாஜ னத்திலே நிமிர்ந்து
காசி லாதொரு நான்குருக் கழல்களை வணங்கி. (௩௮)

சேர்ந்து கண்ணனைத் துவாரயிற் கண்டு சேவிக்க
நேர்ந்து நீரருள் செய்ம்மென வவரது நேரச்
சார்ந்து கண்ணனைத் தரிசித்து ஜயஜய முகுந்தா
ஆர்ந்த ஸ்ரீஹரி யாகிய வச்சுதா வமலா. (௩௯)

என்று தோத்திரம் பலபல செய்தன ரேத்தி
நின்றபோதந்த நின்மல னேமிசங் கேந்தி
நன்ற தானகே யூரகுண் டலமுடி நலஞ்சேர்
மன்றன் மாலபீ தாம்பரம் வயங்குற மருவி. (௨௦)

சகுண ரூபத்து டன்பிர சன்னமாய்த் தழுவி
மகிழவு செய்தன னிருவரு மலரடி வணங்கி
நெகுத லாயுள மாடினர் பாடினர் நிற்கத்
தகுதி யாயின் சொற் சாற்றியே சனுதனன் மறைந்தான். (௨௧)

இருவரும்பின்பு நான்குமா தம்மவ னிருந்து
மருவு ஸ்ரீஹரி பஜனையிற் றழைத்தனர் மகிழ்ந்து
திருவி ஞயகன் விடைபெற்றுக் கான்வழிச் சென்றார்
வெருவு காட்டிலோர் வியாக்கிரம் விளைந்துவந் ததுவே. (௨௨

மனைவி யார் கண்டு பயந்துதம் மகிழ்நரை நோக்கிச்
சினவு வெம்புலி தினவரு கிறதென்று செப்ப
அனக ராமவ ரதனுளும் ஹரியமர் கின்றான்
வனிதை யேனஞ்சு கின்றனை வருகெனு மளவில் (உரு)

தின்ன வந்தவெம் புலிமுகக் குறிப்பினைத் தெரிந்து
தன்ன தோர்கழுத் துறுசுல்லைத் தாமத்தை யெடுத்து
நன்னர் வீசலும் புலிகழுத் திடையது நண்ண
முன்னர் நின்றது கொடுந்தொழில் முழுவது மறந்தே. (உச)

நின்ற வெம்புலி தலைமிசைத் தம்கையை நிரப்பி
நன்ற தாகிய ராமநா மந்தனை நவின்றே
இன்று தொட்டு நீ கொடுந்தொழில் செய்யற்க வென்ன
அன்று ராமநா மஞ்சொல்லிக் கொண்டவ ரகன்றார்- (உரு)

அவர கன்றபின் புலிக்கனு தாபம்வந் தண்மித்
தவவு திர்ந்துகாய்ந் துளவனச் சருகுகள் புசித்து
நவமி குந்தஸ்ரீ தரனது நாமத்தை நயந்து
திவச மேழினிற் றேகம்வே ருயது நீர்ந்து (உசு)

பிம்பாஜி பக்தர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆக சரித்திரம் (உ0) க்கு செய்யுள் சூசுாஎ0சு,

முற்றிற்று.

நரசிம்மமேதாசரித்திரம்

அணிகொ ளுங்கடே மண்டலி யெனனுமூ ரதனில
நணு கு நாகர வேதியா தமகொரு நந்தா
பணவ ராவணி பவனுடை யமசமாடிய பிறந்து
தணிவி லாநர சிங்கமே தாவெனத தழைத்ததா. (க)

தாயுந தந்தையுங களித்துப வீதரூ றயங்கத
சோயு நனமணம புரிந்தபின சுவாகமபோயத துனன
எயு மைந்தனைச சிறுகந்தை முதலினா யாரும
நேய மாயவளாத காவளாந தனரொழி னிரமப. (உ)

வளாந்த மைந்தரவ ளூரிலே மருவுபிள ளைகளி ற
கிளாந்து கூடி னா கலவியிற கெழுமுத லினறி
வினைந்த நாளவிளை யாடடி லே கழிந்திட வீணையத
சிளாந்தொ நாணமனை வந்தனா தாகமாயத தாமே. (ங)

வந்து கந்தமை யனமனை யாடனை வலலே
முந்து நீராகரு கெனனலு மனனவள முரிவாய
இந்த வேளையி லெனனகா ரி மபுரிந் தினைத்தாய
நொந்து வேணடினை நீயெனச சிறசில நுவலபாள. (ச)

மூகக ளுகிநீ சிறுவாக ளொடு மிக முயனறு
வோகக வேயிர வுமபக லுமவிளை யாடடிற
போககு கினறனை காலகதைக கலவிபோற முமல
மாகக மோவிது சோறுண வயிறறினை வளாத்தாய (ரு)

இனன வாறுநீ திரிந்துபி னெழினமனை யாடடி
துன்ன லானபின பவளுண சோறறுகெனன செயகி
ளனன வேகமொழ்களை யிமபிட விவ கேட
டுனனி ஞ வெறுப புறறனா மனவிடுத தொழிந்தாா. (சு)

காடு சென்றனா கருகினா டாலலைங காலை
நீடு கந்தைதா யிறப பதும யவவன நிலையிற
கூடு பணனிகான மரிபபதுங கொடி யமூப பினிலே
தேடு மைந்தாக ளிறபபதுந ரவினைப பயனே (எ)

அனன வாறென தனனையு மபபனு மகனமூ
ளனன ருங்கரு மதகினு லெனறவ ரோங்கித
துனனி ஞரொரு சிவாலயங கண்டனா தொழுது
மனனு கோயிலுட புகுந்தனா சிவனறனை வாழ்ததி. (அ)

அருளசெய தேயெனை யாளுதி யேழைபங காளா
ஒருவ ருமமிலை யெனகுறு துனையுனை யனறி
இருநி லததிலென மூவிடை மேறசய லுத்தா
மருவி யேழுநா ளுணவினறிச சோவுடன் மாதோ. (கூ)

கண்டு சங்கர னுலகிலென் னடியவர் கனிந்து
மொண்டு றும்புனல் கௌவிய மூந்துதே னிளநீர்
கொண்டு மூழ்கிடச் செய்துபின் சந்தனங் குசுமம்
மண்டு றத்தரித் தாடையா பரணங்கள் வனைவார். (௩)

இவனென் மேற்றனை வனைந்தன னேன்றமுற் பவத்திற்
கவன வெம்புலி யாகிரா மனைத்தொழல் கருதி
அவர்தன் மேன்மிக வருளுட னைந்துமா முகமும்
பகர்த டம்புயம் பத்தும்பன் னகமணிப் பணியும். (௩௧)

சடையும் பூதியுந் தயங்குறப் பிரசன்ன மாகி
அடையு மன்னவ னாத்துயி லெழுப்பிநீ யநநாள்
மிடையிம் பாழியால் யான்செயும் ஜபத்தைமே வினையிவ்
விடையு னக்குவேண் டுவதைநீ யியம்புதி யென்றான். (௩௨)

எழுந்து வெள்ளியங் கிரியில்வா ழீசன்ற னடியில்
விழுந்து தோத்திரம் பலபல செய்துபின் விமலா
குழந்தை யாகிய யானெது பெரிதென்று கொள்வேன்
விழைந்து நீபெரி தென்பதே யருள்செய வேண்டும். (௩௩)

எனக்கெ னப்புக லன்னவர் சுகுர்த்தத்தை யேத்தித்
தனக்கு வந்தகண்ணன்றிரு நாமத்தைச் சாற்றி
உனக்கு நானந்தக் கண்ணனைக் காட்டுவே னுறுக
மனக்கி சைந்தென வவருண வுணவுகள் வழங்கி. (௩௪)

கண்ண னானவன் யமுனையங் கரையிலே காதல்
நண்ணு கோபிகை மாரொடு நடனங்கள் புரிவான்
தீண்ணு மைதனைத் தாக்குவேன் யானங்குத் தழைப்ப
எண்ணு மன்னவன் சேவையே யெனக்கிட்ட மென்றான். (௩௫)

மூன்ற தாமுகந் தன்னிலே நடந்தது முன்னே
என்ற விக்கலி யுகத்திலே யியங்குமோ வென்னில்
ஆன்ற வன்பர்தங் கண்ணுக்கவ் வானந்த மனைத்தும்
தோன்று மென்று தாஞ் சொல்லின னிளமதி சூடி. (௩௬)

பின்பு கோபிகை வேடமற் றவர்பெறப் பிணைத்தே
அன்பி னோடுகைக் கொண்டுகா ளிநதியை யடைந்தான்
முன்பு தோன்றின சந்தனங் குங்கும முதலா
மன்பெ ருந்தருப் பெருகின வானளாய் வளர்ந்து. (௩௭)

சண்ப கம்புன்னை பாதிரி மகிழ்பாரி சாதம்
தீண்புகுந்துறு மல்லிகை முல்லைநற் சாதி
ஒண்ப லாநரந் தங்கொக்கு மாதுளை யோங்கிய
பண்ப கர்ந்திட வண்டுகள் மஞ்ஞைகள் பயில. (௩௮)

அன்னங் கோகிலங் கிள்ளைமென் பூவையோ டனைத்துந்
துன்ன மாமணி வகைகளும் பரிசமுந் துலங்கி
மின்ன வாயிடைத் தென்றலு மெல்லென வீரவப்
பன்ன வோங்குபூங் காவன நிரம்புறும் பாரம். (௩௯)

வேறு.

இப்படி யெழிற்கொ ளுங்கா ளிந்திரி ரத்தில் மேவி
ஒப்பற விளங்குங் கண்ண னுழையுமை மேவு பாகன்
தப்பறு நரசிங் கம்மே தாவொடு வந்து கண்டு
மெய்ப்புடன் வணங்கி நிற்க விருப்புடன் கமலக் கண்ணன். (உவ)

தழுவின னநேக மென்கோ பிகைகளி னடுவிற் றங்கி
வழுவறு பூட ணுலங் காரத்தின் மகிழ்ந்தி யாவுங்
குழுவற வேணு கானங் குறிக்கக்கோ பிகைகள் கூடி
நழுவுத லின்றி யாட நக்கன்மத் தளங்கை கொட்ட. (உக)

விளங்கிநிற் கின்ற கண்ணன் மெய்யெழில் கண்டு சில்லோர்
துளங்கிதழ் சுவைக்க வேண்டச் சிலர்தழு வுதற்குச் சூழக்
களங்கமில் சில்லோர் செய்ய கரந்தொட வேணடச் சில்லோர்.
உளங்குளிர்ந் தினிது முத்த முதவுதற் கடுத்து வேண்ட. (உஉ)

கண்ணனெவ் வொருவ ருக்கோர் கண்ணனு யவர வர்க்குள்
நண்ணிய மனோர தங்க ணல்கின னுடல் செய்து
பெண் ணுறுபாகன் றன்னை நோக்கிக்கோ பிகையாய் மேவப்
பண்ணினை யாரா யென்னப் பசுபதி மிக நகைத்து. (உங)

நரசிங்க மேதா வுக்கு நயனத்நாற் குறிப்புச் செய்ய
விரைவுட னேடிவந்து விமலனை வணங்கக் கண்ட
முரஹரி தன்னை நோக்கி முந்திய பிறப்பி லின்னான்
உரமிகு புலியாய்ப் பிம்பா ஜிதனரு ளுறுத லானான். (உச)

செய்தவெம் பாவ மெல்லாந் தீர்ந்துவே தியர்கு லத்தில்
எய்தின னன்னை தந்தை யிறந்தபி னென்பால் வந்து
மெய்தனைத் தந்தா னேழு நாருப வாச மேவி
நைதல்கண் டிரங்கி முன்னே நான்பிர சன்னமாகி. (உரு)

உனக்கென்ன வேண்டு மென்ன வுறுவது தெரிந்தி லேன்யான்
நினகநித மானதொன்றை யருள்கென நின்னை யன்றி
எனக்நித மில்லை வேறே யென்றியான் கூட்டி வந்தேன்
அனுக்கிர கஞ்செய் கண்ணு விவனுக்கென் றறைந்து நின்றான். (உரு)

வினவிய கண்ண னந்த நரசிங்க மேதாவென்னும்
அனகர்தந் தலைமேற் கைவைத் தனுக்கிர கித்து நீயிவ
வனநதி தீரத் தென்னை மருவுகோ பிகைக ளோடு
மனம்வியந் தினிது கண்டாய் மற்றிந்த வாட நன்னை. (உஎ)

பிரபந்த மாகச் செய்தி பெரிதுல கத்தோர் கேட்கச்
சரதநின் கண்கள் காணத் தயங்குவ னின்ன வாறே
வரமிது வுனக்கேன் றோதிச் சிவனுக்கும் விடைவ ழங்க
நரசிங்க மேதா வோடு நக்கனும் வணங்கிப் போந்தான். (உஅ)

தானமர் கோயில் மேவித் தக்கதங் கவர்க்கு நல்க
லானபின் பமல லீலை யனைத்தையும் பாடல் செய்து
ஞானநற் சோதி தன்னை நயந்தகக் கண்ணிற் கண்டே
ஊனமின் றாடிப் பாடி யுளமகிழ் வெய்த லானார். (உகூ)

இவர்மனை தன்னிலுள்ளோர் யாவரு மிவரைக் காண
தவரவர் தேடித் தேடி யலைந்தன ருலையுங்காலைச்
சிவனது கோயில் மேவித் திகழ்குஜ ராத்தி பாவை
நவமுறு லீலைப் பாட னணுகினர் கேட்டு வந்து. (௬௫)

தேடுவோர் தமக்குச் சொல்லத் தெரிந்தவர் வந்த ழைத்து
நீடுறு மனையிற் சேர்க்க நிமலனைத் தினமும் பாடி
ஆடுறு மகிமை கண்டோ ரந்தணன் மகளைத் தந்து
கூடுற மணத்தைச் செய்யக் குலவினர் வாழு நாளில். (௬௬)

மகளொடு மகனைப் பெற்று மருவுமூ ராரொல் லோரும்
தகவொடு மிகக்கொண் டாடச் சௌரித னமல லீலை
அகவிழி தினமுந் தோற்ற வருள்கொடு பாடி யாடி
மிகமகிழ் வெய்தி யுஞ்ச விருத்திகெய் கிருககு நாளில். (௬௭)

அப்பதிக் கடுத்த சாம புரத்தினிற் றிரிபு ராந்த
கப்பெயர்ப் பார்ப் பான் பெற்ற கன்னிகை விவாக காலம்
இப்பொழு தென்ன நேரிட் டிருபபதைப புரோகி தர்கருக்
செப்புறக் கிஷ்ணபட்டர் சென்றனா வரனைத் தேடி. (௬௮)

விண்டுபானேய ராகி விளங்கிய கிஷ்ண பட்டர்
அண்டிய பதிக்கு வந்து நரசிங்க மேதா வான
தொண்டனைக் கண்டு மற்றுஞ் சுதனுக்கென் னெஜமா னன்றன்
பெண்டனைக் கொடுப்ப தாகப் பேசுகென் றென்னை யேவ (௬௯)

வந்தன னென்று சொல்ல மற்றவர் சம்ம திக்க
அந்தணர் பொருத்தம் யாவு மமைவது தெரிந்து வந்து
முந்தினர் நிச்ச யித்து மொழிதிரிபுராந்த கற்கு
நிந்தையில் லாது தாம்போய் மீணடதை நிகழத்தி னாரால். (௭௦)

அவ்வுரை கேட்ட யாரு நகைத்தன ரைய ரேநீர்
செவ்விய வரனைத் தேடி வந்துளீர் சிரி தாமோ
வெவ்விய மிடியி னொந்தோ னரசிங்க மேதா வென்போன்
எவ்வியல் பும்மில் லாதோன் மகனுக்கோ விசைந்து வந்தீர். (௭௧)

நன்றுநன் றென்னக் கேட்டு நவிலுவார் கிஷ்ண பட்டர்
என்றுமப் பேயோ டாடிக் கிமவரா யினி துபெற்ற
தன்றனி மகளை யீயத்தக்கதன் றென்பார் போல
நின்றநீர் மறுப்பீ ராயி னிச்சய மான பின்னர் (௭௨)

உங்குலத் தவர்கள் செய்த ஆழ்வழு வாம லுங்கை
அங்குலி யீயத் தக்க தாமென வதற்கு வேட்கும்
மங்கையைப் பெற்றோன் சொல்வான் மணமக னெமது செல்வப்
பொங்கினுக் கேற்ப வஞ்னா றூனையும் புரவிக் கூட்டம். (௭௩)

ஜஞ்சகத் திரமுந் தேர்க ளாயிர முங்குன் றூமல்
மைஞ்சரு மங்கை மாரு மருவுமு மவைகட் கேற்ப
விஞ்சுபூ டணம் பொன் னுடை விளங்குற வெகுவி னோத
பஞ்சவார் தியமு நாளைப் பகன்மண மான தாலே. (௭௪)

குறைவ்லா தெய்தல் வேண்டுங் குறிபுரோ கிதரோ யென்ன
வறியவன் வரனென் றெண்ணி மகடர மனமில் லாறுய
முறைகெடக் கூறும் வார்த்தை முகக்குறிப் பதனாற் றேர்ந்து
மறையவர் நாளை நீசொல் வகைவரு வாரொன் றோதி. (௪௩)

நரசிங்கமேதா பக்க னண்ணினர் நாளை யேதான்
பரவுநன் மணத்துக் கேற்ற பகலுள தாத லாலே
விரவுவை பவத்தி னோடு வருகென விளம்பிப் பின்னுந்
திரிபுரார் தகனை நணணிச் செபபினர் சிறபப மாதோ. (௪௪)

கேட்டவன் சிரித்து நீர்சொல் கின்றவன் மிடிய னென்று
நாட்டமில் லாது சொல்லு நயந்தெரி யாம னீரோய்
மீட்டுவந் துரைத்தீ ரெந்த விதத்தவர் வருவர் போம் போம்
கூட்டியே வருதற்கென்ன கோபமிக் குடையர் போனார். (௪௨)

மறுதினங் காலை யேசொல் வார்நர சிங்க மேதா
முறையுட னெழுந்து நித்தக் கடன்களை முடித்துநானங்
குறைவறச் செய்தீ ராறு நாமமுங் குலவச் சாத்திக்
கறையறு துளசி மாலை கழுத்தினிற் றரித்துக் கொணடு. (௪௩)

வீரவை ணவர்க ளோடு மனைவியுஞ் சேயு மேவச்
சீரரி பஜனஞ் செய்து சென்றனர் விவாகத் துக்குச்
சாரது துவரா மேவுஞ் சக்கர பாணி [illegible]
நேருருக் குமணி தன்னை நோக்கின னிகழ்த்து கின்றான். (௪௪)

என்னடி யவனே யானநரசிங்க் மேதா வென்போன்
றன்மகன் மணத்துக் கின்று சார்கின்றா னாத லாலே
நன்மணந் தன்னை நீயே முன்னிற்று நடத்தல் வேண்டும்
நின்னது கூட்டத் தோடே நேருதி யென்று கூறி. (௪௫)

உத்தவ ரக்குரூர ருறுசுகர் பிரக லாதர்
சுத்தநா ரதர்வான் மீகர் தும்புரர் புண்ட லீகர்
மெய்த்தப ராசரர்சௌ நகர்விபீ ஷணர்வி தூரர்
பொய்த்தலி லாஞ்ச நேயர் வீடுமர் சுதாமர் போல்வார். (௪௬)

கோவலர் கூட்டத் தோடு குழீஇவரச் சாது ரங்கம்
மேவரத் தேவி மாரும் வியநதுற வியமு ழங்கத்
தாவறு நரசிங் கம்மே தாவொடு கலந்து கூட
ஆவலின் வணங்கி யன்னா ரொடுமண வூர்க்கு வந்தார். (௪௭)

வந்தவர் நகர்பபு றத்து வதிநதுதிரி புராநத கற்கு
முந்துபோ யொற்ற ராலே மொழிந்திடச் செய்யக் கேட்டுச்
சிந்தையிற் றிகைத்துப் பந்து சேகரனாகி வாத்தி
யந்தமின் முழங்க வந்தான் கருடன்முன் மசக மன்னன். (௪௮)

மணமகன் வருவ தான மங்கள சம்பர மத்தை
உணர்வுற லாகி நாண முற்றனன் கிஷ்ணபட்டர்
துணர்செறி துளவ மாலைத் தூயவ னருளி னாலிவ்
வணமுற லாய தென்று மகிழ்ந்தனர் பின்பு மாதோ. (௪௯)

விச்சுவ கருமன் வந்து விவாகமண் டபத்தை யாரும்
நச்சுறப் புரிய ரம்பை மேனகை நடனஞ் செய்ய
மெய்ச்சிமே னின்று தேவர் முனிவர்வே டிக்கை பார்க்கக்
கச்சமில் பொருள்க ளெல்லாங் கலந்தமை வாகக் கொண்டு. (௫௦)

வதுவைமண் டபத்தைச் சேர்ந்து மருவுருக் குமணி யாதி
அதிகரஞ் சிதஞ்செய் கின்ற வரிவையர் மொய்த்தி ருக்க
யதுகுல நாதன் றன்னோ டியல்பவ ராருங் கூடப
புதுமணம் புரிய வேண்டிப் புகுந்தினி திருக்கும் போது. (௫௧)

மணம்புரி மகனை யீன்றோன் வந்துதஞ் சுற்றஞ் சூழ
அணங்கினைக் கொடுவந் தாங்கே யணுகவை குண்ட நாதன்
இணங்குதன் குழாங்கள் சூழ வெழுந்துப சரிக்கக் கண்டு
கணங்கொளுந் திரிபு ராந்த கன்னதி சயித்துச் சொல்வான். (௫௨)

உம்மைநா னின்று காறுங் கண்டில னும்மு ரோது
செம்மைசேர் நாம மேது செப்புதி ரென்னக் கண்ணன்
நம்மதூர் துவரை நாமஞ் சாமள நம்பி யிந்த
வெம்மையில் சிங்க மேதா மித்திர னெனக்கென் றோத. (௫௩)

அக்கணந் தனிலே பெண்ணோ டமையமாப் பினைகோ தூளி
லக்கன முகூர்த்தந் தன்னி னல்லமங் கலநாண் சாத்த
மிக்கமா மறையோ ரெல்லாம் வேண்டுன ராசி சொல்ல
எக்கிய முடிந்த பின்ன ரியலுமூர்க் கோலமாக. (௫௪)

ஐந்துநாட் சடங்குஞ் செவ்வே யானபி னிரவலாக்கும்
வந்துள மறையோ ருக்கும் வழங்கினன் றானங் கணணன்
பந்துபோ ஜனஞ்செய் விக்கப் பரிவுடன் பெண்ணை யீன்றோன்
முந்துமாப் பினைக்குத் தக்க படிசெய முயன்று நின்றோன். (௫௫)

என்னுடைப் பொருள்க ளெல்லா மிவர்பொருட் குறையும்போதா
நன்னரொன் செய்கே னென்று நாணுதல் கண்டு கண்ணன்
முன்னரோ தனக்குத் தக்க சம்பந்த முயல்கி லாது
பின்னர்யோ சித்து நாணிற் பிழையுனக் குளதே செய்க (௫௬)

எனுமது கேட்டுத் தன்னு லியல்வகை செய்யச் செய்து
பினரவன் றன்னை நோக்கிப் பெரிதரி தாச ருக்கு
நினதுபெண் கொடுத்து நன்கு நின்றதா லென்றும் வாழ்தி
இனிதென வாழ்த்தி நார சிங்கமே தாவே யின்றே. (௫௭)

வருகென யாருங் கூட மாப்பினை பெண்ணோ டெய்தத்
திரிபுராந் தகனு நேரோ வழிவிட்டுச் செல்லத் தாசர்
மருவுமூர் சேரச் செய்து மற்றுநீ நினையும் போது
பரிவுடன் வருவ னென்று பகர்ந்தனன் றுவரா சேர்ந்தான். (௫௮)

வேறு.

வந்தவ ருடனருள் மாதவ னேக
நிந்தையி லரிபத நேயர்தி னந்தோ
றுந்திரு நாயக னுறுவகை யாவுஞ்
சிந்தையு ளேகொடு பஜனைசி றந்தார். (௫௯)

வளர்வுறு நாளிடை வந்தனர் துவரா
அளவுற லாகிய யாத்திரை யாரிற்
கிளரொரு நல்லவர் கேசவ பட்டர்
களவள தென்பது கருதின ருற்றார். (௧௩)

போகிற வழியுள பொருள்கவ வுற்றால
எகுவ தெபபடி யெனவ வண யாரோ
சகைகொ டவ்விடை யீவகை செய்வோ
வாகுட னென்னவு சாவிட மாணார். (௧௪)

இங்குள ரீவகை செய்பவர் நார
சிங்கரொ ணும்பெய ராரெனல் செய்ய
அங்கவர் தம்முழை யன்னவ ரெய்திப
பங்கமி லொன வுற்றது பகர்வார். (௧௨)

நம்முழை நானது நூறுவி ரகன்
செம்மைய டன்றரு கின்றது சொ
நம்மது நாயக னணணுது ம
தம்மிடை யென்வயி னீதல்ச மைப்ரீ. (௧௩)

என்றுரை செய்வதி னியல்பணர் தாச
நன்றென வேகொடு நலகி ர கிட்டித்
தன்றனை யேநிகர சாமள நம்பி
கன்றது வேகொடு சென்றன ரன்றே. (௧௪)

தருபொருள் கொண்டரி தாச்ர்த மில்லில்
வருவயி ணவர்பெற மகிழ்வின்ல ழங்கித்
திருநெடு மால்பெயர் செபபியி ருக்க
ஒருதுவ ராபதி யுற்றது ரைபபாம். (௧௫)

போமவர் தம்பொருள் கொண்டவா புரிவ
காமதை யுன்னிய கத்தில்வி யந்து
தாமதி தூரந டந்தயல் சாருங்
கோமதி யாறுகு டைந்தனா சென்றார். (௧௬)

சென்றது வாரகை யிற்றிகழ் கண்ணன்
மன்றன்ம லர்ப்பதம் வந்தனை செய்து
நின்றரி நாமநி ரம்பநி கழ்த்திப்
பின்றனி யர்ச்சகர் தம்மடி பேணி. (௧௭)

தூமதி யீர்துவ ராபதி தன்னிற்
சாமள நம்பியெ னும்பெயர் தக்கோன்
ஆமக மெங்கறை வீரொன வன்றார்
நாமம நிந்திலெ மென்றுந வின்றார். (௧௮)

பின்புறம் வந்துமவி ஞவினர் பேரோர்
இன்பினிவ் வூரினி லில்லையெ னக்கேட்
டென்புரி தும்மென வெண்ணின ரங்கே
துன்புமி குந்துறல் கண்டவர் சொல்வார். (௧௯)

ஏன்னிவ ணிங்ஙனி னைந்தயர் கின்றீர்
சொன்மென வுற்றது சொல்லினர் கேட்டோர்
நன்மதி யீநர சிங்கனெ னும்போ
துன்னினன் வெம்மிடி துன்னின னின்னும். (எம)

மானமு டாணுமி லான்வயி னெங்ஙன்
ானமி னும்பொரு ளீந்தனி ரன்றே
போனது நீர்துயர் புக்குற லாலென்
றூனுறு மென்றுச லிப்பைய கன்ற. (எக)

பின்னரு மிவ்வகை பேதுற வேயான்
முன்னரி யற்றிய தேதென முன்னிப
பன்னரு மின்னல்ப டிந்தனா தம்பால்
நன்னர டைந்தொரு சாமள நம்பி. (எஉ)

இவணடை நீரொவ ரெய்திய தென்னை
நவநர ரேயுரா செய்ம்மென நானித்
துவரையின் மேவுது ழாய்விரி மாரபத்
துவமையி லாதவ னைத்தொழ வுற்றேன் (எங)

கள்ளர்ப யத்தினில் வைத்தது காமம
விள்ளுநர் பாலறு நூறுவி ராகன்
கொள்ளவர் தீட்டி து கொண்டுகொ டேபான்
தள்ளரு மாளொரு சாமள நம்பி (எச)

இங்கிலை யென்றனர் யாவரு மீதால்
மங்குறு கின்றனன் மாதுய ரத்திற்
பொங்கிய தேர்மிசை வந்துபு குந்தோ
யெங்குளை யாரென யாமள நம்பி (எரு)

என்பவன் யானினி யும்பொருள் யாவும்
இன்புட னீரபெற வையுற வில்லை
அன்புட னென்யஜ மானன னித்த
நன்பொரு ளாதர வெங்கென நல்க (எசு)

பெற்றரு ணன்குபி றங்குவி ழிக்கண்
ஒற்றுதல் செய்நரு குத்தவ ராதி
மற்றுமு ளார்முக நோக்கிம கிழ்ந்து
நற்றிய வென்யஜ மானன யந்தே (எஎ)

எழுதிய சீரினை யென்சொல்வெ னென்ன
வழுவறு முத்தவ ராதியர் மாயம்
ஒழிகிலை யுன்கப டத்தினை யொன்றெ
அழிவுறலின்றருள் செய்வத னாலே (எஅ)

பற்றிலர் "பற்றென நின்றருள் பண்பே
உற்றுனை யென்றுளு கந்தன ரேத்த
நற்றுணை யாய்வரு நம்பிந யத்தோ
டற்றுதொ கைப்பொருண் முற்றுமளித்தான் (எகூ)

கேசவ பட்டர்கி டைத்தனர் கண்போய்
நாசமி லாதது பெற்றென நாடி
ஈசனு டைச்செய லிங்கிது வென்ன
நேசமி குந்துநி கழ்த்துத லானார் (அ௫)

நின்யஜ மானனை நீடுற நோக்கிற்
புன்மிடி யோனென லாயது பொற்பார்
உன்வ யினுற்றசி றப்பினை யுன்னில்
மன்மக னென்னம தித்திட வாய்த்தாய் (அக)

இப்படி யாயுற லெங்கணு மில்லீ
தெப்படி யென்னலும் யாமள நம்பி
அப்படி யாயின தன்னவர் மையற்
குட்படி கின்றிலர் சீருறல் வேண்டார். (அஉ)

நாமந மைந வின்றுறு வாயார்
தாமடை கின்றவி திக்கெனை சாற்றல்
யாமனை சேயையெ ழிற்செயல் போல
மாமலி வாயெனை வைத்தன ரிங்கே (அ௬)

அன்னவர் தம்மரு ளாலல வோநான்
இன்னற விர்ந்தமர் கின்றன னென்று
தன்னுடன் வந்தவர் தம்மொடு பூமேற்
பொன்னமர் மார்பனு வபபொடு போனான் (அ௭)

போனபின் வந்தபொ ருட்குவை தன்னை
ஊனமி லாதெண வுற்றது மென்மே
லானது கண்டம லன்செய லீதென்
றீனமில் கேசவ பட்டரெ ழுந்தார் (அ௮)

தானமெ னைத்துள வத்தனை யுந்தந்
தானபி னங்கமர் கோயிலை யண்மி
ஞானமு தற்றனி நாதனை வந்தித்
தூனமி லார்மகிழ் வுற்றனர் மீண்டார் (அ௯)

மீண்டவர் தாநர சிங்கரை மேவி
ஆண்டுந டந்தத னைத்துமு ரைத்து
நீண்டவ னைக்கட னுய்க்கநி றைத்திர்
வேண்டிய நுகதுணை மேன்மைய ருண்டோ (அ௰)

என்றுபு கழ்ந்தினி தேகினர் பின்பு
நன்றுண ருந்தனி நல்லவர் கண்ணீ
ரொன்றுற நாதனை யுள்ளுள்வி யந்து
நின்றரி நாமநி கழ்த்தியி ருந்தார் (அ௨)

வேறு

பங்கமறு ஞானமிகு பத்தராம்
சிங்கர்மகள் மாமியனை சேர்தரா
அங்கணுறை காலைதெரு ளாகவே
பொங்குமகிழ் கொண்டதுபொ ருந்தவே. (அ௩)

தாய்மனை தனக்கறித ரச்செய்வான்
ஏயவொரு வன்னிவணி லெய்தினன்
ஆயதனை யோடுரைசெய் தானதை
நாயகனை நோக்கிநவில் வாரரோ, (கூ௦)

பாபமகல் பாகவதர் பத்தியில்
தீபநிகர் வீர்நமது செல்வியின்
சோபனந லந்திகழவு சொல்லினன்
கோபமறு குன்றுநிகர் கொள்கையீர். (௧௧)

நாமகிழ நல்வரிசை நல்குமா
ருமதனை நீரறைதி ராலென
ராமனது நாமநல நம்வயின்
ஏமமென நின்றதுணர் கென்றனர். (கூஉ)

என்றவொ ழுந்துமக ளில்வயிற்
சென்றபொழு தங்கவர்சி ரித்துநீர்
நன்றுதுள வத்தொடையு நாமமும
ஒன்றுஜப மாலையுமொ ருங்கவே. (கூ௩)

மகடனது சோபனம ணத்தினுக்
கிகழ்வுறவெ றுங்கையுட னெய்தினீர
தகவிதுகொ லோமகிழ்த ழைக்குமோ
மிகவயிண வீரொனவி ளம்பினர். (கூ௪)

வரிசைகளில் மிக்குயரும் வஸ்தெலாம்
தெரியவெழு தித்தருதிர் சேர்க்கென
அரிபதநி னைப்பினர றைந்தனர்
விரிநகைவி ளைத்தனர்வி ளம்பவே (கூ௫)

அவ்வயினெ ழுந்தொர்குடி லன்றுணிந்
தெவ்வகைகள் சொல்கெழுத வென்றனன்
நவ்விவிழி நங்கைமண நாரிதான்
மெய்வனேந லாடையணி வேண்டினள். (கூ௬)

அவ்வவர வாவுவவெ லாம்வரா
செவ்வியனை நின்விழைவு சேர்க்கென
திவ்வியகுண பூர்ணருமா செய்திட
வெவ்வினையி னேன்விழைவு மேவவே (கூ௭)

நெட்டயிலி லேகணியி னேர்மணங்
கட்டியென வும்மெழுதல் கைக்கொளா
எட்டிறுவ ராபதியு ளின்பனைக்
கிட்டுநல னேயர்நினை கிற்கவே (கூ௮)

எழுதுவதை யன்றிவர லின்றெனக்
குழுவிடைவி ராவுகுடி லன்சொலத்
தொழுமடியர் குழுறவு குழுவான்
வழுவில்சுமை யாளொடவண் வந்தனன். (கூ௯)

மறையவனெ னச்சொல்வடி வங்கொடு
நிறையுமனை வாயிலிடை நின்றுகொண்
டுறையுமடி யார்தெரிய வோதுவித்
திறையறவெ லாருமவ ணெய்தியே. (௩)

வந்துசுமை யாளொடுதம் வாயிலின்
முந்துமறை வேதியனை முன்னிநீ
எந்தநக ரிங்கணுக லேதென
இந்தநர சிங்கர்புரி யேவலேன். (௩௧)

வரிசைமக ளுக்குதவு வனவெலாம்
தெரியவொரு பெட்டி யொடு சேர்ந்ததென்
றுறைசெயவ ழைத்துளுறை யச்செய
வருமவன்வ ளைந்ததனை வாங்கியே. (௩௨)

அதிலெழுது கின்றபொருள் யாவையுங்
கதுவும்வகை யொவ்வொருக ணக்குடன்
விதவிதம ளித்தெழுது மெல்லியோன்
அதையுமவ னுதுதலை யாகவே. (௩௩)

வைத்தபொழு தங்கணுறை வாறெலாம்
மொய்தநதிச யித்துமகிழ முநதவே
மெய்த்துநகை செய்துமதி மெலலியோய்
மொத்தைமணு னுதுதலை மோதவோ. (௩௪)

பெற்றனையெ னப்பலபி தற்றினர்
மற்றவனு நாணிமிக மாழகினன்
நற்றவமி குத்தநர சிங்கரை
உற்றனைவ ரும்புகழ்த லுற்றனர். (௩௫)

ஞானநல மிக்கநர சிங்கரோ
ஜானகிம னுளனருள் தங்கினீர
ஆனவதை யிபபொழுத றிந்துளேம்
ஈனமதி யேமெனவி றைஞ்சினர். (௩௬)

பின்புக ளுக்கணிபி றங்கவே
இன்புதரு சோபனமி யற்றினர்
அன்பின்விடை பெற்றுதம தாயனூர்
முன்புதிகழ் கண்ணனெடு முந்தினர். (௩௭)

கூடவரு கண்ணன்மகிழ் கொள்ளவே
நீடுபுகழ் கூறியெனி மித்தமாய்
ஆடரவின் மீதுதுயி லப்பனை
வாடுசிர மம்படவும் வாய்த்ததே. (௩௮)

என்றவரை நோக்கிமகிழ் வெய்தியே
குன்றவரை கொண்டமுகில் கோதிலீர்
ஒன்றவரை வுற்றபடி யுய்த்துளேன்
துன்றவனை வீருமது தோளெனு. (௩௯)

தனதொருக மூத்திலுறு தண்டுழாய்
வனவணிய லைக்கொடுமெ கிழ்ச்சியாய்
அனகர்கள னிற்பொலிவ தாக்கினன்
பினரவர்வ ணங்கவிடை பெற்றனன். (௩௮)

அன்றுமுத லன்னவர்க மூத்திலே
நின்றபஜ னைப்பொழுதி னேரவே
துன்றரிக மூத்திலுறு தொங்கருன்
நன்றுவிழ லாயதுக ளெலாம். (௩௯)

ஆகவரு கின்றதைய றிந்துமண்
கேவர சன்பெரிது மூயொ
மோகமுறும் லித்தையென முன்னியே
ஏகியது சோதனையி யற்றுவான். (௪௦)

அந்தநக ரிற்சினக ரத்துளே
வந்தரிக மூத்திலுறு மாலையை
முந்துகவ சத்தொடுமு டிந்தது
சிந்துதலி லாதுசெறி யச்செய்தான். (௪௧)

இனையநர சிங்கருமி யற்றுப
னைபுரிய நாளும்வரு தன்மைபோல்
முனைவாவி நின்றதுமொ ழிந்தபோ
தனையவர சன்புகல்வ தாயினன். (௪௨)

நீருலகி லேதினமு நேருவோர்
யாரையும யக்கிடவ றிந்துளீர்
தாருமது தோள்விழல்ச மைபபதை
நேரறிவ னின்றெனநி கழ்த்தியே. (௪௩)

மேவுதொடை தோளிடைவி ழாவிடில்
நோவுபட வேதுமைவ ருத்துவேன்
காவுமென வேயருள்செய் கண்ணனை
ஆவலுட னேதுதிய றைந்தனர். (௪௪)

என்றும்விழு தொங்கலவ ரின்களம்
துன்றலில தாகியது சோதனைக்
கன்றுவரு வோனறிய வாதரித்
தொன்று துதி நன்றுறவு ணர்த்தினர். (௪௫)

பின்னரும்வி ழாதுறுதல் பேணியே
இன்னலுட னேயிறையை யின்றுநீ
நின்னதுது ழாயணிய னேர்தியேல்
என்னகுறை வாமுனதி லென்றனர். (௪௬)

பரிவுடனி னைந்துதுதி பண்ணுமுன்
வரிவதுவ ரிந்தபடி மன்னவும்
ஹரிகளனி லாகியவிர் கின்றவோர்
தெரியலிவர் தோளிலொளி செய்ததே. (௪௭)

சிங்கரிவர் தோளிலொளி செய்துறும்
சொங்கலைய றிந்தவொரு தோன்றலும்
அங்கரிச முத்தறும லங்கரான்
எங்கெனவ றிந்தனனி லாததே. (௩௨௬)

பயமிகவி யந்தவர்ப தத்திலே
நயமுடன்வ ணங்கியிவா ராகடோ
வியலிடம திற்பிறவி மேவினா
ஜயஜயவெ னப்புகழ்த ழைக்கவே. (௩௨௭)

முகமனுரை செய்துமது முந்துசீ
தகவறிவி லாதுறுத ருக்கிறல்
மிகநுமைவ ருத்திநவை மிக்கதே
அகமகிழ்வி னோடுபொறை யாற்றுவீர். (௩௨௮)

எனுமவனை யாசிகளி யம்பியே
துனவகம்வி டுத்தரிது ணைபபசம்
மனனுறநி றுத்திமிக வாழ்த்தியே
அனுதினமு மிவ்வகைய மர்ந்தனர். (௩௨௯)

நரசிங்கமேதா திருவடிகளே சரணம்

ஆகசரித்திரம் உருகுசெய்யுள் ௩௫௨

முற்றுபெற்றது.

இராமதாசர்சரித்திரம்

பரம சதருணர் பத்தரிற் றிலகர்பார்ப் பாரில்
விரவு முத்தம ராமதா சென்றொரு மேலோர்
தாமி குத்தடாங் கூரிலே வாழ்பவர் தாஞ்சென்
றிரவு பிச்சையு ணேடுரும் பம்பெற வியல்வோர். (க)

ராம நாமமே நல்கிய னுவுடை நல்லோர்
மாம ரந்தனைக் குடைந்தநிற் றுளசியை வளர்த்துத்
தோமி லாதுநூற் றைம்பது கோசுநூ ரத்தி
லேமு யங்குது வாரகைக் கேகுவ ரொடுத்து. (உ)

வருமெ காதசித் தினந்தொறுங் கண்ணனை மருவித்
தரிச னஞ்செயும் விரதத்தைத் தவிர்கில ராகி
விரவுமார்க்கத்கி னடக்கும்போ தானந்த மேவிப்
பரம னுமத்தைப பாடின ராடினர் பயில்வார். (ரு)

தேத மீதபி மானமில் லாதவர் சென்று
வாக தாகிய கோமதி மூழ்கிமா தவன்பால்
எகி யன்பொடு வணங்கியென் பிறப்புட னிறப்புப்
போக நீயருள் கெனத்துழாய் கொண்டுபூ சிப்பார். (ச)

மீண்டு தாமுறை யூர்வரு வாரிந்த விதமாய்
ஆண்டு நாலைந்து மைந்துமே கழிதர லாக
வேண்டு கோளின. ரொருதர மேவுதல் விலக
மூண்டு றுநதுயா கொண்டவர் தவறையை முந்தி. (ரு)

பதித பாவனு ககபதி வாகனு பரமா
அதிதி ரக்ஷகா வெனக்குமூப படைந்த தனுலே
விதித ரித்திரற் கெனநின்ற நின்னிடை நேரும்
விதித விர்ந்ததா லசக்தியு மெனக்குமே வியது (சு)

இனிநின் பால்வரு கின்றில னேலுமென் னிடத்தில்
கனியு மின்னருள் குறைவுறு தருள்செயக் கடவை
எனவு ரைத்தனர் கண்கணீர் பெருகுற வெனையாள்
அனக நின்னையான் காண்பதெப் போதென வழுது (எ)

முடிவ தாகிய சேவையீ தாதலால் மொழியும்
படியெ தாயினுங் கிடைத்தில னென்றுபோய்ப் பரமன்
அடிபி டித்தன ராயுற வருணிறை கண்ணன்
துடிது டித்தது பொறுக்கில னுன்குதோ ளுடனே (அ)

ஜம்பெ ரும்படை யொடுமுக மண்டல மவிரப்
பைம்பொ னார்கலை விளங்குறு பத்தர்முன் றோன்றி
அம்பொன் மார்பகத் தணைத்தன னெடுத்தவர் தம்மை
நம்ப னேவெகு நாளெனைச் சேவித்து நயந்தாய் (அ)

ஆத லாலுனக் கியான்கடன் காரனே யானேன்
ஏது செய்குவ னெபபடி யிக்கடன் தீர்ப் பேன்
போதல் செய்குவ னின்னுட னெனைக்கொண்டு போதி
காத லோடென ராமதா சென்பவர் கருதி (௨)

உன்னை யெபபடி யான்கொண்டு போவதென் றுரைபபப
பின்னை நாயக னெனதுதேர் வரும்வந்த பின்னா
என்னை யன்னதி லேற்றியின் றிராவிடை யேநீ
நின்ன தூர்புகு கென்றுதேர் வரவுட னினைத்தான் (௩௧)

நினைத்த மாத்திரை வந்ததேர் கண்டன்பா நிமலன
றனைச்சு மந்தெடுத் தங்கதி லேற்றியூ சாரந்தார்
பினைச்ச ரணடொழு தமலனை யென்னையாள் பெரும
உனைக்க ரந்தெங்கன் வைபபதென் னகதுநீ யுற்றால (௩௨)

அங்குக் கண்டிலா தேடிவந் தடியெனை யிலைபபாரா
தங்கு நின்னினை வெபபடி யோவெனத் தளாவோ
டிங்கு றபபின்பு விடிந்தபி னெழிற்றுவா ரகையிற்
பொங்கு மாச்சகர் காணகிலா கண்ணனைப புகுநது (௩௩)

வியந்து விம்மினா மயங்கலு மவரிலோர் விரகர்
நயந்து நேற்றிரா ராமதா சென்பவர் நணுகி
இயைந்து பூசனை யியற்றினர் தினந்தொறு மியற்றப
பெயர்ந்து டன்கொடு போயின ரோவென்று பேச (௩௪)

யாரு மப்படி யாயினு மாமெனட் டாங்கூர்
சாரு வோமெனத் தெரிதரச் சார்ந்தன ராக
நேரு மன்னதை ராமதா சென்பவர் நினைந்து
சோரு நெஞ்சொடு கணணனைத் துதித்தனர் சொல்ல (௩௫)

கண்ண னேதொன்றுங் கழறில னுயுறல் கண்டு
திண்ண மேவருந் தணடனையென்றுநீ தரனை
நண்ணு மங்கொரு கூபத்திற் கிடத்தினர் நண்ண
எண்ணி வந்தவர்ச் சகரிவ ரில்லிடை யெய்தி. (௩௬)

கொண்டு வந்தகண் ணனைக்கொடு மென்றவா குறிக்கத்
தொண்டர் யான்கொடு வந்திலே னெனதகந் துருவிக்
கண்டு கொண்மினென் றுரைத்திட வர்ச்சகர் ஈடுகி
அண்ட கந்தொறுந் தேடினர் கண்டில ரயர்ந்தார் (௩௭)

கேணி வாவியிற் கிடத்தினுங் கிடத்தலா மென்று
வாணி மாமனைத் தேடின ரீட்டியான் மார்பில்
ஆணி பாய்ந்திடக் குருதிநீர்க் குமிழிமே லாகக்
கோணி ஞரிது வென்னென மூழ்கினர் கொண்டார். (௩௮)

கொண்டு கண்ணனைக் குருதிநீர் துடைத்தொரு கொடித்தேர்
அண்டு றக்கொணர்ந் தேற்றின ரூர்செலலாகக்
கண்டு ராமதா சென்பவர் கலங்கினர் கண்ணு
விண்டு போதியோ கொண்டிலே னென்றுபோய் விளம்ப (௩௯

என்று சொல்வதைக் கேட்டருள் கண்ணனங் கிரங்கி
நன்று மற்றவ ருள்ளத்திற் றெரிந்திட நணுகி
ஒன்று பண்டலீ கன்றுவா ரத்துறு வதுபோல்
என்று நின்னகத் திருப்பனீ துயருற லென்றான். (உ௰)

எனலு ராமதா சென்பவ ருன்னையர்ச் சகர்தேர்
தனிலு யர்த்தினர் தாங்கொடு போவதைத் தவிர்த்திங்
கினிதி னெப்படி யென்னகத் திருப்பைநீ யென்று
பனிம லர்க்கணீ ரொழுகுறப் பகர்ந்திடப் பகவன். (உக)

நீசொ லர்ச்சகர் தம்மிடத் தெனதுமெய் நிறைக்குத்
தேகி கங்கொடுத் தென்னைநீ கொள்கென்று செப்ப
மாசி லாதவர் நினதுமெய் நிறைக்கொத்த மாழை
பேசு மென்னிடத் தேதெனப் பின்னைநா யகனும். (உஉ)

நினது நாயகி மூக்கணி யோடெனை நிறுக்கிற்
கனநி ரப்புவ னதைத்தந்து நீயெனைக் கைக்கொள்
கெனலு மின்புட னர்ச்சக ரிடத்தவ ரேகி
அனக ரேதுவ மாயினின்று மமலனிங் காணான். (உங)

யாது காரண மோதெரி கிலமிவ னணுகுஞ்
சீத ரன்றனை யேன்கொடு செல்கிநீர் சிறக்க
மாத னந்தரு கின்றனன் மாதவ னிறைக்குப்
போத ரும்படி யமலனைத் தருகெனப் புகன்றார். (உச)

கேட்ட வர்ச்சகர் நகைத்திவன் கினைபொரு ளில்லான்
நாட்டும் வாசக நன்றுநன் றெனநவில் வதைநாம்
ஈட்டு மிவ்விடத் தறிகுது மெனவவ ரிசையக்
கூட்ட மாயின ரூருளார் கொடுப்பது குறிக்க (உரு)

வந்து கூடினர் தங்களை மாதவர் நோக்கி
இந்த வர்ச்சகர் பொருள் கொடு தருவமென் றிசைந்தார்
உந்த மக்குமு னுரைபிற ழாதுறல் வேண்டும்
முந்த ளிப்பனீர் காண்குற நிறுத்தென மொழிந்தார் (உசு)

ஊரு ளாரந்த வர்ச்சகர் தமையுற நோக்கிச்
சீரு ளீரிது சம்மத மோவென்று செப்ப
யாரு நோக்குற விவன்றரு கிற்பனே ளளித்தும்
நேரு மூர்த்தியை யென்றன ரர்ச்சகர் நிலைக்க. (உஎ)

யாவ ருந்துலை மீதம லன்றனை யேற்றித்
தாவி லன்பரை நோக்கிநீர் பொருடரு கென்ன
மேவி யில்லிடை மூக்கணி கைக்கொடு மேவ
நீவிர் போய்க்கொடு வந்ததே தென்றனர் நின்றார். (உஅ)

கைக்கு ளாயதைக் காட்டலுங் கண்டவர் நகைத்து
நிற்கு மோவிது நிறைக்கென வன்பரு நிறுத்தால்
ஒக்குமீதென வுச்சிமேற் கரங்குவித் துன்சொல்
பொய்க்கு மோவம லாவடி யார்க்குறு பொருளே. (உகூ)

மூன்ன நாரதர்சத்திய பாமையை முயக்கி
உன்னை யேகொடு போம்பொழு துருக்கும ணித்தாய்
அன்ன நற்றுலை யிடுந்துள வத்தள மலவோ
என்ன தின்பொரு ளெனத்துலை யிட்டன ரேந்த. (கூடு)

இட்டமூக்கணிக் கெம்பெரு மானிறை யேலாத்
தட்டு யர்ந்திட மூக்கணித் தட்டது தாழ
வட்ட மாகிநின் றுரொலாம் வியந்தனா வானோ
மட்டு மாமலர் சொரிந்தனர் வாழ்த்தினர் மாதோ. (கூக)

மூன்வி னோதமா யிசைந்தவர்ச் சகரொலா முன்னிப்
பொன்னி னையக னிங்ஙன மிவர்ககருள் புரிந்தால்
என்ன தாகுநஞ் செயலென மூர்த்திதா னிங்கே
நன்னர் வைகுக வெனநிலை செய்தனர் நல்கி. (கூஉ)

நல்கி யன்பரைப் புகழ்ந்தனர் துவாரசை நண்ணி
பல்க வேறொரு மூர்த்தியைப் பதிட்டைசெய் துறுமர்
மல்கு றுந்துவ ராபதி வருமவர் டாங்கூ
புல்கு கண்ணனைக் கண்டுபோ வாரினறும் பொருந்த. (கூகூ)

அகச்சரித்திரம உஉக்குச் செய்யுள் ௯ கூறு

இராமதாசர் திருவடிகளே சரணம்

முற்றிற்று.

பிரமசாரிசரித்திரம்

அரிதது வாரமெ னும்பெய ரேயராப
பரித்த பார்மிசைப பல்கிய மாநகர்
தரித்த மாமறை யோர்சகத தாசைமா
சிரித்து ளோராகலி யாணசு வாமியே. (க)

ஹரிப தாம்புயத் தாசைவிஞ் சன்னவா
பெரிது தீர்த்தமா யாத்திரை பேணினா
புரித ரபபுகும் போதினன் பாயுடன்
றுரிசி லாரொரு வன்னியுந் துன்னினா. (உ)

இரவி நன்பக லும்மிரா மன்பெயர்
பரவி யேயுள பற்பல சீதசமும
விரவி யாடிமால வீற்றிருக் கும்பதி
கரவி லாரபல கண்டுகொண டேகினா (ங)

ஏகி யான்மவின் பம்பெரி தெய்தியே
வாகு நாலுடை மால்குண மாணபைவி
வேகர் பேகிமேன் மேன்மது நாபுரி
யாக நீள்யமு னாநதி யாடினார். (ச)

ஆடி யம்மது ராபுரி யண்மியே
ந்டு மாயனைக கண்டுநீ டாதரங்
கூடி வேண்டுறும் பூசைசெய் தேகுலாயப
பாடி னாபுகழ் பற்பல பன்னியே. (ரு)

மூன்றி ராவுகண் மூந்தினர் தங்கினார்
ஆன்ற காலைகல் யாணசு வாமியங்
கூன்று மாறுதா பசுசுர முற்றதால்
என்ற வன்னியு மேகில ரெய்தினார். (சு)

பராபொ ருட்டுப காரமே பண்ணுமா
தரவி ரக்கமுஞ் சாந்தமுந் தங்கிய
பிரம சாரிநோய் போர்தரப பத்தியம்
உரம ருந்துதந் துற்றனர் நாளெலாம். (எ)

ஆறு மாதமங் கானபி னேயறத்
தேறி னார்கலி யாணசு வாமிதேர்ந்
தீறி லாதெனைக் காத்துளீ ரேயெனக்
கூறு வாருப காரநேர் கொள்வே. (அ)

ஆண்டொ ரெட்டுளோ ளானவென் றன்மகள்
வேண்டு நற்பதி நீரோன வேண்டினேன்
ஈண்டு நின்றுநா மேகின பின்புநீர்
பூண்டு கொண்மி னென் றாருனா பொய்க்கிலார். (க)

சொன்ன வாசகங் கேட்டவர் சொல்லுவார்
அன்னை தந்தையோ டாருமில் லேனெனக்
கென்னை நன்மண மெய்தவு மென்மனந்
துன்னு றுதது துக்கமென் றோதவே. (௩)

ஓது வன்னியை நோக்கியும் பாலுறு
தேத மற்றதற் கெம்பிரா னேயுளன்
ஆத லாலெனக் கானபெண் ணீர்கொள
ாதல்செய்தன னென்னலும் வன்னியே. (௪)

நீரு னாத்தவர் நேர்வரோ நும்மனை
யார்ம றுத்திடி லென்செய்வீர் நீரொன்த
தேர்த வத்தினர் சேரவா ரும்மெனப்
பாரளிப்பவன் பாலழைத் தேகினர். (௫)

அன்ன மாதவன் முன்னர்நின் றன்பிளை
டென்ன தோர்பெணை யின்னவர்க் கீகுவேன்
சொன்ன சொற்றவி றேனெனச் சொல்லி னா
பின்னை கேள்வனைச் சான்றெனப பேணியே. (௬)

வன்னி கையினீர் வாக்கிய பின்புமால
பொன்னி னாடிப்போதினைப போற்றியே
பின்னர் வன்னியைக் கைக்கொடு பேர்ந்தனா
மன்ன ரித்துவா ரத்தில்வந் தாரரோ. (௭)

வந்து வன்னியை வைத்தோரம ருங்குற
மூந்து போதில்மு கங்கொடுத் தின்னுரை
தந்தி டாதுத னையரும் பன்னியும்
நொந்தி ருந்தபின் றந்தையை நோக்கியே. (௮)

மனைய றத்தைம றந்துபொன் னீட்டுத
றனைவி தேத்துநீர் சார்ந்தனிர் யாத்திரை
புனைவி னுள்பல போக்கிபபு கும்பொழு
தினைய னைக்கொடிங் கேன்வந்தி ரென்னவே (௯)

மைந்தன் கூறியி கழ்ந்திட மற்றிவர்
நொந்து தம்மனை யாள்முக நோக்கியே
எந்த நாட்டினு மேகிம துரையில்
வந்த போதுதா பச்சுரம் வந்ததே (௧௦)

சுரத்தி னெந்துதொ லைவுப டாதெனைத்
திரத்தி னுறுதிங் கள்வரை தீர்மருந்
துரத்தி னல்கியு தவிசெய் தானிவன்
றரத்தி லென்செயத் தக்கதென் றெண்ணியே (௧௧)

நமது கன்னியை நல்குத லேநல
வமைதி யென்றரி முன்னரன் பாகிநீர்
சமைய நல்கிய ழைத்திங்குச் சார்ந்தனென்
றுமுரு மொப்புதி ரென்றுது வன்றனர். (௧௨)

யாத்தி னைக்க ணிறத்தனன் றன்னது
நித்த னீர்கொடு நாள்வரை நின்றநோய்
தீர்த்த னளிவ னென்றுநீர் செய்ததைப்
பேர்த்தி ருக்கெனப் பேசினள் பின்னரும். (உ௩)

உலகி னன்றியொ ருவர்க்கொ ருவர்செய்
திலக லென்றமுண் டன்னதற் காகநங்
குலக லக்கன்னி தன்னைக்கொ டுப்பதோ
நலமி லன்னியற் கென்று நவிலவே. (உ௪)

மதுரை நாதன்முன் யான்சொன்ன வார்த்தையைப்
பிறிர்வு செய்வதெவ் வாறெனப் பேதையும்
எதுவை வேறொன்று செய்தும கட்பெற்று
கொதும லற்கருள் கென்றது வன்றனள். (உ௫)

ஹரிப தத்திநல் லன்புகெய் யோற்குநந்
தெரிவை யைத்தரல் செவ்விய தேமறேல்
புரிகு ழற்குயி லேயெனப் பொள்ளென
விரிசி னத்தின்வி ளம்புகின் றாளரோ. (உ௬)

இன்று மிச்சொலி யம்பவி லெனன்றன்
கன்னி யைத்தன்னு டேன்கயற் றென்னலும்
மன்று மைந்தரு மற்றது வேசொல
என்ன செய்வர்கல் யானைக வாகியே. (உ௭)

வாட்ட மிக்கவ ராய்மறு தானுட்டன்
கூட்டி வந்தவெம் வன்னியைக் கூய்க்கொலி
நாட்டு வேந்தன்மு ணண்ணியெ லாஞ்சொலக்
கேட்ட மன்னவன் வன்னியைக் கேட்கின்றான். (உ௮)

கோணி லாவிமா பெற்றரு மாரிதன்
பாணி பற்றெனை பாணிகை வார்க்குபோ
தாணி யாயவன் யாரிருந் தாரொன
வாணி மாமனென் றுரைத்த வன்னியே. (உ௯)

ஆயி லந்தம துரையில் வாழுநி
நேய மோடிவன் வந்துநி கழத்திடில்
ஈய லாமிவர் பெண்ணையு னக்கென்றான்
மேய பூதல வேந்தன்வி னவியே. (உ௰)

நன்றெ னக்கொடு நம்பியவ் வன்னியுஞ்
சென்று கூட்டிய ருவெனெ னச்சென்று
நின்ற மாமது ராபுரி நித்தன்முன்
ஒன்றி யஞ்சலித் தோதுகின் றாரரோ. (உ௰௧)

ஐய னேயகி லங்களுக் கன்பர்க்கு
மெய்ய னேயுன்றன் முன்னந்த வேதியர்
கையி னீர்தரக் கண்டனே யாதலால்
வைய மன்னன்மு னீவரல் வாய்த்ததே. (உ௰௨)

அரசன் முன்வந்த றைகிலை யேவினிப்
பிரம சாரிசம் சாரியெ னும்பெயர்த்
தாமி ரண்டிலொன் றும்மின்றிச் சாம்புவேன்
கரனி னீர்கொண்ட காரணத் தாலென்றார். (கூ0)

உன்னை யன்றியொ ருதுணை வேறிலா
என்னைக் காத்தியென் றேத்தவி ரங்கின
பின்னை நாயகன் பின்வரு கின்றவென்
றன்னை நோக்கலை சாருதி முந்தென்றான். (கூச)

திரும்பி நோக்குதி யேலுடன் சேர்கிலேன்
விரும்பி யவ்விடத் தேநிலை மேவுவேன்
அரும்பு மன்பின னேயெனு மவ்வுரை
தரும்பொன் னுதனைத் தாழ்ந்துமுன் சாய்ந்தனர். (கூ0)

செல்லு வோர்திரு நாயகன் சேவடி
புல்லு நூபுரம் பொங்குறு மோசையை
நல்ல தாகவி னவிந டந்தனர்
தொல்ல ரித்துவா ரத்திலைத் துன்னவே. (கூ)

கோச ரைக்குப்பு றத்துக்கொ ழுஞ்சிலம்
போசை கேட்கில ருன்னித்தி ரும்பினர்
நேச மோடுடன் வந்தநி மலனும்
ஈச னின்றன னேக்குமி டத்திலே. (கூ)

நின்ற மாயவன் வன்னியை நோக்கிநீ
ஒன்று நான்முனு ரைத்ததி கந்ததால்
நன்ற தாமிங்கு நண்ணுவ னண்ணிடேன்
வென்றி மன்னனி லென்றுவி ளம்பியே. (கூ)

சென்று மன்னனைச் சேர வழைத்திவண்
ஒன்று கென்னவு டனந்த வன்னிபோய்
நன்றி மன்னனைக் கண்டுபொன் னுதனைத்
துன்று றக்கொடு வந்ததைச் சொல்லினர். (கூ)

வினவி மன்னன்வி யந்துவி ளங்குமா
சனமி ழிந்தவர் தம்மைவ ணங்கித்தன்
அனிக மோடிய மார்ப்பவம் போருக
வனிதை நாதனை வந்துவ ணங்கினான் (கூ)

வணங்கி யானந்த மாக்கடல் மூழ்கியிங்
கிணங்கு மூர்த்தியெ ழில்மது ராபுரிக்
கணங்கி ளர்ந்தொளிர் கண்ணன் மேருகண்ட
குணங்கி ளர்ந்தவ ரேயெனக் கூறினான். (கூ)

கண்டு வந்தவர் யாங்கண்ட கண்ணனே
அண்டு மூர்த்தியென் றேத வரசனுந்
தொண்ட ரோடுதொ ழுதரி நாமத்தை
மண்டு றச்சொல்லி வாழ்த்திம கிழ்ந்தனன். (கூ)

சல்ல மங்கல நாள்குறித் தஞ்சுகோ
செல்லி னீளமி லங்குறப் பந்தரிட்
டொல்லொ லிப்பல்லி யங்களு மோங்குறப்
புல்ல யாவும்பொ ருந்தவ மைத்தரோ. (சம)

மான மைந்தும கிழநதுவி ளங்குகல
யாண சாமிம களைய லங்கரித
தேண நன்மணம வன்னிக்கி யற்றியே
பூணு மாடையம பொங்கவ ழங்கினன். (சக)

சான்று தொண்டற்குச் சாற்றம துரைவாழ
தோன்ற லிவ்விடை தோன்றின னென்றுதேன்
கான்ற மாமலா நாவிகச ரித்தனா
னான்ற தேவர னைவரு மங்கனே. (கஉ)

மதுரை மாநகர் மற்றொரு மூர்தகியால்
அதுவி ளங்கவ மைதகிங்கொ ராலயம்
புதுமை செய்துபொ ருந்தவெல லாம்புரி
மதுகை மன்னன்ம கிழ்ந்திருந் தானரோ. (சங)

அன்று தொட்டுத்த பதிசை யாகியே
துன்ற ரித்துவா ரபபெயாத் தொன்னகர்
ஒன்று தக்கணத திற்பணட ரியொளிர
கின்ற மேற்கிற்று வரைகி ழக்கிலே. (சச)

மேவு ருஞ்சக நாதமவி ளங்குவரன்
பூவின் மங்கைபொ ருந்துநி றத்தி ரன்
ஓவி லுலுதி சைக்கணு முள்ளவா
தேவ தேவவென் றேத்திச்சி றக்கவே (சடு)

ஆகசரித்திரம் உ ஈக்குச செடயுள் ந்சாஅ

பிரமசாரி திருவடி களே சரணம்.

முற்றிற்று.

சூரதாசர்சரித்திரம்

துவரா புரிமே விய தோரன் றலுளங்
கவரா தரமே வுகளிப பின்மகிழ்
பவரா னவர்சத் தியபா மையகத்
தவரா யினரக் குரூரர் ஒருநாள். (க)

வர்தா ருறவா கனம்வண் மைபெறத
தந்தா தரவிஞ் சுசன்மா னமிக
முந்தார் தருவோர் முகநோக் கிமனத்
துந்தா தரமோ துவர்பா மையரோ. (உ)

முன்போ லெனின்மே விமுயங் கமுகுந்
தன்பா லினிதோ துசமர்த் துடையீ
அன்பா ளிரிநே டமளா வுதலால்
என்பா லவனைப் பிரியற் றுதிரோ. (ங)

என்றா பரியின் பிரிவான் மயலேறய்
துன்றா யிழையார் புருகோர் வுதனை
நன்றா யுணரக் குரூரா இனிநா
தன்றா னிவரில் விடைசா கிலனேல். (ச)

இவரா ருயிர்போ மெனவெண் ணியனே
வலா துறுமிவ் விடைகண் ணனையான்
தவலா துறுமா றுசமைப் பெனெனு
அவரூர் லடவத் தொடுமண் மினரே. (ரு)

மண்ண னெதிர்நின் றதுகண் டவுடன்
பண்ணின் மொழியா ரொருபா மைமிக
உண்ணாந் துயிரோ வுதலோ விமகிழ
நண்ணும் பொழுதே கினனு ரணனே. (சு)

தன்னின் னெதிர்நின் றவர்தம் மையெனே
என்னின் னிவணெய் கினையா னிலையாய்த்
துன்னும் பொழுதென் றுதொடர்ந் தகலி
மன்னந் தகனம் பவம் வாய்க் கவெனு. (எ)

தளர்சத் தியபா மைநிதா சியெனக்
கிளரப் பவமே வல்கிடைத் திநிலத்
தளவக் கவிகா லமதிற் கடிதென்
றுளமொப் பவுரைத் தனனப் பொழுதே. (அ)

குருடா மவர்கோ கநகை கணவா
அருடா னிதுவோ வெனவஞ் சலியாத்
தெருளா தவனோ வெனைநீ தெளியாச்
சுருளார் குழலா ருறுசோர் வறவே. (கூ)

நின்போ லிவணின் றனனீ யதனை
என்போ லெனவெண் ணினையா வருளும்
பொன்போ லொளிர்புங் கவனே பொறைசெய்
உன்போ லிலையா கியவுத் தமனே. (௩)

எனுமின் னுரைபற் பலியம் பிடலும்
வினவுந் திருமா லறிவேன் மெயினைச்
சினமொன் றிலென்மே இனிநீ தறவிங்
கனமும் மைநவின் றனனென் றனனே. (௩௪)

ஆயிற் கலிகா லமதிற் புவியான்
ரூயிற் பவமே வுதலைத் தவிரா
நீயிப் படியென் னெதிர்நிற் கவென
வாயிற் றுதிவைத் துவகுத் தனனே. (௩௨)

கவிசேர் வுறுகா லமதிற் பிரிவாற்
சவிபா மையொர்தா சியெனப பவமே
புவிமே வுமிடத் துநீபோ தருபோ
திவியா னுமையென் னிடைசேர்த் துவெனே. (௩௬)

வேறு.

என்று மாயனி யம்புமா
நன்று மாமது ராநகர்
துன்று கண்ணெளி துன்னிடா
தொன்றி னார்செய லோதுவாம் (௩௭)

சூர தாசரொ னச்சொலும்
பேர ராயரி பேரையே
சீர ராயுரை செய்துறுஞ்
சீர ராயினர் தேறியே. (௩௮)

பலந லப்பிர பந்தமுங்
குலவ ரிப்பெயர் கொண்டதாய்
இலகு றச்செய்தி லங்குவார்
திலகர் வைணவ சேகரர் (௩௯)

ஒருதி னம்புரு ஷோத்தமன்
றிருவ டிப்பணி செய்கையில்
கருதி யிப்பவ காரணங்
தருதி ருக்கண வன்றனை. (௪௦)

எண்ணி யன்புட னேயெதிர்
நண்ண வேண்டினர் நாடியே
கண்ண னன்புக லந்தசீர்
அண்ணல் கோயில டைந்தனர். (௪௧)

சன்னி திக்கெதிர் நின்றுதாழ்ந்
துன்னி யுச்சியின் மேற்கரந்
துன்னி டத்தமி சொல்லினார்
மன்னி யிப்பவம் வாய்த்ததே. (௪௨)

ஊரிதி ருப்பெய ரன்புடன்
விரிக ருத்தினர் மேவுநாள்
வரிபுக ழ்ச்செய வந்திவாழ்
குரிசில் பேரவை கூடுவோர். (௯௦)

தேறு பாடகர் தீரனைஞ்
ஞூறு பேரினு ணங்கியோர்
ஆறு சீபம விர்ந்திடக்
கூறு வாரொரு கோதிலார். (௯௧)

முகம்வி ரும்பினன் முன்னியே
சுகமெ லாமகிழ் தானசேன்
நிகர்வர் யாருமை நேடுறின்
மிகவு மேன்மைவி ராவினீர். (௯௨)

என்று கூறிட வின்னவர்
ஒன்று சீரிலு யர்ந்துளோய்
நன்று மென்னின லங்கொடு
துன்று வோர்பலர் சொல்லிலே. (௯௩)

பெரிய தென்றுரை பேசிய
கரிய வேலைய கத்தியர்க்
குரிய வங்கையொ டுங்கிய
தரியெ னுந்திர லண்மினோய். (௯௪)

காசி னித்தரு கஞ்சனுங்
கோசி கற்கொளி குன்றினன்
ஆசில் மாருதி யங்கையால்
மாசு ஞரிம ழுங்கினன். (௯௫)

பல்ல மென்மகன் பண்புசால்
வல்ல மாயன்ம ணத்தினில்
நல்ல சாம்பன்மு ஞரதன்
அல்லல் பாடலி லாயினன். (௯௬)

இப்ப டிக்குல கெங்கணும்
ஒப்பி லீசனு ஞற்றினன்
அப்ப டிக்குற லானபோ
தெப்ப டிக்கெனை யெண்ணுவேன். (௯௭)

எனலு மன்னவ னேசிலீர்
நனிசி றந்துமி னண்ணுவோர்
இனைய ரென்றுரை செய்கென
அனையர் கூறிட லாயினர். (௯௮)

அரச னேமது ராபுரி
சுரந லந்தெரி சூரதா
சரெனின் மிக்கவர் தானெனப்
புரவ லன்புகல் கின்றனன். (௯௯)

ஆகி லன்னவ ரெத்தனை
ராகம் வல்லவர் நன்றெனப்
பாகி னின்னிசை பற்பல
வாக வல்லவர் மன்னனே. (௪௬)

என்னு முன்னர சின்பமாய்
மின்னும் யானம் விடுத்தவர்
துன்னு முன்றுதி சொல்லிநேர்
மன்னு தாளில்வ ணங்கியே. (௪௭)

ஆச னத்துற வைத்தவர்க்
கேசில் பூசையி யற்றியே
நேச மோடுறு நீளவை
மாசில் பாடகர் மல்கினர். (௪௮)

தான சேனரி தாசனா
ஆன வன்புட னஞ்சலித்
தூன மின்றும துத்தம
ஞான கீர்த்தன நாமெலாம். (௪௯)

வினவ மிக்கவி ருப்புளேம்
அனக ரோயருள் செய்ம்மெனக்
கனநி றந்திகழ் கண்ணன்மேல்
மனமு ளோர்சொல்வ ழங்குவார். (௫௦)

நானி சைப்பது நாரணன்
கான நுஞ்செவி கட்குநேர்
ஆன தாயிலி சைப்பெனென்
றேநல் வீணையெ டுத்தரோ. (௫௧)

எழுசு ரங்களு மேலவே
வழுவி லாதுவ குத்துமால்
பழுதி லின்னிசை பாடினர்
குழுமி னோர்மயல் கொள்ளவே. (௫௨)

கங்கை பெற்றரு ளுங்களிற்
றங்கை தாள மமைக்கவெண்
பங்கை யாசனி பண்சுரம்
பொங்க நன்குபொ ருத்தவே. (௫௩)

கண்ண னுடல்க லந்துற
விண்ணு லாவிய மேனகைப்
பெண்ணெ டெண்ணிலர் பெட்புறத்
தண்ணெ னோசைத ழைக்கவே. (௫௪)

துன்பு ரூரிசை சோர்விலா
தன்பர் பாடின ரங்குளோர்
இன்பின் மூழ்கிட விவ்விதம்
மன்ப ராவவோர் மாதமே. (௫௫)

அரசன் மேவுமைஞ் ஞாறராந்
தெரிவை மாரிவர் செய்கையைப்
பெரித றிந்திசை பேணியே
சூரிசில் பாலிது கூறினர். (ருவ)

நாங்க ளும்மவர் நல்லிசைப்
பாங்கு நேர்வின வும்பர த்
தீங்கி லோயருள் செய்கென
ஓங்கு சீரின னுன்னினன். (ருக

கண்ணி லாரிவர் கண்முனே
நண்ண லாமென நாடகத்
தண்ண ரங்கிடை சார்வுறப்
பண்ணி யின்னிசை பாடவே. (ருஉ)

செய்து தேவிய ரும்வரப்
பெய்த போதவர் பெட்புற
ஐது பாடிட லானபோ
தெய்தி னளிசை யின்பினல். (ருங)

சாவ மானது தாங்கியக்
கோவி லேய்பணி கொண்டுறும்
பாவை யாகிய பாமையை
மேவு மன்பர்கண் மேவியே. (ருச)

கண்டு பாடுறு கானமுட்
கொண்டுகூவல்கு றித்திடா
தண்டு கின்றனே யாலென
மண்டு தேவியர் மாழ்கினர் (ருரு)

விழியு ளாரொன வெள்கியே
முழுக நீடிரை மூடினர்
வழுவ லிவ் விரு வரு முடன்
கழும லாகிய காலையே (ருசு)

கண்ண னங்குக லந்துமாப்
பெண்ண ணங்கொடு பேசுசீர்
அண்ண லன்பரை யுந்தன
தெண்ண ரும்வடி வெய்தவே (ருஎ)

சேர்த்து நீளொளி சேர்ந்தனன்
சீர்த்த மன்னொடு சேர்ந்துளோர்
பார்த்து மற்றிவர் பண்பினைத்
தீர்த்த ரொன்றிசை செப்பினர் (ருஅ)

ஆகச்சரித்திரம் உசக்கு செய்யுள் கூ ருகூஅ
சூரதாசர் திருவடிகளே சரணம்

முற்றிற்று.

சேனாபிகர்சரித்திரம்

நானா நன்மையு நல்க விந்தர்வாழ்
மானா வூரில்வ திந்து ளோர்குலம்
எனா தியரொனி னும்வி ரக்தராய்ச்
சேனா நாபிக ரென்றோர் செவ்வியோர். (க)

அன்னார் வாழும கத்தி லேவளை
மின்னா ராழிவி ளங்கு கையனும்
பொன்னார் மார்பனை வைத்துப் பூசனை
பன்னா ளும்புரி கின்ற பண்பினோர். (உ)

அரிநா மந்தனை யனுதி னஞ்சொல்வார்
புரியாள் மன்னவன் வேலை பூண்டுளார்
கரியா னைக்கரு தற்கு நந்தொழில்
பெரிதா குந்தடை யென்று பேணிடார். (ங)

கண்ணன் பூசனை யேக னிந்துறப்
பண்ணுஞ் செய்கையி லேப யின்றுளார்
நண்ணும் போதொரு நாளின் மூள்கிநீர்
எண்ணங் கொண்டரி பூசை யெய்தினார் (ச)

எய்தும் போதர சன்ற னேவலார்
வெய்தின் வந்துவி ரைந்த ழைத்திட
மெய்தங் கன்னவர் தேவி யார்வினாய்
நொய்தி னோதினர் கேட்டு நோன்மையோர். (ஞ)

நானிங் கில்லென நாட்டு கென்றிடத்
தேனின் மென்மொழி மாதர் சென்றழை
கோனி னேவலர் கட்குக் கூறிட
வானின் வேலர சன்க ணோதினர். (கூ)

அப்போ தன்னவ ரிற்க டுத்துளோன்
வெப்போ டோடியவ் வேந்த னோர்ந்திட
இப்போ தில்லுழை யேயி ருந்துகொண்
டெய்ப்போர் பான்மனை யாளை யுய்த்தரோ. (எ)

இல்லென் றோதவி சைத்து ளானெனச்
சொல்லும் முன்னர சன்சு ளித்துமுன்
புல்லும் வீரரா நோக்கி நீர்புகா
தில்லி லெய்தும வன்க ணேகியே. (அ)

பாசத் தாற்பிணி செய்து பையுளின்
மூசக் கொண்டிவண் மூந்து கென்றுமன்
பேசக் கண்ணபி ரான் பொறுப்பனோ
மாசற் றூருரு வாகி வந்தனன் (க

தோளி லோர்புடை தூங்க டப்பமோ
டாளு மன்னன்மு ஞகி யேசலாங்
கோளும் மாறினி தேகு றித்திட
மூளுங் கோபமெ லாமு ரிந்தவே. (ஐ)

சினமா றிம்முக வெலை செய்கையில்
நனிநன் காயது கணடு நாபிகர்
முனரீ செய்பணி தன்னில் முந்திய
தினநாள் செய்பணி யென்று கோமகன் (ஐக)

உன்கை யாலெணெ யென்ற னுச்சிமேல
நன்கு பூசுக வென்று நானெய்
மின்கொண டாமணி வேய்வ ளத்துறத
தன்கண ணுசன மீது தங்கினன். (ஐஉ)

சேனு நாபிக ளுய ஸ்ரீ ஹரி
தானு ரொண்ணெய்த லைகக ணிநதிடக்
கோனுர் வள்ளம திற்கொள் குணடலம
மேனு ரொண்முடி தோள்க ளுல்விராய (ஐங)

பொன்மா ணுடைபொ ருந்த நினிற
மன்மா மேனிவ யங்கு றததெரிந்
தென்மா மாயமெ னத்தி கைத்துமேல்
தன்மா நாபிகர் தம்மை நோக்கினன். (ஐச)

மயிர்கொய் நாவித னுய்வ யங்குறச்
செயிரில் கிண்ணம தைததி ரும்பவும
பயில்பீ தாம்பர தாரி பணபினை
உயிர்தா னின்புற வுற்று நோக்கினன். (ஐரு)

அவசங் கொண்டன ளுக வெணணெய்பூ
சுவரும் பூசுற வுள்ளு ளாரொலாம
இவர்தஞ் செய்கையெ னேயெ னததிகைத்
தவர்தங் கோனைய டைந்து கூறுவார். (ஐசு)

அரசே யிங்கிரு ஜாம மாகியும்
விரசாய் நானம்வி ரும்பி யென்னுமவ்
உரையா லேயுணர் வுற்று நின்னவன்
புரைதிர் நாபிக ளாப்பு கழ்ந்தனன். (ஐஎ)

இங்கே நீயிரு வென்றொ ராதனம்
அங்கே யீதலு மவரி ராதுறத்
தங்கா யாகிலெ னுவி தங்கிடா
தெங்கே னுஞ்செல லென்று கூறினன். (ஐஅ)

வேந்தே நானக மேவி மீளுவேன்
போந்தா டின்புன லென்ற போதவன்
ஏந்தே மங்கடி தேகி வாவென
ஏந்தா நாபிக ரிற்க ணேகியே. (ஐகூ)

அளையும் பொன்னடப் பத்து ளேயுற
முளையின் மாட்டிமு ராரி சென்றனன்
திளையு மெண்ணெயி னானந் தீர்ந்தபின்
வளைவின் மன்னவன் வந்த வைக்கணே. (உ௩)

ஏவ லாளரை நோக்கி யேயிவண்
மேவ நாபிகன் வேண்டு நீர்செலீஇக்
கூ வல் செய்துடன் கூட்டி வம்மெனக்
காவ லின்றன மீதி லென்றனன். (உ௪)

உடனே யேவல ரோடி நாபிகர்
இடனே கிவ்வரு கென்ன மற்றவர்
கட்னே சென்றுநாங் காண லென்றுதோள்
வடனோ டாரடப் பத்தை மாட்டி யே. (உ௨)

கோபங் கொண்டனன் கோனெ னுமலர்
நாபன் றன்னடி யார்ந டுக்குடன்
பூபன் றன்னவை போத லும்பிர
சாபஞ் சேர சன்னெ ழுந்தனன். (உ௩)

கண்டோர் யாவருங் கல்லெ னுநகை
கொண்டா ரன்னதெ லாங்கு றித்திடான்
வண்டார் மாலைய மன்ன னுபிகர்
ஒண்டா வும்முக நோக்கி யோதுவான். (உ௪)

உதயத் தும்முரு வததை யன்னுமென்
இதயத் தின்புற வின்று காட்டி னீர்
அதைமற் றின்னமும் யான றிந்திடச்
சிதைவற் றீரருள் செய்க வென்னவே. (உ௫)

பாதங் கைக்கொடு பற்ற மற்றிவர்
வதம் வந்ததென் றேதி கைதுறும்
போதங் கன்னவர் நீழ லுட்புக
வேதங் கெணணெயி லெய் த நோக்கினன். (உ௬)

கானுன் முன்னெனக் காவ லன்மல
ராணு தாவெளி யாக னுதரா
மானு வெண்ணுழை வந்து கீழத்தொழில்
கோனு தேபுரி கோவ லாகனு. (உ௭)

என்றென் றுன்னியி ரங்கி நாபிகா
துன்றுஞ் சேவடி பற்றி யேதொழு
தின்றும் மாலினி தெய்தி னேன்மலர்ப்
பொன்றன் னுதனை யென்று போற்றியே. (உ௮)

ஹரிநா மந்தனை யன்பு மிக்குறப்
பெரிதோ தத்துதி பேசி நாபிகர்
பரிவாற் றம்மடப் பத்தி னுட்பொருள்
கரியான் வைத்தது கண்டு கைக்கொளா. (உ௯)

மறையோர் கொள்ளவ ழங்கி யேதரும்
இறையோன் முன்னுற வேத்த மன்னவன்
கறையார் மூக்குடைப் புட்க டாவுவோன்
நறைநே ருந்திரு நாமம் வாழ்த்தினன். (௯௫)

அந்நா டொட்டவ னாதி நாமமே
எந்நா ளுஞ்சொல லாக வின்னவர்
மன்னு வான்விடை கொண்டு வாழ்மனை
துன்னு வாழ்ந்தனர் சோர்வி லாதரோ (௯௬)

ஆகச்சரித்திரம் உரு க்கு செய்யுள் ௬௫௬

சேனாநாபிகர் திருவடிகளே சரணம்.

முற்றிற்று.

சாத்வீகராஜன்சரித்திரம்

வேறு.

ஜகநா தப்பொன் னகாதனை யாண்டு தனிவாழ்கோ
மகன்மால் பத்தி தனின்மிகு நேயம் வளர்கின்றோன்
புகழா நின்ற சாத்துவி கப்பேர் புனைவானான்.
முகனார் தாதை பூசனை நாளு முயல்கிற்பான். (௧)

திரிகா லத்துஞ் செய்துது ழாய்நீர் செங்கைக்கொள்
பரிவா னேரு மதிதிக ளுக்கும் பயில் பூசை
பெரிதே செய்து பின்புண லான பிரியத்தான்
விரிவா யன்ன சத்திர மாதி மிகவைத்தான். (௨)

சகலபி ராணி களினுமி குந்த தயையுள்ளான்
இகலினர் சீய மெனமிகு சீரி னியல்வானோர்
பகல்பொழு தேகக் கவறுரு ளாடல் பயில்போதிற்
புகழரி கோயிற் றிகழபிர சாதங் கொடுபோந்தார். (௩)

அர்ச்சக ரானோர் கவறுருள் செய்கை யதின்மூழ்கி
நச்சறு மன்னற் கப்பிர சாதந் தனைநல்கப்
பச்சையு கக்கப் பட்டதி தென்னும் பரிவின்றிப்
பிச்சரின் வாமக் கைதனை நீட்டப் பிசகென்றே. (௪)

அன்னவ ரீயா தேகினர் பின்பவ் வரசன்றான்
முன்னரி னுடன் முற்றிட நின்றார் முகநோக்கி
என்னிடை மேவு மின்பிர சாத மெங்கென்றான்
மன்னினர் வாமக் கைதனி லீயா மற்போனார். (௫)

என்றுமு னின்றார் கூறிட மன்ன னிதுவென்னே
அன்றுசெய் பாவ மின்றோரு சூதா யபசாரந்
துன்றிட வேசெய் ததுநனி நன்றே தொலைவுண்டோ
இன்றியல் கின்ற தென்றனன் மாளா விடருற்றான். (௬)

கள்ளேவி ரும்பிப் பாலைய கற்றுங் கலர்செய்கைக்
குள்ளுற லானே னென்றரி கோயிற் குளுமேகான்
கொள்ள கிலாவிக் கைபிர சாதங் கொளலாமோ
எள்ளல்செ யாதென் றெண்ணிய றுத்தற் கிசைவுற்றான். (௭)

மந்திரி தன்னை வருகென வந்தான் வதனம்பார்த்
திந்தவென் மாடச் சாளர வாய்வந் திரவோர்பேய்
முந்தொரு கைநீட் டுகிறதி னாலே முதிரச்சந்
தந்துறு கின்ற தக்கர மதைநீ தடியென்றான். (௮)

அன்னது செய்வே னென்றிர வூடவ் வகன்மாடந்
தன்னிடை வந்து சாளர வாயிற் சார்ந்துற்றான்
மன்னவ னங்ஙன் பின்புற முருமா றாய்வந்து
துன்னுறு கையை நீட்டினன் வாளிற் றுணிசெய்தான். (௯)

துணிசெய மன்னன் வீழ்ந்துது டித்துச் சோர்கிற்கப்
பணிபுரி கின்ற மந்திரி வெளியிற் பதறுற்றே
அணுகினன் வந்து நோக்கலு மன்ன னவனுகத்
தணிவறு துன்பங் கொண்டெதிர் நின்றே தளா வுற்றான். (௩)

சோர்வுறு மன்னன் றுயர்கொள மைச்சன் முகநோக்கி
நேர்வுறு மிக்கை சார்பிழை போக நீசெய்தாய்
ஆர்வுறு மென்னு லேயல வோநன் றாயிற்றுச்
சார்வுறு துன்ப நீயொழி கென்றான் றளாவின்றே. (௩௧)

விடியள வேகை சிவிகையின் மேவ மிசையேற்றி
நெடியவ னேசெய் பிழையது தீர நிறைதண்டம்
தடிவதை யன்றிப் புரிவது முண்டேற் றடையின்றிக்
கடிகென மால்வாழ் சினகர மேவக் கடிதுய்த்தான். (௩௨)

சொல்லிய வண்ணந் தூதர்கள் சொல்லத் தொழுகோயிற்
புல்லின ரங்கே பொலியடி யாகட் பொருவேந்தன்
மெல்லிய கையைக் காட்டினா சொன்ன விதமெல்லாஞ்
செல்வகை சொல்லத் தேறின ரீதோ செயலென்றே. (௩௩)

தழைவிப வத்தா னுடனசை விட்டுச் சகநாதன்
உழைமனம் வைததான் மிகவும்வி ரக்தியுளனென்று
குழையும ணத்தார் ஜயஜய வென்று கொணர்கைமேல்
விழைவுறு கந்த பொடிகளி றைத்தார் விரைநாற (௩௪)

பொடிபட லுங்கை தவனம தாகிப் பொலிவெய்த
அடியவர் கண்டு மிகவும்வி யந்தங் கதுதன்னை
நெடியவ னடியிற் படிவது செய்து நிகழ்நாண்முன்
படிபிர சாத முடனர சன்றன் பாலுய்த்தார் (௩௫)

வருபிர சாத மொடுதவ னத்தை மகிழ்விற்கண்
டரசனி ரண்டு கரமுமி ணங்க வவையேற்றான்
கரமும்வ ளர்ந்து குறைவற லாகக் கண்டோர்கள்
பரவினர் நாமம் ஜயஜய வென்று பணிவோடே (௩௬)

ஆகச்சரித்திரம் உசு க்கு செய்யுள் சூடு அடு

சாத்வீகராஜன் திருவடிகளே சரணம்

முற்றிற்று.

கருமாபாயி சரித்திரம்

வேறு.

நாடுஜக நாதமென நண்ணுநக ரத்தின்
ஊடுகரு மாபாயி யென்றொரு ருள்ளார்
நீடுதரு மம்பலவு நீதியொடு செய்யக்
கூடுமன முள்ளவர்கு ணந்திரிபி லாதார் (க)

கருவயினு நீஇமருவு காலமவர் கண்டன்
ஒருவியுயிர் போனபினு யிர்த்தனரொர் சேயை
அருமையின்வ ளர்த்துவளர் வானமக னுக்குத்
திருமணமி யற்றினர்நி கழ்ந்தணிசி றகக (உ)

அந்தமக னுயிழையை யன்பொடும ணந்து
தந்தனனொர் சேயதுத வழ்ந்துவளா நாளில
மைந்தனு மிறக்கமிக மாழ்கினா ளளர்ந்து
நொந்தனர்க வன்றரித னுமநல்ல கிற்பார். (ங)

நாரணத யாநிதியெ னந்தன்மக னெனுஞ்
சீருறிலெ னக்குதவு மென்றனர்சி றகப்
பேரன்மக னுகநினை பெற்றியின்வ ளர்த்தார்
ஆரமகன் மைந்தனும ணங்குறவி றந்தான். (ச)

அம்மகவி றக்கவவ லக்கடலின் மூழ்கித்
தம்மனநி லைப்பதில ராய்த்தளர்த லானார்
மைம்மலிநி றத்தமல ராள்கணவ நீயென்
இம்மலின வெந்துயரி லென்னைவிழ விட்டாய். (ஞ)

என்றுமிக நொந்தனரி ரங்கியுறு நாளில்
துன்றுஜக நாதவிறை தன்னடிதொ ழற்கு
நன்றரிந லோர்களவ ணண்ணியவர் நல்வீ
டொன்றினரு ணர்ந்தனரி டர்க்குளுறு வாரை (சு)

என்னையிங னீர்துயரி லெய்துகிற தென்ன
மன்னுதுயர் மூழ்குமவர் மற்றவரை நோக்கி
முன்னைநிகழ் வுற்றசெயல் யாவையுமொ ழிந்தார்
அன்னவர்தெ ரிந்துதுய ராறும்வகை சொல்வார். (எ)

அணுவளவு நன்மையிலை யானசமு சாரப்
புணர்வுநிலை யற்றதத னுட்புகுத லாகிப்
பிணியுறுவ தென்னமது கண்ணனடி பேணுந்
துணிவினிடர் தீர்திறொன வேயவர்து ணிந்தார். (அ)

ஸ்ரீதரன ருட்குரிய சீரினவ ரேநீர்
பேதையடி யேனொருநி லைக்கணுறு பெற்றி.
யாததையு நாத்தருள்க வென்றனரி ரந்தார்
மாதரவ ருக்கவரு மன்னுநிலை செய்வார். (கூ)

நாதனரி நாமமதை நன்கினுப தேசித்
தேதமகல் கண்ணனது விக்கிரக மீந்து
மாதகவ தாகமக வன்பிதனில் வைத்து
நீதமொடு பூசனைநி ரப்பநிய மிததா. (ஐ)

நன்றெனவு கந்துகொடு நல்குமவா தமமை
மன்றவுப சார்மொடு வந்தனைபு ரிந்து
ஒன்றுமவர் போனபின னோவுதவி லாமல்
அன்றுமுத லந்நியதி செய்கையில மாநதா. (ஐக)

பெற்றவொரு கண்ணனொடு பேசிவினை யாடி
மூற்றுதயி லந்தடவி மூழகுதல்செய் வித்துச்
சுற்றுடையி னீரமற வேநனிது வட்டி
நற்றுடைகி டத்தியுரை யெளடதமு நல்கி. (ஐஉ)

பாலமுத ருத்திவளர் தொட்டி லுறல் பண்ணி
மாலரிகு ணங்களைவ ருத்தினிதி னாட்டி க
கோலவிழி மூடுதுயில் கொணடபினெ டுத்துப
பாலரின்வ ளாததனர்செய் பாவனைத வாதே. (ஐங)

ஆடையணி சோக்கவளா வாகிவரு கண்ணன்
ஈடனமு ணற்கிசைவ தெய்துபரு வந்தான்
கூடினதெ ஞவயிறு கொள்குழைவு கண்டு
நாடியுது கண்ணனையு ணற்குநவில கிற்றா. (ஐச)

உண்கவினி துணகவென யாவு வினி துணட
பண்பினனை நன்குபச ரிகுமது பாரகுக
கண்கள்களி கூரவுள மானதுக னிந்து
நண்பினமு துண்டுமெகிழ் செய்தனன யாதே. (ஐரு)

அன்னையனை யாருபச ரிக்குமத னாலே
இன்னவித நாடொறுமி யைந்தமுது செய்தான்
மன்னுகரு ணாநிதிவ ளர்ந்துவரு நாளில்
துன்னினன வில்லிலொரு சுத்தமறை யோனே. (ஐசு)

முந்துபெறு தேவகிவ ளர்க்கமுய லாமல்
நந்தன்மனை விட்டகுறை நன்குநிறை வேற
இந்தவகை யெய்தியதி யின்பினமர் வாரை
வந்தமறை யோனறிக லானவண்வ திந்தான். (ஐஎ)

அத்தினம்வி டிந்தவுட னன்னையென லானார்
நித்தனையெ ழச்செய்துநெ டும்பசித ணிப்பான்
உய்த்தவமு தைக்கடிதி னுண்கவீனி துண்க
முத்தமனை யாயெனமொ ழிந்துறுதல் கேட்டான். (ஐஅ)

யாரையவ ணுண்கெனவ றைந்துறுதி யென்னக்
காரைநிகர் கண்ணனையெ னக்கழறல் கேட்டு
நீரையிலு விப்பதுந னீர்முழுக லாதோ
சீனாயிலி ராயஃது செய்வதுத காதே. (ஐகூ)

என்றவனு ளாத்தபடி யேபுரிவ னென்று
துன்றுமறு நாள்விடியு முன்றுயிலு ணர்ந்து
நன்றுபுன லோய்ந்துபுது நன்புனல்கொ ணர்ந்தே
அன்றகமெ லாமெழுகி னாரடுத லானார். (உ௰)

தினமுநுகர் காலமது சேர்ந்துணுத லாக
மனதுசகி யாதுஜக நாதமழை வண்ணன்
சினகரமி ருந்துபணி செய்துறும வன்றன்
கனவினிலி ராவிடைக ளுக்துரைசெய் கின்றான் (உ௧)

நானமுது செய்துவரு காலநனி நண்ணக்
தானடுதல் செய்வகைச மைத்தனனெ ருத்தன்
ஆனதனை முன்படிய மைத்திருமா பாய்
பான்முடுகி நீயினிதி னென்றுரைப [illegible] ந்தான். (உ௨)

அன்னதனை யர்ச்சகனு ணர்ந்துவி [illegible] யாமுன்
மன்னினன சோதையின்வ ளாத்துவரு வார்பா [illegible]
பன்னுருக மாதிதனி றைந்தபர மான்மஞ்
துன்னுகரு ணாநிதிய ருத்தும்வகை சொல்வான் (உ௩)

சீலநனி கொண்டடிசில் செய்கிரத னாலே
காலமிக நீடியது கண்ணனமு தாண்ணக்
சாலமிகு கின்றபசி கொண்டுதளர் கின்றான்
ஞாலமுத னானதை யென்வயின வின்றான். (உ௪)

வெளியின்மிகு சீலமுற வேண்டலப்ப னில்லுற்
களிகொடுள மானதுக னிந்துபரி சுத்தம்
கொளினதுமி கப்பெரிது கொண்டனிகர் வண்ணன்
அளிமிகமு னீர்செய்வத வாவியுள னென்றான். (உ௫)

என்பதைவி னவினரி சைத்தபடி செய்ய
அன்பினரொ லாமறிய வையனினி துண்டான்
நன்புதுமை யென்றுதுதி நன்குசெய லானார்
இன்பினது கண்டவரொ லோர்களும்வி யந்தே. (உ௬)

தூயமக மோமமொடு சோர்வருநல் யோகம்
ஆயபல செய்துமடை யாதபர னுக்குத்
தாயெனவ ளர்த்துமகிழ் தங்கியவொர் கர்மா
பாயிதவ மேபெரிய தென்றிசைப கர்ந்தார். (உ௭)

கண்ணனைவ ளர்த்தவர் காண்மிசைவி ழுந்தார்
எண்ணரிய தோத்திரமி யம்பினர வாறே
பண்ணியமை கிச்சடிப ரற்கினிய தாகி
கண்ணியது நாளுநலம் விஞ்சுஜக நாதம். (உ௮)

ஆக சரித்திரம் உ௱௨ க்கு செய்யுள் ௪௬௱௫

கருமாபாயி இருவடிகளே சரணம்.

முற்றிற்று.

ஜயவந்தபக்தர் சரித்திரம்

ராமவுபா சகராகிச் சயவந்த ரெனுநாம நண்ணி நாளும்
காமனையீன் றவனடியார் களைபூசை புரிவாராய்க் கருதுதாரி
யாம்வணிகர் புத்திரரோ னாவருள ராகலக்ஷா திபதி யானோர்
தோமறுசம் பத்துடனே ஹரிபஜனை செய்துகொண்டு துலங்க வாழ்வார் (க)

வருநாது ஜனங்களுக்கு மதிதிகட்குஞ் சுயம்பாகம் வழாம னல்கிப
பெருகாத ரத்தினரைப் புத்திரர்கள் பக்குவராய்ப் பேணுராகி
மருவாத துஷ்டதரா சாரதுன்மார்க் கத்தின்மிக மலிவா ரேதும்
கருதாது பிரமகுலத் துற்பவித்த ராவணனைக் கடுப்ப தானுர். (உ)

தகுதைதரு மச்செயலுக் கொவ்வாராய் விருத்தனுக்குத் தகாத பித்தம்
முங்கியதால் வாணிபத்துக் குளபொருள்க ளெலாஞ்செலவின் முற்று விக்கச்
சிந்தைகொண்டா னிதற்கென்ன செய்துமென வுளபொருளிற சிலம றைத்து
மைந்தரொன்போ ரேதந்தை தனைவருத்த வேந்தனிடம் வந்து சொல்வார். (ங)

எங்கள்பிதா வெமக்குள்ள பொருள்களெல்லாம் வீண்செலவே யியற்று கின்ருன்
அங்கனுல கத்தாரசே பொருள்செலவுண் டே லுமக்கு மமையத் துக்காம்
தங்கும்வகை விருத்தனைக்கூய்த் தண்டிக்கத் தக்கதெனச் சாற்றக் கேட்டுப்
பொங்குபுகழ்ச் சயவந்தர் தமைக்கூவி விசாரிக்கப் புகல்வ தானுர். (ச)

புத்திரர்க்கு வைக்காமல் வீண்செலவேன் புரிகின்ருர் யெனபபு கன்றீர்
அத்திரமே பொருள்புதல்வ ரனைத்துநிலை யாவதுதா னறமே யன்றே [ன்று
முத்தணிவெண் குடைவேந்தே யெனலுமிவன் பயித்தியத்தின் முதிர்ந்தா னெ
மெத்தவருத்து கிறதிலுங் கொலைசெய்த னலனென்று வெருண்டு வேந்தன். (ரு)

உங்கள்பிதாத் தனைக்கொல்வ துங்களுக்குச் சம்மதமோ வுரைத்தி ரென்ன
எங்களுக்குப் பிதாவல்ல னிவன்பகைஞ் ஞானதஞற் பொறியி னுள்ளே
தங்கவமைத் துக்கட்டி யாழியநீர் தனிலிடல்வேண் டி யதே யென்ன
வெங்கடுங்கோ லுடைவேந்தன் ஜயவந்தர் தமைக்கட்டி வீழ்த்தற் கெண்ணி. (சு)

கற்களொடு கனமாகப் பொதிந்தாழ நீரினிடைக் கவிழ்க்கச் செய்தான்
தற்சடி மை யானவர்நி ரிடைமூழ்கு முன்வந்து சௌரி தானோர்
வற்கடின முதுகாமை வடிவாகித் தம்முதுகின் மலையிற் ருங்கி
நிற்கவய மேன்மிதக்கும் ஜயவந்த ரியல்கண்டா னிருபன் மன்னே. (எ)

அகிலவியாபகனை வநாதரக்ஷ கன்கருணை யமைந்தி ருக்க
இகலியிவர் தமைக்கொல்ல வெண்ணியது தகாதசெய்கை யெனப்பயந்து
மிகவிரைந்தங் கவர்தம்மைக் கரையேற்றிக் கட்டவிழ்த்து விடுத்தன் ஞர்ககுத்
தகவுமிகவுபசரித்துத் தாள்பணியத் தனையர்களுஞ் சரணந் தாழ்ந்தார். (அ)

அரசனொடு மைந்தர்களும் யாஞ்செய்பிழை பொறுத்தருள்க வடிக ளென்று
பரசுதலும் ஜயவந்தர் மைந்தருக்கு மரசனுக்கும் பரிந்து வாழ்த்த
விரசரசன் ஜயவந்தர்க் கடியவனு யன்றுமுதல் வேண்டி வாழ்ந்தான்
சரசமுடன் றனையர்களும் பிதாச்சேவை செய்துமுறை தவாது வாழ்ந்தார். (கூ)

ஆகச்சரித்திரம் உஅக்கு செய்யுள் ரூசுஉஉ

ஜயவந்தர் திருவடிகளே சரணம்.

முற்றிற்று.

சுரதாசர் சரித்திரம்

அத்தின புரியை யாளு மகபர வரசன் றன்னை
எத்தினங் களும்வி டாம லியன்றவன் றயையி னாலே
மைத்தபூம் பொழில்கள் சூழ்ந்த மதுரைமா நகரத்திற்கு
மெய்த்தவோர் தலைவ ராக விளங்கினர் சுரதா சென்போர். (க)

மதுரைகோ குலம்பி ருந்தா வனமெலாம் புனித மான
புதுமைசேர் தலங்க ளாகப பொருந்தலா லவண்வந் துற்ற
சதுரசச் சனங்க ளுக்குத் தகவுப சரித்து நாளும்
முதுரச போஜ னங்கண் முதலிய வழங்கி வந்தார். (உ)

நலமிகு வழியி லுள்ள பொருளெலா நல்கி நல்கிச்
செலவுமிக் காக மற்றுஞ் செலவுசெய் வதற்குத் தம்பாற்
பொலனிலை யாக நல்லோர் பொருந்திடிற் றருவ தற்கு
வலமிலை யேயென் றுன்னி மனத்திடை யழுங்கி நைந்தார். (ங)

நம்மையே நாடிச் சாரு நல்லவர் தமக்கீ யாமல்
இம்மையில் வாழ்க்கை யுற்று லெண்பய னினியெங் கோவின்
செம்மைசேர் பொருள்க ளீவோஞ் செலவுகண் டரசன் சிறி
வெம்மைசெய் திடினு நல்லோர் விஷயத்தின் மேவ னன்றே. (ச)

என்றுதம் வசத்தி லுற்ற விறைபொரு ளெல்லாம் தம்பாற்
றுன்றுசா துக்க ளுக்குத் துயரற வுபச ரித்தும்
நன்றறச் சாலை கட்கு நல்கியுங் கட்டு வித்தும்
மன்றல்செய் துளவி னானை மதனமோ கனனென் றாக (ரு)

தாமுறு மதுரை தன்னிற் றயங்குறப் பிரதிட் டித்தா
ஆமத னாலே யெண்ப திலக்கமு மயுத முஞ்சேர்
ஏமநல் வீராக னான செலவினை யெதிர்ந்தோர் தேர்ந்து
தோமிலத் தினபு ரிக்குத் தோன்றல்பால் வந்து சொல்வார் (சு)

வேந்தநின் பொருள்க ளெல்லாம் வீண்செல வாகச் செய்தான்
போந்துள சுரதா சென்போ னென்றவர் புகலக் கேட்டுச்
சாந்தனு மரசன் கோபங் தான்மிக லாகித் தன்பால்
வாய்ந்தசே வகரை நோக்கி மதுரைநீர் விரைந்து சென்று (எ)

அங்குள பொக்கி ஷத்தி லமைந்துள பொருள்க ளோடு
தங்குறு சுரதா சென்போன் றன்னையுங் கொணர்க வென்று
பொங்குகைத் தீட்டு நல்கப் போந்தவர் மதுரை சென்று
சங்குசக் கரத்தா னன்பர் தம்மவை வந்து சார்ந்தார் (அ)

நிருபன்கைத் தீட்டு நல்கி நிகழ்ந்தவை யாவுஞ்சொல்ல
மருவிய சுரதா சென்போர் வாசித்துத் தெரிந்து கொண்டு
வெருவுறு தரச னென்மேல் வீண்சினங் கொண்டான் யானோ
தருபொருட் கமைய மாணிக் கங்களாய்ச் சமைவு செய்தேன். (கூ)

அம்மணி களைக்கோன் கன்டா லன்பென்மேன் மிகவுஞ் செய்வான்
இம்மணி மண்டபத்தி லிருத்திரொன் றுரைத்தல் செய்து
தம்மணி மனைக்குட் சென்று தக்கபே ழையினி ரம்பசு
செம்மணி யெனநி னைக்கப் பரற்களைச் செறிவு செய்து. (௭)

மன்னநின் பொருள்க ளெல்லா மருவுநல் லோக ளுககும்
துன்னறச் சாலைகட்குந் தொகுத்தொரு கோயி லுக்கும
நின்னது புகழ்வி ளங்க நிரப்பிநின் றேனே யன்றி
மின்னணு வேனு மிங்ஙன் வீண்செல வியற்ற கில்லேன். (௧)

எனவுரைந் துன்பா லேம மெய்தில வெனவென் மேனீ
சினமிகு வாயென் றியானித் தினத்திரா விடையெங் கேனும்.
வனமதின் மறைவே னென்றும் வளாந்துபே ழைக்குள் வைத்துக்
கனமிகு பேழை தன்னைக் கடுகிவந் தவர்பா லீந்தார். (௨)

இன்னதை யானே கொண்டங் கெய்துற விருகரும் போதில்
நன்னர்நீ ரடைந்த தேநன் றாகிய தெனாந வினறே
அன்னவர் தமக்குப் பொன்பூ ணுடைகள் சிறப்ப நல்கித்
துன்னவ ருடன்று யின்று நடுநிசி வனந்தொ டர்ந்தார். (௩)

வனம்புகுந் தரித ஞமம் வழுத்தின ரிருக்க விங்கே
தினஞ்செயும் பரிதி தோன்றச் சேவக ரெழுந்து பார்த்து
மனந்தெளி சுரதா சென்போர் மனையிலு மிருக்கக் காணார்
சினந்ததம் மரசற் கேது செப்புது மெனபப யந்தார். (௪)

அந்தவூ ரடுத்த வூர்மற் றாகிய விடங்க ளெல்லாம்
முந்தினர் தேடிக் காணார் முனிவனென் றரசற் கஞ்சி
எந்தவூ ருற்ற னேவென் றெண்ணியப் பேழை தன்னைத்
தந்தலை சுமந்து வந்து சார்ந்தன ரரசன் றன்பால். (௫)

உற்றதை யுரைத்துப்பெட்டி தனையொரு வேந்தன் காண
மற்றவ னிடத்து வைத்தார் மன்னவன் பீர்ப லென்று
சொற்றரு மமைச்சற் கோதிச் சுரதாசர் பெட்டி தன்னை
நற்றியே திறந்து கற்க ணனிநிரம் புறுதல் கண்டான். (௬)

பின்னரோர் கடிதா மந்தப் பேழையி லிருக்கக் கண்டு
மன்னிய வொருவ னாலே வாசிக்கத் தெரிந்து மன்னன்
முன்னர்கோ ளுரைத்தோன் றன்னை முனிவுட னேக்கி நீமுன்
சொன்னதோர் சுரதா சென்போன் வீண்செல வேது சூழ்ந்தான் (௭)

நல்வழி களிலென் னேம நனிசெல வழித்த தன்றி
அல்வழி செய்தா னென்றிங் கறைந்தனை பிழைய தாக
ஒல்வகை யெழுதி வைத்துப் பயந்தன னெளித்து ரூமல்
செல்வகை செய்தா யன்றோ நீயென மிகச் சினந்து (௮)

வயிணவ துரோகி யென்று மற்றவன் றனைக்கண் டித்து
வியனுறுங் கடிதந் தன்னை வாங்கியே விரைந்து பார்த்துச்
செயிரறு சுரதா சென்போன் றீட்டின தேயென் றோர்ந்து
நயனநீர் பெருக லாகி நல்லமந் திரியைநோக்கி. (௯)

திரிபுவ னங்க ளெல்லாந் தேடினுஞ் சுரதா சைப்போல்
ஒருவனைக் காண லாமோ வுயர்ந்த வென் மதத்தி னாலே
வெருவுறக் கோபித் தேனே யெனமிக வருந்தி வேந்தன்
இருவிழி குளிரப் பார்க்க வெங்கிருந் தாலுந் தேடி. (உ௫)

சொணர்கென வுரைக்கக் கேட்டுக் குறைவில்சீ ரமைச்ச னுனேன்
புணரிசூ ழுலக மெங்கும் போய்விராய்த் தேடிக் காணும்
வணமிகு தூதர் தம்மை வல்லிரைந் தனுப்ப மற்றோர்
துணர்விரி நிழற்பைங் கானிற் றுருவினர் வந்து கண்டார். (உ௪)

ஹரிபஜ னத்தோ டுற்ற வவர்தமைக் கண்டு நீர்முன்
புரிவுறுஞ் செயலுக் கன்பு புரிந்துமைக் காண வேண்டிப
பரிவுட னெமைவி டுத்தான் பார்த்திப னென்று கூறத்
தெரிதரு சுரதா சென்போர் தேறினர் நினைய லுற்றார். (உ௨)

எங்கணு நிறைவா யுற்ற வெம்பிரான் செயலி தென்று
சங்கையின் மனத்த ராகிச் சார்ந்தனர் தூதரோடு
துங்கவத் தினபு ரிக்குத் தோன்றலை வந்து கண்டு
செங்கையிற் சலாஞ்செய் வாரைத் தேடிய வேந்தன் கண்டான். (உ௩)

ஆசனத் திழிந்து முன்வந் தவர்தமை யழுந்தப் புல்லி
நேசமிக் குவகை தூங்க நுமக்குநே ரொருவ ருண்டோ
மாசறு வழியிற் பொன்னை வழங்கிமற் றெனக்கு நல்ல
தேசுறப் புரிந்தி ரிந்தச் செய்கைக்கோர் செய்கை காணேன் (உ௪)

உமதுசீ ரறிகி லாவோ ருன்மத்தன் சொல்லைக் கேட்டு
நுமதகம் வருந்தச் செய்தே னேக்கியென் பிழையைப் போக்கித்
தமதுளப் படியே செய்க மதுரையிற் சார்ந்து செம்பொன்
நமதெனத் தருமோ பூமின் னுதனுக் கினிய தென்றான். (உ௫)

என்பது சுரதா சென்போர் கேட்டுளத் திசைவி லாராய்
மன்பிர தாபங்கொண்ட மன்னனே யுலக வாழ்க்கை
துன்பென விடுத்த வென்னை யின்னமுந் துயரத் தாழ
வன்பர சியலுக் கேற்க நடக்கவும் வகுக்க லாமோ (உ௬)

எனுஞ்சுர தாசர் தம்மை யரசனு மினிதி னேக்கி
மனஞ்சலித் துலக வாழ்க்கை விடுத்துளீ ரெனுநும் மாண்பின்
கனந்தனை யறிந்தே னேனு நுமைவிடக் கருத தில்லேன்
முனஞ்செயும் படிநீர் செய்ய முயன்றுளேன் மொழியக் கேண்மின் (உ௭)

நீதியி னீரங் கீட்டு நிதியும துளத்துக் கேற்ற
சாதுசச் சனங்க ளுக்குந் தருமங்க டமக்கு மீயப்
போதுறு தாயி லென்பா லுள்ளன பொருளுங் கொண்டு
ஸ்ரீதரற் கடிமை யாக வென்னையுஞ் செய்தி லென்றான் (உ௮)

ஆயது கேட்ட தாச ரரசன துளமுந் தம்பால்
நேயமு மினிய சொல்லு நிரப்பலாற் றமதுள் ளத்தை
வயது செய்தாற் சாது சேவையு மீணையி லாத
தூயதும் வருதற் கில்லை தடையெனத் துணிந்து சொல்வார். (உ௯)

ஹரிதன தடியர் சேவை யனுதினந் தடையி லாது
புரிவதற் கான செய்கை பொருந்தவெற் கருளு கென்று
பரிவுகொண் டுரைப்ப வேந்த னவிந்தனு யிருந்தும் பணபாற்
றிரிகர ணமுநன் றாகி யங்ஙனஞ் செய்க வென்றான். (கூ0)

கண்ணனுக் கன்ப னாகி யுளமிகக் களித்து வேந்தன்
பண்ணுசன் மானம் பெற்றுப் பரமனுக் கன்ப ராகி
நண்ணிய சுரதா சென்போர் மதுரைமா நகரஞ் சென்று
தண்ணளி மதன மோக னன்றனைத் தரிசித் துற்றார். (கூக)

அன்றுதொட் டரிதா சர்க்கு மடுத்தவர் தமக்கு மற்றும்
துன்றுனர் தமக்கு நல்ல போஜனந் துகில்பூண யாவும்
ஒன்றநிர்ப் பயராய் நல்கி யுத்தமன் குணங்கள் பாடி
என்றுமா லுருவுட் கொண்டா ரிடைவிடா திருக்கு நாளில் (கூஉ)

மாலடி யார்க்குத் தொண்டு வகுப்பதி லிவர்போ லிலலை
ஞாலமீ தென்றெங் கெங்கு நவில்வது தெரிய வோர்நாள்
நீலமா முகில்கோ யிற்குச சிவிகைமே னேரும் போது
சீலமா ரொருவர் வந்தார் செருபபுக்கா லோடு மாதோ. (கூங)

வந்தவர் சுரதா சென்போர் மதிமுக நோக்கி யைய
இந்தவென் செருப்பைக் காத்திங் கிருக்கயான் கண்ணன் சேவை
முந்தவே பெற்று மீளு மளவுமென் றுதவ முந்தித்
தந்தருள் கென்று கொண்டார் சிவிகைவிட் டிறங்கித் தாழ்ந்தே. (கூச)

கொண்டதோர் செருப்பை யாடை கொண்டுமூ டித்தம் மார்பில்
அண்டுற வணைத்துக் கொண்டங் கிருந்தன ரதனைத் தந்தோர்
தண்டுழாய் மார்பன் கோயிற் சார்ந்தனர் வாரார் பானு
மண்டல மறையுங் காறு மற்றிவர் தமைச்சோ திக்க. (கூரு)

வருமள விவருந் தந்த வயினுறத் தந்தோர் மீண்டு
தருமிடம் வந்து சார்ந்து கணடன ரன்பர் தம்மைத்
திருமகள் கொழுந னன்பர் செருப்பினை யவர்முன் வைக்க
ஒருவரு நும்மைச் சாது சேவையி லொவ்வா ரென்றார் (கூசு)

சோதனை செய்தோ ரந்தச் சுரதாசர் தமைம தித்து
மேதகு புகழ்கொண் டாட விண்டுவி னடியா ரெல்லாம்
காதலி னோதக் கண்ணன் கனிந்தங்குக் காட்சி காட்டக்
கோதறப் பெற்று வாழ்ந்தார் குவலயம் விளங்க மாதோ (கூஎ)

ஆகச்சரித்திரம் உகூக்கு செய்யுள் ஹூருகூ

சுரதாசர் திருவடிகளே சரணம்.

முற்றிற்று.

ரசிகமுராரிபக்தர்சரித்திரம்

மெய்தத மாமது ராபுரிக கருகதாய் விளங்கும்
சுதத மாநகா சாயமென் பகிலொரு தூயா
நித்த மாலரி பததியி னிர்ம்பிய முராரி
பதத ரானவா பரமவை ராககிய ப பணபர் (க)

நாளுங் காளிந்தி நதியிடை நானருசெய் தரியை
நீளுஞ் சோடசோ பசாரங்க ணிறைவுறப பூசை
மூளு மன்பொடு முடிததபின வைணவமுதலோர்
தாளுந் தீர்த்தங்கொண டாட்டியந் நீரகொளுந் தக்கோர் (உ)

பின்ன ரின்னமு தட்டரி தாசரைப் பேணி
நன்ன ருண்பித்தச சாதுசஜ் ஜனங்களை நாளும்
பன்னு மால்வடி வாகவே பாவனை பண்ணி
முன்னு மெய்யன்பு குறைவில ராகவே முயல்வார். (ங)

அன்ன வர்க்கு நல் லனபினா பற்பல ரடியார்
துன்னி யன்னவா சமபிரதாயமே தொடங்கி
மன்னி மாலரி பஜனையி னொடொறும வதிவாா
இன்ன நாளிலங கெய் தினா பலரிக கின்பர். (ச)

வநத மாலடி யார்களுக் காசனம் வழங்கி
அநத வாசனத திருநதிடச் செய்துபின படைவே
முநதோ சீடனை விடுத்துநம் முகுநதனுக் கடியார்
விநதை சேரடி விளக்கிநீ தருகென விதிததா. (ரு)

தேசி கோததமா செபபிய படி யந்தச் சீடன்
ஆசி லாதவ ரடி களைப புதியநீ ரதனால்
மாசி லாதுற விளக்கினன வரவொரு மறையோன்
பேசி டாவரு வருபபுமிக் கான்மிகு பிணியால். (சு)

சீல மேதுமில் லாதவன் றனைக்கண்டு சீடன்
சால வேயரு வருத்தவன் றொடொடான் விடுத்து
மேல வாவிலா பாதங்கண் முறைபபடி விளக்கிக்
கோல நீர்தன துத்தமக் குருவின்பாற் கொணர்ந்தான். (எ)

கொண்ட வன்றரு பாதநீ ரதனையுட் கொண்டு
கண்ட மற்றதின் சுவைருசி யிலதென்று கருவித்
தொண்ட ரானவர் தமையெலா மழைத்திந்தத் தூநீர்
உண்ட போதிலென் னுருசியின் றுயதென் றுரைத்தார். (அ)

பாத நீர்கொடு வந்தவன் றன்முகம் பார்த்து
நீத ரும்புன லிற்சுவை யிலதுநீ நிசத்தைக்
கோத றச்சொல்லு வென்னலு மவனுளங் கூசி
வத மற்றசற் குருவெதிர் நின்றுதா னிசைப்பான். (கூ)

ஐய வந்தவர் தமிலொரு வேதிய னசுத்த
மெய்யன் கால்களு மிகவெந்து வெடித்தபுண் ணாகி
வெய்ய தாலதைத் தொடுதற்கு வேண்டலேன விடுதேன்
மைய லென்பிழை யிதன்றிவே றின்றென வுரைத்தான். (௩)

கேட்ட மாதவ ரபபடி யோவெனக் கிளர்ந்து
நாட்டு சீலமில் லாரிடை விளைந்தனர் நண்ணிக்
கோட்ட மின்மனத் தோடவர் பதங்கள்கைக் கொண்டு
நீட்ட மாய்விழுந் தெழுந்துபற் பலதுதி நிகழ்த்தி. (௩௧)

தங்கை யாற்புனல் கொண்டவர் தாள்களை விளக்கிச்
சங்கை யின்றுப சாரமுங் குறைவறத் தந்து
கங்கை நீரிலுஞ் சிறந்ததாய்க் கழுவிய நீரை
அங்கை கொண்டுவாய்ப பெய்துளிஞ் சுவையென லானார். (௩௨)

சுவைநன் றாயதென் றவர்களி கொள்வதைச் சூழ்ந்த
நவையி லாதசா துக்கள்கண் டதிசய நண்ணி
கவையி லாவிவா மனநினை யறிபவன் கணனே
இவைய மீதில்வே றாருள ரென்றன ரேத்தி. (௩௩)

பாத நீர்ச்சுவை யறிதரு மற்றிவர் பண்பால்
ஓத லாமினி ரசிக்கு ராரியென் றொருபேர்
காத லோடென வவர்தலை மேற்கரங் கவித்து
நீத மாயரி நேர்வந்து நினைவுமுற் றுவிப்பான். (௩௪)

என்று வாழ்த்தினர் போனபின் ரசிகதா சேத்தத்
துன்று தேசிக ராகிய தயார்ணவர் துழாயசேர்
மன்றல் மார்பினன் பூசையி னியதராய் மருவு
கின்ற போதுவந் தாரொரு கோனடி கெழும. (௩௫)

வந்து மற்றவர் பூசையி னியதியை மகிழ்ந்து
முந்து பாதங்கள் வணங்கினன் முறைவழு வாமல்
தந்த னன்கிரா மங்களோர் நான்கவை தம்மால்
உந்த மாலது பூசைக்கு நேர்கென வுரைத்தான். (௩௬)

உரைத்து மன்னவன் போனபின் றயாணவ யோகி
விரைத்து ழாயவ னருளிது வெனக்களி மிகுந்து
நிரைத்து நாடொறு மடியவர் பூசையு மெடுநாள
கரைத்து மேவுநாள் வந்தன னோடி காரி (௩௭)

சாய மென்னுமூர் தனில்வரு பொருள்களிற றலைவற்
கேய நீந்துமிக் கதுதனக் கானவேற் றவன்றான்
ஆய தாற்றயார் ணவர்க்குள கிராமங்க ளவற்றின்
மேய வோண்பொரு டருகிலன் றகைந்தனன் வெஃகி (௩௮)

தகைவு செய்தபோ தந்தலு ருள்ளவர் சார்ந்து
மிகைய தாத்தயார் ணவர்க்குள பொருளைநீ வெஃகல்
பகைசெய் யேலெனப் பலபடி சொல்லியும் பாரான்
நகைசெய் தின்னவர்க் கியான்றரு கிலனென நவின்றான் (௩௯)

போன பின்றயார் ணவருணர்ந் திதுதனைப் பொருந்தத்
தான்வ ரைந்தொரு திருமுகம் ரசிகராந் தாசர்
ஆனவர்க்குத வுகவெனத் தூதன்பா லனுப்ப
ஞான மிக்கவர் மடம்வந்து சார்ந்தந்த நல்லோன். (உ௩)

உண்டு கொண்டுறை போதந்த ரசிகர்பா லுதவக்
கண்டி டக்கையின் வாங்கினர் தலைநிசைக் கவித்துக்
கொண்டு கண்களி லொற்றின ரொப்பணி கொளினும்
விண்டு வாவெனுங் கருத்தறிந் தெழுந்தனர் விரைந்து. (உக)

உண்ட கைகழு வாமலா சானிடத் தோடி
மண்டி வந்துகண் டவரடி வணங்கினர் வாழ்த்தி
அண்டி நின்றபோ தவர்கண்ம தென்னென வினவத்
தொண்ட ரானவ ராணையின் படிவரல் சொன்னார். (உஉ)

அமுது செய்வதை விடுத்துண்ட கைகழு வாமல்
தமது பால்வந்த சீடரை மகிழ்ந்தனர் தழுவி
உமைநி கர்ப்பவர் சீடரி லொருவரு மில்லை
எமது பாலெனத் தயைமிகப் பெருகின ரெழுந்து. (உ௩)

அவர்க ரக்தொடு வாயையுங் கழுவின ராகித்
தவர்த மக்குநே ரிட்டசங் கடத்தினைச் சாற்றிக்
கவர்மி டுக்கினன் பாற்சென்று மீட்டிடக் கற்றோர்
எவரு மக்குநேர் வாரொரு வருமில் லென்று. (உச)

புகழ்ந்து பேசிநீர் கண்ணன்றன் பெயரது பொருந்தத்
திகழ்ந்த பத்திரங் கிராமங்கட் கியைவது செய்து
நெகிழ்ந்தி டாதிவண் வருகவென் றுரைத்தலு நேர்ந்து
மகிழ்ந்து தேசிகர் பதந்தொழு தந்தவூர் வந்தார். (உ௫)

வந்த போதந்த வூரின ரிவர்தமை மருவி
இத்த வூர்க்குநீர் வருவதென் காரண மென்ன
அந்த வன்பர்தந் தேசிகர் குறைதனை யறைய
நொந்து மற்றவ ரண்ணவன் செய்கையை நுவல்வார். (உசு)

துடுக்கன் மிக்கதுன் மாய்ந்தனன் வைணவத் துரோகி
மிடுக்கன் காசுக ளிரக்கமில் லாதவன் வெகுள்வோன்
கடுக்கும் வார்த்தையன் றனைக்கண்டு நீர்சொலு மிதங்கா
தடுக்கு மோவவன் றன்னுழை யேகலா காது. (உஎ)

என்று கூறுதல் கேட்டியான் குருவரு ளினைக்கொண்
டொன்றி னேனது செய்குவ தேயெனக் குறுதி
நன்ற தென்றுபோம் பொழுதுசிற் சிலர்முன்பு நண்ணித்
துன்று கின்றவர் செய்கையை யவனுக்குச் சொன்னார். (உஅ)

கேட்ட வன்சிறி துன்னிவா துவன்வரக் கிளத்தி
நாட்டு மென்வயின் வரும்வயி ணவன்றனை நால்வாய்
ஓட்டி முன்சென்று காவிஞற் றுவைத்து யிர்போக்கில்
வேட்ட தீகுவ னென்றவன் றனைமுன்பு விடுத்தான். (உக)

வாது வன்னந்த வகைசெய்வே னென்றுதன் மதமா
ஆது வம்பெரி துண்டிட நிரப்பிமீ தமர்ந்து
போது றும்பொழு தெதிர்பல சீடர்கள் பொருந்தச்
சாது வானவர் பஜனைசெய் தின்பொடு சார்ந்தார். (௩௫)

அடுத்து வீதியிற் சிலர்வரும் ரசிகரை யண்மித்
துடுக்கன் யானையாற் கொல்வது சமைந்ததைச் சொல்ல
நடுக்கி லார்குரு காரியத் தானுயிர் நலிவாய்
விடுத்து மாயிலீ தேமிக நன்றென விளைந்தார். (௩௬)

யானை முன்வரச் சீடர்கள் கண்டியா மிதனுல்
வானை யெய்துவ மெனப்பயம் வாய்ந்தவ ராகிப்
பூனை கண்டுபோங் கருப்பையின் கூட்டம்போற் போக
ஏனை மாதவ ரோடுவோர் தமக்கிவை யிசைப்பார் (௩௭)

நீவி ரொன்வயின் மூவகைக் கரணமு நிரப்பித்
தாவி லாவுப தேசம்பெற் றீரதைத் தவிர்ந்து
மேவு தேகத்தில் விருப்பமுற் றோடுவீ ராஞல்
ஓவு நுங்களத் தேன்றுழாய் மணியென வுரைத்தார் (௩௮)

அன்ன வாசகங் கேட்டலுஞ் சீடரெல் லாரும்
இன்ன மாலைக ளெங்களத் திருக்கில [illegible] நீர
பன்னு சீடரென் றுரைப்பது கொண [illegible] ப பரிந்து
மன்னு மாதவர் கையிடை வழங்கின [illegible] ஞா (௩௯)

கொண்ட மாதவர் தனியரா யரியை [illegible] கண்டு
மண்ட வோடிய சீடரு நகர்வதி வாரு
கண்டு நின்றிட வாதுவ னேவிய கரிதான்
அண்ட வந்திந்த ரசிகர்தாள் வணங்கி [illegible] ங்கி. (௪௫)

யாவ ருங்கண்டு வியந்திட ரசிகர்த மன்ன
மேவு மாலையெல் லாமொரு மாலையாய் வளங்கக்
கோவை செய்தந்தக் கோட்டுமாக் களத்திடைக் கொளுவித
தாவி லாஹரி நாமத்தைச் செவியிடைச் சாற்றி. (௪௪)

இனியுன் மத்தத்தை விட்டுநல் லோர்களுக கிணங்க
நனிக ளித்திடுமென் றுரைத்தந்த மிடுக்கன்பா ணணைத்
தனிந டப்பவ ரால்விளை செய்கையைச் சடன்பால
முனிவொ டுங்கிடக் கண்டவர் சிலர்சென்று மொழிந்தா. (௪௬)

ஆய வன்பயந் ததிசயித் தெதிர்பத சரணுய்த்
தூயர் முன்வந்து நும்முடை மகிமைதோன் றுமல்
நாய னேன்செய்த பிழைபொறுத் தருள்கென நல்லோர்
சேய தாண்மிசை விழுந்தனன் றோத்திரஞ் செய்து. (௪௮)

ஐய ரேதுமக் கேதுவேண் டுஞ்சொல்லி யருள்க
வெய்ய னேனது வேண்டுகின் றேனென விளம்பப்
பொய்யி லாவன்ப ரொன்குருப் பொனறரு நிலமும்
மையி லென்னுப தேசங்கொள் யானையும் வழங்கி. (௫௰)

என்னி டத்தியான் செல்வகை செய்தியென் றியம்பச்
சொன்ன சொற்படி சன்னது பத்திரந் தொடுத்து
மன்னும் யானையுந் தந்தடி வணங்கினன் வாழ்த்த
இன்ன வன்பர்கொண் டேகினர் குருமரு விடத்தில். (௪௩)

எய்தி யாரியர் பதந்தொழு தவையெலா மியம்பிக்
கைத ரும்பத்தி ரத்தொடு கரியையுந் தந்தா
மைத ருங்கரி யன்றுதொட் டங்குமா ளுமம்
பெய்து காதிடை யின்புட னமர்ந்தது பேணி (௪௪)

தொலைவில் கானகம் பகலிடைச் சென்றெங்குந் துருவி
இலையொ டிந்தன மடத்துக்கு வேண்டுவ வேனு
நிலையில் வந்தறக் குவித்தரி நேயருண் மிச்சி
மலையெ னக்குவி வனவன்றி யுண்பதில் வ[illegible]. (௪௨)

களிறு செய்வது கண்டவர் களித்ததி சயிக்கப்
பிளிறு வெங்கரி தான்பெறு பேற்றினைப் பேணி
வெளிறு ளேன்முன்பு செய்தவ மேதென வியந்து
குளிறு மாலரி பஜனைகேட் டமர்ந்ததுட் கொண்டு. (௪௩)

இன்ன வாறுபற் பலபகல் கழிந்தபின் ரசிகர்
தன்ன தாரியர் விடைபெற்றுத் தடினிக ளாடத்
துன்னு மால்கரி மேற்பல பொருள்களுஞ் சுமத்தி
நன்ன ரன்பர்க ளுடன்சென்றார் நாமங்க ணவின்று. (௪௪)

செல்லு மார்க்கத்திற் றிருடர்க ணவிவுகள் செய்ய
மல்லல் யானைகண் டிவரரி நாமம்வாய் வழங்கார்
புல்லு ரூர்துழாய் மணித்தொடை யாதலாற் பொருது
கொல்ல லாமெனக் கொன்றதங் கவசைக்கோ பித்து (௪௫)

ரசிக ரானவர் பின்பல வுந்திக ணண்ணி
உசித மாங்குருக் கேத்திரம் போகவு முன்னி
வசியி லாரரு ளுவதி நகர்வழிக் கண்டு
கசியு மன்பின ருடனங்குத் தங்கினர் கலந்து (௪௬)

மூன்று நாளுற வந்நக ராளுவோன் மூர்க்கன்
ஆன்ற வுன்மத்த னவிந்தன்பாற் சிலர்விரைந் தண்மித்
தொன்ற லேநம தூரிடை வைணவத் தொருதி
என்ற தோர்கரி யிலக்கணஞ் சிறந்ததோ டென்றார். (௪௭)

கேட்ட மன்னவ னக்கரி மேன்மயல் கெழுமி
மாட்டு வேந்தனுக் காங்கரி நல்கென நவின்மின்
கூட்ட மாயினர் நல்கில ரேன்மிகக் கொடுமை
பூட்டு கென்றுதூ தரையவண் போக்கினன் மாதோ. (௪௮)

தூத ரோடினர் செப்பலும் வைணவர் துன்னி
ஈதெ னேவிவ னுன்மத்த னீதிவா யிசையான்
யாது செய்வதென் றெண்ணினர் தூதரை நோக்கிப்
போது ரூதுதும் பால்வயி ணவரன்றிப் பொருமா (௪௯)

என்ற போதந்தத் தூதர்மெய் யெனவதை யெண்ணார்
துன்றி னார்கரி தனைக்கொளத் துளவொடு நாமம்
இன்றி வந்தவர் தமைக்கண்டு கரிமுனி வெய்தி
நின்று சீறலும் பயந்துபோய் நிருபனுக் குரைத்தார். (௫௧)

அரச னன்றென வாதுவ னொருவனை யழைத்துப்
பரசு வைணவ வேடத்தை நீயுடல் பரித்து
விரசி யானையைக் கொண்டுவா வெனவவன் விரைந்து
புரசை யானைமுன் போயினன் வைணவம் பூண்டு (௫௨)

கபட மாயிவன் வந்தன னெனக்கரு தியுமவ்
விபம வன்சொலு நாமத்திற் கிசைந்தெதிர் நிற்க
நிபமில் யானையை வாதுவ னேர்ந்தனன் கொடுநி
ருபன்முன் சென்றிடக் கூடத்திற் புகுத்தென வுரைத்தான். (௫௩)

கூடத் துய்த்தலும் யானைசா துக்களைக் குறிசது
வாடி யிங்ஙன மெய்திய தேயென வருந்தி
நீடு நித்திரை யுணவதில் லாமலே நின்று
வீடிற் றோறொழு நாளிடை வைகுந்த மேவ (௫௪)

அப்ப டிக்கரி யானபின் ரசிகரு மறிந்தே
ஒபபி லன்பரோ டிப்படி யுறுதலா காதென்
றெய்ப்பி லாதரி பஜனைசெய் தெங்கணு மேகி
வைப்ப தாகிய தீர்த்தங்க ளாடினர் வாழ்ந்தார். (௫௫)

ஆக சரித்திரம் ௩௦-க்குச் செய்யுள் ௬௭௦௬.

ரசிகமுராரிபக்தர் திருவடிகளே சரணம்.

முற்றிற்று.

மீராபாயிசரித்திரம்

இந்துஸ்தா னதேசததிற் பெரியவுதே யபுரமென விசைகொ ளுருண்
டந்தச்சீர் நகரத்திற் கரசன்விஷ்ணு பக்தியுடை யவன்றன் பக்கல
வந்துற்ற வதிதிகளுக் கன்னதா னஞ்செய்தும் வருநல் லோரை
முந்துற்றுப பூசிததுச் சேவைசெயும் ராணுவா முதல்வன் மாதோ. (க)

கோபால மூர்த்தியைத்தன் னகத்தில்வைத்துக் குறைவிலுப சாரமான
பூஜை களை புரிந்தவ் வரிபிரசா தத்தைநன்கு தினமுங் கொள்ளும்
பூபாலன் பின்புசித்து வருமவற்கோர் புதல்விமணி போற்பி றகக
மாபால னஞ்செய்தக குழவிகரு மீராபா யெனும்பேர் வைத்தான். (உ)

அன்னைகுழ வியையெடுத்துக் கண்ணனடி யிற்கிடத்தி யன்பு செய்து
நன்னர்வரு நாளுக்கு நாள்வளர்ச்சி யாகமிக நன்கு போற்ற
மின்னுகுழ வியினுருவ லாவணியங் கண்டுதந்தை மிகக்க ளிக்க
இன்னபடி வருநாள்கண் ணன்கோயிற் கப்பெண்ணை யெடுத்து வந்து. (ங)

மகுடகுண்ட லங்களொடு மணிமுத்து மாலைவைஜ யந்தி மாலை
நகுதுளவ மாலைகவுத் துவமான மணிமாலை நவில்கே யூரம்
உருமொளிசேர் பொன்னுடை யிடையணிது புரம்விளங்க வுற்ற கண்ணன்
நெருபுனகை முகவொளியு மெம்மடையுங் கண்டுதெரி சித்து நின்று. (ச)

தினந்தோறுந் திவ்வியமங் களமூர்த்தி சேவைசொன்ன படிசே வித்து
மனந்தாவி லன்புகொள வருதந்தை தாயுடனே வருமீ ராபாய்
எனுந்தூய வனிதையுமக் கோபாலன் சேவைதனி லீடு பட்டுப
புனந்தோயு மயில்பொழியும் புயல்கண்டா லெனமகிழ்வு பொங்க லாகி. (ரு)

எனக்கிந்தக் கண்ணனன்றி வேறொர்புரு டனைவேண்டே னென்ற வண்ண
நனக்கன்பு பூண்டிருக்கத் தந்தைமனை வியினிடத்துச் சார்ந்து மாதே
மனக்கின்பந் தருநமகண் மணப்பருவ மேவியதுன் மனங்கொ ளாயென்
வனக்கன்னி தனக்கினிய வரன்வேண்டு நாடுகென வலிந்து சொன்னான். (சு)

அவ்வாறு தந்தைதன தன்னையுடன் பேசுகின்ற வதனைக் கேட்டுச்
செவ்வாயின் மீராபாய் தந்தைவயின் வந்துதந்தாய் செப்பக் கேண்மோ
தவ்வாதி யானேருத் தமபுருடன் றனைக்குறித்துத் தங்கு கின்றேன்
எவ்வாடு வெனினீவிர் தினந்தொறும்பூ சிக்குங்கோ யிலனே யாமால். (எ)

அந்தக்கோ பாலனுக்கே யென்னையர்ப்ப ணஞ்செய்யு மதற்கோ நாயம்
சிந்திக்கா தெனைத்தருக வெனவுரைக்கு மகள்வார்த்தை தேர்ந்து மன்னன்
எந்தக்கா லத்தெவர்தாம் விக்கிரகந் தனைமணந்தா ரிசைகோ பாலன்
இந்தக்கா லத்தர்சசா ரூபமதாய் விளங்குகின்ற னிணங்கு வானோ. (அ)

ஆதலா லிவ்வுறுதி தனைவிட்டுப் புகழ்குணங்க ளனைத்துங் கொண்ட
நீதனு கியவரச குமாரனைத்தேர்ந் தேமணக்க நினைத்தி யென்ன
நாதனர்ச்சா ரூபமதா யிருந்துநிஜ பத்திக்கொண்ட நாமதேவர்
போதுகென வருகின்ற னுடனுண்கின் றான்விபவம் பொருந்தி மாதோ. (க)

ஐயவிந்தக் கலியுகத்தி லர்ச்சாரு பம்விபவ மாகித தோறும்
மெய்யறிகி லாயோநீ பலவுண்டு நிஜபக்தி விளங்கிற் றுனுல
வையதுகர் கோபால னெனக்குமெய்யாய் விளங்குவனீ மறுத்தல் வேண்டாம்
செய்யவனுக் கர்ப்பணமென் றுரைசெய்தாள் மகள்வார்த்தை தேர்ந்துமன்னன்

சிறுவயதி லரிபஜனை புராணசிர வணஞ்சிறந்த திவ்விய ஞானம்
பெறுமகளை யதிசயித்திக் கோபாலன் றனையுனக்கென் பிரியத்திநதேன்
நிறுவியவுன் மனைகொடுபோய் நிதநிஜ பாவமது நிரம்பப் பூசை
உறுதிகொண்ட படிபுரிகென் றுரைத்திடநீ ராபாயி யுகந்து கொண்டார். (உக)

கண்ணனைத்தன் மனையில்வைத்துத் தினமுமவிடி யற்காலங் கடி தெழுந்து
தண்ணியநீ ராடல்செய்து நித்தநிய மக்கிரியை தனையுஞ் செய்து
புண்ணியநற் புனல்கொண்டு கோபாலற் கபிடேகம் பொருந்தச் செய்து
வண்ணவஸ்தி ராபரணங் களும்பொருத்தி யுபசார வகையுஞ் செய்து. (உஉ)

புகித்து வீணைகைக்கொண் டரிகுணங்கள் பலபாடப் புகழ்ந்து போற்றி
நேரித்துச் சாதுக்க டமையழைத்துப பிரசாக நிவேதித் துபபின்
பாசித்துத் தான்புசித்துப புராணசிர வணஞ்செய்து மான்ம ஞானம்
வாசித்து மாலரிதன் குணுனுபவ பிரபந்தம வகுச்சு நாளில். (உசு)

அப்பதியிற் சிலகுடி ல தாபபுததி யுடையரிந்த வரசன் கன்னி
பற்பல்புரு டர்களிடையே பாடுகலோ டாடுசலம் பயில்கை தன்னுல்
இப்பதிதன் குலத்துக்கோ ரிழுக்கமென வறிகின்று னில்லை யென்று
செப்பலுணர்ந் தரசன்முனி வாய்மனைவி தனைநோக்கிச் செப்பு கின்றான். (உச)

இது காறுஞ் சிறுவயதா யிருந்ததனுல் வைணவரோ டிருக்கச் செய்தேன்
முதுனுானம் விளைந்தாலும் யௌவனத்திற் புருடரொடு முயல்வ தாகா
ததுதேரு ராரிகழ்ந்தா ரெனையதனு லினிவரனை யணைவ தாச்செய்
வதுதானுத் தமமென்றன் மகட்கறைந்து சொல்வதனை வகுத்தி யென்றான் ( )

அன்னைமகண் மனைவந்து மகளேநீ மணங்கொள்ளா தமைத லாலே
உன்னையு ராரிகழ்ந்தா ரிகழ்ந்ததனை யுனதுபிதா வோபொ றுமல்
என்னையுனை மணஞ்செய்து கொள்ளும்வகை யிசைத்தியென விசைக்கவந்தேன்
முன்னைநினை வதைவிடுத்து நல்லவரன் றனைமணக்க முயறி யென்றாள். (உசு)

கண்ணனன்றி யுலகிலுள்ளோர் பிதாக்களெனக்கருதுமென்றன்கருத்தைநீபோய்
அண்ணறனக் குரைசெயெனு மவருறுதி தனையறிந்த வன்னை தான்போய்
மண்ணுலகா ளரசனுக்குச் சொல்லவவன் வைணவரால் வாய்த்த தீதென்
றெண்ணி யினிமகளைக்கொல் லாதிருத்து மேலிகழ்ச்சி யெய்து மென்றான். ( )

மனைவிதனை அழைத்துவிடங் கலந்தசோற் றினையளித்துன் மகளைக் கொல்க
வெனலு மவள்கணவன்சொற் கடக்கமாட் டாளாகி யிசைந்து நஞ்சு
தனைவிரவு சோறுகொண்டு மகளிடஞ்சார்ந் துனதுபிதாத் தானுன் செய்கை
யினையு கவா தடுநஞ்ச மிடுசோறுண் பிக்கவெனனை விடுத்தா னென்றாள். (உஅ)

அழுதுசொல்லுந் தாயுரைகேட் டந்தமீ ராபாயி யன்னை நன்று
வழுவிலரி பக்தியினுல் யான்மடிந்த லென்றுமா தவன்முன் வந்து
தொழுது நின்று கண்ணுநின் பக்தியினுல் யான்மடிந்தாற் சொலாரோ நின்னைப்
பழுதுமுழு வதுமென்றான் பூசையினி யார்புரிவார் படலா னேனேல். (உசு)

எனப்பலவா றியம்பிநைந்தி யான்பூசை புரிவதுனக் கிச்சை யானால்
முனைப்பிரக லாதனரை விடத்தாற்சா வாதுசெய்த முகுந்தா நீயென்
றனைச்சாவா திருக்கச்செய் யாயோவென் றேத்தியன்னை தராமுன் வாங்கி
மனத்தார்வ முடனுண்டா ருடனேமா தவன்பச்சை வடிவங் கொண்டான்(உ௰)

விடவமுதுண் டுங்கன்னி வீயாமற் கண்ணனுரு வேறு பாடாய்
இடல்கண்டு தாய்வியந்து கணவனிடஞ் சென்றியம்ப விதுமெய் யோவென்
றடலரச னவணேகி மகளையும்பார்த் துக்கண்ண னான பச்சை
உடலையும்பார்த் ததிசயித்துக் கண்ணுநான் விடமுண்ண வுனைச்செய் தேனே. (௨)

தருமோவென் றனுதபித்துச் சாஷ்டாங்க தண்டனிட்டுத் தனது கன்னி
மிருமன்பை மிகவியந்து மகள்காலில் விழுந்தெழுந்து மிகத்து திக்து
நெருமுன்றன் மகிமையறி யாதுசெய்த பிழைபொறுத்தி யென்று நேர்ந்து
புருதந்தை தனைவணங்கி நின்னுற்கண் ணன்கருணை பொருந்தி னேனே. (உஉ)

எனுமீரா பாயிதனை நோக்கி யன்னே யான்விடச்சோ றுனையுண் பிக்கப்
புனிதநிறம் வேறான கண்ணனைநீ யேயினிது புகழ்ந்து போற்றி
அனகன் முன்னை வடிவாக வமைத்தியெனப் பிதாவேண்டு வதனைக் கேட்டு
வனிதைகண்ணன் றனைவணங்கிப் பூதனைதன் விடப்பாலை மாந்தி னேனே(உ௩)

நிறம்வேறா யினையோநீ யதனாலே யின்றுமுன்னை நிறமே யாகி
விறல்வேந்தன் றனக்கருள்க சேவையென வேண்டுதலும் விமலன் கன்னி
உறவேண்ட றனையுகந்து கான்றிறிது பச்சைநிற முறுத லாகப்
பிறவுடலெல் லாமுன்னை வடிவாகி யதிசயிக்கப் பிறங்கி னானே. (உச)

ராணவேந் தன்கன்னி நிமித்தமாய்க் கண்ணனிந்த நன்மை செய்ய
மாணாத துர்ச்சனருஞ் சாதுஜன ருந்தெரிந்து மகிழ்ந்து போற்ற
நாணுளுங் கண்ணனின்று மவ்வாறே விளங்குகின்றா னவிலுங் கன்னி
ஆணாதன் கருணையா லான்மனா னம்விளங்கி யமர்ந்தா ரம்மா. (உரு)

ஆகச்சரித்திரம் ௩௩க்கு செய்யுள் ௪௩௩

மீராபாயிதிருவடிகளே சரணம்.அ

முற்றிற்று.

தாசி கான்ஹேபாத்ரா சரித்திரம்

பண்டரி புரத்தின் றென்பாற் பகரெழு கோசு தூரம்
கொண்டமங் களவே டத்திற் குடியிருப் பவளோர் தாசி
உண்டவ ணமஞ் சாமா வவள்வயிற் றுதித்தா ளோர்பெண்
கண்டவர் வியப்ப நாளுங் கவின்மிக வளருங் காலை. (க)

நாமந்தான் கான்ஹே பாத்தி ராவென நவில் வதாக
மாமைமிக் குறுதல் கண்டு வானவர் மகளிர் நாணம்
தாமிக வடைவ ராறுந் சகத்தவர் தமக்கு நேர்வே
ருமவ ருண்டோ நாட்டி யக்கலை யனைத்துந் தேர்ந்தார். (உ)

இளமையிற் பாடி யாடு மெழிலெலா மரம்பை யாதி
வளமைசோ வான நாட்டு மாதாக ளறிந்து மெய்ச்ச
உளமயி லனைய கன்னி யெளவன முறுத லாகக்
கிளாமத டன்னை நோக்கிந்த சாயென்று கிளத்த லுற்றாள். (ங)

சொற்றவ னிடத்துற் றாலுன் கோலமோ டாடல்பாடல்.
நற்றலா பனகுகு வேணடு நலமெலா நலகு கிற்பான்
முற்றறி மாளே போக வருகென மொழிதல் கேட்டு
மற்றவ ரதற்கொப் பாமன் மறுததன ருளாக்க லுற்றார். (ச)

எனதெழிற் கதிக மான வெழிலுள புருடன் றன்னை
மனதினில் வருமப லனறி மறறையோ தமைவி ரும்பேன்
எனதுயி யனைய தாயே யெனவவ ருறையுங் காலை
யினதைபுக் கியன்பா கற்கு வினைந்தது ருளுன் னாளே. (ரு)

தாளமிர தங்கம் பண்ணை சாரிதாக் கியப தாகை
நீளகூ நிரமபத் த சா நிமலநன் னுமம் பாடித்
தோரணி துளக்க கான்வாழ துளளில்பண் டரிக்கு மேவ
பாளன ணணரை கண்கி மறறவா தமைவ ணங்கி. (சு)

வரிகிரு நாம சீதத னஞ்சொலுந் தாச ரேநீர்
மருவுவ தெங்கே யென்ன மற்றவா புண்ட லீகாக்
கருளசெயம பாண்டு ரங்க னமாந்தபண் டரிச்கென் றோத
நிருமா ளனைய கான்ஹே பாத்கிரை செபபு கின்றார். (எ)

நீரபுகல் பாண்டு ரங்க னழகெங்க ளிகழ்த்து கென்னச்
சோவறு கமல நாப னழகினைச சுருதி யாலும்
வேரிமுண டகத்தோ னுலும் விளம்புதற் கரிய தென்று
சாயரி தாசா சொல்லத் தாசிபத் திரியார் சொல்வார். (அ)

தாசரோ நீர்கொண் டாடத் தக்கபாண் டுரங்கன் றன்னை
வேகியான் சரண டைந்தால் விரும்புகிற் பானோ வென்ன
மாகிலார் மதுரைக் கூனி வணக்கமு மகிழ்ந்து கொண்டான்
ஏகிலாக் கண்ண னுக வெய்திய போதி லென்றார். (கூ)

ரானராஞ் சோகா மேள ரென்பவர் முதலி யோரைத்
தானருள் செய்து காத்த தயாநிதி பாண்டு ரங்கன்
அனதா லுன்னைக் காப்ப தரிதன்று மாதே யென்ன
ஞானமுண் டாகித் தாம்வாழ் நன்மனை விரைவிற் புக்கார். (ங)

தாய்தனை நோக்கி நான்பண் டரிதனைச் சார்ந்து மீள்வேன்
நீயிவ ணிருத்தி யென்று நிகழ்த்துசா துக்க ளோடு
மேயினள் வீணைகொண்டு விமலகீர்த் தனங்கள் பாடித்
தூயரோ டாடிக் கொண்டு தொடர்ந்துபோ யவிடஞ் சேர்ந்தார். (௩௧)

தளிதனிற் புகுந்து பாண்டு ரங்கனைத் தரிசித் தேத்தி
முளரியந் தாளில் வீழ்ந்து முகுந்தகோ விந்த நின்சீர்
தெளிகுந ருணாக்கக் கேட்டுச் சிறியவென் சாதித் தீமை
விளியவிட் டுன்னை நம்பி மேவினேன் சரணந் தாழ்ந்தேன். (௩௨)

ஆதலா லங்கி காரஞ் செய்தெனக் கருளல் வேண்டும்
நீதயா நிதியன் றோவென் றுணாத்தனர் நிமலன்பாத
மீதுதன் றலையைச் சார்த்தி விழியினீர் பனிப்ப நினறு
மாதுதி பலபு கன்று வதிந்தனர் சினக ரத்தில் (௩௩)

அப்படி யிருக்க வோர்நா ளொருதுரா சார னன்னா
மெய்ப்படி யெழிலைக் கண்டு வியந்திவள் போ ரு மு.னடோ
இப்படி மீதி லோர்பெ ணென்றுபே தரியை யாளும்
மைப்படி யுளமி லேச்ச மன்னவன் றன்பால் வந்து (௩௪)

வேந்தபண் டரியின் கோயின் மேவின ளொருபெ ணன்னாள்
மாந்தளி ரனைய மேனி வனப்பினை யென்சொல் கேனாள்
நீந்துத லரிதி யார்க்கு நிரம்பெழிற் கடலுட் பட்டால்
வாய்ந்தனை யறிதி யென்றான் மற்றவன் வியந்து சொன்னான். (௩௫)

தூதரை நோக்கி நீர்போய்த் துளவினேன் கோயில் மேவம்
மாதரைக் கொணர்க வென்ன மற்றவர் விரைந்து சென்று
ஸ்ரீதரன் கோயின் மேவுங் கருடதம் பத்தைச் சேர்ந்து
மாதவன் கீதம்பாடி வதிபவர் தம்மை நோக்கி (௩௬)

உனையெங்க ளரசன் றன்பா லுறுகென வுரைத்தானின்றே
சினகரம் விடுத்தங் கேநீ சேர்கசீக் கிரஞ்சே ராயேல்
நினைவலிந் தங்கே கொண்டு நேர்குவோ மென்று சொல்ல
அனையவ ராரியைத் தாழ்ந்து வருவெனென் றவருக் கோதி (௩௭)

மாதவன் கோயிற் கர்ப்ப கிரகத்துட் புகுந்து மன்னன்
றூதர்கள் வெளியே நிற்கச் சுவாமியை வணங்கிச் சென்னி
மீதுறக் கைகு வித்துப் புண்டலீ கவர தாமேற்
போதகந் தனக்கா பத்தைப் போக்கிய புனித சீலா (௩௮)

நின்னடித் தொழும்ப தாக நேர்ந்தவென் றன்னை வேந்தன்
றன்னிடத் துய்த்தி யேலுன் றனைப்பணி சாது சங்கம்
மின்னிட நகைப்ப தாக வினையுமே யறிகி லாயோ
என்னகற் றுதிகள் செய்யு மின்னுரை யினிது கேட்டு (௩௯)

கருணையங் கடலாங் கண்ண னுடனவர் கண்முன் றோன்றித்
தெரிவைதன் றவி தன்னைத் திகழுந்தன் றுடையிற் சேர்த்தான்
அருநிலர்ச் சகரோ டுற்ற சாதுக்க ளனைவ ருங்கண்
டருளினர் ஜயஜ யாவென் றுணாத்தனர் வியந்து நின்றார் (௪௦)

இன்னமும் பாண்டு ரங்க னெழிற் றொடை தனிலே யந்தக்
கன்னிசேர் குறிகாண் கின்றார் சேவைகாண் போர்க ளெல்லாம்
மன்னவ ருடலைக் கொண்டு போய்த் தெற்கு வாச லோர்சார்
துன்னுறப் புதைத்தார் கோயி லர்ச்சகர் துதிகள் செய்து (உக)

புதைத்தவவ் விடத்துப் போதே யொருதருப் பொலிந்த தாக
மதத்தகோன் றூதா கோயிற் குட்புக்க மாத ரொங்கே
இதத்தவர்ச் சகரோ யென்ன வெழிலிவண் ணன்க வானிற்
பதித்தனன் மாத ராவி யென்னலும் பதரித் தூதர் (உஉ)

உயிரிலா வுடலைங் காட்டு மெனவுடல் மரமா யுற்ற
தயலெனக் கேட்ட தூத ரதிசயித் தவ்வா றோமோ
மயிலனு டனைம றைத்துப பொய்புரை வகுக்கின் றீர்நீர்
அயிலுடை வேந்தன் றன்பால் வருகென வழைத்துச் சென்றார். (உ௩)

போமவ ரினிய கந்த பொடி யுடன் பிரசா தங்கொண்
டேமயல் கொண்ட வேந்த னிடஞ்சென்று நல்கலோடும்
ஆமதி லுரோமங் கண்டீ தேசென வனைய ரச்சம்
தான்மிகக் கொண்டு சாமி தலைமயி ரொன்று சொன்னார். (உச

வேறொரு மயிரொன் றேனில் வேந்துன்றன் டிப்பா னென்று
கூறிய வார்த்தை கேட்டுக் கோன்மயி ருண்டோ சாமிக்
கீறுசெய் முன்னர் சொலக மெய்யென வினையா கோயில்
காறும்வந் தறிக வென்ன வேந்தனுங் கடுகிச் சொன்னான். (உ௫)

நன்றுநா னழைத்த தாசி யெங்கென நடந்த தோத
இன்றதை யறிவோ மெனன வெய்தினன் றொடர வன்னார்
துன்றினர் சாமி தன்னைப பலவகை துதித்து ரோமம்
ஒன்றநீ யறியேல யாங்கள் மடவதா மெனவு ரைத்தார் (உ௬)

உடன்வரு மரசன் கோயிற் குட்புக்குச் சாமி தன்னைத்
திடமுட னேக்கும் போது சீதரன் மகுடத் தின்கீழ்ப்
படிசுரு ளுரோமங் கண்டு பயந்தன னுகிமற்றை
வடிவுடன் கவானி லுள்ள குறியுங்கண் டுமை கிழ்ந்தான். (உஎ)

பலவகை துதித்துப் பாதம் வணங்கினன் பகர்ந்த வண்ணம்
இலகுறக் கண்டே னென்ன வர்ச்சகர் தமக் கியம்பி
நலவிழி களிலா நந்த நீர்வர நங்கை யிந்தச்
சலசலோ சனன்க வானிற் சாரவெத் தவஞ்செய் தாளோ. (உஅ)

என்றனன் வியந்து சாமி யினையடி தழுவி யேத்தி
நன்றுகொண் டாடி மாத ருடன்மர நயந்து கண்டு
பின்றையா னுணரா தேசெய் பிழையொறுத் தருள்க வென்று
மன்றலந் துளவோன் பாதம் வாழ்த்தினன் னார்போய் வாழ்ந்தான் (உ௯)

உடலுறு மிடத்தி லுற்ற மரமின முளது காணக்
கடவதாய் வானோர் மற்றுங் கலந்துள மரங்க ளோடு
படர்சிலை யாகி யங்கே பரவின ராய தன்மை
திடமுறச் சேட னுலுஞ் செப்பொணு தென்ப மாதோ. (௩௦)

ஆக சரித்திரம் ௩உ க்குச்செய்யுள் ௬ளா௬௩அ.

தாசி கான்ஹே பாத்திரர திருவடிகளே சரணம்.

முற்றிற்று.

தாமாஜிபண்டிதர்சரித்ரம்

பேதரிமா நகராளு மவிந்தர்பிரான் மங்களவே டப்பேர் பூண்ட
நீதமிகு வளம்பதியைத் தனதான்கைக் குள்ளாக்கி யதற்கு நேரில்
ஸ்ரீதரன்றன் பஜனையிலே சிறந்தவராய் மனம்விரக்தி திகழ்வோ ரான
சாதுவெனுந் தாமாஜி பண்டிதரா லதிகாரந் தழைக்க வைத்தான். (க)

பண்டிதர்தங் குடும்பமுட னவ்வூரி லிருந்துதம்மாற் பார்க்க லாக
மண்டதிகா ரந்தனைச்செவ் வேடத்திக் கொண்டுதினம் வருத லான
தொண்டருக்கு மதிதிகட்கும் பூசையன்ன தானமிகச் சுரந்து நல்கி
விண்டுபஜ னையுஞ்செய்து வெகுகாலங் கழித்தினிது மேவு நாளில். (உ)

பஞ்சமிக வந்ததனாற் சிவகோ டிகளெல்லாம் பசிபொ ருமற்
றுஞ்சுதலா வதையன்றிச் சோறுணக்கிட் டாதுமிகு துன்ப நேர்ந்து
நஞ்சுறுகா லத்திலுயர் பண்டரியி லிருந்தொர்மறை நல்லோ னிந்த
விஞ்சுபுகழ்த் தாமாஜி பண்டிதர்வாழ் வீட்டிற்கு மேவினனே. (ங)

இன்றுநமக் கமுதுதப்பா தேகிடைக்கு மென்றுபசி யாலி னைத்துத்
துன்றுமறை வேதியனைப் பண்டிதாசத் பாவமுடன் றொழுது நீர்போய்
நன்றுபுன லாடவிரை வாய்வருக வமுதுணற்கு நன்கென் றோதச்
சென்றுமறை வேதியனும் புனலாடிப பண்டிதர்வாழ் மனையைச் சேர்ந்தான். ()

வந்தவுடன் சன்மானஞ் செய்தொருதம் பந்தியிடை வதிய வைத்து
முந்தபல விதமான வுத்தமபோ ஜனம்படைத்து முயல்சங் கற்பம
நிந்தனையில் லாதுபுரோ கிதர்கூற வேதியரை நோக்கி நீவிர்
நந்தவிலாப போஜனஞ்செய் யுங்களெனப் பண்டி தர்தா நவிலும் போதில். (ரு)

பண்டரியி லிருந்துவந்த வேதியன்கண் ணீர்பெருகப் பரித பித்துக்
கொண்டுறுதல் கண்டுசெக லருந்திகைக்கப் பண்டிதர்முன் குறுக வந்து
விண்டடிய நீநீரோ னழுகின்றீ ரெனக்கேட்க வேதி யன்றான்
அண்டெனது குடும்பமெல்லா நாலுநா ளுபவாச மானதாலே. (சு)

இங்குணும்போ தவர்நினைவு வந்தழுகின் றேனென்று னென்னக் கேட்டுப்
பொங்கழலி லிடுமெழுகு போலுருகிப் பண்டிதர்மற் றவனைப் போற்றி
நுங்குடும்பந் தனக்காண்டுக் குறும்பொருள்க டருகின்றே னெனது வன்று
மங்குதலில் லாதுசெய்து போஜனமுண் பித்தெவரு மகிழ்வ தாகி. (எ)

தக்கணைதாம் பூலமது பெற்றெவரு மாகிமிகச் சாற்றிச் செல்ல
மிக்கதொரு பண்டரியி லிருந்துவந்த வேதியற்கு விளம்பு மாறே
தொக்கபொதி களிற்றுனி யங்கனக்கச் சுமையேற்றித் தொடர்ந்து கொண்டு
புக்குமனை யிடைச்சேர்த்து வருகவென வூழியர்க்குப் பொருந்தச் சொன்னார். ()

ஊழியர்தாங் கொடுபோந்து பண்டரியின் மேவவங்கே யுற்றோ ரெல்லாம்
சூழுறவந் துற்றவெல்லாஞ் சுறையா டினர்கொண்டு சுமந்து சென்றார்
வாழ்வருளத் தாமாஜி வடிவாகிப் பாண்டுரேங்கன் வந்தா னென்று
தாழ்வறுசீர் மறையோனு லூழியராற் றடைசெய்யத் தகாத தாகி. (கூ)

ஸ்ரீ பக்தலீலாமிர்தம்.

கிடைத்தனவு ராரிகொள்ளக் கூகூவென் றலறிபழு கின்ற பார்பபான்
உடைப்பொருளோ விவையெனனப் பண்டரியிலுள்ளவர்க ளொருங்கு கூடிப்
புடைத்தழுகின் றேயுனக்கித் தானியங்கள் யார்கொடுத்தார் புகறி யென்னப்
படைத்தபுகழ்த் தாமாஜி பண்டிதராற் கிடைதததென்று பரிந்து சொன்னான்.()

யான்செய்வினை தானியங்க ளெலாங்கொடுபோ யிற்றேயென் றிரங்கிப் பின்னு
வான்செய்புகழ்த் தாமாஜி பண்டிதர்பாற் றிரும்பிவர றுமை யாலே (ம்
ஊன்செயுடம் பினைத்தமறை யோரெல்லா மவன்பின்னே யொருங்கு கூடி
மீன்செய் கடல் போலொலித்துத் தாமாஜி பணடி தர்வாழ் வீட்டைசு சூழ்ந்தார்

வந்துநிரம் பியதுகண்டு பண்டிதரம் மறையோர்க்கு வணக்கஞ் செய்ய
முந்தியவே தியரெல்லா மாசிசொலலி யாமுழுது மிடியின் மூழ்கி
நைந்துயிர்போங் காலமதா னீர்சிர வுதாராதயா நலமுள் ளோரிர்
நந்துதலில் லாதுசமா ராதனஞ்செய் பவரென்று நவிலக் கேட்டு. (ஈஉ)

அடைந்தவெங்கள் பசிநோய்தீர்த் தருளுமென வவர்சொலுந்தி னவார்த்தை கே
மிடைந்தபுகழ்ப் பண்டிதரங் கவர்களேநன் குறவிருத்கி மெலிவு றேன்மின் ட்டு
குடைந்துவண்ட ரிளையோடு மலர்த்தலஞ்சூழ் பண்டரிவாழ் கோபா லன்முன்
உடைந்துறசசெய் பசிநோய்தீர்த் தருளுவா னென்றுமனைக் குட்பு குநதார்(ஈகூ)

தமதுதர்ம பத்தினியை நோக்கியன்னங் கிடையாமற் றளர்ந்து வாடி
நமதுபண்ட ரிக்கணுள்ளார் வந்துமொய்த்திங் கிருக்கின்ற ரவர்க்கு நங்காய்
உமதுகுறை தீர்ப்பான்கோ பாலனென்று சொல்லிவநதே னுறுகண டீரா
தெமகிடத்தி லொன்றுமில்லை யெனமறுத்தா லவர்களெல்லா மிறந்து போவார்.

ஆதலா னம்மிடத்திற் றானியங்க ளேதுமில்லை யளிததற் கிப்போ
தேதுசெய்து மெனவினவக் கற்பின்மிக்கார் கொழுநர்முக மினிதி னோக்கி
நாதரொயெவ் விதத்தேனும் வந்தோர்தந் துயாதீர்த்த னலனென் றோத
மாதரார் தமைநோக்கி மன்னனுறு பொருளுளது வழங்க லாகும். (ஈரு)

வழங்கிலென துயிர்போகும் போனலிங் கிவாகளெல்லாம் வாழ்வ தாகும்
முழங்கிவர்தம் பொருட்டெனுயிர் விடுதன்மிக நன்றென்று முன்னுகின்றேன்
கழங்குபயில் கைமானே யிருத்தியென வெளிவந்து கலந்து மொய்த்துத்
தழங்குமறை யோர்முதலோர் தங்களைக்கூய்த் தானியவைப் பதனைச் சார்ந்தார்

கதவுதிறந் துங்களுக்கு வேண்டுவகொள் ளுங்களென்று கழறி விட்டார்
பதறிவந்தோர் கொள்ளைகொண்டு பண்டிதரை மிகவாழ்த்திப் பகரோர் மாதம்
மிதமிலதாய்க் கொடுசென்றார் பஞ்சத்தால் வருந்துயிர்கள் மிடியுந் தீர்ந்த
நிதமுமரி பஜனைசெய்து பண்டிதர்கண் ணனைமறவா நினைவோ டுற்றார். (ஈஎ)

வேறு

வழுவலி லரசன தாக வாய்பொருள்
முழுவதுங் கொள்ளையின் முடிய விட்டதோர்
பழுதறு பண்டிதர் தமக்குள் ளேபணி
கெழுமிய வொருவனுற் கிளர்ந்த தோதுவாம். (ஈஅ)

பண்டிதர் பார்த்திபன் பொருளைப் பல்படி
கொண்டுபோ கக்கொள்ளை விடுத்தல் கொள்கையோ
அண்டிய யான்சும்மா விருக்க லாகுமோ
[illegible] வேவிடை பொறுப்ப னேவெனு. (ஈகூ)

எணணிலான் பொருளெலாம் போன விவ்வகை
அண்ணலுக் கறிவுற வளாந்த னுப்பினன்
நண்ணிய வதுதெரிந் தவிந்தர் நாயகன்
ஒண்ணுமோ விதுசெய வெனவு ருத்தனன். (உ௩)

எனதரு ளாணையில் லாம லிங்ஙனம்
வினைபவன் றனதுயிர் வதைத்தல் வேண்டுமென்
றனையவர் தமைப்பிடித் தணுக விரைவாத்
தனதுரைத் தீட்டொடு சார வேவினான். (உ௪)

பண்டிதர் பால்லினைக் கடித்துப் பார்த்திபன்
கண்டனைக் கீட்டினைக் காட்டி நீர்லினாடி
அண்டுதல் வேண்டுமா லரசன் பாலெனக்
கொண்டன னேவிடக் கடுத்துக் கூறினர். (உ௨

கூறினு லீரர்கொற் கொட்டுக் கோமகன்
ஆறுசெ யாணையின் பாய மடைந்திடத்
தேறினர் பண்டரி சேர்ந்து நாதனை
வீறினை யடிதொழு தேக வேண்டினர். (உ௩

வீரரும் கின்னுரை விளம்பிக் கொண்டுதாம்
சீரரி பண்டரி புரத்தைச் சேர்ந்தனர்
சார்தரு சந்திர பாகைத் தன்புனல்
ஆர்வமோ டாடினர் சோயி லன்மினர். (உ௪)

சன்னிதிக் கருடதம் பத்தின் சார்புற
மன்னினர் வணங்கினர் செங்கன் மேல்வடி
பொன்னினு யகனது பாதப் போதினைச்
சென்னிமேற் சேர்த்துக்கை குவித்துச் செப்புவார். (உ௫)

ஞானநல் லுருவபொன் னாத நாடுறும்
ஊனத யானவா பத்தைத் தீர்ப்பவ
வானவர் நாயக வெனவ முத்தினர்
மான்மணி மேனியை மகிழ்ந்து புல்லினர். (உ௬)

சென்னியின் மேற்கரஞ் சேர்த்து நின்றுமுன்
உன்னது சேவையென் முடிவி லுற்றதால்
என்னது பவம்பரி சுத்த மெய்திய
தன்னது முனதரு ளாமென் றோதினர். (உ௭)

நாதன துருவெலா நயந்து நோக்கினர்
ஆதரம் பெருகவுள் ளமைவு செய்தனர்
காதலிற் கண்கணீர் ததும்பக் காறொழாப்
போதுகே னெனவிடை கொண்டு போந்தனர். (உ௮)

திருமக ணிலமகண் முதல தேவிமார்
மருவுறுங் கோயின்முன் வந்து நின்றுமுன்
கருணையம் பிராட்டிதன் கமலத் தாள்களை
வெருவுற வணங்கினர் வேண்டு கின்றனர். (உ௯)

பிரமருத் திரேந்திரர் பேண நீயுமோர்
வரனது கருணையே வடிவ மாயினை
தரமதா கியதிரி புவனந தாங்குவாய்
உரனிலே னுன்வயி னுளாபப தென்னெனு (௬௧)

மற்றைய தேவிமார் தமையும் வந்தித்துச
சொற்றனர் துதிபல சொல்லிப பின்புமுன
முற்றமார் வினதைதன மைந்தன் முன்னுறீஇப
பொற்றுணை யடிகளை வணங்கிப போற்றுவா. (௬௨)

தலைசிறை வாலுட லென்னத் தக்கவே
நிலைகுலா மறைகணின் மேனி லாவுவோன்
அலைகுலா யதில்வள ரமல னுனபோ
திலையுனை யலதுவே றுளதிற் கேய்வதே (௬௩)

உளத்தினுக் கமைவதென் றுற்றுப போற்றினோ
களத்துவெண ணிலாவணி கனக மேனியான
வளத்துநீள் கோயிலை விடுத்து மாருதி
விளக்குநீள் கோயிலை மேவிப போறறினா. (௬௪)

மேவிய வுயிர்க்குயி ராய மேலவன்
ஆவியைக் காணவல் லவனென் றல்லவோ
தீவினை யறநினைச் சேவிப பார்கள்சஞ்
சீவிதந் தருள்சிர ஞ் சீவி யேயெனு (௬௫)

அங்குநின் றும்புறம போந்தம் மன்னவன்
வெங்கடு வீரரோ டேக மேவினா
அங்குபண் டரிநகர்ச் சனங்கள் யாவரும்
பொங்கினர் கண்டனர் பொருமி விம்மினா (௬௬)

விழியினீ ராறெனப் பெருகி மேலெலாம்
வழிவுற வெங்கடம் வறுமை நோய்தெறீஇ
அழிவதில் லாமலே யாவி காத்தவர்க்
கெழிலிவண் ணன்செய லென்னை யெய்துமோ. (௬௭)

என்றனர் பற்பல வியம்பிச் சூழ்ந்தனா
துன்றினர் வரவிவர் தொழுது பண்டரிப
பொன்றிரு நகாவலம் போநது மன்னன்பா...
சென்றனர் கண்ணனை யுளத்திற் சேர்த்திடே. (௬௮)

வேறு.

இன்ன வாறிவ ரேகுமுன் னேதயை
துன்னு பண்டரி நாதன்று ணுக்கெனப
பன்னு பண்டிதர் பற்றறச் செய்திடா
தின்னு நானிங் கிருக்க வமையுமோ. (௬௯)

மோன மாயிவ ணெய்திடின் முன்னையோ
ஆன வன்பர்கள் பாலனன் யாதுமில்
தீன ரக்ஷக னென்பெயர் சேருமோ
ஈன மெய்திடு மப்பெயர்க் கென்றரோ. (௭௦)

அம்ப ரம்பழு தாகுத்த லையறக்
கம்ப லச்கயி றுக்க முத்தினில்
சமபு கோவண நாலம லினமாய்
வெம்பு மோர்தச மகையில்வி ளங்குற. (சவ)

அமர களிற்செரு பாரவ பாண்டிதர்
பெருமது கேட்டிநி சமுதலி னாதந்தரம்
பமகொள் பத்திர முங்கையிற் பாங்குற
பமவி சீலமவ ழமலெ முந்தனன. (சக)

வெட்ட மானென வேடங்கொ ளடெதுவே ற்
கிட்ட நினறுகி ளாகம லாசனி
முட்டி லாவருண் மூர்த்தியி தென்னைநீ
பிட்டு நாணம்வி ளங்குகின் றுயென்றாள் (சஉ)

தேவ தேவன்றி ருமக டன்னைநீ
ஏவ தொன்றறி யாயுன தன்பினைக்
காவ லன்பிலக் கண்டனை செய்வதற்
கேவ லாளர ழைத்தன ரேகுவார். (சங)

சமம தூரியுள் ளார்நலி வைத்தெ ய
கொமமை யேரக்குறு ஓங்குதெ றுபபடுக
கம்மை யாயது நாணமெ னக்கில
கம்மை நமவயிற் சாத்தினா சாபிலே (சச)

மன்று சேர்பொரு ளெய்திய சாளிகை
மன்று தனறலை மீதுற நண்ணவே
சென்று பேதரி மாநகர்க் செம்மறன்
முன்றி லெய்தி வரவுமொ ழிந்தனன். (சரு)

வாயில சாப்பவர் சொல்லவம் மன்னவன்
மெய வன்றனை மேவுக வெனனலும்
போய ழைக்கபபு குந்துமுன் னேசலாம்
ஏய வேசெய்து நிற்கவென் னென்றனன. (ச௩)

பண்டி தர்தரு பதிர மேயிது
கொண்டு வந்தது கோனுன்பொ ருள்களே
கண்டு கொள்கெனக் காவலன் கண்ணெதி
அணடு வோரினெ முத்தும நிந்தனன். (ரு௦)

மெய நின்பெயர் யாதென வெவ்வரா
பாய லன்விடோ பாநாக னென்றனன்
ஆய பத்திரத் தாகிய தென்னெனில்
ஏய பஞ்சம தில்லிலை யேறவே. (ரு௧)

தானி யங்களெ லாம்விலைக் குத்தந்து
மேனி றைந்தவி ராகனெல் லாம்பையு
ளேநி ரம்பவ டக்கியென் வெட்டியான்
பானி னக்கனுப் பப்பட்ட தாதலால். (ரு௨)

முழுதுங் கொண்டுர சிதிமு றைப்படி
யெழுதி யுய்க்கவெ னக்கென்றி ருபபதைப்
பழுதில் மன்னவ னோர்ந்துப டர்பொருட்
குழுவ னைத்துந்த ருகெனக் கூறினன். (௧௫)

வெட்டி யான்விரை வாகப்பொ ருட்பையைக்
கொட்டி யெண்ணிக்கொ ளுமென வைத்துளங்
கிட்டி நின்றவ ரெண்ணிக்கி டைபாது
முட்டி லாதுகொண டாரர சன்முனே (௧௬)

லக்கத் தைம்பத்து நாலாயி ரமெனத்
தொக்க தானவி ராகனெ லாந்தொகத்
தக்க தோவொரு பையெனத் தானெனர்
மைக்க ரும்புயல் போல்பவன் மாயையால். (௧௭)

எண்ணி யெண்ணிக்கை யோசலிப பொத்திட
நண்ணு றும்பொருள் யாவை ப நலகின
ஒண்ணி றப்பையைப பொக்கிலத் துப்பொ
அண்ண லாலையி ஸ்லமை வாரபன (௧௮)

கன்ன டன்கிழக்க ணக்கனெ ழுகிய
சொன்ம திபபனிற றுதரை யேலிடினன்
நன்ன யத்துநீ நலகுவ தோரகிலேன்
என்ன நன்மையெ ழுகிய பின்னரும். (௧௯)

செல்ல வேண்கடி தா லைகள்செல் லாயின
புல்லு கொனறுர சிதுமபொ ருநதவே
ஒல்லை நீட்டினன் றந்துபால் லக்குடன
பல்வ ளங்களுந் தந்தனன் பாரத்தபல. (௨௦)

வெட்டி யானுக்கும் வேணடுவ தருதுநீ
கிட்டு மங்கள வேடமெ னக்கிளர
மட்டி லீசனன் றென்று மகிழவுடன்
விட்ட பண்டிதா வாழமனை மேவினன். (௨௧)

மன்னன் றந்தவ ரிசையெ லாமனை
துன்ன வுய்த்துர சிதுந்தெ ழுததகும்
பொன்னெ னத்தகு பொற்பினர் தம்வயின்
நன்ன ரங்கையி னல்கின னேகினன். (௨௨)

பண்ட ரிநின்று வந்தவப் பண்டிதர்
அண்டு வீரரோ டண்மினர் பேதரி
மண்ட வேந்தன றிந்தெதிர்வந்தனன்
கண்டு ளன்புக ளிந்துத ழுவினன். (௨௩)

நீர ணுப்பநி ரம்புபொ ருள்கொடு
சார வந்துத ணந்தரு வெட்டியான்
நேரொ திர்ந்தில னேவுமை நேர்ந்தியான்
நீர நல்கும்ர சிதுட னென்றனன். (௨௪)

என்று பண்டித ரேயெனக் கின்பொருள்
துன்ற ரீரொழு தும்பத்தி ரந்தனை
நன்று காண்கென நல்கினன் பண்டிதர்
அன்ற தாலமை வானத றிந்தனர். (சுஉ)

நானெழுதிய தோவிது நன்றுநன்
றுனை காரிய மையவிவ் வையகம்
பொன கங்கொள்பு ராதன பொய்யிலார்
ஞான நாயக வென்றுந வின்றனர். (சுக)

பொன்னின் மாமகு டம்புனை யுந்தலை
தன்னி லேபழங் கந்தைத ரித்தனை
மின்னு செம்மணி மாலைமி ளிராகணம்
பன்னு கம்பளப் பாசந்த ரித்தனை (சுஉ)

சங்கு சக்கரந் தாங்கிவி ளங்கிய
செங்கை யிற்றடி சேர்த்தினை தேசிக ப
பைபங் லிங்கமு டுத்தனை பற்றினை
மங்க ழுக்கும லிநோவ ணததையே (சுரு)

தேவா தாழுந் திருவடி யாகிய
பூவி லேசரு மச்செருப புபபுக
மேவி னுய்வினை யேன்பொருட் டிற்றகாப
பாவ மேவிய வாரதைப கர்ந்தனை. (சுச)

நிலையில் காமநி ரம்படி யேனொரு
தலைக டுக்கத்த னப்பைசு மந்தனை
அலைகு லாவிய வாழியின் மேலோரால
இலையி லேதுயி லேய்புரு டோத்தமா. (சுரு)

பற்ப நாபப சுந்துள வம்புனை
பொற்ப பததரை யென்றும்பு ரபபவ
நிற்ப தாகிநி லாவியொர் பண்டரிக்
கற்பகக் கனி யேசுவைக் கற்கண்டே (சுசு)

எனப்பி தற்றின நோங்கினர் கண்கணீர்
துனக்கு ரற்கம்ம நின்றுது ழாய்முகில்
வனப்பி னிற்கருத் துற்றும யங்கினுர்
நினைப்பி னைக்கண்டு கொண்டநி ருபனே. (சுஎ)

ஆதி யாவரு மாச்ச ரியங்கொடு
சாத ரூபந்த னைக்கொடு வந்தவன்
மாத வன்மது சூதன னேயெனத்
தீதி லாதுதெ ரிந்தில முன்னையே. (சுஅ)

சாற்று மத்தொகை யாவுமொர் சாளிகை
ஏற்ற தோதலை தானவை யேற்குமோ
தேற்ற மேதெனத் தேர்கிலம் பண்டிதர்
ஆற்ற லானத வத்திங்ங ஞயதே. (சுஙு)

என்று தேறியி றைஞ்சிப்பு கழந்திட
நின்ற பண்டித ரோவென்னி மித்தமாய்
மன்ற லந்துள வோன்வ ரலாயதால்
நன்ற தன்றித்தொ ழிலென நாடினார். (எ)

வேந்த னேயெனக் காகவி தொழில்
ஆந்த கைத்ததன் றூதலி னீவிடை
போந்த வெற்கரு ளென்றுபு ரன்றிட
எந்தல் கேட்டங்கி யமபுகின றூனரோ. (எக)

கேளும் பண்டித ரோகிள ரும்மல
ராளி னுதனும் மாளென வந்தனன
நீளு ஞானத்தி னீர்நிம லன்றனைக்
கோளுங் கண்களிற் காணக்கொ டுத்திரோ (எஉ)

ஆத லாலுமைப் போல்பவ ராருளா
தீத லாதெந்தி றத்திடை நீருறல
காத லேதொழில கைக்கொண்டி ருமென
மேத கச்சொல்லி னுன்மிக வேண்டினான (எங)

வேண்டல் பண்டிதர் வேண்டில ராகியப
பாண்டு ரங்கன் பதிக்கினி தெய்திஞ
ஆண்ட மாலைக்கண் டார்வமிக கன்பினிற்
பூண்டு தாள்களைப் போற்றிபபு கலுவார. (எ)

தேவ தேவதி ருமக ளுயக
பாவி யென்பொருட் டாகவொர் பார்த்திபன
மேவ வைக்கண டைந்துன்வி ளங்குறு
சேவை தந்தனை சேவித்தி லேனெனு. (எரு)

கண்க ணீருகப் பாதங்க ழுவினர்
மண்கொள் வாமன நின்னைம றக்கிலா
தெண்கொ ளும்மெனக் கேனெதிர் தோன்றிடா
தண்கொண் மேகவு ருக்கொடு தானெனு. (எ

உற்ற பண்டித ருண்மைதெ ரிந்தவக்
கொற்ற வன்பண்ட ரிவந்து கோதினும
பற்ற தாகப்ப ரமனைக் கண்களால்
மற்றுங் கண்டுமெ கிழவ ருள்கெனு (எஎஎ)

வேண்டல் செய்யவி ளக்கஞ்சு டர்மிகத்
தூண்டல் செய்தெனத் தோமறு பண்டிதர்க
காண்ட மாலின்ன ருளுருக் கோனெனைக்
காண்டல் வேண்டுங் கருத்துவ ளர்ந்ததே. (எஎ)

காதல் விஞ்சின ராகிக்க மலக்கண்
மாத வன்றனை வாழ்த்தினர் பன்முறை
ஸ்ரீத ரன்முனர்ச் சென்றவு ருவுடன்
போதல் செய்தனன் மன்னனும் போற்றவே. (எசு)

கண்டு பணமதர் கண்ணரி னதருள்
மண்டு கின்றதிவ் வண்ணம தோவெனப்
பண்டரீக பதங்களைப போற்றலும்
தொண்டர் தம்மைத்த ழிஇத்தொழப போயினன். (அ)

போன பின்பர சன்புகழத் தொண்டனா
ரான தேசிக ராகந யந்தவர்
பான லம்பெறு பண்பில ரைச்செலத்
தேன லம்புசெ ழுந்துள வோன்றொண்டர் (உக)

சூழும்ப மும்வரக் கொண்டர சாலவரும்
இடும்பை யெதுமி லாதருள செய்தவன்
நெடும்பொற் பாத நினைவு விடார் விண்ணைத்
தொடும்பொற் கோபுர பண்டரி துன்னினர் (அஉ)

இனனாகிய பண்டிதர் சீரெலாம்
துனனு பண்டரி யோர்தெரி வித்துதி
பன்ன நாம பஜனைசெய் துற்றனர்
மன்னி ராவும் பகலும்வ ழாமலே. (அஉ)

ஆக சரித்திரம் ௩௩க்குசெய்யுள் ௪ஆசகஉ௬.

தாமாஜிபண்டிதர் திருவடிகளே சரணம்.

முற்றிற்று-

மிருத்யுஞ்சயபக்தர்சரித்திரம்

சாந்தப மணியென நாமஞ் சாற்றுற
வாய்ந்தவன் பேதரி நகர்க்கு மன்னனாய்
நோந்துள வவிந்தனந் நகரி னீள்பகல்
சேர்ந்தர சாண்டுவாழ் தினத்தி லோர்தினம். (க)

தன்மனை யாளொடு தனது மாளிகை
மன்னுமே லுபரிகை வதிந்து மான்மதம்
துன்னுசந் தனகந்த புட்ப முந்தொக
நன்னயச் சுகசல்லா பத்தி னண்ணினான். (உ)

மனையவ ளொடுமுதிர் வாழைத் தீங்கனி
தனையுரித் தினியசர்க் கரைக்கு ளேயதை
நனிமிகத் தோய்த்துண்டு நண்ணுந் தோல்களை
இனிதெதிர் சாளரத் தேயெ றிந்தனன். (௩)

எறிவதிற் கீழ்விழுந் தோலெ லாமொரு
வறியவன் கண்டெடுத் தொடுத்து வாய்பபெய்து
நறியதென் றுண்பதை நன்கு கண்டனள்
வெறிகம ழலங்கலுழ் வேந்தன் றேவியே. (௯)

கண்டதைக் காவலன் றனக்குக் காட்டலும
மண்டல வேந்தனிவ் வறிய னெபபடி
அண்டினன் காவல்சே ரகத்து ளேயெனக
கொண்டகோ பத்தொடு கூவி னனரோ. (௧௦)

காவலர் தமைவரக் கண்டிக் கள்வனிங
கேவர விடுத்தவர் யாரொன் றெற்றினுன
ஆவயின் வறியனை யவர்கள் கைக்கொடு
நோவுகை சாடினா னொருக்க மற்றவன். (௧௧)

அடிகளைப் பொறுத்தன னகைக்க லாயதை
முடிகொள்கோன் கண்டனன் வியந்து முனனுறத
தடிகிற வீரரைத் தடுத்துத கினனைக்
கடிதுதன் முன்வரக கண்டு கூறுவான (௧௨)

இவ்விடை ஒருமுனைப பிடித்தென் னேவலா
நைவகை செய்திட நலிவு ருதுநீ
எவ்வகை சிரித்தனை யியம்பு கென்னலும
அவ்வர சன்றனக் கறியக் கூறுவான (௧௩)

உரித்தெறி தோற்சுவை யுணலி னேயது
மரித்திடத் தக்கதோர் வருத்த முட்சுவை
தெரித்தினி திருக்குநீ சோவ தேதெனச
சிரித்தனெ னைனப்பினுஞ் செபபு கினறனன. (௧௪)

நின்மனைப புறம்புநா னேர வின்னது
துன்னிய துள்ளுறு முனக்கென் சூழுமோ
என்னலும் விரக்திமிக் கெய்தி யேநதருன்
பொன்மனை விடுத்தனன் புறம்பு போநதனன. (௧௫)

வேறு.

அரைசோடு மனைவிமக்க ளானவெலாம வெறததுவன மணுகி யோபபால
தரைசார விருந்துதெய்வந் தனைபபணிப்ப தெவவாறு ஐனனாந கிநது
கரைசேர்வ தெவ்வாறு கருத்தறியா வெனகுவழி காட்டு மாசான்
உரைசார்வ தெவ்வாறென் றெணணியங்கே சிலகால முழலுங் காலை. (௧௬)

பண்டரியி லாடியெகா தசித்தினததி லரிசேவை பணணற் காகத
தொண்டர்சில ரவ்வனத்தின் வழியாக மிருதங்கந் தொனிககத தாளம
மண்டுறயாழ் வீணைபல வாசிக்க ஹரிநாமம் வழுததி யேத்திக்
கொண்டொருவர்க் கொருவர்தழிஇ வணங்கியன்பு பெரிதூறக குழுமி வநதா

கருடனெடுங் கொடியோடு போதுஉதைக் காவலன்ருன் கண்டு சாரவோரா
அருகில்வந்துமுன்வீழ்ந்து பணிந்தெழுந்து சாதுசங்கத் தன்பு கூரந்து
மருவுமின்றுசுதினமிந்த வகைவருவார் தமைக்காண வாய்த்த தாலென
அருளுமனத் தொடுகூடி யவர்சேரும் பண்டரியூர்க் குவந்து வந்தான். (௧௭)

வந்துநிலாப் பாகைதனிற் றோய்ந்துபுண்ட லிகர்தமையும் வணங்கிப் போற்றி
[illegible]ந்தெடுங் கெத்திரத்தை வலம்வந்து கோபால னமருங் கோயில்
முந்துநின்று சாதுஜனஞ் செயுநாம கீர்த்தனத்தை முயன்று கேட்டுப்
[illegible]மறு கோதமையும் பணிந்துஒரு மானந்தம் படிநது சொல்வான். (உச)

பலகீர்த்தம பலதெய்வங் களைக்கண்டேன் கேட்டேனிப பாரி லிந்த
[illegible]லேகொளும்பண டரிபோலெங் கனுமில்லை நிலாத்துண்ட நேர்ந்து மூழ்கின்
[illegible]லைமபி மானம்விட்டு மகிழ்விலொரு ருக்கொருவர் வணங்கச் செய்யும்
[illegible]லவறுதுற் புத்தியுள்ளோ ருயினும்பண் டரிசேரி னுகித ஞக்கும். (உரு)

[illegible]ப்விதநன் மையைச்சேர்ந்த தீர்த்தநல மகிமையையா ரிசைக்க லாகும்
செய்விதெனப் புளகரும்பிக் கருடதம்பத் தருகில்வந்து சென்னி தாழ்த்தான்
அவ்வியற்கை மயாதுக் களைவணங்கித் தழுவியபின் பழகார்ந் துள்ளே
[illegible]ய்ய [illegible]ப்துடனே செங்கலின்மே னிலவுசெழுஞ் சோதி தன்னை. (உசு)

[illegible]னகளிகூர்ந் துறுநோக்கித் தழுவியிரு தாட்கமலங் களிற்கீழ் வீழ்ந்து
[illegible]ன்கொளும்வா மனபகித பாவனவுத தமபுருட வரகோ பால
பணகொள்கவை யாமிருடி கேசபரந தாமபாண் டுரங்க பார்க்கத்
[illegible]ணகொளரு ளுருவவுன திசைகேட்டு வந்துபைம்பொற் சரணந் தாழ்ந்தேன்.

[illegible]சுகரக்கை யாவுனது வடிவென்மனந் தனில்விளங்கித் தழைக்கச் செய்வோர்
பக்கல்கிடை யாதுழல்கின் றேனுணர்த்தும் போதகரைப் பார்ப்ப தாகித்
தककபம் யெனதுமனோ ரதங்கூட நீயேதண் ணருள்செய் தாள்வாய்
[illegible]கிக்கதிது செயுமளவும் விடேன்கோயில் வாயிலென வேண்டி வீழ்ந்தான். ( )

வீழ்ந்துஜல பானமுதல் வேண்டாதங் கேகிடக்க விரும்பி வேதத்
தாழந்தபொரு ளாம்விமலன் மூன்றுநா ளிரவிலவன் கனவில் வந்து
சூழ்ந்தகலி யாணபுரத் துறைசகஜா னந்தசுவா மிகள்பாற் சென்று
வாழந்திடநல் லுபதேசம் பெறுகெனவி வேகசிந்து வழங்கிப் போனான். (உகூ)

போனவுடன் கண்விழித்து வேந்தனரு கேயுறுபுத் தகத்தை நொக்கி
ஞானஜிவே கசிந்திதுவோ வெனவியந்து பாண்டுரங்க நாத ஞன
கீனதயா ளன்கருணை யாலென்னைப் பாலனஞ்செய் தானென் றெண்ணித்
தானதையே காந்ததலந் தனிவிருந்து படித்துமன னஞ்செய் காலை (உய)

கனவுதனை நினைந்துகலி யாணபுர மேகலந்து கமலக் கண்ணன்
அகைவடி களைவணங்கி விடைகொண்டு குருவிடஞ்சேர்ந் தவரைத் தேடப
புனிதரிலா திருந்ததிலுற் பண்டரிக்கு மீண்டுவந்து பொருந்து நாளில்
[illegible]னியகுரு கார்த்திகையே காதசியிற் பண்டரிவந் தெய்தி னாரோ. (உக)

எய்தியதே சிகாதமைக்கண டுறுகனவி னியலோத வினிது கேட்டுப்
பொய்தவிருங் குருமகிழ்ந்து வேந்தனுக்கங் குபதேசம் பொருந்த நல்கி
மெய்தரும்பே ரதுமிருத்தி யுஞ் சயனொன் றேவிளங்க விளம்பப் பெற்றோர்
மைதவிர்நா ரணபுரத்தை யணுகியங்கே கேட்டதனை மனனஞ் செய்து. (உஉ)

தெளிந்துசா க்ஷாத்காரஞ் சேர்ந்துவிஞ்ஞா னத்திதியிற் றிகழு நாளில்
மிளிர்ந்தவவ்வூ ரினிலொருஙு கமர்வரா யரெனநலம் விளங்கு பேரார்
ஒளிர்ந்தமிருத் தியுஞ்சயனாக் கண்டுசர ணடைந்துபதே சத்தை யுற்றார்
குளிர்ந்துறுநாட் சங்கமிற் சிரோட்டனொரு சமூச்சியெனுந-மங் கொண்டோன்

தன்சாதி யானபவ ராயனொரு துலுக்கனுப தேசஞ் சார்ந்தான்
என்சாலுஞ் செருப்புபுதி தென்றாலுந் தலையினமிசை யேற்ற லாமோ
கொன்சாலு மிவனடக்கை கூடாதென் றிகழ்வதனைக் குறிததத் தீரத்த
ரின்சார்பு வந்து சொல்லச் சீடனுளந் திடமாக வியம்பு கின்றான். (உ ௪)

மதபேதி சொல்வதனை மனத்தெண்ணா தென்வாரத்தை வழியே நின்று
நிதம்ராம பஜனைசெய்தி யெனவுறுதி நிலைகூறி நியதி செய்தார்
சிதமான பூதியணி ஜங்கமரா ஜன்பேர்கா சிபதி யென்போன்
சததூறு ஜங்கமரைக் கூடவைத்துத் தானுண்பான் சால நாளும். (உ ௫)

வேறு

ஒருதி னத்தி லெல் லோரு முண்பதாய்
மருவு பந்தியி லசனம் வணசறி
பெருக வேபரி மாற லானபின்
நிருப னன்னவர்க் குணாநி கழ்ததுவாம். (௧)

நீவிர் யாவரு நினையுந் தேவுக்குத
தாவில் பூசனை சமையு மென்னலும்
ஓவி றேவனுக் குடன ருத்துவான்
மேவு தங்களம் விரவு பூட்டையே. (௧௧)

திறந்து நோக்கினர் தேவைக் கண்டிலர்
இறந்த தெங்ஙனே யெனம யங்கினா
மறந்த பூணநூல் வழுவ வீழ்த்தியோர்
சிறந்த வேதியன் றேடு மாறுபோல் (உ ௨)

மயங்கி நாணுடன் வருநதி யாவரும்
தயங்கி லிங்கமில் லாத தன்மையால்
தியங்கி யாம்பிராய்ச் சித்தஞ் செய்வதாய
முயங்க லாயதே முழுது மின்றெனா. (உ௩)

அனைவ ருந்திகைத் தழுது செய்திடா
ரினைதல் கண்டுகோ னென்னை யென்னயாம
புனையி லிங்கமெங் ககன்று போயதோ
நினைகி லோம்வகை யெனநி கழ்த்தினா. (௩௧)

அதுவி னயகா சிபதி யையமீர்
இதுவி ராவுதற் கேதி யாவதே
சதுரர் தூஷணை தனில்வி ராயதே
தெதுத னாலுமன் றெனநி கழத்தினன். (௩ உ)

துலுக்கன் பாற்பவ ராயன் றுன்னினன்
கலக்க னன்றதன் றெனக்க ருத்துளே
குலுக்க நீள்வசை கூறி னேன்முனித
தலக்க ணென்னவே சமுச்சி கூறினன். (௩உ)

அவ்வி தத்தினீ ரறைந்து ளீரெனில்
செவ்வி பெற்றவத் தேசி கோத்தமர்
இவ்வி டத்திலுற் றுரைத்துக் காண்மெனத்
தெவ்வி னைத்தெறும் வேந்தன் செப்பினன். (௩ ௩)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௪)

[illegible]
[illegible]
[illegible] (௪௫)

[illegible]
[illegible]
[illegible] (௪௪)

[illegible]
[illegible]
[illegible] (௪௩)

[illegible]
[illegible]
[illegible] (௪௪)

[illegible]
[illegible]
[illegible] (௪௫)

[illegible]
[illegible]
[illegible] (௪௬)

[illegible]

பானுதாசர் சரித்திரம்

பகழும் [illegible]டண புரத்துளோர் சூரிய பூசை
திகழு வேசெயும் வேதியா திலகர்சுஞ் ஞானர்
இகழலி லன்னவர்க் கொருவர்சே யெனப்பிறந் தெவர்க்கு
தகவு [illegible]தர வளர்ந்தனர் தாய்மகிழ் தழைக்க (க)

வளர்நது கல்வியிற் பயின்றபின் வேதமும் வாய்பபத
தெளிந்து தந்தையே கூறுநா ளொருதினஞ் சேய்மேற்
கிளர்ந்த தாயது கினங்கல்வி கிளத்துறுந் திறத்தில்
சுளர்ந்து மற்றதிற் சிறுவரா னவர்புறஞ் சார்ந்தா (உ)

எங்குச் சென்றொளிப் போமெனப் பயத்துட னேகித்
தங்கு மூர்க்கரு கேயொரு கானிடைச் சார்ந்தார்
அங்கு மணணிடைப் புதைந்துள வலரிநா ரணன்றான்
பொங்கு கோயிலைக் கண்டத னுள்ளிடைப் புகுந்தார். (ங)

புகுந்து மூர்த்தியைத் தொழுதன ருள்ளன்பு பொலிய
உகந்து சூரிய நாரணன் றோன்றியு னன்பு
தகுந்த தென்றுகொண் டாடின னபயமுந் தந்து
முகுந்த னைத்தியா னித்துநீ முயல்கென மொழிந்தான (ச)

பாலை வட்டிலிற் கொணர்ந்தந்தப் பாலகற் கருத்திக்
கோல மைந்தனே யுனக்கிடை யூறுகள் குறுகில்
ஏலு மற்றதை யான்வந்து நீக்குவே னென்று
சால வோதினன் மறைந்தனன் பின்னரத் தனையார் (ரு)

தாயுந் தந்தையு மூரிடைத் தேடினர் தளர்ந்தே
ஏயுந் துன்பத்தோ டேழுநாள் வரையுங்கா ணாமல
ஒயு நாளந்த புதல்வரக் கோயிலு ணின்று
மேயி னாரவெளி வரவொரு வேதியன் கண்டான். (சு)

கண்ட வேதியன் புதல்வரைக் கூபபிடக் கடுகிச்
சண்டன் கோயிலுட் புகுந்தனர் மறையவன் சார்ந்து
விண்ட தாய்தந்தைக் குரைத்தனன் விரைந்துசில் லோரோ
டண்டி னாரந்த விருண்மிகு கோயிலி னருகே. (எ)

இருள கன்றிடத் தீவர்த்தி கொண்டகத் தேகி
மருவி னோர்களெல் லோரும்போய்ப் பார்த்திட மைந்தர்
பரிதி நாரணன் றாளிடைத் தலைவைத்துப் படுத்து
வெருவ லின்றிநித் திரைசெயக் கண்டனர் வியந்தார். (அ)

அனையுந் தந்தையும் புதல் [illegible] மார் பணைத்துத்
தனைய நீயிங்குத் தனிவ[illegible] றங்க
எனைய தெய்திய தெழு[illegible] யிருந்தாய்
உனையிங் கேவர்போற் [illegible] ட்டன ருவந்து (கூ)

தினமு மிங்கொரு தெய்வவே தியன்வந்து தீம்பால்
மனமு வந்துதந் தேகுகின் றானதை மாந்திக்
கனமி கும்பசி யின்றியுய்ந் தனனெனக் கழற
ஜனக ராதியோ ரதிசயித் துன்னினர் தாமே (ச)

மைந்த னன்மையைக் கண்டிந்தப் பானுவே மகிழ்ந்து
தந்த னன்பரு கற்குப்பா லென்றுநிச் சயித்து
வந்த நன்மையாற் பானுதா செனப்பெயர் வகுத்தார்
அந்த மைந்தனை யழைத்துக்கொண் டகம்வந்து சேர்ந்தார். (உ-ச)

சேர்ந்த தாய்தந்தை தினகர னேயிந்தச் சேயை
ஈந்த னனென்று பானுவை யேத்தின ரிருக்க
வாய்ந்த தந்தையிம் மைந்தர்க்கு வேதநூல் வகுக்கில்
ஆய்ந்தி டாதுமுன் போற்செயிற் செய்வதே தாமே. (ரஉ)

விதியி னாவதே யாமெனப் பெண்விசா ரித்து
வதுவை செய்துவைத் தனர்பின்பம் மைந்தாபொன் மஞ்சளன்
துதியில் விஞ்சின ராயுறத் தந்தைதாய் துளவோன்
பதிய டைந்தன ரிவரொரு தொழிலிலும் பயிலார். (ரரு)

மிடியி னாற்றுகி லனமில ராகியும் விமலன்
அடிம றந்திலர் பஜனைசெய் திருந்தன ராக
நெடித றிந்தபந் துக்கள்வந் தவரொடு நேர்ந்து
மூடிவி லின்னலைக் குறித்திது செய்கென மொழிவார். (ரச)

உமது தந்தைதாய் குடும்பர க்ஷணைமுன்செய் துற்றோ
அமைய நீரது செய்கிலீ ராயரி பஜனை
சமைதி றேற்குடும் பச்சுமை தாங்குவார் யாவர்
எமதுரைப்படி கேண்மென விசைவுற வியம்பி. (ரரு)

ஈதவி ராகன்யாந் தருதுமற் றதுகொண்டு தானை
விதவி தங்களாய்க் கொண்டுவிற் றதில்வரு விபவம்
நிதமு முண்பதற் காகநீர் கொள்கென நேர்ந்தார்
அதனை வேண்டுபோ நீகெனப் பின்னரு மறைந்தார். (ரஎ)

நங்க ளாவணத் தருகுறக் கடைவைக்கச் சமைத்து
மங்க ளம்பெறு பானுதா சருக்குடை மாறும்
எங்க ளில்லதோர் பாஷையைக் கற்பித்துச் சீலைக்
கங்கு விற்பதோர் விலைகளின் வகையறி வித்து. (ரஎ)

வாணி பஞ்செய்து வருவதின் மெய்சொலின் வாராப்
பேணு மூதியம் பொய்சொலின் வரும்பெரி தென்னத்
தாணு வாய்முதற் றருமவர் தங்களை நோக்கிக்
கோணி லார்தலை போகினும் பொய்சொலக் குறியேன். (ரஅ)

மெய்யி னால்வரு மூதிய மிகச்சிறி தேனும்
உய்வதற்கது போதுமென் றுணர்த்தன ருற்றோர்
மெய்யெ னச்சிரித் திவன்பிச்சை யேற்பதே சமைவான்
மெய்ய னாஞ்சொலைக் கேட்குறு னிவனுக்கென் வகுத்தல். (ரகூ)

என்று சொல்லும்போ தொருவன்வா ணிபத்திற மிவன்றான்
நன்ற றிந்திடி னமையோபபா குவனென நவிலத்
துன்றி னோரொலாஞ் சரியென்று தொழில்செய வைத்தார
அன்று தொட்டிவா வாணிபஞ் செய்கிட வமைந்தார். (உ ஐ)

மாங்கு வோரவரி லின்னதே கிரயமற் றதற்குப
பாங்க தாகிய லாபமின் னதுகிப பட்டால்
சீர்கு லாதுகொள் ளுங்களன் றேலையல் சேர
நீகுரு வீரொன்று ராமநா மஞ்சொலி நிறைவார். (உ ச)

கொள்ளு வோரிவர் பொய்சொலா னெனநனி குறித்து
விள்ளு மவ்வில தந்துகொ ளவாது வினவி
எள்ளி னூருளோர் யாவருங் கொள்ளுதா யியன்றா
உள்ள வாறிவர் வாணிபத் தூசிப மோங்க. (உ உ)

மாடு றுங்கடை களிற்செய் வாணிப மின்றி
வாடி வாரழுக் காறுகொண் டுளதுசொல வாமேல
நாடு றும்மிவன் றனைநம்பல் போனமை நம்பா
நீடு நாண்முன்பு பொய்சொல்ல லாலெனை நினைவார். (உ ரு)

வேங்கை சாந்தத்தை மேவினுங் கொல்வதற் கென்பார
ஆங்கு லோபியு தானின முறிற்பொருட் கென்பார
வீங்கு சாரன்யாத் திரைசெய மேவுவா ரையின்
ஆங்கு மேபர தாரத்தை யடைவதற் கென்பார். (உ ச)

என்ன வாயதா லிவனில்வந் தெய்தியி ருந்தனல்
நன்ன ரிங்கிவன் றனக்குப கா ரஞ்செய் நமக்கு
மன்ன லாயது பெருங்கடன் செய்வதென் மாற்ற
இன்ன காலையி லென்றெசா கொயில்போ யிருந்தார். (உ டு)

பானு தாசரே கடை வைத்துப பகாந்தன ரிருக்கல்
ஆன காலையி லந்தவூர்க் கனு கரி தாசர்
ஞான நாமசங் கீர்த்தன நடத்துகின் றானென்
றேந வின்றிடக் கேட்டனா ரிபோவதற் கிசைந்தார். (உ சு)

கோயில் கூடிய கூட்டத்துள் ளாரனைக் குறித்து
மேய வின்றெகா தகியரி கீர்த்தனம் விளவப்
போயிங் கியான்வரு மளவுமென் கடைதனைப் போற்றி
நீயி ரேதரல் வேண்டுமென் றிரந்தனர் நேர்ந்து. (உ எ)

உனக்கு யாங்கடை வைத்துத வினமதை யலது
கனத்த வுன்கடை காக்கவு மாள்களோ யாங்கள்
மனக்கு வந்தது சொல்லிநீ போதரின் மடிகள்
இனத்தை யாங்கள்காத் துறுவதில் லெனமறுத் திசைத்தார். (உ அ)

மடிகள் போதரில் யாங்கள்பாத் தியப்பட மாட்டோம்
திடம தாயென வயற்கடைக் காரர்கள் செப்பப்
படங்கள் போயிலெ னிருக்கிலெ னென்றுபாண் டுரங்கன்
மடன்ம லர்ப்பத நினைத்தனர் வழுத்தினர் போனார். (உ க)

போன பானுதா சங்கரி கதைகளைப புகல
ஞான மிக்கனர் கேட்டனர் நயந்தினி திருக்கல
ஆனகாலையி லயற்கடைக் காரர்க ளவர்தம்
பான லந்தருங் குதிரையின் றனையறப பண்ணி. (௬௧)

ஓட்டி விட்டுள புடவைக ளனைத்துமோர் மடுவின
மாட்ட மிழ்த்தினர் மருந்தின்றிப பிணியகல வகையில
வாட்ட மிக்குள நமக்கிந்தச் சமயமவாய்த தெதென்று
கூட்ட மாகியங் கிருந்தவர் பின்னருங் குறித்தார். (௬௨)

வந்து பானுதா சென்பவன் மடிமுத னோக்கி
நொந்து போனபின் மடுவிடை நூக்கிய வெல்லாம
சொந்த மாகக்கொள் வோமென்று தூஷித்தங கிருந்தார
அந்த வேளையிற் பாண்டுரங் கன்செய்த தறைவாம (௬௩)

என்னி டத்தன்பு மிககவன பானுதா சென்போன
தன்னு டைப்பரி தனையவிழத தேகவிட் டுதசாம
மன்னு தூசுக ளனதைதயு மடுவிலவீழத தினரீ
தென்ன நீதியென் றெழுந்தவன பணடரிக சிறைவன (௬௪)

மேய்ந்து கொண்டுறு பரியின்பால விளைந்துவந தசுனறன
வாய்ந்த நன்களத் திடைததனபொன னமபர மாட்டி த
தோய்ந்து றக்கொடு பானுதா சுறுவழி தோனறி
ஆய்ந்தி ருந்தன னவாகடு ஷிபபதை யறிநது. (௬௫)

முனிவு கொண்டவாக் குளமடி மூட்டையும பொருளும
இனிய வாசியுங் கொள்ளைபோ கக்குறித திடலும
நனிநெ ருங்கின கள்ளர்வந் தவையெலா நாடித
தனித னிக்கொடு போயின ரவாகளைச சாடி. (௬௬)

ஆவ ணத்தின ரனைவருங கூடின ரலறிக
கூவெ னக்கத்திக் கொணடுநாம பானுதா சனுகுத
தாவி ழைத்தநி னுடனமக கேகெடல சாரநத
தோவெ னச்சிலா சொலலுவா வருநதின ருளைவா. (௬௭)

நாஞ்செ யுங்கரு மத்துகுத தக்கதாய் நமக்குத
தோஞ்செ யும்புத்தி தோன்றிய தெனசசிலா சொலவா
வாஞ்சை யற்றரி தாசனுய் வாழபவன் றனககி
யாஞ்செய் நஷ்டததுக் கெதிராநவட மியையநதது மன்றி-. (௬௮)

இலாப மாயுதை யடிகள்பட் டனமென்பா சில்லோ
விலாவ றக்கத்திக் கூவுத லூரினமே வுற்றோ
எலாருங் கேட்டில ரீதென்னை யெனசசொலவா சிலர
யலாருங் கேட்கில ராகவே யியற்றினன் வீமலன (௬௯)

இன்ன ராயின ரிங்குறப பானுதா சென்போர்
அன்ன ராத்திரி நாழிகை யிருபததா ளவும்
சொன்ன மாலரி கதைகளைக் கேட்டுச்சு ழார்த்தி
கன்னராய்ப்பிர சாதமும் பெற்றனா நயந்து. (௭௦)

அரிதன் ருசரை வணங்கிக்கொண் டகத்துக்கு மேவ
வருமம் மார்க்கத்தி லொருமறை யவலெரு வாசி
கரனி லேபிடித் துக்கொண்டு நிற்பதைக் கண்டார்
அருகி னிற்சென்றக் குதிரையைத் தமதென வறிந்தார். (௪௯)

உடன்பி டித்திருந் தவன்மறைந் ததையுநன் கோர்ந்திவ்
விடனி லேநம தயத்தைக்கொண் டுற்றவ னாவரோ
திடனி லோர்கிலே மெனப்பரி தனைக்கொண்டு சேர
மடனு ளோர்கண்டு மருங்குசூழ்ந் தழுதனர் வருந்தி (௫௧)

பதறு மன்னவர் தமைக்கண்டு பானுதா சென்னே
கதறு கின்றனிர் கழறுமி னெனவவர் கழுந்தாம்
சிதறு செய்கையுங் கள்வரா லடிபட்டுத் தேகம்
உதறு செய்கையும் யாவையும் வழுவுமு துரைத்தார். (௫௨)

என்ன வுந்தழ லிடுமெழு காயரி தாசர்
உன்னி யைக்கொண டங்குமைந்த னபார்த்தசா ரதியே
தன்னை யல்லது வேறுமொன் றுமிர் ரயித்துப்
பொன்னி னாயக னிழிதொழில் செய் வதென் பொருட்டோ. (௫௩)

அப்படிக்கவ ருரைய னிதுதொழி லயாதல்
செப்ப மேவென வெழுமயிச் தமாகனை செய்வே
ஒப்ப நோக்கிதும் பொருணவட முளவுச மலை
வெப்பு றுந்துய ரடையன்மி னெனதுதிடம் விளம்பி. (௫௪)

மடுவில் வீழ்த்திய தமதுதோ கிகங்களை.வாரிக்
கொடுவ ரச்செய்து பங்கிட்டபங் கவர்கெலாங் கொடுத்து
வடுவி றம்பொரு ளனைத்தையு மவ்வணக வழங்கி
விடுதல் செய்தனர் பரியையு மவர்கொள விரும்பி. (௫௫)

இருவ கைபபற்று மில்லவ ராய் மனைக் கேகித்
திருவி ரையகன் பஜனையிற் றிறந்தன ரிருந்தார
மருவு மனனவர் கிரங்கினா தருபொருள் வாங்கிப்
பொருவ ரக்குமம் பங்தனைத தாங்ருதல் புரிவார். (௫௬)

நன்டு தேண்மதி நண்ணுமே காதசி நாளில்
மணடு வீணையுந் தாளமு மண்கொண்மத் தளமும்
கொண்டு கோவிந்க நாமசங் கீர்த்தனங் குறித்துப
பண்ட ரிக்குவந் தாடுதல் பாடுதல் பயில்வார். (௫௭)

பாண்டு ரங்கனைத் தரிசித்தா னந்தபாவந் பந்தம்
நீண்ட கண்களில் வரவணங் கித்தழீஇ நினறு
வேண்டு தோத்திரஞ் செய்வர்தம் மனைமக்கள் விரவ
ஆண்டு நோக்கினர் யாவரு மவர்தமைப் புகழ்வார். (௫௮)

வேறு.

பண்டரியெ னும்புரியில் வாழுமொரு பார்ப்பான்
மண்டுபொருள் வேண்டியம னத்தினர்பு றப்பட்
டண்டுபல தேசமும டைந்தனர்செ லும்போ
தேண்டிசையு மெய்ச்சுமொரெ ழிற்பதியெ திர்ந்தார். (௫௯)

ஆயபதி யின்பெயர றைந்திடுவர் வித்தி
யாநகர மென்றதனி னுட்புகுத லாகிக்
கோனதக வாசலிடை யிற்குறுகி நின்று
தானடைத லைபபதித னக்கறிய வைதசார். (௫௧)

வாசலுறு வோரரச னுக்கறிய வைதது
மாசிலிவ னைக்கொடுசொன் மன்னளிடை யுய்ததார
காசிலிவ னைத்தனெகிா கண்டவுடன் மனனன்
நேசமிகு பூசனைபு ரிந்தனளி ரம்ப (௫௨)

எங்கினிகு ருந்தடைதிா ரிாவிழைவ தேது
பொங்கருள்கொ டென்னிடைபு கனறருள மெனனப
பங்கமில்பி ராமணரோா பணடரியில வ தவேன
இங்குமது தாரகுண மேவினவி வந்தேன (௫௩)

என்னவர சன்வினவி யின்பமிக லாகி
மன்னுமறை யோரதமைவ ணங்கிமுக நோகங
நன்னரைல ராடியினி நான்பபவு காளி
தன்னிடம்வி ராவுவனீா சாருமவ மெனன்றான. (௫௪)

நல்லதென வேயரச னேடென டந்தான்
வல்லவொரு காளியுறை கோயிலைவ ளாது
பல்லமலர் வாக்கமொடு பறபலபொரு ளுங்கொண
டெல்லையிலி யம்பலமு ழுங சவெழி லாக (௫௫)

செய்யுமுப சாரமுழு துஞ்செய்ஞதி றபபா
யையைதனை வந்தனைபு ரிந்தனைவ ருகும
துய்யபிர சாதமது தந்துமகிழ தோனறல
மையறுமொ ராசனய திறறிகழ மன்னி (௫௬)

பண்டரிபு ரத்துமறை யோரைநனி பாரத்தியான
அண்டுமொரு தேவிநிக ரானதெய்வ தத்தைக
கண்டதிலை கேட்டதிலை காசினியி லெங்கும்
உண்டெனவு ளைபபதுள தோவெனவு வாத்தான் (௫௭)

வெள்ளியையு ருக்கிமெழு கிச்சுடர்வி ரிக்கும்
பள்ளிநிகர் பாழிவிரி பாரமிசையி லுனடோ
விள்ளுமம தூரிடைவி ராவியுறு தெய்வம்
எள்ளுதவி லிவ்வளவு பீடெழிலொ டுணடோ (௫௮)

தீனமறை யோர்கள்வழி பாடுசெய நின்ற
தானகட வுட்கணிக ளேதுடைக ளேது
ஞானமறை யீருமது நல்வினையி னாலே
மானமிகு தேவித்தனை வந்துதரி சித்தீர் (௫௯)

நன்றுபணி வீரொனந ராதிபனு நைக்க
ஒன்றுமறை யோரதுவி னவுலுமு டன்றூர்
என்றுமுள பண்டரியு ளோனெழிலை நோக்கா
கின்றுமோர் காளிடெழி லேபெரிய தென்றாய் (௬௦)

வெள்ளிய சுன்மெழுகி மேவுமிது வென்றும்
தெள்ளிய பொ னலினிது ஞற்றிமணி யீட்டம்
அள்ளி நிசை யாபியுள னண்டர்புகள் தச்சன்
எள்ளி லெடு தூரையினி லியெதிர்க வென்றார். (சுஎ)

வேறு.

அங் கறு மாநக ளெல்லா மைந்தரு வாகி நிற்கும்
பொங்கு ரு பரற்க ளெலலாம பொலிசிந்தா மணிக ளாகும்
தங்கு றுபகுக்கள் காம தேனுவாய்ந் தழைத்து லாவும
வெங்குறுஞ் செடிக ளெலலாந் துளசியா யியல்வ தாகும (சுக)

சாதுசற் சனங்க ளான மாலரி தாசர் கூட
மோதுமத் தளதா ளங்கண முதலவாத தியமுழங்க
மீதுயா பண்ணகாரிக கொடிமின்னி விளங்க வெங்கும்
ஏதுவர் காமசாகீர தனங்களை யொழிவி லாதே (சுஉ)

கங்கை பாசை யென்று தவடிவதேசா தெய்வ யாறு
பாதைத தரிசிப போர்கண முதராய் மருவு வாகள்
பிகைகோ விமலன் தேரயிற கருடகம் பதின் மாடு
சுந்தா வாயலைப மாதா தொதசினி தாடி வாகள் (சுங)

வாசலிற கானம பாட லிவ ம தருவா மிக்க
தேசுடைத் தேவ தேவன் றினக யாளன் செல்லே
காசினி முழுதுங் கூடிக் கலந்தவன் பாலின் வேலை
மாசுணக சயனன் பூமேல் வளர்திரு மகட்குக் கேள்வன் (சுட)

புணடலீ கருக்குண டான பொருவறு ஞான பத்தி
கணடுபண டரியிற் செங்கன் மீதுநின் றிடையிற் கைகள்
அணடுற வைத்துத தாசாக் காமிகக் கணக ளெலலாம
விண்டிடத் தானே கீர்த்து விளங்குவன் வேலை டனல்கு (சுஏ)

அபயழக் கமைந்த திவ்ய மங்கள மூர்த்தி யான
ஒபபாக வடிவை நோகி முடி வுறு துலக மீன்ற
பொற்புறு திருவ நாணம் பொருநுதின் முளோரா கோடி
வெபபுறு சுடரின் சோதி விமலன்மேன் முடிக்கு வேள்கும் (சுஐ)

இருபுய மலிகண் மீதே யெழுந்திரு சுடர்க டம்மிற
பொருதுனே ராகச் சோதி மகரகுண டலங்கள் பொற்பப
பருமணி வெயில்பொ ருமற் பதுமைபைக் துளவமாலைத
தருநிழ லமாநது வாழ மறுவகுத் தழைத்து மேவ (சுஎ)

மேருவைச் சூழ்ந்த சேடன் றலைகளா யிரத்து மேவி
எருறு மணிகண மின்னி யிலங்குறு சோதிபோல
நேரிரூட் கேயுயத்தி னிறைந்துசெம் மணிகண் மின்னச்
சிருறு நிலவு பானு வெனவளை திகிரி சேர (சுஅ)

பொன்னுடைச் சோதியெங்கும் பொலிதர மருங்கிற் சாத்தி
மின்னுபல் கலன்க ளோடு விளங்குதே ஜோம யத்தின்
மன்னிய மூர்த்தி தன்னைச் சேவிக்க மகவா னுதி
பன்னுமுப் பத்துமூன்று கோடிபண் ணவர்கள் வந்து (சுகூ)

சமயம்பார்த் திருக்கின் றாரச் சாமள மூர்த்தி நாமம்
அமைவுறப பகலு மெல்லு மிடைவிடா தமர்ந்தே காந்தத்
துமையவள் கொழுந னுன்னிப் பழித்துக்கொண் டுறுகின் றான்போற்
கமலநான் முகனும் வேதங் களுமந்தக் கமலக் கண்ணன். (எம்)

குருமணிச் சொரூப ரூப குணவிபூ திகளை நாளும்
வருணித்து முடிவு றாது மருவுகின் றார்சி ரங்கள்
ஒருசகத் திரங்கொள் சேட னுகந்தவை யுணர்த்துத் தாலம்
இருபிள வாகி நாணி யென்செய்வ தெனநிற் கின்றான். (எக)

இன்னபாண் டுரங்கன் போலோர் தெய்வமு மெழில்கொள் சோதி
துன்னுபண் டரியைப் போலோ நகரமு நிலாத்துண் டத்தின்
மன்னுதீர்த் தமுமீ ரேழு புவனத்து மில்லை மன்னு
நின்னதா ராதனைக்கு நேர்ந்துள சக்தி தானும். (எஉ)

பண்டரி புரத்திற் கோயிற் பணிவிடை செய்கின் றானீ
கண்டறி யாமை யாவிக் காளியைப பகழ்ந்து சோன்னாய
அண்டிவந் தறிகென் றோத ராமநா மத்தி னணணல்
மண்டுறு கோபங் கொண்டு மறையவா தம்மை நோக்கி. (எங)

என்னதா ராத னைக்கிங் கேயாதசெய் வதைத நிந்தை
சொன்னவுன் றனையிப போதே கொலலவே வேண்டுஞ் சூழந்தால்
மன்னுறும் பிரம ஹத்தி யாதலால் வருத்தி நின்னை
நின்னதூர்க் கனுபப வேண்டி நிகழத்கிய மறையவல் லோனே. எச)

பொன்மய மாகத தோன்றும் பண்டரி புரமென் றாய்நீ
யென்மனோன் மணியைத் தாகி யெனனவுஞ் சொன்னா யிவ்வா
றுன்மன மஞ்சா தேன்பொய் யுரைத்தனை யெனக்கோ பிகக
நன்மறை யவரும் வேந்தே நணணிநீ காணக வென்றான். (எடு)

மறையவ னேநீ சொன்ன வகைமெய்யே யாகி லுன்பின்
அறைதரு பண்ட ரிக்கு வருகின்றே னவ்வா றின்றேல்
குறைவுசொல் லுனைதத்தண டிக்கா மல்விடே னென்று கூறி
முறைசெய்மந் திரியை நோக்கி யெழுகமுன் படையோ டென்றான். (எசு)

இயம்பல முழங்கச் சேனை யெழுந்துடன் படர வேந்தன்
நயந்தெரி மறையோர் கூட நணணவே கியரு நாடிக்
கயந்தனைக் காத்த கணணா நின்பெயர் கழறி யெங்கும்
வியந்திடச் செய்தி ரந்தென் குடும்பத்தை விழைந்து காப்பேன் (எஎ)

சாதுக்க ளுனையு முன்றன் றலத்தையுய் வருணித் துற்றார்
ஓதுற்ற படியே வேந்தற் குரைத்தன னுண்மையாகப்
போதுற்ற வேந்தற் கந்தப படியிங்குப் பொருந்தல் வேண்டும்
மாதுற்ற மார்பா விந்தக் கலியின்மண் மயமா யார்க்கும். (எஅ)

தோன்றுகின் றாற்போல் வேந்தன் றனக்குமே தோன்று மாகில்
சான்றவ ருரையும் பொய்யா யெனக்குந்தண் டிப்ப துண்டாம்
தேன்றரு துளவி னானே தினத யாளா வாபத்
தேன்றிடிற் காக்கு மீசா வென்றுளத் தேத்தி வந்தார். (எகூ)

எங்கணு நிறைந்தோ னன்னு ரிரங்கினர் நடுங்கித் தன்னைப்
பொங்குறத் தோத்தி ரித்துப் போதுவ துணர்ந்தென் கீர்த்தி
அங்கிறைக் கோதும் வேதி யனைத்துன்பத் தழுத்த லாமோ
செங்கம லத்தி னுளே யென்றனன் செப்பு கின்றான். (அஐ)

வித்தியா நகரா யாளும் வேந்தன்வே தியன்சொல் வார்த்தை
சத்திய மோகாண் பேனென் றுணர்த்தனன் சார்த லாலே
மெய்த்திற மாகச் செய்ய வேண்டுமென் றேலெ னக்குப்
பத்தபா லனனென் றோதும் பெயர்பழு தாகிப் போகும். (அக)

வேதியன் றனக்குந் தண்ட முறும்புரா ணம்வி ளம்பும்
நீதியும் பொய்யா நம்மை நேர்ந்தவன் பருங கைப்பார்
தீதிலா யெனலும் லோக ஜனனியாந் திருவு நாதன்
பாதமீ துறவ ணங்கிப் பாக்கிய மெனவுட் கொண்டாள். (அஉ)

கொண்டவக் கணத்தின் முன்னோர் கூறிய படியே பொன்னாய்ப்
பண்டரி விளங்கிற் றந்தப் பார்த்திபன் விளாவி லூர்ச்சார்
அண்டுறு போதிற் சொன்ன வேதிய ரதிக வச்சம்
மண்டுறப் பாண்டு ரங்கன் மலரடி வழுத்தி வந்தார். (அங)

மாதங்க மேறிச் சார வருமந்த ராம ராஜன்
ஏதங்க ளில்லா தங்ங னியன்றபண் டரியை நோக்க
வேதங்க மயத்திற் கோடி விண்மணி விளங்க லென்னக்
காதங்கள் பலவுஞ் சூழக் கவின்மணி விளக்கங் கண்டான். (அச)

வேதிய னங்குச் சொன்ன விதத்திலெண் மடங்க தாக
ராதியல் கின்ற தென்றி யானையி னிறங்கி யச்ச
மீதிடக் கூட்டி வந்த வேதியர் பதம்வ ணங்கி
ஆதியி னீர றைந்த ததுவுண்மை தானென் றேத்தி. (அரு)

தெரிகிலே னுமைக்கோ பித்த பிழைபொறுத் தருள்செய் கென்ன
விரிபுக ழரசே நின்போல் விளங்கறி வினர்க்கு மெய்யாய்ப்
புரிபுரா ணத்திலுள்ள பொருட்படி யுறுமற்றோர்க்குச்
சரிவரா திலங்கு மிந்தக் கலியுகந் தன்னி லென்றார். (அசு)

என்றுதாஞ் சொன்ன வாறே யிருடிகே சன்பு ரிந்தான்
நன்றுநன் றெனக்கொண் டாடி நர பதிதாளம் வீணை
துன்றுமத் தளந்தொ னிக்கச் சுருதிசே ரிசைகள் பாடி
மன்றுதி தாச னோடு வரவுடன் றோமும் வந்தார். (அஎ)

எங்குமைந் தருவின் சோலை யதிலியல் பறவை யெல்லாம்
தங்குபாண் டுரங்க னுமஞ் சாற்றிவீற் றிருக்க மஞ்ஞை
பொங்குறு நடனஞ் செய்யப் பொலிசிந்தா மணியின் சோதி
வெங்கனல் சுடுமென் றஞ்சி யெகினங்கள் பண்ணைமேவ. (அஅ)

காமதே னுக்கள் பைம்புன் மேய்ந்தெங்குங் கவினப் பொற்ப
தாமவை யெல்லாங் கண்டு வியந்தன னகருளாக
வாமமா ளிகைக டங்க மயத்தின்மா ணிக்க மின்னப்
போமவன் கண்கள் கூசப் புவியும்பொற் சோதி போர்ப்ப. (அகூ)

வேதகோட் டங்களோர்பால் விமலகீர்த் தனங்க ளோர்பால்
தாதர்க டழுவ லோர்பால் தாண்மிசைப் பணித லோர்பால்
காதலோ டாட லோர்பால் கவன்றிய மியம்ப லோர்பால்
கேதனந் திகழ்வ தோர்பால் கெழுமுவார் குழுவ லோர்பால (கூ0)

பற்பல தீர்த்தஞ் சூழப் பரவுறு சந்த்ர பாகை
அற்புத வெள்ளத் தாடி யானந்த பாஷ்பம் பொங்கப்
பொற்பமர் விமலன் கோயிற் சன்னிதி முண்பு போத
நிற்புறு மிந்தி ராதி தேவாக ணெருக்கங் கண்டான். (கூக

நெருக்கத்துட் புகுந்து போந்து நெருங்கிய வரம்பை மாதா
திருக்கற வாடல் பாடல் சிறந்துறு கருட கம்பத்
திருக்கையில் வந்து தாழந்தங் கெழுந்துசன் னிதிக்குட் போம்போ
துருக்கொடெண் சித்திமாத ரூழியஞ் செய்தங் குற்றார். (கூஉ)

அவருடன் ரூன்பூ சிக்கு மம்பிகை கெழுமித் தானும
உவமையில் பணியின் மேவி யுறுதலுங் கண்டி தென்ன
நவமென நோக்கி யம்மே யூழியஞ் செய்து நணணல
எவனிவ ணென்னக் காளி யென்றுமென் பணியீ தென்றாள். (கூங)

பின்னுமிப் புண்ட லீகர் பெருந்திரு முற்றத் துள்ளே
மன்னுமென் றனைபபோற் றாசி மாதாக ளநேகருண்டு
பன்னுறு தீர்த்த மெல்லாம் பாவையா வடிவ மாகி
என்னுடன் பணிகள் செய்வா ரித்தல மகிமை தோவாய். (கூச)

என்றவ ளுரைக்கக் கேட்டு மன்னவ னினிதுட் செல்லத
துன்றுநா ரதரோ டண்மித் தும்புரு விசைகள் பாடத
தன்றணை யில்லா வாயில் ஜயனொடு விஜயன் காத்து
நின்றன ரவரைத் தாழ்ந்து நிமலன்வாழ வுறையுட் சென்றான். (கூரு)

வளரொளி மிளிர்ந்து தேஜோ மயவடி வாகி நிற்கும்
கிளர்தயா நிதியை நோக்கிக் கண்கணேர் கெழுமச சோதி
அளவளாய் விரவக் கூசி முகிழ்த்துத்த னங்கை யாலத்
தளர்வுறு மறையோர் தம்மைப் பற்றினன் சார நின்றான். (கூஎ)

நின்றவன் விழித்து நோக்க நெடியமாலுடனே நீண்ட
தன்றனி மேனிச் சோதி தனைமறைத் தழகு சார்ந்த
முன்றிரு வுருவங் கொள்ள முகிழ்த்தகண விழிதது வேந்தன்
பொன்றிரு மார்பன் றன்னைக் கண்டனன் புகழ்ந்து போற்றி. (கூஎ)

அடிமிசைப் பல்காற் சேவித் தானந்தக் கடலின் மூழ்கி
நெடிதுடல் புளகித் துக்கண் ணீர்மல்க நின்று நாதன்
வடிவினைத் தழுவிப் பல்கால் வழுத்தித்தன் மருங்கு நின்ற
முடிவில்சீர் மறையோர் தம்மை நோக்கினன் மொழிய லுற்றான். (கூஅ)

அடியெனைப் பவித்தி ரஞ்செய் தாண்டசற் குருவே நீர்செய்
படிதனக் கியான்கைம் மாறெப் படிச்செய்வே னீவிர் சொற்ற
நொடிதனக் கநேக கோடி பங்கிங்கு நோக்கி னேன்யான்
கொடியனேன் பவத்தை யுஞ்சா பல்லிய மாக்கிக் கொண்டேன். (கூகூ)

திரிபுவ னத்து மில்லாச் சீர்கொள்பண் டரியை யுஞ்சீர்
விரிநிலாத் திங்கட் டுண்டந் தன்னையும் விமல னான
கரியமா மேனி கொண்ட கண்ணனை யும்யான் காணப்
பெரிதுத வியசீர் சாலெம் பெருமவென் றடியில் வீழ்ந்தான். (௩)

அப்பொழு தரசற்காக வவிரொளி யான வெல்லாம்
சப்பிலாக் கலிகா லத்திற் சார்ந்துள படியே யாக
ஒப்பிலன் னதையும் வேந்த னுவந்துபார்த் ததிச யித்து
மெய்ப்பபுள விதுவு மிந்த விமலன்றன் விளையாட் டென்றான். (௪)

கற்பக மிருக்கத் தாழ்ந்த கள்ளியை விரும்பு வாரோ
பொற்புறு காம தேனுப் பொருந்தவாட் டைக்கொள் வாரோ
எற்பவ னத்திருக்க விளக்கையு மீட்டு வாரோ
சிற்பர விமல னிற்கத் தேவொன்றைத் தேடுவேனோ. (௫)

வேறு

என்று ளத்திடை யெண்ணியக் கோமகன்
குன்ற மேந்திக் குளிர்மழை காத்தவ
மன்ற லந்துள வார்மணி மார்பவென்
றொன்ற நின்புக ழோதித் துதித்தனன். (௬)

ஐய நின்னிடை யான்பெற லென்னெனில்
துய்ய வென்னகர் நீவந்து தோன்றியே
மெய்யருகி விளங்கியி ருந்தருள்
செய்ய வேண்டின னென்னலும் ஸ்ரீதரன் (௭)

நின்ன தெண்ணநி றைவுற நின்னகர்
மன்னு வேன்வரு மார்க்கத்தில் வைத்தியேற்
றுன்னு றேனின்னிற் றோமங்குத் தோன்றினால்
பின்னு மிவ்விடைப் போருவ னென்றனன். (௮)

வேந்தன் கேட்டுமி கவுநன் றென்றதற்
கேய்ந்து பல்படை யேந்துநர் தம்மொடு
வாய்ந்து தேரிடை வைத்துவி மலனைப
போந்து தன்னக ரிற்பொலி யச்செய்தான். (௯)

இடைத டுத்துள வர்ச்சக ரின்றிறம்
அடைவு றுதமர்ந் தாரவ்வ ரசனுந்
தடையி லாதுப சாரமெ லாந்தகப்
படையைந் தானுக்குப் பூசைப யின்றனன். (௧௦)

வேந்தன் றான்செயும் பூசையை வேண்டிப்பொன்
காந்த னிங்குறக் கர்க்கட கத்திங்கள்
சார்ந்தெ காதசி தானுறப் பண்டரி
போந்து ளாரரி தாசர்பொ லியவே. (௧௧)

நாற்றி சைக்கணு நண்ணியு ளோரொலாம்
போற்றப் பண்டரி நாதனைப் பொற்பொடு
தோற்றக் கண்டிலர் தோன்றல்கொண் டேயது
சாற்றக் கேட்டுத்த ளர்ந்துச லித்தனர். (௧௨)

ஆவியற்ற வுடலென வேயயர்ந்
தோவி றுன்பக்க டலிடை யுற்றனர்
தேவில் கோயிற்க ருடகம் பந்திகழ்
ஆவ யிற்பொலிந் தாரமர்ந் தாரரோ. (ஈ-)

புண்ட லீகர்க்குத் தந்தவ ரம்பொய்யாய்
அண்ட யாவரொன் செய்தனர் கோயிலை
விண்டு போகவிப் போதுசே விப்பதென்
கண்டென் னேசெய்வ தென்றுக லங்கினர் (ஈ-ச)

வித்தி யாநகர் சென்றுவி மலனை
இத்த ராதலத் தெய்துவிப் பாரெவர்
மெய்த்த புண்டலீ கன்மேல்வெ குளியோ
அத்த னிங்ககல் வாகவென் பார்சிலர் (ஈ-உ)

சாது சற்சனர் தங்கண்மேற் கோபமோ
மாத வன்செல வாய்த்ததென் பார்சிலர்
ஓதிவ் வூரு வுள்ளமி லாமையோ
சீத ரன்செல்ல லானதென் பார்சிலர் (ஈ-ரு)

நாமெ லாநல மில்லவ ரேயென்றே
போம தாயிற்றெ னப்புகல் வாரிலர்
காமன் றுதையை நாம்வந்து காண்பதே
நோம தானதெ னநுவல் வார்சிலர் (ஈ-ரு)

வித்தி யாநகர் சென்றுசே வித்திட
மெய்த்தி யானத்து மேவினே மாயினும
அத்தி செய்யவஞ் சாவர சன்செயும்
பத்தி ரத்துறு மேயெனப் பன்னுவார். (ஈ-ரு)

இன்ன வாறிவ ரெண்ணிய யர்வுறத்
துன்னி யங்குறு சூரிய தாசர்தாம்
அன்ன தோர்வித்தி யாநகர் சென்றுபொன்
மன்ன னைக்கொணர் வேன்வல்லை யானெனு. (ஈ

எழுந்து கொண்டு வருகில னேலங்கே
விழுந்தென் னுவியை விட்டி டு வேனேனுச்
செழுந்தண் பண்டரி நீங்கினர் சென்றனா
அழுந்து துன்பத்தி னூர்வித்தி யாநகர் (ஈ-ரு)

அங்குள் ளாரைவி னவினர் பண்டரி
தங்கு நாதனை யிவ்வர சன்கொணர்ந்
தெங்கு வைத்தன னென்னவவ் வூருளார்
வெங்கண் வேந்தன்ப யத்தின்வி ளம்பிலர். (ஈ-அ)

சிலரை நேரித்தி ராசிய மாயிவர்
நலமு னாத்துவி னவந ரபதி
குலம னைக்குள்வைத் துக்கொடு பூசனை
இலகு முச்செய்தி ருக்கின்று னென்றனர். (ஈ-ரு)

பூசை செய்சமின மறறையோர போகுரு
தேகில ரகலி யறறின னெனபதும
கேசு தாசாவி னவிக ளிகிறு
சாரி லனறிர விறசெல லாயினா (௱உ௩)

யாருந கவிரை யானவி ராவிலைடப
பாரி பாஜுனப கிபுக யிலிர
ரூபு—நகெ கிபுநதா ரிகரா
காடுப பாணடுநங கன னிடனு சாரகன (௱உ௪)

ஸ்ரீ ரா—னை கணடுப ணிநதனா
வெ மாடெ டு மேவிதக முவின
ஸ்ருரு ரமி யமுகனா
ம வெனபெ ரபொநது செயதா (௱உ௨)

பொரனாண ரவொரா புன ப ர
ஸ்ரீ ரா ரைகுணட ந
ஸ ர பனா ர ரீ ர
ஸ ரவ பூட ரெய ரவெனா (௱உ௬)

— ரு ர
ர— ரிரெ ர ர ரி ரபடரர
சொரணட ரேமெரி ரெ ரென ரே ரற
அவ ர ரி ரே ர ரை ரரை (௱உ௭)

சோ ர ர ர ர ர ரெ ரி ரே ர .
— ர ரேவிட ரரதிரி ர ர ரா
ர ரெ ரயரைப ரி ர ரெ ர ர
ரெ ர ர ர ர மெல ரி ர ர ரு (௱உ௮)

ர ர ரி— ர ர ர ர ர ரெ ர ர ரி ர ர ர ர
ர ர ர ர ர ர ர ர ர ர ர ர ர ர
ர ரி ர ர ர ர ர ர ர ர ர ர ர ர
ர ர ர ர ர ர ர ர ர ர ர ர ர ர (௱உ௯)

நாய ர ரெயபுநின னைமர நீரகுரன ர
ரநுர ரி ர ரெ ர ர ர ரெ ர ர ரெ ர ர ர ர
ரநுர வோரதை ர ர ர ர ர ர ர ர ர ர ர
நீரநுரி யோவிந ரநோ ரதனை யெனறன (௱உ௰)

அனப ருனனை ர ர ர ர ர ர ர ர ர ர ர ர
ரூனப முறறுவ ருநதிய துணடதால
ஜூனப மெயகியி னைபபினறி ருநகவோ
மனப திககணவந தாயபர மாவெனறா (௱உ௰௧)

இவவி தததிவா பனனலெல லாமவிஞயச
செவவி மிகககதி ருமக ஞயகன
வெவவி னைககிகல வேநதனன பாலெனை
வவவி டததனி வநதன னெனறனன. (௱உ௰௨)

இவணெ னைத்தனி வைத்தியல் பூசையில
உவகை யுற்றில னேநுகிய பண்டரிக
கெவகை யெய்துவ னென்றிர வுமெல்லும
கவலை கொண்டுசி றையிறக ரந்துளேன (ரகூ)

இங்கு நானவநத நாணமுத லெனனுயிர
அங்கு நுமமிடத தாநும தனபினுல
தங்கு மென்கணிந நாளவரை சாகிலீர
கங்கு லும்பக லுமமுமைச காணவே (ரகூ)

நீவி ரங்குநி ரந்தரம வநதெனைச
சேவை செயகடன நீரககவென னுலொலா
தாவ தேசருத தாகவ ராதுறநீ
சோவெ னபபுகன முனகணக ணீருக (ரகூ)

பரிதி தாசாப ரிநதுகண ணீருசு
சுருதி நாதனைத துனனசத மூலினா
கருதி யினனக பூறுகல சாறுமோ
வருதி யெனபின னொனறுவ குததனா (ரகூ)

நன்று நானைககு நானவரல செயகுமே ன
எனறு தனகமுத தினமணி மாலையை ச
துன்று தாசாக மூதநிடைச சூடடியே
ஒனறு நினவயி னெனனவு மைகசன ன (ரகூ)

அமல னனனது மைசதலு மனபாரும
கமல பாதமவ ணங்கிகக ருசதினில
விமல னைககொடு வேணமெ வெளிவநது
தமதி டனுசெனறு சாநதன ராசவே (ரகூ)

வாயி னேறுமவ குதததவுகள
மேய பூட்டொடு மேயின முனபுபோல
ஆய பினனர லரியெ மூநதனன
தூய கோவுநது யிறுறந தானரோ (ரகூ)

நானனு செயதநகு நணணின னுதனுச
கான பூசையி யற்றிதநி பாரதி
தானி யற்றுறு போதிறச நாநகதனன்
பானி லாமணி மாலையைப பாதகிலன் (ரகூ)

யாரொ டுதத னரிமமணி மாலையைச
சோர வொபபடித துனனின ரிவவிடை
நீரவ குதகிரொ னுநெடு வாயிலகாப
பாரை நோககிய ரசனவெ குணடனன (ரகூ)

காவ லாளாக லங்கினா கணடி லம்
யாவ ரோவவ்வி யேகின னொனனலும
நீவிர் சென்றங்கு நேடிககொ ணாரெனை
ஏவி னுன்வெகுண டெயகிய மன்னனே. (ரகூ)

சேடக கொண்டகி ரிகனா கா கைகீர
ஷ ச ரோசகம மாகதிரக காசாபால
நாடிச கண்டனா நனமணி மாலையைக
ச பெபறறினா கானகொண வநதனா. (௩௬௯)

சாது டேடகக ரிகசனி ரு ன
டேது லெ ரபாகில வொரானக கேஞா
மேச ரா தா மாலையை ரெ ருவோர்
யாது செயகில னெனபாகில வோரானோ (௩௬௪)

கணடு வீதிபற ரேரச றறகுட
டொன மேதுவகு ரிகதி ரா வேகரப ரால
ணைகி ராமவி ளமபி ர நேகினா
கொணடு செபதுறர ருரிய தாகரோ (௩௬உ)

பறறிச சொறவா பா பொன முனசொன ற
ர ராமணி மாலைபர ரவகி
ரறகோகவும வொ ரனு ணா ரநட ர
கெறறு நிகழு வொறறிடச செப) ன (௩௬௩)

ஆயரி லாது நினா) றறகக ர ர
பாயமு டிகடப பரனா ரோ) பா
ராப பா ஆவின ரெ டப ர ளாசை
வய நே மவியிய மபின நீகரோ (௩௬௪)

எனன காருயிரக கரிவய வாதலின .
பொனனி லுயட ர சேவ உ போறரியா ன
மனன கிரரு செயட ட தகதிரபோக
அனன வேநரறுக கெ னனவ வ னில. (௩௬௫)

ஒருக ன சாநுவெ னவு ர னைவ ன
பரிகி தாசாபக ரதன பபா கதிபன
அருகு சென்றுலா ரடி யி டைபெற்றித
திருவின ரதலன பாறபொரி செ றறனன (௩௬௬)

சென்று நினறெதிர சேவிகக செயதனன
பனறு தாசரி றைஞரிவி மலனை
நனறு நி ரசெய ருனமறை வாவுனத
துனறு பணடரி சோகததது டாகினேன (௩௬௭)

எனன வுனனிய ரசனற னுலெனனைத
துனறு வெகுமு வேறறதொ டங்கினை
இனன முனனைககொண டேகவு றுநரா
மனன ஞறகொனறு நீயிங்கு வைகவோ. (௩௬அ)

எனக ழுதகிலுன மாலையை யிட்டனை
நனகு நினறநகி ரமெனறு நாதநீ
புனக ஞமபலப வகதெனைப போகினும
நினக ணனபுநெ கிழகிலெ னெனறனா (௩௬௩)

என்றெ ணங்கம்ப டியலி றைஞ்சினர்
ஒன்று காவல ரோடுவெ ளிவந்தா
அன்று வெங்கழு வேற்றவ ணுகலை
நன்று காணவுற் றார்ந்த ராரரோ. (௩௬)

யாருங் காணவி ருங்கழு வேற்றிடச்
சாரும் போதென்று தாசர்ஜ நாத்தனு
கூரு றுங்கழு வேற்றினுங் குணடலம
நேரு மென்றலை நீவிழச செய்யினும். (௫)

இன்ன மெவ்வித வூறுக ளெய்தினும்
நின்னை யான்மற வேனெனு நீடுமா
தன்னை யோர்ந்தவா தந்திட முநதெரீஇப
பின்னை கேள்வனக ருணபி றங்கினுன.

பார்க்க வக்கழுப பசசென்று றதகளிர
தாக்கி நன்குத ழைததுச்செ ழிததது
நோக்கிக் காவல ரோடிது வனறனா
காக்கு மன்னவன் பாலிகக ருதசையே. (௩ ௮)

வேந்தன் கேட்டுவி யந்துவி ளைந்துவந
தார்ந்த வம்மரந் தன்னைக்கண் டாயவுர
தேய்ந்த தாசரா யிவ்வகை செயததால
வாய்ந்த தாலப ராதம றுகவே. (௩௫)

என்ன வுன்னியி ரவிய டியரை
மன்னத் தாழ்ந்துவ ணங்கியம் மன்னவன்
உன்னி நோக்கிடி லும்வயின் யான்மிகத்
துன்னு நீளப ராததைக் சூழந்துளேன். (௩௬)

சாமி யன்னது தன்னைபபொ றுக்கவென்
றேமி குத்துப சாரமி யம்பித்தன்
றேமில் மாமனை தன்னுட்டு லங்குறு
மாமி ஞயகன் பால்கொடு வந்தனன். (௩ ௫)

வேறு.

வரலுந் திருமா மகனு யகனுர்
சரணங் களில்வீழ்ந் துதழீஇ யினர்காண்
பரமன் னவரைப பரிவோ டுதழீஇத்
திரமன் னுறுசொற் சிலசெப பினனே. (௩௬)

நன்னு டருநா யகனுக் கடியாய்
என்னுல் மிகுதுன் பமதெய் தினைநீ
மின்னுர் தருபண் டரிமே வடிவினை
இன்னே கொடுசெல் லுகவென் றனனே. (௩௭)

அதுகேட் டுறுமன் னவனு வலுடன்
மதுரு தனைவந் துவணங் கியிவண்
கதுவா தவணே குகருத் துனையோ
இதுவோ நினதின் னருளென் றழுதான். (௩௮)

இறைவன் முகநோக் கியெழிற் றிருமால்
அறைவன் னுனிலா சுறுமே லதனைப்
பொறைகொண் டுறைகின் றிலனென் றுபுகன்
றுறைகின் றதைநீ யுணர்கின் றிலையே. (௮சும)

முன்சொன் னதிகந் துமுயங் குறுதற்
கென்கிந் தையுகப் பதிலின் றளவு
நின்செஞ் சதனத் திடைநின் றதுமுன்
றன்சந் நடையா லினிநீ நகவே. (௮சுக)

உனதுள் ளுறவென் னையிருத் தியுகந்
தெனதின் றிருநா மமியம் பினையாய்
மனதின் னலறத் தனிவா ழுதியென்
றனன்விண் மணிதா சர்பணிந் தறைவார். (௮சுஉ)

ஒருநா னுனையெவ் வகைகொண் டுறுவேன்
திருநா யகசெப் பகவென் னலுமால்
வருவே னுமுகத் துமதென் றுவருத்
துருவோர் கிறுசெப் பறவுற் றனனே. (௮சுங)

கொடுபோ கெனவண் டகுலங் களெலாம்
படுமோ டுடையா னொருகைப் பகிசெப்
பிடுமா றகமெய் தியதென் னையெனத்
தடுமா றிலர்தா சர்கொணர்ந் தனரே. (௮சுச)

கொண்டார் வருகாற் பொறிகொண் கன்மலர்த்
தண்டா மரைதன் பதிதா சநிலல்
பண்டேய் தருபா கவதர் வதனம்
கண்டே மகிழ்கொள் கைகலந் ததரோ. (௮சுரு)

இன்றே சதினம் பெரிதின் பமெனக்
கென்றோ வருமென் றவணெய் தினன்யான்
நன்றே மிகுபண் டரிநன் னகரம்
சென்றோ ரிறையுந் திரியே னினியே. (௮சுசு)

வேறு.

இப்படி யவரோ டுள்ள தியம்பினன் வருமார்க் கத்தில்
ஒப்பில்பத் மாள மென்னு மூர்ப்புறத் தணுகுங் காலை
அப்புறத் தலரி தாச ரிரங்கிநான் முகற்கம் மானை
வைப்புறு செப்புக் கீழே வைத்துநீ ராட லானார். (௮சுஎ)

மடுக்கறை யினிற்செப் புக்குள் வைகிய பாண்டு ரங்கன்
படுத்தசெப் புடைத்துக் கொண்டு பழவடி வாகி நின்றான்
அடுத்தநீ ராடித் தாச ரங்குவந் தவனை நோக்கி
எடுத்ததெ னிந்த ரூப மெனவவ னியம்ப லுற்றான். (௮சுஅ)

இரவியின் றூச ரோகி ரிங்குநின் றேகி யங்கே
பாவுபண் டரியி லுள்ள பரமசா துக்க ளுக்கு
விரவின தறிவித் தாலவ் விமலர்கள் வந்து தோர்மேல்
வரவெனை யேற்றிக் கொண்டு வாத்திய முழங்கச் செல்வார். (௮சுகூ)

என்றுபாண் டரங்கன் கூற விரவிதன் ஞசர் தாழ்ந்து
நன்றெனப் பண்ட ரிக்கு நண்ணிநா காரி கம்பம்
துன்றுசா துக்க ளுக்குச் சொல்லினர் சொல்லக் கேட்ட
மன்றலங் துளவோ னன்பர் மகிழ்ந்தன ரெழுந்து வந்தார். (௩௭)

பற்பல வியங்கள் பொங்கப் பன்மணிக் குலங்கண மின்னிப
பொற்புறு தேருங் கொண்டு போந்தனா பத்மா ளதகில
நிற்புறு பாண்டு ரங்கன் றன்னைநேர் கண்டு தாழ்ந்தே
அற்புதன் மேனி தன்னை யன்புடன் றழுவிக் கொண்டார். (௩௮)

பரமானந் தத்துண் மூழ்கிப பரமனைத் தோமே லேற்றித்
திரமான பண்ட ரிக்குட் சேர்ந்தவ ரெல்லாங் கூடிச
சுரமான கீர்த்த னங்கள் சொலலிக்கொண டாடிக் கொணடும
உரமான வாத்தி யங்க ளொலிக்கவுந் துற்ரு மாதோ. (௩௯)

சந்திர பாகை வந்து சாந்தசம் பிரமந் தனனை
இந்திரன் முதலாந் தேவ ரேவரோ சொல்ல வல்லார்
மந்திர மறையோர் கூடி மதிததுணட நீரி னாட்டித
தந்திர மறைகோ ஷிக்கச் சடங்குக ளெல்லா முற்றி. (௪௦)

பாண்டுரங் கனைத்தேர் நின்றும பல்லக்கி லேற்றிச சொணடு
வேணடினர் கோயில வந்து விமலனைப பதிட்டை செயதார
ஈண்டபி ஷேக மெல்லா மியற்றின ரலங்க ரித்தார
நீண்டதோ ருபசா ரங்க ணிரம்பசசெய் துறபபு சித்தார. (௪௧)

நாமசங் கீர்த்த னங்க ணனிமிக மூழங்க நல்லோர.
சாமகா னங்கள் பாட மங்களா ரதியுந் தாங்கி
மாமகள் கொழுநற் கேற்ப வநதனை புரிநாது நினரு
யாமதை யுணர்த்த வென்ன வறிவுள மெவாகரு மீதே. (௪௨)

அங்குவந் துள்ள நல்லோ ரனைவரும பானு தாசா
பொங்குபத் திகையக்கொண டாடிப் புகனறமற் றிவரா லையன்
இங்குவந் தமர்த லாயிற் றென்னச்சாக் கரைவ ழுங்கித
தங்குமூ ரார்க ளெல்லாந் தனித்தனி மகிழவு கூர்ந்தார. (௪௩)

பின்னரு மன்ன வர்க்கம் பேசும்பல் கார வர்ககம
நன்னரங் கமைத்து நந்த னங்தனுக் கூட்டி யார்க்கும
வின்னியோ கங்கள் செய்து தாங்களு மிதபப வுணடு
பொன்னிறக் கமலை கேள்வன் பொன்னடி போற்றி நின்ருர. (௪௪)

வழிரண் டாண்டு கான்போ யெய்திய விராமன் றன்னைச்
சுழெயி லயோத்தி யுள்ளோர் கண்டுசந் தோஷித தாற்போல்
வாழிய பாண்டு ரங்கன் வரக்கண்டு மகிழ்வு கூர்ந்தா
ஊழியுங் கெடாத பண்ட ரிக்கணுள் ளோர்க ளெல்லாம். (௪௫)

ஆகச்சரித்திரம் கூறுக்குச் செய்யுள் உ௩௬௪

பானுதாசர் திருவடிகளே சரணம்.

முற்றிற்று.

ஏகநாதசுவாமிகள்சரித்திரம்

[illegible]
அ[illegible] வை[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௧)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௨)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௩)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௪)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௫)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௬)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௭)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௮)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௯)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௰)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௰௧)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௰௨)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௰௩)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௰௪)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௰௫)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௰௬)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௰௭)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௰௮)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௰௯)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௨௦)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௨௧)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௨௨)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௨௩)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௨௪)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௨௫)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௨௬)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௨௭)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௨௮)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௨௯)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௩௦)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௩௧)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௩௨)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௩௩)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௩௪)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௩௫)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௩௬)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௩௭)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௩௮)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௩௯)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௪௦)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௪௧)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௪௨)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௪௩)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௪௪)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௪௫)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௪௬)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௪௭)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௪௮)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௪௯)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௫௦)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௫௧)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௫௨)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௫௩)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௫௪)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௫௫)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௫௬)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௫௭)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௫௮)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௫௯)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௬௦)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௬௧)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௬௨)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௬௩)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௬௪)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௬௫)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௬௬)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௬௭)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௬௮)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௬௯)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௭௦)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௭௧)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௭௨)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௭௩)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௭௪)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௭௫)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௭௬)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௭௭)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௭௮)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௭௯)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௮௦)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௮௧)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௮௨)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௮௩)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௮௪)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௮௫)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௮௬)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௮௭)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௮௮)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௮௯)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௯௦)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௯௧)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௯௨)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௯௩)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௯௪)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௯௫)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௯௬)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௯௭)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௯௮)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௯௯)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௧௦௦)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௧௦௧)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௧௦௨)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௧௦௩)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௧௦௪)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௧௦௫)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௧௦௬)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௧௦௭)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௧௦௮)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௧௦௯)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௧௧௦)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௧௧௧)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௧௧௨)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௧௧௩)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௧௧௪)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௧௧௫)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௧௧௬)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௧௧௭)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௧௧௮)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௧௧௯)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௧௨௦)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௧௨௧)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௧௨௨)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௧௨௩)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௧௨௪)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௧௨௫)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௧௨௬)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௧௨௭)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௧௨௮)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௧௨௯)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௧௩௦)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௧௩௧)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௧௩௨)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௧௩௩)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௧௩௪)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௧௩௫)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௧௩௬)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௧௩௭)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௧௩௮)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௧௩௯)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௧௪௦)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௧௪௧)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௧௪௨)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௧௪௩)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௧௪௪)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [

தந்தைதா யுடையூண் பெறலினும் புதல்வன் றான்குரு சேவைசெய் வதினும்
உடந்துசம் மதரா யிருந்தனர் பின்பு ஜனார்த்தன ருனனியிங் கிவனுக்
கிந்தமா மடத்தோர் சேவகத் தமர்த்த வேண்டுமென் றவர்தமை நோக்கி
முந்தொரு கணக்கு வேலைநீ செய்து வருகென முயன்றன ரிருந்தார். (௩)

முன்புதாஞ் செய்யும் பணியினும் வழாமற் கணக்கெனுந் தொழிலினுமுயன்றே
அன்பொடு தினந்தோ றுங்கணக் கெல்லா மாரியர் தமக்கறி யச்செய்
தின்புற வருநா ளொருதின மொருநா செண்ணிடைப் பிழைககராத திரியில்
மன்பெற விளக்கு வைத்துக்கொண் டாய்ந்து வாய்ந்திடா திருபபதி னாலே.( )

உடன்மிக வருந்தித் தாகமிக் காகி யுமபுலை பருகிடா துழன்று
திடமுணர் குருவுக் குரைப்பதென் னென்று சிந்தையைக கணக்கிடை னவதுச்
சடமதை மறந்தாய்ந் துறைநதிட வெளியிற் சயனங்செ ள் ஐநாததன ரெழுந்து
மிடமுறு மேக நாதரைக் காணு தெங்கென மடத்தினுள வந்தார். (௪௩

வந்தவ ரேக நாதரைப பார்த்து மற்றவ ராய்வதை யுணாந்து
மூந்தவ ருணரா மற்பினர் வந்து நினறனா முயலகணக கதிலே
சிந்திய காசு வந்தது தெரியச சிரித்துககை கொட்டினா மகிழ்நதார்
அந்தமி றவத்தோ ரதுகண்டு முன்வந் தவர்தமை நோகின ரறைவார். (௩௬)

யாதினைக் கண்டு வியந்துநீ சிரித்தா யெனவினு விடத்தலை நிமிர்ந்து
மீதுற நோக்கிக் குருவென வறிந்து துணுகுகென வெழுந்துதாள் விழுந்து
நீதறு கணக்கின் றொகையிலோர் காசு நெந்திய ததுதனைத் தேடி
வேதனை யுற்றிய பொழுதுணர்ந் தின்ப மேவியா னகைத்தன னென்றார். (௩௭)

ஆரிய னவர்சொல் வதுதனை வினவி யன்னவர் தம்முக நோக்கி
ஓரியல் காசு தேடுறும் விஷயத் துன்சித தாம் லயிதநிடச செயலபோல்
சீரிய கண்ணன் றிருவடி களிலுன் சித்தஞ்சோ வறிலுனறன ஜனமம
நேரிய தாகு மென்றினி துரைகக வக்கணத் தவாமன நெகிழநது. (௩௫)

நாதரோ யீது வாய்த்திட வெனக்கு நசைமிக வுளதுமற் றதுவிப
போதுற லாயிற் றினிக்கிரு தார்தத ஞயினே னெனனனி புகழ
மூதுணர் கின்ற ஜநார்த்தனர் மகிழ்ந்து நன்றுநீ மொழிகணக் கென்னச்
சாதுசற் குருவாற் கண்ணனென் றேதக் கேட்டதிற் றங்கிய வுளத்தார். (௩௬)

பிரபஞ்ச விவகா ரத்தினை மறந்து பின்பவர் பாற்றத்து வத்தின்
வரவொடு செலவை வகுத்திடக் கேட்டு மாசிலாத் தேசிகா வியந்து
திரநிலை யுபதே சம்பெற விவன்றான் றெளிந்தன னென்றருள் சிறந்து
கரமதாற் றழுவித் தாரகமறையைக் கருணைகொண் டுரைசெய்தார் கவின(௩௭)

அதுமுத லேக நாதரம் மறையை யனுசந்தித் தாரியர் பணியும்
கதுவின ராகி வருமவர் செயலைக் கண்டிந்த வுலகையுத் தரிக்க
மதுவிரி துளவ னேயிவ ஞக வந்தன னெனமிக மதித்துக்
குதுகுலித் திவற்கு நங்குரு சேவை கொடுத்திட வேண்டுமென் றெண்ணி(௩௮)

ஏகநா தாநீ யென்குரு சேவை யெய்திடச் செய்வேன்மற் றவர்தாம்
வாகுறத் தமது வடிவினை மாற்றி வருவர்நீ யவரென மதித்தற்
காகநான் பேசும் வகையினு லறிதி யபேதமாய் வணங்குதி யவர்தாம்
ஓகையோ டேதவ வதுவெதா யினுநீ யவந்தினி துண்கவென் றுரைத்தார் (௩௯)

பாக்கிய மென்று கேட்டவர் வணங்கப் பின்பொரு தினத்திற்றம் பணியில்
யோக்கியர் தம்மை யழைத்துக்கொண் டொருகா னுற்றன ரங்குறுவிற்சி
லாக்கியர் தத்தாத் திரையர்பட் டாணி வடிவராய் நாணுகத் தேறி
வாக்கியப படியே வந்தன ருணர்ந்து ஜநார்த்தனர் சீடற்கு வகுப்பார். (உ௭)

என்குரு சாமி வருகிறார் பார்நீ யெனச்சொலச் சீடரு நோக்கி
மின்சதிர் வாள்கைக் கொண்டொரு துலுக்கன் விரைபரி மேல்வர வவனை
நன்குரு சமக்கென் றிவருரைப் பதுதா னன்றதென் றெனமன நாடா
திண்பிலர் நின்றார் குதிரைமேல் வந்தோ ரிறங்கினர் ஜநார்த்தனர் பணிந்தார் ()

அஞ்சலி பந்த ராகியே நின்றா ரனருயை புத்திர ரவரோ
டெஞ்சலில் மிலேச்ச பாஷையிற் பேசி யெனக்குறு பசியுள தென்ன
விரும்பெ சமது தவத்திறற் சமைத்து மிளிர்மணி யிழைத்தபாத் திரத்தில்
செஞ்சுவை யாறுஞ் சேர்ந்தபோ ஜனத்தைச் சேர்த்தினி திருவரு முண்டார் ( )

நகர்தரும் போது ஜநார்த்தனா தம்மை நோக்கியிச் சிறுவனோ டுண்ணத்
தகமன முளதேற் சாபபிட வழையு மென்பதைக் கேட்டேக நாதர்
பகர்துலக் கறுட னெபபடிக் குண்ப தென்றயல் பரிந்தன ரேகத்
திகழுமும் மூர்த்தி வடிவின ருண்ட திரிசய மாய்மறைந் தனரோ (உ௯)

மறைந்தபி னேக நாதர்தங் குருவின் மாடுவந் தவரடி வணங்கி
நிறைந்தமெய்த் சவர்கீர் குதிரைமே லேறி நேருறு வோர்தமைக் குருவென்
றறைந்தனி ரவரிய கறுதலத் மிலேச்ச ராயின ரிருக்கமற் றவரோ
டுறைந்தினி துண்டீ ரென்னெனச் சநார்த்த னருமினி துரைசெய்வார் மாதோ

முன்னரோ சொன்னே னென்குரு வடிவ மாறினர் முந்துவா ரென்ன
அன்னதை மறந்தா யந்தவக் திரிசன் புத்திரர் தமையெவ ராலும்
துன்னிட லரிது மற்றவர் நிரோது வாய்வரச் சுதைதனைக் கழுநீர்
மன்னவ னினைத்தா யநேகயோ கங்க ளியற்றினு மியற்றலா மின்னும். (உ௫)

அனைத்துயி ருளமு மறியினு மறிய லாகுமேழ் கடலைநீந் திடினும்
தினைபபொழு திடையே நீந்தலாந் திரிகா லமுமுணர் திறலையும் பெறலாம்
நினைபபருந் திரிமூர்த் நிசல்வடி வாய நிமலனைக் காணபதோ வரிதித்
தனைபபெரி யவரை யநாயாச மாகக் கணநிந் தவிர்ந்தனை தகவோ (உ௬)

அயினு மினியிங் கவருறில் வணங்கி யருள்பெறு கென்னலு மிசைந்து
மேயினர் மடத்துக் கவருட னுறையப பின்பொரு தினத்திலவ் விமலர்
சீயினுங் காட்டுக் கென்னொடு வருதி நிமலரெவ் வுருக்கொடு வரினும்
சேயினை யனையா யுனக்கெச்ச ரிபபேன் றெரிந்துகொள் கெனக்கொடுபோனார்

உற்றவக் காட்டின் மலங்குபக் கிரித னுருக்கொடு காமதே னுவுடன்
செற்றமி றத்தாத திரையாவந் தணுக ஜெநார்த்தன ரவரொதிர் சென்று
நறறுணை யடியை வணங்கலு நாதர் நன்குறத் தழுவின ருணவு
பெற்றிட வேண்டி மெனச்சநார்த் தனரும் வருபசுப் பால்கலம் பெய்து. (உ௮)

உணவமைத்துதவ வவரிவ ரோடுமுண்பொழு திச்சிறு வனைநீர்
கொணர்க நம்மோடு கூட்டியுண் போமென் றருள்செயச்சநார்த்தனர்குறிப்பின்
அணவுமுன் றனக்கென் குருவெனச் சொன்ன வவரிவர் தாமென வழைக்க
நணுகினர் நிற்க வத்திரி புதல்வ ருடனுண வருகென நவின்றார். (உ௯)

அஞ்சியே யருகு நின்றிடு மேக நாதர்நு மங்கையா லெனக்கு
விஞ்சுறு பிரசா தந்தரு கென்று விளமபிட வததிரி புதல்வா
தஞ்செவா யுறற போனகந் தன்னைத் தங்கையாற் கொணடனர் சரலும்
செஞ்செவே தம்முன் ருளையிற கொணடார் ஜநாரததன ருர்பெறு கிடா (1)

இருவரும் புசித்த பினபனு சுமை யீ ற்றபுசு கிறாரகா [illegible] சுரமம
திருமுக நோக்கி யிசகிற பின்னை யாரொக [illegible] நாரதகா [illegible]
அருகுற வழைத்து [illegible] தயருரு பாதக [illegible]
கருணைசே [illegible] தனைன வொத [illegible] (2)

சுருதிசாத திரர்ச ளாகிய பரிசுத துகளறக் கடைசாதெரு [illegible] ததுவாய
மருவிய நவநீ தமாசிய பாக வதபபொரு ளாடுமா [illegible]
தெருளுறப பிராகி ருதமொழி [illegible] செய்யவல [illegible]
பெருகிய ராமா யணதையு மினிமை பெறசெய [illegible] (3)

இன்னமும் [illegible]
சொன்னதைச சிரவணிசசல [illegible]
என்னநல வரதக தவாதலை மேற்கை யேறறின [illegible]
அன்னது கணட ஜநாரததன ரேக நாதரைப பாரததினி [illegible] (4)

உன்னிடத் தெனது குருவருள் சுரநதா ருலாதவ ருளபிர [illegible]
தன்னையென் செயதா யெ னவவா தறையிற [illegible]
என்னைசெய் தனிநீ யெ னமன வருந்தி யெதிர்திரு வாயிடை யிருநது
மன்னுதம் பலதைதக் கையிடை யுமிழநது மறறவா வாயிடை [illegible] (5)

அவாகரம் பற்றிக் கொணடுசம் மடததுக் [illegible]
தவனனு மொனியு முயிருட னுடனுந சமிறகலம தெனத, [illegible]
புவனமுண் டுள்வோ [illegible]
தவநனி மிகுந்த ஜநாரதன ரிவனபாற பணிகொள தகுகதலா [illegible] (6)

சீடரை நோக்கி யினியுனா சென்று செயதகு மில்லரு [illegible]
நீடுநீ ராடல் சந்திவந் தீனதே வதாராசனை நிதயநரு வேதமம
கூடுறு மதிகி பூசனை யாதி குறைவறச செயதுறல வேணடும
பீடுறு கரும மெனவிக ழாமற பிரபருச நடைபிற ழாமல (7)

உனக்குமெய்ஞ்ஞான முறிறுஞ்செய தொழுக [illegible]
கனக்கரு மேனிக் கண்ணனுன கணமுன காணவந தருள செய [illegible]
மனக்கினி தாக வாழ்ததின ரபய காமவா [illegible]
அனுக்கிர கஞ்செய் தனுப்பின ரேக நாதாதம் மூமமனை யடைநதார். (8)

வேறு

விருத்தரா கியதந்தை தாயாதமை வணங்கவவா விரும்பிச சேனை
அருத்திகூர்ந் தெடுததணைததே யுச்சிமுகந தானநத மடையா [illegible]
பெருத்தமா தவரான குருநாதா சொன்னபடி பிறதா தன்பு
பொருத்தநா டொறுஞ்செயுநித தியகரும வனுவதடானம் போற்றிச் செய்து (9)

தேவதார்ச் சனைமாதா பிதாச்சேவை முதலவெலாம் பெரிது செய்து
மேவலா கியசகல வுயிர்களையுந் தம்முயிர்போல் விரும்பிப போற்றித்
தாவிலாத் தமதகத்தி லுறைபாண்டு ரங்கனைச்சாஸ் திரோக்த மாக
ஆவலுகூர்ந் தேதினமும் பூசித்துப் பலதுதிக ளறைந்து வாழ்ததி. (கக)

மலரிசெய்து சாம்டாங்க மாகவணங் கித்தளைவ மாபிர சாதம்
கலந்தவர்க்கெல் லாங்கொடுத்துத் தீர்த்தமுந்தந் ததுதாமுங் கைக்கொண்டுண்டு
நலங்குலவு வேதியரோ டினிதுண்டு பின்புபுரா ணகால க்ஷேபம்
துலங்குறச்செய் திராத்திரியி லரிதிர்த்த னங்கள்செய்து துயில்வ தாவார் (சவ)

அப்படியாய் வருமவர்தஞ் செயலறிந்தோ ரவதார புருஷ னென்று
செப்பவுயர் ஞருருளா லநேகரபி ராகனைகளுஞ் செய்ய லாமுர்
ஒப்பறுமக் கவிகனைக்கேட் டுயர்சாகு சத்சனங்க ளுகப்ப தாமுர்
இப்படியாய் நடந்துவரும் காலத்தி லொருதினந் திரையின் மேவி. (சக)

ரகுநாதன் வான்மிகி வடமொழியில் ராமாய ணத்தைச் செய்தான்
வெகுவாகி யதுபொருள்தான் பரிதா வடமொழி விபுலை யோர்க்குத்
தகுமாறு பொருள்விளங்கப் பிராகிருதந் தனிற்செய்து மென்று சாற்றிப்
புகுபோது துயில்விழித்துக் கனவிலுமை பெருடெரிந்து புந்தி கொண்டார் ( )

வடமொழியா மாயணத்தின் பொருண்முற்றுந் தெளிவாக மனதி லோர்ந்து
திடமுறவே பிராகிருதந் தனிற்செய்து வருநாளிற் றிய தான
விடமனைய வயல்விட்டான் வடமொழியா மாயணந்தான் விளங்கி நிற்க
மடனிவன்பி ராகிருதந் பிறந்தவதென் பிசேகமென வழுகசொல் வாளுய் ( )

இனமுநனி யிகழ்ந்துவரக் கொம்பியா கிருகுரா மாய ணத்தில்
வினைதைசுதன் பிடர்வருவேன் பிகிகிருப்பன் கொண்டிரவி லேக நாதர்
கனவிடைவந் திப்பொழுது துயிலொழித்து ராமனது கதையைப் பாடு
கெனவுமுன்றன் மதுரமொழி கனிந்கேட்க விருப்பமுளே னென்றுங் கூறி. ( )

மகிக்கடும் லேகணியுங் கொண்டுவந்து மருங்கில்வைத்து மறையத் தாசர்
நிகிக்காலத் தினில்விழித்து நேரொழுதுங் கருவிரளி னிலைமை கண்டு
சுசித்தாக வெழுதுகெனச் சொன்னவனைக் காணுமன் மிகவி யந்து
முகிப்பேது மில்லாம விராமகதை தனையெழுத முயலுங் காலை. (சடு)

தனித்துமகேக் திரத்தினின்றுஞ் சதாரதிசேய் கடலுவுஞ் சமய மாக
இனித்தவமோ குறும்வேக மனதிடைக்கொண் டவசரிக வெய்திப் பாய்ந்து
சினத்திகழு மயல்விட்டான் றனிமுற்றத் திடைவிழுந்தார் சிலம்பல் கேட்டு
மனத்துணர்ந்து முன்றிலிடை மூர்ச்சித்துக் கிடந்தவரை வந்து கண்டான். சஎ

இன்னவகை வந்துவிழுந் தானென்று தெரியாம லிறைம யங்கி
அன்னவரைங் கரத்திருந்த காகிதத்தை வாங்கியதி லறைதல் பார்த்து
மன்னுமிந்தச் சமயத்திற் பரவசரா யனுமனென மதித்துப் பாய்ந்து
துன்னவிங்கு விழுந்தனரொன் றறிந்துகொண்டே கநாதர்தமை நோக்கிச் சொ

என்னிவணீர் வந்துவிழுந் தீரொன்ன வவர்பேசா திருத்த னேக்கித் [ல்வான்.
தன்னுளத்தி லனுதாபம் தான்பிறந்துங் கவரையவ தார மூர்த்தி
என்னவுணர்ந் திவரைநெடு நாளாய்வீ ணேயிகழ்ந்தே னென்வு ணைந்தே
அன்னவரை யெடுத்தணைத்துக் கொடுபோந்துங் கவர்மனையி லமரச் செய்தான்.

உடனேக நாதர்தெளி வுறலாகிப் பழையபடி யெழுத லுற்றார்
திடனான வதுதெரிந்த வயல்மனையா னவரடியிற் சென்னி தாழ்த்து
மடனான வெனதுபிழை பொறுத்தருள்க வெனவழுத்தி மனைக்குச் சென்று
சடனானே னிவரிடத்தி லுபதேசம் பெறல்வேண்டுஞ் சரத மென்று. (சகூ)

ஒருதினமற் றவர்திருவா ராதனவீட் டுறுங்கால முணர்ந்து சென்று
திருவினரே யுமதுசெய லறியாம லிகழ்ந்துவந்தேன் றீமை தீர்த்து
மருவுமெனக் குபதேச மருள்கவெனத் தாசர்சற்று மவுனத் துற்று
வருமவனை நோக்கியுனக் கானகுருத் தனையடைந்து மருவு கென்றார். (ருா)

அம்மறையோ னுமையன்றி வேறொருவ ரிடததிலுறே னெனவ றைந்து
செம்மையுட னவரடிக்கீழ் வணங்கிநிற்க வவன்வருதது செய்கை நோக்கித
தம்மனதி லிவன்றக்கோ னலனென்று கொண்டவற்குத தகக தாக
நம்மிடத்தி லேகானைச் சுதினமதா னீராடி நணணு கென்றார். (ருக)

அவனலதென் றேகியபின் றமதகத்து ளுறைவோரை யடைய நோகிப்
புவனமக ணுயகற்கு நானைநது மஞ்சனஞ்செய் புனலெ டாது
தவிருதிர்நான் வேணடிடினு நீவிர்ஜலங கொணரா து தாமுத்தி லென்ன
இவர்மொழிந்து வற்புறுத்தி யிருந்துமறு நாட் காலை யெழுந்தி ருந்து. (ருஉ)

நீராடி மாலடிதஞ் சென்னிவைத்துப பாணடுரங நிமலற் கேற்ற
ஆராத னஞ்செய்யத் தொடங்கியபோ ரயலவீட்டா ருகில வநதோரா
சாராக மனையிலுளோரா தமைநோக்கி யினனமுமனு சனநன் னீரோன
தாராம லுறைகின்றீர் கொடுவாரு மெனவுரைகசத தவிரநதி ருந்தார். (ருங)

கண்ணனது நாமஜப தியானததி லிருநதுபின்பு கணடி றநது
நண்ணியங்கே யிருபபவனை நோக்கியிவ னலந்தெரிவோ மென்று நாடப
புண்ணியநீர் கொணடுவர விங்கொருவ ரும்மிலையோ புகறி னென
அண்ணியதம் மனையுள்ளோ ரொருவருமபே சாகிருநதா ரவரு முற்றான். (ருச)

பலவாறு புனல்கேட்டுங் கொடுவருவா ரில்லையெனப பரிது தாமே
நலமாக வுபதேசம் பெறவந்தோ னுங்காண நயந்தோ செபுத
கலமேந்திக் கொடுபோந்து நீர்முகநது விளாந்துவது கருதும பூசைத
நலனூடு செயத்தொடங்குஞ் சமயத்தி லிவனவாகுச சாறறலானான். (ருரு)

அடிகளே யெனகருநல வுபதேச மருள்கவென வவரி வன்றன்
கடினமனம் புனல்கொணரக் கருதாத தன்மையங் கார மன்றோ
கொடியனிவன் றனக்குமிக வுபதேசந் தனையினிது கூறலாமோ
படிசரியன் றெனனினைதுச் செம்மாபபோன் றனைநோக்கி பபாவ தானா ()

மஞ்சனநீர் கொடுவருவா ரிலரானா நீயுமதை மனதிற கொளளா
கிஞ்சிருந்தா யதனாலே யுபதேச காலநணி யிகந்த தாயிற்
றென்செயலா மெனவவனு மெழுந்துதன தகஞ்சென்றா னேக நாதா
ஞ்செயலுக் கொருசீடன் வேண்டுமோ வெனபபூசை நடததி யுற்றார். (ருஎ)

வேறு

னியசற் குருவே யான ஜநார்த்தன ரேக நாதர்
புனிதநற் றந்தை தாய்பாற் பொருந்துநா ளவரைக் கூவிக்
னிவினன் னவர்மு கத்தைக் கண்களி கூர்ந்து நோக்கிப
னிபரப் புறுசு லீபப பருபபதத் திடையோர் பாங்கர் (ருஅ)

நரிய தீர்த்த மென்று சொல்லுமோ ர் புனித மாய
ரிய வதன்ச மீபஞ் சிந்தைக்கும் விழிக்கு மின்பம்
ாரியன் மார்க்கண் டேயர் தலமொன்றுண் டாங்க நேகர்
ரிய சரியைப் போற்றி யடைந்துளோர் சாக்ஷாத் காரம் (ருகூ)

அன்ன புண் ணியத்த லத்தை யன்புட நீபோ யண்மி
மன்னுசூ ரியதீர்த் தத்தின் மனமொரு மித்துமூழ்கிப்
பன்னுபாண் டுரங்கன் றன்னைத் தியானித்துப் பயில்வா யானால்
உன்னும்விட் டலன்றன் சேவை யுனக்கெளி தாகவுண்டாம் (௬௩)

தரிசனங் கிடைத்த பின்பென் னிடம்வந்து சார்தி யென்று
பெரியவ ருரைக்க நாதர் பெருங்களி கூர்ந்தா ராகி
அரியசற் குருவைப் போற்றி யவர்விடை பெற்றுச் சார்ந்தார்
பரிவுடன் சுலீபமென்னும் பருப்பத மதனை மாதோ. (௬௪)

நித்திய நியமமுற்றி நேரில்சூ ரியதீர்த்தத்தில்
பத்தியின் முழுகிப்பானு வருதிசை முகமதாகச்
சுத்தியி னிருந்து சிந்தை யொருமித்துச் சுருதிக் கெட்டா
தத்தியிற் றுயிலுங் கண்ணன் றனைத்தியா னித்தன்பாகி (௬௨

பரவச ரானபோதப் பருப்பதத் துறுமோர் பாம்பு
தரவுண வமைந்த தென்று சார்ந்தவ ருடலைச் சூழத்
திரமிகு மேக நாதர் தேகத்தின் பரிசத்தாலே
அரவதற் குணவி னிச்சை யகன்றதங் கவருக் கன்பாய் (௬௩)

தொண்டுசெய் வதனுக் கெண்ணி யவர்தலை மீது தோன்ற
மண்டுபை விரித்துத் தண்மை வரப்புரி கவிகை யாகக்
கொண்டுற லாகி நாதர் கொளுந்தியா னத்தி னின்று
விண்டுறு போது நீங்கி யோகத்தில் வெயிலைப் போக்கி (௬௪)

தினந்தொறுங் கவிகை யாகச் செயும்படம் விரித்திவ் வாறவ்
வனந்தனில் வரச்சு லீப மலையடி வாராத் துள்ளோன்
மனம்பரி சுத்த ஞகி மலைவந்து தவஞ்செய் சாது
சனங்களுக் கின்பா ஞளுந் தருமவ ஞத லாலே. (௬௫)

ஏகநா தாயம் யோகத் தெழுபொழு தடிவ ணங்கிப்
பாகமா கியவிப் பாலைப் பருகுமி னென்று வேண்ட
ஆகநன் கென்றன் ஞன்ற னன்பினுக் குகந்துட் கொண்டார்
தாகநீங் குறநா ஞளுந் தந்துவந் தனனோர் நாளில். (௬௬)

மிக்கநா லையிற்பால் கொண்டு நாதர்பால் விரைவிற் சென்றான்
தக்கயோ கத்தி லன்னார் பரவச ராகிச் சாரச்
சக்கிரி முறைவ ழாது தலைமிசைப் படத்தைத் தூக்கித்
தொக்கநன் னிழலுண் டாகக் கவிகையிற் றோன்றக் கண்டான். (௬௭)

என்னிதி யோகத் துற்றோர் தமைச்சுலாய்த் தீண்டற் கேய்ந்த
துன்னிடி லெவ்வா றுமோ வெனப்பரி தாபத் தோடு
தன்னிரு கரமுந் தூக்கித் தலைமிசைக் குவித்துக் கொண்டு
பொன்னிவர் மார்பா தீன தயாநிதி யேபூங் கண்ணா. (௬௮)

இச்சம யத்தி னீவந் திவனைக்காப் பாற்றல் வேண்டும்
நச்சராத் தீண்டு முன்னே யெனநனி புலம்பிக் கூவ
அச்சமி லன்பர் கூவு மவன்குரல் கேட்டு நோக்கப்
பொச்சமி லரவு தானே விலகிப்போ யிற்று மாதோ. (௬௯)

என்னைநீ கூச்ச லிட்டா யென்றவன் றன்னைக் கேட்டார்
அன்னவன் வணங்கு யைய வரரவுமைச் சூழ்ந்து நாந்தம்
சென்னிமேற் படந்தூக் கிக்கொண டிருந்தது தெரிந்தச் சத்தால்
உன்னிடக் கூவி னேனென் றுரைத்தன னேக நாதா. (எ௧)

ஹரிபதத் தியானி யைக்கண் டஞ்சுவான் யானு மென்று
தெரிகிலா யாநீ யென்று திறந்தகண முகிழ்த்துக் கூய
கரிகுரல் கேட்டுக் காத்த கருணையங் கணமுரு ஈரபபண
டரிபுர விட்ட லாஸ்ரீ தரஹரி பாணடு ரங்கா. (எ௨)

உனதரு ளுருவங் காணற் குன்னியிங் குறுகின் றேன்யான்
எனதுள நிரம்பு காத லினைநிறை வேற்றல் வேண்டும்
பனகமென் சயனு வென்று பற்பல வாகபபோற்றிக்
கனலுறும் வெண்ணெய் போலக் கரைந்துளங் கனிந்து வேண்ட. (எ௩)

வேண்டலுக் குவந்தப் போதே விட்டலன் கருணை யாபம
பூண்டுசங் காதி பஞ்சா யுதங்களும் பொருந்தப் பொன்னால்
நீண்டவம் பரமுந் தோன்ற நின்றன னேக நாதர்
காண்டலு மெழுந்து காத்திப்ப பணிந்தனா கரங்கள் கூபபி. (எ௪)

வணங்கினர் தம்மைத் தூக்கி மகவைமார் பினைக்கு தாய்போல
குணங்களா லுயர்ந்த வள்ளன் மார்புறத் தழுவிக் கொண்டான்
இணங்குமுன் னினைவிற் கேறக யாண்டுமெப பொழுதுங் காபபேன்
அணங்கற வெனச்சொல் போதி லயரின்று கணடோன் றானும். (எ௫)

கண்ணன்பொன் னடியிற் றாழ்ந்து கைகுவிக் தெழுந்து நின்று
திண்ணமாய்த் தவயோ கங்கள் யாசொன னாய செய்யா நியானி
கண்ணிய வேக நாதர் சேவையா லயனே யாகி
விண்ணவர் காண்கி லாத மெய்யருள் வடிவங் கணடேன். (எ௬)

என்றவன் றானும் பல்லா றேத்தமால் கரு [illegible]
நன்றவன் றனையு நோக்கி மறைந்தன [illegible]
ஒன்றநந் சிரமேற் றூங்கி யும்முடை யருளி [illegible]
பொன்றயங் குறுமார் பானைக் கண்டன னென்று போற்றி. (எ௭)

விடைபெற்றுத் தன்னூர் போனான் விரும்புபா லீந்து பின்னர்
தடையற்ற வின்ப மேவிச் சநார்த்தனர் தம்பாற் சென்றார்
அடைவுற்ற மகிழ்வி னோடு மவரடி வணங்கிப் போற்றத்
தொடையுற்ற மார்பிற் சேரத் தழுவின ரருள்சு ரந்தே. (எ௮)

வேறு.

வியன்மி கக்குரு விடைதரத் தம்மதூர் மேவி
நயமு டைத்தென நனிமகிழ்ந் தவரரி நாமம்
பயில்க ருத்தின ராய்வரு நாளிற்பண் டரிவாழ்
புயனி றத்தின னெண்ணின னிவரிடைப் புகுவான். (எ௯)

என்னு டைப்பஜ னையிலிவ னிடைவிடா தென்னைத்
தன்னு ளத்திடை நினைப்பதுந் தவிர்ந்துறான் பூசை
மன்னு றத்தினம் புரிந்துவாழ் பவன்மன மதிக்க
நன்னு றக்குலத் தொருவனாய் நணுகுவ லென்று. (௧௦)

வந்து தேவகி ரியிலுளோர் தமைக்கண்டு மறையோர்க்
கிந்த வூரில்யார் போஜன மிடுபவ ரென்ன
அந்த வூருளோ ரேகநா தரைச்சொல வவர்பால்
முந்தி யங்கவர் தமைக்கண்டு பணிந்தனன் மொழிவான். (அ௰)

தினை ஞன்பர தேசிய நாதனீர் செவ்வே
போன கந்தரு வோரொடுக் கேட்டிங்குப் புகுந்தேன்
ஆன வென்றனக் கன்னமு மிரந்தரு வீரேல்
யானி மந்தர மும்பணி விடைசெய்திங் கிருபபேன். (அக)

எந்த வேலையு மடியிலா தியற்றவ னென்ன
அந்த வார்த்தைகேட் டுச்சநார்த் தனரருட் கீடர்
முந்து நீயெவ ணிருப்பது மொழிநின்பே ரேது
வந்த நீயுரை யெனப்புரு வோத்தமன் வழங்கும். (அஉ)

எனக்கொ ரூருமி லென்பெய ரோகண்டி யாவென்
மனக்கி சைந்துளோர் யாரொனத் தேடினன் வந்தேன்
புனப்ப சுந்துழா யவனடி யீருமைப் போலோர்
கனக்க ருத்தினர் தமைக்கண்டி லேனெனக் கழற. (அங)

ஏக நாதர்கேட் டுனக்கிவ ணிருந்திட விச்சை
வாக தாயுறிற் றடையின்றி வகிக்கலா மென்ன
மேக மாநிறத் தினனதற் குவந்தங்கு விரும்பிப்
போக மீதென வவர்மனைப் பணிசெயப் புகுந்தான். (அச)

பூட்டு கோமய மெடுத்தவை குவிவுறப் பொருத்தல்
வீட்டுக் குப்பைக ளகற்றுதன் மெழுகுதல் விளங்க
நாட்டு பாத்திர வகையெலா நன்குசெய் தமைத்தல்
சூட்டு தோதவத் திகள்விளர்ப் பாயுறத் துவைத்தல். (அரு)

காவ டிக்கணீர் கொடுவந்து பெய்தவர் கருதும்
தேவ பூசைக்கு வேண்டுப கரணங்க டேடித்
தாவின் மஞ்சன நீர்தரல் சந்தன மிழைத்தல்
மேவு நன்மலர் தொடுத்துவைத் தல்விளக் கேற்றல். (அசு)

தாசர் தம்மனை வியர்சொலும் பணிதகச் சமைத்தல்
ஆச றத்தயிர் கடைதல்வே ருய்வெண்ணெ யமைத்தல்
நேச மிக்குறப் போனக வகையட்டு நிறைத்தல்
போச னஞ்செயுஞ் சாலைசுத் தஞ்செய்து பொருத்தல். (அஎ)

பன்னி யார்தமை யின்னமென் பணியெனப் பகர்தல்
மன்னு பூசைசெய் தானபின் வருமறை யவரோ
டுன்னு தாசரு முண்டிடப் போனக முதவல்
நன்ன ருண்டபின் சுத்திசெய் தமையநீர் நல்கல். (அஅ)

பின்பு சந்தன புஷ்பதாம் பூலங்கள் பெறவே
அன்பு செய்தளித் தானபி னெச்சிலா மடைகள்
துன்பு றுதெடுத் தகத்தயல் கொண்டுபோய்த் தொகுத்தல்
இன்பி னோடுண்ட விடமெலாஞ் சுத்திசெய் தியற்றல். (அகூ)

இவையெ லாமமை வெய்திய பின்றன கால்கை
கவையெ லாமறச் செய்துகொண் டொருபுற நணுகிச்
சுவையெ லாமமைபோனகந் தானுமே துய்த்தே
அவையெ லாம்புரா ணஞ்சொல வசதிசெய் தமைப்பான். (கூஐ)

இரவ தெய்திய பின்புசெய் வனவெலா மியற்றிப்
பரவு தாசருண் டானபின் படுக்கையு மமைத்துக்
கரவி லாதுகுற் றேவலுஞ் செய்துகண் டுயிரும்
விரவிலானபின் ருணுண்டு துயில்செய விழைவான். (கூச)

இன்னவாறுநா டொறும்புரிந் தியலுறு நாளில்
அன்னதாசர்தந் தந்தைதாய் விண்ணுல கடைந்தார்க்
கென்ன செய்வதோ வவையெலா மியற்றிமு ற்றுன
பின்ன ராண்டுபோய்ப் பிதிர்த்தினம் வாய்ந்தது பெருக. (கூஎ)

தெரிந்து தாசரவ் வூர்மறை யோரகஞ் சேர்ந்து
திருந்து நாளையெம் மகத்திடைச் சிரார்த்தமா தவினால்
அருந்த வந்திட வேண்டுமென் றனைவர்க்கு மியம்பிப்
பொருந்து தம்மகம் புகுந்திருந் தாரநாள் போக. (கூஅ)

விடியல் காணுமு னெழுந்துபோய் வெள்ளநீ ராடி
நெடிது தாஞ்செயு நித்திய கருமங்க ணிரபபி
ஓடிவில் பூசையு முருற்றிமே லுபரிகை யிருந்தார்
மடிவில் வீதியிற் புலையனும் புலைச்சியும் வந்து. (கூச)

குப்பை கூட்டுபோதிவர் வீட்டினிற் குலவும்
ஒப்பிலட்டி லின்மணத்தினை யோர்ந்தந்தப் புலைச்சி
தப்பி லாததன் பதிக்கந்தமணத்தினைச சாற்றி
எப்ப டிக்கிந்தப் போனகங் கிடைக்குமென் றிசைத்தாள். (கூடு)

தரும சீலரந் தணர்க்கலா னமக்கது தருமோ
அரிவை யேநமக் கெச்சிலா யினுங்கிடைத் தக்கால்
பெருக நாஞ்செய்த புண்ணிய மாமெனப் பேசி
மருவி யெச்சிலுந் சிரார்த்தமின் றுதலால் வராது. (கூஉ)

வீணி லேனவற் றிச்சைநீ கொள்கிறாய் மின்னே
காணு ருதெச்சி விலையெலாங் குழியிடைக் கவிழ்த்து
மான மூடுவ ரொன்றந்தப் புலையன்சொல் வார்த்தை
ஏண வேயுப ரிகைதனி லிருந்தவர் கேட்டார் (கூஎ)

இறங்கித் தம்மனை யாள்வயின் வந்தெழின் மின்னே
பிறங்கு வீதியிற் குப்பைகூட் டுறுமவன் பிரியை
நிறங்கொ ணம்மனைக் கறிமண்ம் விரும்பின னிரம்ப
அறங்கொ ளந்தணர்க் கடுவதை யவட்கிடல் வேண்டும். (கூஅ)

என்னக் கேட்டந்தப் பத்தினி யாரகத் தியற்றும்
அன்னத் தோடுகாய் கறிமிக வுளவவற் றவட்குச்
சொன்ன வாறிடின் மிகுந்தவை தோஷமா மின்றே
நுனைமுற்றவ ளுறவினர் தமக்கெலா மிடுவாம். (கூக)

எங்கு முள்ளவன் ஜநார்த்தன னுதலா லிச்சை
தங்கு நின்றவர் தமக்கிட்டுத் திருத்திசெய் வதுதான்
பொங்கு முத்தம மெனவவர் வெளிப்புறம் போந்தே
அங்கு நின்றவப் புலையனுக் கறிவித்தா ரம்மா. (௱)

நின்று லத்தவர் யாவரு மிவண்வர நிகழ்த்தி
நன்று மற்றவ ரொடுண்மனை யாளொடு நண்ணித்
தன்று றப்புகித் திகெவென் றருள்கொண்டு சாற்றப்
புன்கு லத்தவ னப்படி யேகொண்டு போந்தான். (௱௧)

தெருவில் வைத்தவ ருணும்படி சேர்ந்தருத் திரரால்
பெருகு காய்கறி யன்னமெல் லாம்பெரி திடச்செய்
தொருவில் சண்ணனுக் கர்ப்பண மெனவுணச் செய்து
பொருவி லந்தணர் தமக்குய்த்த புஷ்பதாம் பூலம். (௱௨)

சுகநத சுநதனந் தந்துபோ கும்படி சொல்ல
உகந்து மற்றவ ருண்டபோ ஜனத்தைப்போல் யாங்கள்
ஜகந்த னிற்கண்ட தில்லையா மமுதபோ ஜனமே
துகர்ந்து ளோமென நுவன்றனர் வாழ்த்தினர் போனார் (௱௩)

புலையர் போனபின் றெருவெலாஞ் சாணியாற் புதுக்கி
உலவி லாவகந் தன்னையுஞ் சுத்தநன் குறுற்றி
அலகில் பாத்திர வகையெலாம் விளக்குத லமைத்துக்
கலைக ளுந்துவைத் தாற்றிடை மூழ்கிக்கா வடியால். (௱௪)

புனல்கொ ணர்ந்தறு சுவைக்கறி போனகம் புதுக்கி
நினைவி லந்தணர் வருவதை யெதிர்கொண்டு நிற்க
அனைய வந்தண ரிவணியன் றனவெலா மறிந்து
மனையி லேசிரார்த் தம்மென நமக்கெலாம் வருத்து. (௱௫)

புலையர்க் கிட்டனன் போனக மிதுபொருந் துறுமோ
தலைமை யந்தணர் தமக்கென முனிந்தனர் தழுன்று
நிலைமை கெட்டவ னகத்துணத் தகாதென நிகழ்த்தி
மலைவு செய்தவர் தமைவிசா ரித்திட வந்தார். (௱௬)

வேதி யர்க்கெனப் போனக மமைத்துத்தி வினைசேர்
சாதி யீனருக் கிட்டனை கருமசண் டாளா
நீதி யற்றவெம் புலையரோ பிதிரர்நின் றனக்குப்
பேதி யாதசாஸ் திரத்திற்குப் பேதநீ செய்தாய். (௱௭)

என்று ரைத்திட வேகநா தருமவர் தம்மை
நன்று நோக்கிவந் தனத்தொடு நவிலுவார் நாடி
இன்று மக்கெனச் சமைத்தபோ னகமண மெதிரே
நின்று வீதியிற் புலையனேர் நுகர்ந்தன னதனால். (௱௮)

அனைய போனகந் தனைமிகு தோஷமென் றகற்றி
மனையெ லாஞ்சுத்தி செய்துவே றேவகுத் தமைத்தேன்
வினையெ லாந்தெறு மந்தணீர் மிகைபொறுத் தருளி
னையர் தங்கரு மத்தினை முடித்திரொன் றிசைத்தார்.. (௱௯)

நுவல வேதிய ரவர்திரு முகத்தினை நோக்கி
நவிலும் வேள்வியி னமுதினை நாய்க்கிடு மாறும
தவல ருநதுழாய் தனைமதி துக்குநசாரத துதலும
உவமை யாகவே யுஞ்ற்றினை யெனமயவமானம். (௱ஐ)

வேறு.

எனவு ரைத்தங் கவரேக வேக நாத ருண்ணேந்து
மனையிலுறப் பணிபுரியங் கணடியா மருங்குவருது
வினைதெறுவீ ருளத்தேது விசனமடைந் ததுபே ல
நினைவு கொடிங் கிருக்கின்றீ ரெனவவற்கு நிழுதுகின்றார். (௱௫௧)

பிதுர்தினத்திற் கவலையுற்றுப பேதுறுத லழுனறு
மதிப்புளநீர் வேண்டியககால வாராரோ பிதுரகளெலலாம்
திதித்தினமிங கடைநதுணபா சிதைவினறி யெனறுசெபா
முதுக்குறைவி ஞருணாநது முடி வுபெறும படினைநதா (௱௫௨)

நல்லதெனறு சொன்னவனை நனிநோகி நீயிங்கு
வல்லபிதி ரருகுணவு வாய்பபவிலை கனையபரபபி
மெல்லமுது பரிமாறு கெனவிளம்பிக கணணனென
அல்லறவிர்த் தருள்பரமான் மாவையகத் துறநினைதது. (௱௫௩)

தென்புலத்தோ ரிவணவந்து சோநதமுது செய்கருளி
இன்பமுறக் கருணைபுரி கெனவேணட வீணடவாக
கன்புகொடர்க் கியபாத்தி யாசமன முநதநது
பின்புறச்செய் தாதனத்திற் சநாத்தனரை யமபேணி. (௱௫௪)

கண்ணனுக்கர்ப பணமெனறே கநாதாசொலலிச சகுநறப
நண்ணுபுன லுதவுதலு நனகருநதி ஞாபிதிரா
புண்ணியநீர் தந்துணும்வாய் பூசியங்கை தாளலமபப
பண்ணியபின் றருவனவுந் தककணையும பரிநதளிதத ர. (௱௫௫)

வீடுறுமப் பிதிர்க்கடமை நோகநயிங்கு மிகுநதுளள
சேடமதைச செய்வதென்னை செபபுகெனன வேபிதிரா
கூடுறுநும மிட்டரொடு கூடியினி துணகவெனறா
ஆடுறுமவ் வார்த்தையினை யகன்மறையோர் கேட்டி தெனனே (௱௫௬)

அதிசயமென் றவணவந்துள் ளகததிலயன மறையோரவந
தெதிரொழிதந் துறுவோரயா ரறிதுமென விற்புகுந்து
புதியவவர் தமைநோக்கப பொருநதுமவா தமைநோகநிப
பிதிரருட னேமறைந்தா ரதைபபாரத்த பிராமணாகள (௱௫௭)

வியந்துவெளி வந்திவாமா னுடரல்லா விணடுகுவ
லயந்தனிலவந தவதரித்தா ராதலினு னயநதபடி
இயைந்துளது கருமாபி மானமகி லீணடியயாம
அயர்ந்தவமா னததையுற வவாபிதிர ரணுகியுணடார. (௱௫௮)

இத்தினத்தி னமக்குவருந் தக்ஷிணையுங் கிடைபபதின்றாய்த்
தத்தினதே யினிநாளைச் சாந்திவர்பா லெல்லோரும்
ஒத்துறச்செய் பிராய்ச்சித்த முஞற்றியுற வானாற்றான்
சத்தியமாய் மானநிலை தருமெனப்பே சிப்போனர். (௱௫௯)

ரீங்கவே கநாதர்தம திஷ்டமொடு நேர்ந்துண்டார்
ஓங்குமறை யோர்மறுநா ளுதயத்தி லேதிரண்டு
கீர்கறுகங் காதிரஞ் சோர்தேக நாதர்தமை
ஆங்குவர வழைக்கவவ ரனுகியவர் சளைப்பணிந்தார். (஗உ௩)

கனாயின்மறை யோரேநீ ரெனையழைத்த காரியமென்
உளாடுமென மறையோர்க ணேற்றம்மா ளுளதவறுக்
கினையுமறை முறைபபடி யே பிராய்ச்சித்த மியற்றிவந்த
புனாதவிர்க்க வழைத்ததெனப புகலவவர் பொருந்தாராய். (஗உ௧)

முண்டகலோ சனனருளென் முன்னிற்க மற்றெனக்கோர்
தண்டமும்வேண் டியதில்லை யெனச்சாற்றத் தகுமறையோர்
வண்டவரோ நீர்சொல்லும் வார்த்தைமெய்யே யானாலும்
விண்டவெம் துரைக்குநல வீறுதந்து பிராய்ச்சித்தம். (஗உ௨)

செய்துகொள்ளு வீராகிற் றேகசுத்தி யாகுமென்று
மைதவிரு மவாமனஞ்சம் மதமாகச் செய்துகங்கை
எய்திமுழு குறச்செய்து பிராய்சித்த மியல்சாலை
உய்தருவான் றிரியம்ப ரதரிருந்தொ ருவன்வந்தான். (஗உ௩)

வந்தவனம் மறையோரை வணங்கியவர் முன்னின்றே
இந்தநக ருறுமேக நாதரொவ ரிசைமினெனச்
சந்தமறை யோரேநீ வினவுகின்றாய் சாற்றென்ன
அந்தமறை யோன்றனது வரலாற்றை யறைகின்றான். (஗உ௪)

குட்டநோ யெனக்குவந்து கொடுமைசெய்ய வதனாலே
இட்டனுந் திரியம்ப கேச்சுரனை யினிதேத்தித்
தொட்டநோ யகலும்வகை கரந்தருள்செய் கெனத்துயின்றேன்
நட்டமா மெபரம னண்ணினனென் கனவிடையே. (஗உ௫)

கருதுறுதே வகிரியி லேகநா தனொன்றோ வின்றுபத்தா
மருவுகின்றோர் பிதிர்த்தினத்தில் வரம்பில்புலை யருக்கெல்லாம்
பெருகவன்ன மிட்டனரச சுகுர்தத்திற் பெற்றுண்ட
ஒருவனவ சுகுர்தத்தை யுனக்கருளி னேயகலும். (஗உ௬)

மற்றவனாப போய்க்காண்டி யெனவகுத்து மறைந்ததனால்
உற்றனனிங் கவர்தம்மை யடைந்துய்ய வேண்டியெனச
சொற்றனனங் கதுகேட்டுத் துகளின்மறை யோரெல்லாம்
எற்றெனநன் கதிசயித்தி தென்னையெண வறைகின்றார். (஗உ௭)

பனவர்களுக் கமைத்ததனைப் பறையர்களுக் கிட்டதனால்
புனிதமுறு புண்ணியமென் றுரைத்ததெந்தப் புகழ்நூலோ
எனவவுரைப் பதுபொய்யே யெணவவரிற் சிலர்கரத்திற்
றினவுறுபுண் டனக்கதம் வேண்டுமோ வெனச்செப்பி. (௩உ௮)

ஏகநாத ரதுசெய லெல்லோருங் கண்டோமே
வாகதா யின்னமென்ன வியற்றுவரோ வாய்பேசா
தேகணினாற் பார்த்திடுங்க ளென்றேக நாதர்தமைச்
சோகமற வந்தவற்குக் காட்டியிவ ரெனச்சொன்னார். (஗உ௯)

ஆயநோ யாளியுட னேகங்கை நீராடித்
தூயவர்முன் பேவந்து சுவாமிநீர் பிதிர்த் தினத்தில்
நேயமா யோர்புலையற் கிடும்பலத்தை நிகழ்த்துமெனக்
கேயவே யளித்தி ரொனி லெனதுகோய் த்ருமென்றே. (ாகூ)

திரியம்ப கேசனுரை செய்தனனென் றுரைசெய்யப
பரிவினொடு நீர்கேட்ட படிகொடுத்தே னெனப்புனலை
விரிகரத்தி னிடைவிட்டார் ஜனார்த்தனர்தம் மெய்ச்சீடர்
இரியலா யினகுட்ட நோயெல்லா மிறைப்பொழுதே. (ாகூக)

நோய்தீர்ந்து சரீரமெல்லா நுவலரும்பொன் னொளிவீச
லாய்நின்ற வேதியனைக் கண்டவாக ளதிசயித்து
வாய்நின்று ஜயஜயவென் றெல்முழங்க வாழ்த்தினர்கள்
மாய்கின்ற செயலினராய் மனம்வருந்திச் சொல்கின்றார் (ாகூஉ)

கருமாசா ராபிமா னிகளாகிக் கருதிலெமைப
பொருவார்க ளிலைபடுகழும் பிராமணோத் தமனொன்று
பெருநாளு மிருமாபபுப் பெற்றிருந்த தேருற்றம
தருமாரு யிற்றுநல்ல ஞானமில்லாத் தன்மையினால் (ாகூங)

என்றுதங்க ளைத்தாங்க ளேயிகழ்ந்து கொண்டறிவு
துன்றுஜநார்த் தனாசீடர் தமைநோக்கித் தோன்றியனீர்
பொன்றிருமார் பினனன்றி மனிதரல்லீ ரெனபபுசழ்ந்து
நன்றுமையா மறிந்துகொண்டோ மென்றுபின்னு நவிலுகின்றார். (ாகூச)

பனிவரைக்குப் பனியுறக்கால் விசிரியிறை பறபபுதலும்
இனியவமு திறுக்கினிபபை யேற்றுதலும் போலுமக்கும
புனிதமுறும் பிராய்ச்சித்தம் பொருத்தியது பொருந்துறுமோ
தனிமிகுசத் குணரேயென் றுறப்போற்றிச் சாற்றுகின்றார் (ாகூடு)

உமதுபிதிர்க் கனைச்சிராத் தத்திலுற வழைத்தவர்கள்
அமுதுசெய்யச் செய்ததும்யா மடையக்கண டனமிவரை
எமதிடையே பரிசுத்த மியற்றியதுங் கண்டோமுந்
தமதுமகத் துவமிகவற் புதமென்று தகத்துதித்தார். (ாகூசு)

அவரையவ ரகம்புகுத வழைத்தேகி யவர்கொடுக்கும
தவறறுதக் கனைபெற்றுத் தகவாழ்த்தித் தங்கடங்கள்
பவனமடைந் தனராகி யிவர்பனவ பத்தியிலும
எவமிலரி பத்தியிலு மிகுந்தவரொன் றினிதிசைததார். (ாகூஎ)

வியன்மிகு துவரை வாழோர் வேதியன் றனக்குக் கார்கொள்
புயல்வணக் கண்ணன்சேவை பொருந்துற வனுதபித்து
நயமிகு தவத்தைச் செய்து நாடொறும் வருங்கால் ராதை
இயலுருக் குமணி யென்போ ரிருவரு மனக்கட் டோன்றி (ாகூஅ

நீவிரும்பு கின்ற கண்ண னிகழுந்தே வகிரி தன்னி
லேவயி ணவசி ராம ணியெனவா ழேகநாதர்
மேவுறு மகத்திற் கண்டி யாவெனு நாமமேவித்
தரணிலீ ராமுண் டேழி யஞ்செய்து தங்குகின்றான். (ாகூகூ)

நீயவ ணேகி யெங்க ணினைவின்றி யிருக்கு மந்த
மாயவன் றனையழைத்து வருகெனச் சொலலு மன்னான்
ஆயவூர் விடுத்துத் தேவ கிரியில்வந் தேசநாதர்
மேயவிற் புகுத லோடு மேவுதா பதனைக் கண்டு (௱சஐ)

வந்தனை புரிந்து நல்லா சனத்திடை வைகச் செய்தே
எந்தவூ ரிருந்து வந்தீர் வந்தகா ரியம்யா தென்ன
அந்தமா தவத்தோன் கண்டி யாவினைக் காணவென்ன
முந்தவன் கங்காதீர்த்த முகந்துறப போல னின்னம (௱சக)

மற்றிறைப் பொழுதி லிங்கே வருவனென் றுரைக்கும் போதில்
சொற்றவக் கண்டி யாவுந் தோளிற்கா வடியோ டங்கே
உற்றன னுறைத வத்தோன் றனைக்கண்டு நாணமுற்றுச்
செற்றமி லேக நாதர் மனையிடைச் சென்று சேர்ந்து (௱சஉ)

பனிரண்டு வருஷக் காலம் பரிவின்றி இங்கிருந்தேன்
தனியினிப் போதி லெங்கே யிருந்திந்தக் கடன்கா ரன்றான்
ஞனி தொடர்ந திங்குவந்தா னெனமன நலிவதாகப
புனிதரத் தவனுக் கீதோ கண்டியாப் போந்தா னென்றார் (௱சங)

தாமத மின்றிக் கேட்ட தவனெழுந் தோடிச் சென்றான்
ஏமரு வுகின்ற கண்டி யாவினை வணங்கப் போசா
தூமரி லேகி யாரா தனவக முறறுத தோளில்
ஆமுறு கின்ற காவை யிறக்கிவைத் தவன்ம றைந்தான். (௱சச)

கண்டியா வெளிவ ராமற் கரந்திடத் தபசி சற்றே
அண்டியங் கிருந்துட் புக்கு நோக்கிக்கா ணாம லேயன்
தொண்ட னேற் கருள்செய் யாமற் போயின னெனத்து ளக்கம்
கொண்டுசீழ் விழுந்த மூங்கிக் கோவெனக் கதற லானான். (௱சரு)

கதறல்கேட் டேக நாதர் கடுகிவந் ததனைக் கண்டேன்
பதறுத லென்று கேட்க வவரது பதத்தில் வீழ்ந்து
முதனடந் துள்ள செய்கை மொழிந்திட வேக நாதர்
விதனமோ டவளை வாரி மார்பினைத் திதுவி ளம்பும் (௱சசு)

தவத்தினி லுயர்ந்தீர் நீர்செய் தவமதே தவம தாகும்
பவத்தியல் பொழிக்குங் கண்ண னெனவரிந் தவனைப் பார்த்து
நவத்திரு வடியிற் றாழ்ந்தீ ருமையொக்கு நல்லோர் யார்யான்
அவத்தனு யாண்டான் றன்னை யாளென நினைந்தி ருந்தேன். (௱சஎ)

அவனிடை மிகுந்த வூழி யத்தினைப் பெற்றே னென்று
தவவனு தாபத் தோடு செளரியை நினைத்தி ரங்கிப்
புவனநா யகனே பூமேற் பொன்மண வாளா தொண்டர்
எவமதைப் போக்குங் கண்ணா வெனப்பரி தபித்து நைந்தார். (௱சஅ)

ஆறிரண் டாண்டு கால வளவதா யநேக மான
வேறுவே றூழி யங்கள் வேண்டிய தியற்றப் பெற்றேன்
கூறுகோ மளசு ரூபம் வருந்திய கொள்கை யேதோ
மாறிலுன் மலர்க்க ரங்கள் வருந்திக்காய்த் ததுவே யென்றார். (௱சகூ)

உனதுமெல் லடிகள் கன்றத் தோளிடைக் காவு றுத்தப
புனல்கொடு வரபபெற் றேனே புகல்பிரா மணரூ பங்கொண்
டெனதகத் திருந்து நின்னை யறியாத வீன னானேன்
பனலரும் பாவத் துக்கு மாளெனப பரவி னேனே (ாருஎ)

என்றின விதமாய் நைந்தா ரிதுதெரிந் தவர்தந் தேவி
கன்றிய மனத்த ராகிக் கலங்கிவீழ்ந் தழுது சோர்ந்து
குன்றினால் மழைத டுத்த கோவிந்தா தேவ தேவா
உன்றனை யறியா தியாங்க ளூழியம் பலகொண டோமே. (ாருக)

இனையராய்ப் புலம்புகின்ற வியல்பறிந் தத்த வசதோள
அனையவர் விடைபெற் றேகி னானதன் பினன ரனபின்
மனைவிய ரோடு தாழு நாடொறும் வருந்திக் கணணன்
றனைநினைந் திரங்கி நைந்து தளர்வுறு காலந் தன்னில்- (ாருஉ)

ஒருபக லேக தாத ருறங்குற ஞான தேவா
மருவுறு கனவிற் றோன்றி வளரள காபு ரிகட்
பெருருமென் சமாதி வந்து நீதரி சிதறுப பேணி
அருகுறு மஜானு வென்னு மரத்தினவெ ரணுகு மென்னை. (ாருங)

சாரும்வேர் தனையோர பக்கத் தொதுக்கியென் சமாதி தன்னை
நீர்பல மாக மூடி வருகென நிகழத்துப போனா
சீருள வேக நாத ருடன்விழி திறந்தா ராய்ந்து
நேரின படியே யந்த வளகையம் பதியை நோநதார். (ாருச)

இந்திரா யணியென் றோதும் யாற்றினீ ராடச் செய்யும
சந்தியை முடித்துச் சிததே சுரன்றனைத தாழுநது சென்று
வந்தனர் சமாதி தனனில வசசிரா சனததின மேவும
சுந்திர ஞான தேவா தமைககணடு தொழுது போற்றி. (ாருரு)

அத்தரு வேரை யோபா லொதுககின ரகற்றிப பினபு
சித்திரக் கதவை மூடிக் கல்லினாற் செறித்துச சாநது
மெத்தியே வெளிபபு றத்திற் பழம்படி யியறறு வித்தரா
இத்திற முளுற்று கின்ற விடத்திற்சீ தாநே ராமல். (ாருகூ)

தாசரோ டடைந்து ளோரும் பசியுடன் றங்கத் தோநது
நேசமாய்ப் பாண்டு ரங்கன் வணிகனாய் நேர்வ வெலலாம்
ஆசறக் கொண்டு வைத்தங் காடியி லிருக்கக் கணடு
மாசறு மேக நாதர் மகிழ்வொடு மருவு வோரை. (ாருஎ)

இக்கடை தன்னில் வேண்டு வனவெலா மியையக் கொணமின்
சிக்கென வென்று செப்ப விரண்டுவே தியர்கள் சென்றப
பக்கமார் கடையில் வேண்டு வனவெலாம் பற்றிக் கொணடு
தக்கதோர் விலைகொண் டுய்ப்போஞ் சற்றிரு மென்று செபப. (ாருஅ)

வணிகனிப் பகல்முற் றுங்கா றிருப்பனும் மாடு போய்நீர்
தணிவறச் சமையல் செய்து சாப்பிட்டு வம்மி னென்றும்
அணிகிக ழேக நாதர் தம்மையா னறிவே னன்னார்
இணிதெனை யறியார் வந்த செய்தி கேட் டிங்கு வந்தேன். (ாருகூ)

பலசரக் குடனே யென்றும் பகரக்கேட் டீரி ரண்டு
நலவடீ தன்னைப் பேர்த்து நடந்தனர் திரும்பிப் பார்க்க
இலகுறு வணிகன் றன்னைக் கண்டிலா ரதிச யித்து
வலனுறு மேக நாதர் வயின்வந்திச் செய்தி சொன்னார். (ாசுஎ)

வினவிய வேக நாதர் மிகக்கம்மு குரல ராகி
மனதினிற் றுயரத் தோடு நமக்காக மாத வன்றான்
நனிமிக வருந்து கின்று னேயெனா நவிற்று வந்தார்
பனவர்தாங் கொடுவந் தச்தைப பழிபபறச் சமயல் செய்தார். (ாசுக)

சமையலங் கானபின்பு சார்ந்தவ ரோடு தாசர்
அமைவுறப் புசித்த பின்ன ரன்றிரா வங்கிருந்து
நிமலனும் பாண்டு ரங்க னுமகீர் தனநிகழ்த்தித்
திமிரநீங் கியபின் னந்தச் சமாதியைச் சேலவ செய்து (ாசுஉ)

அங்கிருந் தகன்று தம்மூர்க் கணுகின ரரிநா மங்கள்
பொங்குறப் பஜித்துக் கொணடெப போதுந்தங் குருவை யெண்ணித்
தங்கின ராதலாலே ஜலத்தொடு ஜலஞ்சேர்ந் தென்ன
மங்கலில் லாத கீர்த்தி ஐநார்த்தனா தாமாய் வாழ்ந்தார். (ாசுரு)

வேறு

ஒருதி னத்துறுஜ நார்த்தனர் பூமி ருள்ள ளாவுஜட மூடரை யெல்லாம்
திருநி றத்தவன தன்பர்க ளாகச் செய்ய வெண்ணியுறு நாதரை நோக்கிப்
பெருநி லத்திலுள கீர்த்தம னைத்தும் பெட்பின் மூழ்கியவ ணுள்ளவ ருய்யக்
கருதி யச்சுதன தொண்புகழ் கூறிக் கண்டு நின்சரண டைந்தவர் கட்கு (ாசுச)

நன்றனுக் கிரக மின்பினி யற்றி ரண்ணு கென்றுசொல நாதர்ம கிழ்ந்து
துன்றுசற் குருவை நீங்ம னத்துட் டுன்பு சற்றுடைய ராகிவ ணங்கிச்
சென்று றக்குருவி னல்விடை பெற்றுத் தீர்த்த யாத்திரைகு றித்தனர் சென்றார்
ஒன்று மொவ்வொருத லங்களு மங்கே யுற்ற தீர்த்தமும்வ ணங்கினர் மூழ்கி. ( )

ஸ்ரீத ரன்றனது கீர்த்தன மோதிச் செறிவு கொண்டஜட மூடரை யெல்லாம்
காதல்கொண் டரித னன்பர்க ளாகக் கருணைசெய் தருள்பு ரிந்துக லந்து
மேத கும்படி தி ரிந்தனர் கோதா விரிந திக்களாயி லேமன ரம்யம்
ஆதல் செய்யுநக ராகிய பிரதிட் டான மேவியொரு சார்வில மர்ந்தார். (ாசுசு)

அங்கு நாள்பலவ மர்ந்திட வெண்ணி யரித னுமமியல் கீர்த்தனை செய்து
தங்கு றும்பொழுது கேட்டவர் யாருஞ் சாற்று வோரையவ தாரபு மானென்
றெங்கு மிங்கிவரை நேர்பவர் யாரொன் றேத்தி யோதுமரி கீர்த்தன நாளும்
பொங்கு மன்பினொடு கேட்டனர் மேவப் புகலு நாதர்தனி யென்றுபொ ருளுய்

விட்டலன்புகலு வோரொடு கூடி மேவு கீர்த்தனைவி ளம்பில வர்க்குக்
கிட்ட ருஞ்சிரம மாறுமெ னுவோர் கீத வேதியனு ருக்கொடு மேவிக்
கொட்ட கங்கையுறு தாளம்வி ளங்கக் கூடி நாதர்முது கின்புற நின்று
முட்ட றும்படிதொ டர்ந்தவ ரோடு மொழித ருங்கவிமொ ழிந்தன னுற்றான். ( )

உற்ற நாண்முதலு ளாப்பன கேட்போ ருடன்ம றந்துபொ ருளின்மய மாகப்
பற்ற லாகிவரு நாள்களி லோர்நாள் பகரு நாதருயர் கண்ணஜ யந்தி
நற்று முற்சவந டத்திட வேண்டு நாமெலோ ருமென நண்ணிய திச்சை
மற்ற தற்கிசைவு செய்ம்மென வவ்வூர் வாழ்வ தாகிவின வுந்தன வான்கள். ( )

இளரு முற்சவம தற்குறு சாமக் கிரியை யாவும்விரை விற்குவி வாக்கத்
தளர்வில் ஞானமிகு நாதர்தெ ரிந்து தமதுசற் குருவு மேவுற வேண்டி
வளர்வ தானவுயர் பைடண முறவோர் மறைய வன்றனையனுப்பவவன்போய்த்
நுளவமா லெனவி ளங்கும வர்க்குத் தொழுது சொல்லலுமி குந்தன ரின்பம் ()

தங்கு மம்பமொடு வேண்டுவ கொண்டு சார்ங்க பாணியுகழ் சாற்றுத லாகிப்
பொங்கு ம—பிலுயர் நாதரிருக்கும் புரநெ ருங்கவரு போதெதி ரேநேர்
திங்கு தீரவருள் செய்துறு தத்சாத் திரைய னாபபுகுஜ நார்த்தனர் தேர்ந்து
கொங்கு றும்பதும பாதம்வ ணங்கிக் குறைவி லாதவாகு ணங்கள்பு கழ்ந்தார் ()

புகழு கின்றவரை மார்பொட ணைத்துப் பொருவி லாதவனு னகுறு சீடன்
திகழு ஞானநல னுக்குயர் காதல் செய்து நாளுமவன் வாழமட வாசற்
கிகழ்வில் பாலனென யானினி தெய்தி யேதது கீர்த்தனமவி ளையுய ரின்பம்
தகவி ணங்கியுறு கின்றன னென்று சாற்றி நாதாவயி ளேடி னா வந்தார் (ரா௮உ)

கன்னயத் தொடவர் சந்நிதி நின்று நாத ரேயுமது நற்குரு வந்தார்
என்ன வுட்களிது ளும்பவெ ழுந்தங் கேக நாதாகுரு வினைச ணெய்தித
துன்ன ருட்புகழ்கள் சொல்லிந யந்தித் தூர நீவரவு செய்ததை யுன்னில்
முன்ன ரொத்தவமி யற்றின னென் னுமொழியவந் தவர்த ழீஇயுண்மகி ழ்ந்தார்

வந்த சற்குருவை யுட்கொடு சென்று மணிம யத்தலிசி ருக்கவ மைததே
ஐந்த டுத்தபதி னோரூப சாரத் தடைவு டன்பதம்வி ளக்கிய தீர்ததம்
மூந்த வுட்கொடுபி னுற்சவ மேவ முயல்வு செய்துபல சம்பரம மாகச்
சந்த மெய்ச் சுருதி யோரினி துண்ணச் சமைவு செய்துவிப வம்பெரி தாக ()

கண்ண னைத்தவிசி நணணுதல் செய்து கருதுசற் குருவை யும்புடை வைகப்
பண்ணி நாதரொதிர் நின்றரு ளிக்கோ பாலன் மெயச்சரிதை பன்னுத லுற்றார்
உண்ணி லைத்தகுரு வோடது கேட்க லுற்ற யாவருமி கக்களி யெய்தி
அண்ணி மற்றிவரி யற்றுக தைக்கின் பமைவு கானமொடு தாளமி சைத்தே)

உதவி யானசக பாடகி டைத்திங் குறுதன் மிக்கநல னென்றுவி யந்தார்
முதல்வ னுக்கினிதி னூறதி செய்து முந்து பின்புபிர சாதமு நல்கி
இதம தாயினவி தங்களி யற்றி யெட்டு நாளளவி னும்பக லெல்லாம்
பதநல் வேதியரு ணச்செய்தி ராவீற் பதும நாபனுயர் கீர்ததனை பாடி (ரா௮சு)

ஒன்ப தானநவ மித்தின மன்றங் கோங்கு பாகவத மோதிய கண்ணன்
இன்ப லீலைகளெ லாம்விளை யாடி யெய்து றுந்தசமி யன்றிய மெல்லாம்
அன்பு மேவுறமு ழக்குதல் செய்தூ ரணிய தாகவலம் வந்துறு கண்ணன்
முன்பு மேவுமட மெய்தவ ழைத்து முந்து மாரதியெ டுத்தினி தாக. (ரா௮௮)

யாவ ருக்குமிய லும்பிர சாத மீந்த பின்புவரு சற்குரு நாதர்
தாவ றப்புரியு நாதரை நோக்கித் தனிய ஞனசக பாடி யுனக்கிங்
கேவ ரத்தவமி யற்றினை யோமற் றிவனி யம்புமிசை யின்கதா கண்டோன்
ஆவன் மிக்கசது ரன்புரம் வேறே யான தன்றியமை செய்கைக ளொன்றே. ()

இப்ப டிக்கியலு நும்மிரு வர்க்கு மென்று மோர்பிரிவி லாம லிருக்க
ஒப்பி லச்சுதனை வேண்டுறு கின்ற துள்ள மெற்கெனவு நாத்தனர் நாதர்
அப்ப றத்திகழ்வு றுஞ்சக பாடி தன்னை நோக்கியும தூரொது பேரொன்
செப்பு றிற்கவென வூர்நிலை யில்லைத்தெரியுநல்லவரி டத்துறை கிற்பேன்(ரா௮சு)

விட்ட லன்பெயரொ னக்குநு மைப்போன் மேவு நல்லவர்கி டைத்தில ராதல்
இட்ட நும்வயினி சைந்துறை கின்றே னேது மாசையிலை யென்றலு நாதர்
மட்ட லுங்களிது ளும்பின னொன்றும் வசிமி னென்னிடையெனச்சொலி நானுள்
கிட்ட லும்பரம சற்குரு வானோர் கிளரு நாதரையி ருத்திய கன்றூர். (௱அ௩

வேறு.

பின்பேக நாதர்தினந் தோறுமரி கீர்த்தனங்கள் பேணிப் பாடி
அன்போடங் குறுகாலம் பண்டரியி லொருமறையோ னருள்வி டோபாத்
தன்பால னச்சகுண வுருக்காணத் தினந்தோறுஞ் சந்த்ர பாகை
இன்பானீ யம்படிந்து தினமுமரி திருநாம மேத்தி வந்தான். (௱அக)

வருமவனுக் கருள்பெருகிப் பாண்டுரங்க னவன்கனவில் வந்துநீ யென்
அருளுருவைக் காணநினைத் தாற்பிரதிட் டானநக ரடைந்து நாதர்
பெருகுமரி கீர்த்தனஞ்செய் பொழுதுசக பாடியாய்ப் பின்பு நிற்பேன்
தெருளவுணர் கெனவுரைத்தான் விழித்துவியந் துடனவ்வூர் சென்றுசேர்ந்தான்

சென்றமறை யோனேக நாதர்கதை செயுஞ்சமயம் சேர்ந்தன் னூர்பின்
நின்றசக பாடியைக்கண் டுடன்வணங்க வவ்வுருவ நீங்கி நேமி
மின்றயங்கு சங்கிலங்கு திருக்கரங்க ளொடுமகுடம் விளங்கக் காதிற்
றுன்றணிகுண் டலம்விளங்கக் கேயூரந் தோள்விளங்கத் தோன்றி நின்றான். (

நின்றருள்பீ தாம்பரனை நாதரொடு சுரோதாக்க ணிலவக் கண்டு
நன்றுஜய ஜயவென்று சாஷ்டாங்க மாகவொளிர் நளின பாதம்
ஒன்றவணங் கிப்பலவா றுண்மகிழ்ந்து போற்றினு ருடன்ம றைந்தான்
அன்றடைந்த வேதியனு மனைவருமந் நாதர்திரு வடிகள் போற்றி (௱அச)

பன்னிரண்டாண் டுமக்குவிடோ பாவந்து சகபாடி யாகப்பாடி
மன்னினனென் றூலுமது மகிமையெயர் மகிதலத்தில் வழுத்த வல்லார்
நன்னிலைபீ ரொனப்போற்ற நாதரருள் பாண்டுரங்க னம்பால் வந்து
துன்னினனன்மெய் வருந்தவெனச் சொலிநயந்து வியந்துதம்மூர் துதித்துச் சேர்
வேறு [ந்தார். (௱அடு)

வாழுநா ளொருநா ளேக நாதர்பால் வசிப்போ ராகித்
தாழுமுத் தவரொன் போர்மற் றவர்சாண் டாழ்ந்து சாமி
சூழுநும் வாக்காற் பாக வதஞ்சொலக் கேட்க வேண்டி
ஆழுமெ னபேக்ஷை நீர வருள்கவென் றினிது வேண்ட. (௱அசு)

நன்றென வேக நாதர் நாடியுத் தமநி னம்பார்த்
தன்றுதொட் டினிய பாக வதம்படித் தருத்தஞ் செய்து
துன்றிய நாளி லோர்நா டொழத்தகும் பாண்டு ரங்கன்
குன்றலின் மறையோ னுகி வந்துநா தனைக்கும் பிட்டான். (௱அஎ)

வணங்கிநின் றவனை நாதர் மார்புற வணைத்திருத்தி
இணங்குநும் பேரொ னூரொன் னெனநிலை யில்லை வாழூர்
குணங்களா லுயர்ந்தீ ரென்பேர் கேசவன் குல்லை வீசு
மணங்கமழ் மார்பன் கீர்த்தி யாயபா கவதந் தன்னை (௱அஅ)

வாசித்துப் பொருள்சொல் கின்றீ ரெனப்பலர் வழுத்தக் கேட்டு
நேசித்துக் கேட்க வந்தே னிரந்தர மென்று கூற
யோசித்துக் கேட்க வந்த துத்தம விகநன் றென்று
பூசித்துப் படித்து வந்தார் தினந்தொறும் பொருந்த வோர்நாள். (௱அகூ

இரவிரு சாமஞ் சென்ற பின்னரீ ரிருவர் தேசாந்
தரர்மறை யோர்வந் தேக நாதரைச் சார்ந்து கண்டு
பரவிய தான வெங்கள் பசிதவிர்த் தருள்க வென்ன
வரவின ருரையைக் கேட்டு மனைவியாங் கிரிஜா பாயி (ரகஉ)

தனையழைத் திவர்க்கு ணநீ தருகென விராவிற் கூற
மனைவியார் சமைக்கக் காட்ட மிலையென வருந்திக் கூற
இனையவீ டெல்லாங் காட்ட மாயுற விலையென் றுயே
நனைவிரி குழலா யென்று நணணுமுத் தவரைக் கூவி. (ரகக)

இந்தவீட் டினைபபி ரித்து விறகிவட் கீதியென்றார்
முந்தவர் பிரிக்கக் கால நிருமே யெனமொ ழிந்தார்
சுந்தர நாதர் கேட்டு விறாவுகொண டினிது தாங்கும்
சந்தமாங் கட்டில் போழ்ந்து தந்துடன் சமைத்தி யென்றார். (ரகஉ)

கட்டிலாம் விறகு கொண்டு கணவர்சொற் படிச மைத்துத்
திட்டமாய் வந்தோ ருண்ணத் திருத்திசெய் துடன்றாம பூலம்
கிட்டுதக் கணையு மீயக் கிடைத்தவர் நாதா தம்மை
மட்டற வுவந்து வாழ்த்தி விடைபெற்று வழிக்கொண் டாரோ (ரகரு)

சிலபகல் கழிந்த பின்புசி ரார்த்தம்வந் துற்ற தாகப
பலமறை யோர்க்குங் கூறிப பணபுடன் சமைத்தி ருக்க
நலமிகு நாத ருள்ள நாதேற் குன்னி யாங்கு
வலதிரி மூர்த்தி யானோர் பகீரக ளாகி வந்தார். (ரகச)

நாதரைக் கண்டுமிக்க பசியொடு நாங்கள் வந்தோம
ஆதரித் தன்ன மிட்டெம் பசியவித் திடுக வென்றார
காதலி யாரைக் கூவிக்க டிதன்ன மிடச்செய் விதமே
ஓதரு முபசா ரத்தோ டுணச்செய்தா ருணட பின்பு. (ரகரு)

தக்கணை தாம்பூ லந்தந் தனர்பின்னு முபச ரிகக
மிக்கமூ வருமின் புற்று வருணபே தம்வேண் டாரொன்
றொக்கமற் றவர்க்குத் தங்க ளுருவங்கள் காட்டக் கண்டு
தொக்கவர் தமைச்சே வித்துத் துதித்தன ரோக நாதர். (ரகரு)

அவர்துதித் துறுபோ தெய்து மன்னவர் பகீரக ளாகி
யவனபா வைஷயிற்ற மக்கங் கன்னமிட் டதனுக் காகத்
தவநனி துதித்துத் தாம்பூ லந்தமக் கின்ப தாகப
பவளவாய் சிவப்பக் கொண்டு பாங்குற வமரும் வேலை.. (ரகஎ)

நாதர்வீட் டுண்ப தாக நணணுகுறு மறையோர் கண்டு
ஜாதியி லிழிப கீர்க டமக்கின்றோ தனந்தந் தாயால்
நீதகாய் மறையோ ளுக வெனச்சினத் தொடுநிந் தித்துட்
போதரார் போய்நாட் டாண்மைக் காரன்பா லிதுபு கன்றார். (ரகஅ)

அவ்வதி காரி யேக நாதரை யழைத்துச் சாதி
செவ்வனில் பகீர்க ளுக்குச் சிரார்த்தத்தி லன்ன மிட்டீர்
ஒவ்வுமோ யாவர்க் கேனு மெனவின வுறலு நாதர்
வெவ்வுமே பசித்து வந்தார்க் கிட்டன னசன நீவீர். (ரகக)

அதுபொறுத் தருளி வேறே யமைத்துள சுசிய தாகக்
கதுமெனச் சிரார்த்த முற்றிக் களித்துண வேண்டு மென்று
துதிசெய வவன்கே ளாமற் சொலுஞ்சிரார்த் தத்தில் வந்தும்
பிதிருண் பாரேல் யாமும் வந்துணப் பெறுது மென்றான். (உா)

எம்பிதிர் வந்துண் பார்நி னொய்துமென் றுடன் கொண் டேகித்
தம்பதி தனிற்பி துர்க்குஞ் சார்ந்தவர் தமக்கு மன்னம்
பம்புறப் படைக்கச் செய்து பிதுர்க்களைப் பார்த்து வேண்ட
நம்புறு பிதுர்க்கள் வந்து நாதாபூ சிக்கப் பெற்றார். (உாக)

உண்டன ரமுது கண்டா ருடனுறு மறையோ ரெல்லாம்
வண்டமர் துளவி னானே நாதனாய் வந்தா னென்றுட்
கொண்டனர் பயந்து தாமுங் கூடவிண் டனர்பின் பார்க்கும்
தண்டலி னாதர் தாம்பூ லந்தந்து விடையுந் தந்தார். (உாஉ)

இரவுற வூரிதன் கீர்த்தி யேத்தியா ரதியுஞ் செய்து
பரவுறு பிரசா தந்தந் தனர்விளும் பண்பி னோர்க்கு
விரவுமவ் வூரில் வாழ்வோன் வேதியன் கிர்ஷ்ண தாசன்
திரமொடு காளி தன்னைச் சிந்தித்துக் கவிசெய் வோனாய். (உாங)

நாத ரால்வான் மீகி நவின்றரா மாய ணம்போல்
சீரபா கிருதந் தன்னிற் செய்தனன் யுத்த காண்டம்
நேரதா கியபோ தோர்ந்த நிறைமறை யவரொல் லோரும்
சீரதாய் வியந்து நாதர் பாற்சென்று செப்பு கின்றார். (உாச)

காளிதன் வாத்தி னாலே கவிஞனாய்க் கிர்ஷ்ண தாசன்
நீளிரா மாய ணத்தை நிகழ்பிரா கிருதந் தன்னில்
கோளிருங் கவிசெய் கின்றான் கூறுமக் கவிக்கு நேரில்
கேளிரோ வென்றார் நாத ரரிபுகழ் கிளத்து கின்றான். (உாரு)

நன்றுநன் றெனம கிழ்ந்தா னொருதின நள்ளி ராவில்
சென்றுறு கிர்ஷ்ண தாசன் கனவிடைச் சேரு நாளை
ஒன்றுத யத்து னக்கு மரணமுண் டாகு மோர்தி
என்றனன் காளி கிர்ஷ்ண தாசன்கண் விழித்தெ ழுந்தான். (உாசு)

புரிவுறு கிரந்த முற்றும்பூரண மாகு முன்னே
பரிவுறமரண நேர்வ தேததைப் பாது காத்தற்
குரியதொன் றுண்டோ வென்னு யோசித்துப் பலவு முன்னிச்
சரிவரா தேக நாதர் பாற்செல றக்க தென்னு. (உாஎ)

செயும்பிர பந்தங்கொண்டு சென்றுறப் பரித பித்துத்
துயிலவர் விழிக்கச் செய்து துணைச்சரண் டாழ்ந்து வேண்டி
உயும்வகை யியற்று மீது முடியுமு னுதயத் தாவி
நையுமுடி வுறுமென் றெய்திக் காளியே நவின்றா ளாதல். (உாஅ)

குறைவுறு கிதனை நீரே முடித்தருள் கூறு மென்றான்
மறைவல நாத ரன்னான் வணாந்துபுத் தகத்தை வாங்கி
முறையுற நோக்கி யன்பின் பொறிகவி நனிநன் றென்னு
நிறைவுற லொருவர் வாக்கே லினிதென நிகழ்த்தி யீது. (உாகூ)

முடியுறு மளவுங் காலன் முந்துறு னும்மு னீவீர்
கடிமனை செல்க வச்சங் கடிந்தென்று கூறக் கேட்டு
நெடிதவ ரடியிற் றாழ்ந்து நிரம்பவா னந்தங் கொண்டு
விடியுமுன் மனைக்குள் வந்தான் விரும்புநூன் முடிக்க லானான் (உ௩௫)

வேறு.

தாவில்கரு நாடகதே சத்தின்மிகுந் தனவாணோ வணிகன் ருங்க
மேவியபண் டரிநாதன் றனக்கன்பன் மிகுதருமன் விளங்க லாகித
தேவியலி லனைத்துநிரம் புறவிடோ பாவுருவந் திகழ்சொர் னத்தால்
மாவியல்பு பெறவமைத்துப பிரதிட்டை செயசுதினம வகுத்தி ருந்தான் ()

அக்காலத் தொருதினத்தி ராத்திரியி லவனகனவி லருள்வி டோபாப
புக்காசி றேவகிரி தன்னின்மிகு பத்தசிறோன் மணியாய்ப பே ாத
தக்காரா கியவேக நாதரிடை நீபுகுநது தருகி யானு
மிக்கான விக்கிரகந் தனையலையே லுனக்குமிகு துன்ப மேவு ம. (உ௧௨)

எனவுதாக்க வணிகன்விழித் தெழுந்துதய ருறவெய்கி விடிநத பின்றன்
கனவுநிலை தனைமறையோக் குரைக்கவவ ரிக்கனவு கண்ட வாறே
தினமொருமூன் றுந்தெரிந்தா லப்படியே நாதரிடைச சோதது கென்றார்
அனவிதமெ மூன்றுதின முங்கண்டான் கனவுடனே யவாபா லெய்தி (உ௧௩)

விக்கிரகந் தனையெடுத்துக் கொண்டு சென்று நாதாமுன்பு விளங்க வைத்துத
தொக்கவொரு மூன்றுதின முங்கண்ட கனவுதனைச சொலல நாதா
தக்கதொரு விக்கிரக சௌந்தரியந் தனைநோக்கிச் சந்தோ ஷித்து
மிக்கவன்பு கொண்டதனை மார்பொடனைத் தாகுகுறி,து விளமபு கின்றார் (உ௧௪)

கருணைநிரை யுறுகடலே கண்ணுபாண் டுரங்காகா குசதா நீசெய்
தருளுவதை யெவர்நிறம்பப் புகழுறுவா ரொனப்பலவா ரூய்சது கிதது
மருவுநல முகூர்த்தத்தி லவ்வூராக் கறிவிதது மகிழ்மதோரா பாங்கு
தெருளுமதைப் பதிட்டைசெய்தி ரொட்டுபெசா ரமுமபுரிந்து திகழ நோக்கி. ( )

வெண்ணெயைக்கைக் கொண்டுநின்று விட்டலநியிதைவிழுங்கவேண்டுமென்று
கண்ணபிரா னைத்துதிக்க வுடன் செவ்வாய் நிறந்தருந்தக கணடார் யாரும
எண்ணநிரம் புறுகளிப்போ டினிதுஜய ஜயவெனன கேதிக கண்ணன
றண்ணளிகன் றெனவியந்து நாதரையும் போற்றிசெய்து தாழந்து நினறார. ( )

பின் பெல்லோ ருந்திரண்டு மூர்த்திதனை வலமவந்து பெரிது போறற
அன்புகொடு பிரமணசந் தர்பபணஞ்செய் தடைவொடுதக கணேதாம் பூலம
இன்புபெற வுதவினார் நாதர்வணி கன்புரிந்த யாவுங் கணடு
தன்பதிவிட் டலனொருகா லேனும்வந்து புரியுமகோற்சவங்கொணடாள ()

எண்ணியுட னேகநா தரைநோக்கிப் பணிந்துதுதித தென்னார்க் கெய்தி
நண்ணியவிட் டலன்றனக்கு நாயகியா முருக்குமணி நங்கை தோன்றப
பண்ணியறி விக்கின்றேன் கண்ணபிரான் றனைக்கொண்டு பரவென் னார்க்குப
புண்ணியரோ வந்துமணம் புரிந்தருள வேண்டுமெனப புகல நாதர் (உ௩௮)

மகிழ்ந்துடன்பா டாகவுடன் வணிகன்விடை பெற்றவரா வணங்கிச் சென்று
மிகுந்தசௌந் தரியமுற வுருக்குமணி விக்கிரகம் விளங்கச் செய்து
தகுந்த முகூர்த் தம்பார்த்து நிச்சயித்து நாதனுடன் தன்னூர் நாதர்
புகுந்தருளச் சொலியனுப்பி னான்றெரிந்து நாதருளும் பூரிப்பாகி (உ௩௯)

மங்களவாத் தியமுழங்கச் சகலபரி வாரமுடன் வரவி டோபா
அங்கணுறக் கொடுவணிக னூர்க்கருகு மேவவவ னெதிர்கொண் டன்மித்
தங்கள்பரி சனங்களுடன் சகலமரி யாதைகளுந் தழைக்கச்செய்து
பொங்கமிழ் வுடனழைத்துப் போந்துநிய மித்தமனை புகுதச் செய்து (உஊஉ)

நிச்சயித்த முகூர்த்தத்தே சகல சம்பிர மங்களுட னியதி மேவப்
பச்சைமுழில் வண்ணனுஞ் செம் பதுமமலர் மகளுந்தம் பதிக ளாக
இச்சையுற மணம்புரிந்து பிராமணசந் தர்ப்பணமு மியற்றி நாதர்
அச்சுதன்றன் கீர்த்தனங்க டி னந்தோறு மொருதிங்க ளளவுஞ் செய்தார். ( )

வினவியப்வர் தனிலுள்ளோர் ஞானபத்தி மிகமேவ வணிகன் பெண்சீ
தனமுதலி யனவுதவக் கொண்டுபரி வாரங்க டழைத்துச் சூழக்
கனமிகுமங் களகோக முறத்தேர்மேற் றம்பதிகள் கவினவேற்றி
மனமகிழ்தம் மூர்க்குவந்து பதிட்டைசெய்து கீர்த்தனங்கள் வழுத்தி வாழ்ந்தார்

வேறு

வாழுநா ளோர்நாட் டம்பால் வசிகருமுத் தவளை நோக்கி
வேழமுன் கூவ வந்தோன் பணடரி மேவி யாரும்
தாழும்விட் டலன்றன் பாதந் தரிசித்து மீளுங் கால்றும்
கேழுலா வுறவி வாகங் கெழுமியிங் குறைத லான (உஉங)

விட்டலன் றனைப்பூசித்து வருகென விளம்பி நாதர்
முட்டில்சா துக்க ளோடு தாளமத் தளமு ழங்கத்
தொட்டவீ ணையின்மா ளமந் துளங்குறத் துதித்துச் கொண்டு
கிட்டினர் சந்த்ர பாகை கிளருந் ராடுங்காலை (உஉச)

அங்குள பாண்டு ரங்க னர்ச்சகர் வேசமாகிப்
பொங்குறு மன்பின் மிக்குப பொருந்துறு மேக நாதன்
தங்குமிங் கென்னைக் காண வந்தனன் சந்த்ர பாகைத்
துங்கநீ ராடு கின்றா னுதலா னீவிர் சூழ்ந்து. (உஉரு)

யான்வெளி வரும்போ தெய்தும் யாவையும் விளங்கக் கொண்டு
நூன்முறை யெதிர்கொண் டேத்தி நுவன்மரி யாதை யாவும்
மேன்மிகப புரிந்த ழைத்து வருகென விளம்பக் கேட்டு
நான்மறை யவரொல் லோரு நன்றுநன் றெனவி யந்து. (உஉசு)

அகிலகா ரணனு நாத னுணையின் படிதப் பாமல்
சகலவாத் தியமுங் கோவைந் தரவிரு துகளுஞ் சூழப்
புகலருஞ் சந்தர பாகை பொருந்தினோர் தமைக்கண் டேத்திக்
ககபதி நாதன் சொன்ன படிதனைக் கழறக்கேட்டார். (உஉஎ)

பரமவா னந்த ம்பாடிப் பாண்டுரங் கனைப்பல் லாறு
சரதமாந் துதிகள் கொண்டு சகலசம் பிரமத் தோடு
வரமிகு புண்டலீகர் மலரடி வணங்கிப்போற்றிப்
புரம்வலம் வந்துமேவிப் புள்ளர சுறுதம்பத்தில். (உஉஅ)

அங்கமோ ரெட்டுந் தாழ வணங்கின ராகிக் கோயிற்
செங்கன்மே னிலைசெய் தாளுஞ் சீதரன் றனைச்சே வித்துப்
பொங்குமா னந்தக் கண்ணீர் பொழிதரத் தழுவிப் போற்றிச்
தங்கினர் நாளுள் காறுந் தரிசித்துக் கொண்டு மேவ. (உஉகூ)

கதிர்த்தசித் திதியி லேயர்ச் சகன்கணு வேச மாகி
மூதுமறைப் பொருளேயான விட்டல மூர்ததி யின்று
கதுமெனப் பானுதாசன் கதையைகீர்த் தனங்களாக்கிப்
புதுமைசெய் தேத்து கென்னப புகன்றன ஞதர் கெட்க. (உகடு)

வினவியா னந்தங் கொண்டு மேவுதங் குலத்தோ ரான
தினகர தாசர் கீர்த்தி தெரியக்கீர்த் தனங்க ளாககிப
பனகசத் துருகம் பத்தி னடிநின்று பாடிப் போற்றி
அனக பிர சாதந் தந்தங கருள்பெற்றுத தமமூா சென்றா. (உகக)

வேறு

சென்றி ருந்துதி னந்தொறு மால்புக
ழென்ற பாகவ தம்பக லெய்துற
மன்ற வோதி வருமிர வின்கணமால
நின்ற கீர்த்தன நிதியிற் பாடுவா. (உகஉ)

ஆன நாளொரு நாளவர் தமமுகம்
மான வேதிய ஞமவடி வங்கொடு
ஞான கேசவ நாமம்பு னைந்தவா
தான மேவித்த யங்குறும் விட்டலன் (உகங)

பார்த்திங் கெய்தின ஞண்டுப னிர ணடு
தீர்த்த யாத்திரா செல்வ னினியென
வார்த்தை கேட்டுவ ணங்கிசென் றெங்கணும
பேர்த்தும் வந்துமைக் காணபபெ ரிதருள் (உகச)

செய்க வென்னநன் றென்றுடன் சென்றனன்
ஜயன் பின்புதி னநதொறு மாங்கவா
மெய்யன் போடுவி ளம்புபு ராணமும்
தெய்வ கீர்த்தன மூஞ்செவி சேரவே. (உகரு)

வெளியி ருந்துசத் பாவிக ஞகியும்
எளிய ஞனரா ஞவேன்பு லையனும்
களிகொ ளும்மவன் காதலி யும்வி ஞய்த்
தெளிம னத்தினர் செல்வழி யாவையும. (உகசு)

குப்பை போக்கிச்சுத் தபபடுத் திக்கொடு
தப்பின் மெய்ப்பொரு ளேயிவர் தாமெனு
ஒப்பி ஞதரை யுன்னித்தி னந்தொறும்
திப்பி யத்தவ மாத்தரி சித்துளார். (உகஎ)

இன்ன வாறவ ரெய்துறு நாளொர்நாள்
அன்ன வன்றனை நோக்கிய வன்புணர்
பன்னி விட்டல னேயிந்தப் பாரெலாம்
நன்ன லம்பெற நண்ணின ஞதராய். (உகஅ)

என்ப துண்மையி ஞலவர் யாமினி
தன்பி ஞட்டுமு முதொரு வேளைகொண்
டுன்ப மாவரொ னினங்கு லத்துடன்
மன்பெரும் பதம வைகுவ மென்றனள் (உகஅ)

எனவி னுவிய வன்பொரி தின்பமாய்
அனகர் தாந்தனி யாயுறு போதெதிர்
நனய மேவவ ணங்கினன் கேத்தியெம்
இனமெ லாமப வர்க்கத்தை யெய்தவே. (உசஐ)

ஒருதி னத்தென் பவனத்தி லுற்றியான்
தருசு வைக்கறி தம்மொ டுணவுணப்
பொரிது நீரருள் செய்கெனப பேசினான்
தெருளி னாரவ னன்பினைத் தேர்ந்தனர். (உசக)

நின்க ருத்தின் படிநிறை வேற்றுவேன்
நன்கெ னச்சொல நாதனைக் கைதொழூஉ
தென்க ருத்துநி றைந்ததென் றில்லவள்
புன்க ணீங்கப்பு கன்றனன் போயரோ. (உசஉ)

வழுத்தக் கேட்டும கிழ்ந்து மறுதினம்
தழைத்த வன்புத கச்சமை யற்செய்து
பழுத்த ஞானப்ப ருணிதர் தம்மைநீ
அழைத்து வாவென்ற றைந்தன ளன்பற்கே. (உசங)

நாதர் நானந டத்திவ ரும்வழிப்
போதல் செய்துவ ணங்கிப் புரையிலீர்
ஓத னஞ்சமைத் துற்றது ணற்குநீர்
காதன் மேவிவ ருகக டிதென்றான். (உசச)

தனிவந் தார்நன்றெ னப்பின்பு சார்தரும்
புனித வேதியர் கேட்டுப்பொ ருளும்
முனிவு கொண்டு புலையனின் முந்திநீர்
இனித ருந்தற் கிசைந்ததிங் கேற்றுமோ. (உசரு)

இசையு மற்றிதற் கேதகுந் தண்டதும்
மிசைசு மத்திட வேண்டுமென் றாரதற்
கசைவி லுள்ளத் தறுபகை செற்றுவெம்
பசைய றுத்தரி பத்தியில் விஞ்சினோன். (உசரு)

பரம சீலனி வனைப்ப றையனென்
றுரன்மி கத்தெளிந் தீருளைக் கத்தகா
திரவு கண்டுநன் றென்றனன் யானதைத்
திரனு ளீர்கமை செய்தருள் கென்றனர். (உசஎ)

வேண்டல் கொண்டில ராய்மறை வேதியர்
பூண்ட தண்டம்பொ றுக்கக் லீரொனில்
நீண்ட ஜாதியி னின்றுங்க ழிப்பமென்
றாண்டங் நாதர் தமையழைத் தேகினார். (உசஅ)

பெருகி யாற்றிடை வைத்துப்பி ராய்ச்சித்தம்
தருவ தானத குதியெ லாங்கண்டு
மருவு ராணு வெனுமவன் மம்மர்கொண்
டருகி யோடி மனைவிக்க றைந்தனன். (உசக)

கேட்டு மற்றவ ணுதர்கி டைத்துநம்
வீட்டு ணுரொணி லித்தினம் வீவது
கூட்டு வேனெனக் கூற வவனவள்
மாட்டு மேவுவ ருத்தம கற்றுவான். (உ௫௦)

நாதர் தினத யாளர்நம் வேண்டலிற்
காதல் செய்தருள் கிற்பர்க லங்கனீ
போதல் செய்கில ரொன்னிற்பொ ருந்தியாம்
வீதல் செய்குவ மென்றுடன் மீணடனன் (உ௫௧)

சிந்து விற்றணடஞ் செய்வித்துக் கொணடுறும
முந்து ஞானமு திர்வுறு நாதாபால்
வந்து கண்டுவ ணங்கிவ ருகென
நொந்து கூறநன் றென்றுநு வன்றனா (உ௫௨)

வருவ ரொன்றுண் மகிழ்ந்து திடமுறீஇ
மருவி ஞனக மெய்திவ ரும்வழி
கருதி நோக்கின ணுகக்க கரையுறாஉம
பொருவில் வேதியா கேட்டுபபு மூங்கினா. (உ௫௩)

முன்னா நீயிர்மொ ழிந்ததற கேதணடம
நன்ன திக்கரை நாடிச்செ யும்பொழு
தின்ன மும்புகல் கின்றனி ரெங்கணமுன்
என்ன செய்வ திதற்கென வெண்ணினா. (உ௫௪)

ஆகிச் செய்வ தனைத்தும்பு ரிந்தந்த
யோகி யைக்கொடு வீட்டகத துய்த்துயிா
போகி யற்றிலும் பொய்சொலகி லாரிவா
ஏகி யற்றுவ ரொன்றகங் காததனா (உ௫௫)

மேவு நாதர்தம் வீட்டிடைத் தாஞ்செயும
தேவ தார்ச்சனை செய்துபி ராமணாக
காவ தாமமு தாதியுஞ் செய்விததுத
தாவி லன்னந் தகவருந் திபபின்பு (உ௫௬)

சொல்ல பாகவதந்தொடங் குற்றவவ்
வெல்லை ராணு வெனுமவன் கூபபிட
வல்லைப் பின்பு வருகிறே னீமுன்பு
செல்லுகென்னத் திடஞ்செப்பிபபோக்கினர் (உ௫௭)

போக்கி வீட்டல னைப்புந்தி நேருற
ஆக்கி நீசன தன்புநி றைவுறச்
சீக்கி ரத்தருள் செய்கென வேண்டினா
ஊக்கிப்பாகவ தஞ்சொல லுற்றனர். (உ௫௮)

நாதர் வேண்டலை நன்குதெ ரிந்துடன்
சீத ரன்புலை யன்மனை சென்றனன்
நாத னுதரு ருக்கொடு கண்டனன்
பாதபங்கய மேத்திப் பணிந்தனன் (உ௫௯)

ஆதனத் தம்மாச்செய்து பசரித்
தோத னத்தைக்க றிகளு டன்மனை
மாத ருக்கிகொ டுபரி மாறச்செய்
தாத ரத்தின ருத்தின னுணணவே (உசுஐ)

இங்கு நாத ரிருத்தல்செய் கின்றனர்
அங்கு நீசன யர்வதி யாதெனத்
தங்கு மிற்புற மற்றவர் சாதிலா
தெங்குங் காத்திருந் தாரொணணி லாரரோ. (உசுக)

எண்ணி நீசன கத்திடை யெய்தியங்
குண்ணு நாதரு ருவினைக் கண்டனர்
ஒன்ணு மோவி தெனவுடன் றோடினர்
நண்ணு மில்லிடை நாதலைக் கண்டனர் (உசுஉ)

நண்டுப் பாகல தம்மிசைக் கின்றனர்
கண்டு புன்குலத் தானமு துணகிறார்
யாண்டுத் தேடு நிவர்நிலை யென்றபோய்
மீண்டு பன்முறை கண்டுவி யந்தனர். (உசுங)

நிலையிற் பாரப் தஞ்சொல்லு கேயனா
புலையன் வீட்டிற் பொசித்திடென றெபபாக்
குலையக் கேட்பதெண் றேயளங் கூசினை
அலையப் பெற்றுன் னகத்தை மாறினா. (உசுச)

விண்டு தாசர் மகிமைவி ளம்புதற்
கண்டு மோவென் றறைந்தேக நாதனைக்
கண்டு பூசித்தும் கைதொழு தேத்தினர்
மண்டி ஏத்தி மறைவர் யாருமே. (உசுடு

மேலது

அவ்வூரி லொருமறையோற் கருமபெறலாய்ப பரிசக்கல
கைவாய்த்த தாதுகொணடு கனகஞ்செய் துறுகுடும்பம்
உய்வாறாய் வருகாலத் துறுமனைவி யொடுபுதல்வன்
நைவாக விறந்தனர்மற் றதனிலனுர் நண்ணினனாய் (உசுரு)

காசியாத் திரைசெலற்குக் கருதியுறு பரிசக்கல்
மூசுவழி தனிற்றவரு மெனக்கொடுபோ தற்குமுன்னான்
ஆசிலவ ரிடத்திடைவைத் தகலமனத் தெண்ணியொரு
மாசுமிலர் நாதரென மற்றவர்பாற் கொண்டுசென்றான். (உசுஎ)

சென்றவர்த மடிவணங்கிச் சிறந்தபரி சக்கலிது
நன்றுதரும் யாத்திரைபோய் நான்வருங்கா றும்பிழையா
தொன்றவும கதத்திடைவைத் துதவுகெனக் கையிற்கொடுக்க
அன்றவனை நோக்கியிவ் தாற்றுதகற் களிலொன்றே. (உசுஅ)

யாதிதற்கு மேன்மையென வவனிரும்பைப் பொன்னுக்கும்
மாதகவுள் ளதெனவன்ன மாட்சிபெற்ற தோவிதென்று
கோதறயாத் திரைமேவக் குறித்ததலக் கீர்த்தமெல்லாம்
தீதறநீர் போய்வருதி யொன்றுவிடை செய்தருளி (உசுகூ)

மற்றவன்கண் காணரிரு மாலியம்பெய் குபபையிடைப
பற்றுறவீ னிரதனைப் பார்த்திஃது வழுவுறுமேல்
நற்றவரே தரத்தகுவ தெனவணங்கித் தானடந்தான்
குற்றமறு நீர்த்தமெல்லாங் குறுகியன்பு கொடுபடிந்தான். (உஎ)

ஓராண்டி யாத்திரையு முளுற்றியபி னம்மறையோன்
சீராரு நாதரிடை வந்தவர்சே வடிவணங்கி
ஏராரு மெனதுபரி சக்கல்லை யீமினெனக்
காரார்மே னியனன்பர் காணவெறி குப்பையிலே (உஎக)

கண்டெடுத்துக் கொள்ளுமெனக் குபபையிற்றே டிக்காணுன் .
மண்டுசிர மத்துடனே மனத்துயர்விளு சினளுகி
அண்டினரைக் கேட்கநீர் வருமளவு மானகுபபை
கொண்டுபெல தரமாற்றிற் கொட்டினமிங் குறத்தேடில் (உஎஉ)

கைப்படுமோ யாற்றிடைபபோய்க் கணடெடுத்துக கொள்கவென்ருர்
அப்படியோ வெனமறையோ னளுமிகுந்து நாதரைபபாராத
தெப்படியா னுய்வதென விரக்கமனத் துள்ளவராய்த
தபபறயாற் றிடைக்கான்போளு சதுமறையீர் வருகவென்று (உஎங)

கூய்க்கொடுசென் ருற்றினிடைக்கு ளித்தொருகை நிரம்புகற்கள
வாய்ப்புறக்கொண் டிவற்றிலுங்கல் யாதென்ன வம்மறையோன்
தேய்ப்புறத்தான் கொணடுவந்த விருமபினிற்றேய்த தொவ்வொருகல
லாய்ப்பார்க்க வவ்வளவும பரிசக்க லாயினவே (உஎச)

மிகவியந்து நாதரைவிட் டலனேயென் றகம்விரும்பித்
தகவணங்கித் தனக்கொருகற் ருன்வேணடு மெனக்கொண்டே
அகமடைந்தான் கொண்டகற்க ளனைத்தையும்யாற்றிடைவீசிச
சகபதித னன்பர்நதி மூழகியகந் தாளுசார்ந்தா. (உஎரு)

வேறு.

மற்ருேர் தினத்தல் லிடைச்சோர ரோர்நால்வா வநது
கற்ருேர் மடத்துட் சிலவொண் பொருள்கைக்கொ டேக
லுற்ரு ருடனுல் வருங்கண டெரியாம ளோடல்
அற்ருர் தடவிக் கொடுநாதர் தூங்கங்கு வந்தா. (உஎசு)

நாட்டந் தெரிந்து தியானத் துறுநாதர் தம்மை
நீட்டன்பு கொண்டு பணிந்தா ரவணிற்றல் கண்டா
ஈட்டன்கொ ணீவி ரெவரென் செயவந்தி ரென்னக
கேட்டங் கவர்யாந் திருடற் கிவண்கிட்டி னேமால். (உஎஎ)

துரிசின் மடத்திற் பொருடொட் டனந்தொட்ட போதே
தெரியெம் விழிக டெரியா திவண்சேர்ந்து பெற்ருேம்
பெரிதெம் விழிக ளுமைப்போற் பெரியார்க ளுண்டோ
அரிதிங் கணுக ளெனத்தேர்ந் திலமாகி வந்தோம். உஎஅ)

வந்தோம் புரிந்த பிழைதேவர் மன்னித்தல் வேண்டும்
மூந்தா தரங்கொண் டெனப்போற்றி மொழிந்த போது
[illegible] மாமேன் மகள்சேர் மணிமார்ப னன்பர்
[illegible] விகனைக் குரித்தங் [illegible] வேண்டு [illegible] (உஎகூ)

நீர்வேண் டுவதே திவணுள் ளதினோர்ந்து கொண்மின்
சோரீ னெனமற் றவர்நாதர் சொல்வண்மை நோக்கிக்
கார்மே னியனைப் பொருவீர் நடுக்கங்கு றன்னில்
நேர்வீ ரெமக்கன்ன மெம்வெம் பசிநீங்க வென்றார். (உஅம்)

உடனே கிரிஜா பாயிதன் றுயிலை யுணர்த்தி
மடவாய் விரைவிற் சமையற்செய் துவந்த மால்வர்க்
கிடவேண்டு மன்ன மெனப்பெண் ணரசென்னு நங்கை
திடமாக நல்லுண்டி யட்டிட் டிளிதின்பு செய்ய (உஅக)

அந்தப் பிரசாத முண்டன்பு மிக்காங் கவர்க்கு
முந்தைக் கெடுதுன் மதிநீங்கி யம்மூர்த்தி தன்னால்
பந்தப் படுபாச நீங்கத் தயைபண்பு பெற்றுச்
சிந்தைக் கிதமாய் விடைபெற் றுடன்செல்ல லானார். (உஅஉ)

வேறு.

மறவொரு தினங்கள வயர்ந்து மன்னனால்
உற்றதண் டச்சிறை யறைந்து போனகம
பெற்றிலன் பலவிதப் பீழை யாலுயிர்
முற்று றுமபல னுய்மோச னம்பெற்றான். (உஅங)

வெளிவரும் பறையன் மெல்லென நடந்துநீர்
ஒளிவரு நாதர்தம் மடமு னோர்புடைத்
தெளிவில னுய்க்களைத் துத்தி கைத்துறக்
களிதருங் கண்ணன தன் பர் கண்டனரு. (உஅசு)

இருட்டினி லிதென்கறுப பான தென்றுபோய்த்
தெருட்டர மானிட னெனத்தெ ரிந்தெவன்
பொருட்டிவ ணுற்றது புகறி யென்றனர்
மருட்டுவெம் பசியினால் வாய்தி றந்திலன். (உஅஙு)

கையினாற் பசியெனக் குறித்துக் காட்டினன்
மையிலா ருணவிலா திவன்ம யங்கினான்
நையினு னுனக்குனு நல்கில் விக்கியிங்
குய்விலா னுவனென் றுளத்து ணர்ந்தனர் (உஅசு)

சக்கரை கலந்தபா றன்னை வள்ளத்தில்
கைக்கொடு விரைந்தவன் கண்வந் தூட்டினர்
அக்கணத் தவனினி தருந்திச் சோர்வெலாம்
உக்கன னுகிநல் லுணர்வு கூடினன். (உஅஎ)

நாதரை நோக்கிநான் பறைய னன்மதி
வீதலாய்க் களவுசெய் மிகையில் வேந்தனால்
நோதலாந் தண்டனை நுனிக்கப் பட்டுயிர்
சாதலாந் துன்புறீஇத் தளர்ந்துற் றேனரோ. (உஅஅ)

இத்தரு ணத்தினைக் காத்த ளித்தநீர்
மெய்த்தளர் வகலுநா ளளவும் வேண்டியென்
னைத்தனிக் காத்திரோ லலகில் புண்ணியம்
உத்தம ரேபெறு வீரென் றோதினான். (உஅகூ)

உனதிசை வின்படி யுறைதி யிங்கெனக
கனமிகு நாதர்கட் டொக்கக் கண்டபாரப
பனரெலாம் பறையனுக் குபசரிபபதை
மனமிகப் பொருர்களாய் வசைசெய் தேசினா. (உ௯௫)

அப்புலை யன்பின மேக நாள்வரை
மெய்பபுகழ் நாதருச் சிட்ட மேவியுண
டொப்பறு ஞானநல் லன்புண டாகியே
தப்பறு விடையின்யாத் திரைககுச சாநதனன (உ௯௬)

வேறு

ஒருநா ளவாநா னமுஞற றுறுவான
வருமா றமசின் றலைவை கியதாம
அருமா மறையா னெனும்ர கூஷசுகண
டிருமா நிலமேத துநலம பெறுவீர (உ௯௭)

என்றே தனுருக் கொடுவந தெதிரே
நின்றே வாகளுக குநிரம பவனம
நன்றே யினிதிட் டநலங் களெலாம
குன்றே யெனநின றுகுவிந ததிலே (உ௯௮)

பறையன் பெறவிட் டபலத திணையாம
குறைவின் றுபெறத தரிலோ கொடியன
நிறையும் பரிசுத் தநிலா வுவனெண
றறையும் பொழுதன் பொடுதந தனரே . (உ௯௯)

உடனெ யதுதிவ் வியரு பமுறீஇத
திடனு யவர்சே வடியைப பணிவுற
றிடனுர் துதியெண ணிலசெய துவிடைக
கடன்மே விமறைந ததுகண டனரே- (உ௩௦)

முன்னு தரைநிந் தைமொழிந தபல
பன்னுன் மறையோ கள்பயந துவியந
தின்னு மொழிபே சறகா தெனவே
நன்னு தரையேத திநயந தனரே. (உ௩௧)

வேறு

பின்புவட மொழிபபாக வதம தன்னைப
பிராகிருத டீகாவா கவுமபல லோரககும
அன்புதரும் ஹஸ்தாம லகநூ றன்னை
யபபடியே டீகாவா கவும மைததுத
தன்பொருவில் சுகாஷ்டகததை டீகா வாகச
சமைத்துமநே கம்மபங்கங் களும நேகம
இன்பமிகு பதங்களுஞ்செய் தனரந நாத
ரிவையெல்லாந் தெரிவுறக்கேட் டடறிஞா யாரும (உ௩௨)

மிகவுமா னந்தமடைந் தனர்மற் றங்கோர
வேதியன்பா கவதடீ காவைப் பெற்று
மகிழ்வுகொடு திரம்பாரா யணஞ்செய் துற்றேன்
மகிமைதரு காசியாத் திரைக்குச் சென்று

தகவுதருங் கங்கையினீ ராடி யாங்குத்
தருமணிக ரணிக்கட்டந் தனிலுட் காந்து
புகழ்வறும்பா கவதமு காவை முன்பு
பேர்ப்பாரா யணஞ்செய்தான் பனிதமாக. (உகூஅ)

அப்பேரதவ் வூரிலுறு சாந்திரத்தா
லறிவுவல்ல சன்னியா சிக்கு கபபில்
சப்பாத வடர்நா னஞ்செய் தற்குச்
சார்ந்த விருவரும்பாக வதமு காவை
ஒப்பாக வினவிமிக வஞ்சு வத்தா
யள்ளதிது வென்றதனை யுணாபபோன் றன்னை
மெய்ப்பாக நோக்கியிந்தக் கிரந்தஞ் செய்த
மேதக்கோர் யாவரென வினவப் பார்ப்பான். (உகூகூ)

நலமிகு தேவகிரி தன்னில உழுமேர
நாதர் செய்த தென்றுரைக்க ஞாலந்தன்னில்
இலகியிது பிரகிதமானுல் யாரு
மினித்தேவு பாலைபபா கவதங் கேளார்
புலமுறவென் றுளங்கொண்டு ரமதா சனபாற்
போ யுரைக்கச் சன்னியா சிகுகு கோப
லலமுளதா யிதுசெய்த வினைய மைத்து
வாயடக்கித் தண்டிக்க மனகிலெணணி (ரூா)

நாதருக்கோர் கடிதம்வரைந் திரண்டு சீடர்
நண்ணியவ ரிடைக்கொடுக்க நல்கலோடும்
மேதகவோ ரிடைச்சென்று நொடுக்க வாங்கி
விரித்ததனை வாசித்து நன்குதேர்ந்து
தாதரா கியவுத்த வரைக்கூஉய்க் காசித்
தலங்கண்டு வரவேண்டுஞ் சாருங்காறும்
நீதமொடு நான்செய்யம் விண்டு பூசை
நெறிமறையோ ருண்டிபுரா ணகாலட்சேபம். (ரூாக)

பகலியற்றி யிரவிலரி கீர்த்த னங்கள்
பாடிவழு வாதுவரல் வேண்டு மென்று
தகவுரைத்துத் தமையழைக்க வந்தோரோடு
சார்ந்துகா சிக்கங்கை தனினீ ராடி
அகமகிழ்ந்து பூசைசெய்து தியானத் துற்று
ரழைத்துவந்தோர் தமதாசா னருகிற் சென்று
புகலமடத் தழைத்துவந்து வைமி னென்று
புகன்றுதொடர் மூந்நூறு சீடரோடு. (ரூாஉ)

நல்கு பிச்சை பெறபபோனு னிருவரும்போய்
நாதர்வரக் கூய்மடத்தி னண்ணச் செய்தார்
மல்கிவரு சீடர்முக நோக்கியாசான்
வந்தனன்முன்னோர்கவியை மழுங்கச் செய்தோன்

நல்குறவொவ் வொருவருமை யைந்து குத்தா
யோங்கியுறக் குத்துமின்பின் னுறுகின் றேனீர்
செல்கமுந்தி யெனவிளாந்தவ் வண்ணஞ் செய்யச்
செலுஞ்சிடர் தம்மிற்சிற் சிலர்யோ சித்தே. (ரூ.ரு)

குருவுரைத்த படியே போயவன் வருத்தங்
கொளக்குத்தி லுயிர் போனாற் கொலைப பாவந்தான்
வருநமக்கன் றோவதனா லவனை நேர்ந்து
மற்றவன்ற னியலறிந்து செய்யத்தக்க
கருமமியற் றுறுவோமென் றொருங்கு கூடிக
கவிநாதர் முன்பு வந்து கண்டபோது
திருமகிழும் விட்டலன்றன வடிவமாகத்
தேசொடு தோன்றினர் கண்டு திகைத்தாராகி (ரூ.ச)

பயபக்தி மிகத்தெளிந்தட் டாங்கமாகப
பாதபது மம்பணிந்து பலலாறேததி
நயமுற்ற குருசேவை செய்து நாளு
நண்ணுறுமப் பொருடனையே நண்ணினோ நாம
முயலவற்றென் றின்பநல மானவாரி
மூழ்கியுல குக்கெல்லா முதன் முகுந்தா
கயமெய்க்க வருமூல நாதா கண்ணா
காகுத்தா வெனத்துதித்துக் கருதி நின்றார் (ரூ.டு)

புறத்திவை யெல்லாங்கேட்டு நின்றங்குளளே
போகாத வொருத்தன்போய்ச் சன்னியாசிக
கறத்தடிய வனுபபியபே ரெல்லாருமபோ
யணுகிய நாதன்றன்னைப பணிந்துபோற்றி
விறப்பொ டிருந்தன ரென்னக் கேட்டு நாதன்
மேதினியோர் தனைக்கண்டு மெய்சசு மாபோல்
சிறப்பிவருஞ் செயவகியஞ் செய்து கொணடான்
செய்கை நன்று நன்றென்ன மிகச்சினந்தான். (ரூ.ரு)

நீமுன்போய் நானிருக்கு மாசனத்தை
நிறையச் சுற்றிலுந் திரையிட் டிருத்தியென்ன
ஆமன்போ டவனோடி யவ்வாறாக
வமைத்திருக்க வேறுவழி யாய்ச் சன்யாசி
தோமின்றி யுறையுமடம் வந்துட் புக்குத்
தொண்டனிட்ட திரைக்குளுறு மாசனத்தில்
தீமண்டு சினத்தொடிருந் துரப்பிநாதர்
திருமறையோர் குலத்துமிகச் சிறந்தோனாகி. (ரூ.எ)

உத்தமமெய்ப் பதமான சன்னியாச
முறவகித்துக் கொண்டுளயா னுன்கபட்டு
வித்தையைச்சி ரழித்துநினைத தண்டித்தோட்ட
மேலினே னெனச்சாந்த விமலரானோ

சுத்தபலித் திரமதுர வசனங்கொண்டு
சுவாமியுமைத் தொழுகின்றேன் பாலனேன் யான்
மெத்தமகி மைத்திறத்தும் பக்கன் மேவ
விளைந்தழைத்து வரச்செய்து முகங் காட்டாமல். (கூஎஅ)

கிளைக்குளிருந் தறச்சினத்துப் பேசுமாயான்
செய்த குற்றம் யாதுளதேற் பொறைசெய் கிணடும்
விளைக்கமல முகந்தெரியத் தோற்றஞ் செய்ய
வேணடுமென வேண்டி ஞர்விஞய்ச் சன்யாசி
உரைத்த சுகுணச்சொற்க ளாற்கோபம்போ
யுறுசாந்த குணஞ்கித் திரையைநீக்கி
வரைக்கு நிகர் குணநாதர் தம்மை நோக்க
வனமாலை யணிகண்ணன் வடிவாய்க் கண்டான். (கூஎகூ)

கண்டுபயந் துறவியந்து நாதர்பாத
கமலத்திற் சாஷ்டா ங்க மப்பணிந்து
தொண்டுகொள வோவந்தாய் கண்ணு வென்னத்
துதிசெய்து நிற்பளவிற் கண்ணரூபம்
விண்டு தேவ கிரியுறு நாதராக
விளங்குதல் கண்டிவ் வேகநாத ரூபம்
கொண்டுபரந் தாமனே வந்தாளிந்தக்
குவலயங்க ளீடேற வெனக்கொண்டாடி. (கூஎடு)

அருகில்வந்து பாதங்க ளிரண்டுங் கைக்கொண்
டறிவிலேன் பிழைகள் பொறுத்தருள்கவென்றுள்
ளுருகிநிலங் கிடந்தானை நாதர்தூக்கி
யுறநிறுத்தி நிலையிலுயர் வீர்நீ ரொன்னைப்
பெருகநினைத் துபபணியத் தகுமோ வென்று
பேசியுப சரித்திருக்கச் செய்தார் பின்பு
முருகுறழ்நீர் பொழியும்பா கவதங் கேட்க
முன்னுகின்றேன் மொழிந்தருள வேண்டு மென்றான். (கூகக)

நாதரன்பு கொண்டுரைசெய் கவிகளெல்லா
நவிலக்கேட் டுத்துறவி யவச மேவி
ஓதவரா மிகப்புகழ்ந்து நீவிரொன்பா
லோங்குதயை செய்துநன்ன ருறல்வேண்டுஞ்சின்
மாதவள வெனவேண்ட விசைந்து நாதர்
மருவினர்கீர்த் தனபுரா ணங்கள் பாடிப்
போதவுணர் துறவிபா கவத மவ்வூர்ப்
புகன்றரங்கேற் றக்கருதிப் பொருந்தச் செய்தான். (கூகஉ)

பண்டிதர்க டெரிந்துநம தாசான் றன்னைப்
பாரோரா மயக்கியவப் படிம யக்கிக்
கொண்டிணைசே வடிவணங்கக் கொண்டானுதன்
கூறினபா கவதத்தை நாமெல்லோரும்

அண்டியத னைபபறித்துச் சென்று கங்கை
யாற்றிடைவீ சத்தருமென் றறத்து ணிநது
மண்டினர் போய் மடந்துறவி தனைவ ணங்கி
மறைக்குலத்தெங் களுக்கெல்லாம் வாய்ந்த சாமி (௯௧௬)

நாதன்செய் பிராகிருத கிரந்தத் தைநீ
நன்றென்றங் கேரித்த லாரியத்தில்
மேதகுபா கவதகிரந் தசதுக்கேது
மேன்மையத னைவிதனைக் கங்கை யாற்றில்
ஆதரமில் லாதெறிந்து விட்டான் மேவு
மனைவருக்குஞ் சம்மதமா மெனச்சன் யாசி
நீதமறை யவரோயா னும்மவ் வாறே
நினைத்தேன்மற் றிவர்முகமுன் னோந்த போது (௯௧௭)

கண்ணனே யிவர்வடிவா யவத ரிததுக்
காசினியை யீடேற்றக் கலந்தா னென்றென்
றெண்ணமதிற் றோன்றவிளங் குகின்ற ரீங்கே
யிவராத லானீவி ரெல்லா ருஞசோந்
தண்ணலிவ ரைப்பணிந்தா ளாவதனறி
யயர்வதுவே றில்லையென வவாகேளாமல்
திண்ணநினை வுடனேக நாதா முன்பு
செறிந்தபத்த கதைவலிந் தெடுத்துக் கொண்டு (௯௧௮)

சென்றூற்றி லெறிந்தனரப போதுகங்கை
தேசுசெறி கநகணங்கொள் செங்கை நீட்டி
நன்றூத ரத்துடனேற் றுக்கொண டாள்பெய்
நான்மறையோ ரதுகண்டு நனிப யகது
பொன்றூத ஞானநலம் பெறநம் மாசான்
புகன்றதுமெய் மெய்யென்று போந்து நாதர்
மூன்றுளிற் பணிந்துபல துதிசெய் தெங்கண
மூர்க்கருணச் செய்கைபொறுத் தருள்க வென்றார். (௯௧௯)

சிலமறையோர் சென்றூற்றில விழுந்து நீந்திச்
செறிகங்கை யங்கையிற்புத் தகத்தைக் கொண்டு
வலதுறவி பாலணுகித் தந்து சாமி
வருத்த நுஞ்சொன் மறைமொழியே யெனக்கொண்டாட
கலநாதர் தமக்காளாய் நீவிரெல்லா
நண்ணுங்க ளெனத்துறவி நவின்றான் கேட்டுப
பலமறையோ ருந்திரண்டு நாதர் பாதம்
பணிந்தெம்மை யீடேற்று மெனப்ப கர்ந்தார். (௯௧௰)

துறவியோடவ் வூரிலுள மறையோ ரெல்லாஞ்
சூழ்ந்தேக நாதர்தமைப் பூசித் தேத்த
உறவினையு மதுதெரிந்து நாதர் வேத
வோழுக்கங்குன் றுமறையோர் தாச னென்னைத்

திறமிகுநீர் பூசிக்கத் தகாதி சன்பாற்
செய்கிரந்த மிதைப்பிரிய முறிற்பூ சிக்கப்
பெறனலனென் னுனாக்கவின வியவெல் லோரும்
பெரிதுமகிழ் வுற்றவராய்க் கிடந்தந் தன்னை. (கூகஅ)

யானைமுது கேற்றிப்பல் லியங்க ளேங்க
வெழிலிலரிகீர்த் தனங்களாப் பசர்ந்து சூழ்ந்து
சேனைபெரு வதீமலாகள சைவாரி து நிற்றிச்
சொர்ணியமம் நலங்களாரி தொடரும்போதி
லேனையங்கள் வழி பிற்செய் யுபசாரங்க
ளேற்றேழு நாளளவும் வலம்வந் தோதை
வானையுற வெட்டாகண் மடம்வந தெய்தி
மறையோர்போ ஜனமுஞ்செய் தூறம கிழ்ந்தார். (கூகக)

அன்றிரவி னுதைரி கீர்த்தனங்க
ளறையக்கேட் டனைவருமா னந்தமேவி
நன்றியலு மாரதிசெய் தானபின்பு
நலந்தருசீர்ப் பிரசாத நல்கப்பெற்றுத்
துன்றிரண்டோ டிரண்டுநா ளளவுஞ் செய்யத்
தொடங்கியவுற் சவமுடித்து நாதர் செய்த
வென்றிதரும் பாகவத மெவருங் கற்று
விளம்பியதி லானந்த மேவலானார். (கூஉஐ)

வேறு

துறவிதன் முகமலுடு பலமறையோர் சூழ்ந்துநல் விடைதரப் பெற்றுத்
திறநல நாதர்வரு வழித்தாசோ பண்டிதனெனுக திருநாம
மறையவரினைய வயதினிற் றந்தாத் திரைடைக்கண் தம்வணங்க
நிறையுறுமனங்கொண் டுறவினர்தம்மை நீத்தொருதனிவன நோந்தார். (கூஉக)

சருகுகள் புசித்துப்புரவபி மானந்த விர்ந்தவர் தமைத்தியா னித்தங்
கிருபது வருடகால மேவுதலு மிரக்கமுற்றனர்தத் தாதுரைடா
அருளுருக்காட்டியருளினார் கண்டாரடைடுத்த [illegible] சரீரம்
பெருகருளதனுற் கயிகளும் பாடிப்பிரபலராயிருந் பெரிதே

அன்னவர் நாதருட் செயன் முன்பே யறிந்தனராதல் [illegible]
பொன்னடிவணங்க நாதரும் வலாங்கிப்பொருந்துற வொருவருக்கொருவர்
நன்னலங்கொண்டு தழுவினர் மகிழுமாதரை நோக்கி நீர் நடந்தென்
பன்னகசாலை மேவவெண்டு மெனப்பகர்ந்தினி தழைத்தது வருந்தி. (கூஉகூ

அருக்கிய முதலாகிய வுபசார, மனைத்து நன்கியற்றினரருந்தத்
திருத்தி செய்தான பின்னரந்நாள் செயுங்கிரந்தஞ் சிரவணித்து
மருத்திஞ மினிய கீர்த்தன மிரவில் வழுத்துறக்கேட்டுள மகிழ்ந்து
பொருத்துற வொருமாதத்தளவிருக்கப பேற்றினர்நாதர்தாம் பொருந்தி. (கூஉச

பண்டிதர் முகத்தைபபார்த்தருணதா பாரத்தனறன சாரதி ஜயந்தி
அண்டிய தூரக்குச் செலவிடை நல்கியாய்கு நீரும் வரல்வேண்டும்
கண்டியாமகிழ வென்றினி தணைந்தார் கருது தேவகிரியை யறுகால்
வண்டியமுனவோன் ஜயந்திமேவுற முன்சிவிகை மேற்பண்டிதர்வந்தார். (கூஉடு

வந்தவர் நாதர் மடத்தின் முனவருங்கான மடதினை வாசறபடி மருங்கே
மைந்துரு சூலபாணியாய்த் தத்தாததிரையா நிற்கக்கண்டு மனதில
முந்துறு வியப்புக்கொண்டு பல்லககை விட்டி றங்கித சனி முன போய்
அந்த மெய்க்குருவின் பதங்களில்வணங்கி யையவிங்கடுதததெனனென்றார். ( )

தழுவினருலகந்தன்னை யீடேற்றத்தானவ தரிததனர் நாதர்
வழு வலி லிவர்தமன் மினுக்கன்பாய் மடத்தின் வாசற்படிகாத்துக
கெழுமினர்தமை முன்பறி வுறச்சென்று கிளததுறு சாரணனுகிப
பொழுதெலாமிங்குத்தங்கு வனிவர்சம்புளித மெய்ததவஞ் சோலபோமோ ( )

அளவில் ஜென்மங்கடொறுந்தவம புரிந்தாரகசன்றி மற்றிவா தரிசனமவே
றுளா பெறலாமோவுனது புணணியத்தாலுறறனைய வாரிசனததை
கிளகியிங்குறுதியென வுரைததுட் போயேச நாதருகிதை யிசைததாரா
தளர்வருதத் தாத்திரையாகேட்டுடனே சாரதெகிரொண்டனர் நாதர் ( )

ஒருவருக்கொருவர் வந்தனம புரிந்தாலிங்கன முறறின னொருகை
மருவுறப்பற்றிக்கொடு மடததுககு வந்க பின பணடி தா தமமைப
பெருகுப சாரத்துடன முகருததிப பின்புராணஞ் சொலிக்கங்குல
திருமருமார்பன் கீர்த்தனஞ் செய்தார் பணமதா செவிமடுதிருந்தார் ( )

கண்ணனும் சவஞ்செய்சாறு மங்கிருநது சனித்தருணதாதம விடைபெற்
றண்ணினர் தம் பாஞதாதம புகழையனு சினநதுதிததல செயதமாநதார்
புண்ணிய நாதர் மடததுள் வாதவாசருப பொஞனகுறறவற வூட்டி
நண்ணினா புராண கீர்த்தனம பகலு மிரவினு நடதகின நனறும். ( )

வேறு

ஒருதினத்தோங்கு கோதாவிரிபுனல்
மருவினராடி னா வருமமமாநகதகில
பெருகுதுன் மாரக்கனோ துலுகன பேசரும
கருவனுயவர் தமைமதி கருதிலான் ( )

எசசிலையுறிழ்ந்தனனேக நாதாமேல
அச்செயற்குச்சின மடைவதினறியே
பிச்சனிங்கிவன் செயும்பிழையிற் பேசொணுத
துச்சவெங்கதியுறீ இச்சுழல்வனே யேனு. ( )

அருள் சுரந்திவனை யெவ்விதத்திலாவது
தெருள்பரி சுத்தனுகச் செயசசிறி
திருளறு மனத்திடை யெணணி மீணடு போய்
மருளறு நதியிடை முழுகி வந்தனா ( )

நித்தியஞ் செயு நியமங்கள் யாவையும்
அத்தினத்தியற்றி யோராள்வசத்தமு
தத்தினைக்கொடுத்துடனணுகச்செய்து தாம
பத்தியிறுலுக்கன்றன் பவனமெய்தினுர். ( )

எய்தியங்கவன்றனைக்கண்டிப்போனகம
வையக நயகன் மகிழவுகொண்டுணச்
செய்தது நீமகிழ சிறந்துகொள்கெனப்
பொய்தலிருளத்தினுர் புகலும் போதிலே. ( )

இனியசறகுணம வறகெடதி நாதரைப
ளிசடெனறளநகொநசாலை பபோதுதான
குனிகரவெசகின மேறறுபபவுததை
நனிநினைசகஞசநீ இநவிலகினறுனரோ (௩௩௬)

நடடசணடாளனயக தொடருன மகதனை
சடடறுநமைசகிறி சேறுநகாதியா
ரொட மேழுநிழதததகொல குடு நீ
இடடமெனவபினுமீ இடமுசெறு பபொ (௩௩௭)

வ திசரு பொலசிநீ நாதுமணபபு பு
சிச சுழுலகிண்டச செபபுவே ரெவ
ரெ ச சிசகருரு சவசதுய ருகலை பா ரா
நதியிலேன பிழைபொறறெசெ சான கெலு (௩௩௮)

தாசச சணடமபுரிநகினிமை ரெ ரான
ரு கனெனறறனனை முளிவறறிநந ர
ப ச சுருநகு ருநீ ஆடபேசு ரோநகினே
ரி மகெ வாசசெபபெ கோநகு ரா மினரெ (௩௩௯)

இனி பபிழைகீன ரனாகுரேரு ரெ
எனகசளிவடன ரு
பினாகசணி மமபுர ம ருருநது ரெ
சனசசுரா கெளிநசரி ச ரலை ரெலு (௩௪௦)

பினபெ ரணை மசகி ரானகநி ரெ ச
அனபா கோ ரிபபு ரலா ரெ
மனபுரச செட ரமுரு ச கெ ரா
முனபுரெ மமை முநாசகமணற ரெ (௩௪௧)

ர ா சுப
ரோ வநகிறலா ரி ரு படா
வ டநொநசமு சாரெனா ரய ரெகு
ட ளா நது ரலி ட்ரு வலடன (௩௪௨)

மணலி ள வெ மரை ரெ ரு மக வின ணை
ணை சாமடெ நுக கினறிலா ர பவினாந
சுன ரு கோ ர ற வெநிசசணக நுசசுக ர
ணரும மவ ம வ கம வொ ரு பேரு நிரு (௩௪௩)

மகனவ ரோ கபிலா ழுமனை கானெவலை
புறறி யெனனா புதலவனா ன கை ரெறன
அ ப ரிருககு ந கிசையறி விககமெயக
கவலினே தா ன ரொடு சாரநதன (௩௪௪).

நாரபபளனா சனைப பெறறவெரி இ
நேரகணடு கெ தெது ழுனோநசுவள
சேரசசாகி புலைசசி யெனத தெரீஇ
நாதத்தணபன லாழி வ தெய கினா (௩௪௫)

வேறு.

திரியம்பக மெனுமூர யறிகழ் வேதிய னொருவன்
மருவும் பிணிதொழு நோயொரு வகையானு மடங்கா
தொருவுஞ் செயலினியே தெனவுறுகாய் கனிகந்தம்
வருவெம்பசி தெறவுணட வண்மருவும் பசுபதியே. (கூசசு)

துணை யென்று ளிவருடங் களொர்ப னிரணடு தொலைந்தே
அணையும் பொழுதொரு நாடுயில் கனவின கணடைந்தான்
பிணையொண் மழுவுடை யோனுறு பிணிதீர வகை சொன்னான்
இணையின் றியல கோதா விரிநதியின் கரையினிலே. (கூசஎ)

மருவுந் திருவொடு நீடு தெவகி ரிபபதி வளாவோ
அருளன் புளரொரு நாதாதம் வயிணணடி னை யாகிப
பெருகன் பொடொர் சிறுவன் படுவெயில வெங்கதிர பெயரத
தருநன் கதுபெறில் விணடுடற விருமபிணி யெனவே (கூசஅ)

துயில் வேதியனுடனே சிவனுர் சொலவகை சூழவுற
றெயில் மன்னு தெவகிரிப பதியது சேரவெழுந்து
வெயிலுங் குளிராவுறு மூரிடை மேவித தனிநாதா
பயிலும் பவனஞ் சார்ந் தகமபாததா னெதிரபாரான (கூசக)

தேடிக் கொடு கோதாவிரி தீரதயலே நீர
ஆடிக்கொ டிருப்பார் தமிலயா நாதனொனபபாற
கூடிக் கொநிதீ ராடுநா தமை வேதியா குறிக்க
நாடிக் கொடுவந்தா னெதிரகணடான் முகநன்றே. (கூருஎ)

உள்ளங் கனிவாய் நாதனை யுறுவந்தனை செய்து
வெள்ளங் கொளுநெடு வேணியனுரையும் படுமெலிவும
கள்ளந் தெறுவோ ரோவுறக் கழறக கரையின்மை
கொள் ளன்பொடு புரிபுணணியநகொடுத்தா ரவன கொளவே. (கூருக)

பிணிவிண் டெல்புனிதம் பெறலானன றுதிபேசிப
பணி வொன்றின னதுபார்த துளபாரப்பா முழுதாநாத்தா
எணிலிங் கிவாநிகாவோ ரொவரொன்ருா ஜயஜயவென
றணிகொண டவனேகத தனிமடம்வந் தனரறவோ. (கூருஉ)

வேறு

ஒருதினத்துத் தவரொன்னு மறையவரோ முதலான வுண்மைகூர்ந்து
மருவுறுபா கவதரொல்லாம் வநதேக நாதாதமை வணங்கிபபோற்றித்
திருமகள்கா தலனன்பீர் நீரியற்றும் பாகவதந் தினமு மும்மால்
அருள் விரவி யுரைசெய்ய யாம்வினவ வேணடுமென வன்பின வேண்ட. கூருகூ

நன்றென்று தனிநாதர் பாகவதஞ் சொலத தொடங்கினு ரந்நாளே
குன்றொன்று குவிமுலைக் கோதாவிரியுங் கேட்போருட் கூடிவந்து
மன்றென்றல் வாகனனு மயங்குமதி ரூபலா வண்ணியத்தோ
டென்றென்றுமணிக்கலன்களிலங்குமலங்காரங்கொண டெதிர்சார்ந்தோர்சார்

தனியிருந்து வினவிமற்றங் கொருவரிடத்தும் வார்த்தைதான் பேசாமல்
புனியுரும்பு கண்களொடு நாதனைப்பார்த் தன்புமிக்குப் பகவன் றோத்தி
முனிவிரும்பி யில்வாறே நாடோறுங் கேட்டுமுடி வாகுங் காறும்
தனிசெறிந்து மீளுவது கண்டோர்கள் வியந்திந்த நங்கையாரோ. (கூருடு

இந்த நகரிற் கண்டிலேந் தெரிவே மெனவினவி யெழுந்தந் நங்கை
முந்தவுடன் றொடர்ந்துபோய் நங்கை கோதாவிரியின் முழுகக்கண்டு
தந்தமனத் ததிசயித்திந் நங்கைகோதா விரியாந் தையலேயென்
றந்தணர்தம் பிரான்பக்கலடைந்து வணங்கிப்போற்றி யறியச்சொன்னார் ௩௫௬

வினவேக நாதருங்கள் பாக்கியத்தா லேகோதா விரியென் றோர்ந்தீர்
கனமேவுந் தவயோக ருமையொப்பா ரில்லையெனக் கழறக்கேட்டோர்
மனவாய்மை யொருங்குபெற நீரியற்றும் பாகவத மகிமை கூர்ந்த
தெனநாடோ றும்புகழ்ந்து பாராயணஞ்செய்தங் கியல்வதானார். (௩௫௭)

வேறு.

பரவரி தாசரெல்லாம் பயபக்தி செயற்குத் தக்க
குரவர்தம் மடத்துக் கோர்சார் குடியிருப் பவனென்றேனும்
நரஹரி நாமங்கேட்க நயந்தில னைகநாதர்
விரவரு நரதேகத்தை வீண்செய் கின்றானேயென்று. (௩௫௮)

நம்மடத் தருகுசார்ந்து நமிற்கல வாமனானும்
செம்மையுற் றிலனாய்ப்போத றகுவதோ வெனச்சிந்தித்துத்
தம்மனத் தன்புகூர்ந்தன் னான்றனைத் திருத்தவேண்டி
அம்மடத் தமருநாளி லொருதினத் ததரிசனைக்கி. (௩௫௯)

குடிமையோய் சுகமோ நீகொள் குலம்பமென் றவனைத்தாமே
நெடிதள வளாவ வன்னா னிகழ்ந்தின னெல்லாங்கேட்டு
மடிமையி லுனதுவாழ்க்கை வழிகழிக்குங் காலத்தோர்
கடிகைவிஞ் சுறச்செய் தாழிக் கரன்கதை கேட்கவேண்டும். (௩௬௦)

எனவலிந் துரைக்கக்கேட்டோ னெனக்கொரு கணப்போதேனும்
தினமொழி வறுவதில்லை யெனத்திரு மாறனைமம்
நினதுறு பணிக்கண்ணேனு நிகழ்த்துதி நிரம்பவென்ன
மனமனை விமக்கண் மாட்டே வாய்த்துறும் விவகாரத்தும். (௩௬௧)

நீருரை நாமங்கூற நேர்வுறு தென்று நாதர்
ஒருதல் சிறிது செய்துள் ளுவந்தவன் முகத்தைக் கையாற்
சீருறத் தடவியன்னான் றிருந்துற வொரு சுலோகம்
நேருற வரைந்து தந்து நீயிதை யேனுந் தேர்தி. (௩௬௨)

என்றுதம் மடத்துக்கெய்தி யிருந்தன ரவனுக்காங்கே
நன்றுமெய்ஞ் ஞானமேவி நாதர் நல்கிய சுலோகம்
ஒன்றுறப் பாடமாகி யோர்ந்ததன் சாரத்தாசை
துன்றுறீஇ மறுநாளுதர் சுகத்துறு மமையநோக்கி. (௩௬௩)

வந்தடி வணங்கிச்சாமி மற்றுமோர் சுலோகந் தீட்டித்
தந்தருள் கென்றுவேண்டத் தகவொரு சுலோகம் பின்னும்
முந்தென வெழுதி நல்க முகிழ்கரத் தினன்கொண்டேகி
மைந்துறப் பாடஞ்செய்து மதித்ததன் சாரந் தேர்ந்தும். (௩௬௪)

குடும்ப ரக்ஷகமுஞ்செய்து கொண்டுநண் பகலிற் சென்று
நெடுங்கதை வினவியல்லி னேர்ந்தரி கீர்த்தனங்கள்
விடும்பரி சின்றிக்கேட்டு விவேகருகி யதையோர்ந்து
கொடும்பவங் கெடுப்போரன்பு கூர்ந்தவன் றனக்குப்பின்னும். (௩௬௫)

சகத்திர நாமந்தன்னைத் தாம்வணாந் துதவிநாளும்
நிகழ்த்துதி நீரிலாடி நியமத்தோ டெனமற்றனனான
மகத்துவ நாமந்தன்னை வாங்கியவ் வகையே வாழதி
அகத்தெளி வுடன்மற்றெல்லா மறிந்தரி தாசனானான் (௩௪௩)

வேறு

பன்னரும் புகழ் படைத்தவர் கோதூ பாயியென் றொமக ளைபபெறலாகிப
பின்னரோ ரரியெனுஞ் சுதன்மேவப் பெற்றுமற்று மொருபெண் மகவீனறா
அன்ன புத்திரி தனைத்திகழ் கங்காபாயி யென்று பெயராக வழைதது
நன்னர் மேவு மிரு பெணகளையுஞ்சீர் நணணுறுமம பதிகணடி யளிததா.(௩௪௭)

ஹரியெனும் புதல்வா கலவிபயின்றே யாறு சாஸ்கிரமும் வல்லவராகப
பெரிதியன்று மணமுஞ் செய்து வாழப பெற்றபின்ன ரரிபண்டிதா கலவி
தெரிவுறுந்திற னறிந்துமதித தாரேரு மூரிலுளயாவரு மநதப
பரிசுகண்டதின் மிகுந்த பிமானப பணபராயினர் பிராகிருததசே (௩௪௮)

ஆயவொன் கவிகள் கற்பதுமால சிரான சிரசசன மூளாபபதுமாக
மேயதந்தை செயலுக் குகவாராய் மேவுமககளொரு மூவரிலினைய
சேயிராக வனையங்கு விடுததுத தேவிதன்னொடு ருமககளு மேவப
போயுயர்ந்த தலமாகிய காசிப புரிய மாந்தன ரிராகவ னென்போர். (௩௪௯)

தந்தை தந்தை வயினன்பு மிகுந்து தகுதியான பணிவிடைகள் புரிந்து
விந்தையாக ஹரிகீர்த்தனை பாடமேவு போதிருகரத சிருதாளம
சிந்தை யன்பு பெருகக் கொடுகொட்டிச் சோந்து பாடியொரு நாதர் புரிந்த
நிந்தை தீர கவிகள் யாவுமுணாந்து நிகழவு தாயின தெலாரு மறிந்தே. (௩௪௰)

நன்று நன்றினை யபிள்ளை செய் செய்கை நாதர் நாம நவிலத தகுவோரே
என்று துன்று புகழ கூறுவதாக வினைய பணடி தரொா நாடனி ஞதா
மூன்றுலங் கடபணிந தடியேறகு முடிவின ஞானவுபதேச மினிச்சீர்
ஒன்றுறும் படியனுக் கிரகிக்க வுணணயததி ரொனவோ தினர்மாதோ. (௩௪௧)

மிக்க பாலனுரை செய்வதை நாதர் வினவியுட்களி மிகுந்தவர் செய்கை
தக்க தென்றுளம் விரும்பி யவர்கசுத தகுதியான வுபதேச முரைததா
தொக்கநாள் சிலகழிந்த பினுதர் துவளு மூப்புநமை நணணின தானம்
பக்கலிற் புதல்வரின்றி யிருக்கப் படுதனன் மையது வன்றென வுன்னு. (௩௪௨)

காசியம் பதியடைந்தனர் மேவக்க ரிசிலாதவரி பண்டிதா நேரோ
தேசின் வந்தடி பணிந்துத மில்லிற் சேரவேகொடு செலீ இயமரசசெய்
தாசில் பூசனைகள் யாவுமியற்றியன்பொ டுண்டியும ருந்தவ மைத்தார்
பேசி மைந்தரொ டிருந்தனர் சின்னாள் பெயர்வதாக வொரு நாட னினுதர். ( )

மைந்தர் தம்வதன நோக்கி யெனக்கு வார்த்திகப் பருவம் வந்துள தானீ
இந்தவேலையி லெனைப் பிரியாதென் னிடையிருக்க வமையும் மதனுனீ
தந்தமைந்தரி ருவரையும் விளங்கித் தலனிருக்க விடைதந் தெனுடன் சார்
நந்த னனனுனைய லாதினி வேறூர் நண்ணுகின்றனரொனுமுனவின்றா. (௩௪௩)

தாதை கூறு முரை தன்னை மதித்துத் தனையரான ஹரிபண்டிதா தாதாய்
மேதை நீரொன்மனம் வேண்டியவாறேவினைவுசெய்யிலுமுடன்றொடர்வுற்றென்
வாதை தீரவருவே னென மைந்தர் மற்றதென்னை யெனலும் பரரன்னம்
[illegible] வின்னெல் பிராகிருதத்துத் தோன்றுநூல்களைநு ம்வாய்கொடுசொல்லல

ஆனமற்றிவை விடித்திடிலும் மோடமருதற் கென்மன மமையு மெனக்கேட்
டேன மற்றதவ யோகர் சலிப்பின்றுண் ணகைத்துன் மனமொப்ப நடப்பேன்
ஞான மிக்கசுதனே யெனமேவ நன்கழைத்துற நடந்தினி திற்றம்
தான முற்றன ருறைந்தபின் மைந்தர் தந்தையைத் தவி சுறத்தனி வைத்தே. ()

வடமொழிக் கணுயரும் பிரபந்த வகைவினுவ வசனித் தனர்வந்தார்
திடமுறத்தின மிவாறு நடத்தத் திகழுமூரிலுள செவ்வியர் யாரும்
மடனிடைப் பழயமார்க்க மகன்றோர் மார்க்கமேவிய தெனத்துனி யுற்றூர்
தடநிரப்புநம வூரிலொரேழைத் தையல்பார்ப் பனிதனோய்த புதற்கே. (௩௭௭)

வேண்டி னுளொரு சகத்திரமானவே தியர்க்கன மிடப்பிணி தீர்ந்தாள்
தூண்டி னுளன மிடப்பொருளின்றிச் சோர்வுகொண்டு சிலநாள்கடொலைத்தாள்
ஈண்டி னுடனது சற்குரு வின்பா லெய்தி வந்தனைசெய்தெண்ணிரப்பத் [வே
தேண்டி னுடெறு பிணிக்குமுன் வேண்டுஞ்செய்கையைச்செவிநிரப்பினள்செவ்

பொருளிலாமை கொடுநும் மடியேன்முன் பூண்டநல்விர தமோம்ப லிலாமை
தருவதேயிது தனக்கென செய்கேன் சாமியென்று தளரத் தவர்தாமும்
கருணைகொண்டு மடவாய் சுருதிக்கட் கட்டுரைத்த தொருபாய மொர்ரூறு
பருணிதற்கு நிகராவனோர்வேத பாடகன்னவ னொர்பத்து நூறுனல். (௩௭௩

நிகர வெய்துவ னோர்யக் கியகர்த்தனிகழுமற்றிவ னோராயி ரமானல்
தகவொ ளாந்தினை யும்வென்ற வவைன்ற குஜிதேந்திரிய னுயிரமானல்
அகல்கொள் வையக மளந்தவ னன்பருவனந்தநலவன்ப ரிலமிக்கோர்
இகழ்வினுத ரடரொரு வருணச்சோறிடுதி வேண்டுகை யுனக்கினி தெய்தும். ()

அன்றியும் பெறுதி வேண்டுவ வெல்லாமயர்தி போதியென வகமகிழ்வாகி
நன்றிசொல் குருவை நன்குவணங்கி நாதர்தம்மட நயந்து புகுந்து
முன்றினின் றழ பணிந்து துதித்தாண் முன்புகொள் விரதமுற்ற மொழிந்தாள்
ஒன்றியென் மகனிடத் துரைமேவ வுய்க்கிலெய்து வெனெனப்புக வுய்த்தா.()

நாதரேவவரு நாரியைநோக்கி நற்குணத்த ரரிபண் டிதரெந்தை
நிதமேவி நலனே சருகாசி நிடியாத்திரை புரிந்தபி னெங்கும்
ஓதனங் கொளுவ தில்லை யெனப்பே ருறுதிகொண் டுறைகிறு ரெனவோத
மாதரங் கவள்மிகப் பரிதாபம் வாய்ந்து நாதரடி வந்துவணங்கி (௩௭௨)

நும்மகற் குளமிரங் குதலில்லை நுவலினன் கருள்சுரந் தினனீரோ [தத்
செம்மையுற்ற வெனதெண்ண நிரப்பத்தேடல் வேண்டுமென வாடல் கொடோ
தம்மனத் தருள்சுரந்தொரு நாதர்தனையர்தம் முகம்விரும் பினர்நோக்கி
அம்மனைக்கு நிகரான விமாதி னகமகிழ்ந்திட வியற்றுதல் வேண்டும். (௩௭௩)

நீயுநின் மனமிசைந் துரையென்ன நெடியகாசிதனி னேர்ந்தது வீணே
போயதென்ன மகனே யிவளில்லம் புக்களிப் பனவெலாங் கொடுநீயே
நேயமோடுதி யேலவண் வந்துநின் கருத்துமிவடன் குறையுஞ்சீர்
ஆயதென்ன மிசைவேனென நன்றென்ற வரிசைந்தனருளும் பிசகாமல் (௩௭௪)

மறுதினத்தி லரிபண்டிதரந்த மாதர்வீடு புனலாடினர் சென்றே
அறுசுவைக் கறியோடன்ன மமைத்தார வடரும் பொருளனைத்து முறக்கொண்
டுறுகவென்றுதனி நாதரை மேவவுடனழைத்து வருவழி யிடையன்னுள்
சொறுவினைப் பகைஞர் தம்முகநோக்கித் தேவரீ ரினிதுணற் கொருநானே. ()

நல்லநல்ல பலகார மமைத்தேனு னிடப்பெரிது நீருணவேண்டும்
அல்லனு னகலவென்னலு நாதரங்கு நான்மிசையு மமயமதிற்சீர்
புல்லலான பலகார மனைத்தும் போடுகென்றவள் பொருந்துறவந்தார்
இல்லமேவவுசி தாசனமிட்டங் கினிதிருத்தி யுபசார மிழைத்தாள். (௩அசு)

தந்தையுண்ண ஹரிபண்டிதர் தாமே தங்கரத்தறு சுவைக்கறிகோறு
மூந்தநின்று பரிமாற மிசைந்தார் முகினிறத்த னடியா ரதுபோதில்
அந்தநாரி பலகாரமெலாமிட் டாள்விரைந்து வையுமுண் டனராக
மைந்தனு ரதுதெரிந்து சினந்தம் மாதைநோக்க வவர்மா முகநோக்கி. (௩அஎ)

சாமிநீர்தயை புரிந்தருள் கென்னத் தானுனாத்தனள் பிதாத்தபு செய்கை
ஆமிதைப்பி னருசாவுவனென் னுவங்கடங்கியுறு கின்றனராக
நேமியானடிய ருண்கெரங் கானி மலாயொருதமகன் முகநோக்கித்
தோமிலாதபடி யெச்சிலை மாற்றச் சொல்லினு ரவர்செயத் துணிவுற்றே. ( )

அந்தவோ ரிலையை யங்கைகொ டேகியது கிடததுழி யெறிநதவர் மீண்டு
வந்தமைந்த தலசுத்தி முடிப்போர் மற்றுமோரிலை கிடந்தது நோக்கி
விந்தைகொண் டதையுமங்கை கொடெய்திவெளியிலேவிழவெறிந்தனர் மீண்டு
முந்தவந்தவ ணடைந்தெதிர் நோக்க முன்பு போவிலை கிடநதது கண்டார். ()

அதையு மங்கை கொடுபோய் வெளிவீசி யணுகி நோக்கினா பழம்படியாகச்
சிதைவிலா திலைகிடந்தது சீரத்திர்வுசெய்யினு மனேகமதாக
உதயமா தலையறிந்து கைகால்க ளுறவருந்தி மிகவுட றடுமாறி
இதயநொந்தி வாயித்தனை நாளாயீசனம்சமென வெண்ணகிலேனே. (௩௩ம)

உலகமோதலையு முன்னகிலாமலுற்ற குற்றமிக வுண்டென வெண்ணிச்
சலசலோசன னடிக்கினிதன்பு தந்திருந்தவுரு தந்தைதனக்கோ
அலகில்வந் தனைபுரிந்து கணீரோ ராறுபோல வரவுமஞ் சலிசெய்து
நிலவநின் றுலக குருவெனலாக நிறையுதும் பெருமை யறிகிலனந்தோ. (௩௩௪)

கல்வியா லெனைமதித்திது காறுங் கருவமுற்றவென துறுபிழையெல்லாம்
வல்வினைப்பகைஞரோபொறைகொண்டுமெனமிரங்கியருள்செய்ம்மெனவேண்டச்
செல்வநாரணனதன்பர் வினுவிச்சிறியமென் னகைசெய்தென் சிறுவாநீ
இல்லிராவுமிலை இத்தனையுங் கொண்டேகி யெகிமிகவெய்ததனையன்றே (௩௩உ)

இனியிராதி விலைகொண் டெறிவுற்ரு லென்றுகூறலு மெடுத்தெறி வுற்றே
புனிதமாக வவிடஞ்செயவந்தப் பூவைசந்தன சுகந்தமடைக்காய்
பனியமென் மலர்தரக்கொடு நாதபணி மடக்கொடி தன்விடை பெறலாகி
நனிதிருந்து மகனோடு மடத்தை நண்ணமேவு மரிபண்டிதர் சொல்வார். (௩௩௩)

ஐயநீர் முனரொனக் கருளிச்செய்ததை விடுத்துறு பிராகிரு தத்துச்
செய்தமைந் தவைபடித்து முரைத்துத் தினமுமாலரித ஞமமிசைத்தும்
உய்வதானபடியே யினிதென்று முறநடத் துதிரொனத் தனிவேண்ட
நையலென்றவை நடத்துதலானுர் நாதர்மைந்தரும் வினுவியிருந்தார். (௩௩௪)

வேறு

அவ்வூருக் கருகொரு கிராமத்திற் கணக்கனென லானபார்ப்பான்
தெவ்வான மிடியி லகப்பட்டவனுக்குப் பிறந்த சிறுவர்தம்மில்
செவ்வாயி னுனாபேசா ஆமையஞ யொருசிறுவன் செவிர்த்தொன் பாஞண்
டிவ்வாறே பேசுவதில் லவனையீன்றவள் வருந்தி யிடும்பைகூர்ந்து (௩௩௫)

அருண்மகிமை களிற்சிறந்த நாதாராற் காவ்ஜியெனு மந்தச்சேயை
வருகவென வழைத்துவந்து பாதமுன மேகிடத்தி வணங்கிப் போற்றிப்
பெருகருளீ ரிவன்பிறந்தொன் பதுவருட மாகியும்வாய் பேசானுஞல்
மருவுமிடி யுளயாரு செய்வகை யேதிங் கிவனைவைத்து வளர்ப்பீ ராகில் (௩௧௪)

புணணியடமும் புகழுமுமக் குணடென்று விடுத்து மனைபோன பின்பு
நணணியவூ மைப்பிள்ளை தாய்தந் தைகளை நாடான் மடத்தி லணணி
உணணிவுண டுறுகாலத் தொருதினத்துத் தமர்புசை யுளுற்றி மாலை
எணணியவுள் ளத்திலரா யேகாநதத் தினிதிருகக வெழிலிராமன். (௩௧௫)

முன்னணுகிப பிராகிருதத் தியற்றுராமா யணத்தை முடித்துப் பேர்தான்
மன்னியபா வார்த்தராமா யணமென்றிடுதி யெனமறைந்தா ஞதர்
பொன்னிறத்துப புரவலனைப போற்றியது நடத்திவந்து போரக்காண் டத்தில்
துன்னியநாற் பத்திரணடத் தியாயவரை யாகமுன்பு தோன்றக்காவ்ஜி (௩௧௬)

தனையழைத்துச் சடலமறை வேதியரும் புடைசூழத் தருவித் தன்னார்
முனையெனக்குப பரந்தாம மேவுறுநாண் முற்றியது முனைக்காண் டத்துப்
புனைவுறுதுங் குறைவெல்லா நிறைவேறப புரிந்தெவரும் போற்றலாக
வனைவுறுதுதுத் நரகாணட வனாயுமென லேகணிமைக் கடுந்தார். (௩௧௭)

மூங்கைதலை மேலபப கரமமர்தகி யருள்செய்தார் முருந்தனுமம்
ஆங்கவனப பொழுதேதாள் வணங்கியெழுந் தவரொதிரே யமர்ந்திருந்து
தீங்ககலோ ரத்தியா யஞ்சொன்ஞ னதையெவருஞ் செவியிற் கேட்டுப்
பாங்கரொரு நாதாதிருக் கவிகளென வூமையனும் பாடுகின்றான். (௩௮)

இதுபுதுமை யெனமகிழ்ந்தா மறுதினத்திற் பரந்தாம மேகநாதர்
கதுவுவுவ லெனக்கேட்டுச் சாதுஜன ரொருங்குவந்து கலந்தாராக
விதுமுகக சுந்தரநாதா மறுதினதது விடிவேலை விட்டலனறன்
பதுமபதங் களைபபோற்றி வீணை தாளங்கள் கொணடு பாடியாடி. (௩௯)

ஹரிதாச ரனைவருமவக் சுடிசூழப பகவனுமங்கள் வாழ்ததிப்
பெரிதாவ பீாமலா சந்தனம பனிநீ ரிறைத்தனாகள் பெருகக் கோதா
விரிநாடிப பல்லியங்கண மிகமுழங்கப் பிரிவோர்த மெல்வுதீரதது
புரிசீமைக் கவிகாலத் தெதுவேத சாரமெனும் பொருளென பீரேல். (௩௨)

அசசுதன்ற ஞமசங் கீர்த்தனமே யென்றெவரு மறிவுறப் போதித்து
மெசசுறுஜி வகாருணிய மேவியுறை வீரொனவும் விளம்பிப போற்றி
கசசுறுபாம் பணையாற்கு மங்களா ரதிசெய்து நதிநீரத்தில
கிச்சுவளர் வேதியர்க்குத் தீாக்கவந் தனம்புரிந்து கிளாநது நீரில். (௩௩)

இடையளவு மிறங்கிநின்று திருமாலை யிதைதயத்து ளிருத்திப்போற்றி
அடைவுறுவ தாயினார் பரந்தாமம்வாய் திருநாமங்கள்வாழ்த்த
மிடைவதுகண் டெளசகல சஜ்ஜனரும் பரிதபித்து வேதமோதும்
நடையடைவே நாதர்சரீ ரத்தைக்கோ தாவிரிநன் னதிநீரேத்தே. (௩௪)

மைநதரரி பணடிதராற் றகனஞ்செயவித இயறறுமவகை யெலலாஞ செய்
தநதமறு தினததெலுமபு கனையெடுகக வதினமுனைததோ ரசசுவதத
முந்தவெழு வதுகணடு வியநதேக நாதரிதாய முனைததாரொனறு
தந்தமணஙகளி சிறந்தங குககோயி லொனறியறறித தருதியாக (சாரு)

நாதர்திருப பாதுகையைப பிரதிட்டித தெலலாரு நயநது பூசித
தாதரம விஞசினராகிய பகலிடைப புராணகா லக்ஷேபஞசெய
தேதமற விராதகிரியி லரிகோதனமபலவு மிசையிற பாடி
மாதவஙகள புரிகினறு ரினனமுந தோந தறிமினுயா மதிவலலோரே (சாரு)

ஏகநாதசுவாமிகள திருவடி களேசரணம

ஆகசசரிததிரம ௩௬-கரு செயயள ௩௩ஆள

— — —

முற்றிற்று

மாண்கோழிபோதலே சரித்திரம்

தாமண மென்னும்பாலே காட்டுமா நகரிற்சார்ந்த
திமையில் லாதோர் நான்காம் வருணத்திற் றிறந்த சான்றோர்
கோளளப் பருவத்தேமாண் கோழிபோ தலேயென் றோதும்
நாமாய்த் திருமாலன்பு நலக்கிளின் மிகுந்தநல்லோர் (௧)

அன்னவர் குடிப்பேர் ஜக்தாப பெண்பவ ராகவாழ்வார்
பன்னிசாங் கற்பில் விஞ்சு பவர்மம தாயியென்பார்
முன்னைய தனையர்ஸ்ல குணவயி ராக்ய முன்பர்
நன்னயப் பேரோ மாஜி யென்பவர் நலங்கொள்பாரி. (௨)

சற்குண ராசியாம் பாரதி சாற்றிங் நால்வர்
வெற்பிர பஞ்சவாழ்க்கை தொடர்நதமா விரக்தராகி
அற்பகற் பாண்டுரங்க னடியிடை விடாதுபோற்றும
நற்பயன் பெற்று வாழவார் நாடொறு நவிவுறுமல. (௩)

வீட்டிடை வேண்டுங் காறு மிகுந்தன தானியாதி
ஈட்டினா பசுக் கூட்டதிதா டெவற்றிலங் குறைவுறாரில்
நாட்டுமாண கோழிபோத லேயெனு நாம நலலோர்
வேட்டுகாத கிடபோறும் விளங்கு பண்டரிக்குச் செல்வார். (௪)

நியகி தபாமற் சென்று நின்மலச் சோதியான
புயனி றவுணணன்றன்னைத் தரிசிததுப புகழ் புகன்று
நயனங்கள் விழித்து மற்றை நாட்டுவாத சியில் வேள்விச்
செயன் மறையவாக்கு மற்றைத் தீனர்க்கு முனவு நல்கி. (௫)

பறுதினம் பாலேகாட்டில் வந்து வாழ்வாரிவ் வாறு
குறைவற நெடுநாள் காறுங்கோதின்றி நடத்து நாளில்
வெறுமையாய் மேகஞ் சாமகால மேமி குவதாக
வறுமையாற் சனங்க ளெல்லாம் வருந்தின பசிநோய் கூர. (௬)

நோதலே யென்பா ரன்னபசி மிகு புழுக்கங் கண்டு
சாதலி யாவா நோக்கிக் காசினிச் சனங்க ளெல்லாம்
முகன மின்றி நோவ நாஞ்சுகத்துறு தனன்றோ
கோகிலா யெனவுள்ளத துக்குறித் தறங்கூற லானார் (௭)

ஆதுலர் தமக்குச் சாலையறு சமயத்தார்க் குண்டி
ஓதுவார்க் குணவாவுக்கு வாயுறை சிறைச் சோறையம்
சிதிறின் பணட நல்கலறவைச் சோறிடுதல் சேயைக்
கோதறப பெறுமா செய்தல் குழவியை வளர்த்தல் மாதோ. (௮)

அன்பொடு மகப பால்வார்த் தலறவையாம் பிணந்த இத்தல்
துன்பிலாத றவைத்தூரியஞ் சுண்ணநோய் மருந்தோ
டன்புற வண்ணுனேனு தியாடி காதோலை கண்ணின்
வன்பு நோய் தீர்மருந்து தலைக்கெண்ணெய் மாதர் போகம். (௯)

பிறர் துயர் காத்த றண்ணீர்ப் பந்தல்பேர் மடமியற்றம்
கறுமலர்ச் சோலைவாலி யாவுரிஞ் ஈதறி நண்ணூம்
மறுவற விலங்கிற் குண்டிமாசி லேறுய்த் தலாவி
பெறவிலை கொடுத்துக் காத்தல் பெணமணம் புணர நல்கல. (௨)

இன்ன மூப்பத்தி ரண்டிலியல் வனவேற்பச் செய்து
மன்னுறிற் பாவந் தேய்ந்து வளரு மெய்ஞ் ஞானந்தன்னுல்
துன்னுறும் பிறவி வெந்நோய் தொலைந்து நம்பாண்டுரங்கன்
பொன்னடி புகுதலாகு மெனவிசைவுறப போதித்தார். (௩௪)

கணவனுர் புகலக் கேட்ட கற்புடை மனைவி யாரும்
குணமிகு கருணை கூர்ந்து குவலயத் துயிரகட் கெலலாம்
உணவுற நடத்திவந்தாரு ஞற்றுறு நாளின வீட்டில
அணவுறு பசுக்க ளெல்லாமந் தணர்க் களித்துப பின்னும. (௩௨)

உளதன தானியங்கள் யாவையுமறமு ஞறறிக
கிளரணி யாடையும் விற்றற நெறிகெழும லாலே
வளர்பொருளின் மையாக வருந் துதலினறி நாளும
துளவணி பாண்டுரங்கன் றுதிபல புகன்று கொண்டு. (௩௩)

பதிமகன் மனைவியோடு பலபிரயாசைப பட்டும
அதிதிகள் பூசைகுன்ரு ராயவா வைகு நாளில
மதிகுல திலகைனுன மாலவர் திடந்தெரிநது
துதிகொள்மாண் கோஜிபோத லேமுனர்த தோன்ற நின்ருன். (௩௪)

கண்டவர் பாண்டுரங்கன் கழற லைக்கொண்டு போற்ற
விண்டுவுங் கருணைசெய்து விலகின பின்புகண்ட
தொண்ட ரோடரி தினந்தாஞ் சென்று பாதந தொழறகுப
பண்டரி புரத்திற் கேகும்போது தமபன னியாரும. (௩௫)

செலவுக்கு வேண்டலான பொருள் சிறிதேனு மின்றி
நலிவுற்று மனம்வருந்தி நன்குடுத துடையு மின்றி
மெலிவுற்ற கலையினேடு விறகு விற்றேனு மேமம்
கலமுறக் கொண்டுநானைத் துவாதசி நடத்து கிற்பாம் (௩௬)

என்றெண்ணிச் செல் லுமார்க் கத்திடை விறகுகள் பொறுக்கி
நன்று தன்றலை மேற்கொண்டு நாதன் பண்டரி புரந்தாம
சென்று நீண்மறுகில் விற்றுவருபொருள் செங்கை கொண்டு
மன்றலந் துளவமாலை மகிழ்ந ரோடுற வழுத்தி. (௩௭)

நதிமதிப் பாகைவந்து நானஞ் செய்தங்குச் செய்யும்
விதிகொள் சங்கற்பஞ் செய்ய வேதி யன்றனக் கோர்காசு
துதியொடு கொடுத்துப் போற்றித் துளவபீர்ந் வேதனங்கள்
மதிலிலையோர் காசுக்குள் வாங்கிச் சன்னிதிக்கு வந்து. (௩அ)

விட்டல மூர்த்திதன்னை விழைவொடு பூசைசெய்து
கிட்டினர் தழுவிக்கொண்டு கீழ்ப் பணிந்தெழுந்து போற்றி
முட்டிலாதன்றி ராச்சென் முழுதரி தாசரோடு
மட்டில் கீர்த்தனைகள் செய்து வதிந்தனர் கண்விழித்து. (௩௯)

விடிபொழு தெழுந்து சென்று விதுத்துண்டந் தனி லீராடி
மடிகொளும் பொழுதுமாண் கோஜிபோதலே மனைவியாரை
நெடிதுற நோக்கியின்று நிரப்புவேதியர் பூசைக்காம்
படிபொரு ளிலையே யேதுசெய்வது பகர்தி யென்றார். (உ௫)

மகிழ் நரர்துரைப்பக் கேட்ட மனைவியார் செலவு செய்து
மிகுதியாங் காசுதந்து வீசரைச் சேர்மா வாங்கித்
துகிலிடை முடிந்துநாத னார்கரங் கொடுக்கத் தொண்டர்.
ஜெகபதிதனைத் துதித்துச் செங்கை கொண்டங் கிருந்து. (உ௧)

அறுசுவைத் தாயவுண்டி. யருந்து வேதியர்க ளிந்தச்
சிறுசுவை மாவைக் கொள்வரோ வெனச்சிந்தை செய்தார்
உறுபொழு திவர்தம் முள்ள முணர்ந்த ஸ்ரீ பாண்டுரங்கன்
மறுவிலா விருத்த னான மறையவன் வடிவாகொண்டு. (உ௨)

தலையிலே பழைய சூல்லாத் தயங்குறத் தடிகைக் கொண்டு
கலையிலா தசைக்குக் கோவணத் தொடுகட நடுங்கி
அலைவுறத் தொண்டர்தம் பாலணு கினன் மெள்ள மெள்ளத்
தொலைவில் சீரன்பர் தம்மை நோக்கினன் சொல்ல லுற்றான். (உ௩)

நீர்வெகு நாளெனக்கு நிரபபறத் தருதலாலே
சார்தரு நானு மன்னம் புசித்திங் குச்சார்ந்து மக்கே
ஏர்பெற வாசிகூறி யிருக்கின்றே னிந்தவூர்க்கு
நேர்பவர் செல்வருக்கே நெடும்பொருள் கொடுப்ப தன்றி. (உ௪)

தினனு மெனக்குச் சோறு மிடுகிலர் சிறிது மத்தால்
போனக மீன்றி நாளும் புழுங்குறு மெனக்கு தும்பால்
ஆனதோ ருணவே தேனுமரு ளுதிகொன்று கூற
ஊன மிலன்பர் கேட்டங் குவகைகொண் டுன்ன லானார். (உ௫)

வேறு.

இம்மாவையைய மெனவாங்கி யுண்ண வெதிர் வார்கள் யாரி வுலகில்
செம்மா மலர்க்கு ளுறைவாள் விளங்கு திருமார்பனே யிவ்வடிவின்
நம்மா டடைந்த தெனவே முடிந்த துகின்மாவை நாணமிகவே
அம்மாத வப்பன வனங்கை பெய்துர மதங்கை கூப்பி யறைவார். (உ௬)

உமதங்கை பெய்த வெறுமாவை யன்றியுள தேதுமில்லை யுதவற்
கெமதன்பு கூரவரு நாதரோ நீரினி துண்மி னென்ன வினவிச்
சமதங் கொடந்த மறையோ னுகந்து தனதங்கை கொண்ட முதுநுந்
தமதன் பினீயு மிது நேர்கிலாது சலியன்மி னென்று புகல (உ௭)

தருமன் பரிந்த வெறுமாவை யன்புதக வுண்பனென்றல் சதமோ
வருமிந்தவே தமறையோ ரெனத்த மனதின்க ணுன்ன மறையோன்
உருவங் கொள்வேத முதல்வன் றெரிந்தி துதவன்பரோ யிதடயான்
கருதுங் கணின்று தலம்வாய்கி லாததின மென்று முன்பு கழறி. (உ௮)

இவிடத்திலே நலடை தட்டியட்டி தனையுண்ப னென்று புகலத்
தவறற் றவன்பர் மகிழ்வா யடுப்பி லெரிமூட்டல் கண்டு தலைவன்
நவமிக்க தானமதி துண்ட மூழ்கி நனைவுற்ற தூசினுடனே
அவிடத்திலேநல டைதட்ட லாகவறி வுற்றுருக்கு மணியும். (உ௯)

அடைதட்டுகின் றகிழலற்கு நேரவமை வுற்றவோர் கிழவியாய்
நடைமெத்த நொந்துமுடை மிக்கு நைந்து நலிவுற்றொர் தண்டு பிடியாப்
புடைகிட்டி நின்று தலைவற்கி யன்ற புதுமைக்கு நன்கு நகைசெய்
கிடை விட்டிடாத வெனைவிட்டு நீரிவடைதட்டு கின்ற தெனையே. (கூ௫)

நானீது செய்து தருகிற்பெ னென்று நலிலக்கை தந்தருகு சார்ந்
தானுதல் கண்டி தொருவற்கு நுங்கவமையாத மாவிரு வரோ
நோனுத வெய்யபசி நீர நுங்க ளெனவன்பர் நொந்து மகிழ்வு
தானு குதம்பதி களுண்ப தாயதக வீற்குவந்து றுதலும். (கூக)

அம்மாத வக்கிழவி கொண்டமாவை யடைசுட்டு வைக்கவமலன்
எமமோடு நீருமுணவம் மினென்னவெ தான்பர் நீவிரிருவீ
ரும்மாத ரங்கொடு ணலான பின்னருச் சிட்டமீ யினுகாவேம்
செம்மாத வத்தி னெனமாலுகந்து திருவோடருந்து மளவே. (கூஉ)

ஆகாச வீதியதிலே நிறைந்த மலரான சித்தர் முனிவர்
வாகான தேவர்பல ருந்திரணடு மறையால் வழுத்தி வழியே
யோகாதி செய்து மமுதுண்க வெண்ணிலுக வாதவிந்த வொருவன்
மாகாதலோடு சிறிதேனு முப்பிலடை தட்டியட்டி வணிலே. (கூஙு)

மனையான ருக்குமணியோ டொரன்பர் மனதுக்கு கந்து நுகர்தல்
எனையே யெனக்கொடிவி னோத நோக்க விணையற்ற வேகன் மலரங்
கனையோட ருந்தியதின் மிச்சிலன்பர் கரமிந்து கண்முன் மறைய
அனையார நிந்து ஜகதிசனுன வமலா வெனத்துதி செய்தே. (கூச)

இல்லா ளொடையனுகர் மிச்சிலுண்ட விடைகால் கைசுத்தி புரியா
நல்லார் வணங்க வருகோயில் வந்து நளினைக்கு நண் பனனிதான்
உல்லாசமாக நிலைநிற்றல் கண்டவுழை தாள்வணங்கி யொருவா
பல்லாரு நோக்கமறை யோனுருக் கொள்பவனுகி வந்தபடியே. (கூரு)

பாலாழி வந்ததிரு வந்தொடர்ந்து பரிவோடு கூடவுலகில்
மேலானசெல்வர் பலருஞ் செய்பூசை விழையாது மிக்க விழைவாய்
நோலாத வென்றன் வெறுமாவை யட்டு நுகர்தந்து மிச்சிலுதவிக்
கோலாகலஞ் செய்தனையே யெனக்கொர் குறைவில்லை யென்றி விடையே. ( )

இதுவோ நினுது செயலென்றுகூற விணையின்றி நின்றவிமலன்
முதுவே தியர்க்கு நிதிசா லநேகர் முயல்கின்ற பூசை யிடைசெல்
வதுநானு முண்ட வரில்யாரு மென்னை மதியா திகழ்ந்து விடுவார்
அதுநீ யறிந்து கொளவேண்டுமாகி லடைவே தெரிப்பே னெனவே. (கூஎ

வேறு

நன்றெனத் தொண்டரு நயந்திருந்தனர்
அன்றொரு நிதியுளோ னுயி ரம்பெயர்க்
கின்று சோறளிப்பெ னென்றிசைக்க வந்தணர்
துன்றினர் போனக சாலை துன்னவே. (கூஅ)

ஆயிரம் பேரையு மாய்ந்தெண்ணிக் கொடு
மேயின போதொரு விருத்த வேதியன்
ஆயிந்த வன்பரா யழைத்துக் கொண்டவண்
போயினன் பண்டரி புரத்து நாதனே. (கூ௩)

போன பின்பிவர் தமைப்புறத்திருத்தி நீர்
மேனனி விளைவினோதங்கள் காண்கெனத்
தானகம் புகுந்தந்தத்தன மிக்கோனைக்கண்
டானவென்பசிக்க முதளித்தி யென்றனன். (௪௧)

என்றலு மிங்கமு தீகுவோரில்லை
துன்றுதி நீபுறத் தென்று சொல்லலும்
நன்றொ ராயிர வர்க்குநல்கு மிவ்விடை
இன்று சோறென லுனக்கேற்கு மோவென்றான். (௪௨)

நாதனாம் துரைத்தலு நல்குவோன் கணக்
கேதமின்றா யினபின்ன ரொய்தினை
நீதனியே யுறினின்னைப் போற்பலர்
போதுவ ராதலாற் போபு றத்தென்றான். (௪௩)

என்பதற் கிசைகிலா திறைவ னுன்கிழ
வன்பசி மிகுந்துளேன் புறத்து வாய்த்திலேன்
அன்பக மென்றங் கோரிலைக் கணண்மியே
துன்புற விருந்தனன் சோற ருந்தவே. (௪௪)

கண்டுமோ தனமுளோன் கடுஞ்சி னத்துடன்
அண்டு தன்னூழி யர்தமை யழைத்திவன்
மிண்டுசெய் கின்றனன் வெளியிற் போக்குமின்
தண்டு கொண்டடித் தெனச்சாற்றி னாரோ (௪௫)

சாற்றலுங் கிங்கரர் கிழவன் றாளையும்
ஊற்றமில் கையையுஞ் சிகையை யும்பிடித்
தாற்றவி னுரப்பின ரெடுத்து வந்தயல்
எற்றின ரிட்டன ரிரக்க மின்றரோ. (௪௬)

வெளிப்புறத் திடுதலும் விமலன் மெள்ளவே
களிப்பில னெழுந்துடல் களைக்கச் சென்றனன்
தெளித்திவ ணாயிரம் பேருஞ் செவ்வையாய்த்
தளிர்த்துணப் போசனந் தந்தபோதிலே (௪௭)

சண்டமா ருதம்வந்து தாக்கி மண்டுகள்
மண்டவோ தனமெலாங் கெடுத்து மாற்றலும்
உண்டிலர் மறையவ ரொன்றுந் தாமெழுந்
தெண்டிசை மருங்கினு மேகி னாரரோ. (௪௮)

இவையெலா நோக்கியங் கிருந்தபோதலே
நவையறு முகந்தனை நோக்கி நாயகன்
செவையினீ கண்டுள திறத்து லோகமா
மெவையு மாகுல மிகவிசைந் திருத்தலே. (௪௯)

அல்லது தினைமா யாத ரிப்பவர்
இல்லைநீர் நன்மன மிசைந்து ளீரென
வல்லையினும் வெறுமாவை வாங்கினேன்
ஒல்லையி னடைசுட்டு மன்பொ டுண்டனென். (௫௦)

எனவுரை பண்டரிக் கிறைவன் வார்த்தையை
மனநல ரானமாண் கோஜி கேட்டுநின்
றனதுமா மகிமையை யறியத் தக்கதோர்
கனமுளோர் யாரொனக் கைகள் கூப்பினர். (௫௦)

துதிபல புகன்று தாடொழுது தொல்லைமால்
அதிபிரி யத்துடன் விடைய ளித்திட
வதிதரு தாமணஞ் செல்ல வந்தனர்
பொதிதரு வனத்திடைப் புக்க போதிலே. (௫௧)

தாகமிக்கின் புனல்பெருகத் தாம்பெரூ
ஆகமற் றங்ஙன மடைத லைத்தெரி
மேகமொத்தவ னுருக்குமணி மின்னொடு
வேகமுற்றவர் குலவேட மேவியே. (௫௨)

வருவழி தனிலொரு மனையுஞ் செய்துகொண
டிருவரு ந் தயிரடை யினித மைத்தவர்
மருவுறு மனையொடு வருதல் கண்டுநீர்
பொருவுறு பண்டரி புரத்தின் மேவியே. (௫௩)

மீளரி தாசரா தலினெம் வீட்டிலும்
தாளுற வெய்தியாந் தருவ துண்டுமிந்
நாள்பவித்திரம் பெறவெமக்கு நல்கிநும்
ஆள்பதி சென்மினென் றடைவிற் கூறினன். (௫௪)

அவ்வுரை போதலே மனத்த மைத்துநீள்
இவ்விடை மனையொடு ஜனங்க ளோபெற
ஒவ்வுதல் யாமொரு நாளு மோர்ந்திலேம்
எவ்வியல் புதுமையென் றிசைந்து சென்றனர். (௫௫)

சென்றந்த மனையிடைச் சேர்ந்தி ருந்தவர்
நன்றுறத் தருவன மிசைந்து நண்ணுசோர்
வன்றவண் டீர்ந்துசெல் வதற்க மைந்துசெல்
கின்றவர் திரும்பிநோக் கினரிற் கண்டிலர் (௫௬)

ஒன்னிது புதுமையென் றெண்ணி யாம்புனல்
உன்னியே வருவது தெரிந்தவ் வுத்தமன்
பன்னியோ டிவ்வயிற் பயின்று தீர்த்தனன்
மன்னிய தாகத்தை யெனம கிழ்ந்தனர். (௫௭)

தாமும் தம்பன்னி யுஞ்சகங் களுக்குயி
ராமந்த நாதனை யன்பு மிக்குறப்
போமந்த வழிதொறும் புகழ்ந்து கொண்டுபோய்க்
காமுந்து தாமணங் கலந்தி ருந்தனர். (௫௮)

வேறு

தொல்லை மாலரி தாசரோர் தினந்தங்கள் சோளக்
கொல்லை காத்தன ரிருப்புளிப் பறவையின் கூட்டம்
ஒல்லை வந்து தின்றிடச் சிறிதோட்டி லருவப்பாரா
எல்லை யில்லவ னுறைகின்ற னெவ்வு யிரிடத்தும். (௫௯)

ஆதலாற் பசிபறவை கடீர்தனன் ருமென்
றேத மின்றியங் குறுமவர்களுக் கெலா மின்பாய்ப்
போதருங் கதிர்தந்துள மகிழ்வுறப் புரிவார்
ஸ்ரீ தரன்றிரு நாமமே வாய்சொலத்தி கழ்வார். (௬௩)

இருக்கு மவ்வுழைத் துணைவியா ருணவுகொண் டெய்திச்
சுருக்கி லன்புட னூட்டினபின் பவர்துணி வாய்ப்
பெருக்கி னீவதும் பறவைகடின் பதும்பேணு
துருக்கு மன்புடனு றுவதுந் தெரிந்துகொண் டுரைப்பார். (௬௪)

ஜயநீ ரிங்கு வினைவதெல்லாம் பிறர்க் களித்தால்
செயய கோலுடை யரசற் கெப்பெடிப் பொருள் செல்லும்
நையலின்றி நாமுண்ப தெப்படி நனிநயவீர்
உய்யவேண்ட லீரொனக் கடிந்தோருரை யுரைப்பார். (௬௨)

ஈண்டி ருந்து நீரினி நுந்தங் கைக்கொ டீவீரோல்
பாண்டுரங் கன்ற ஞணையுண்டு மக்கெனப் பகர்ந்து
வேண்டுகொண்டு சென்றார் தமதில் விடைமேவத்
தூண்டு மன்பின ரிருந்துழி நடந்தது சொல்வாம். (௬௩)

இணையில் பண்டரி செல்கின்ற யாத்திரைக் காரர்
அணைவதா யவர்தம் முகநோக்கி நீரந்நாள்
உணைவ தின்றி யெங்களுக் குணவுத வினீரும் போல்
துணைசெய்வோ ரெவரொனப புகழ்ந்திடு தலுந் தொண்டர். (௬௪)

அம்ம விங்கிவர் ஸ்ரீ ஹரி தாச ரொன்றன்பு
விம்ம மற்றவர் தாள்பணிந் தேத்தினர் வியந்து
நும்மை யிங்குறப் பெறுவதற்கென் மூன்னை நோற்றேன்
செம்மை சான்றவரே யெனப்பல் படி செப்ப (௬௫)

கேட்ட மற்றவர் தம்மிலோரந் தணன்கிட்டி
வாட்ட மற்ற நல்லன் பினரேயெனவாழ்த்தி
ட்ட முற்ற சோளக்கூதிர் களில் சிறி தீந்தால்
நீட்ட முற்ற வென்பசி தெறுமெனறன னின்று. (௬௬)

போதலே யவன் புகன்றது கேட்டு நங்கையால்
ஈதலோ தகாதில் லவள் சொல்லினு லென்று
கோதி லீரும தங்கையால் வேண்டுவ கொண்மின்
பேதமின் றெனக் கூறின ரின்மை பேணுராய். (௬௭)

விடைகொண்டங் கவன் வேண்டுவ விரைவினிற் கொள்ள
அடையும் யாவரு மன்பரா வேண்டின ரடுத்துத்
தடையிலா தெமக்குங் கதிர்தந்தருள் வீரோல்
மிடையும் புண்ணியம் விமலன்ற னருளுமேன் மேலாம். (௬௮)

என்றுகூறுவோர் தமக்கெலா மின்னுரை யியம்பி
நன்று வேண்டுவ கொண்மென வுதாத்தனர் நயந்து
துன்றுவோ ரெலாம் புகுந்தனர் சோளக் கொல்லைக்குள்
அன்று வானரமது வனம்புக்க தேயாக. (௬௯)

கதிர்களென் பனசிவை மில்லா துறக் கண்டு
முதிரு மாசைக்குத் தக்க கொண்டே கினர் மொய்த்தே
எதிரி னெய்து வோர்யாவருங் கண்டு மற்றிவருக்
குதிர்தலாயிற்றுள் ளுணர்வென்ப தாயின னொருங்கே. (எ௰)

விரக்தி யுற்றன ரிவரொனலாய்ச் சிலர் வியப்பப
புரத்தி லுற்றவர் பற்பல புகலப் போத லெதாம்
தரத்தினம மகன்முதலினர் நமைப பழிசாற்றி
உரத்து ளுற்றுவரு னொனவூர் செலா துறைந்தார். (எக)

கொல்லை மாட்டுறைந் திடவிவர் குமரனா குறித்து
வல்லைவந்து சோளக்கதிர் யாவுமாடந் துறுமவ்
வெல்லை கண்டுளத்த ளுருடனோர் புறத்தி ருக்கக்
குல்லைமாலையான டியவர் குமரனை நோக்கி (எஉ)

ஈக்கடா முணவீட்டிடுந்தேன் பிறரினைடத்
தாக்கியே கொளதகக் தாந்தன்மை பேணாரா
தாக்கு மப்பொருள் பிற ரபகரிப பதாயமையும
தீர்க்க மாதலாற்றே றேம் பொருளெலாரு சிறக்க (எங)

நல்ல பாத்திரத்து தவினுன ளினைநாய கன்றன்
வல்ல தாந்தயைக் கிடமதா யமைவரு மைத
சொல்லலான வீதறிகிலா தேன்று யரத்தைப
புல்லலாயினை யெனமனந் தெளிந்தனா புதலவா. (எசு)

தந்தை தாள் களிலுடன் பணிந்தெழுந்தனர் தாழநதே
எந்தை நீர்நமதில் லிடைவருக வென்றியமபி
முந்தை யாதரங் குறைவிலராயக முகிச்
சிந்தை நைகிலா தாய்க்கு மற்றவை யெலாந தெரிததா. (எரு)

மைந்தர் கூறிய வகைவின வியம மதாயி
அந்தமில்லவ ளுணை வைத்திருந் துந்தம் மன்பர்
சிந்தைசெய் கிலா தீதலைவிடாது செய்திறந்தான்
விந்தையென்று கொண்டுள மிகக் களித்தனா விரும்பி. (எசு)

அன்ன கொல்லைக் கேழ்விராகனுந் தீர்வையையளித்தற்
கென்ன செய்வர் மற்றிவரொனச் சிந்தையு ளினைந்து
மன்னலாகிய பின்னர்வாய் தாக்கொள்வோன் வந்து
முன்னர் நின்றமாண் கோஜியைக் கேட்டனன் முயன்று. (எஎ)

ஆய தாசரு மகத்திடை மூன்று விராகன்
மேயதாயதைக் கொடுவந்து தந்துநால் விராகன்
சேய தின்றிநாளைக்கு நான் செலுத்துவே னென்னப
போயி னன்னவன் போனபின் போதலே யென்போர் (எஅ)

அந்தவூரி னுகாயி யென்றுமாக்கு மந்தணிபால்
[illegible] நால்விரா கன்வட்டிக் காய்வழங்கென்ன
[illegible]மற்றவ ளுளைக்கேவேனென மொழியச்
[illegible]மாழனைக் கெய்தின ரிருந்தனர் துணிவாய். (எக)

கடன்கொடுப்பவ ளுருளோரிவர் செய்கை கழறத்
திடங்கொளத்தெரிந் தீந்திடின் முதல் சிதைந்திடுமென்
றுடன் படற்குள மின்றியே யுற்றன ளுறைய
மடங்கொல் பேரறி வுற்றவர் வந்தனர் மறுநாள். (அ௫)

அம்மையேபொரு டருகென வவளெனக் கொருவன்
பொய்ம்மை யின்றியே கொடுவந்து தருவதிற் பொய்த்தான்
மெய்ம்மை யெயதற் கென்செய்வே னெனக்கொடாள் விளம்பச்
சேம்மை சேருளத் தோரக மீண்டனர் சேர்ந்து. (அ௧)

மனங் கலங்கினராகித் தம்மனைவியை நோக்கி
இனங்கிடைத்தில பொருளிந்த வூரிலே யிதனால்
தனங்கொ டெய்துவன் பிறநகா சார்ந்தியானென்று
வனங் கடந்துபோய்த் தனம்பெறு மூருக்கு வந்தார். (அ௨)

இங்கிராதிவர் போனபி னூருளோர் யாரும்
தங்குபோதலே தனந்தரா தெங்கனே சார்ந்தான்
கொங்குலாந்தொடை மன்னவ னேவலர் குறித்துப்
பொங்குவாரொனப் பயங்கொடென் றேபல புகன்றார். (அ௩)

அதுதெரிந்துவந் தரசன்ற னேவலரவர்தம்
பதியின் வாயின்வாய்க் கதவடைத் திலச்சினை பதித்து
நதியி னீர்நெருப் புட்புகா தியற்றினர் நலிய
மதிகுலத்துறு கண்ணனீ தறிந்தனன் மனத்துள். (அ௪)

வெட்டியானென வேடங்கொண் டிரிருவிராகன்
தட்டிலாதுகொண் டரசன்ற னேவலர் தம்பாற்
கிட்டி நின்றுபோ தலேதந்த திதுவெனக் கிளத்தி
முட்டி லாதளித் தேகினன் பண்டரி முன்னி. (அ௫)

போதலே மறுநாள் பொருளீட்டியூர் புகுந்து
நீதிலேவலர் பாற்பொருட் செலுததிடச்சென்று
கோதினும் பொருள் கொண்மெனக் கோவினே வலர்நீர்
நாதலாம் பொருணும் வெட்டியான் றந்தானென்றார். (அ௬)

என்றபோதி லீதென்னென வீட்டி னுக்கேகி
நன்றுதம்மனை முதலியர் யாரையு நணுகித்
துன்றுவெட்டியான் வயிற்பொரு டந்ததார் சொன்மின்
இன்றெனக்கென யாந்தந்திலோ மெனவிசைத்தார். (அ௭)

மீண்டவ் வூர்வெட்டி யான்றனைக் கண்டனர் வினவ
ஆண்டவ் வெட்டியான் யான்செலுத்திலே னெனவறைய
ஈண்டியார்பொருள் செலுத்தின ரெனமனத் தெண்ணி
வேண்டு மென்னிடர் தீர்க்க வந்தனன்கொலோ விமலன். (அ௮)

வெட்டியானென வேடங்கொண் டெனதிடர் விலக
மட்டிலான்றனை யன்றியார் பொருள்கொண்டு வருவார்
கிட்டி நம்பொருட் டிவ்வகை கேசவன் வருதற்
கொட்டி யான்செய்த தவமெது வோவென வுன்னி. (அ௯)

பரமன் றன்னருட் கிரங்கினர் பரிந்தனர் பயந்து
வரநனீர்விழி மாதவ கேசவ முகுந்த
நரஹ ரீயென நாமங்கள் பலசொலலி நயந்து
விரவென் னுபத்திற் குதவினை பண்டரி விமலா. (கூ0)

புலயனுகிநீ வரும்படியெனற் பொருந்திற்றே
அலகிலாபபுக ழையனே நினககென வயாபோ
துலகளந்தவ னெதிர்வநது தோனறின னுடனே
நிலவுமன்பர்கண டடிதொழத தழுவினனிமலன. (கூக)

தழுவு நாதனை நோக்கி நால்விராகனீ தந்தாய்
வழுவிலாதவை யுனக்கெங்ஙன வாய்ததது வகுககென
றுழுவலன் பினா வினவலும் விட்டலனுனககு
நழுவினுடரு வேனெனறு பொருளென நவினருன. (கூஉ)

நன்னரவ்வுரை கேட்டலுங்கல்லென நகைததாா
இன்ன வாறுகொலோபுரிந்தாய் ஜகதீசா
அன்ன வேழை தனபொருனை நீ யேனகள வயாநதாய
மன்ன வட்டிக்கியானகொணா பொருனை மறற வட்கு. (கூங)

கொடுத்துத்திாப பெனின்களவினை யெனவன பா குறிகக
வடுத்த வாந்தவா தமககருளாதவளவையபபைக
கெடுத்த ழிபபனு னீாதரி லெனறுமால கிளதத
அடுத்தமாலுனைக கெதிாசொல வஞ்சின ரமாநதா. (கூச)

அஞ்சு மன்பரு ணுடையினறி யினிததளா வாவா
விஞ்ச வென்றுகொண டவாகொலலைச சோளநல வினைவு
செஞ்செ வேயுறச செய்தனன செனறனன றிருமால
மஞ்சுசேர்நக ராரது கண்டனர் மதித்தாா. (கூரு)

அழிந்தசோளமிப படிவினை வாபின தந்தோ
பொழிந்தகன்மழை விலக்கி னேனறன தருள்பூண்டா
வழிந்த வன்புடைப போதலே யெனபபுகழ வழுதக்க
கழிந்த பேரதி சயத்துட னிருந்தனா கலநது. (கூசு)

மனைக்குள் ளாகிய களஞ்சியங் களுமிக மலிய
அனைத்துந் தானிய நிறைந்துள வெமபிரா னருளால
இனைத்தும் போதலே யென்பவா கண்டியாசகககு
நினைத்த வாறுகொள் கெனக்கொடுத தாமகிழ நிரமப. (கூஎ)

வேறு

கொடுத்து மாலரு ளால்வினை கொல்லையை
அடுத்துக் காத்திருந் தாரரி நாமங்கள்
தொடுத்து வாய்சொலச் சோர்வற் றிருந்தனா
விடுத்துக் காதல் வினைவதில் லாமலே. (கூஅ)

ராமனே ராசென நாட்டுமவ் வூரினை
ஆனுவோரிவர் மாதுல ராகுவார்
மானுமன்பர் முஹதமெ னப்பெயர்
[illegible] ஏல்லவர் கொண்டம னையுடன். (கூக)

வானடைந்தபின் மற்றவர் புத்திரர்
ஈனமண்டுதுன் மார்க்கரிருவரும்
ஆனதங்குடும் பச்சுமை யாற்றிலார்
மானமின்றி மறந்திருந் தாரரோ. (௭)

அவரவ் வாறிருக் கின்றதினுலவர்
தவறிலூழியஞ் செய்தென்றுஞ் சார்பவர்
எவரும் ஹாசி யெனப்பெயர் சாற்றிடக்
கவர்கொ ளக்குடி காத்துவந்தாரரோ. (௮)

அக்குடிக்கழிவின்றி நல்லன்புதான்
மிக்குநாளும் விளங்கச்செய்கின்றவர்
கொக்கு வாய் கிழித்தான் பெயர் கூறுவார்
இக்கு நேரென்றிரவும் பகலுமே. (௯)

ஆயசெய்கையராய் வருமம்மையார்
மாயனுமம் வழுத்தினராய்க் கொல்லை
மேயதூயர் விளம்பும் பஜனையை
நேய மோடவணேர்ந்து வினவுவார் (௧௦)

நாளுமிப்படி நண்ணி வினவுவார்.
ஆளுமோர் தினமன்பு மிக்காகியே
மூளுமன் பின் முகதர்மருகனுர்
நீளுஞ்செவடி பற்றி நிகழ்த்துவார். (௧௧)

ஐய நான் பராதீனத்த மரினும்
செய்ய கண்ணெடு மாலடி சேர்வகை
மெய்யர் நீர் செயவேண்டு மென்றே துதி
உய்யு மாறுபல வுரைத்தாரரோ. (௧௨)

ஆசிகூறலறிந்துடன் போதலே
தாகிமற்றி வடான் பராதீனையாய்
நேசியா நின்ற தானெடு மாலடி
ஏசிலேது செய்தே பெறுவாளெனு. (௧௩)

மாலன் பார்பணி செய்து வழுத்திநற்
காலந் தன்னிற் செங்கண்ணெடு மால்வளர்
கோலங்காணக் குறையுடை யாள்பிறர்
பாலடைந்து பணிவிடை செய்வதால். (௧௪)

பாடுவாசியின் மற்றிவடம் மனம்
ஓடு மாறுசெயற் கரி தென்றுனி
நாடுமிங் கிவளுக்கித நல்கிடா
தீடு கொண்டுறிலோ பிழை யென்றெனு. (௧௫)

ஆசியா மம்மையார் முகநோக்கிநீ
நேசி நாளு நிமலனை நெஞ்சிடை
ஏசிலா விரதஞ் செய்தெகாதசி
ஆசி லென்னிலடைந் தரிநாமங்கேள். (௧௬)

இன்ன வாறெழு கற்றுனை யேவுவோர்
நன்னர் நல்விடை பெற்று நடத்தியேல்
பொன்னினுதன் பதம்புகு வாயென
அன்ன ஹாசிக்கடை விதங்கூறினர். (௧௬)

நல்ல தென்றவர் பாதநளினங்கள்
சில்லலோதிச் சிரமிசைச் சேர்த்த தித்தம்
மல்லல் சேரகம் வந்தொழி வின்றிமால்
புல்லநெஞ்சிற் புரிந்துறு வாரரோ. (௧௭௪)

மனையி னுழிய முஞ்செய்து மாலரி
தினமுணர்ந் துபவாசஞ் சிதைவுறு
தனைய ராத்தி ரிப்போதிற்றம் மாண்டைமா
நினைவினல் விடையீய நிகழ்த்தியே. (௧௭௨)

கொண்டுபோதலே வாழுங் குலமனைக
கண்டுவோரோடு கூடியடைநதவர்க
கண்டு பாதம் வணங்கிக்க சிந்துளம
விண்டு கீர்த்தனம் பாடவின வியே. (௧௬௯)

ஹரி தினந்தொறு மிப்படிக் கண்டரும்
பெரிய மாதவருங் களிபேர்கிலாக்
கரியமால் புகழ்கேட்டுக் களிப்பினிற்
றிரிபிலாது வரவோர் தினத்திலே. (௧௭௬)

புறத்து மாய புரத்தினின்றும் வரு
திறத்து ளோரி லொருத்தனைத் தீங்குசேர்
உறக்கடித்த துரக முலந்தனன்
இறக்கக்கண்டங் கியாவருங் கூடினர் (௧௭௫)

நாலு ஜாமமு நன்கந்தப் போதலே
மாலினும மகிமை சொல்கின்றத
னுவினன் பிழைக்கச் செய்வ தாகுமோ
எலநாமறி வோமென வெண்ணினர். (௧௭௬)

எண்ணியச் சவத்தைக் கொடங்கேகினர்
புண்ணியத் துயர்கின்றவொர் போதலே
பண்ணினர் திருநாமம் பகரிடம்
நண்ணிநன் கிருக்கச் செய்து நாடினர். (௧௭௭)

ஹரியினுமம முதினு நல்லது
பெரிதியாவரும் பேணிப் பசித்திடற்
குரியதாத லின்கை புடைத்துத் தமக்
கரியனுமங் கழறுமி னெனறனர். (௧௭௮)

என்றுபோதலே கூறவங்கி யாவரும்
நன்றவாறு நடத்தின ராயிவண்
[illegible]ன்றுநின்றவன் சொல்கில னுமமும்
[illegible]கை கொட்டிலனென வோதினர். (௧௭௯)

அணவ னேருரை கேட்ட ரவாற் செத்த
பிணமெனத் தெரியாது பெரியவர்
குணபந் தன்னைக் குறித்து யிருள்ள தென்
றுணர்வு தோன்ற வுரைக்க லுற்றாரபோ. (௩௮௫)

மனிதராகப் பிறந்தவர் மாலரி
புனித நாமத்தைக் கைகொட்டிப் போற்றுதல்
இனிதிதிற் பெரிதில்லை மற்று கையால்
நனிபுடைத்துக் கைநாமங் களோ தென்றார். (௩௮௬)

தனது தாசர் சவுந்தனை நாமங்கள்
இனிதுசொல் கென்றிசைத்தலு மவவழி
வினவுவாரொடு கூடி வினயுறும்
பனக மெல்லணை யான் பரிவாகியே. (௩௮௭)

பேசு கென்றபடி பிணம் பேசிடா
தேசம் மாவுறி லென்பெயருக் குமென்
றாசருக் குந்த வறுறுமென்றுநன்
னேசமுற்றி யமனை நினைத்தனன். (௩௮௮)

நினையுமுன் யமன்வந்து முனிற்றலும்
அனைய னானன நோக்கிய ராத்தொடும்
இனையனவி பெறவினி தெனக்
முனைவன் முன்னுயிர் தந்தருண் முற்றினன். (௩௮௯)

ஆவிபெற்ற வனையனெழுந்துதன்
னுவி னுலரி நாமங்க ளோதிக்கை
மேவுமன்பொடு கொட்டி விருப்புடன்
றாவிலா நடனஞ்செய்தனன் றாசர்முன். (௩௮௦)

கண்ட யாவருங் கைபுனைடத் தானந்தம்
கொண்டு நன்கு வியந்து கூத்தாடினர்
தொண்டருந் தொரிந்தன்பு துளங்குற
விண்டுவைக் குறித்தின் பின் விளம்புவார் (௩௮௧)

சவமெனத் தெரியா மற்றக வுடன்
புவன நாயகன் பேர்புகல் கென்ற சொல்
அவமிலா திவனுவி பெறச் செய்தாய்
நவமிதென்னை நளினை தன்னுதனே. (௩௮௨)

யாதுந் தேர்வதில் லாதுறு மென்வயிற்
கோதிலா வருள்கொண் டுவிளங்குறும்
நாதனே யைவர்க் காகநயந்துபோம்
தூதனே யெனக்கண் புன றாவினர். (௩௮௩)

தூவிக் கீட்டிசைச் சூரியன் றோன்றுமுன்
மேவுமா ரதிவிட்டல னுக்கெடுத்
தாவலிற் பிரசாத மளித்திட
யாவரும் பெற்றக மகிழ்வாகியே. (௩௮௪)

உலகத்தை யுத்தரிக்கும் பொருட் டிவண்
நிலமளந்த வனேயிந்த நேயராய்
இலகு கின்றன னென்றவனைத் துதி
பலபுகன்று பதியுறப் போயினர். (ாகூ0)

வேறு.

ஹாசிப் பெயராரிப் படியாஞ்செய் கைகள் யாவும்
நேசத்தொடு கண்டுஞ்சொலு நெறிநிற்பது கொண்டும்
மாசற்றியல் வாரிப்படி வருடம்மொரு மூன்று
காசற்றுற மூகதம் பெறுகானைப் பருவத்தார். (ாகூக)

தமிலாகிய பாகம்பிரி வாகற்கமை தருவார்
நமிலாகிய வடிமைப் பணிநாளும் புரிகிற்பாள்
தமியாள் பகல் கூடாளது தன்னூற் பணிகொள்வார்
எமிலா னெவிலை செய்வதற் கிசைந்தா ரிருவருமே. (ாகூஉ)

அவ்வண்ண மறிந்தே பணி ஹாசிப் பெயரார்தாம்
செய்வண்ண மிவன்றூன மைச்சேர்ப்பார் செவியோரோ
உய்வண்ண நடக்கா தெனவுள்ளிற் றுயருற்றூர்
மெய்வண்ண முரைப்போர் வயின்மேவிப் புகல்கின்றூர். (ாகூகூ)

அய்யே யெனையாள் வோர்தமிலாம் பல்பொருளெல்லாம்
மெய்யே பகிர்கிற்பா ரெனைவிற்றுப் பொருள்பெற்றுச்
செய்வார் பகலெனையும் விலைசெய்தா லெனைச் சேர்ப்போர்
உய்வாம் வகை யுதவா னெனக்கு தனுலெது செய்வேன். (ாகூச)

என்றூர் விழிகளி னீர்வரவினைந் தேயவரி ருதாள்
நன்றூ யுறப்பிடித்துக்கொடு நவிலன்னை பிதாவோ
டொன்றூ கியகுருவுங் கடவுளு நீரென வுற்றேற்
கின்றூ கியதுமை நீங்கிட வெனக்கென்றி ரங்குற்றூர். (ாகூடு)

இரங்குற்ற துகண்டும் பிரிவெய்திற் றெனல்கொண்டும்
தாங்கத் திடைத்துயில் வோனொடு தாசர் தனிநோக்கிப்
புரங்கற் பிதமதனு லெதுபுகு மோவது புகுநீ
அரங்குற்ற ஞர்கொளலாற் பயன் யாதாமெனவறைந்தார். (ாகூசு)

அவ்வாறவர் புகலப் பணிஹாசிப் பெயரார்கேட்
டிவ்வாறுனா செய்யாதுமை யான்றூன் பிரிவுறுதற்
கொவ்வாதுள விலைதந் தெனை யுய்யக் கொளுநீரோ
தவ்வாதென வவர்கான் மிசைத்தாழ்ந் தாருளந் தளர்ந்தார். (ாகூஎ)

அனையார் தளர்வது கண்டரி தாசர்க்குள மமைவாய்
இனையாடனை விலைகோடலுக் கில்லைப் பொருணம்பால்
பினையாது செய்வோ மென்றனர் பேதுற்றனர் கொல்லை
தனையா யினும் விற்றுக் கொளறகு மென்றுமா தருவார். (ாகூஅ)

நீயஞ் சலையூர் செல்லுதி நின்பின் வருவேன் யான்
ஏயுங் கிரயங் கொண்டென வபயந் தரவெரியும்
இயண்டின வின்மேன் மழைபெய்தா லெனத் தெளிந்து
[illegible] சதனஞ் சென்றனர் மனநோ வதிலாமல். (ஙகூ0)

பின்மைத்துக ரூர்க்கே கினர் பேசும் ஹரிதாசர்
வன்மைக்கொடி யோரா மிருவரையுந் தனிநோக்கி
நன்மைச் செயல்புரிதாசியை விலைசெய்திட நாடும்
தன்மைச் செயல் கேட்டுற்றன னீர்சொல் விலைதருவேன். (௧௪௩)

என்ரு ருனைகேட்டா ரிருவருஞ் சம்மத மெய்தார்
குன்ரு நெடுங் கோபங்கொடு கொள்வான் வரலானீர்
பின்ரு விலைகொடு நும்வயி னீ யோம்பிற ருக்கேல்
இன்ருயினும் விலையீகுது முறவாயினி ரெனலால். (௧௪௪)

எனவே யிருவருஞ் சொல்வதை யிற்குள் ளுறைஹாசி
வினவாமுன ரெனதுழின் விசித்ர மிதுவென்று
மனவேதனை கொளலைத்திருமால் தாசரு ணர்ந்தே
இனலே னுறு கின்ருயென வெல்லோர் முனுமிசைப்பார். (௧௪௨)

விலைதந்துனை வாங்கற்கு விடோபாவை விடுப்பேன்
பொலியுந்துதி புரிந்தென்றுடன் றமதூரகம் புக்கார்
உலைவின் றவணுறுவோ ரவருளாயின் படியுறுமோ
தலைவெண்க டலமர் வானருளா லென்றன ரார்த்தார். (௧௪௩)

உடனே முகதம் புத்திர ரிருவோரு முடன்று
படநாகணை யுடையோனடி பரவப பெறுதாசர்
திடனாய் விலைதந் துய்ப்பதின் முன்னம் விலைசெய்வோம்
மடநாரியை யெனவாங்கு நர்தமைத் தேடினர் வாய்க்க. (௧௪௪)

பகரும் விலையது தானிரு பத்தைந்து விராகன்
தகவின் பொடுதருவோன் கிடைத்தான்றன் வயின் ஹாசி
மகர்தம் மொடுபொருள் கொண்டுடன் வழங்கிச் செலுகென்ருர்
முகமுன் பரிவாயோ வெனவலறிச் சிலமொழிவார். (௧௪௫)

என்றேசிகர் மொழிதப புவதிலை யாமென வெண்ணி
நின்றே னுயிர் கொண்டிங்ஙன நிலையாயிது காறும்
அன்ருகு வதாகின்ற துனடியார் மொழியதுதான்
குன்ருவகை காப்பாய் வகைக்குடையாயென வழுதார். (௧௪௬)

ஆனைக்கு முன்வந்தாய்திரௌ பதிக்காடை முன்றந்தாய்
சோனைப புயல்காத்தாய் மலைமிதக்கும் படிசூழ்ந்தாய்
மீனைப் புரைகண்ணு ணிறமேவச் சுதவெனவம்
மானைத் துதிசெய்தார் பலவகையா யதுபொழுதே. (௧௪௭)

புகழ்பண்டரி புரம்வாழ்வுறு புனிதன் னெருபனவன்
திகழவேட மொடவண் வந்தயல்செறிவோர் பலர்தெரிய
நிகழ்கின்ற தென்னென ஹாசியை நேர்ந்துன் குருநின்னை
இகழ்கின்றிலர் வருகென்றென ரெனையேவின ரொன்ருன். (௧௪௮)

தனைவாவென வழைக்கத்தெரி தாசித்தொழி லார்தாம்
முனைமேவுறு பனவன்கழல் முன்வீழ்ந்தடி பற்றி
எனையாள்குரு வுரைமெய்யென மகரோடினை வாக
அனையான்மக ருடன்ஹாசியொ டடனேமறை வாஞன். (௧௪௯)

வேறு

போதலே யெனுந்தாசர் புகன்றபடி தனதுதிருப
பாதமே வுறபபுரிந்தான் ஹாசியைபபண டரிந்தன
மீதமெய்ப புதல்வருட னெனவியந்தார் நின்றுகணடோ
பேதமேயீ தென்றுபொருள் கொடுத்தான் பேசுற்றுன (ஈருல)

முகதம்புத் திரரோநீர் முந்துற வென்பொருள கொணடார்
தகவினுங்க டொழுத்தைதனைத தருகினறி லீரதனுல
அகவின்பிற் கொளும்பொருளை யளிககவெனக கேட்கவவா
மகர்தம்மோ டாசியையாம் வழங்கினபின பொருள்வருமோ (ஈருக)

ஹாசிதனை மாண்கோறி யழைததுபபோ யிருபபதனுல
தாசிவிலை யவர்கொடுக்கப பெறுதியெனச சாறறவவன
மாசிலவர் கொடுபோகக கணடிலன்யான் மறறவாபால
பேசிவிலைப பொருள்கொள லெபபடியென்று பிணங்கினுன (ஈருஉ)

இங்குவழக் கிவ்விதமா யிருக்கமுன்போம போதலே
தங்குமிடத் திருந்திந்தத தகுதிதனைத்தான கேட்டுப
பொங்குமன்பு கொடுபோணடு ரங்கவுனைப போற்றுமுன்
அங்கு நடநதிவ்வணண மழைததனை யோவென மகிழுநதா (ஈருங)

அக்காலத் தவ்வூர்ச்சாா பதிலிருககுமோா புலையன
மிக்கார் பாற்றினமடைந்தங் கவரடியை மிகபபோறறி
இக்காலத் தெனக் குபதேசித்தருள வேணடு மெனத
தக்காரோர் தினமவனை நோககி யொனறு சாறறுகினறார். (ஈருச)

யானுப தேசித்தருள் வகிலை யெவாசகு முபதேசம
தானுரைக்க வல்லார் பாற் சாரகெனனவவன மறறதும
தேனுருக் குந்துள வினனுக்கன் புறுவீா திரலகரியீா
நானுமக்குபபணி செய்யவுபதேச நல னெனறுன. (ஈருரு)

ஆனுற் பண்டரி நாதன்றனையடைவிற் கேட்கின்றேன்
தேனுர் பைந்துள வலங்கற் றேவன்விடை தருவானேல
மேனனுன்றனக் குபதேசித்தருள் வேனென விளமபி
மீனுன பாண்டுரங்கனறனை யுளத்துள் வேணடு னுா (ஈருசு)

தேவாதி தேவா பண்டரி மேவுந்திருத்தலைவா
ஓவா திங்கிவனுபதேசிக்க வென வுரைகனினுன
தாவாத வுபதேசந்தரவுனக்குச் சமமதமோ
ஏவான படி நடக்கின்றே னென்ன விறைஞ்சுதலுய. (ஈருஎ)

பாண்டுரங்கனஃதறிந்து பக்தருளக் தனிற்றேன்றி
வேண்டுமென்பு நல்லறிவு விரக்தி குரு விசுவாசம்
ஈண்டு மவர்க் குபதேசஞ் செயலாசை யிரக்க மின்மை
நீண்டுறு பொய்களவு கட்காமங்கொலை நேருறுதலொடு (ஈருஅ)

தேசிகன் சொலுளத் தமையாமற் பிறர்க்குச் செபபுதலாம
மாசினனீங் கிவற் குபதேசம் வழங்க லாகாது
சிறி திங்கிவனை யறிதர வேணடினி கழ்த்து கின்றேன்
ஆரி லுபாயத்தை யெனல வர்க்கருள லாயினுன். (ஈருகூ)

நீருமு மோரெருத தனை நீசனிவனாற் கொன்று
சிருது நுங்கிளைஞரொடு சேர்ந்துண்க செய்யு மிதை
யாருமறிவுறச் சொல்லே லெனவவற்கு வற்றுறுத்திப்
பாருமெனவே தாசர் பரிந்து நொந்து பகர் கின்றார். (௩௬௬)

உயிர் வதை செய்கிற தேதுக் குணுதைதை யுண்கிறதேதுக்
கெயிறு கரிக்கிறச் செய்தோ யெனக்கிது நன்றன்றென்ன
வயிறு நிரம்புறவுலகை வாரியுண்போனெனதுரையைச்
செயிரில் பிரமாணமென விசுவசித்துச் செய்வதனால். (௩௬௭)

கொலைப் பவமும் புலாலுண்ணுங்கொடும் பவமு முமையடையா
நிலைப்புறயான் சொன்னபடி நிகழ்கவெனச்சொலி மறைந்தான்
கலைப்பிலுள மாண்கோஜி புலையன் முகங்கணணுற்று
மலைப்பிலென் சொற்படி நடக்கினியே நன் மானுக்கன். (௩௬௨)

நடப்பதே நெனிலெனது நல்விடையைக் கொலை செய்திங்
கடப்பிறர்க்குத் தெரியாமலளித்து வெளிப்படுத்தாயேல்
இடப்பட வுன்றனக் குபதேசஞ் செய்வே னெனச்செப்ப
மடப்புலைய னன்றென்று விடைவதைத்து வழங்கினனே. (௩௬௩)

விடைக்கறியைச் சமையல்செய்து விரும்பு முறவினரோடு
தடைப்படலின் றாயுண்டார் தாசரப்போ துடனுண்டோர்
கடைப்படுமிக் கொலைசெய்யா தவரிவரிக் காலத்தி
னிடைத்தகைமைக் கொலைசெய்தா ரிதுநன்றோ வெனவகன்றார். (௩௬௪)

புசித்துறவோ ரகன்றபின்பு போதலே புலையனைநீ
நசித்தலிடை யெலும்புதோ ணண்ணுகொம்பு குளம்பெல்லாம்
விசித்தெனது கொல்லையிடைப் புதைத்திடியென விளம்பதலும்
வசித்தவனப் படிச்செய்தான் மறைவாகநிசிதனிலே. (௩௬௫)

விடிந்தபின ரப்புலையன் விருந்துண்டோர் தமிலேதும்
தடிந்ததிலன் றாநெனன்றோ ரகம்புகுந்தோர் சார்பி ருக்கப்
படிந்தவவ்வில் லான்கண்டு பதறயனுள்வந் தானென்று
கடிந்தவனை நோக்கியில்லுள் வரலாமோ வெனக்கழற (௩௬௬)

சண்டாள னுங்களுக்கு மெனக்குமென்னை தான்பேதம்
கொண்டாளும் விடையை நென்னற் போதலே கொலைசெய்து
தண்டாதுங் களுக்கெல்லாம் விருந்துசெய்யச் சாப்பிட்டீர்
எண்டானெவ் வளவுமின்றி யெனையிகழ்வ தென்னென்றான். (௩௬௭)

என்றலுமவ் வில்லகக்தி லெல்லோரு முறக்கூடி
நன்றலது செய்யாமெய்ஞ் ஞானமுள மாண்கோஜி
இன்றிவன்சொல் வதுபிசகென் றார்சிலர்மற் றவரொருது
துன்றுமிடத் திலையென்றார் சிலர்துணுக்குற் றார்சிலரோ. (௩௬௮)

இப்படியெல் லோருமனக் கிசைந்தபடி தாம்பேசி
அப்படிச்செய் வாரோமற் றவரிடம்போ யறிகுதும்யாம்
பொய்ப்படிறா காதுனுரை பொருந்துகரி தானுண்டோ
எப்படிநீ மெய்க்காட்ட லெனப்புகல வவன்புகல்வான். (௩௬௯)

என்னுமாதான் பிசகாம லின்றேமெய்க் காட்டுவனென்
றன்னவருக் குரைசெய்ய வனைவருங்கேட் டகங்காரம்
துன்னியிந்தப் போதலேசெய்த துண்டேற் கொலைசூழ்வோம்
மன்னன்னமை யொறுத்தாலும் பொறுத்துமென மனத்தமைத்து (௧எஐ)

ஆயுதபா ணிகளாகப் புறப்பட் டச்சுதனையுளத்
தேயுறக்கொண் டிருவிழியுந் திறவாம லிருக்கின்ற
மீயுயர்மாண் கோஜிமுன்னே வந்துனையாம் வீக்கவந்தோம்
நீயுனது கண்டிறந்து நோக்கென்று நெருக்கினார். (௧எக)

விடைவதைத்து விருந்துசெய்து ராசாரம் வேண்டுவதோ
தடையறச் சொல்கெனக் கேட்கத் தாசருங்கண் டிறவாமல
அடையறவென் விடையதனை வதைக்கவருள் செய்தோமென்
புடைநெருக்கிக் கேட்பவர்க்குப் புகல்வதென்னை புகலெனபார். (௧எஉ)

உன்னு லுண்டான விபத்தினைப போக்கி யுதவுகெனப
பொன்னு தன்றனைத் துதித்துப புகழ்ந்து கொண்டு தாமிருகக
அன்னு ரெல்லாரு மெமைக் குலபபிரஷட ராக்குமுனக
கென்னுகும் விழிதிறவாதிறை வனையெணணுறி லென்பார (௧எசு)

பலவிதமாய் வைதவரைப் பறையன் முகந்தனை நோக்கி
நலவிடையை வதைத்ததற்கு மெய்க்காட்டு கெனநவில
புலயனவர் தமைவாரீ ரெனவழைத்துக்கொடு போந்து
நிலவையாயுட் கிடப்பவெல்லா மெதெது வெளியுற நிறைத்தான். (௧எச)

அவையெல்லாந் தகருறுப்பா யமைந்திருக்க விடைவதைத்தோன்
இவையென்ன புதுமையெனத துணுக்கமுற்றங் கேங்கிநின்று ன
உவைகண்ட வுறவினர்பொய் புலையனுரைத் தானிவன்மேல்
நவைகொண்ட தெனவவன்ற னுயிர்வதைகக நாடினார். (௧எடு)

போதலே யெருதுளதோ வதுதெரிது மெனபபோநது
மாதரோ துளநிலையை நோக்கலு மற்றது நிற்க
ஏதடா புலையாநீ யெனதில்லுட் புகுந்திலவ
நீதநீ புகன்றதனு னினைவதைத்த னீதமென்றா. (௧எசு)

அனைவரு மவ்வாறந்தப் புலையனுயிர் தனைவதைக்க
நினைவுகொளத் தெரிபுலைய னிலைதளர்ந்து நடுக்கமுற்று
மனையுறுமாண் கோஜிகடை வாயில்வந்தோ வெனப்புலம்பி
எனைவதையா திளித்தயைசெய் நீடேற்ற (௧எஎ)

அரிதாச ருறவினரா யாதரங்கொண் டுறநோக்கிப
பெரியோர்நீ ரிவனிழைத்த பிழைபொறுக்க வேண்டுமெனத்
தெரியாநி யாமும்மைச் சீறிவைத பிழைநுமுளம்
தரியாமற் பொறுத்தருள்க வெனவணங்கித் தாம்போனார். (௧எஅ)

அருள்செய்த பெருமாய னவருளத்துக் குட்டோன்றி
மருள்செய்த புலையனிலை தெரிந்திரோ வெனவருக்கத்
[illegible]செய்து ஜகதீசா நீனத யாளாவென்னைப்
[illegible]செய்து நீயியற்றும புதுமைக்கோ ரளவுண்டோ. (௧எகூ)

எனத்துதிகள் பலபுகலுந் தாசரன்புக் கிரங்கியருள்
புனத்துழாய் மூகினகைத்துப் போயினன் போனபின்பு
மனத்திலொரு வருத்தமுமில் லாமலந்த மாண்கோஜி
இனத்துடனே களிசிறபப விருந்தனரக் காலத்தில். (௩அ௫)

வேறு.

புருடரிற் றிலகர் போதலே யென்போர்
கருடனைத் துவச மாபுள கண்ணன்
அருடலைக் கொள்பவ ராயினபோதோர்
வருடமுற்றுநனி மாரிவ றந்த. (௩அக)

வித்து வித்திடுத லின்றிவிலங்க
மைத்து விண்ணிலொரு மாமழைபெய்ய
வத்தகிக்கண் விளைவாமெனவெண்ணி
வைத்த வித்தையவர் மைந்தர் விதைத்தார். (௩அஉ)

பொழியு மாமழை மிகப்பொலிவாக
அழுகலாய்விதை யனைத்துமவிந்த
பழுதிலாதவரி பக்தர் தெரிந்து
வழுவிலாதுகடன் வாங்கினர் வித்தே. (௩அங)

வாங்கிவைத்திளிது வைகுமந்நாளில்
ஓங்குபண்டரியி னுற்சவநோக்கத்
தீங்கிலாதஹரி பக்தர் திரளாடே
ஆங்குவந்தவரா யண்மினரம்மா. (௩அச)

வந்ததாசரை மகிழ்ந்திவர்கண்டு
முந்துசென்றடி வணங்கிமுகுந்தற் .
குந்து மன்புமிக வுள்ளவர் சேர
எந்தமாதவ மியற்றினனென்றார். (௩அரு)

என்றபோதவ ணைதிர்ந்தவர் தம்முள்
ஒன்றொர் வேதிய னிவுத்தமர் தம்மை
நன்றுயர்த் தின னயந்து நலீர்நீர்
துன்றுபஞ்சமிதி லேசுகமாக. (௩அசு)

எம்மை யாதரவு செய்திடல்வேண்டும்
செம்மையாக முன்பு செய்ததுபோல
வெம்மை தீரருள் விளைப்பவர் நும்போல்
இம்மை யிவ்வுலகில் யாருளரொன்றான்- (௩அஎ)

வினவி யன்பருள வித்தை யிவர்க்கோ
தனமதற்குதவில் வேறில் விதைக்க
மனமிளைக்க விலையென்பது மாறே
எனவுளத்தெணி மகாரா யிசைப்பான் (௩அஅ)

தனிவி டத்துற வழைத்தரிதாசர்க்
கினிது ணற்குள நம்வித் தலதின்றால்
அனைய வித்தினை யளிப்பத னுனீர்
மனமனுக்கமு றன்மின்ன லமைந்தீர். (௩அக)

உயிரிலாநில னுறச்செய்து வித்தை
பயிரதாக வெகு பாடுகள்பட்டால்
முயல்வ தான முயல்வுக் கமைவாக
அயர்வு தீர வருளும் பலனம்மா. (௧௬௬)

ஆவியுள்ள வுடலாக விதைக்கில்
மேவுமிக்க பயன்மெய்த் துளியின்றித
தாவில்மற் றிதிலுமே வரிதாசர்
மாவயிற்றிடல் வரும்பய னென்றே. (௧௬௭)

ஆதலாலிவ ணடுத்துள ரான
சாதுசற்சனர் தமக்குளவிதை
ரதலேநல னெனச்சொல வந்தப
போதலே புதல்வர் பந்தியிசைந்தார். (௧௬௮)

உள்ளவித்தையவ ணுற்றவருக்குப
பொள்ளெனத் தாலும் வாங்கினர் போனா
விள்ளு மற்றிவா நிலத்திட வீதுக
கொள்ளு மற்றொருவ னைக்கொடு வென்றா. (௧௬௯)

வாய்ப்பவே கடன் வழங்கு மவன்றான்
பேய்ப்பரங்கி விதையைப பெறநல்கப
போய்ப புனத்திடை பொருந்த விதைத்தா
காய்ப்ப வீதறி கருததா சிரித்தா (௧௭௦)

இவரி வூர்முதல்வ ரென்றெண யாரகுா
தவிர்கி லாமலுள தானிய மெலலாம.
கவரு மாதருத லாயினா காதத்ற
கெவருளா ரிவரை யன்றியி லென்பா (௧௭௧)

இன்னுமிட்டுள பரங்கி யெனுங்காய
தன்னைமற்றும் வருதற் கிசைவாடுனா
நன்னர்பெற் றகல நல்குவதன்றி
என்னைமுற்று மிவரிற் பயனென்பார். (௧௭௨)

உறுநிரப் பினர்கள் யாருமொவொன்று
பெறுதலுக் குரிய தாகுமெனப்பின்
மறுவறக்கிளரும் வன்பயிரைப் போய்த்
துறுவநோக்குவ மெனச்சொலுகின்றார். (௧௭௩)

சிலபகற்கழிதல் சென்ற பின் வந்து
பலரு மற்றவரிடும் பயிர்தன்னை
நலமுறத் தெரிதல் செய்த தினன்காய்க்
குலவுவோர் பலமுறித்தனர் கொண்டார். (௧௭௪)

பற்றியங்கதை யுடைத்தனர் பார்க்க
உற்றகோதுமை களாயதனுள்ளே
மற்றி தென்னென வியந்து மதித்தார்
பெற்ற மேய்த்த வோர் பிரானருளென்றார். (௧௭௫)

அதை யறிந்தோரதிகாரி வியந்தே
இதை யிமண்டலி கனுக்கிது போதே
சிதை வதின் றறிவுறச் செய்வனென்று
விதை விரைந்தெழுதி விட்டனன் மாதே (௨௭)

அரசனுகிய வவிந்தனறிந்து
விரசுமிங்கிது வியப்புள தென்று
பரசு கண்ணனது பத்தரை யன்றே
முரசிணங்குகடை முந்துக வென்றான். (௨௮)

எவலாளர் கடிதேகி யவைக்கண்
மேகலாகவ வரைப்புகு விக்கக்
காவலோனவ ரடைந்தது கண்டி.
யாவதீதி வணியம்புக வென்றான். (௨௯)

யாது நானறிகிலேனி வியற்கை
ஸ்ரீ தரன்றெரி வனென்றனர் செபப
ஓது முன்பவனுருத்திவன் வஞ்சச்
சூது ளோனெனமனந்துணி வற்றான். (௩௦)

இன்றிவன் றனையவிந்த னெனச்செய்
தொன்று விப்பெனென வுன்னியுளத்தில்
நன்று கோவின திறைச்சியை நண்ணும்
சொன்றி யோடுறுதல் செய்திவர் துய்க்க. (௩௧)

வைத்தபோ தவைமருத் துளவத்தோன்
மெய்த்த சீருளின் மெல்லி யபூவும்
பைத்த பைந்துளவு மாயினபார்த்துச்
சுத்தனொன்றுடன் வியந்து துலுக்கன். (௩௨)

மனதுளேமிகு பயங்கொடு மாமால்
தனது தாசரடி தாழ்ந்து நமக்கென்
இனிது வேண்டுறுவ தீகுவனென்னப்
புனித சீலனொதும் வேண்டிலர் போந்தார். (௩௩)

இரவு நன்பகலு மோவுதலின்றிப்
பரம னெஞ்சுற நினைந்துறு பக்தி
திரமதாகநிலை செய்துற மூட
நரருமுய்வுறுத னண்ண விருந்தார். (௩௪)

மாண்கோஜிபோதலே திருவடிகளேசரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் ௩௪-க்கு செய்யுள் ௩௪௫௭.

முற்றிற்று.

பகிரம்பட்டர்சரித்திரம்.

புகழ்தரு பைடண புரமென் றோதுறும்
நகர்தனி லாறுதாஸ் கிரமு நன்றுதேர்
தகவினர் வேதங்க டம்மில் வல்லவா
பகர்பெய ரேதெனிற் பகிரம் பட்டரே. (க)

பலபன வருக்குநூல் பயிற்ற வல்லராய்
இலகுதன் னகத்திலெற் பகலு தாசனன்
குலவுகோத் திரமுறக் கொண்டு நாடொறும்
புலரியிற் கங்கைபோய்ப் புனலி னாடுவார். (உ)

செயத்தகும் ஜபவனுக் டானஞ் செய்துமத்
தியப்பகன் மனைக்குவந் தேய்ந்த வேத்தியம்
நயத்துவை சுவக்கட வுளுக்கு நல்கிவே
தியக்குழு வருமவ ரோடு சேர்ந்துண்பார். (ங)

பின்புறு புரணநூல் பேணி வாசிப்பார்
அன்புட னிவ்வகை யமையு நாளிலோர்
நன்பக லுண்ணுநங்கா னல்குந் தேவியை
இன்புட னோக்கிவி னோத மெய்தவே. (ச)

காய்கறி களுக்குபபுக் கலத்த லின்றியென்
நியமை செயலெவ னிகழத்து கென்னலும்
ஆயவ னீர்கிழ மாகி யுஞ்சுவை
மேயது வேண்டுமோ வெனவி ளம்பினள். (ஞ)

கேட்டலும் பட்டரக் கிளர்ச்சிக் கேங்கினார்
வாட்டமிக் கெழுந்தந்த மனைவி தாளிடைப்
பூட்டிய கரத்தொடு வணங்கிப் போக்கற
நாட்டினை தாயென நவின்றங் கெண்ணினார். (சு)

அறுபது வருடமா கியுநம் ஜன்மந்தான்
வறிதென லாயிற்றே யினிமற் றேனுமிப்
பிறவியீ டேறிடப் பெறுதல் வேண்டுமென்
றுறவயி ராக்கிய முறுத லாயினர். (எ)

வனத்திடைப் புகிலிந்த மறைவல் லோரெலாம்
இனத்துறக் கூட்டிவந் திடுவ ராதலாற்
கனத்தவிக் குலத்தினைக் கடந்து வேறொரு
மனத்தினுக் கிசைகுல மருவுவோமெனில் (அ)

இம்மறை யவர்நமை யெய்தி டாரொனத்
தம்மனத் தெண்ணியுஞ் சன்னி யாசமாய்ச்
செம்முதல் பரமஅம் சத்திற் சேருதல்
நம்மகத் துறினுயர்ந் தோர்ந கைத்தலாம். (கூ)

ஆதலா லிழிகுல மாத னன்றெனக்
காதலி தனைவிடுத் தவிந்தர் கட்கெலாம்
மேதகு குருவென விளங்கு வோன்வயிற்
போதர லாயினர் புகலு கின்றனர். (ஐ)

உங்குலத் தியாமுறி னலமுண் டாகுமோ
பொங்குறுங் குரான்வயிற் புகல்வ தென்னென
எங்குலத் துறிலுமக் கினிமை யுண்டுதான்
அங்கிருந் திங்குறல் பொருள பேட்கையோ (ஐஉ)

நீர்மிக யோக்கியர் நெறியெ லார்தெரி
வீரும தின்குலம் விடுத்த னன்றன்று
சார்தரால் பொருணசை தானென் றூற்பொருள
சேர்தரும் வகைசெய்வே னென்று செபபினன. (ஐஉ)

உம்மத மொருவகை யுளவென் றெண்ணியான
சம்மத மாயின தன்றிச சார்தலின்
நம்மனத் திலைபொரு ணசையென் றோதினர்
தம்மனை வியைவிட்டுச் சார்ந்த பட்டரோ. (ஐஊ)

அவர்மனத் திடத்தினை யாய்நத விந்தாதந்
தவகுரு சுன்னத்துச் சமைத்துப பிரஷடனாய்
எவமுறச் செய்தன னிவர்தஞ் செய்கையின
விவரம் தறிந்தனர் வேத வேதியா. (ஐச)

பட்டனைத் திருத்தலைப் படியென் றெண்ணிக்கை
விட்டன ரிவரிழி மிலேசச ஞகியே
கெட்டதை யறிந்திவன் கெடற்குக காரணம்
இட்டநன் மனைவியா லெசசொல வார்சிலா. (ஐரு)

ஆயினு மவளிழித் தறைத லாகுமோ
தீயவற் சொல்லினுஞ் சினக்கக கூடுமோ
மேயவிங் கிவனென விளமபு வார்சிலர்
ஏயது பித்தமிங் கிவற்கென் பாரசிலா. (ஐகூ)

பாவியிங் கிவனைப்பார்த் திடினும் பாவமாம்
நாவினிற் பெயாநவின் றாலுந் தோஷமாம
தீவினை யோன்மனை திரு முன்னரோ
ஆவியை விடினல மாமென் பார்சிலர். (ஐஎ)

இன்னண மூரிலுள் ளவரி யம்பிடப்
பின்னரப பிரஷ்டனம் மதத்தும் பெற்றிலான்
நன்னரா நவையென நாடியோர்தினம்
மன்னுகங் காநதிக் கரைக்கண் வந்தனன். (ஐஅ)

அக்கரை மருங்குறு மந்த ணாளர்பால்
புக்கியான் பிரஷ்டனாய்ப போத லாயிற்றே
[illegible]நான் மறைதெரி வேந்த ரேயெனச்
[illegible] வழுது சாம்பினன். (ஐகூ

இருபிறப் பாளநீ துலுக்க ரின்மதம்
மருவின தாற்பயன் வந்த தென்னெனச்
சருவமென முன்வினை தன்னிற் சாதியை
ஒருவன தன்றிமற் றொன்று மில்லை யென்றான். (௨௫)

கன்றென விரங்கினர் நாடி யபிராய்க்கித்தம
ஒன்றுசெய் திணக்குத விளிய தென்றுகொண
டன்றவர் தக்கன வளந்தி யந்தணர்
என்றுறச் சேர்த்தன ரிசைவு கொண்டனரோ. (௨௬)

அத்தரு ணத்திலே யவிந்தர் யாவரும்
வித்தனர் கங்கைநீர்க் கலாக்க ணைமடவ
கித்துயுங் கனைமறை யவரி லெய்கிட
எத்திறத் தமைத்துளி யொன்ற கொட்டனர். (௨௭)

வேதியர் தமைவந்த வீசர் கேட்டதற்
சோதுவன் பிரம்டனை யுற்ற வேதியர்
நீசியற் றுலுக்கனாய் நின் றிந் தொன்னில்
கதினிது ளையனா காண்க வென்றனன். (௨௮)

என்றவ ரோடுவா தாடி யெகலும்
சென்றனர் பின்பிராய் சுதிதரு செய்துடன்
வென்றினை தங்களை நோக்கி யுவனாளர்
தான்றுதோல வளர்ந்தில சுவரத்துக் கேதென்றார். (௨௯ச)

தோல்வளர்ந் திலவதாற் றுலுக்க னேயறி
மேல்வரு வேதிய ரைக வில்லைநான்
கால்பெருந் தருகுதி யொன்ற சாற்றிட
நூல்வளர் மார்பினர் நவின்றி னாரரோ. (௨௰)

பெருதிய னுமமன் மிலைச்ச னாயமலன்
கருதியி லைவெனக் கலிதது மார்க்கலகிற்
பொருசுர வோர்தமை நோக்கிப் பொர்தடன்
வருதர கியுள வெனவி லையினன் (௨௰௧)

எழிலரு வேதியன் வதனம் பார்த்து நீ
வழிநமறை யவனென வெனக்குச் சுன்னத்துச
சுதியுள தேயெனச் சொல்ல மற்றவர்
இழிவுறு பித்தனென் றேசிப் போயினர் (௨௰௨)

பின்னரு ஞ் சிலர்தமை நோக்கிப் பேதைமை
துன்னிமேலன் காட்டிடத் துலுக்க னென்றனர்
மன்னுறு துலுக்கனேற் செவியில் வன்றொனை
என்னுள தெனமனந் தியக்க மெய்தினர் (௨௰௩)

தியக்கமோ டவனெங்கும் திரித லைக்கண்டு
மயக்குறு பித்தனென் றுளைவ ழங்கினர்
அயர்ப்பிலன் றனக்குள வையம் தீர்த்தருள்
நயக்குறு யாரொன நாடு கின்றனன். (௨௰௪)

வந்தன னோர்வட வாள மென்னுமூர்
நந்தவூ ரினிலொரு நாக நாதனொன்
றந்தமி லருந்தவத் தவநாக் கண்டனன்
மூந்தினன் வணங்கினன் மொழிவ தாயினன். (௧௩)

சொல்லுநான் மறையவ னோது லுக்கனோ
நல்லநீ ரறைகுதி ரென்ன நல்லவர்
வல்லதங் கைத்தடி கொண்டு மாமயல்
புல்லவினோன் றலைமிசைப் பொருந்தச் சாடினார். (௧௪)

சாடலு மூர்ச்சையாய்த் தரணி வீழ்ந்தனன்
ஈடறு தவத்தின ரிவன்ற னையத்தை
வீடுறத் தொலைத்துநல் விவேக ஞானத்தை
நீடுறப் பொதிக்க நிசச யித்தனர். (௧௨)

அருகுறு சீடரை நோக்கி யக்கணத்
துரலுட னுலக்கைகொண டுவரச் சொல்லினர்
மருவலு மதிலவன் றன்னை மாட்டி யே
உருவற விடிக்கவென் றுரைசெய் தாரரோ. (௧௩)

சீடர்க ளப்படி யேசி தைத்தனர்
மூடுதோ லெலும்பொடு தசைச மூலமும்
கூடியொன் றுயறக் குத்தி மொத்தையாய்
ஈடுறச் செய்தபி னிருந்த வத்தினர்- (௧௪)

அந்தமொத் தையையொரு பாவை யாக்கியே
இந்தனச் சிதைகளை யடுக்கி யேயதில்
வெந்திடும் படிவைத்து வினையெ லாங்கெடச
செந்தழ லிட்டனர் சேர்ந்து ளோரெலாம. (௧௫)

கண்டதி சயித்திடக் கனிந்து வெந்தபின்
மண்டருந் தவத்தின ரதனை வாரளி
கொண்டடதங் கணகளாற் குளிர நோக்கினர்
அண்டுரு மவுனமாயமர்ந்த தாகவே. (௧௬)

எரிந்துறு சிதைகளை விலக்கி யாரைநீ
தெரிந்துளா செய்யெனக் சென்ம மாறினோ
அரிந்தசுன் னத்துறிற் றுலுக்க னுமென்பாம்
விரிந்தகா திற்றொனை மேவி லிந்தென்பாம. (௧௭)

இரண்டுமில் லாதபோ தெதனைச் சொல்லுவோம
தெருண்டடதே சிகர்க்கெனச் சிந்தித் துற்றனர்
மருண்டுறு வதுதெரி மாசி றேசிகர்
இரண்டுளத் துறுநர்யார் செப்பு கென்றனர். (௧௮)

அதற்கும்பே சாதவ ரிருக்க வாரியர்
சிதைக்குளிட் டெரித்துநற் றெளிவ தின்றென
இதத்துடன் சிதையினின் றெழுப்பி மாசுதீர்
விரத்துமெய்ஞ் ஞானத்தை மேவச் செய்கனர். (௧௯)

பட்டர்மெய்ஞ் ஞானத்தைப் பெற்றுப் பற்றறு
நிட்டையோ டானந்த நிலைய ராகித்தம்
இட்டநே ரருள்குரு வினைம லர்ச்சரண்
தொட்டுற வணங்கினர் துதிமி கச்செய்தார். (௪௩)

மூன்றொரு நாமர்பா ஷாண மூர்த்தியை
இன்னமு துணச்செய்தார் ஞான தேவென்போர்
அன்னிறக் கவரிவே தஞ்சொ லச்செய்தார்
பன்னரு மதிசயம் பலசெய் வாருளர் (௪௪)

ஹரிதன தாசரி லான போதிலும்
எரிபகு விதத்தினை யின்ன செய்தவிப்
பெரியவர் போலெவர் பிறருண டென்றவர்
விரிபுகழ் பற்பல விளம்பி நின்றனர். (௪௨)

நாகநாத சித்தர்தா நல்க நல்விடை
ஏகனைத் தருதல் பெற்றவ ரினைச்சரண்
வாகுறத் தொழுது பண்டரிக் கண்வந்தனர்
மேகமா நிறத்து விட்டலனைக் கண்டனர். (௪௩)

கண்டு கண்ணொடு மனங்குளிர்ந்து கண்கணீர்
மண்டுறத் தொழுதனர் தழுவி வாழ்த்தினர்
விண்டுதன் குணவ னுபவத்தின் மேவினர்
தொண்டரோ டிணங்கினர் கவிகள் சொல்லியே. (௪௪)

பகிரம்பட்டர் திருவடிகளே சரணம்

ஆகச்சரித்திரம் ௪௮க்கு செய்யுள் ௩௪௬௩ உக

முற்றிற்று.

கணேச நாதர்சரித்திரம்

——————————————————

சிரணிபாலே காட்டெனு நாட்டைச் சேர்ந்தோர் சார்
சாரசமென்று முச்சனி யென்றுஞ் சமைவாக
ஊர் களிரண்டுண்டாயவை சேர்வோ ரொருவாத
போறி வோர் வைராக்கிய சீலம் பிறழா தோர். (௧)

ஞானகணேச நாதரெனும் பேர் நலனோர்கௌ
பீனமதொன்றே யன்றியொர் தூசும் பேணு தோர்
தீனதயாளனை விடோபா சீர் சேர்வ
தான நலஞ்சேர் கீர்த்தன நாளுமறை கிற்போர். (௨)

ஆரணியஞ் சென்றே பகலெல்லாமமர் கிற்போர்
பேரணி யூருட் கங்குலடைந்த பின் வந்து
சீரணி மாறனு மதவின்று திரிவுற்றுக்
கோரணி யின்றி நேருறு பிச்சை கொடுவுண்பார். (௩)

புகழி,கழுன்னதவருறு காளிற் புலியாளும்
நிகழ்வினனென்னுந்தக வினனான சிவராஜன்
ஜகமகனு தன்வளர்வுறு மோர் பண்டரி சாவான்
அகமிழ்வோடு வருமளவிவர் சேறிவற்றான. (௪)

காண நயந்தான் வந்திவர் தம்பாற் கடிதுற்று
மாண வணங்கித்தானவரேவு மாடுற்றுப்
பேணரு ஞானம் வடகவி பேசும் பேச்செல்லாம்
ஏணவா தம்பாலினிது தெரிந்தங்கின் பானான். (௫)

பலரும் விரும்பும் படி புகிதான பரியங்கம்
நலமுற மூநதியிவா துயில் செய்தனன றென்று
குலவவர் முன்றனனிரு கரமும மன்பொடு கூபபிச்
சலனமிலா தீரொருதின மெனனிற் சயனித்து. (௬)

அடியனை யாளவருள் செயவேணடும் மென வேணட
முடி வறு சீலரவனுபசார முகமன்கண
டொடிவற வள்ளமிகவு மிரங்கியுவனுய்த்த
வடிவறு பல்லக்கதனிடை யேறி மனை வந்தா. (௭)

வந்த பினந்தராத்திரி மலரால் வனைவிததுக
கந்த மிகுந்த பஞ்சணை சேரங்கநதன்னில
நுந்த மிலென்ன நன்குதுயினறு நுகா கிற்பீா
எந்த மூளத்துக்கினிதுற வென்றங்கிறை சொன்னான். (௮)

வினவுகணேசரிது விழைவுற்றோ மோவென்று
மனது சலிததம மன்னிரவுக்கு மாறின்றி
முனருறுகிற் கும்பரல்கள் பொறக்க முடிவேந்தன
இனவெதனுக் கென்றதனை வினவுவிவர் சொன்னா. (௯)

ஹரிபெயரொண்ணற் கெனவுடனே யவ்வரசன்றான்
திரிகள் கொளுத்தித் திகழ்வுறு தீபஞ் செறியச்செய்
துரிய படுக்கைக்கணுற விடுத்துபுற முற்றுத்
தெரிதரவின்றித திரை திசை தோறுஞ் செறிவித்தான். (௰)

வலையுள கப்பட்டுறு மிருகம் போன்மன நொந்திந்
நிலைசப லெப்போதென நினைவுற்று நிறைகிற்கத்
தெலைவில பரற்கள மளிபரப் பித்துயில வுற்றா
மலைவறு கெற்றத்தரசன் விடிந்த வுடன் வந்தான். (௱௧)

வந்து கணேச நாதரை வந்தித்தணை முற்றும்
சிந்து பரற்கள் முழுவது நோக்கித திகழவோரை
இந்த விதத்திற்றுயில வகை யேதுக்கென நாதர்
அந்த விதத்திற்றுயில் வதுவே நன்றக மாறு. (௱௨)

மெத்தெனிடத் தினித்திரை மேவின் மெய் சோரும்
அத்தனை நத்தும் புத்தியுறுதிங்கரசே நின்
சித்தம் விரும்பற் குற்ற சுகததின் செயலுக்காய்
இத்ததுயர்க் கட்டத்துறல் வேணடு முடனென்றா. (௱௩)

ஆயதுகேட்டுப் புரவலன் மிக்கவனு தாபம்
மேயவனுகிச் சுகம்விழை யானுய் வினைவென்ற
தூயரைவேணடித் தெ முதருள் பெற்றுத் துளவத்தார்
மாயவ னமஞ் சொல்லொழ லன்றி மகிழவுற்றுன. (௩௪)

பின்பகணேச ரவ்வயினின்றும் பெயர்வுற்று
மு. டறைதானத் தெய்தமுகுந்தன் றிருநாமம்
அ. புடனேனைத் தம்பதமேவு மவர்சென்னி
இன்புறவங்கை வைத்தவுடன்மற் றவரெல்லாம் (௩௫)

உலகவியற்கை பலவுநசிதுள் ளுயா ளானம்
இலகநிலை பற் றரியடியாரா யெழிலுறுரூர்
நிலவுறவிவா ரெருவருமுநதா னிகழ்கிறக
மலமறு முந்நூற் றறுபதுடன் வாய்ப்புற்றுர. (௩௬)

வாய்தவர் கௌபீ னத்தொடுவயிராக் கியசீல
ராய்த்திச ழான்ம ஞானமுடைத்தா யரிநாமம்
தோய்த்துள நாவா ராயினாவ்வூர் சொருகிற்போர்
தூய்தலா செய்யுஞ் செய்கையைபோகிச சொல்லரனூர். (௩௭)

இவர்சர ணுற்றே ரிவரொன லானு ரென்போரும்
இவருறுவோரை மயலுறுவிப்பா ரெனபோரும்
இவாதிசழபண்டரி யிலுலாவா னேயெனபோரும்
இவரதுசேவை பவமரல்விசரு மென்போரும். (௩௮)

ஆயினயாரு மிவ்வகைபேசி யவர்தம்பால்
மேயினர்கண்டார் சூதமரசசா மிளிர்கிற்கப்
பேயினதாவி முலைவழியுணடான் பெயரோதும்
வாயினரோ ரும்வயின்வந்த வரையெல்லாம். (௩௯)

நீடரொனக்கொண் டிதவுபதேசஞ் செய்தும்பின்
ஊடவாச்செய் வதினவருக ளுள்ள வில்வாழ்வு
தேடுறுகின்ற தாகலின்யாஞ்சொல் கிறவாறு
நீடுறநீரசெய் தருளுதல்வேணடு நிலையாக (௪௦)

அதுவெனையென்னி லான்மலி வேகத் தவராகக்
கதுவுநமக்குச் சகலபிரா ணிகளுமொன்றுல்
இதுமுதனீராகி ருபைகொடுதோருக் கட்கெல்லாம்
முதுவுபதேசஞ் செயுமெனநாதர் மொழிகின்றுர். (௪௧)

அப்படியேசெய் கிறெனென வேதன் னருகாகக்
கப்புடனின்ற சூதமரத்தைக் கண்ணுற்றே
ஒப்பறலரன தாரகமறையை யாரைசெய்தார்
செப்பியதைக்கண் டோரவர்முன்பீ துரைசெய்வார். (௪௨)

மானிடருக்கு நீருபதேசம் வாடப்பச்செய்
தானபினம்மா னிடர்குணம்வேறு குதல்கண்டோம்
ஈனமிலிய்மா மரமுபதேச மெய் துற்றுத்
தானுளநீர் வேறுனதனுக்கென் றகவென்றுர். (௪௩)

அன்றுகிடைத்த ரொட்டியுடன்கீ ரையுமைக்கு
நன்றுபடைத்துக் கொண்டமரதத்துக் கெதிர்நண்ணி
இன்றுநமக்கா கியபிரசாத மிவைவீயுண்
கென்றுகொடுத்தார் மற்றவர்கண்முன் னேநாதர். (௨௪)

தருதலுமந்த மரம்விடராகத் தாங்கண்டுட்
செருகினரம்மா மரம்விடர்மூடித் திகழ்கிற்க
அருகுளயாருங் கண்டுவியந்தா ராய்நாதர்
திருவடிகளில்வீழ்ந் தினிதுதுதித்துச சேவித்தார். (௨௫)

மறுவில்கணேச நாதரைநோக்கி மகிதன்னில்
உறுவருமைப்போ லாருளர்யாருஞ்செய் துளதீமை
சிறிதுமுளத்தெண் ணுறுதலிலாமை செயுமென்று
பெறுவிடைபெற்றுப் போயினர்பாதம் பெரிதேத்தி (௨௬)

ஆரணியத்தில் மாலரி சீர்த்தனஞ் செய்து
போரவிருக்கும் போதொருநான்மெய்ப புகழ்கேட்கச்
சாரவடுத்தார் நால்வருணத்துத் தமரெல்லாம்
நேரவரைக்கண் டோருரைசொலவா நிகரில்லார் (௨௭)

கூடினயாரு மால்பெயர்கூறிக் கரதாளம்
போடுமினென்ன வந்தவரொல்லா ரும்போட
நீடுறுமறையோர் போடலராகி நீயீனன்
ஈடுறவெம்மைப் போடெனயாம்போ டேமென்றார். (௨௮)

என்றலுநாதர் நீயிர்சுமா விருங்கோளும்
மன்றயவாலங் குறுகிலேபோடு மெனமாடே
ஒன்றியகற்க ளொன்றுட னொன்றுற் றுறுதாளம்
பின்றுதலின்றிப் போடவியந்தே பேசுற்றார். (௨௯)

உயிரறுகற்கள் போடுதலுள முணர்கிற்கில்
செயிரறு நாதர் மகிமையி னுமிச் செயலினனோ
மயர்வறுசீர்சான் மகிமையையுணரவல் லோர்யார்
அயர்வறவென்று மறையவரனுதா பங்கொண்டே. (௩௦)

நரமபராதி யாயினமிந்த நாதற்கென்
றேமுறலின்றி யிருகைபுடைத்தே யீறில்லான்
தோமறுநாமஞ் சொல்லினர்கண்டு துதிநாதர்
தாமிகவானந் தங்கொமொல் பஜனைசெய்தார். (௩௧)

பின்புயர்மாலுக் காரதிசெய்து பிரசாதம்
அன்பினர்யாரும் பெறும்வகைகல்க வவர்போனார்
துன்பறுநாதர் முன்புவிடோபா வுந்தோன்றி
இன்புடனீ பஜனைசெய்திநாளு மினிதென்றான். (௩௨)

பண்டரிநாதன் கூறியவாறே பழுதின்றித்
தொண்டருமால் பஜனைசெய்துநாளுந் துதிசெய்தே
அண்டமெவர்க்கின் னருளினராகி யருள்செய்து
கொண்டுபெயின்று மகிழ்வொடிருந்தார் குறையாமல். (௩௩)

கணேசநாதர் திருவடிகளேசரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் ௩௩-க்குச்செய்யுள் ௩௪௬ாகும்.

முற்றிற்று.

கேசவசுவாமிசரித்திரம்

பலமுறு தவிராக நீடியபரம பக்தசிரோமணி
புவனமீ துறுதிசம் யாவையுமேபுகழ் நறுகின்றகே
சவசுவாமி யொர்கால் விஜாபூர் தனிற்புகுந் தரிகீர்த்தனம்
நவமதா யறவைந்து வெந்தழலுப பணிவறு நவிறனர். (க)

ஈதுசற்சனர்வை திகந்திகழ் பண்டிதர்த் தனியந்தணர்
ஆதிநால்வருணத் தருமவண்வந்து கேட்குந ராகவப்
போதுகே சவசாமி தாமருள்போத மேவிய சீடர்சீர்
வேதியர்க்கு ளுயர்ந்துளோரார் விருத்தனைத் தனிகூவியே. (உ)

இன்றெகா தசிவிரத மாதலின் யார்க்குநற் பிரசாதம்யாம்
நன்றளித் திடல்வேண்டு நீகடைநண்ணுசர்க் கரைசுக்கொடு
சென்றுகொண்டுறு கென்னவேயுறு சீடராவண மேவினர்
அன்றுசெட்டி யு றங்கினனதுகண்டெ ழுப்பின ரல்லிலே. (ங)

எழுவதாயின செட்டியைக்கடி கே சுக்கொடு சர்க்கரை
பழுதி லாதென லுங்கடைக் குள்விளக் கிலாதிருள்பற்றுற
வழுவி நாவிகொள் சுக்கெனக்கொடுவந்து வேண்டுவ நல்கினன்
தழுவுசர்க்கரை யோடுகீடை நோக்கி மற்றிது சாற்றுவான். (ச)

இன்றுசந்தை யிணங்குமவ் வயினேகி யுற்றன னென்மகன்
துன்று கின்றில னுதலா லரிகீர்த்தனம் புகல் சூழல்வாய்
ஒன்று கின்றிலெ னியிர் யானினி யுதவு சுக்குகளுங் கொடு
சென்று வந்தவருக்கெலா முண நல்கெனச் சிலதந்தனன். (ரு)

நீர்கொள் சுக்கவ னேருவோர்பெற நல்குதற்கு நிரம்புறு
தார நான்றரு சுக்கையுங் கொடுசெல்லு மென்றவ னல்கலும்
தேர்கிலார்தரு நாவியைப்பெறுசுக்கெனக் கொடு சேர்ந்தனர்
மாரனார்மகிழ் தாதையாகிய வாசுதேவ னறிந்தனன். (சு)

இன்று நேர்பிர சாதமுண்பவர் யாவரும் மரணங் கொள்வார்
கின்று சாவுறி னரிபெரும்புகழ்வினவலாலிவர் செத்தனர்
என்று நம்வயி னெய்துறும் பழியன்றி யும்மிது மூலமாய்
ஒன்று கின்றிலர் கீர்த்தனங் கொலைசெய்வ தென்றுல கத்துளோர். (எ)

கீர்த்தனம் புகல்சாது சற்சனர் தம்மையும் புகழ்கிற்கிலார்
ஓர்த்த நங்கிரு நாமமானது தாரகம் மெனலும் பொயாம்
கீர்த்த தன்றிது வென்று நாவி செறிந்த சத்தினையுண்டனன்
நேர்த்த கேசவ சாமிராத்திரி நாலு ஜாம நிரம்பவே. (அ)

வீணைதாள மிர்தங்கநாதம் விளங்குறப் புகல் கீர்த்தனம்
கோணையின்றி நடத்தியா ரதிகொண்டல் வண்ணனு வப்புற
ஆணையின்படி செய்து பாகவதர்க் கருட்பிரசாதமும்
நாணையம்பெற நல்கினு ரவர்நன் கருட்கி நடந்தனர் (கூ)

புலரி சாரவெழுந்து செட்டியு நாவியைப பொதிவுற்றனை
குலவு முன்னவிழ் வுற்றிருந் ததுகண்டு நெஞ்சு குதூகிதி
அலகில் மாதவர் சுக்கெனக்கொள அலகினை னிதையலலவா
நலவு பொத்தனைபோ மடிந்தனரோ வருநதி நலிந்தனரோ (7)

அன்ன வாறவர் சாவுறும் படிசெய்து பாதகனாயினேன
என்னை யிவ்விதமென்றறிந்தவர் யாவருங் கொலை சூழ்வார்
இன்னலாகி யிறந்தபின்னரும் பொரவாதியை யெய்தமா
துன்னுமோசம் விளைந்ததே மிகநனறி தென்று துளங்கினான (8)

இகபரத்திவை யெய்தினே னெனவனு தபித்தினி யொனுமா
உகவி யற்றுதல் செய்யவேண்டிய தென்றுளிக் கடைவீடுடன்
அகநிரப்புள வீதிவாய் வரலான போகில வூரிலே
தகவ ரற்றுறு குரவிலாமைதனைத் தெரிந்தக முன்னுவ (9)

அந்த ராத்திரியிற் கதைக்குறலான போதமி லொருவனா
எந்த நற்பிரசாத நுமவயி னீந்துளாரென லும்மவா
முந்து சுக்கொடு சாக்கரைப பிரசாத நல்கினா முற்றமும
வந்தவர்க் கவையுண டுளோமென வணிகனுண் மகிழ்வெ கியே (10)

சுடு மயான மடைநது செத்தொருவரும் வராமை துணிந்துகண
டடமை நாவியினு விறப்பதி லாமைசெய் தவனுழிகை
தொடுவிட்டலனே யெனதுதெளிவுற்று நெஞ்சு துடிபபிலன
நெடும் வியப்பொடு மீண்டுதன் கடைநோநது மாலடி பேறினனை. (11)

வைகறைக்க ணெழுந்து கேசவ சாமி வாரியின் மூழுகியிங
குய்கருத்தொடு தாந்தினந்தின மொழிவிலாதுயா பூஜை
செய்கனத்தியல் விட்டலனதிரு மூர்த்தியைத் தெரிசித்தனம
மெய்கறுத்து விளங்க நோக்கியிதென்னை யென்று மெல்லதன. (12)

திண்ணன் யாவையினுஞ் செறிந்து விளங்குகின்ற தெஜோமய
கண்ணனின்று கறுதுறற்கென சாரணம்மென வேகவன
றெணணன் மேவிய போது செட்டி யெய்ந்து கேசவ சாமிதன்
அண்ணன் சேவடி தாழ்ந்திராத்திரி யான செய்கையை யோதுவான. (13)

தாமியற்றுறுகின்ற மெய்க்கதை கேட்க மேவுவர் தாமுமா
காமினுக்கலில்போது நும்முடை யன்பரொன கடையண மியே
நீமிகக்கடி தீக சுக்கென நாவிதந்து நிகழ்தலொணுத
தோமி யற்றினெனன் குணர்ந்தி லெனென்று துன்பொடு சொல்லினன் (14)

நாவிசுக்கெனவே செய்தான ளினைக்கு நாயகனன்கு செய்
யாவிடிற் கடிதாவி போவர்களுண்டயாவரு மாதலால்
பூவிலப்படியோ தெரிந்திலனுயி யற்றிய போக்கறப்
பாவி யெக்க பராத மேது பணித்தி ரென்றடி பற்றினன். (15)

கேட்ட கேசவசாமி கண்களினீர் சுரந்து கிளர்ந்திட
வாட்ட முற்றமுதந்த மூர்த்தியை நோக்கி மாதவவாமனு
நாட்டு தினதயாள பக்தர்கள் வற்சலாகருணு நிதி
நீட்டி யுண்டரி விட்டலாவெனை நென்னலாண்டருணின் மலா. (16)

கருது நின்பிரசாத முண்டவர் தம்மையுங் கழியாத நின்
விருதையுங்கி கழ்விதளித்தனை விட நுகர்ந்து கறத்தனை
ஒருவனின பெயரோது பிள்ளையு முமைதனைப புணரொருவனும்
கருவிட்டனை பணடி றகிலா தங்கடந்திற மாதிலா (௨௫)

நெள்ளரி யணுகாவி யெவ்வளவ னை தானிற மாறுதல்
பன்னுநல லமுதுக்கு நோயது பறறஞ் பருதிக்கிருள்
துனனலும் பனி மாமதிக் குடல்வோ சதலுந் துணையாகுநின்
பொன்னடிக்குறு தாசனுக்கணி பூணநி வினையடிஞ்ய். (௨௬)

என்க ணின்னருள் செய் துநின் னிறமாறன் மாறுத லேய்கெனப்
புன்க ணூற்றிவர் வேணடுகின்றது புந்திகொணடு புராதனன்
தன்கனை கறுபகன்றொளிர தங்கு முன்னுரு வாயினன்
முன்க ணின்றது நோக்கினோகள் வியநது போற்றினர் மொழிகுவார். (௨௨)

நிகழு மிக்கலி யகமதிற் கடவுளை வகிபது நேயமே
புகலின் மற்றிலை யெனநெடு நகை புடைத் தொலித்தனர் பொங்கினர்
தகவதைக் கணிலேக்கு செட்டியும னுதபித்துஞர் சார்புரு
திகமயற் களகன்றுகேசவ சாமிதன் கணிருந்தனன். (௨௩)

வேறு.

மறிநாமஞ் சிரமணியபதே
பெரிதானந்த மதெனபபிரான்
விரிகிரின்புற விளையபகற்
குரியாருந கிடமுறுத கிளை. (௨௪)

கேசவசுவாமி சிருவடிகளே சரணம்.

கேசசரித்திரம் சமாப்தம் செய்யுள் ௩௩௬ளவு

முற்றிற்று.

கோமாயியம்மாள்சரித்திரம்

சீரபபதில் லாவடை யுந்ததல் செய்துசேர்
ஸர்ப்பபவனந தொறுமிரந் துணடுட்புசி
திர்பபுறந்துர்ப பலனேயே யொரு
பார்ப்பன விதவை கோமாயி பாயியே. (௧)

என்பதங்கி யாவரும் புகலவேற்பவர்
இன்புசெய் பணடரி யாத்திரைக் கென
வன்பிரவாகமாய்க்கனா வழிந்து போம்
துன்பறு சந்திரபாகை துன்னினர். (௨)

நீடிய பெருக்கினைக் கண்டு நீர்ந்தொணு
தோடுமிந்நதி கடந்துறுவ தெங்ஙனின்
றூடிமாதஞ் சுத்தத சமியாயதே
நாடு மேகாதசி நாளையல்லவோ. (கூ)

எனவுளத் தெண்ணினரி னைந்து பாண்டுரங்
கனையடி வணங்கிடக் கருது சிந்தையேன்
றனை யெவரக்கரை சேர்க்கத் தக்கவர்
மனமிரங் குதலுட னெனவு மாழ்கினர். (ச)

எதிருறு மவர்களை யோடத் தேற்றுவோன்.
கதிமுகங்கொண்டு நீயெனை யுமக்கரை
பொதிவுறச் சேர்க்கெனப் புகன்று காசிலை
துதிகொளன் றோடமீ தேறத் துன்னினர். (ரு)

கண்டவ னீரிடைக் கவிழ்த்துச் சென்றனன்
மண்டு நீரிடைத்து கினனைந்து மாழகினர்
அண்டிய கரையிவர்ந் தரற்ற லாயினர்
விண்டுறு பெருங்குரல் கொண்டு விம்மவே. (சு)

ஓடமுய்ப் பவரவ ருறுக ணோக்கினர்
நாடியோய் கிழவி நீகாசு நல்கினல்
ஈடுறுநதி யினக்கரையி னேறலாம்
வாடிலென்பய னெனவாய்ப் பச் சொல்லினர். (எ)

காசிலை கொஞ்சமாவுண்டு கைக்கொணடு
பேசெனை யக்கரை சேர்க்கிற் பீரொன
மாசறுது திபலவகுக்க மற்றவர்
சீசியென்றி கழ்ந்தனர் சிறிதிரங்கிலர். (அ)

காசுதந்த வரையக் கரையிற் சேர்த்தனர்
மாசில்கோமாயி தாந்தனி வருந்தினர்
ஆசிலிக் கரைநின்று மக்களைக் குற
ஏசிலே தொன்றுமிலலா திரங்கினர். (கூ)

தேவர்தந்தேவ பாண்டுரங்க தேசுடன்
நீவதி கின்ற வித்தலத்தி னேருனா
யாவருங் கடன சித்தத்த ராயினர்
ஆவயின் வருவதெப்படிக்கியா னென்றார். (ய)

உன்னடி சேவிக்க வுற்றுளேன் றனக்
கென்னிடையூறு வந்தெய்தல் கூடுமோ
பொன்னியல் மார்பினே யெனப்புலம் பூறச
தன்னிகர் தானலா தானறெரிந் தனன். (உக)

தோணி யுய்ப்பவ னெனத்தோன்றி யமைமகீ
பாணியைக் கடந்தந்தப் பாரஞ் சேர்தியேல்
ஆணியாயுனக்கு நானமைவன் வாவெனக்
காணியே தொன்றுமில்லாதகைம்மையார். (உஉ)

என்னிடைக் கொஞ்சமா வுண்டு காசிலே
நின்னிடைத் தரக்கொடு நீந்தி யக்கரை
துன்னிடச் சேர்ப்பை யேற்றுடர்வ னின்னுடன்
பன்னிடு கென்னலும் பரமன் கூறுவான். (௩௩)

யானிவண திக்கரை யேறவெய்து வோர்
தீனர்களா யுறிற் சேர்பபெனக் கரை
நானெதும் வேண்டலே னதியின் பாலுறு
வேனடைவோரை யக்கரைக்க ணேற்றவே. (௩௪)

யென்றலு மம்மையாரொம் பிரானருள்
நன்றென வியந்துட னயந்து தோணியோய்
இன்றிராயாம மொன்றெய் திற்றுதல் யான்
மன்றவும் விருத்தை துர்பபலை வருந்தினேன். (௩௫)

குளிர்பொறே னொருது கிலன்றிக் கூறைவே
றெளிமையி னில்லை மற்றிது நனைந்திடில்
அளியள் யான்செய்வதே தென்னவம்மை நீ
நளிர்புனல் காலுறு நணுகென்றே ளென்றான். (௩௬)

தோளிடை யேற்றினன் றூக்கிச் சென்றனன்
நீளிய புனலொரு நிமிடதிற் கடந்
தோளிய கரைமருங் குய்தது நின்றனன்
தாளினு நிருறறனக் கின்றுகவே. (௩௭)

நின்றபேரரு ளுடையவனை நோக்கிநீ
ஒன்ற நின்காலிடைப புனலுறு திவண
துன்ற லெவ்விதத தெனவம்மையார் சொல
மன்றலந் துளவமால் வருககின் றுனரோ. (௩௮)

இவ்வயிற் றோணியுய்ப் பவரலேன் பவப்
பவ்வ நீந்தச் செயும்படகு காரன்யான்
எவ்வயி னிருந்தியா ரெய்தினுங்கரை
செவ்வயிற் சேர்ப்பெனீர் சிறிதுறுதென்றான். (௩௯)

கேட்ட கோமாயி நீயைய கிட்டியென்
மாட்டு பகாரமோ மழையிற் செய்தனை
ாட்டு மென்னிடத் துளமாவை யேற்கென
நீட்டலும் வாங்குறு னிமலன் கூறுவான். (௪௦)

எவர்வயினும் பொருளேற்கி லேனதால்
துவதசித தினத்திலிம் மாவைச் சுட்டடை
கவர்மனப பிராமணர் கையினலகென
உவமையில் லானுரைத்துடன் மறைந்தனன். (௪௧)

மறைந்தபினம் மையார் மணிவண்ணன்றனைச்
சிறந்தபொற் கோயிலிற் சென்று சேவித்துப்
புறந்துயின் றெழுந்துறு புலரிதன்னிற் போய்
அறந்திகழ் சந்திர பாகை யாடியே. (௪௨)

வந்துப வாசமாய் மாயவன்றனைப
புந்தியுளன் பொடுதொழுது போற்றினார்
அந்த வேகாதசி யிரவிலன்பு ளோர
மூந்தரி கீர்த்தன மொழியக் கேட்டனர். (உரு)

காலையிற் சந்திர பாகையைக்கலந
தேல நீராடினர் கரையி னெய்தினர
சாலுமன்று றுதுவாத சிமற்றுதலால
நாலு மாமறை யவாகரு தவ நாடினார (உச)

உப்பொடுப ருபபுமற்றொன்று மிலலைநங
கைப்படி யுறுவெறு மாவைக்கைககொள
ளபபடி நல்குவ தென்றி யோசெதுத
தப்பறு மறையவா தமமை நோகங்யே (உரு)

ஜயமீரொன் வயினருள செய்தி யானறரும
நொய்ய விமமாவதை நும்மில யாரொனும
கையுறப் பெறுமி னென்றுரைககக கணடவா
தைய லாரரு குருதயலிற் சார்நதனர். (உள)

ஒருவருங்கைக் கொளா துறுதல் கணடு சீர
மருவு பாண்டுரங்க பகததரை வாழுவிபபவ
அருமறையவாக் குணவளிப பதினறியான
கருதுமித்தின முணவெங்ஙன காணகுவேன. (உஎ)

எனவருந்தின ருறவிவாத நிசசய
மனநிலைகணடு பாணடுரங்க மாலோர பாரப
பனவடிவங்கொடு பாரக்க முனவநது
தனதருளவர் பெறசசாறறு கின்றனன. (உஅ)

அம்மை யான்றூப பலன் கிழவ னைதால
செம்மை சோது வாதசிதத்தின மின்றுண பதற்
கும்மருங் கெய்தினே னொருகை மாவெனும
தம்மி னென்றவர் தரச்சாறறி னனரோ. (உகூ)

கேட்ட கோமாயியார் மகிழ கிளாந்துளே
வாட்ட மின்றாய் வெறுமாவை நல்குமுன
காட்டலர் துளவினன கடும் பசிககுண
ஓட்டடை சுட்டு நீருதவு கென்றனன் (ரூஎ)

அடைசுடற் கிடமிலை யசகத னனெனும்
நடைதெரிந்துடன் விறகுகணன் றூய்ந்து கொண்
டிடையழல் மூட்டின ரினிது சுட்டடை
உடையவன் கைதர வுண்பதாயினன் (ரூக)

அருந்துமுன் மலரின்மே னங்கை யவ்வயிற்
பொருந்தினள் மூப்புடன் புனித மங்கலம்
திருந்து மோரரு கணி யாதிச் செவ்வையாய்
விருந்து நீருண்பதோ வெனைவிடுத் தென்றனள். (ரூஉ)

அருகொருசுமங்கிலி யண்மி னுளமமே
மருவுநுந் தானையி லிருக்கு மாவையும்
தருகசுட் டெனபபிரான் சாற்ற வம்மையார்
பெருகின துகிலின்மா விருக்கப் பேணினர். (கூகூ)

கணடடை சுட்டுடன் கையி னலகலும்
ஒணடொடிச் சுமங்கிலி யும்வந் துறறதும்
பெண்டவ மெனபபிரான் பெரிது பேசியே
உண்டனன் மூமரை யுறையு மாதுடன். (கூச)

பின்பிரு வருங்கைகால் பெரிது சுதிசெய்
தன்புடன் மறைந்தன ராக வம்மையார்
இன்பொடு நாமுமங் கருந்தி யேகினர்
முன்புறு முரகரி பெயர்மொ ழிந்தரோ. (கூரு)

கோமாயியம்மாள் திருவடிகளே சரணம்.

மூச்சரித்திரம் ச கூ-க்குச் செய்யுள் கூகூளாகூ

முற்றிற்று.

லதீப்ஷா பக்தர் சரித்திரம்

வேறு

ஈதை பாகவத முதற்புராண மிக்க கேள்வியோர்
ஓதிலாத பரமபக்த வைணவச் சிகாமணி
ஓதிராம பஜனையே யிராப்பகலு ளுற்றுவோர்
கோதிதென்ற விந்தரான குலமதத்தை விட்டனர். (க)

ஹரிதனக்கு நித்தநேம மாய்மிகுந்த பூசனை
பெரிதியற்றுவார் லதீபெனச் சொல்கின்ற பெயருளார்
திரிதலாகி யதையறிந்த விந்தரான தீமையோர்
துரிதரா யடைந்துதங்க ளரசன் மாடுசொல்லுவார். (உ)

நங்குலத் தொருத்தன் வேறு நாமமோதி நன்றதென்
றங்குளுற்று பூசைசெய்வ தாயினு னவன்றனைத்
தங்குநங் குலத்துமேவு மாறுநீ சமைக்கநின்
பொங்குமானையா லெனக்கருத்திலாத புன்மையோன் (ங),

மதவிரோதியான மற்றவன்றன் மாமனைபபுகுந்
தீதமதான கைத்தெலா மியற்று மின்கள் கொள்ளையென்
றுதவுமேவ லாளருக் குரைப்ப வன்னர்யாவரும்
கதமொடெய்தி யவரகத்திருப்பை நின்றுகண்டனா. (ச)

காணுமுன் னரோபுகுந்த கடுமையா வையுங்குலைந்
தெணுசாந்த ராயிரங்கி யேவின்வந்த தங்களைப
பூணு தாங்களே யிகழ்ந்து பொருமிராஜ சேவைதான்
மாணுகின்ற தன்றுகெட்ட தென்றுதாம் வருந்தினர். (ரு)

இனிநமக்கொணுத சேவையென்று பாகவதமுதற்
றனிசெய் தீதை சிரவணித்து மிவர்கணென்று தங்கினா
துனியிருந்த செய்கைகேட்டு வேந்தனெஞ்சு துணெண
முனிவுகொண்டு நேரொதிர்ந்து மோதுகிற்ப நாமெனு. (சு)

விரைவின்வந்த போதிலிங்கு வீட்டுளே லதிபுஷா
புரைதவிர்ந்து ளோர்கண்முன்பு பொருவில் பாகவதமதை
நிரைபிருநதை யருகிருந்து நித்தமுந்தெ ரித்தலபோல
உரைசொல்கின்ற தாயிருக்க வுற்றவேந் துணாந்தனன். (எ)

கண்டுநாமு மிறையிருந்து கேட்டுமென்று காவலன்
மண்டுவோர்க ளுடனிருநது மாடுமுற்று நோக்கினன்
அண்டுசார்பெ லாமெழுக்கி யதிகசுதத மாய்மணம்
கொண்டுமேவு புஷ்பஜாதி யுங்குலுங்க லாகவே. (அ)

சுவரொலாந்த சாவதார முந்துலங்க வெழுதிய
நவமெலா முணர்ந்துகண்டு நரபதிக்கு வெகுளிதான்
இவர்தலாகி யும்மிராதை கணணனுக்கு வெற்றிலைப
பவர்மடிப்ப ளிக்குமோ வமதையுமுன்பு பாரத்தனன் (கூ)

பார்த்துடன்றுபகவனுமை மோதுகின்ற பணபராம்
தீர்த்தர் தம்மை நோக்கியிங்கி தென்னை செபபு கென்னலும்
சீர்த்த ராதை கண்ணனென்று செபபராதை கையிலென்
ஆர்த்த தென்ன மகிழ்நனுக்களிக்கும் வெற்றிலை யென. (ஐ)

துணைவி நல்கு சுருள்கொளா திருப்பதேது சொல்கெனப
பணைவிநோத மாயுரைக்க வவர் பரிந்து பார்த்திபா
இணைவி தோர்தி யென்றெழுந்திண்டு கைகளுங்குவித
தணைவியாள மிகு தயாளவன் பரன்ப வச்சுதா. (ஐக)

ராதை நல்கு சுருள்கொளா மனீ யிருத்தனன்கதோ
ஏதை யின்றியம் புகிற் பெணென விரைந்து சுருளையம்
போதை வென்ற வாய்வயிற்கொள் போற்றெனக் கிரங்கி யென்
றோதை கொண்ட சங்கிடங் கொணு தன் முன்ன ரோதினர். (ஐஉ)

தினராயிருந்து வேண்டு செய்கை கண்டு சித்திரத்
தான கண்ணனுள மிரங்கி யருளின்வாய் திறத்தலும்
மோனராதை வாயிலீய முன்பிருந்த பைஞ்சுருள்
மொனுதக்கணத் தெதிர்ந்த புரவலன்றிகைக்கவே. (ஐஙு)

ஓவியப் பெணங்கையுற்ற சுருள்மடிப்ப துறவுருள்
மேவி நிற்க நாதன் வாயு மூடவேந்து மிகவியந்
தாவியுற்ற தெவ்விதத்திலோ வியத்திலென வகம்
தாவினற்ற வத்திலோ ரடிக்கண் வந்து தாழ்ந்தனன். (௩௪)

நீரியற்று பஜனையே நிலைத்ததும் முணிலை தனை
ஓர்வதற்று நுமை வருத்த வந்த நானுஞற்று மென்
கீர்வில் குற்ற நீர் பொறுக்க வென்று செப்பி யேகினான்
ஆர்த வத்தரரிதனுமை மோதியங்க மர்ந்தனர். (௩௫)

லதீப்ஷா பக்தர் திருவடிகளே சரணம்

ஆகச்சரித்திரம் ௪௩-க்குச்செய்யுள் ௩௪௭௮௩அ

முற்றிற்று

சந்தோபாபக்தர் சரித்திரம்

ராஞ்சண மென்னு மூரினு மஞ்சந்தோபா வென்னத்
தாஞ்ச துரங்க சேனை தழைத்திடத்தன சம்பத்தில்
காஞ்சன பதியை நேராய் வாழபவர் காவலன்பால்
ஆஞ்சனர் தம்மின் மேலாயதி கரித்துறு வதானோர். (௧)

ஒரு தினந்து காராம் ஸ்வாமியுடைய மெய்க்கதையைக் கேட்டுக்
கருது மிக்குடும் பவாழ்வுங்காயமும் பொய்யேயென்று
மருவு நிச்சய நன்ஞானம் வாய்ந்து வைராக மென்னப்
பெருகு மண்டபத்திற் கோர்தூணுயினர் பிறவி வேண்டார். (௨)

இனியரை நிமிடமேனும் வீண்பொழுதி யற்றலாகா
தெனவுளத் தெண்ணித்தம் பாலிருக்கு மூழியரை [illegible]
நனியு மதிடங்கள் செல்க வென விடை நல்கி வேண்டும்
தனமினி தளித்துப் பின்னந்தணர் தமை யழைத்த வர்க்கு. (௩)

தம்முடைத்தன சம்பத்து முழுவதுந் தத்தஞ் செய்து
கைம்முள நான்கதான கலிங்கந்தம் மிடையிற் கட்டிச்
செம்மு நாண் சிறிது மின்றிச் சீரரி கீர்த்தனம் வாய்
விம்முறப் பாடியாடி வெளி வந்தார் விமலராகி. (௪)

மீமரதி நதிக் கூலத்தோர் புறம் பிறங்குகின்ற
தாமலை யேறிக் கூட்டின் விடுபட்ட தான கிள்ளை
மாமரத் தேறிவைகல் போலவு மலர்கிலாத
தாமரை யகத்து வண்டு வெளியுற்ற தெனவுநதங்கி. (இ)

பரவசராகிக் கண்ணன் பஜனை செய்திருக்கத் தோநது
திரவவரன்னை மிக்க துயரத்துட் செறிந்து சேயா
தரமுற வெனக்குண்டா மோர்தனையன் வைராக முற்றுப
புரமகல் வாகி வெற்பிற் போயினனே யென்றேங்கு (ஈ)

வடிவினிற் குணத்தின் மிக்க மருகியை யலங்கரித்துப
படிமை யுற்றவன் பாற் செல்ல விடுதது மேற்பாரதது மோகம
நெடிதுநீஇ வருவனென்று நிச்சயித்த வணபுரிந்து
கடிமனை தனிலிருந்த கற்புடை மருகி யாரை. (எ)

சிவிகையிலேற்றி யுய்க்கச் சென்றனா துணைவ ரசமாலை
அவிர் மலரடி வணங்கி யருகுற விழிகள் மூடிக
தவிர் கிலரரிதியானந் தனிலுறு வோரா விழிதது
செவி மிகுமனைவியாரை நோக்கினர் செபபுகின்றா (ஷ)

என்னிடை யேன் வந்தாய் நீ யிங்கு ரூதினி மீணடோகுத
துன்னு தியென்ன வன்னார் துணைவா தம்மடி வணங்கிப
பன்னருங் குணத்தீ நும்மை யல்லது பறறிலாதால
பொன்னடி பிரிதலாற்றே னெனவவர் புலம்பல கேட்டு. (ஸ)

ஹரிபதம வாவலான் மற்றவா வெலாம விடுத்து வநதேன
சுரிகுழனீ யுமவ்வாறு றுதியேறறுன்னு கென்ன
அரிவையார் தாமுமவ் வாறமை குவனென்ன வனபா
தெரிவை நின்று கில்லூ ணெல்லாந தீந்திங்ஙனி ருதிடெனறு . (ரு)

இருவெனச் சொன்னதே போதும் மெனவின் புளளூறி
மருவிடைக் குடுத்தநான்கு முளம்வைத்து மற்றையாவும
கருதுவதின்றி வீசிக்கணவ னாரு கிருநதா
திருமகனுதனும கீர்த்தனஞ் செய்து கொண்டு. (க)

சிலபொழு தகலச் சந்தோ பாவுக்குப் பசிசெறிநது
நலமனை வியரை நோக்கி நாரிநீ யூாக்குட் சென்று
பலருளருறவோர் நட்போர்தங்களைப பார்தது வெனகா
திலகு மொவ்வோர கத்துமரை யடைக்கதிக மேறகேல (உ)

வாங்கினை வருதி யென்ன மயலறுகற் பின்மிக்கா
நீங்கரு மரிதியான நினைவினர் தமைவணங்கி
ஓங்கி யவழகுந்தேசு முருவமு மாறிவேறாய்த்
தாங்கின தாலிமுண்டு தவிரவெல்லாந் தவிர்ந்து. (ஙு)

பூங்கமலத்தை நேரும் பொன்னடி பரலுறுத்த
ஆங்கு நின்றூர்க்குண் மேவியகந் தொறுமைய மேற்றுத்
தீங்கறு நாதனார் தந்தங்கை வாழின்முன் சென்று
பாங்கல்வண்ணனமம் புகழ்ந்தனர் பிச்சை கேட்டார். (ஙஉ)

அன்னதோர் குரல்கேட்டில்லுள மர்ந்தவ டெரிந்துவாயின்
முன்னமர் வோர்பாலோடி வந்தழு துறமுயங்கி
நின்னது செல்வமெல்லா நீங்கினை பல்லக் கின்மேல்
துன்னுறும் பூவின் மென்காறுகள் படலாய தென்னோ. (௩௫)

நினததி ரூபலா வண்ணிய மெலாநெகிழ்ந்து பிச்சை
வினவுவோர்க்கீ யுங்கையும் பிச்சை வேண்டுவ தாயிற்றே
எனமனந் தளர்ந்து தெய்வச் செயலிப் படிக்கு முண்டோ
கனவு லகத்திலென்றுங் கதறினாள் பதறி வீழ்ந்தாள். (௩௬)

அழுமவடன்னை நோக்கிக் கற்பினுக் கரசியாரும்
பழுதிலென்றலை வர்மிக்க பசியுட னிருப்பர் மின்னே
எழுக கால்விடுக வென்ன வேங்கின ளெழுந்துட் சென்று
முழு அடையி ரண்டு நெய்சர்க்கரை தகக்கொடு முன்வந்து. (௩௭)

கொடுத்தலு மகாயடைக்கு மேற்கொளிற் கொழுநர் கோபம்
அடுப்பரிவ் வளவுவேண்டா மெனமறுத் தறையக் கேட்டு
விடுத்திடற் கரியவென்பா லிரண்டடை வேண்டா மென்று
கடுப்பது தகுதியன்று கொள்கெனத் தந்துட் போனாள். (௩௮)

வலிந் தவடரு மிரண்டும் வாங்கிக்கொண்ட விடம்விட்டு
நலிந்திடர் செய்யுங்காட்டின டந்துவந் தாவிநாதர்
பொலிந்துறை யிடமுற்றன்னா புசித்திட வேண்டலோடும்
மெலிந்தில ரரிதன்னுமம் விடாதுகாப் பவருங்கண்டு. (௩௯)

எற்றுவந் தவற்றிரண்டு முழுவடையாயிருக்கத்
தோற்றிவை முழுமையாகக் கொணர்ந்த தேன்சொல்லு கென்னா
சாற்றினர் நடந்தவற்றை யவர்பரி தாபத்தோடு
மாற்றி நீதந்தோர் பக்கல் வழங்கினை வந்தா லுண்பேன். (௪௦)

அல்ல துண்ணே னென்றோத வருந்தகி யனையார் மீண்டு
மெல்லடி வருந்தத் தந்த மெல்லியல் மனைக் கண்வந்து
சொல்லினர் மறுத்த செய்கை யடைகளைச் சுருக்கிற் றந்தங்
கல்லிடை மழையும் பெய்ய மீண்டன ரணுகும் போது. (௪௧)

வருவழி தன்னிலாறு மழையினிற் பெருகிமணட
மருவினர் கண்டிவ் வாற்றைக் கடந்துபோம் வகையே தென்றும்
புருட ருண்ணாது மிக்கபசி பொருந்துவரோ வென்றும்
பருவர லுற்றுநைந்து பாண்டுரங்கனைச் சிந்தித்தார். (௪௨)

நாதனுக் குதவாப பேதைநாரி யென்றாரு மெள்ளப்
பாதகமெது செய்தே னோபக் தரக்ஷக கோபாலா
மாதவ முகுந்த கேசவாவென மாழ்கி நிற்க
ஸ்ரீ தரன்றெரிந்து நீந்துவோ னுருக்கொண்டு சேர்ந்தான். (௪௩)

மாதனைநோக்கிநீ ரேன்வருந்து கின்றீ ரென்றோத
நாதரக் கரையி லுற்றார் நானவர்க் குணவு நல்கப்
போதரும் வழியிலா துதடுப்ப தாற்புந்தி நொந்தேன்
பாதுகற்ற ருணமென்னை யுன்றங்கை யென்ன வெண்ணி. (௪௪)

அக்கரை சேர்ப்பையாகி லரிய நல்லு தவியாகும்
தக்க வுத்தமனே யென்னச் சவுரிநன் றென்று தோளில்
மிக்க கற்புடைய மாதையேற்றினன் விரைந்து சென்றப்
பக்கமுய்த்தழைத்துக் கொண்டு பதியுறை பாங்குஞ் சென்று. (உரு)

கண்டனையா நீகாதற் கணவரை யென்று காட்டி
விண்டனன் மறைந்துபோனான் விட்டலன் போன பின்னர்
ஒண்டொடியார் தங்நாத ருறைமருங் குற்றார்கண்டு
தொண்டரிம் மழையிலாற்றைக் கடந்த தெவ்விதஞ் சொல்கென்றார். (உசு)

பதிதமக் குற்றவாறு பத்தினியார் பகர்ந்தார்
மதிமுக மடந்தாய் பாண்டுரங்கமாலுனக்கு வாய்த்தான்
எதிர்கில னெனக்கன்னான்வந் தெதிருறு மளவு முண்ணேன்
வதிகுவ னென்றிருந்தார் மற்றந்நாள் ராஞ்சணத்தில். (உஎ)

திகழுமோர் பரம பக்தனாகிய செட்டி கானக்
ககபதி நாதனான காகுத்தன் கனவிற் றோன்றிப
புகழுடைச் சந்தோபாத் தான்பொருந் துறுபசியைத் தீர்க்க
நிகழறு சுவைச் சோறிட்டா னினக்குறுஞ் சுகிாதமென்றான் (உஅ)

மறைந் தனனாகச் செட்டி விழித்தனன் மனத்துணர்ந்து
நிறைந்தவின் சுவைச்சோறட்டு நிகழ்த்து சந்தோபா மேவி
உறைந்துறு மருங்கிலெய்தி யுளபடி யுரைத்து நாதன்
அறைந்த வாறுண்க வென்வை வரடி வணங்கிச்சொன்னான். (உக)

சொன்ன வன்றன்னை நோக்கிச் சொற்பனத்துன் முன்வந்தான்
என்னருகேன் வாராம லிருக்கின்றா னிருடிகேசன்
அன்னவன் சேவைகல்கு மளவு நானுண்ணே னென்றார்
மன்னர் பின்னவன் போனார் மற்றவா திடத்தை நோக்கி (ஙஎ)

உடலன்ன மயமேயாகுங் கலியுகத் தென்ப தோரார்
கடவுளைக் காண்பான் வேண்டிக் கருது நிச்சயத்தைக் கண்டு
புடவிமாமகள் மனாளன் பொருந்தினன் சகுண ரூபத்
துடன்வரக்கண்டு சந்தோபா மகிழ்வொடு பணிந்தான். (ஙக)

வேறு.

எழுந்து தோத்திரஞ் செய்தலு மபய மீந்திடையர்
கொழுந்து போய்மறைந் தனனவன் குணங்களுட் கொண்டும்
அழுந்து மன்பொடு நாமகீர்த்தனவ முதுண்டு
செழுந்தண் ராஞ்சண மென்னு மூர்தினங் தொறுஞ்சென்று. (ஙஉ)

பிச்சை யேற்றுண்டு பிறங்கலில் வதிதர முழுதும்
கொச்சைத் துன்மதியான வோரந்தணன் குடும்பத்
திச்சை மிக்கவனந் தவூரிடைக் குடியிருபபோன்
செச்சையந் தனத்தேவி தன்னுடன் தினந்தோறும். (ஙங)

சண்டைசெய்பவ னாயவளெ திருமா தந்தால்
அண்டையேய் வனத்தடைந் துறுகின்ற சந்தோபா
கொண்டகோலத்தைக் கொள்குவேன் குடும்ப நீக்குறுவேன்
விண்டபோது நீயென் செய்வை யெனப்பயம் விளைப்பான். (ஙச)

கணவ னோடெதிர் பேசுறி லென்னைக்கை விடுவான்
அணவு மூதுகை விடிலென்ன செய்வதென் றடங்கிக்
குணநலாள்வர வொருதினம் பிச்சையைக் குறித்துத்
தணவின் மற்றவடன் முன்வந்தா ரரிதாசர். (௩௫)

கண்டு மற்றவ ளவரிரு கால்களிற் பணிந்து
கொண்டகேள்வ னென்னுடன் றினம் வீண்வம்பு கொடுத்துச்
சண்டைசெய்வது தவிர்கிலன் மறுமொழி சாற்றில்
அண்டு நும்மைப் போலாவ னென்றுரைக்கு நஞ்னல் (௩௬)

நானென் செய்வது சாமி நீர்நவில் கென நவின்றாள்
ஞானமிக்க நல்லவரது கேட்டுன் றனதன்
மானமற்றுறு துறவியாகுவ னெனவகுத்தால்
ஆனவப்பொழுதே துறவெய்தென வறைதி. (௩௭)

பின்னை நான வன்றனக்கு மந்திரஞ் செவிப்பெய்து
நன்ன ராண்டிகைக் குரங்கென நின்வய நணுக
மின்னை நேரிடை செய்வனென் றுரைசெய்ய மின்னாள்
அன்னதாசர் தந்தாள் பணிந்தானந்த மடைந்தாள். (௩௮)

ஐயநல்கக் கொண்டா சிரமத்தினை யடைந்தார்
மெய்யர் போனபினந்த வேதியன் மனைமேவித்
தையலே னின்னஞ் சமையல்செய்யத்தடை பகிதான்
வெய்ய தாயிற்று தலினுன்னை விடுவனென் றுரைத்தான். (௩௯)

சொன்ன கேள்வனை நோக்கிநீ துறவுறத் துணிந்தால்
இன்ன மேன்றடை விளைந்து செல்கென வியம்பினள்கேட்
டன்ன வந்தணன் கோபங்கொண் டிவளிவ்வா றறைந்த
பின்னர் யாமிவ ணுறில்வரு மோதகும் பெருமை. (௪௦)

இனியிங் கெய்தொணு தென்றாரு செம்புகை யேந்தி
நனிசெறிந்தகாட் டுறுசந்தோ பாவயி னணுகித்
தனி யிருந்தநும் போற்குடும் பத்தினைத் தவிர்ந்தேன்
புனித ரேயும்மை விடுகிலே னெனப்பல புகன்றான். (௪௧)

இதமதாமுப தேசஞ்செய் வீரொனக் கென்பான்
வதன நோக்கியான் றனியென வாய்ந்தது துணையிவ்
விதவி ராகங்கொள் வோருனைப் போலெங்கு மேவார்
உதவு நிற்குப தேசித்தற் கையமென் னென்றார். (௪௨)

என்று செம்பொடு கலையுடுத்துச் செல்வதேற்ப
தன்றுசோர ராற்கவர் வுணுமாதலா லகற்றித்
துன்று கோவணத் தொடுசுரக் குடுக்கையைத் தூக்கிச்
சென்று நீநறும் புனல்கொண்டு வாவெனச் செப்ப (௪௩)

நன்றெனச் சுரைக் குடுக்கையைத் தூக்கிநீர் நாடித்
துன்று கோவணத்தொடு சென்றான்பின் பரிதொண்டர்
சென்றவன் கலையைப் பலதுணியுறச் சிதைத்தார்
அன்று செம்பையு மோர்குழிவிழ வெறிந்தனரே. (௪௪

போன வந்தணன் பசியொடு புனல்கொடு போநதான்
ஆனபோதிவர் மனைவியுந் தாமுமா யங்குப
போன கம்மென நிம்பவெங் காய்களைப புசிததுத
தானமர்ந்துழிப் பசியெனைத் தபிக்கின்ற தென்றான. (சரு)

பசியென்றான் வயிற்று மருந்துற்ற வேபபங்காய்
புசியென்றே சிலவள்ளினா தருதலும் புதலவான
கசிவுறுங் கசப்புற்ற காய்களைக் கருத்துடனே
மிசைவதெப்படி யெனசசொல விளமபுவா மேலோ. (சரு)

துறவு கொண்டுளே நமக்கருஞ் சுவைக ளேதுகருத
தெறு பசிகெதெ வாயினுந் தினபது செறிவே
அறிதி யென்னது மந்தண னுலரடை யேனும
பெறுவெ னென்றுற வேபபங்காய் கிடைததது பெரிகே. (சஎ)

நன்ற தென்விதி மனைவிடுத தெனபெற நடநதேன
என்றுதேம்பின னமுதன னென்செயவ னெனறு
கன்றுவோன்றனைத தொணடாகண டென்னைநீ சுருதி
நின்று தேம்புதி யெனவவ னுளபடி நிகழததும (சஅ

உம்மை நம்பிநான் வந்ததற குணணவேப பங்காய
இம்மையிற்கிடைத ததுபசித தீயெரிகிறது
பைம்மை யாய்க்குளிர நலகினற தாடையும பறநத
தெம்மை யெவ்வினை யியற்றின னோவிவை யெய்த. (சகூ)

மனைவியைத்தினம் வருததின வினைவந்து வாய்த்த
தினையவிப படியினி யுமதிடை யிருபபேனேல
முனைவன் பாசததான் மனைவியைத துறநததே மோசம
பினையுங் கோவணத தோடெநநன் வீடெயதப பெறுதல. (ருய)

நாண் மிருத்தது பசியிலுங குளிரிலு நனறே
ஆண் மனைகுநாண விடுததினி தேகினு மனையாள
மாணுறுத்திய துறவியா னவனவரலாமோ
நீண்மனைக்கென நோந்துளோக குனாதனை நீபபாள. (ருக)

என்செய்வேனிதற் கென்றன னிரங்கின னமுதான
தன்செய்கைகண்டு மாதவரான சந்தோபா
மின்செய் நுண்ணிடை மனைவிதன் னுடன்றினம் வீணே
கொன்செய் வம்பிழுத் துச்சணடை செய்வது குறியோ. (ருஉ)

எதிருனாத்திடி லென்னைபபோற் காட்டிற கெய்துவனென
றதிருறுத்துவ தும்மழகோவிவை யாகா
முதிர் நலத்தினை யேலின்று ழுதலுன்றன் மூர்க்கக்
கதியனைத்தையும் விடுத்திநீ மனைவியுட்களிப்ப. (ருங)

உன்னைக்கொண்டுபோ யுன்மனை யாளுறவாக
நன்னார்ச் சேர்த்துவே னென்னனு மந்தண னயந்து
[illegible]ச் செய்வதும் பெருமையே நானின்று தொடங்கி
[illegible]ச் செய்சண்டை வம்பிவை செய்கிலேன் முழுதும (ருச)

இதுமெய்யென் றுறுதிப்பட விசைத்தனன்கேட்டு
முதுதவத்தினர் பொழுதுபோயின பின்பு முன்னிக்
கதுவுமற்றவன் மனைவர வழைத்துப்போய்க் கடுகி
விதுமுகத்தின ளேயெனவழைத்தனர் விரும்பி (௫௫)

உன்பதிக் குபதேசஞ்செய் தினிதுற வுன்றன்
முன்பழைத்து வந்தேனினி யுன்வச முயங்க
அன்பனைக் களிப்புட னழைத்தின்புற வமர்தி
வன்புனைத்திடேற் கோவணத்துட னவன் வருவான். (௫௬)

அவனுடுத்திட வஸ்திரந் தருகென வறைந்து
தவன் முகத்தினை நோக்கிநீ யினியுளந் தளரேல்
எவமறபுண ருன்மனை யாட்கித மியல
நவமுறுத்தினேன் மனைக்கடை யென்றனர் நல்லோர். (௫௭)

சாமி நும்முறை தவிர்கிலே னென்றடி தாழ்ந்து
மாமின் போல்பவள் மனையகம் புகுந்தனன் வரலுந்
தோமில் வஸ்திரந் தந்தனள் சுவையமு திட்டாள்
ஆமில் வாழ்ந்தனன் மனையொடு கலகமில்லாமல். (௫௮)

இவ்விதஞ் செய்துதம் மிடமேய சந்தோபா
வெவ்விதின் மதிமாத மேகாதசி மேவச்
செவ்வி சேர்திருப் பண்டரி யாத்திரை செல்லத்
தவ்வில் வீணையாழ் மிருதங்கஞ் சச்சரி தாளம். (௫௯)

கருட நன்கொடி யுடனரி நாமங்கள் கழறி
மருவியாடுத லுடனிரண் டாயிரர்மன்னப்
பொருவினற்றச மித்தின நரசிங்க புரத்தின்
அருருசார்ந்தன ரங்குறு நதிமழை யதனால். (௬௦)

பயமிகப் பெருக்குற் றதுகண்டு பண்டரிபோய்
இயலுருக் குமணீபதி தன்னைநா மெங்ஙன்
நயமுறத் தரிசனஞ் செயலுறனை நண்ணுறுமோ
அயாவறக் கடத்திடு மொருபலம் நேராமோ. (௬௧)

என்றியாவரு மினைவுறு போதுசந்தோபா
நின்ற நீருடன் மானங்கொண்டெப்படி நீந்திச்
சென்றுகாண் பதத்திருமகள் கேள்வனைச்சேரத்
துன்றுமென்னுடன் வருகசிரரிபதந்துணையாய். (௬௨)

அளித்தல் செய்யினு மழிப்பது செய்யினும் ஹரியே
ஒளிப்பருங் கதியென நம்புமின் னெனவுரைத்துக்
களிப்பொடுந் தியிலிறங்கினர் முன்செலக் கண்டு
தெளிப்புடன்செல்ல லாவினர் யாவருஞ் சேர்ந்து. (௬௩)

செல்லமாதவன் கச்சபமாகியுட் செறிந்து
புல்ல நீர்கணைக் காலள வாயது போவோர்க்
கல்லலின்றி யாவரும் ஹரிபஜனை வாய்க்கொண்டு
மல்ல னீர்நதி யக்கரையேறினர் மகிழ்வாய். (௬௪)

கலையணைந்தா தாசரைப் புகழ்ந்துதாங் கருதும்
புரையில்பண்டரி புரம்புகுந் தம்புலிப் பாகை
விரையு நீர்படிந்துற்ற புண்டலீகரை விரும்பித்
தரைவிழுந்தடி பணிந்து கோயிற்குளே சார்ந்தார். (சுடு)

சார்ந்துளோரொடு புகழ்ந்துகொண் டேகுசந்தோபா
நேர்ந்த மாலடி கண்டுசேவித்து நின்மலனை
ஆர்ந்த வன்பொடு தழுவியாலிங்கனஞ் செய்து
கூர்ந்த நாமங்கள் பலசொல்லித் தோத்திரங் குறித்து. (சுசு)

ஐய நீயுல கத்துளவன்பருக் கெல்லாம்
மெய்யனாகிப்பல் விதத்தருள் புரிகின்றாய்மேவி
உய்ய நின்புகழ் சேடனும் வழுத்துதற் குறுமோ
மைய னெஞ்சினேன் சொல்வதெவ்வாறென வாழ்த்தி. (சுஎ)

ஆமையாகியின் றாரையுங் காத்தனை யருளால்
பூமின் னாயகா நின்னடிப் போதிடைப் பொருந்தித்
தோமி லாதுற வருள்கென மாலருள் சுரந்து
நீ மிடைந்தெனை நீங்குறா திருக்கென நிகழ்த்த. (சுஅ)

சலசலோ சனனருள் வழிவேண்டுசந் தோபா
குலவுதம் மனைவியொடு மெய்ம்மகிழ் கூர்ந்தங்
குலவுநாயகன் பெரும்புகழ் பற்பலவோது
நலமிகுந்தனராய் நனிவாழ்த்துநர் நாளும். (சுக)

சந்தோபாபக்தர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச்சரித்திரம்சுகூக்குச்செய்யுள் ௩௬ளாகுடஎ.

முற்றிற்று.

நீளோபாபக்தர்சரித்திரம்.

மாவின்புறு பிம்பளநேரியில் வாழ்வர் நீளோ
பாவென்பவர் யானெனதென்ப தில்லாத பண்பர்
மேவன்பொடு மாலரிகீர்த்தனம் வேண்டுகிற்போர்
நாவின்புற முந்தடியார் கதைநன்கு ரைப்போர். (௧)

குடும்பத்தினைத் தம்மதென்றே யுளங்கொண்டிலாதோர்
தொடும்பற்றிலயா சிதவிர்த்தியிற் றுன்னல்கொண்டு
நெடும்பற் றறுமா லடியார்க்கு நிரப்பினர்க்கும்
இடும்பத்தி கொண்டே குடும்பத்தையு மின்புசெய்வார். (௨)

இத்தன்மையரா யவர்கன்னிகைக் கின்மணந்தான்
ஒத்தன்று களத்திரந் தாசரா யுற்றுநோக்கி
வித்தம்பெரு குற்றவர்நங்கிளை மேவுகிற்போர்
அத்தன்மை யருக்குநா மேழைக ளாதலாலே. (௩)

எவ்வா றுறழ்வாகுதலே ளனமெய்து மென்று
செவ்வாய் திறந்தோதலுந் தாசரச் செய்திகேட்டுக்
கைவா ரணங்கூப்பிடச் சென்றவக் கண்ணனுண்டு
தவ்வாது காத்தாளுதற் கென்றனர் தங்குநாளில் (௪)

மணநாட்கு முன்னாட்கிழ வேதியனாகி மாயோன்
வணராக் கையிற்கொண்டுளை ஜீரண வஸ்திரத்தில்
உணவாக் குதற்கேற்றன சிற்சில வுய்த்தல்செய்து
தணவாத் தனகீர்த்தனஞ் செய்பவர் தம்முன்வந்தான். (௫)

கண்ணுற் றவர்தம்மை நான்றூர்ப்பலன் கைத்ததினன்
நண்ணுற்றன னுண்டி செய்கைக் கிறை நல்கல்கொண்டு
பண்ணுற்றுண வீதல் செய்தாற் பசிதீருமென்றான்
எண்ணுற்றவர் வேதியன்றாள் பணிந்தீ துரைத்தார். (௬)

நீரேது நல்கன்மின்யான் பண்டரி நின்றமாலுக்
காரா தனஞ்செய்தமு தீவனிங் கண்முகென்னக்
காரோத வண்ணற் கிடும்போனகங்காய் பசிக்கு
நேராகிறை யாதலினென் வயிறோ நிரம்பா. (௭)

வயிறார நானுண்பதற் கெய்தினனென்ன வாழ்கைக்
குயிர்போ லுறுகின் றவர்தம் முகநோக்கி யுற்றோர்க்
கியல்வாக நீயட்டமுதீ வயிறார வென்ன
மயினேர்பவர் நன்றெனவுண்டி செய் மாலவந்தோன். (௮)

கற்பாலுயர் சாலியன்னீர் கரங்கொண்டு வந்த
இப்பாக மென்பண்டநும் பெணமணத்திற் கிசைந்த
அப்பா லுறுகின்றபல் பண்டமோ டாகவைத்தால்
ஒப்பாயிடும் போனகம் யானினி துண்பெனென்றான். (கூ)

வாங்காதுறில் வேதியர் போனக முண்ணமாட்டார்
நீங்காயுறுமென் றவனீந்தன செங்கைகொண்டு
பாங்காய் மணத்திற் குறுபண்ட மூடாக வுய்த்தார்
நீங்காதரி கீர்த்தனஞ் செய்பவர் நேயமிக்கார். (ம)

கனவேதியன் மாலடியார் தமைக்கண்டுநைவே
தனமானதை யீதிர் முனுண்டு பின்றான்சமைக்கும்
அனமானதை யுண்குவனென்வயி றாரவென்றான்
வினவா வவர்நன்றென நல்கினா வேணடியுண்டான் (ஙக)

இல்லா டனைநோக்கி நீ சீக்கிரத் தெய்த வுண்டி
நல்லாய் சமைக்கென் றரிதாசரு நன்குகூற
வல்லார் முலைமா மயிலன்னவர்மற்ற வாறே
தொல்லா தரத்தட் டிடவேதிய னன்கு துய்த்தான். (ச ஙா)

அடியாரு முண்டானபின் ராத்திரியாக வையன
ஓடியாத வன்புள்ளவர் தம்முகநோக்கியுங்கள்
கொடிநே ரிடைப்பெண் மணநாளை நோ கூடலாலே
நெடிதா மணவேலை யெல்லாஞ்செய நோநதுநின்று (ஙஙூ)

ஐதா மணமூற் றுறுங்காறு நன்காற் றியுணணற்
கெய்தா தரங்கொண் டுளதென் மனமெனறு கூறப
பொய்தான் றவிர்தாசரு நன்றெனப போற்றலசெயய
மைதானெடுங் கங்குலுஞ் சென்றது காலைவாய்பப. (ஙச)

உடனேயெழுந்தா னுயர்மாட முற்றுமவிளக்கித்
திடனுமெழுகிப் புனற்காவடி கொண்டுசென்று
குடனூர் தரநீர் நிரப்பிக் கொடுவந்து வீட்டில்
கடன்யாவு நிரப்பினேர் காரியஞ் செய்திருந்தான். (ஙரு)

அப்போது மாப்பிள்ளையுங் கேள்களுஞ் னூறுபேரும்
மெய்ப்போ றுவைத்த பண்டங்களில் வேண்டல்கொண்டு
நெய்ப்போ னகம்வந்தவர் யாரு நிரம்பவுண்ண
ஒப்போரி லானட்டினி திட்டனனுளொர் நான்கும் (ஙகூ)

பலகார வர்க்கத்தொ டுண்டானபின் பற்றுமெச்சில்
இலையா வையுந்தா னெடுத்துய்த்தபி னெச்சின்மாற்றி
நலபாகடை சந்தன புஷ்ப சுகந்தநல்கி
உலகோர் வியப்பப்பணியாவு முஞற்றிநின்றான். (ஙஎ)

முதுவே தியன்றாழ் விலன்செய் பணிமுற்றுமோர்ந்து
மதுவார் துளவத்தினன் றாசர் மனங்களித்தே
எதுவோ துதிர்நும் பெயரொன்றலு மெய்துபார்ப்பான்
[illegible]ர்முன னோதினன் விட்டலனென்று தன்பேர். (ஙஅ

பின்னும் பெரியீர் நுமக்கன்புறு பெண்மணத்தில்
துன்னும்வயி ரூர நானுண்டனன் சோர்வுதீர்ந்தேன்
என்னுங்கிழ வேதியன்மேற் பரிவெய்தி யன்பர்
மன்னுங்கலை யொன்றவர்க்கீய மனங்கொ டுற்றார். (௨௧)

ஐந்தாந் தினத்தெய்திய கேள்களெல் லாருமேக
மைந்தார் கலையொன்று கொண்டீய மற்றோனை நேடி
நந்தாவிடோபா விடோபாவென நன்குகூவ
முந்தா தகல்வற்றனன் வேலைமுற் றும்புரிந்தோன். (௨௨)

காணுமையி னோர்ந்துணர்ந்தா ரிவன் கண்ணனென்று
நீணுகணைப் பள்ளியன் பண்டரி நேமிநாதன்
மாணுதரங் கொண்டு நம்மிற்பணி வாய்ந்துசெய்தான்
வீணுனபாதி யானேனென விம்மலுற்றார். (௨௩)

தாங்கா திரங்குற்றவர் நித்திரை சார்ந்தபோது
பூங்கார் முகில்போல் பவனன்றிராப் போதிலன்னார்
பாங்கார் கனவிற்றனி வந்திடைபற் றுகைகொள்
நீங்காதுற நின்றனன்பேரருளா னிறைந்து (௨௪)

உம்மன்பினுக் காதர மிக்குளே னென்றுமுண்மை
இம்மண்ணுல கத்தவர்ராண நானிங்குநிற்பேன்
செம்மன்புட னெபபொருதும் மெனச்செப்பியத்தம்
கம்மன்னுற வைத்தருள் செய்தனன் காதல்கூர. (௨௫)

துண்ணென் றெழுந்தார் தனிநோக்கலுஞ் சுவாமியந்த
வண்ணமெதிர் நின்றனன் வந்தனை செய்து வாழ்த்தி
எண்ணுந்திருநாம சங்கீர்த்தன மென்றுமோதி
கண்ணன்கழல் பூசைசெய் துற்றனர் காதனீட. (௨௬)

அங்கெய்து மவ்விட்டல மூர்த்தியை யாதரித்துப்
பொங்கும் வருடந்தொறும் பங்குனித் திங்கள்பூணத்
துங்கந்தரு கண்ணபக்கத் துதியைத் தினத்தில்
எங்கும்புகழ்ந் துற்சவமெய் தியதின்று மாதோ. (௨௭)

நீளோபாபக்தர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் சசக்குச்செய்யுள் ௯௪அ௨௩௨.

முற்றிற்று.

உத்தவசித்கனர்சரித்திரம்.

தத்துவனுட் பொருண்முற்று முணர்ந்தவர் தாளூர்வாழ்
உத்தவசித் கனர்மெத்த விரக்தவுளத் தோர்மா
பத்தரனேக கிரந்தமுடித்துள பண்போர்சீர்
சித்திரைசுத்த பிரதமை தினத்திடை சேர்வுற்றார். (௧)

பேதரி யென்றுசொ லூரிடைவந்து பிறங்காழி
நாதனரீத்தன நன்குமுலாச நலஞ்சார
ஓதலுமெய்தினர் கேள்விகொளப் பெருகொண்ஞான
போதனர் பத்தர் பல்ஜாதிநலோர் வருபொற்போடே (உ)

கேட்டு வியந்து மகிழ்ந்தவ சத்துள் கிளர்ந் திந்த
நாட்டு மிராமநவ மிவரா வைகுதிர் நல்லீரொம்
மாட்டு மெனத்துதி செய்ய மறுத்திலர் வைகுற்றார்
கூட்டு மிடங்களெலா நிறைவாயணி கோடித்தா. (ரு)

ராமபிரானை நலமெறவைத் தனர்நன் றாய்மால்
நாமநலந்திகழ் கீர்த்தன மன்பின வின்றேத்தித்
தாமவிழாத் தினமும் புரிவுற்றனர் சதுராக
மாமறையோ ருணநாளுநன் மூரல் வழங்குற்று. (ச)

உற்சவ முற்றுதினத்தி லியம்பலவுஞ் சேர
மெய்ச்ச முழக்கி விகங்க நெடுங்கொடி மின்னச்சீர்
அச்சுத னுமமூலா சமதாக வறைந்தேத்தி
நிச்சயவன் பொடு புரம்வலம வந்தனர் நெடிதாக. (ரு)

வலம் வருபோதவ ணெய்தும சீதிடை வைகுற்றார்
நலமில விந்தர்களேந் துறுநூற்றுவர்நணுகுற்றோர்
பலரையு நலிவுபடுத் துவமென்றுனல் பண்ணிக்கொண்
டலமரல் செய்வகை யாயின ரவரதி காரத்தால். (ரு)

நீதியிலாத வுன்மத்தவ விந்தர் நெருங்குற்ற
வேதிய ராதியர் மேலுருள் சாணிகள் வீசுற்று
மோதினர் கேதனமுங் கொடுவீணை முழங்காமற்
காதினர் தந்தமிர்தங்க முடைத்தனா கடிவுற்றார். (எ)

தாசரொலோரு நடுங்கின ரோடினர் சாராமல
ரசனை நாடுறு முத்தவ சித்தனரிற் சென்று
பேசின ரிங்கு நடந்தவை கேட்டவர் பேராமல
ஆசறவைகிய ராமபிரான் முனடுத் துற்றார். (அ)

கேசவ வாமன நீனதயாள கிர்பா மூர்த்தி
நேசமொ டுன்றிரு நாமநவின்றுறனோர் வின்றோ
கூசறினஞ் செய்வதேனுன துள்ளிது கொள்ளாயேல்
நீசர் நெருங்கி யுனன்பரா மோதலுனோர் வேயோ. (க)

பத்தர்களுக்குறு தீமையகற்றுறு பண்பாலே
உத்தம பத்தர்கள் பாலனனென்ப துணர்ந்தோர்கள்
நித்தமு நின்னை யவிந்தர் திறத்தினை நீக்காதால
மெய்த்துறு பேர்பழு தாயினதின்றென வெகுள் வுற்றார். (ரு)

அங்குறு ராமபிரானையொர் மாடமதிற் சேர்த்துப்
பொங்குமலங் க்ரதமெங்கு மழித்தல் புரிந்துற்றார்
[illegible]குறு மவ்விடை சார்வுறு மாருகி தானோர்ந்து
[illegible] கோபமடைந்தன னன்பர் கிறக்காலே. (ரு)

ராம பிரானது தாசரை யிங்ஙன லிந்தோரைச்
சாம்வகை செய்குவ னென்றும சீதுனைத் தீண்டத்
தாமதரான வவிந்தர் செய்தீவினை தன்னுலீ
தாம்வகை யென்றய லுற்றவொர் ஞானப ரோனேன். (௩௨)

முனிவுட னெய்திய மாருத புத்திரன் முகநோக்கி
இனி திருகைகள் குவித்து முனின்றெளியேன் வாழும்
தனிமனை யொன்று தவிர்த்து நீர்செய்வது தான்செய்க
பனித மருந்தருள் வீரொனவன்பொடு போற்றுற்றான். (௩௩)

போற்றுதல் கண்டு துலுக்கர்கள் வந்திது போதென்னே
தோற்றுப கீர்மயல் கொண்டனனென் றெதிரே சொல்லச்
சாற்றுப கீரவர் தங்களை நோக்கிம சீதைத்தான்
காற்றுத வுந்திறலோர் பொடிசெய்குவர் கண்முன்னே. (௩௪)

ஆதலினீவிர் விரைந்தய லோடுக வெனவன்பால்
ஓத லுணர்ந்திலர் துஷ்டர் பகீர் முனுளைக் கின்றார்
தீதற நின்றம சீதையிடித்தல் செயற்காமோ
வாதமகற்கவனைப் பெறுதாதையு மாட்டானே. (௩௫)

என்பதறிந் தெதிர்மாருதி வெஞ்சின மெய்திக்கண்
முன்புறுகின்றம சீதினையோர் கையின் மோதாமுன்
பொன்பிறழ் மேருவிடிந்து விழுந்தது போல்வீழ
வன்புரை யைந்துறு நூறுதுலுக் கர்மடிந்தாரே. (௩௬)

வேறய னின்ற துலுக்கர்கள் கண்டுவிரைந்தோடிக்
கூறினர் தம்மது கோவயினின்று கூ கூ வென்று
மாறில ராகிய விந்தர்வணங்குற மன்கேட்டுச்
சீறின னாகவயிற் றுழைநோய் நனிசெம் மிற்றே. (௩௭)

போதரு நோய்மிகவுந் துயர்செய்தல் பொருனுகிப்
பூதல மீதுபுரண்டுப ரேனுமார் போரை
மேதக முன்ன ருளாத்த துணர்ந்து வியந்துள்ளே
காதரம் விஞ்சின னுத்தவசித் கனர்கண் வந்தான். (௩௮)

அன்புடனன்கு பணிந்து புகழ்ந்தடி கேணும்மைத்
துன்பு செய்தோர்களெலோரு மடிந்தனர் சுவாமீ நீர்
இன்புடன் மாருதி தன்னையி வேனையிரந் தெம்பால்
வன்புற நன்கருள் செய்வகை செய்மென வந்தித்தான். (௩௯)

உங்கண லுற்சவ பங்க நடந்ததை யோராமல்
எங்களை யாள்க வெனப்பொரு ளெண்ணிலவா யீந்தான்
அங்கப ராதமதாக மனைக்கணடைந் துற்றான்
பங்க மிலுத்தவசித் கனர்பின்பு பரிந்தாராய். (௪௦)

தாளமிர்தங்க நல்வீ ணையுடன்றிரு மாருசர்
நீளமுழங்குற நின்றது வாதசிநிறைவாக
ஆளரி நாமமியம்பிய வூர்வலமாகித் தாம்
மீளரு மின்பு சிறப்ப விருந்தனர் மேன்மேலும். (௪௧)

உத்தவ சித்கனர் திருவடிகளே சரணம்
ஆகச்சரித்திரம் சடு-க்கு செய்யுள் ௩௪அாசமு

முற்றிற்று.

நாபாஜிபக்தர்சரித்திரம்

காசிநகர் தனிற்பத்தி ஞானவயிராக் கியத்திற் கனிந்த சீலர்
ஆசிலரா மானந்த சாமிதனக் கனந்தானந்தச் சுவாமி
மாசிலடியாராஞ ரவர்தமக்குப் போகாரி தாசர்வந்தங்
கேசிலடியா ராஞரிவர்க் கக்கிரஜி கிலஜியென்போர் சீடர் (க)

ஆனதில் மூத்தவ ரானவக்கிரஜிய னுதினமும் விரக்த ராகி
ஊனமிலா வின்பெத்தி யுடைய வராயரி குணங்க ளுரைக்கிற் பாராய்
ஞானமிகுசாந்தி தயைக் காதாரராய்ப் பிரபோதனியு நாடும்
ஈனமிலாப் பத்மஹஸ்தியும் முதலோர்க் கரிபத்தி யினைப்போதித்தார். (உ)

சிரவணமே முதலான நவவிதபக்தியு மொவ்வோர் திறத்தோர்க் கேந்து
பரவவரா யீடேறச் செய்தவராயி ருப்பவாக்குப் பதுமை நாதன்
வரசகுண ரூபத்தை நினைத்தபோதெல்லாரு சேவைதந்தாள்வான்
திரமுடனிவ்வா றிருக்கவத் தேசமழை யின்றிச சிறுமை கூர. (ரு)

உணவுதகங் கிடையாமன் மிகுந்ததுயரு றும்போதவ் வூரிலேயோ
குணவதிதன் பிள்ளைக்குச் சோறின்றி மிகுந்த துயர்கொண்டு சார்ந்து
தணவில் கரையிற் சேயை வைத்தாற்றில விழுந்திறந் தாடனிமை யாஞ்சேய்
அணவனையைக் காணுமற் பசிவருத்தக் கோவென்றே யலறும்போது (ச)

அக்கிரஜி தாசரங்கே நீராடவந்தனர் கண்டலறிப் பிள்ளை
யிக்கரையி லிருப்பதென்னை யெனவிரங்கிப் பிள்ளையரு கிற்சென் றேங்கித்
துக்கமுறு கின்றனையே னெனக்கேட்கத் தாய்தன்னைச் சோறுகேட்டேன்
மிச்கபசியா லென்னை விட்டகன்று ளெங்கேயோ வெனவிளம்ப (ரு)

வினவிய வக்கிரஜி யென்போர் மிகக்கருணை கூர்ந்து புனலாடி மீண்டத்
தனையனுடன் வரவழைத்துப் பயப்படே லெனவுரைத்த தன்மையாலே
புனைபெயர் நாபாஜி யெனப்பொருந் திற்றுப்பின்பு மடங்கொண்டு போந்தார்
அனையர் மடந்தனின் மேவும்பெரியோர்க ளெச்சிலுண்டு வளர்வ தானார். (சு)

அக்கிரஜி தினம்புரிய மர்ச்சனையே முதலான வனைத்தும் பார்ப்பார்
தக்கவெளிப் புறத்திருந்து வரும்பெரியோர் தமையெல்லாரு சரணந்தாழ்வார்
மிக்கமடத்தினி னடக்கும் பாகவத முதலியவும் வினவு கிற்பார்
புக்கவிவர் நடக்கையினுற் சஞ்சித கர்ம்மங்க ளெல்லாம் பொடிந்துபோக. (எ)

மெய்யறி வுண்டா யுலகத்தெல்லோர்த நினைவறியும் விவேகியாகி
ஐயமறத் திரிகாலங் களுந்தெரிய வல்லவ ராயண்ட மெங்கும்
ஐய்து செயலுந் தெரியலாயினர் மௌனமாயிருக்கு நாளில்
பொய்யற சீரக் கிரஜியொரு தினத்திற் கங்கை நீராடிப் போந்து. (அ)

விண்டுபூசனை செய் தாரதிசெய்து விமலன டிவிரும் பித்தாழ்ந்து
கொண்டு பினரவ்விடத்திருந்து நாபாஜி தனைக் கூவியுள்ளே
அண்டும் வகையொரு வாயும் விடாமல் வெளிப்புறத் திருக்கவானை செய்து
மண்டு கதவடைத் தொருகம் பளம் போர்த்து மானச பூசனையின்மேவி. (௬)

சித்த மொருதன்மை யராய் ஸ்ரீ ஹரியைத்தியானிக்கத் திருமால் வாரா
தத்தினத்திலுளம் வருந்தித்தியானித்துத் தியானித்தங்கயர் வதானார்
இத்த குதிதனை வெளியிலிருந்த நாபாஜி தெரிந்தின்று சாமி
அத்தியிலோர் வணிகனது கலமுழுகலாகு கின்ற வதனை நோக்கி. (௭)

துவரா நகருறு வோனை யெனது கலமுழுகாமற் சூழ்தியானாற்
கவரின் மனத்தக் கிரஜிக் கைந்திலொன்றிக் கலத்திலுள கனக மீவேன்
தவறுதல் செய்யேனென்று வேண்டினனவ்வணி கனது தன்னாலோர்
உவமையு மில்லான் சென்றானு மக்கிலா பங்கிடைத்தற்குன்னி மாதோ. (௮)

ஆதலினீர் சற்றுழலாத மைந்திருக்க வெனவோ தவவரவ்வாறு
மாதவனை நினையாமற் சற்றிருக்க நாபாஜி மறுத்துங் கூவி
மேதகையீரிப்போது கலங்காத்துக் கண்ணபிரான் மீண்டானீயிர்
போதரு மாநினையு மெனவக்கி ரஜிதியானிக் கக்கண்ணன் போந்தான். (௯)

பொன்னுடை நனைந்திருக்கச் சார்ங்க தரன்றோன்றுதலும் புகழ்ந்து போற்றி
மின்னுருந் திகிரியினு யிங்நேர மெங்ங கன்றாய் விளம்பு கென்ன
மன்னுழி முழுகாமற் கலங்காத்து வந்தேனவ்வணி கனுய்ப்பான்
தன்னன பொருளிலைந் திலொரு பாகங்கொண்டு மடந்தனக் குநேர்தி. (௧௦)

செலவுனக்கு மிகுதியாயிருக்கின்ற தெனக் கூறிச் செய்யும் பூசை
நலமுடிந்த வுடன் மறைந்தானனினை நாயகன் பின்பு நனிவியந்தங்
கிலகு கதவைத்திறந்து நாபாஜிதனை யுள்ளே யெய்தக் கூவிச்
சலசமலருறை வாற்குந் தெரியாத தறிந்த தெங்ஙன் சாற்று கென்றார். (௧௧)

நகை முகராய் நாபாஜி சாதுக்கள் பிரசாத நாளு முண்ட
வகையதனாலுந் தேவரீர் கருணை வசத்தாலு மனத்துணர்ந்தேன்
தகைமிகு சீர்க்கண்ணனது செயலை யென வக்கிரஜி தயவு கூர்ந்து
மிகைநலஞ்சேர் நாபாஜிமுக நோக்கி மறைப்பொருளை விளம்புகின்றார். (௧௨)

ஹரிகுணங்களே புகழு மதிலும வனடியர் புகழடைவிற் கூறில்
சுரிமுகச் சங்கேந்து மவனுக்கு மிகமகிழ்வுண்டாமிது தோன்றாது
விரியு முலகத்தவர்க் கிம்மறைப் பொருளையுனக்கு நான் விளங்கச் சொன்னேன்
தெரிதி யென நாபாஜி யக்கிரஜிபாத மலர் சேவித்தேத்தி. (௧௩)

தேசிகராணைப் படியே பக்த சரித்திரங் குவாலேர பாஷை
மாசில் பிராக்ரத பாஷையிலும் வழங்க நாடோறும் வரைத லானார்
ஆகிலிவர் வரைவது கேட்டத்தேசங்களிலுள்ளோ ரவரைப்போற்றி
ஏசில் சிரவணஞ்செய்து மனனஞ்செய்தும் புகழ்ந்து மிருக்கலானார். (௧௪)

நாபாஜி பக்தர் திருவடிகளே சரணம்

ஆகச்சரித்திரம் ௪௬ க்கு செய்யுள் ௩௯௬ அளவு

முற்றிற்று.

நானகதாசர் சரித்திரம்.

வேறு

நீடுமோனுனியாய் நெடிய வைராக்கியம்
கூடுவோரரிதனு மந்தினங் கூறுவார்
நாடு பஞ்சாபு தேசத்துளார் நானகர்
சூடுபேர் மிக்க சம்பத்துளார் துகளுறார். (௧)

ஆசையா லாசையு மளவிலா மோகமும்
மாசு சேர்டம்பமும் வளர கங்காரமும்
நாச மேய் கொலையு நன்மார்க்க நண்ணுமையும்
நீசமாகிய வெலாநிறை தலானினைவிலே. (௨)

அத்தகைப்பொருள் கணல் வழியிலே யமையுமா
உய்த்தல் செய்திடருறு துவண கேதனனுடைச
சுத்த நாமந்தினஞ் சொல்லவுத் தேசராய்க்
கைத்தினுல் விண்டுவுக் காலயங் கட்டினுர். (௩)

அந்த நாடான தவிந்தர் நாடானதால்
இந்த மாகோயில் கண்டேவரு மிசைவுறா
நிந்தை செய்துறு மவர் நினைவை நானகர் தெரிஇ
நைந்து மாமனமிக நாடு வாராயினுர். (௪)

துட்டராகிய துருக்கக் குரோதியர் துணிந்
திட்ட விண்டாலயமினை செய் தேவாலயம்
நட்ட மாகச் செய்வார் நான் மறைக் குலமையும்
தொட்ட சற்சனரையுந் தொலைவு செய் வாரரோ. (௫)

ஆதலாலிவர் கடம்மரசனுக் குரா செய்து
மாதவன் சினகரந்தனையு மாய்க்கும் முனம்
சேதமாகும் வகை செய்து நாமே யென
ஏதமோடந் தவாலய மிடித்தாரரோ. (௬)

அத்துருக் கர்க்கு வப்பாக மசிது கட்
டித்துலக்கஞ் செய விந்தெலா மேசினுர்
அத்தையோர் நானகரதையு முன்போலிடித்
துத்த கர்த்துச் செய்தார் தொலைவில் கொல்லைகளரோ. (௭)

கைத்தெலா நானகர் கழியுமா செய்ததால்
பித்தராயின ரெனப்பெரிது கண்டோ ரெலரம்
[illegible] வாய் வந்தவா சொல்லியத் தாசரை
[illegible] இந்தனை செய்தங்கவரை [illegible] (௮)

சிலர் துணிந்தினைய நீர் செயலெனேபகர் கெனச்
சிலர்கள் சங்கரனையுஞ் சிலர் கனெண்கணனையும்
சிலர் முகுந்தனையு நேர்சிலர் பதங்கனையு மோர்
சிலர் களிந்திரனையுஞ் சிலர் செழுந்தழலையும். (௧)

கடவுளென்றடி தொழக் கருது கின்றனரினும்
புடவி யிங்கிதின் மதம்பல படப் புகலுவார்
அடைய நன்கென விசைந்துறவி வாறயர்கிறேன்
மிடை மினென் கொல்லை முற்றிலு மெனு விசை செய்தார். (௨)

யாவரும் வினவி யின்னகை செய்தாராகவே
தாவரும பொருளெலாஞ் செலவு செய்தனர் மகிழ்ந்
தோவருஞ் சுத்த சாத்து விகவைராக்கிய
ராய்வருங்காம மாதிய வெலாமறல் செய்தார். (௩௧)

அறிப கீரலது பைராகி யென்றறி யொணுச்
செறியுமோ ரேடராய் ஸ்ரீ தரன் சிந்தையிற்
பிறிவுறு துறவுடற் பேணு மானங்கழீஇ
நெறிகொளான் மாவுறுஉ நிலையிலே நிலவினார். (௩௨)

ஏவ னோனுந் தமைச்சாரணெனு வெய்தினால்
ஆவதாமவகை யவர்கருள செய்வாராயுற
மேவனோ செயலெலா மிடைய விந்தாக ஞனர்ந்
தாவதீ ருமடிச்சோ ரபியாகியோ (௩௩)

இனையனென் றறிகொணு திவனலைந் திடலெனே
நினைவின்மந் திரமுரீஇ நிலைகவிராதனை னதால
புனைவிலுண மருளுடன் புரள்கிறான் பொருளெலாம்
அனையகன றிடமனத தள்ர்வினேங் குறுகிறான். (௩௪)

இந்தவு, ரிற்பலோ ரெய்துகின் றனாதனம்
விந்தநேர் குவையினிவ் விதமியற் றினர்கொலோ
தந்தகொல் லையினுறுஞ் சனாகளுக் குதவியே
முந்தினன் ஞானியாய் முழுதும்விட் டனனரோ. (௩௫)

என்றுபற் பலரொலா மெனையசொற் சொல்லினும்
துன்றிராக் கதிரினேர் சுனகன்வாய்க் குரையெனு
நன்றுநா னகரொணி நாடொறுந் தமதுளே
மன்றலா துளவினுன் வாழவை குற்றனா. (௩௬)

வேறு.

இவ்வகை யியலுகின்ற நானக ரியல்புநோக்கி
வெவ்விய துருக்கரெல்லா மிகப்பொரு அரசன் பாற்போய்
ஒவ்வுநங் குலத்துளுற்றே னங்குலத் தொழுக்கந்தீர்ந்து
தவ்வினன் றிரிகின்றுனென் றுதாத்தனர் சாற்றக்கேட்டோன். (௩௭)

எவலா ளொருவன்றன்னை யேவிநீ குலத்தொழுக்கம்
ஒவலின் றுகநிற்க வுனாக்கென வுனாக்கக் கேட்டோர்
மேவுமண் ணெனுன்றேபற்பல் விதங்கலம் பொன்னுமொன்றே
தாவிலாப் பணிகள்வேறு தன்மைய வாதல்போல. (௩௮)

தனிமறை யுரைக்கும் விண்டு மயஞ்சகத் தென்றுதந்த
கனிமொழிப் படியேதெய்வ நாயகன் விளங்குகின்றான்
முனிவிறெய் வங்களாகப் பலவகைமுயலுஞ் சாதி
இனிலுந்தெய்வங்களாலும் பேதமின் றேனுங்கேண்மோ. (௫௯)

துலுக்கர் சிப்பியர் குலாலர் புலையர்தோல் வினைஞரான
நலக்கபீர் நாமர்கோரா நயம்பெறு சோகாமேளர்
விலக்கரு ரோகியென்போர் விண்டுவே கடவுட்கெல்லாம
சொலற்கருங் கடவுளென்று சூழ்ந்துநற் றொண்ட ராஞரா (௬௦)

ஆதலா லாதித்தெய்வம் விண்டுவே யாமென்றெணணி
மாதவன் றாளுட்கொண்டு நாமநான் வழுத்துகின்றேன்
ஈதறி கென்றோர்பாட்டை யெழுதினரவன்கை யீயத்
தூதன்போ யரசன்கையி லீந்தெதிர் தொழுது நின்றான. (௬௧)

உய்த்தவக் கவியைநோக்கி யுளமகிழ்ந் தரசனுய்த்தோ
சுத்தமெய்ந் நிலைமைதன்னைச் சோதிக்க நினைவுகொண்டு
மெத்தவுங் கோபங்கொண்டான் போல்வெளிக் காட்டி[illegible]
இத்தலத் திருக்குமென்சொ விகழ்ந்தனன் மறுத்தலாலே. (௬௨)

கைப்பிடி யாயன்னானை கொணருங்கள் கடிதினென்ன
ஒப்பறு படாணி யீராஞ் னூறுபே ரொருங்குசெல்லத்
தப்பிலர் தம்பாலே விஞனவர் தாமுஞ் சூழ்ந்து
பற்பலா யுதங்களோடு நானகர் பதிக்கு வந்தார். (௬௩)

உள்ளுற முயலும் போதுள்ளுறைநத நானக ரறிந்து
புள்ளிவர் வோனை யெணணப போந்தனர யுதவீரா
தள்ளருங் கடுமை பூண்ட சததிர வதிரங்கள
கொள்ளையின் வீசி யெய்யக் குலைந்தனர் படாண் களெல்லாம. (௬௪)

பயந்து போயரசன் பக்கல் பார்த்திப நாங்கள் சார்ந்தோம
ஜயந்தரு மயுத வீரர் சார்ந்தன ரவரகத்துள்
வியந்திடப் படைகள் கொண்டு வெளிவந்தெம் மேல் வீசுறாரா
அயர்ந்தெதிர் நிற்க வஞ்சி யடைந்தனமும் பாலென்றார். (௬௫)

அன்னது கேட்ட வேந்தனட்ட சித்தியும் பெற்றோரை
நன்னயந் தெரி விலாதோர் நவில்வது கேட்டு வீணே
இன்னல் செய்தன மென்றெணணியனு தபித்திரணடு கையும்
துன்னுற வஞ்சவித்துத் துதித்துட னெழுந்து வந்தான். (௬௬)

நானகரகத்துள் வந்து நயந்து சாஷ்டாங்கமாகத்
தானடி பணிந்து மிக்க சாதுவாய் விளங்கு தும்மை
யானஞரு றுத்தினேனே யாயினுங்கிருபை கூர்ந்தஞ்
ஞானமிக் குடைய வென்னை நாதகாத் தாள்க வென்றான். (௬௭)

வேண்டி னன்று தித்தன்னோர் தம் விடை பெற்றுச் சென்றனுக
ஆண்டன செயல்களெல்லா மறிந்தன ரூரிலுள்ளார்
நீண்டன கீர்த்தி யெங்கு நிமலரை யடிவணங்கிப்
பூண்டன ரூபதேசங்கள் பொருள் பல தருதலானர். (௬௮)

வருபல பொருளுங்கொண்டு சாது சர்ச்சனர்க் குவாய்ப்பத்
தரும முதிட்டு வந்தாரவர் மடந்தங்கு சீடர்
பெருகினரிகத் திலாசை பிறழ்கிலராயிருந்தார்
இருவர் சூத்திரா மர்தானு வென்பவர் தேசிகர்க்கு. (௨௧).

உடல் பொருளாவியர்ப் பணஞ்செய் திவ்வுலக வாழ்க்கை
விடல் செய்து தேசி கோத்தமரை விடார் சேவை செய்து
மடனறு மவர் தம் வார்த்தை வழி வந்து கருணை பூண்டார்
கிடமுடனிவ்வாறுகச் சென்றன சின்னாள் பின்பு. (௩௨)

ஊனமில்வாழ் வென்றுன்னி யுற்றனர் மடத்தி லீதும்
ான மற்றதிலு மென்ன வெண்ணினர் மடத்திருக்க
நானகர் சூத்திராவை வைத்து மர்தானு நண்ணத்
தேனமர்துள வோனுமஞ் செபபினரழைத்துச் சென்றார்- (௩௧)

நிலைபெறுங் கண்ண விக்கிரகந்தனை நிலையிற் பேர்த்துக்
குலைவுற மாட்டெலும்பைக் கூட்டிக் குபபுறக்கிடத்தி
அலைவு செய்தனர் மக்காவி லெனவகத் தெண்ணிச் செய்யாள்
தலைவனைக் காணவேண்டிச் சார்ந்தனர் வழிக்கொண்டம்மா. (௩௨)

சார் தரு வழியிலோராறுனது ஜலமிக்காகி
ஆர்தரக்கண்டா ரோர் காலலக் நிரஞ்சன மென்றோதி
நீர் தனினடந்து சென்றா ருடன்வரு சீடர் நேரார்
வார்தரு கரையினின்றார் மனத்துறு பயங்கொண்டம்மா. (௩௩)

தேசிகர் தமைக்குறித்துச் செங்கை ளிரண்டுங்கூப்பி
ஆசில்சீ ரையரோ யானும்முட னடையவஞ்சிக்
கூசியிங் குறுவேனும்மைக் கூடுறத் தகுமுபாயம்
பேசியங் கழைத்துக்கொள்க வென்றுபே துற்றார்மாதோ. (௩௪)

பேதுறு சீடர்தம்மை நோக்கினர் பிரளயத்தின்
மீதுற நின்றுகொண்டு வேண்டுசத் குருதியானம்
போதுற மனத்துட்கொண்டு போதரு கிற்பையாஞல்
தீதுற லின்றிச்சார்வா யென்னொடென் றினிதுசெப்ப (௩௫)

அவர்சொன்ன படியேயாசா னைத்தியா னித்துக்கொண்டு
புவனமங் கிடையளாவப் போயினர் நடுவினின்ற
தவரிட மிவர்கணைக்கா ளளவுறச் சார்தலாக
எவமொடிவ் வாற்றுநீரொன் னிடையள வாயிற்றென்னே. (௩௬)

அலக்நிரஞ் சனமென்றோதா மையினல வோவென்றெண்ணி
நலக்குரு நினைவைவிட்டு நானகர்போனடந்து
செலற்கது செப்பநீர்தான் றிரள்கழுத்தளவதாகச்
சொலற்கருங் குருவேயாற்றி லமிழ்கின்றே னென்றுசொன்னான். (௩௭)

திரும்பினர் நோக்கியாசான் றியானமேன் விடுத்தாயென்ன
விரும்பினர் குருதியான மேவலுமுன்போ லாக
அரும்பெறற் கரைபோய்ச்சேர்ந்தா ரணுகுதே சிகரன்னார்க்குக்
கரும்பிர சம்போற் கொள்ளக் கனிந்திதோ பதேசஞ்செய்வார். (௩௮)

சேடரா னோராசான்றான் செப்பிய வழியே செல்லல்
நாடரு நலமதாகு நவில்வழி நடவாராகில்
கேடது வாகுமென்னக் கிளர்ந்தது நன்றென் றாசான்
பீடமர் கமலபாதம் பேணினர் வணங்கிநின்றார். (கூகு)

பின்னிரு வரும்போய் மக்கா வருகுறப் பேசவ்வூரார்
மன்னுமாட் டிறைச்சிசோறு விற்பதிங் துக்கள்வந்தால்
துன்னிடா தகற்றறப் பிவரிற் கொலைசூழ்த லன்னோர்க்
கின்னன வழக்கமாக விருப்பதை யிவரறிந்து (கூ0)

மக்கமா நகரிலுள்ளோர் கண்ணுக்கு மறைவதாகப
புக்கிரு வரும்போய்க் கோயிற் புகவுறு முஜாவர்கண்டு
தொக்கதெவ் வாறிங்கின்னோ னெனவியப புற்றுத்தோன்றம்
மிக்கவர் தம்மைநோக்கி நீவிர்யாரெனவினவ (கூச)

உற்பத்தி லயத்துக்கேற்ற காரணமாகியோங்கும
சிற்பரஞ் சோதியாகித் திரிகுண சீதமாகிப
பற்பலவியா பகமுமாகிப் பதிநிரா மயமுமாகித
தற்பர மாகிநிற்ப தெதுவது தான்யா னாகும் (கூஉ)

அடியரைக் காத்தற்காக வவனியில் யாருங்காணிவ
வடிவொடு வந்தேனென்ன முஜாவர்நீர் வழங்குமாறறம
முடிவுறப் பரிக்ஷை யீந்தால் மொழிதல்கத தியமாமென்ன
மடிவறு தாசரோது பரிக்ஷைநீர் வகுக்கவென்றார். (கூகூ)

இந்துக்கள் வணங்குதற்கா யியற்றுவிக கிரக மிங்கு
முந்துற்ற ததனைமணணிற் புதைத்தன ரஃது முன்போல
வந்துற்று நிற்கச்செய்வீ ராயினீர் வழங்குமாற்றம
மைந்துற்ற தென்னச்சொல்ல நானகா மனத்துட்கொண்டார். (கூஎ)

கண்ணனை நினைத்துக்கீரக் கடலுறு வோனே பூமேல
நண்ணுமங் கைக்கின்பா கருணாநிதி நளினநாபா
எண்ணுறு பக்தவற்சலாவிய லான்மராமா
மண்ணுல களந்துகொண்ட வாமனவென்றுவாழ்த்தி (கூரு)

அடியனே னுரைத்தவார்த்தை யவமுறு தவிந்தர்காண
நெடிதெழுந் தினிதுநின்று நிலைதரல் வேணடுமென்னப்
படியளந தவனன்பர்க்குப பரிந்தெழுந்தாழிசங்கம
வடிவுறத் துலங்கி நின்றான் மனத்துப சாரமெல்லாம (கூகூ)

செய்தனர் கண்டுபோற்ற முஜாவர்மற் றதுதெரிந்து
மெய்தனி னடுங்கியஞ்சி நானக ரடியில் வீழ்ந்து
பொய்தவி ரன்புகொண்டு போற்றிநீ ரேமெய்யான
தெய்வமிங் குதித்துவந்தீ ரெனத்துதி செய்தல்கேட்டு (கூஎ)

அங்குநின் றெழுந்துவெற்பின் சாரல்க ளனைத்துநீங்கிப்
பொங்குமோ ராற்றின்பாங்கர் போந்தன ரங்கோர்வேதன்
தங்குதன் சேனையோடு நதிக்கரை தன்னிற்சார்ந்து
சங்குமே வாற்றைநீந்தத் தகாதவ னுகியுற்றான். (கூஅ)

தாசனாக் கணடுபோறறித தாழந்தடி வணங்கிமிக்க
நேசமுட்கொணடிவ் வாற்றை நீந்துதற குபாயஞ சொலக
மாசறு மடிகேளெனன மற்றவா காயிததால
காசறு கலலைசெயதங கவனகரந தநதுவேநதே (சகு)

நீயுன தனிகததோடு நோந்திதன் மேலே யேறிப
பாயுநீ ராறறைத தாணடு கெனபபகாந துறுதனசீடா
மேயுறக காநகடநது விரைநதுவந தனரவ வாற்றை
ஆயுமவ வாசனீநதக கலலையையாறறிவிட்டு (ருல)

எய்தினா ரேறவேற யாவாகரு மிடமுணடாகி
மையிலபுட பகமானமபோல வநதது நதியின மீதாயப
பொயயிலா நதகலலை புரவல னனிகததோடும
கையற வினறியாறறி வு கரைவநது சோநதான மனனே. (ருக)

திரமவந தடைநதவேநான சிநதையின மிகவியநது
காரண புருடனொனறு கருகின னவாதம பாதம
காரவீழந தெழுநதுபோறறிச சாமிநீ ரேயெனகரு
நாரண னுருவங்காணச செயயமி னெனந வினறான. (ருஉ)

நிராமய னாகியெங்கு நிறைநதநின மலனைநேரே
பராவுறச காணவேணமற பரமசத குருவைபபறறி
விராவுறு முபதேசாசா விளங்குறக காணலாமித
தராதலந தனினமறறெ னறு முலுநதெரி தரலகூடாது (ருங)

எனபது கேடடவேநக ரிவவுரை மெயதா னெனன
அனபபரை வணங்கிச சொனறு ணணிநதா சீடரோடு
பினபுநா நகாவருமபே தவழிப பிரமனபோலும
இனபுறு தவததான னோரக கெயதக கணடு (ருச)

வணங்கின பவரைநோகி வநதகோ ரககாசொல்வா
நுணங்குநு ணணறி ஸீரீநா நுமமகத துவங்கள பாமீ
திணங்குற வெளியிட நெளீ ரினறரித துவாரந தனனில
கணங்கொள நாலிலக கம போகலநதுறறாமாதோ (ருரு)

அனைவரு மரிநனறாச நாதலா லவாகட்கெலலாம
புனைவுண வளிததலவேணடு மெனறனா புகலககேட்டு
நினைவினீரா முணணாச சொனறங கவருணு வுணறகு நேர
முனைவரோ சொனமினெனன முநதினா சொனறாமாதோ. (ருரு)

நானக ரவாமுன சொனறு நாலிலக கமபேருகரும
போனகந தரலுமுணடு புகழநதன ரிருகரும்போது
யானக மாரகமவநத கோரககா மற்றெலலோரகரும்
நானக ருங்களுக்கு நல்குவ ருணவின றெனறார். (ருஎ)

சேரநீா வாருமெனனச செபபநா னகரெங்கட்குப
போரநன குணவளிததுப போயினரிபபோதெனனத
தீரராகியகோரககா மிகவியநதிருகருஞ செவ்வி
நேரநா னகாவந்தநத நிமலனா வணங்கிநின்றார். (ருஅ)

நின்றநா கைரைக்கண்டு கோரக்கா நெகுமன்போடு
துன்றமார் புறவணைத் துச்சூக்கு மவடிவங் கொண்டு
நன்றிவ னுற்றோர்க்கெல்லா நலகினீர் விருந்துவந்தின்
றொன்றரி தாசரும் போலுல கிடையொருவ ருண்டோ. (௫௬)

கண்டிலே னெங்குமென்று களித்தனர் ககன மாக்கம
அண்டினர் சென்றார் செல்ல நானகர் மடமடைந்து
தொண்டரோ டிருந்துமன் றற்றுழாய வனுமஞ் சொல்லிக்
கொண்டனர் வாழ்ந்தார் நாளுங்குளிர் மகிழ்சிறப்ப மாதோ. (௬௦)

நானகதாசா திருவடிகளேசரணம

ஆகச்சரித்திரம் ௬௭-க்குச்செய்யுள ௩௯௬.

முற்றிற்று.

பிரேமாபாயி சரித்திரம்

வேறு

சாதுசர்சனர்தம் மிடத்தன்பு மிக்கவர்தாம்
ஒதுபாகவதம் வினவுறுகுண முடையார்
ஸ்ரீ தரன்பெருங் கீர்த்தனத் தன்பு செய்திறத்தார்
பூதம்யாவை யிலுந்தயை பொருந்திய பொற்பார். (க)

ஹரிதியான மேயன்றி வேறொன்றையு மறியார்
பெரிய காரியில் வளர்பவர் பெயர்பிரே மாபாய்
தெரிய மங்கலியார் தினங் கங்கை சேர்ந்தாடல்
புரிவர்தம்மகத் தொருகண்ணன் மூர்த்தியைப் பொற்ப. (உ)

அர்ச்சித் தெத்துவர் தினமும் பாகவதங் கேட்பாராய்
இச்சித் தானந்த பாஷ்ப மோடவச மாயிருப்பார்
குச்சிற் கெய்தின னொருதினம் பசிமிகக் கொண்டு
மெய்ச் சிச்சாது சஜ்ஜனர் வரக்கண்டனர் விரும்பி. (ங)

வணங்கியங்கவ ராசனத்துற வகம் வைத்து
நுணங்கலி ன்றி மற்றிவருணவ முகிட நோக்கில்
இணங்கு ப ாது பாகவத கிரவண மின்றாகும்
உணங்குவார் பசியால் வினவுறச் செல்லுவோ மேல். (ச)

அன்றியும் வருசாதுக்கள் சேவை கிட்டாமல்
இன்றுநானப ராதியாயி துவரா யியற்றும்
நன்றதாகிய சுகிர்தமெல்லாங் கெடனண்ணும்
என்று தம்மனத் தெண்ணினர் செல்லுமுதி ருந்தார். (ரு)

வயது பத்துள ஞனதம் மகன்றனை நோக்கி
நயமொடின்று போய்ப் பாகவதந் நன்கு வினவி
அயர்விலா தெனக்குவந்து நீயுரைத்தி யென்ற னுப்பி
மயர்விலா தரிநாமங்கள் வழுத்தி நீராடி. (சு)

வந்துபோனக மட்டுவந் துளவயி னவர்க்கு
முந்துபாத பூசனைசெய்தம் முளரிநீர்கொண்டு
தந்துசோட சமா முபசாரமுந் தகவாய்
உந்துபோனக முண்ணச் செய்தார் மிகவுவந்து. (எ)

உண்டபின் கரங்கால் சுத்திசெய்திடவுஞற்றி
மண்டு சீதளச் சந்தன மருவுதாம் பூலம்
விண்டு தாசருக் கீந்து பசரித்தனர் விரும்பி
அண்டிஞன் மகனவனுடன் ரூமுமுண்டாராய். (அ)

மத்தியானத் தின்மகனை நீகேட்ட பாகவதம்
உய்த்தயான் வினவுறச் சொல்லு கென்னலு முளாத்தான்
மெய்த்தகோ குலத்துறு நந்தகோபற்கும் விரும்பு
மைத்தகண்ண சோதைக்கு மோர்குழந்தையாய் வளர்வான். (கூ)

அன்னை யோர்தினந்தயிர்கடை போதினி லழுது
தன்னியந் தரவேண்டினன் கடைதலைத் தவிர்ந்து
மன்னு மங்கவள் பால்கொடுத் துறவவன் மனத்தில்
உன்னினன் வினோதஞ் செயவடுப் பிற்காயும்பால். (௩)

பொங்கிமேல் வழிவுறத் தழன்மிகும் படிபுரிய
அங்கிமிக்க தாய்ப்பானை யிற்பாலெலா மழன்று
தங்குபானை யுட்சிறிது மில்லாமலே தவிர
நுங்குபால்கருகியதறிந்தமலனை நூக்கி. (௪)

ஓடிவந்து நோக்குறு பொழுதுள தயிர்த்தாழி
சாடிவீதியிற் றவழ்சிறு பாலரைத்தான் கூஉய்
நாடிமற்ற வருடன் சிதறிய வெண்ணெய் நயந்து
கூடியுண்டனன் கொள்ளைசெய் தாயிடைக் குறுகி. (௫)

பாலெலாஞ் சிந்திப்போயவே யெனவுளம் பரிந்து
சாலமீண்டனள் கண்டன ளுடைதயிர்த் தாழி
ஏலும் வெண்ணெயுந் தயிரும் போயின வெனவிரங்கி
மாலின் மேலுடைத் தானென மனங்கொதித்தனளே. (௬)

இனையன் போற்புரி வாருலகத் தெங்குமில்லை
மனைக டோறுமிப்படிச் செய்வா னெனவுள மதித்தங்
கனையர் சொல்வதும் பொய்யன்றித் திங்குசெய்பவனை
நினைவி லேபய முறமிகத் தண்டிக்க நினைந்தாள். (௭)

கையிலோர் பிரம்பைக் கொடுகண்ணன் பாற்கடுக
ஐயனோடின னடிப்பளென்றச்ச முள்ளவன்போல்
வெய்யகோபமோ டவன்றனைத் தொடர்ந்தனள் விரைந்தாள்
மையல் சேருறு கோபிகள் கண்டனர் வகுப்பார். (௮)

ஆதியே மிகவன்பு செய்த தினடங் காமல்
நீதிலே மிகச் சிறந்தன னிவனென்று சினமுற்
றோதினர் முனம் யாங்கள் சொல்லுவதெலா முன்னாய்
கோதியாவு நீயுந் தெரிதர வின்று குறித்தான் (௯)

எரிதழற்க ணெய்யு குத்தெனக் கோபிக ளியம்பத்
தெரியசோதை மிக்காள் சினங்கொண் டவற்றேடி
இரிய மற்றவ னெங்குங் காணா தொளிந்திட்டான்
ஹரியை நேடினள் காண்கிலாள் மிகவயர் வுற்றாள். (௧௦)

சோர்வு கொண்டன ளுடன் மிகவருந்தித் துண்டத்தில்
வேர்வு சிந்திடத்தாய் நிற்பதைத் தெரிவிமலன்
சார்வு வந்தன னிற்கமற்ற வன்றனைத் தாய்கண்
டோர்வு கொண்டன ளாரலிடைப் பிணித்தடித் துரப்ப. (௧௧)

கண்ணன்றன் கரம் பற்றின ளீர்த்தனள் கடுகி
நண்ணுங் கோபிகளுடன் றனதில் லிடைநணுகி
அண்ணறன் மருங்கசைப்ப வோர்தும் பினைய விழ்த்துத்
திண்ணம் யாத்தனடும்ப பற்று ஊகரச் கிரிக. (௧௨)

வேறு தும்புகொண்டுற முடிந்தசைக்க மீண்டதுவும்
பாறு வோனிடைக் கேலுரு திருந்திடப் பரிந்து
நூறுதாம் பலநூறு நூறுயிர மசைத்தும்
ஈறு றுனிடைக் கேலுரு திருப்பவென் செய்வாள். (௨௫)

கைசலித்தனை கடுந்துய ருறுவது கண்டு
வைய முண்டவற் கிரக்க முண்டாய் வனைபாசம்
செய்ய தாமிடைக் கேலுறச் செய்தலும் பிணித்து
வெய்ய தாமுர லோடனைத் தசைத்தனள் வெறுத்து. (௨௬)

உரலிற் கட்டலுங் கோபகன்னிக ளெலா முருத்தித்
தரமிழைபபது தக்கதிங் கிவற்கெனச் சாற்றிக்
கரமிகப புடைத்தார்த் தனர்சிரித் தனர்கண்முன்
முரகரிந திருமால பிணிச்தாள் முகமுன்னி. (௨௨)

னைபாவ மாயினி யிந்தத் தித்தொழில் செய்யேன்
ஆனவிபபிணி யவிழத்தருள் செய்யென வழுது
தானுரைத் திடவதற் கிரங்கா தந்தத் தாயும்
பானலேய் விழிக் கோபிகைகளு மகம் படர்ந்தார். (௨௩)

என்றுதன மகனுரைதசலு மெதிர்பிரோ மாபாய்
அன்று கணகணீர் பெருகுற வழுது கண்ணனையார்
கென்று கட்ட விழபபாரென மனஞ் சிதறுற்று
நன்று தாழியின் பொருட் டிங்ஙனலி வுறுத்து வதோ. (௨௪)

தகவி தன்றுதாய்க் கெனமனஞ் சலித்தனா தளர்ந்து
மகனை நோக்கிநான கோகுலஞ் சென்று மாதவன்றான்
மிகவருந்து முனிடைப பிணிய விழத்துடன் மீள்வேன்
அகமிருக் கெனபபோ முனராவி தாந்தனரே. (௨௫)

மாதவா பிணிய விழ்த்திட நானிதோவந்தேன்
பேதுறு யெனபபோ முனராவி பேர்ந்தந்தச்
சீதரன் வயிற்சென்றதை யவரகளுஞ் சேர்ந்த
சாது சஜ்ஜனர் கணடிதாச சரியந்தா னென்றார். (௨௬)

தாயினும் மிகத் தணணளி கொணடு பிரேமா
பாயி கணணனை நினைதத்டைந்தாள் பரந்தாமம்
யிவிங் கிதற்புத மெனவானந்த மகத்தின்
மேய போதலா நாவினர் துளவொடு விண்ணோர். (௨௭)

கண்ம யாவரும் வியந்தனா களித்தனர் கண்ணீர்
மணட லாயினர் ஜயஜயா காரமாய் வாழ்த்தி
அணடு தன்னனைக் காங்கரு மங்கண் முற்றுற்றி
விண்டு தாசனாய் விளங்கினன் புத்திரன் மேன்மேல். (௨௮)

பிரேமாபாயி திருவடிகளே சரணம்

ஆகச்சரித்திரம் ௪௮-க்குசெய்யுள் ௩௬௧௧௨௫௮

முற்றிற்று

சிளாபாயி சரித்திரம்.

வேறு.

காவல் பொருத்தனுக் கோர்மகள் பிறக்கவக் கன்னிகை தனக்கு நாமம்
மேவுறு சிளாபாயி யெனைக்கா விதையும் விரும்பி யேகர்க வைக்க
ஆவலுட னவாசாத் [illegible] ராமப் பூசைசெய்
தோவில் [illegible] செய் புபாததி யாயாக் குரைப்பாள். (௪)

தேசிகா நின்னையான் வேண்டு கின்றேன் யான்றினந்தொறும் பூசைசெய்ய
மாசில் சாளக் கிராமம் வேண்டு மொன்றுநீ மகிழ்வு கொண் டேடியெடுத்து
நேசமுட னீகவென வன்புடன் வணங்கினர் நிகழ்த்தவத தேசிகன் விழுய்
ஆசிலாச் சரியமிக லாயின னிச்சிறு பெண்ணர் புக்கு நன்றென்னவே. (௨)

ஒருகரு நிறங்கொண்டு ருண்டகலலைத் தநது வந்திதைப பூசியென்று
தருதல் செயமற்றதைத் தான்கொண்டு மிக்க சந்தோஷந் தழைத்து நாளும்
மருவுதந் தந்தைசெய் வதுபோல வுதயத்தெழுந்து நீராடி வருது
கருது மந்திர மின்றி யன்பு கொடுபூசனை கருத்துற நடத்தி வந்தார். (௩)

இன்னபடி பூசனை யியற்றுவதை நெடுமா லினிததறிந் தக்கலவிலே
மன்னி யுறநை வேத்தி யங்களையு மன்புகொடு மகிழ்வுடன் கொண்டு ருந்தான்
அன்னை யொடு தந்தை யுமறிந்த தனைநம் மகள்செய் கிறதாட லென்றி ருந்தார்
பின்னையக் கன்னியார் புஷ்பவதி யாகலும் பெற்றவா மகிழுநது பின்பு. (௪)

தங்குலத்தொருவனை விசாரித்தவன் கொளத் தந்தனர் மணஞ் செய்துபின்
அங்கவர்த மாமிவீட்டுக் கணுகலான போதனு தினம் பூசைசெய்யத்
தங்கினதை யுறுபேழை யொடுகொண்டு தம்பதி தனைத்தொடாந் தேகிமுதனள்
இங்கிவர் முனம்போலி யற்றினர் தனிப்பூசை யேகுவழிய தனின்மாதோ. (௫)

பூசைசெய்வது கண்ட புருடனீ தென்னெனப் போந்தவுற்று [illegible]னுதினம
ஆசையுடனே செய்வ தாமிதென மற்றவ னறிந்து பூசைக் கருகியோ
பேசிவ னெனக்கொண்டு தெரிவுறு தாற்றிடைப் பேழையி லிருந்தன வெலாம்
கூசிடா தெறிதல் செய்தவரு டன்றங்கினன் குலவியவ் வுர்தனிலரோ. (௬)

மறுதினக் காலையிற் கன்னியா ரொழுதரு வழக்கத் தெழுந்து நானம்
குறைவற வியற்றிவந்தே பூசைசெய்யக் குறித்தபோதப் பேழைதான்
உறைவிடத் திலதாக வுள்ளத்தின் மிக்க ஞருறக் கொண்டெனது பேழையை
மறைவு செய்தவரா ரொனத்தியக் கத்தொடு வருந்தின ரருந்திடாமல். (௭)

தொண்டரித யத்தெழுதல் போலவேகை யிடைசுமக்க வூன்றித்தொழுமெனுப
பண்டரி புரத்திலெழு பாண்டுரங்கா செய்ய பதும நாபா பண்ணுடன்
வண்டரின மேய்துளவ மாலைமார்பா நிகரின் மதுசூத னுவாமனு
அண்டரியதேவதே வாவச்சுதாபத்த ராதரா வருணின்மலா (அ)

ஏதுகுறை நேரிட்டதோ வென்னைவிட்டுநீ யேகற் கெனுவிரங்கி
மாதுயருடன் கண்கணீர் பெருகயா னின்னைவந்தனை செயாத வனியின்
மீதுயிர் கொடுற்றி டேனென்று பற்பல படிவிளம்பிப் புலம்பு தலுறும்
போதுமாமன் மாமிபுருட னுற்றேனீ புலம்பு கின்றனை போனதால். (௯)

என்று பற்பலவித சமாதான மோதியுண் கெனுமதற் கிசைவுறாமல்
துன்று மென்சாமியைக் காணாது ஜலபான முஞ்செயே னென்று துவளா
அன்று முதனாலு நாள்வரையு முபவாசமாயி னைாந்த தானநாளின்
ஒன்றுமுதயத்தின் முன்னேருக்கு மணிநாத னுவருளத் துறுதியோர்ந்து. (௰)

கல்வியவருக் குரைசெய் தேசிகன் போலவர் கனவில்வந் தவர்கையுறப்
பல்விதமு முறுபேழையைத் தரவிழித்ததைப் பார்த்துச் சிளாபாயியார்
வல்லிரைவுடன் சென்றுநானஞ் செய்துடன் வந்துமால் பூசைசெய்ய வரசன்
செல்வியர் தமைக்கண்டு பேழையி லிருந்தன சிதர்ந்து நதிசேர்வு செய்தேன்.

அவையெலாஞ் சேரநீர் முழுகியெவர் கொண்டுதந் தாரிவட் கென்று மகிழ்நன்
நவையற வியந்தி வடன் மனநிலை தெரிந்து ஜகநாதனே யருள்செய்த தாம்
இவையலது வேறில்லை யென்றனுத பித்துட னிசைந்து மாலடியனானன்
குவைமகிழ்வு கொண்டுளே சிளாபாயியோடு மகிழ்கூடி வாழ்வுற்ற னனரோ. ௰௨

சிளாபாயி திருவடிகளே சரணம்.

அகக்சரித்திரம் சகு-க்குசெய்யுள் ௯௬௬ காசம

முற்றிற்று.

சமர்த்த ராமதாசசுவாமிகள் சரித்திரம்.

வேறு

கங்கைக்கஞ்சுகோ சுக்கிப்பாற் சாம்பெனக் கருதூர்
தங்குற்றோர் குலகருணிக ரில்லறஞ் சார்ந்தோர்
துங்கத்தார் பரமார்த்தத்தைச் சாதிக்குந் துணிவோர்
பொங்குற்றன் பொடுசாதுக்கள் பூசனை புரிவோர். (க)

ஆயுநான் மறையருதணா திலகாத நாமம
தேய்வில்சூரி யாஜிபண்டித ரவர்மகிழ் தேவி
ஏய்வதாம் பதிவிரதசி ரோமணி ரேணு
பாயிமற் றிவரிருவரும் பானுவா ராமுன். (உ)

ஏழுந்து நித்திய கருமங்க ளியற்றிநீ ராடிச்
செழுங்கதிர்க் கடவுளைக் குறித்தெண ணிருசெயலின்
மொழிந்தபூசனை முற்றியா தித்தவிர் தயத்தை
அழுந்துமன்பிற் பாராயண மாற்றியபின்பு. (ங)

ஒருமையானநெஞ் சுடன்பரி திமையப்பெரி துன்னி
மருவுதிர்க்கவந் தனமொரு சகசுத்திரம் வகுத்துப்
பரிதிநாமமோர் பன்னிரண் டாயிரம் ஐபித்து
வருவதாயினர் பன்னிரு வருடமிவ் வாறு (ச)

பின்னரோர் தினமவ்விதப் பூசையிற் பிறழார்
மன்னுபோதெதிர் வந்தன னருளின்மார்த் தாண்டன்
பன்னு சூரியாஜி பண்டிதரின்பொடு பணிந்து
துன்னுதம் மிருகரங் குவித்தெதிர் நின்றது தித்தார். (ஞ)

இரவி யுண்மகிழ்ந் துனக்குவேண் டியவர மென்பால்
கரவிலாதுகே ளெனச்சொலக் கதிர்தனை நோக்கி
விரவுநின்றரி சனத்தின்ப மிகவினை வுற்றேன்
பரவுமென்மனை யாள்மகன் வேண்டினன் பரிவாய். (சு)

அருளுகென்னலும் ரேணுபாயி யுமடிவணங்கிக்
கருதிவேண்டிடக் கதிரவன் களிமகிழ் சிறந்து
மருவுவாரிரு புத்திரர் நுங்கட்கென் வரத்தால்
இருவர்தம்மின்மூத் தவனென தம்சமா யியல்வான். (எ)

இல்லின் வாழ்க்கையி லெய்திமற் றவனெந்த வறமும்
நல்லநீதியு நடத்துவான் பரம்பொரு ணண்ணி
அல்லனீங்கினை யவன்விறன் மாருதி யம்சம்
புல்லலாய்வயி ராக்கியசீலனாய்ப் பொருந்தி (அ)

ஞானமேபிர பலமுற ஞாலத்தை யெல்லாம்
தானுத்தா ரணஞ்செய்வ னென்றருள்செய்து சார்ந்தான்
வானமெய்தலு மிருவரு மானந்த மருவி
மேனவின்றுள படிதினம் பூசனை விளைத்தார். (௬)

இரதசத்தமி யுற்சவ மேழுநா ளியற்றி
விரதமாய்க்கதிர் வாரத்தில் வேதியாக கருத்திச்
சரதமாய்வரு காலத்திற்கருவயிற் சாரந்தார்
சுரதமேவிய ரேணுபாயானசுந் தரியாா. (௭)

மதிநிரம்பநற் றினந்தனின் மைந்தர்வந் துதிக்க
அதிகவன்புட னவர்க்குக்கங் காதர ரொன்னும்
துதிநி ரம்புபே ரிட்டுநா டொறும்வளாத் சேழாண
டெதிர நன்கூப வீதமென் மணமினி தியற்றி (௮௧)

வித்தை கற்கவுஞ் செய்துபின் விதிபபடி மணமும்
உத்தமத்தினத் தியற்றினர் பின்புரேணு பாயி
சுத்தநற்றினைக் தனிற்பெற்ற சுதருக்கு நாமம்
வைத்ததாயது நாரணனெனவழங் குவதே. (௮௨)

இளவலானவச் சேய்க்கிறை வாலிருந் ததுகண
டளவளாவினர் வியந்தனா தந்தைதா யாரோ
வளம்வி ராவொளி யோன்சொன்ன மாருதி யம்சம்
கிளர்வதாயது சிறிதென வெணணினா கெழும (௮௩)

வெளியிடார்மறை யாகவே கொண்டுளம விளங்கத
தெளிதுநாடொறும வளர்த்தனா சேயையச் சேயும்
களிதுளும்புற வளர்வழி யரைக்கண மேனும்
எளிதிராதினி தாடல்செய் தெங்கணுந் திரியும. (௮௪)

திரிதல்கண்டந்தச் சேய்தனைப பெற்றதாய் சிறுவா
மருவியெங்கணுந் திரிதரே லகத்துளே வளாதி
வெருவினீவெளிச செல்லிற்பூச சாண்டி மேவுறுவான்
ஒருவனஞ்சுதி யெனப்பய முறவுநாத திடலும். (௮௫)

உரைத்ததாய்முக நோக்கிப்பூச் சாண்டியெங் குறுவான்
விரைத்துமற்றவன் றனையெற்குக் காட்டுதி மேவில்
இரைத்தொ ரேயறை யாற்கொன்று விடுகிறே னென்னச
சிரித்துத்தாயந்தச் சேய்தனை மார்புறத் திளைத்து (௮௬)

மிக்கவன்பொடு வளர்ப்புழி யடிக்கடி வெளியே
புக்கலைந்தினி தாடல்செய் தகம்புகு பொழுது
தக்கதாய்வெளிச் சென்றிடே லெனவெளிச் சார்தி
இக்கடுந்தொழி லென்னெனச் சேயினி திசைக்கும் (௮௭)

மனையிலேயினி துறமன மெனக்குவந் திலதென்
றனைமுன்சொல்லலுங் கல்லெனச் சிறித்தந்த வன்னை
னையை மென்மழலைச் சொற்கணிரம புற நிரைத்துப
பனையுமப் படியே விளையாடுறப பெயரும். (௮௮)

ஆண்டைந் தாகலும் வித்தை கற்கச் செய வாண்டொன்
றீண்ட வெவ்வகைக் கலைகளுங் கற்றுணர்ந் தியன்றார்
நீண்ட நூன்மண நிரப்பின ராண்டொரேழ் நிரம்பப்
பூண்ட முன்னவர் புத்தியிற் சிறந்தனர் பொருந்தி. (௩௧)

மனையறந் தனிற்குறைவற நடத்தினா வந்து
தினமுஞ் செய்கடன் செய்து வேதாத்திய யனமும்
அனக நீடரி பூசையு மரிய நீராத்தனமும்
இனிதியற்று வர் தந்தை தாயே வலுமியல்வார். (௨௩)

பன்னரும் பரமார்த்தமுந் தெரிந்தனர் பரவி
நன்ன ரோங்குறு நாளிலோர் நாளச் சுவத்தத
தி னடிக் கணுற்றி ராமநாமஞ் செப்பு கிற்ந
முன்ன ரெய்தினன்ற சரத குலத்துறு முதல்வன். (௨௪)

கிரீட குண்டலந் திவ்ய பீதாம் பரங்கெழும
மரீய மற்றைய வாபரணங் களும் வயங்க
வரீய கோதண்டத் தொடு ஜனகன் மங்கை மருவ
உரீய தம்பியு மனுமனுந் தொடர் வற வுறலும். (௨௨)

கண்டு கண்களி கொண்டுடன் வணங்கினர் கருதி
மண்டு தோத்திரம் வழங்கின ருடல் பரவசமாய்
மொண்டு பெய்தெனக் கணகணீருடம் பெல்லா மொய்ப்ப
அண்டு கின்ற வானந்தத் தோடருகு நின்றனரே. (௨௩)

நின்ற போது கோதண்டக்கை நிமலன் மாருதியை
ஒன்ற நோக்கியிங் கிவனெனை யுள்ளத் திலொருங்கே
நன்று கொண்டதின் ராமிராம தாசனென்றி வனுக்
கின்று பேரிட்டே னென்ற பயந்தந் தேகினனுல. (௨௪)

பின்பு வீடிவர் வந்த பின் பிதாவவர் தம்மை
முன்பு சென்ற நீயிது வரை முயன்ற தென்னென்ன
இன்பு கொண்டடங்கு நடந்த தெல்லா மினிதிசைத்தார்
அன்பு கொண்டு பண்டிதர் மகன்றனை யினி தணைத்தார். (௨௫)

தந்தையின் புறத்த கும்பக்திரச மெனுங்கிரந்தம்
சிந்தை கொண்ட மைத்திராம நவமியொன் பான்றினமும்
விந்தை யாயுற் சவஞ்செய்து நித்தம் வேதியர்க்கு
முந்தை யோர் முறைபோஜனஞ் செய்வித்து முடிவில். (௨௬)

பத்தெனுந் தினம் லலிதமாய்ப் பதிவலம் வந்து
சித்தெனும் பரமார்த் தத்தின் மனந்தினஞ் செறிந்து
பித்தெனும் பிரபஞ்சத்திற் றேகத்தைப் பெயர்த்து
வித்தெனுந் திருமாலரி பஜனையில் விழைந்தார். (௨௭)

என்றுமிப்படி யிடை விடாதுறலி வரிளவல்
துன்றும் பன்மரந்தொறு மினி தேறினர் தூங்கி
நின்று பல்லவினை யாடல்கள் புரிந்தனர் நிகழ்வை
நன்று தாய் தெரிந்திவ்வித நன்றன்று நந்தா. (௨௮)

யாதெனுந் தனதானிய மீட்டினு லன்றோ
நீதறுங்குணத்துத் தமவனி தையைத் தேடி
நீதநன் மணஞ்செயத்தகு மென நிகழ் மறுநாள்
ஆதவன்வரு முன்னெழுந் தூரரு கான. (௨௬)

நெற்களந் தனிற் சென்றவணெருங் குறு பொதியில்
ஒற்க மின்றொன்றைத் தூக்கிக்கால் வேகத்தினோடி
இற்கண் மேவுதின்னை யில்வைத்துத் தாயைக் கூயீதோ
எற்கறைந்தது செய்த னென்காணுதி யெனறூ. (௩௧)

என்னு முன் குடியான வனிவர் பின்னே யெய்தித்
துன்னுதாய் தனை நோக்கி நுஞ்சுத னென்னெற் பொதியைத
தன்னுரங்கொடு தூக்கி வந்தனனொரு தமியன்
பன்னு கின்ற தென்னிருவா தூககற் படாத தென. (௩௪)

நுவலுமக் குடியானவன் முகந்தனை நோக்கித
தவலறுங் குணமான நமாரயணசாமி
சவலமின்றி யேன் சலசல வெனபுலமபுகின்றாய்
அவலமின்றுன தேற்கொடு செலகென வறைநதா. (௩௨)

எனலுமக் குடியானவன் சிலா தம்மோ டெடுகக
அனநனெற் பொதிக்கீழொரு பொதியுற வதுவும்
பினரெடுப்பது மன்றியும பொதியி ன ழபபெரிது
துனலறிந்தனர் தூககினா தூககினா துவணடாா. (௩௩)

வியந்து மற்றிவரோவ வதார மேதககோர்
உயர்ந்த வுத்தம ரெனவ வருபய சேவடி யை
நயந்து போற்றினர் சென்றனர் பின்பு நாரணரும
பயந்த நெற்பொதி மனை யகபபடுத்தினா பணபாய. (௩௪)

அந்த நல்ல மயத்திற் பண்டிதர் வர வவாதம்
சிந்தை தேர்வுற நெற்பொதிச் செய்கையைத் தெரிதது
மைந்த னேவவதாரி யென்றியம் பினா மாதா
தந்தை கேட்டுளம் வியந்தனர் மணஞ்செயச் சமைந்தா (௩௫)

தகுந்த கன்னிகை தனை விசாரித்தனா தாவா
துகந்து நன்மண மண்டப முதலியவுளுற்றிக்
திகழ்ந்த மஞ்சளுந் தேவதா பூசையுஞ் செயது
மகிழ்ந்திரணடு நாளுறவினர் தம்மொடு மறுநாள். (௩௬)

மங்களஞ் செறிபல்லிய முழங்குற மாலை
பொங்குகின்ற கோதூளிலக்கினந் தனிற் புனைந்து
தங்கு கின்ற மண்டபந் தனில்வது வரர்தம்மை
இங்கிதம் பெற நிறுத்தின ரியற்றுவ வியற்றி. (௩௭)

இருவர் நாப்பணிற்றிரை யிட்டு மறை யவரெல்லாம
மருவி மங்களாஷ்ட கஞ்சொல மாடுதம் பதிகள்
ஒருவிலாசிகள் கூறியக்ஷதையினி துய்க்க
வருபுரோகிதர் வகுத்துறு மங்களாஷ்டகத்தில். (௩௮)

சாவதான மென்றடிக் கடிசாற்று தறன்னை
மேவு நாரணசாமி கேட்டருகின் மேவறுவோர்
காவிலாமுக நோக்கிச் சாவதான மென்றுரைப்ப
தாவதி யார்க்கென மைத்துனர் வினேத மாயறைவார். (௩௩)

இன்று தொட்டு நுங்காலிலே பவபந்த மென்னத்
துன்றுறந்தனை விழுகின்ற திளிமனஞ் சோரா
தொன்று கின்றது வேணடு நுந்த மக்கெனவுரைக்க
நன்றறிந்த நாராயணசாமி யுணணடுங்கி. (௩௪)

என்னைத் தாய் தந்தை யானவர் பவ பந்தத்திடுதல்
தன்னைப் போதரக் கொள்வது தகுவதன்றெனப்பூ
மின்னைத தோய் நிறத்தானடி யுட்கொடு வேழ
முன்னைக் காத்தருள் பவன்றனைப் பல துதி மொழிந்து. (௩௫)

அங்கு நின்ற திவிரை வுடன் வெளிச்செறி வாகிய
பொங்கு பாதவக்சானிடைப் போய்ப்புக்கு மறைந்தார்
இங்குறைந்தவர் யாவரும் பின்னொடாந்தேகி
எங்குங்கண்ம லர் நாடிமிக் கனாகுரிடையே. (௩௬)

தாயுந் தந்தையு மாற்றி லரனரிடைத் தளர்ந்து
வாயுங் கணகளும் வறளிட வழுதனா மாழகிச
சாயுந் தன்மையராய்க் கதறினரவர் தம்மை
வையும் பல்கிளைஞரு மெதித்தாற்றி னரிரங்கி. (௩௭)

தந்தமிற்புதத் தாயுந் தந்தையுந் தளர்ந்துள்ளம்
நொந்து சோவதைக் கண்டுமுன்னவ ரங்குநவல்வார்
இந்தநாணன் மாருகி யம்சமா யிகழ்ந்து
வந்துளாவவ ரைக்குரீர் மணஞ்செய மதிச்சிர (௩௮)

உதரா லவமெய்ப்புரு தெங்ரலே வடைந்தான
கதுரு னவமெனங்குச் சென்றுவு மெதினியை
நீதமாக வுத்தரிக்க வந்தவனென்றே நினைமின்
றேதைனிங்குமின் றெலிநினத்திங் கவனுடைவான். (௩௯)

என்னக்கேட்டார் மெய்யென வொருவிதத் திரங்கல்
தன்னை நீத்தனராய்ந்த நாரணசாமி
முன்னரைச் செய்லின் யாடல்கள் யாவையு முன்னிப்
பன்னிக்கொண டிருந்தாரங்குப பற்பல நாளும். (௪௦)

வேறு.

வலையகபபட்டமானவ் வலைப்பி மறையுமாபோல்
கலைநிரப்புநதம் முள்ளங் களித்துக் கானகத்துட் போம்போ
துலைவுறத் துழுவையென்கு முதலுயிர்க் கூறுசெய்து
கொலையுறுத் துவன கண்டுங் கூசுரு தினிதுசென்றார். (௪௧)

சென்றவர் பசிதாகங்க மர்ந்துவை ராக்யசீலம்
துன்றினர் மனங்களிந்து சுவாமியை நினைத்தெப்போது
நன்றரு ளெனக்குச்செய்வா னெனநனி நயந்துபோற்றி
பன்றிற தெனின்மிக்க மாருகி தனைத்தியானித்து. (௪௮)

ஸ்ரீபக்தலீலாமிர்தம்.

பலவிதத் துறப்புகழ்ந்தும் பரிந்துதன் னருகிலவந்து
குலவருள் புரிகிலாத கொள்கைகண டியானேசீவன
நிலவுறு சுகத்தில்வைக நினைபபதி னுலேநேரார்
உலைவதன் மகனுரொன்ன வுன்னின னொருபாற்செனறு. (சக)

கொடிகளை யறுத்துவந்து குதிக்குமேற் சாலிற்கோதது
நெடிதொரு மரத்தோர்கொமபி னேருறப் பிணிதது நீள
முடியது கீழேதாகத் தூங்கிமா ருதியைமுன்னிப
படிபுகழ் தரநின்றேங்கு நீாதகிகள் பலவுஞ் சொலவா (ரு)

கடல்கு ளப்படியதாகக் கடந்துஜானகியைக கண்டு
சுடரன விலங்கை யூட்டிதத தொடுசிரனு சீவியாகி
படர்தெறப் போய்ச்சனுசீவி பருபபதங கொணாநது
அடன்மிகு திரடோள்வீரத தஞ்சனை சிறுவீரொனறு (ரு)

அடியாைக் காத்தற்காச வல்லவோ நிலதெநநாளும
முடிவற விருத்தினுன்சீா முநதுகா குசசனுமமை
நெடிதிதை மறநதுளீாோ நீரொனப பலவாறேதகிக
கடிதென்மூன் றேனறிலிறேற காயதைக் கழிபபோம் (ரு)

அவ்வள வனுமனோந்தங கவருறு னெபாவம
செவ்விதிற் றெரிந்து காலிற் சோதது பிணியைத
வவ்விமார் பணேகககண்டு மகிழநதடி வணங்கி யாவும்
திவ்விய வபங்கதேத்து நாரண சாமி தோ (ரு)

நோக்கியஞ் சனைதன் சிங்க நவலுர்யோவெ
ஊக்கினை பிறந்துளாயிங் காதலா லுனகிராம
பாக்கிய மினிதுண்டாகப பணனுகினரோனவா
நீக்கில தங்கைகொணடு நீள்பஞ்ச வடியைசசோநதா. (ரு)

பொழுதுபோ யினபோதங்குப பொருந்திய ராமகுடம
முழுகுதல் செய்துசெய்பு நியமங்கண முடிதுகொ
நழுவில தன்றிராம நவமியா தலினலலோாதம
குழுநனி வந்துகூடிக கோதண்ட பாணிகோயில் (ரு)

மிருதங்கந் தாளநல்யாழ் வீணைகின்னரி முழுங்க
வருதுங்க வனுமனீணடு வளர்கொடி விளங்கபபாடல
அருடங்கு மாடலோடு மமர்வது தெரிநதங்கோாபால
கருதங்கு வந்தோர்மீளுங் காறுமனனினா துதிதது (ரு)

நவமியுற் சவங்கொண்டாடி நணுகின னெலாஞ்செல்ல
அவளவி லனுமனுர் நாராயண சாமிதன்னைக
கவர்கொடு கோயிற்கர்ப்ப கிரகத்துட் கலநதுகாமா
பவர லங்கிரதத்துற்ற பரமனைப பணிநது பாாதது. (ரு)

அடித்தலத் திறைஞ்சியேத்தி யன்புமிக் கிருகை கூபபிப
படித்தனர் புகழ்ந்து நிற்கப் பரமனங் கருளிப பார்தது
மூடித்துள சேதுகாத்து முயலுநீ யாதிச்செய்கை
பிடித்திவண் வந்தாயென்னப் பிரான்முக நோக்கிச்சொலவா . (ரு)

[illegible]
[illegible] (௫௬)

[illegible]
[illegible] (௬௭)

[illegible]
[illegible] (௬௮)

[illegible]
[illegible] (௬௯)

[illegible]
[illegible] (௭௦)

[illegible]
[illegible] (௭௧)

[illegible]
[illegible] (௭௨)

[illegible]
[illegible] (௭௩)

[illegible]
[illegible] (௭௪)

[illegible]
[illegible] (௭௫)

[illegible]
[illegible] (௭௬)

[illegible]
[illegible] (௭௭)

[illegible]
[illegible] (௭௮)

பின்பிருவரு மிராம பிரானடி வணங்கிப் போற்றி
அன்புகொண்டங்கு நீங்கியணு கினர்டாங் களிக்கண்
இன்புற விராமகாதை யினிதுமாருதி நன்கோதத்
துன்பற வினிதுகேட்டுச் சுகானந்தக் கடலின்மூழ்கி. (௬௬)

தாசரன்றிர விராமநாமசங் கீர்த்தனங்கள்
நேசமோட மர்ந்துபாட யாவரு நிரம்பக் கேட்டுப்
பூசனைபுரிய நாளும்புரிந்தனர் பஜனை யோர்நாள்
வாசநாண் மலரோனுகு மாருதி வழுத்து கின்றார். (எம்)

நானுனைத் தொடர்ந்து பன்னுண யந்துட னுறைந்தேன் மேல்யான்
வானுயர் சேதுக்கேகல் வேண்டு மென்னலும் வந்தித்து
மீனுயர் கொடியினனை வென்றநுந் தமைப் பிரிந்து
யானுறச் சகிக்கி லேன்பின் னடைகுவெ னென்று பின்னும். (எக)

தீன நல்வசனத்தோடு திகழ்பஞ் சுவம யிற் றீர்த்தன்
ஆனதும் வசத்திலன்றோ வெனையொப் புலித்த தன்று
தானமை வவ்வாருகச் சாமிநீ ரெனைவிடுதது
மெனணுகுதல் வழக்கோ வெனவிளம் பினர்நற்றாகர். (எஉ)

என்றவர்தம்மை நோக்கி யெனைக் குறித்தினைதல் வேண்டாம
மன்றலந்துளவோனுனை வருவி பீடணருக காகத்
துன்றணை யிருந்து காக்கச்சொனபடி சூழதல் வேண்டும்
ஒன்றநீ நினைத்த போதங் குறுவன் யானுன் பாலெனறு. (எரு)

பின்னரு மிராம தாசகே ளெனப்பிழை யொன்றில்லா
நின்னடைந்த வருக்கெல்லா நீயனுக் கிரகஞ் செய்ய
மன்னு தென்றிசையை நோகி வருதி நீ ஜனகி கேள்வன்
றன்னை யுள்ளிடை விடாம லெனுமவர் தமை வணகி. (எகூ)

தழுவி நன்காசி கூறிச் சதாகதி தனையர் தம்பாற்
கெழுதலு மிராமதாச ரதுமுதலெதிர் நாடோறும
வழுவில ருதய நானம் வகுத்தரி பூசைசெய்து
தொழுது பின்னைய மேற்றுமறை யவரோடு துய்த்து. (எரு)

இரவரி பஜனை மாருதி யற்ற நாசிக மென்றோதும்
புரமரு வினரு மவ்வூர் பொருந்துறு வோருங் கேட்டுத்
திரமிகவன்பு கூர்ந்து சீரரி நாமஞ் செப்பற்
குரமிக லானுர் மற்றை யவரிலுத்தவ ரொனறுள்ளார (எசு)

மறைக் குலத்த வரிராம தாசர்தஞ் சரணம் வாய்ந்து
துறைபபட வவர்தஞ் சீலந்துணிந்த னுக்கிரகஞ் செய்தார்
முறைப் படுத்தவர் பற்றற்று முழுதுந்தே சிகர்தஞ் சேவை
இறைப் பொழுதகல் வுறுமலி ராமனைப பஜித்து வந்தார. (எஎ)

ஒருகினத் திராமதாச ருன்னின ராஞ்ச னேயர்
திருவுரு வமைக்க வாதசேயவ ணடைந்திம் மூர்த்தி
மருவுறத் தாபியென்று மற்றதிற் பிரவேசித்துப்
பெருகுற விளங்க லானுர் பேணின ராமதாசர். (எஅ)

வேதியர் சூழக்கூட்டி விதிவழி மூர்த்தி தன்னை
நீதியி னிறுவியன் பினிமலமஞ் சனநீராட்டல்
ஆதிய சோட சோபசாரமு மமையச் செய்து
தீதிலது நுசமா ராதன நன்கு திருத்திப் போற்றி. (எகூ)

இரவுற மருத்தின் மைந்திரின் கதை ராமகாதை
பரவு கீர்த்தனத்திற் பாடிபபரிதி தோன்றுறு காலத்தில்
விரவுமார ஓ செய்திந்த விதந்தினந் தொறு நாடாத்தி
வரலறிந் தெவரும்வந்து மாருதி சேவை செய்வார். (அ௫)

இவ்வகை வருநாளுத் தவமாயழைத் தின்று தொட்டுச்
செவ்வை சேருத யந்தன்னிற் றீர்த்த நீராடிப பூசை
எவ்வ மின்றுறறி வாயுவின் சுதற் கூரிற்பிச்சை
கைவரக கொண்டு நேருமதிதியர் களுக்கு மிட்டு. (அகூ)

நீயுமுண்டிடை விடாம னெடி யமால் பஜனைசெய்தி
எயுனைச் சரணமெய்து மவர்க்கினி துபதேசித்து
வாயுறுதியி னென்றோத மற்றவர் சரணந் தாழ்ந்து
தாயுற ஞருள் கொண்டென னுட்டங்கி நீர் நடாத்தல் வேண்டும். (அஉ)

உமதரு ளன்றியேதுமு ளுற்றுச லென்றைக் கூடா
தமல சற்குருவே யென்னவவர் நன்னெனுசி கூறிச்
தமநிதி தனிலெழுந்து சார்ந்தனர் தென்பாற் கானம்
நிமல வுத்தவ குறக்க நீத்துச் சற்குருவை நேடி (அசு)

கண்டிலர் வருந்தித் தேசிக ருறுநேர் காறுநோக்கிக்
கொண்டுமைப் படிநடந்து கொடுவந்தாரி ராமதாசர்
மணறுறு காட்டிற்பொந்து மால்பஜ னையைவிடாது
கண்டுத லின்றியாங்குச் சரித்தமை தனைச்சொல்கிற்பாம். (அச)

வேறு

உதிருகின்ற சருகொடு பழங்களினிதுண்டு நித்திரையு முற்றபோ
தெதிர்வுகொண் டொரிடமெய்திவன் மிருக மெவைகளும் மருகிலினியதாய்
முதிரு மன்புகொடு வினவிநன் பஜனைமொழிதல் கொண்டுற முயங்கியே
துதிகொள்கின்ற பலதலமெலா மருவியங்கு மால்பஜனை சொலியுமே. (அடு)

புசழ்ஞரா டெனுமொரு ரடைந்துவளி புத்திரர்க்குரிய கோயில்போய்
மகிழ்வுடன் பெரிதுசேவை செய்து விடைபெற்று மாவுலி நகர்க்குவந்
திகழவில்கண்ண னதிமூழ்கி நேமமுமியற்றிமா ருதியை யெண்ணலும்
திகழுவந் தனர்சதா கதிக்குரிய சேயர்தாசர் தரிசித்தரோ. (அசு)

ராமசேவை தனிலிச்சை யெற்குளதெனப்பன் மூன்று திருவக்கரத்
தாமமூல மறையைத் தனித்துறைதலாகி மூன்றரைகொள் கோடிநீ
நேமநே ருருவியற்று வாயெனி னினக்குநேரு நிமலன் னெனுத்
தாமறைந் தனர்பின்ராம னைக்கருதி மறை ஜபித்தனர் தனித்தரோ. (அஎ)

ஊணுறக்க மிலராய கோரதவ மின்னவா றிவருஞற்றுநாள்
சேணிருக்கு நகரிந்திரற்கு ननி சிந்தையிற்பயம் விராவிநீள்
மாணுடைக் குருவைநோக்கி மண்ணுலகில் வழுவினற்றவ மியற்றுவோன்
கோணினைப்பெரிது குறித்தியாவனவ னெனவினவுவிடை கூறுவார். (அஅ)

உத்தரிக்க வுலகத்தை மாருதியுதித்திராமனை யுளத்துளே
வைத்தருந்தவ மியற்றுகின்றன னெனத்தெரிந்து தனிவாசவன்
மெய்த்தவித்தவ முடிக்கினம் மிலெவன்மேவு மோவென வெருண்டுதான்
அத்தவத்தினை யழிக்கமோ கினியை யருகழைத்து நினைவறைகுவான. (அக)

சத்தியம் சமதுபெற்ற நீயுலகுதனை மயக்க வலையல்லவோ
இத்தனத்தின் மணி லெய்திரா மனடி யெண்ணு வோனுனை யிணங்குறும்
பித்தி யற்று கென வேவியைங்கணை பிடிக்கு மாரனை யழைத்து நின்
சித்திரப் பொழிலெனச் செய்தவ்வன மதைத் தவளுகிதைவு செய்கென. (கூ)

ஏவமன் மதனவ்வன மெலாமினிய வாசம வீசி நிறை வெய்துறப
பூவலர்ந்து கனிபொதிய வாவி புனல பொங்ச மந்தவளி பொலிய முன்
மேவமென்குயின் மதிக்க வினருடை விளங்க வண்டொலி விராவமென்
காவகங் கொள்க முருதவுபானை மிளிர்கவரி வீசி யொளி கவினவே. (கச)

அன்றிலோர் புடையரற்ற மென் மலர சோகு திவிகைகளாக மென்
மன்றன் மேவி யொளிர் சுணபசுந் திகழ மல்லிகைக் கடிமணம் பெறத
துன்றிரும் பொழிலிரா வெனசெறிய விரை செய்தாழை மடறுனை நீள்
வென்றி செய் மகளிரான சேனை நனிமேவ மெனகினி விராவவே. (கூஉ)

வேழவில் வளைவு மேவ நாரியிடை விரவு பூவிசிக மைந்ஞ்ல்
ஆழமார்பிலொரு ராமதாசா மிசையதுறுகி யெய்தனன வேளையில்
யாழ தின்னிசையியம்ப மோகினிபு மெய்தியாக வொளி பெங்கணும்
சூழமம்மர் மகிழ் துன்னலாம் வடிவு துவள மினனிடை சுருவசவே. (கூரு)

தன தடங்கிளர்வு தமுகம் பொலிவு தங்க மென்னடை ததும்பவட்
வனமிருந்து பிரமாதி தேவரு மயங்க வின்னிசை வழுதினள
அனகரங்க வையறிந்து சமுணகை யாகியேது மனமசைவுறு
துனலுறுந்த மதியோச மாநிலை யிழந்திருந்தனா முனெக்கவே. (கச)

கண்டு மேவிய விரிஞ்சனு தியர் கலங்குறு நிலைமை கருதுதற்
கண்டு ரூகிது வொரற்புதற்புத மெனபபுகழ்ந்து தவராக மேல
மண்டு பூமழை பொழிந்து போயினர் மன் மதனுமோகினியு மாழகியே
விண்டு சென்று மகவான் முனேதலை குனிந்து நின்றனருள் வெள்கவே. (கூரு)

நாணி யிந்திரனு மங்கிருக்கவிவண் ராமதாசர் வளிநந்தனைப்
பேணி யுன்னுற வெதிர்ந்துளார் பிரமனுக மேதகவு பெறறுளோர்
மாணியானவவர் தாள் வணங்கி யுறவந்த தோதலு மகிழ்ந்து நீ
ஆணியாணியுலகுக்கு நிற்குரரு நாதன்ரக்ஷையுள தாகவே. (கூசு)

என்று கூறியுயராசி நன்கனி களிருவரும் மினிது துய்த்தபின்
ஒன்று மாருதி செலத்தவம் புரிதலுறுதலாயினா முனெப்பவே
நன்று பன்னிருசம் வற்சரங்கழிய நவிலு மந்திர நலதுதொகை
சென்று தீர்வுறலும் ரகுகுலத்திலக னெய்திஞன் மகிழ் சிறக்கவே. (கூஎ)

குண்டலஞ் செவிவயங்க மாமகுட முடிகுலாவ நகை முகநிலா
மண்டலங் கவினமார்பி லொளிணமணி வயங்குறபபுயவ லயமுடன்
வண்டலம்பு துளவஞ் செறிந்து மணம் வரமினைமபடையு மருவவோர
கொண்டலங் குறலு முன்பு கண்ட படி கண்டு கொண்டெகிழ் ரூபமுவ. (கூஅ)

தாசர் தாசராதி தாள்பணிந்திடலு மவரா மார்புபதியத் தழீஇ
நேசமோ டவர்சரீரம் யாவுநிமிர் கைகளால் வருடி நின்மலத்
தேசளாவ வருகுற விருத்தமகிழ் செறிவதாகி யிருவிழியுநீர்
வீசலாக வொரபங்கமேகொடு விளம்பினார் துதிவிளங்கவே. (௯௯)

ஜனகநாதனவர் பேசலிற் களிதழைத்து நீவிழைவதாயதை
வினவுமென்ன ரகுநாத வெம்பொழுது நின்னை யென்னுளம் விளங்கவைத்
துனது நாமமுமா சிவனெனப பெரிது முன்னியான் கவிகளோதவுன்
றனதருங் கருணைவேண்டுமென்பதை யலாமலாசை பிறதானிலேன். (௩)

எனமகிழ்ந்து ஜகதிச னன்னயம மினிதுகந் தெவையு மறிவுறத்
தனதுகீர்த்தி யறிவைக் கொடுத்தருள வவர்மகிழ்ந்து சரணந்தொழக்
கனகவம பரன்மறைந்து போயின னதன்பினே. கருகு தாசர்தாம்
வனமிருந்து தினமருவு கணணனதி மூழ்கிவந் தனைபுரிந்து பின். (௩௧)

வேறு

அயனகர் சேர்பதி னொருமூலைசென்றன ரையமெடுப்புழி நீள்
ஐயரகுவீர சமர்த்த வெனக்கடை தங்கியுனைத்தருளி
இயல்வன பெற்றகி கிருஞ் றினல்கிமிகு திமையெடுத் தனர்போய்
வியலடைசுட்டு நிவேதனமாம னடைந்து மிசைந்தபினே. (௩௨)

மிகுதிமை யுண்டுறு பொழுதிலிராமன் வியன்கதையைக் கவியாய்த்
தொகுதிகள் செய்திலை களி லவையாறு புகப்பெய்து துன்னுறுநாள்
தகுதியின் லிஞ்சினர் தாமுறு லோடு தழைத்துறு சாதார்வாழ்
பகுதியின்வீறு சிவாஜியெனும்பதி பரவினன் வேட்டமரோ (௩௩)

பரவினன்யாம மோர்மூன்றுறுகாறு மலைந்து பகித்தவனாய்
விரவிலவாய வொர்பக்ஷி விலங்குகளென்று மிகுங்களையோ
டுரமிலனாய் வரும்பொழுதொரு சாரவையுற்றன மொய்ப்பனவாய்த்
திரமிகுதாச ரிருந்ததுநோக்கின னின்று திகைத்தனனே. (௩௪)

ராமகுமை நவின்றியனுவி னலங்கிளர் மாபுருடர்
ஆமவாதேசுறு மேனியைநோக்கின னாச்சரியங்கிளரா
மாமறு மார்பின னடியரிடத்தணி வந்தனை செயவெணினான்
தீமையவெம்புலி யாதியகண்டிடை சேரநடுங்கினனே. (௩௫)

நின்றவிடத்தி னெடுஞ்சரணஞ்செய்தி நின்மலனைத் தனியான்
இன்றய னேக்குற வாய்ப்புள தாகிய வித்தின நற்றினமே
அன்றயர் மெய்த்தவம் யாதுகொலோவென வன்புமிகுத்தவனாய்
என்றடை யப்படு காறும்விலங்குத லின்றய ணின்றனனே. (௩௬)

இவரருள் யானுற லென்றுகொலோவென வெண்ணி மனத்தினுளே
அவரடியங்கு நினைந்துபணிந்து தனகனகரண்மியுணு
துவரருள் கூடுவ தெங்ஙனமென்னவு சாவியி ராமமுதும்
கவர்துயில் கொண்டிலன் விடியவெழுந்துறு கரும முடித்தனனே. (௩௭)

சிலபடை கொண்டுமு னெய்துமிடத்தயல் சேர்ந்து பழம்படியே
அலகறுவந்தன மவமாநிணைந்தினி தாற்றியொர் யாமமுமு
உலகமளந்தவ னிவரருள்கூர வுஞற்றுவ னென்றுகொலோ
குலவுமெனக்கென வருபொழு தெழுதிலை கொண்டொரு வன்படர்வான் (௩௮)

அதிலுளதொடர்பு படிப்பதுகேட்டர சன்களி மிக்கனனாய்
நதிவரு மிலைபல வுங்கொணர் கென்ன நவின்றன னூழியர்பால்
பதியுரையின்படி படரிலைமுழுதுமெ டுத்தன ருய் பபவெலாம்
எதிரொருபுத்தக மாகவமைந்தன னினிதுபடித்தனனே. (௧௬)

கவியினரும்பொருள் கண்டுவியந்து கடைக்கணுறும்பெயர் தேர்ந்
தவிர்புலி கரடியொ டமர்பவர்தா மிவரருள் பெறவேண்டுவதே
புவியிலரும்பொரு ளெனநனிபுந்தி பொருந்தின னம்புவியாள்
சவிதவிர் நெஞ்சொடு தினமவர் சாரயல சார்ந்தெதிர் தாழவுறுவான். (௧௭)

இவ்வகையரச னடக்கவமைச்சர்க ளெண்மரு மெய்திநிதம்
அவ்வகை செய்திற லரசனைநோக்கின னாயபிரா கிருதத்
துவ்வகையான கவிக்கண்மயங்கியொர் ஜாதியி லுங்கலவா
தெவ்வகை யோபயில் வோரிடமேக விழுக்கு நமக்கலவோ (௧௮)

திடவுபதேச நலம்பெற வேண்டுதல செய்விரணிற் றெளிவாய்க
கடவுளர் பாலைக தெரிந்தவாய்மறை கருது ருளதிலாராய்
மடபதியாயவ ரிங்குளர்பற்பலர் மற்றவர் தம்மிடைநீர்
மிடலுபதேச நலம்பெறலேநலம விடுக வனத்தினனா. (௧௯)

என்றுகணக்கிலி தங்களுரைப்பவெ லாமா சன்செவியிற்
றுன்றுதலின்றி முனஞ்செலுமபடி யேதின முந்தொடர்நாள்
ஒன்றுறதாச ரிடத்தடன் மாருதி யொருதின முறவவருக்
கின்றுதிசெய்து பணிந்துறுபோதர சவ்வுழி யெடதினனே. (௧௯௬)

எய்தியமாருதி மேனியின் வீசொளி யிருவிமி களுநிறையப
பெய்துறு பேரொளி யால்விழிகூசி முகிழுத்திறை பொருதபினா
ஐதடல்வீர ரகன்றனரவ்வர சக்கம்விழுத்தெதிர் பாரக
துய்திறம்வேண்டின னஞ்சலிசெய்கர னோடவ னுற்றனனே. (௧௯௪)

பற்பல நாளர சிப்படி யெய்து தலைபபர மற்சடையா
நற்பரி வோடு தெரிந்தரு கெய்த நயந்து பணித்திடலும்
பொற்பமர் கோனரு கெய்தி வணங்கல் புரிந்து புகழ்ந்தனன் யான்
இப்பவ வேலை கடந்துய நன்குபதேச மியம்பு கெனா (௧௯௫)

அருள்பெற வேண்டினன் முகமதைநோக்கி யனுக்கிர கம்புரிவோ
பெருகர சாளுறு பெருமையை நீயொரு பேய்வடி வேனிடையோ
மருவுபதேச நலம்பெறல் பெற்றுறில் வையகம் யாவுநகை
தருமலவோபல தரணியர்சூழ்வுறு சபையில வணங்குவையோ. (௧௯௬)

என்னைவணங்க விலச்சையுறிற்பர மார்த்தம தெப்படிநீ
நன்னர்விளங்க முடிப்பதுனக்கிசை வாகநலந்தருவீர
மன்னுறுதேசிக னாச்சரணெய்தி வழுத்துபதேசமுறீ
இன்னரசாளுதல் யாவரு மொப்புற வெய்துமி தன்றிமனே. (௧௯௭)

கோவண மன்றியி லாதெவை யும்புவி யேகுளிர் மெத்தையதாய்த
துவணவஸ்திர மம்பரமாக மரஞ்செறி சோலை யெலாம்
காவணமாக விலங்கொடு பக்ஷிகள் காதல் செயுங்கிளை யாய்த்
தாவணவுங்கவி போலுளவென்வயி னீயடை யத்தகுமோ (௧௯௮)

எனறுசொ லபபரி வெபகியமனனவ னவாகிரு வம களிலே
தனனரனாகி யெலாமுணாசறகுரு நாதசிகாமணியே
[illegible] ளசுக காக வுமைசசர ணுறறனன யான
இனறுனனாகி னிலி லோ வெனை யாணடருள கெனறு துதிததனனே (௩௫௧)

இணமிக வுமபரி சுததகுணரதினெனறு ம ளங்களினாயத
கவலிலையினா பொன வாபமினா சகுது தனை புனல [illegible]கினைடாயப
புரணிலை டாளபவ னேவருகெனறனா புநகிகளிக தரசன
நரமலினா சாகரு நாகாதமபய நலா கொடு சென்றனனே (௩௨௩)

[illegible]
[illegible]
[illegible] (௩௨௪)

[illegible]
[illegible]
[illegible] (௩௨௨)

[illegible]
[illegible]
[illegible] (௩௨௬)

[illegible]
[illegible]
[illegible] (௩௨௭)

[illegible]
[illegible]
[illegible] (௩௨௮)

[illegible]
[illegible]
[illegible] (௩௨௯)

[illegible]
[illegible]
[illegible] (௩௨௰)

[illegible]
[illegible]
[illegible] (௩௨௰௧)

[illegible]
[illegible]
[illegible] (௩௨௰௨

ஹரியருளா லரசாண் டவர்போ லரசாளுவதிற் குறைபெ[illegible]
புரிதனை நன்கினியுனதர சென்வயினிற் புக வய்த்தனையேல
உரியதுனக் கெனதேவ லுஞற்றுத லினியுனதுரணுகித்
திரிதலிலா தரசாள்வ துதக்கதுசெய் கென வேவினரே. (௧௦௬)

தேசிக ரிவ்வகை செப்பலு மன்னவர் சேவடியைப்பி[illegible]
நேசமுறுதவ ஞகியு மவர்நிய மித்தரதை நீக்கிலனாய்ப
பாச மிகுந்திரு கண்களி னீர்பெருகப் பதபங்கயமென[illegible]
பூசிர மேற்கொடு தான்வளரும்பதி சென்று புகுந்தனரே. (௧௦[illegible])

அன்று நகர்க்க ணிருந்து துயின்றரு ணோதய மாம்பொழுதி[illegible]
நன்று விழித்துறு பத்திரபுட்ப நலங்கிளர் சந்தனமே
மென்றுகில் பூடண வர்க்க முடன்கொடு மேனமுழுங் கருணாலய[illegible]
துன்றுறு சேனை தொடர்ந்துற மாநதி சென்று தனைந்த[illegible] (௧௦[illegible])

ஆடியகன்புன லானபினன்குண வாயவை யதனையம
நாடியுடன்கொடு தேசிகர் தமமுழை நணணி வணங்கினபின
நீடியவஸ்திர பூடணம்யாவு நிரப்பின னிற்கவெலாம்
சூடிய தேசிக ரரசனை நோக்கினர் சொல்லுதலுற்றனரே. (௧௦[illegible])

மன்னவ நீயிவை யாவுமெனக்கு வுப்பாகினிற் பிரியம்
துன்னலன் வேண்டல னினியிவை செய்திட லுன்னுச வுளாகிச்
என்னலும் வேந்த னியம்பிய சற்குரு வின்முக நோக்கியபி[illegible]
பன்னரு நும்மது சேவையிலாதுப சிக்கமு துணங்கிலனே. (௧௦[illegible])

ஆகிய விவ்விர தத்தைமுடிப்பது மருளென நாள்கடொ[illegible]
ஏகியொர்பூசை யியற்றின ஞயுற விவர்தின மிப்படி[illegible]
வாகியன்மன்ன னியற்றுவதற்கு மனத்திசை வின்றிம[illegible]
யோகிய னெஞ்சொடு வஸதிர பூடண மொருவி யகன்றன[illegible] (௧௦[illegible])

மிகவெகுதூர மகன்றுவனத்தொரு வெற்பிடை யேறிமி[illegible]
தகமகிழ் ராமதி யானமுடன்பெரி தங்குற லாயினா[illegible]
நகருறுகோ னுதயத்திலெழுந்துமு ணண்ணுதல் போற்குருவ[illegible]
ககனம தெய்தின னங்கவரைத்தனி கண்டிலன வீண்டி[illegible]. (௧௦[illegible])

நாடினன் வஸ்திர பூடணமவ்வழி நண்ணுதல் கண்டுமிச
வாடின னெய்திய சேனையுடன்செறி வனமுழுதுங் குருவ[illegible]
தேடின னேக்கில னிவ்வகைமூன்று தினம் பகலும் மிரவும
காடியலவோரை யெதிர்ந்தில ஞயிரு கணகள்க ளுழ்ந்தனனே. (௧௦[illegible])

என்றுகொலோகுரு சேவைகிடைக்குமெ ஞமெலி வெய்துகியினிச
சொன்றி கொளேனவர் சேவைகிடைபபள வென்றுதுணிந்தவ ஞய்
நின்றியல் கின்ற தறிந்துகனிந்துள நின்மலர் நேடரசன்
முன்றனி யெய்தினர் கண்டுமெகிழ்ந்தடி மூந்தி வணங்கினனே. (௧௦[illegible])

அடியில் விழுந்து புலம்பினனாக வகங்களி கொண்டவனைக்
கடிதுத மார்பொ டணைத்தமுகண்களி னீர்களை வுற்றுறுபோ
தொடிவறு மன்பின னவருபயப்பத பூசை யுஞற்றியையே
கெடிதுமு சேவை தினந்தொறும் யான்பெற நீரருள் கென்றனனே. (௧௦[illegible])

இலைவை வற்ற வெலாமுணர்கிற்பன வேதின சேனவியொ
நிலைகொடு நிற்றியி தன்றியுமென்றனை நேர்தொழ வேண்டுதியேல்
உலைவ நேறுறு போதவ ணெய்துவ னுறுவென வோதலுமன்
[illegible] வணங்கி நகர்க்கண டடந்தன னிவர்தனி யேகினரே. (௩௬௧)

வேறு

எகுங்கொடுவண மோவிம்மாவலி யெனுமூ ருகு ணியமெய்திப்
பொருகுங் கணநதி தீரந்தனிலொரு புறமேய் மரனொரு புடையேறி
அகும் பதியமர் சிறுபிள்ளைகளுட னணுகிக் கவிபயில் வதுபோலும்
[illegible] குங் காருடன் வாபுந்தெரிவுற மயல்செய் தயலுறு மரனேறி. (௩௬௨)

சுவலிக்கினைக [illegible]தனாமிசை தச்திக்குதிபல தாஞ்செய்து
மேவித் தரிவுறு போதிற் சிறுமகர் மேலவி சுறுகவு மேலேற்று
மாவிற் புலிகாடகள் கொணடுறு சிறுமகாமேல் விடலொடு மருள் செய்து
காவிற் கனிகளு நுகா வற்றவர் மிசை சற்போலுற வரிகவண் வீசி. (௩௬௩)

[illegible]யாடினர் கிரிவுறு நீள் செயல்களை வியவுறவர் தெரிவுறலாகிப
[illegible]மார் கடவுகின் [illegible]ழ்வாயுறு மிவர் பிறழவானர முனரொனவே கொண்
[illegible] [illegible] [illegible] [

தண்டம் பெறுது மிவரசாலென்றனர் தாம் யாவரு மறைவுற வந்து
மண்டம் மணலது தோண்டித் திருவடி வங்காண் பொழுதவர் மலிசத்தம்
கொண்டங்கெழுவது கொண்டோடினர் செறிகொடுமோவனமொலிகுரல்கேளா
விண்டங்குயிரிலர்போன் மூர்ச்சித்து விழுந்தார் தேறினர் மீணடம்மா. (ரசகூ)

எழுநாளளவுறு மணலுட் புக்கவ னிறவான திருமி வொலியேதோ
வழுவாவிவனெவ னெனவே யதிசய மருவித் திருவடி தாள்செய்
முழுவான வனிவனெனவே கினர்நகர் முந்துற்றார் சிலா முடுகிய போய்த்
தொழுதாரிறை வனையொருதே சிகரும் வனமீதென்று சொல்கேட்டான். ()

அரசன்களிகொடு தாயைத் துருவுறு மொருகன் றொவவ ரகமேகிய
பரசும் பரிவுட னடிசேவித் தவைபற்றிக் கொடுகுரு பாநாதா
விரசும் புரையில் விநாசா பக்தபரே சாகதிதரு விமலாவென்
றுரை செய்திரு விழியுகு நீரிருபத முறுவித்துக கழுவுதலசெய்தான் (ரருக)

உடனே யவனை யெடுத்தாகம் பகிவுறவே தழுவின ருதல செய்தா
திடமேவிய குருவரசன் சிறுவாகள் செயன் மேவிய,து முணாந்தான் முன்
விடமேவினா சொலவ திகந்தனநள் வியந்தா னவரொலும விடைகொணடு
கடமே வுறவ முதட்டித் தேசிக ருண்டே யிகுவது கடி துணடான (ரருஉ)

சுருள் செய்தடையொடு பாகுந்தந்தடி தொழுதுன்ன கருறுகெனவோடக
கருதும் படிவரு நாளுண்டன் றுனகாக் கண்வருவெ னெனைத் தெடம
பெருகுந் துயமொழு நாளுற்றனை யதனாலே குதிநகா பறாதென
றருளும் விடைகொடு சென்றான கரசன் முனிலா வனமணு குற்றார் (ரருகூ)

அணுகுந் தினமதிலேதத்து வெனுமொரம பட்டன னரைரு குற்று
நணுகும் பவம் விளைபல பாசங்களு நாசஞ் செய்தொரு தனியேனாய்
துணுகும் பொருளுணர் குருசேவை யிலுற நுனிக்செய் கூன னடி யோ னென்று
கணுகும் புனலுற வடிசேவித் தெதிர் நின்றா னினைவது கணடாரரய். (ரரச)

சிலநாள் கழிவுற லாகத் தந்தனர் சீகைத்த திருமகள் கோமைம்
பலகாலும் பயிலுறமா செய்தன ரவனவ்வாறு படி தற்ா
நலனார் தருமவரொடு சாதாருற நாடிக் கூயினர் கொடு சென்றேய்
தலனோர் கோசுறு புறமார் நலபுன றனிலாடினர் பலிதான செய்தா. (ரரரு)

திருமால் பூசனை செய்போதுடன் வருவோன் மிக்கது பசிதீர்தறகாம்
அருகார் சோளம தெனவே பிறர் பொருளாகா தெனறன ரதுகேளான்
சுருளார் கதிர்க ளொடித்தான் சிலகொடு தான்னிச் சுட்டன னுறுபோதில்
பெருகார் பயிருடையவ னோக்கிக் கடிதுற்றா வாய்வரு படி பேசி. (ரரூ)

கையிற் கொடுவரு கோலாற் சுடுகிற கள்ளன்றனை யுமவனறன்னைக்
கொய்யப் புகவிடு வோனென்ற ரிபலிகொண டுற்றோரையு நனிசாடி
மெய்யிற் புடையுறவே செய்தேகினன் விமலத் தேசிகா கைகெய்தா
உய்யப் புகுமொரு தத்துக் குருபரருக் குற்றதிலுள முறநொந்தான. (ரருஎ)

தத்துப் படுதுயர் கண்டேர குபதிதா சானவரவன் முகநோக்கிக்
கொத்துத் துளவின னன்பர்க்கின் பொடுதுன்புஞ் சரியன கொல்லைக்கண்
முத்துக் சதிர்க ளொடிக்கும் போதுள சுகமே யுடையவன் மோதும்போ
தெத்துக் கித்துயர் படுகின்று யெனவெதிர் நின்றடி தொழுதிது சொன்னான். ()

ஒடித்தே னடிபட வறுநீரடி படவுறு மோகுருபரரே யென்ன
நொடித்தாரிச் செயல்யார்க்குந் தெரிவுற நுவலாதமை கெனவேதாசர்
தொடித் தோளரசனில் விடுத்தேதுரு வுறுதூதர்க் கவணிவருற றோர்ந்து
படித்தாரு சிடையொரு கோசுறு வழிபரதேசி காணுகின றொன்றே. (௩௫௯)

வினவிக்களி கொடுவேந்தன் புரமணிகென வேவிப்படை புடைசூழத்
துனமொய்த்திய வெ லிதுள்ளப் புரவெளி துன்னிச் சற்குரு பதசேவை
நனருற்ற வரையொர் சிவிகைப புறமுற நகருய்த்தனன் வலம் வரலாகக்
கனமெய்க் கவரிக ளிருபான் மந்திரிகளுடன் ருனுமொர் கைவீசி. (௩௬௦)

செறிகோ யிலினக முறவுய்த்தங் கொருசிங்காதன மீசையுற வைத்துக்
குறிசோட சுவுபசாரத் தொடுபத பூசைத்தொழில் குறைவறமுற்றி
நெறிமாமலை யவரொடு போறனமுண நிகழ்வித்துறு மிகைதானுண்டான்
அறிதே சிகர்கொள வணிகோசிக முடனடைகாய் சந்தலர் பிறதந்தான். (௩௬௧)

கூடப்புகு மொருசுத்துத் தனையக மாகக் கொடுதனி முகநோக்கித்
தேடற் கருமடி களின் வெந்நுற்றதடிப் பேதுள செயல் செப்பென்ன
நீடச் செயல் வெளிசெய்யே லென்றருள் குருவுக்கஞ்சி நிகழ்த்தானுய்
வாடப்புரவல னுளதோ தாயெனில் வாழேனுயிர் விடுவே னென்ருன் . (௩௬௨)

மன்னல் லுயிர் விதெற்கஞ்சின னுளதோதத்தெரி புரவலனந்தச்
சென்னல் வினவு செய்வோனிற் சினமுடன வனைத்தூதரில் வரவேவித்
துன்னல் விடைகருபதி சீர்த்தனகதை சொல்லக் கேட்டன னுறைபோதில்
முன்னல் விடைகொடு சென்றேரவனை முனிந்தாத்தனா கொடுமுன் வந்தார்.

வரல் கண்டவனையொர் சிறைதங்கிட விடுமென்ருன் விழிவழி மறவேந்தன்
குரல் கொண்டதி னெறிகுடியான வனிவனெனவே தெரிகுரு பரசாமி
முரல் கொண்டவனை யழைக்கப் புரவலன் முகநோக்கினர் மொழிதர வேந்தன்
நரல் கெண்டுளவ வைவரல் செய்தன னவனைக் கட்டுறுதனை நசழ்வித்தே.(௩௬௩)

இறைபோர்த் துறவி பலுஞ் சாலுவைதனை யீந்தங் கவனது கொல்லைக்குற்
றிறை தீர்த்தரு ளிதிவேந்தே யென்றன ரிறையு மப்படியே செய்தான்
குறைபோர்த் துறுகிற கொல்லைக் காரனை நோக்கிக் குருபரரினி நீயுன்
தறைபோற்றிக் கொடுசந்தோஷத் தொடுதழை போவென்றனர் சபைதன்னில்

நிருபன் பால்விடை பெற்றின்று யிருய நேர்ந்தே னெனமன மகிழ்வாகிப்
பெருகுங் கடிமனை சென்ருனவை நிறைபெரியோரொடு சகலரு நோக்கிக்
குருபுங்கவ ரதுகுண நன்றென மகிழ்கொண்டோ தினர்புகழ் தினமூன்று
கருதும் புரவலனக மேவினர் நிசிகண்டேதத் தொடுகாடுற்றார். (௩௬௪)

வேறு.

விடியல் காணடலும் வேந்தருள் குருபரர் மேய
படியை நோக்கின ருடையா பரணங்கள் பார்த்தான்
செடி கொ ணீள்பொழில் சென்றன ரொனத்தெரிந் தெங்கும்
கடி தி னுடினன் கண்டன னொருபுடை காட்டில். (௩௬௫)

கண்டு தாழ்ந்தடி பூசித்து நின்ற காவலனை
மண்டு பேரரு ளொடுவேதனந் தனைநோக்கித்
தொண்டுசேர் திரியம்பகம் போய்வரத் துணிந்தேன்.
வண்டுவாழ் தொங்கலா யெனவவனுடன் வருவேன். (௩௬௬)

என்றுரைத்தன னரச நீயென்னுடன் கூடி
ஒன்றுறத்தகா தவிந்தர்தமிடுக்குள தூங்குத்
துன்றுறத் தருங்கலக மாதலிற் றொடரரசு
நன்றுறப் புரிந்திருக்கென நவின்றனர் பின்னும். (௩௬௬)

உத்தமத்தலங் களிலுள புனிதருகுதவ
வித்தம் வேண்டுநி நல்கென வேந்தனொட்டகமா
மத்தகக் கரிவாசி மேன்மாடுக ணிரப்பி
மெத்த வாடை நல்லணி படை வேணடுவ வெல்லாம். (௩௬௭)

தந்து தாழ்ந்தவர் தமைவிட்டுப பிரிவுறத் தளர்ந்தான்
நொந்துவாடலை யான்சென்று வரும்வரை நுடங்கா
வந்து மாமகன்றனைத தினம் புசித்து வழுததி
முந்து சூரிய குலத்திராமனை மனமுன்னி (௩௬௮)

தினமுமன்ன முண்டுறைக ளீயென்றுரைச் செய்து
மன னமாமறை யவரொடு வழிக்கொணடு சென்றார்
தனது கோயில் போய்ச் சார்ந்தனன் வேந்தனுந் தாழ்ந்து
வனச மாமலர யனைநேர் மாதவர் வழியில் (௩௬௯)

வேந்து நல்கிய பொருளீன் வேதியர்க் குணவினைத்துப
போந்து செய்வன செய்துதாம பிச்சையே புசித்து
வாய்ந்த சேர்திரி யம்பக மென்னு மூர்வந்து
தோர்ந்து தானமுந் தருமமுஞ செய்தனர் செய்ய- (௩௭௦)

அங்கு வாழ்மறை யவரிவாதம் வயினணுகி
இங்கு நீர்வ பனஞ் செய்து கொண்மி னென்றிசைப்பப்
பொங்கு மாதவர் செய்து கொள்ளா தரிபுகழே
தங்கு மில்லிடைச் செய்து கொண்டிருந்தனர் சார்நாள். (௩௭௧)

ஒருதினத்தினிற் றத்துவோடுறு விளையாடல்
கருதியங்கவன் குறிவைக்க மற்றதைக் கல்லால்
பொருதி னாரதைக் கண்டவர் யாவரும் புகழ்ந்தார்
தருதிறக்குறி தப்புறு தடித்தன ரென்று. (௩௭௨)

பின்னு மற்றொரு கற்கொடொர் பக்ஷிபோராமல்
உன்னிவீசின ரஃதெறி பட்டுடன் வீழத்
துன்னும் வேதியர் தம்மை நோக்கினரிது சோர
முன்னிவீழ்த்தினன் காண்மி னென்றுற முறுவலித்தா (௩௭௩)

கண்டவேதிய ரிறையுநேர் ஜீவகாருணியம்
கொண்டிலாதெதிர் கொன்றன னீக்கொலை யோனை
அண்டி நாமகா புருடனென் றறைவ தெப்படியோ
மிண்டு கொண்டவ னிவனெனப் பலபடி வெறுத்தார் (௩௭௪)

தாசர் பக்ஷியைக் கைக்கொடு சதுமறை யவரோ
நேசமின்றியா னெறிந்திதைக் கொன்றன னீவிர்
மாசகன்றமெய்ஞ் ஞானத் தீர் புண்ணிய வழியீர்
பாசமிக்குளீ ராதலா லிறந்த பக்ஷியன்மேல். (௩௭௫)

பரிவுசெய்துதும் புண்ணியத்திற் சிலபருத்துத்
தருவிரோலிது பிழைக்கு துங்கட் கறஞ்சாரும்
கருதுமு தெறியெனக்கும் வெம்பவங் கரைவாரும்
புரிதி ரென்றனர் கேட்டங் தமறையவர் புகல்வார். (௩எகூ)

இறந்ததைப் பிழைக்கச் செயராமற்கு மியலா
தறந் தழைத்துளே மாயி ரு மெங்களாலாமோ
பறந்த புள்ளை வீணேகொன்ற பதகனே யென்னச்
சிறந்த தாசர் ஸ்ரீ ராமனுக் செயத்தகா துளதோ. (௩அ௦)

ராமநாம நன்மகிமையைக் காண்மென நவின்று
தாமங்கைக் கொண்ட பக்தியை விடவுயிர் தழைத்துப்
போம தாயதுகண்டனா பூசுரர் வியந்து
நேம நீடவதாரி மற்றிவ ரெ ன நினைத்தார். (௩அக)

இவரை ராமதா சென்பதற்கைய மின்றென்று
அவர் தஞ்சேவடி பணிந்தன ரன்பொடு துதித்தார்
எவரு நேரிலா ரங்கொரு திங்கள் காறிருந்து
பவர்நெடுஞ் சினைப்பஞ் சவடித் தலம் படர்ந்தார். (௩அஉ)

ஆங்கிராமனைக் கண்டடி பணிந்தெழுந்தன்பு
தாங்கியே பதினறுப சாரமுஞ் சாரத்
தேங்கு பூசனை செய்தறம்பற் பலசெய்தா
ஓங்கு வேதியர்க் கோதன மிட்டனரு வந்தார். (௩அங)

அன்றி ராத்திரி ராமகீர்த்தனம் புரியளவில
வென்றி ராமனுக் கின்புமிக் கின்னுரு மேவி
நின்றி யாவர்க்குந் தெரிவுமு தவரை நேரனைத்து
நன்றி நேரித வசனங் கணவின்றுடன் மறைந்தான். (௩அச)

அனகர் பின்பு செய்தவம் ஜபமாதிய யாவும்
ஜனகி நாயக ரூமசங் கீர்த்தனந் தனிலும்
கனம் விராவியதல்ல நஞ்சுண்டவன் கங்கைப்
புனனிலாத்தலை பொருந்தியுந் தாபம் போக்கிலனாய். (௩அரு)

தசர தன்றிருத் தனைய ரூமஞ் சொலித்தாபம்
பிசக தாயுற விளங்குகின்றன னன்பு பெருகி
நிசமிதே யெனத்தெரிவி னென்றி யாவர்க்கு நிகழ்த்த
வசம தாயினர் யாவரும் ராம நாமத்தில். (௩அசு)

நயன நீருக ராம நாமந்தனை நவின்று
ஜயஜயா வெனத்தழைத்துற ராமன் மெய்த்தாசர்
புயலை நேர்திரு மேனியாற் காரதி பொருத்தி
வியனுறும் பிரசாத மீந்தனர் விடிவேலை. (௩அஎ)

ஆழியான் றிருமகனுக் கட்டாங்க வந்தனைசெய்
தூழியுழி நீவாழி யென்றுறு விடைபெற்றுப்
பாழிசேர னிகத்தொடு டாங்களி படர
வாழியென்ற வூராரொடுத் தவர்வணங்கினரே. (௩அஅ)

கூடவந்தவர் படாநெடுங் குடிலுறத் தாசர்
நீடமர்ந்தவூர் புக்கிடு பிச்சையை நேர்ந்து
தேடருந் திறலனு மனைப்பூசித்துத் திருந்தோர்
மாடமைந்தடை சுட்டிராமனுக்கு முன்வழங்கி. (௧௮௬)

வேதியர்க் கமுத ருத்தித் தாமும் பின்பு மிசைந்து
நீதியிற்றிரு நாம சங்கீர்த்தன நிசியில்
ஓதிமுத்தின முற்றடைந் தவர்க்குப தேசம்
தீதிறப் புரிந்தெய்து வார்தாய்தந்தை சேரூர். (௧௮௭)

கங்கைமா நதிக்கரைவழி ஜாம்பெனக் கழறார்க்
கங்கணேர் புடைய னிகத்தோடி ரங்கினராகத்
தங்கு மந்நகர்த் தலைவரும் ஜனங்களுந் தெரிந்து
நங்கள் வேந்து சிவாஜி தேசிகர் நணணினாரேல். (௧௮௮)

நாமெதிர்ந்து கண்டினிது பூசித்தருணண்ணல்
தாமன்றோ செயத்தகுவ தென்றெழுந்தனர் சார்ந்து
மாமன்றே சிகரடிக்குக் காணிக்கைகள் வைத்துத்
தூமனங்கொடு தொழுதனர் தூரத்தே நின்றார். (௧௮௯)

நோக்கி ராமதாசரை யிவர் நுதன் மருவுடையார்
போக்கில் சூரியாஜிபண்டிதர் புத்திர ரலரோ
தூக்கில் யாரொனத் துணிவுறு போதொரு பார்ப்பான்
நீக்கி யாரையுங் கிட்டிவந்தரு குறநின்று. (௧௮௰)

வேந்தன்றே சிகராயினு நீரெவண்மேவி
வாழ்ந்துளீ ரெங்குப் போகின்றீ ரெனவருள் வடிவர்
சார்ந்துளேன் பஞ்சவடி யெனுர் தலத்துளே னும்மை
நேர்ந்து காண வென்றனர் குறுமுறுவன் முன்னிலவ. (௧௮௧)

சொல்ல வேதியன் சூரியாஜிபண்டிதர் தோன்றல்
அல்லவோ வருநீவிர் நாராயணசாமிச
செல்வ னென்றறிந்தீத னெனவவர் சிரித்திருந்தார்
வல்லதாய் தந்தைவுரப்புரிவே னென்றான் மறையோன். (௧௮௨)

வினவு தாச னென்றந்தை தாயென் வயின்மேவல்
கனமதன்றி யானேசென்று காண்பதே கருமம்
எனவெழுந்தனர் கானடையாய்ச் செலவி வர்க்கு
முனர் விளாந்த வூர்த்தலைவன் போய்தந்தைக்கு மொழிந்தான். (௧௮௩)

இனைய புத்திர னெய்தின னென்னலு மின்பம்
அனையு முள்ளத் தராய்த் தந்தை தாயுடனவசம்
தினைவ தாயின ரப்பொழு தெய்தினர் சேனை
வனையவிற் புகுந்தார் தமையயா முன்புவணங்க. (௧௮௪)

தாசர் தம்மை யத்தமையனார் மார்புறத் தழுவி
ஆசிகூறிட வன்னைதாள் வணங்கின ரன்னை
நேச நீடமார் புறவனைத் திருகண்ணி னீரால்
மாசின் மஞ்சன மாட்டினள் முகங்கண்டு மைந்தா (௧௮௫)

னைமறந்து நீயித்தனை நாளெவணி ருந்தாய்
புனைவ தாயினை புகரில் கோசாயி வேடத்தை
நினைவதென் கொலோ வெனமிக லிரங்கின ணிற்கத்
தனையர் தந்தையை வணங்கினர் தழுவினர் தந்தை. (௧௬௬)

ஆகிகூறின ரன்புறத் தந்தைதா யண்ணர்
மூசி நின்றுதம் வயினன்பு மொய்ப்பது தெரிந்து
மாசிலாதவர் மூவர்க்கு முள்ளமா மயலை
வீசிறை பங்கங்கள் பற்பல முனர்விளம்பி. (௨௭)

மூவருந் தெரிந்திங்கி வணங்குல முழுதும்
தாவரும் புவிதன்னிலீ டேற்றிடச் சார்ந்தான்
மேவருஞ் செயலா னெனமகிழ்ந் துள்ளம் வியந்தார்
யாவரும் புகழத்தக் கோர்பிரஷ்டக் கெய்தினரே. (௨௮௧)

ஆறுமைந்து மாமனை யிடை யேற்றன ராகி
மாறுகொண்டலர் தம்மனை வருதலுங் கண்டோர்
வீறுசேர் புவிவேந்தற்குக் குருவென வமைந்தும்
நூறுபிச்சை யுணமிசைவதே துணிந்தனர்துணிவோ. (௨௮௨)

கடனமாவ யிராக்கிய மெவன் புகலந்து
முடிவிறோத்கிர மொழிந்தனராக முன்றந்தை
மடிவின் மாமலை யவருண வோதனம் வழங்கி
நெடிது தककேணியோங் தாம்பூலமு நிறைத்தார். (௨௮௩)

பிள்ளையான மற்றி ருவரோடுண்டனா பின்பு
கொள்ளை யானந்த மேவின நிருப்புழிக் குறைவில்
புள்ளையூர் பவள்ளுசர் சாத்தார் புகப்போதத்
தள்ளை தந்தையோ டண்ணருந் தாசரை நோக்கி. (௨௮௪)

யாமு நின்வயினன் புடையுரகனை நோக்கப்
போமுன் பின்வருவோமென நன்றென்று புனிதர்
தாமும் பன்மிசை யண்ணரைத் தந்தையை யேற்றி
பூமுன் மங்கையைப பொருவுதாய் சிவிகை மேற்பொருந்த. (௨௮௫)

கொண்டு மூவர்க்குஞ் சேவை செய்தனி கத்திற் கூடி
மண்டு நீர்வளங் கெழுமுசா சார்புறம் வாய்ந்தார்
அண்டு தூதரா லறிந்து வேந்தனிகத்தோ டெதிர்ந்து
கண்டு கொண்டடி பணிந்தனன் பூசித்தான் களித்து. (௨௮௬)

தந்தை தாயண்ணர் சமமையுந் தாழ்ந்தன னின்று
முந்து நற்றிண மாதலா னும்முக நோக்க
வந்தசென்னுடை நற்றவ மென்றனன் வழுத்தி
மைந்தர் தம்மையோர் சிவிகைமே லேற்றினன் வந்தான். (௨௮௭)

சாமரங்கொடு வீசின னகர்வலந் தந்து
காமரங்களிந் திசைதாப பல்லியங் கறங்கப்
பூமடந்தைநேர் மங்கையர் பொலிவுடன் வாழ்த்த
மாமடங்கலில் கோயிலுட் கொணர்ந்தனன் மகிழ்ந்து. (௨௮௮)

அயினி நீர்கொடு சுழற்றிப்பின் போர்புறத்தமைத்த
வயினகன்றநிங் காதனமேற்றினன் வைத்து
மையின் மணிக்கலம் பூட்டி நல் வஸ்திரம் வனைந்து
கையினியற்றின னெண்ணிருமுகமனுங் கனிவாய. (உ[illegible]

மறையவர்க்கு நால்வருக்கு மினபோஜனம் வழங்கிக
குறைவி லுத்தமருண்ட வுணமிசசி லுட்கொண்டு
முறையி ணணணா யிரகதை மொழிந்திடச [illegible]
நிறையும் யாவருங் கேட்டுள மகிழுநதனா நிரம்ப (உ[illegible])

பின்னா சாமிக் காரதி செய்தபின் பிரசாதம
நன்னர் யாவர்க்குந் தரவவர் வாய்நதுபோ யினபின்
முன்னரோடுதொய் நந்தைகண முவிழ்ந்தினி துறங்க
சொன்ன ராமதாசருக் குபசாரந் தான்றெ குதது. (உ[illegible])

துயிலச்செய்தன னிவ்வகை யொருமதிநு ன்னப
பயிலுமற்புத தாசாபாரதிபன் றினபபாரதுன
வயினிற் சாந்தவென றநதைபோ டணணாமாதானை
எயில் சுற்றேநகிய ஸாமபுறச் செய்தியின றெனறா. ([illegible])

ஏந்தல் கேட்டுடன் வஸ்திர பூஷண மேமம
வாய்ந்த நால்வகைச் சேனைமற் றுதியவழங்கி
நேர்ந்த ஜாம்பெனு மூனாநா கொடையதாய் நரபதி ப
போந்தமூவர்க்கு மினிதுநன் முகமனும புகனறு. ([illegible])

சூரியாதி பண்டிதரது தூணைவியா தமமை
நேரி னேக்கி யாவரு நிகாச கினறிலா நீரோ
பாரினேர் பராந்துருவாப பிரகலாதனாமா
சீரின் மேம்படலாகிய திறலனுமானா. (உ[illegible])

பெறுசு நீ திகியாதிசீ ரஞ்சனை யெனபபேர்
மறுவிலாரென ராமதாசனை வயின்வாய்தரீ
நிறுவி யெவ்வுலகையு முத்தரித தருணிமித்தம்
தெறுவி ரெவ்வினையையு மெனத்துதிபல செபபி. (உ[illegible])

தீர்க்க வந்தனஞ்செய்தவ ராசிகள் செபப
ஊர்க்கண மேவுற வழிவிட்டு வந்தன னுரவோ
யார்க்குந் தேர்வுறு தேகினர் தாதது வோடி யல்கான்
சேர்க்குமாடையா பரணங்க ளவ்வயிற் றீர்ந்து. (உ[illegible])

அரசு வேதியர்க் கருத்துபோ துணடவந்தணன்மா
விரசுமாவுலி யென்னுமூர் மேவும் வெள்ளறிவன்
பரசுமூணனி யுண்பவ னக்கரம் பயிலான்
உரசு காதன்மிக் குள்ளவன் மணம்பெறு வொருவன். (உ[illegible])

இம்மண் ணுள்பவன் றனக்குத்தே சிகரொன வியைந்தோர்
தம்மிடத்துப தேசம்பெற் றுலது தன்னுல்
செம்யைாகிய போனகஞ் சித்திக்கு மரசன்
மெய்ம்மை சேர்நண்பு மேவிப்பொன் னீட்டலு மேவும். (உ[illegible])

என்று நிச்சயித் திராமதா சிருப்பிடந்தேடித்
துன்று வோன்புலி கரடிகள் சூழ்வுற நாப்பண்
ஒன்று வோர்தமைக் கண்டன னருகுற வொல்கி
நின்று தூரத்திற் றோத்திரம் பற்பல நிகழ்த்த. (௨௧௫)

தெரிந்து தேசிக ரந்தண பயப்படேல் சேர்தி
புரிந்த வென்னுழை யெனவவன் போய்ப்பதம் போற்றட்
பரிந்துதேசிகர் வந்தசெ ன் பகர்தியென்னலுஞ்சிர்
விரிந்த நும்மருள் பெறவிங்கு மேவினே னென்றான். (௨௨௬)

எனல மென்னரு ளாலுனக் கென்வரு மென்றார்
அனகர் நல்லலு ணுடையா பரணங்களாதி
தனமு நும்மரு டருமிவை யின்றியான் றளர்ந்தேன்
தினமு மென்றனன் றேசிகர் சிரித்துபதேசம். (௨௨௭)

பெறற்குத் தக்கவ னல்ல னென்றுளங் கொண்டு பெயரத்
துறக்கமற்றவ னீரூப தேசஞ்சொல் லீரோல்
இறப்ப னீங்கெனத் தேசிக ரிவன்கொடு மூர்க்கன்
மறத்தி னுவியை நீக்கினு நீக்குவான் வல்லே. (௨௨௮)

என்று நிச்சயித் துடனவற் கிதவப தேசம்
ஒன்றநல்கி மற்றவன் றனைநோக்கி யொன்றுரைப்பார்
இன்றுதொட்டவா விகந்தின்ப துன்பங்க ளெதிர்ந்தால்
நன்றுதீதென நாடுமு துயிர்கட்கு நலனும். (௨௨௯)

சாது சஜ்ஜனர் தமக்கன்பு செய்து நாடோறும்
போது போதுறு காலத்திற் புனிதநீராடித்
தீதுறுநிய மத்துடன் பதினொரிற் சேர்ந்து
கோது தீர்பிச்சை கொண்டதி லதிதிக்குங் கொடுத்து. (௨௨௦)

அட்டிராமனைப் பூசித்து நிவேதன மமைத்து
மட்டிலிந்தநன் மந்திரந்தனை மனனஞ் செய்
துட்ட நும்பிடா துண்டுறி லிவ்வுபதேசம்
இட்டமாகிய பலந்தருந் தவிரிலீ யாதால். (௨௨௧

என நன்றென்றவ னிருப்புழித் தாம்பிச்சை யேற்றுத்
தினமுஞ் செய்முறை செய்துண்டு சேர்ந்த தத்துவுக்கும்
அனகரீந்தன ரன்புட னருந்தின னிருக்க
உனலருந்திறல் வேந்தன் வந்துற்றன னூங்கு. (௨௨௨)

தேசி கோத்தமர் தமதடி பூசித்துத் திருந்து
நேசமோடு கொண்டு வந்த நல்லுண வெலா நிறைக்க
மாசிலாத வருண்டு பின் மிகுந்ததை வனத்தில்
மூசுவானரங்களுக் களித்துறு முதல் வனுக்கு. (௨௨௭)

தாமுனட்ட வப்பத்தின் மிச்சிலைத் தரத்தாங்கிக்
கோமுனுண்டு தன்னகர் சென்றான் குருவருள் கொண்டு
போமுன் கண்டங்குத்தங்கிய வேதியன் பொருமி.
நாமுன் கண்டதின்றிவ் வதிசய மென நாடி. (௨௨௮)

உப்பிலப் பத்தின் பிச்சிலா மெச்சிலை யுண்டான்
ஒப்பில் வேந்தனே யென்னில் யாம் பெறுவது முதுவே
தப்பிலாவி வரருளுபதேசந்தான்றருமோ
வைப்பினற் பயனென்றகம் வருந்தினனாகி. (உஉக)

மூன்று நாளுணவுறக்க மின்றாயிவண் முயன்றால்
ஊன்று வெம்பசி யாலுயிர்போ மென வுன்னி
ஞான்று தோறுமை யம்புக்கு நலிவுற நம்மால்
ஏன்று மூற்று மோவிது தகாதென்று தேசிகர் பால். (உ௩௮)

நின்று நானயலூர் செல நினைக்கின்றே னீவிர்
ஒன்று மிவ்விடத்துற மனமுறுகிலே னென்ன
நன்று நீயெனதுரைப்படி நடத்தி போ வென்றார்
அன்று தேசிகரவன் வணங்கினன் சென்றான கன்று. (உ௩௯)

வேறு

எங்கு நல்லுணவு வாய்க்கு மென விசாரித்துக் கொண்டு
மங்குவான் போகக்கண்ட மற்ற வனவனை நோக்கித
தங்கு மிவ்வூருள்ளாக்குத் தலைவன்றன் வீட்டிலு ளானம
பொங்கு மோர் புருடனுக்குப் போனகம் வழங்கு கின்றான். (உ௩உ)

அவன்மனை தனினீ சென்றாலறு சுவைச்சோறு வாய்க்கும
தவமறை யவனே சேறி யெனலும்மம்மனைக் குட்சாந்து
பவருற நிறைவுதான பந்தியிலிருந்துண்டி னன்புற்
றிவர் பெரியவரோ வாய்த்த வின்றுதான் சுதின மென்றா. (உ௩௩)

இந்த மாபுருடர் தம்பாலினிதுபதேசம் பெற்றால்
எந்த நாளினு நல்லுணடி யிசையு மென்றெண்ணி யாகுகு
வந்த மாபுருடர் தம்மை வணங்கி நன்குபதேசத்தைத
தந்தருள் செய்தி ரென்றான வருளிதான யாரென்றார். (உ௩௪)

இல்லற மெனக்கின்றிந்த மாவுலகிருப்பதி யானோ
நல்ல முதகப்படா மனர பதிதனதாசானால்
சொல்லனுக கிரகம்பெற்றாற் சுவையுணுக் கிடைக்குந் துய்த்திங்
கல்லலற் றிருக்கலாமென் றவரனுக் கிரகம் பெற்றேன். (உ௩௫)

வனத்தவ நிருந்துபிச்சை வாங்கிவந் துப்பிலபபம்
கனத்தவெம் பசிதீர்தற்குக கால்வயி றுண்டுகாலம்.
தனைக்கழிக் கின்றாரன்னார் தம்மொடு கூடிவாழ
எனக்கிசை யாமல்யானும் மிடஞ்சர ணடைந்தேனென்றான். (உ௩௬)

என்பதை வினவியந்த யதியிங்க உலகத்துள்ள
மன்பதை தமையீடேற்ற மாருதி யம்சராகி
இன்புசெய் திறைவனுக்கு மெவர்க்குந்தே கிகரானோர்பால்
அன்பனுக் கிரகம்பெற்று மிவன்வினை யழித்ததந்தோ (உ௩எ)

எனநினைந் தவனைநோக்கி யொருவர்பா லிதோபதேசம்
தனையடைந் தனைவேறேயோர் தவருப தேசங்கொள்ள
நினைவுற டாததாகு நினைக்கவ ருபதேசித்த
அனையது தனையேபோற்ற லழகிதென் றறைந்தா ரன்னான். (உ௩அ)

அவ்வுப தேசந்தன்னுற் பட்டினி கிடக்கலாற்றேன்
செவ்வியீர் நீரோநன்கு செயுமுப தேசமென்றான்
வெவ்வினை யவனன்னானைத் தம்வயின் விலக்கவேண்டி
வவ்விய வுபதேசத்தை வழங்கினோர் வயின்வழங்கி (உ௩௬)

வருகவென் றுரைத்தாரந்த மாதவர் மறையோன்கேட்டுப்
பொருவறு ராமதாச ருறைவனம் புகுந்துகண்டு
பெருநகல் லுணவுநல்கும் பெரியதே சிகரைப் பெற்றேன்
அருளுதும் முபதேசத்தைக் கொடுவிடை யருளுகென்றான். (உ௪௫)

கேட்டவர் நன்றாயிற்றிங் குன்னைப்போற் கிளருஞ்சீடர்
நாட்டகப் படுவரோவுன் வாயிடை நன்னீர்பெய்து
கூட்டிய புனலைக்கொண்டு கொப்புளித் துமிழ்கவென்றார்
ஊட்டின னினாவாயிற் கொப்புளித் துடனுமிழ்ந்தான். (உ௪௧)

உமிழ்தலும் பாறைமீதி லவருபதேசஞ்செய்த
அமிழ்தினுஞ் சுவையதான வக்கர மேழுமாறும்
கமழ்தா லாகிக்கண்மேற் காந்தின வெவருங்காண
இமிழ்திரை யுலகத்தின்று மிளியிட்டப் படிசெல்கென்றார். (உ௪௨)

தாசரோ வுகலுங்கேட்டுச் சார்ந்தனன் சாப்பாடிட்ட
பூசுரர் தம்பானின்று புருந்தன புகன்றான்கேட்டு
மாசில ரந்தோராம தாசர்மந் திரத்தைவாயின்
வீசினை யதனையன்றி வேறிலை யெனதகத்தும். (உ௪௩)

குருவுப தேசந்தன்னைக் கொப்புளித் துமிழ்ந்தநீசா
அருகுறே லகறியென்ன வகத்துற மூளிந்தார் பார்ப்பான்
பெருகவும் பயந்துநில்லா தகன்றனன் பெயர்ந்துபோனான்
கருதரு ராமதாசர் காட்டிற்சஞ் சரிக்குநாளில் (உ௪௪)

அங்குபபண் டரிக்குப்போகும் யாத்திரைக் காரரண்மித்
தங்குறப் படாநல்வீடு தழைப்பச்செய் திறங்கியன்று
கங்குலிற் றுகாராம்சாமி கழறபங் கங்களாலே
பொங்குபண் டரியென்றோதும் புரத்தது மகிமையெல்லாம். (உ௪௫)

தாளமிர் தங்கம்வீணை தழைப்பக்காற் சதங்கையார்ப்ப
நீளரவத் தோடாடிப் பாடினர் நிரம்பக்கண்டு
கேளமை நல்லீர்யாண்டுச் செல்கின்றீ ரென்றுகேட்ப
மூளருந் தவத்திராம தாசர்தம் முகத்தைநோக்கி. (உ௪௬)

யாங்கள்பண் டரிக்குச்செல்லும் யாத்திரைக் காரரென்றார்
ஆங்கவ ரிராமயோகத் தமைந்தன ரிருக்கவந்தோர்
ஈங்கிவர் பெரியயோகி யெனத்தெளிந் தவர்பால்வந்து
பூங்கழல் வணங்கியைய போதுக வெம்மோடென்றார். (உ௪௭)

பண்டரி புரத்திலெங்கப் பரமனுள் ளான்மற் றன்னான்
தொண்டரி லெவருக்கேது சூழ்ந்தன னென்றார்தாசர்
புண்டலீ கருக்குக்கண்ணன் போந்துநின் றவரோயாதி
கண்டபற் பலருக்கெல்லாங் கருணைகூர்ந் திலங்குகின்றான். (உ௪௮)

ஆதலா னீவிரொம்மோ டடைந்தவன் றனைச்சேவிக்கப
போதுக வென்றுவேண்டப் புனிதராம் ராமதாசா
சீதைதன் கேள்வனேயென் குலதெய்வ மவனைத்தீர்ந்தோர்
நாதனி னணுகுமுதென் மனமிதற் கென்னுன் செய்வேன். (உசகூ)

என்றனர் வினவியாரு மிவர்கருத் திவ்வாறுவென்
றன்றவர் தமைவணங்கி விடைபெற்று ரகன்றார்பின்னும்
ஒன்றரி தாசர்நோக்கி யுடன்வரக் கூவத்தாசர்
நன்றவ ணிராமனுண்டே னணுகுவ னும்மோடென்றார். (உருஎ)

ஜனகிதன் கேள்வனேயவ் விட்டலன் றுனென் றற்றோர்
சொனவுனைக் கிசைவுறும விருப்பது கணடுகூழ்ந்தோர்
மனநல முடையகற்பின் மாதர்போன் றவரொன் றெண்ணி
நனர்விடை பெற்றுச்சென்றார் நளினைநா யகனதோர்ந்து (உருக)

தாஞொரு மறையோனுகித் தாசர்வாழ் சானஞ்சாந்தான்
நானநன் கியற்றித்தாச ரடைசுட்டு நவிலிராமன்
போனகள் செயச்செய்துண்ணும் போதுவே தியனைக்கண்டு
தேனலர் போதுபோலுஞ் சேவடி களைசசேவித்து (உருஉ)

இப்பிர சாதந்தன்னை யினிதுசீ ருண்பீராகில்
ஒப்பிலாச் சனகிகேள்வர்க் குவபபதா மென்றுவேண்ட
அப்பிரா மணன்கேட்டுக்கா னடைந்ததிங் கிதற்கேயென்று
மைப்பிர ளயத்தின்மூழ்கி நனைந்தவஸ் திரத்திஞேடே (உருங)

பன்னிரு நாமஞ்சாத்திப் பலாசிலை களைத்தைத்துக்கொண்
டன்னவர் தம்பால்வைக வடைதந்து மிசையுமென்றார்
சொன்னவர் முன்பேகண்ணன் சுரரமு திவுகன்றுமீ
தென்னவுண் டிராமதாசர் தம்மைப்பார்த் தியம்புகின்றான். (உருச)

பட்டினி பன்னுளுற்றேன் பசிதெறப படைத்தீ ரபபம்.
முட்டிலை யெனத்தாசர்க்கு முகமனன் குரைத்திருக்கக.
கிட்டிய நீர்யாண்டுச்செல கின்றனிரிருப்ப தியாண்டு
மட்டினும் பெயரேதென்ன மறையவன் வழுத்துகின்றான். (உருடு)

பண்டரி புரத்திற்பன்னுட் பயிலுவேன் குடும்பத்தோடும்
எண்டரு மெனக்குநாமம் விட்டல படவே யென்பார்
தொண்டரா யாத்திகைக்குத் தொகுமவர்க் கெதிரில்வந்து
கண்டவர் தமைக்கூய்ச் செல்வான் கடுகுவன் வருடந் தோறும். (உருசு)

ஆடிமா தத்திலேகா தசிசமீ பித்ததாலே
நாடினன் வருவோர்கூவ நணுகின னணுகநீரும்
கூடியென் னுடனேவாரு மென்னக்கா குத்ததாசர்
தேடிலன் ராமன்றன்னை யன்றிவே றொருதெய்வத்தை (உருஎ)

நானினிது வந்துகாண ராமனங் கிருந்துசேவை
தானினி துதவுவானேற் சார்குவெ னும்மோடென்றார்
தேனினி தொழுகுங் குல்லைத் தெரியலான் றன்பாலுள்ளான்
மானினி தூர்வோனின்ற மகனுமக் கிராமன் றன்னை (உருஅ)

காட்டுவான் வருகிறென்று கழறினன் மறையோனைக் கொற்
கோட்டுளை மகிழ்ந்து ராமதாசர் தத்துடனேகிட்ட
வேட்டுடன் வரவாங்கத்தில் விண்மீ [illegible]ப்பெய்துசேறுய்த்
தாட்டுணை களின்முட்டைக் கத்தாசர்தாந் தளர்வுறுமல். (உருக)

மறையவன் முட்கஎல்லாந் தன்கையால் வாங்கி [illegible]
கறைவயான் முன்னே செல்லக் கன்றுபின் [illegible]
நிறைதவர் தொடர்ந்[illegible] [illegible]
முறைமுறை வருவோரே [illegible] கூட்டியுட் போதமூட்டி. (உசுஎ)

[illegible]மிங் கெய்[illegible]யை [illegible]
பன்னியம் மறையோனைப் பாண்[illegible]
[illegible]
பொன்னியன் மாபிஞனைப் புகழ்ந்தனர் போரும்பொ[illegible]. (உசுஏ)

[illegible]
[illegible]
புல்லுவர் தொழு[illegible]
நல்லியற் செய்கை யெல்லா நயந்தவர் வியந்துசொல்வார். (உ சுஉ)

[illegible]
முன்னாயா னெங்குங் [illegible]
[illegible]
நனைரங்கமரு மாஞ்சனே யரை [illegible]. (உசுஙு)

கண்டடி தொழுது போற்றிக் காகுத்கற்கள் புகாணறி
[illegible]
பணடய துவாபரந்தத் திடை பகந்துள வக்கண்ணன்
கொண்டல் போனிறத் திராமன்மு னெனக்குறிக்கச் செய்தான். (உசுச)

அனறு தொட்டிஎன்று காறும பேதமாய் வணங்கு கிற்பேன்
நன்று செய்கண்ணனே யிவ்விட்டலனுமங் கொண்டான்
சொன்றுறு ராமனே கண்ணன் பதந்தொழுதி யென்றார்
முனறுறு மருதநின் மைந்தர் முயங்கினரழைத்துச் சென்றார். (உசுரு)

மாருதியுடனே சென்று வளரொளி விமானத்துள்ளே
[illegible] விட்டல நிமலன்றன்னைச்
சிறுறப்பணிந்து நினறு நினைகுலத்திராமா
ஏறுறு ஜனகிகேள் வாவெனப்பல புகழ்ந்து போற்றி. (உசுஸ)

நின்ன திராமரூபம் யான்கண்டு நினைந்து போற்ற
நன்னரிங்கருள் செய்கென்ன நயந்தருள் பாண்டுரங்கன்
தன்னருட்டம்பியோடு ஜனகியுந்தானுமாக
முன்னர் நின்றிலங்கித்தாசர் தமையுற முயங்கல் செய்தான். (உசுஎ)

முன்பஞ்சவடியிற்கண்ட முறைகண்டு தொழுது போற்ற
அன்பரஞ்சலிக்குக் கண்ணனவ்வகையான தோர்ந்து
பின்பங்குச்சார்ந்த தொண்டர் தாசரைப் பெரிதுமேவி
இன்பஞ் செய்திராமன்றன்னைக் கண்ணனுயிபற்று [illegible] (உசுஏ)

குறைவிலாவன்ப ரெல்லாங் கூடினர் வேண்டு கின்ற
முறை நிலாவுதியிராமா வெனத்துதி மொழிந்து போற்ற
நிறைகுலாந்தாசரேத்து நிலைப்படி நிலாவி நின்றான்
மறை யெலாந்துணிந்து போற்ற வயங்குறு பாண்டுரங்கன். (உசுகூ)

கண்டுறு தொண்டர் யாருங்காவிடைப் பணிந்திராம
தொண்டரைப் பலவாறுகத் துதித்தவர் செங்கை தங்கைக்
கொண்டனரரிதன்றாம கோவுஞ் செய்தவரோடந்தப்
பண்டரி நகரைச்சூழ்ந்து வலம் வரும்பரிசு பார்த்தோர். (உஎம)

பரவசராகிக் கூத்துப்பயில்வதும் பரமனாமம்
திரமுறப் புகல்வதுங் கண்டுளந்தளிர் செறிந்தானந்தம்
விரவுறு ராமதாசர் விழிகணீர்ததும பலிம்மிக்
கரதலந்தாளங் கொட்டப்பாடினர் களித்து வந்தார். (உஎக)

கருடகம் பத்திற் சார்ந்து கண்ணற்காரதியுஞ் செய்து
தெருடரு தீர்த்தமான சந்திரபாகை சேர்ந்து.
புருடரிற் சிறந்தநாம தேவர்தாம் புளினத்துடு.
மருள் கெடப்பாடு நாம கீர்த்தனவகைகள் கேட்டு. (உஎஉ)

இரவொரு மூன்று ஜாமத்தளவு மின்புற்றிருந்து
பரம னுள்ளுவப்பதாக வாரதி பரிவிற் செய்து
வரபிரசாத நல்க வாங்கினர் மறுதினத்தில்
தரமிகு தாசரெல்லாந் தாசரைப் பணிந்து போற்றி. (உஎங)

இன்றிராக் கதைநீர் செய்ய வேண்டு மென்றி ரந்துகூற
ஒன்றிய ராமதாச ருறுசிறு வயதிலேயான்
துன்றிய வனத்திற் சேர்ந்து ராமநாமங்கள் சொல்லி
நன்றினி திருந்தேன்றன்னை நாமகீர்த்தனஞ் செய்கென்றான். (உஎச)

தாளம் யாழிசை யிராகஞ் சார்வுறப் பாடத்தக்க
ஆளலே னென்றா ரன்பர் யாவருமவரா நோக்கி
நீளராமனுக் கன்புற்றீர் நீர்சொன்னபடியே கேட்டான்
நாளநன்க மலம்போலு நயனங்கொள் பாண்டுரங்கன். (உஎரு)

இப்படி மகிமை யேய்ந்த நீரினி தெவ்வாறுகச்
செப்பினு மெமக்கானந்தஞ் செறிவதாம் பகர்கென்றன்னார்
ஒப்புறப் பணிந்துபோற்ற வுவந்துடன் ராமதாசர்.
மைப்புயல் போலுமேனி ராமனை மனத்திற் கொண்டு. (உஎசு)

விட்ட லன்றன்னை நோக்கி விதவிதமாகப் போற்றி
மட்டறு கதை செய்தியார்க்கு மாதவ னாமந்தானே
இட்ட தாரகமா மென்னவியம்பி நிச்சயிக்கக் கேட்டோர்
உட்டழை வாகிக்கண்ணற் காரதி வுவப்பச் செய்தார். (உஎஎ)

வேறு.

மறுதினந் தண்மதி நிறைவாந்திதி
பெறுத லாலன்று பாண்டுரங்கப்பிரான்
செறிமணிச் சுடர்த்தேரி லெழச்செய்து
நெறிதரும் பல்லியங்க ணெருங்கவே. (உஎஅ)

பரவுகின்ற கோபால காலா வெனும்
தரம தாமுற்சவஞ் செயச் சார்ந்தனர்
விரவுகின்ற கோபால புரம் விராய்
அரவ நீடுறப பாடின ராடினர். (உஎக)

கண்ண ளுடுறு கந்துகந்தும் பிகோல்
நண்ணு கோணங்கி கொம்மியெனு நவில்
வண்ண நல்லினை யாட்டின் வகைசெய்து
வெண்ணெய் நெற்பொரியோடு நிவேதித்தார். (உஅற)

நிம்பராஜ ரருள் பிரசாதநீ
டம்பரத்த ரடைந்து மனிதராய்
இம்பர் நிந்தின கண்டெடுத்துட் கொள
நம்பியாவரு நன்கினி துண்டனர். (உஅக)

உண்டபின்பு கண்ணன் னுடனேங்கு சீர்
மண்டு கீர்த்தனம் பாடிவழி யுறிஇக்
கண்ட நெய்த யிர்பாற் கலங்கோல் பொத்துக்
கொண்டருந்தி நின்றுடினர் கூடினர். (உஅஉ)

இன்னும் பல்வினை யாடலொ டெய்தினர்
மன்னும் பண்டரி வந்தருட் கண்ணனை
மின்னுங் கோயில் விளங்க விருத்தினர்
துன்னுந் தம்வயின் யாவருந் துன்னினர். (உஅங)

கோயி லர்ச்சகர் கொண்டக தவிரா
வாயின் மூடிமனை புகலானபின்
தாயிலன் புறுதாச ரதிக்கன்பு
மேயினர் நல்விடை பெறவேண்டினர். (உஅச)

கண்ணன் கோயிற் கதவரு குற்றனர்
திண்ண மேய்கதவந் திறப்புற்றதாய்
நண்ணவுட் புகுந் தாயிரநா மன்றன்
வண்ணமா மலர்ப்பாதம் வணங்கினர். (உஅரு)

தீர்த்தன்றுளிற் சிரம்வைத்துப் பல்படி
ஏத்திநாத வெனைத் தினங்காண்குறுன்
ஆய்த்துப் பின்றிய யருளுசிவாஜியாம்
பார்த்தி பன்னவன் பக்கல் புகும்படி உஅசு)

எனக்கு நல்விடை யீகென வேண்டினர்
புனக் கொழுந்துள வோனருள் பொங்கிநீ
வனக்க ணீங்கியென்பால் வரலென் றென்றுன்
உனக்கென் பாலரு ளுற்றவன்று மென்றுர். (உஅஎ)

பின்னையும் பெருமானை வணங்கினர்
என்னைநீ பிரியாமலி ருந்தருள்
துன்ன வேண்டு மென்றுர் சொலத்தேர் மிலான்
நின்னை யோர்கண நீங்கிலன் யானென்றுன். (உஅஅ)

ஸ்ரீபக்தலீலாமிர்தம்.

நாதனோத நலங்கிளா சாமளாப
பாதமன பிறபணிந்து விளை பெறறு
நீதமேய் ததுதுடன் புரநீள வலம்ம
ஆதலசெயதரி நாமமயாா கி ாா

போதுவாா நரசிங்க புரநகிடைக
காதலா னொழ றங்கிக கம நகாச
தீதுதீா பிசசைசெய கு நசடடன
ஓதிராமனை யுணபிதுண போதி மே

விட்டலன னொருவேதிய ணகிய
தொடடரும பதிபுறுளன யாலெ
அட்டறு பிலு மகக மைரரு மா
இட்டம யாதெனறியம பின சாசபி

தவிடுகொண [illegible]
கிவிட நீருச [illegible]
அவிடரு சகசாரு [illegible]
உவிடமாகரு மாரக [illegible]

இனற செயுங கசசபி [illegible]
நனறா பிறென [illegible]
அனறுகோவி மா சரி [illegible]
துனறுவோா மவிமுமப [illegible]

மங்களா சிசெயது [illegible]
தங்கரும பிரசா [illegible]
அங்க ணீங்கி [illegible]
பொங்கு ளிளவன [illegible]

அரசனான சிவாஜி [illegible]
விரசினை நகிழமே [illegible]
பரசமாடுண [illegible]
புரசு நாதனன பாறு [illegible]

ஏனனைக கழிலை படடினி [illegible]
மேனனைச [illegible]
சனனைப பேறறிந [illegible]
பொனனிறா [illegible]

மிசானனம் [illegible]
பனனருங குரு பாதனினைவுடன
அன்ன முணட [illegible]
உனனருங [illegible]

அளவில [illegible]
உளகராதிபா [illegible]
[illegible]
இனறும் விகிரசங கட்கெடுத்தோா

[illegible]களைக் கொலைசெய்து தொழுங்குல
மாக்களைக் கடிந்தின் னவில்வாட்டியே
பூக்களைச் சொரிந்தே புனிதந்தரு
காக்களைச் சிறிகண்ணனி வந்தான். (உகக)

வந்துதிரத்திறங்கினன் வைகுபோ
[illegible]
[illegible]
சந்து மற்றதிற் சாயகம் வீசினன். (கூா)

வீசினன் பயில்கின்றதை மெய்யுணர்
தேசிகோத்தமர் கண்டவன் முன்சென்று
[illegible]
[illegible]. (கூாக)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
கடுத்தல் யார்க்கு மொண்ணாது நீர்க்காணவே. (கூாஉ)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]. (கூாங)

பூவிலே யவதார புருடனே.
ஆவிர் நீரிந்து விற்பக் ராமென்றான்
[illegible]
[illegible]. (கூாச)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]. (கூாரு)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]. (கூாஎ)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]. (கூாஅ)

எண்ணமுற் றவிளிதி னியற்றினார்
நண்ணினார்சஹ பூரிலந் நாட்கதை
பண்ணினாரங்குப் பார்த்தவர் யாவரும்
உண்ணிலாவின ரானந்த மூறவே. (௩௧௬)

தேசபாண்டி சிறுவியக் காபாயி
தாசர் தாளிற் பணிந்தெனக்குத்தக
நேசநல்லுப தேசநிரப்புகென்
றூசகன்றுவி னவவறிந்தவர். (௩௧௭)

அடைவிலேயுப தேசமருளிததம
முடையசாயித்தி யங்களெலாமுவள
இடைவிரா வநன் கிந்து பாராயணம
தடையி லாதென்றுஞ் செய்கெனசாறினா. (௩௧௮)

அன்னகன்னித னன்பினுக் காயவண
பன்னினாசில நாளமற்றவளுடன
துன்னினா ரங்குநீங்கிச சுராபுர
மென்னுமூரவா சீடாகள யாவரும் (௩௧௯)

தேடிவந்து தெளிந்து கலந்தனா
கூடவூரிற் குலக ருணீகன்றன
ஈடின மக்கடத் தோபாவென்றும புகழப
பாடிலம்பாஜி பண்டிதனென்றுமே. (௩௧௰)

இருவர் தாமுணடவ ரிலிளையவன
பெருகுசித்தப பிரமைகொண டானது
கருக நீள்பரி காரங்கடாயதநதை
தருதல் செய்துந் தீராதவன் றானோ. (௩௧௰௧)

மணமு மின்றுற மற்றவன் றாய்தந்தை
அணவும் ராமன்ற னன்பர் பெருமைகேட்
டுணர்வின் மிக்கவர் பாதத துறுத்திஞல
புணருந் தீதற்றுப போமென வெணணியே. (௩௧௰௨)

ராமதாசர் நலங்கிளா சேவடிப
பூமலாந்திடச சென்னி பொருத்தியே
யாமளித்த மக்கட்கு ளிளையவ
னேமனத்துப் பிரமைப ஞளுற்றான, (௩௧௰௩)

ஏதுசெய்துமி கந்தில தன்னதத
தீது தீர்த்தருள் செய்யுமென் றேதகிஞ
ஆது கேட்டபங் கங்க ளொராறிலக
கோது தீர்த்துக் கொடுத்தனா பேரருள். (௩௧௰௪)

அவ்வம்பாஜி யறிவுமிக காங்கவர்
எவ்வந் தீர்மலர்ச் சேவடி கண்டெழிற்
பவ்வங்கண்டப யோததி போலுளம்
கவ்வன்பாகிக கலந்தக லேனென்றான். (௩௧௰௫)

சமர்த்த ராமதாசசுவாமிகள்சரித்திரம்.

கண்டுதாய்தந்தை காகுத்தன் றூசர்பால்
அண்டுநீ யென்றவ ரிடையொப்புவித்
துண்டுநன்மையென் றுள்ளுவந் தேகினர்
தொண்டுசெய்து தொழுதிருந் தான்மைந்தன். (௩௧௧)

பத்தி ஞானவி ராகம்பல் கிக்கருத்
துத்தியானத் தரியுறவோங்கருள்
சித்தியாகி மகாமதியாய்த்திறற்
சத்தியேய்குரு தாளிணை நீங்கலான். (௩௨௮)

தாசராற்புரி கீர்த்தனந்தா மெலாம்
நேசமாய் மனனஞ்செய்து நித்தமும்
ஆசகன்ற கதைகளு மாற்றல்கண்
டேசகன்ற குருமகிழ் வெய்தினர். (௩௨௯)

பேசுதாசரைப் பேணி நன்கெய்தினர்
பூசுரேசரும் போற்றுங்கோ சாமிகள்
வாசுதேவரனந்தர் வளர்புகழ்
மூசுமேருத்தவர் முதிர் மாதவர். (௩௨௨)

ஐவராதியனேகர் நன்கெய்தினர்
எய்து காலத்தக்கா பாயியை யெழிற்
றெய்வ நாயகன்றூசர் செவேகண்டு
மெய்விராவவங்கொன்று விளம்புவார். (௩௨௩)

கல்லு முள்ளுங்கடுக்கக் கரடியும்
புல்லு மாவும் பொருந்துழிக் கேகுவேன்
ஒல்லு மோவுடனீவரற் குன்றனூர்
செல்லு கென்றனர் செல்வியெதிர் சொல்வாள். (௩௨௪)

வித்தமாவி விளங்குடன் மூன்றையும்
தத்தஞ்செய்தும் வயின்சர ணெய்தினேன்.
அத்தஞ்சேரினு நும்மைய கல்கிலேன்
உத்தமக்குரு வேயென வுத்தமர். (௩௨௫)

அவளுளக்கருத் தாய்ந்துகொண் டாங்குநேர்
தவவிலாதபல் சீடருந் தாம்வரக்
குவடுநீடுமோர் குன்றடைந் தாருற
இவர்தஞ் சீடரை யங்கொளற் கெய்தினர். (௩௨௬)

சிலரிருந்தனர் தேசிகர் சேவையில்
அலர்வனத்தின்மிக் காழமு டையதாய்க்
குலவுமோர்துர வுற்றது கொள்கரை
பலவிருக்கம் பரந்துத ழைத்துள (௩௨௭)

அம்மரங்களி னூர்ந்தவி லைகடாம்
பம்மநாளும் பழுத்துதிர்ந் துற்றநீர்
செம்மலாற்புனற் சீர்கெட்ட தென்றவை
தம்மைநீக்கவெண் ணிக்கரை சார்ந்தனர். (௩௨௮)

சார்ந்திருந்துதஞ் சீடனா தாமழைத்
தார்ந்தபன்மரத் தாரிலே யாவுநீர்
சேர்ந்துதிர்ந்து புனல்கொடச் செயதன
ஓர்ந்துநீரிதொ ழிமினெனச் சொனார் (௧௨௧)

கேட்டசீடர் கிணற்றின் மிசைக்கிளை
நீட்டமாகி நிமிர்ந்துள தன்னதை
நாட்டடிக்கண ருக்கின்ம ரத்தம
மாட்டமர்ந்த குருதலை மன்னுமம. (௧௨௨)

நுனிகழிக்கி னுடங்குங்கி ளையுடன
இனியநீர்த்துர வில்விழு வோமெனச
தனிதனிக்கருத் திற்கொடு தாழ்ந்தன
ரனியிருப்புழி நணணின ரூரெனவே (௧௨௩)

தருவடிக்க ணிருந்துதந் தேசிகா
அருளுமேல் லையாற்றகில் லாளையய
மருவிநின்றவர் வந்தவர் தகரனி
வெருவிலாதவம் பாஜிலி ளம்புவான. (௧௨௪)

ஏவுமேவ லிய றிறபான் றுழிசை
மேவமாதலின மெய்யுணர வீரபுனல
நீவிராட வெழுமென நினமல
தாவுமிக்கிளை தன்னைத்து ணிந்தநபின. (௧௨௫)

ஆடுவேன்புன லன்றிமற் றுடலேன
கோடுதன்னைக் குறைகசெனக் கூறிஞ
நீடுகூர்நவி யங்கொடு ந்ணமரத
தோடுறுங்கிளை யுற்றவம பாறியும (௧௨௬)

சாமிநீர்தருச் தன்னடி விட்டயல
போமின் வெட்டுங் கிளைபொருந் தாதென
யாமிங்கன்றி யயற்செல்கி லோங்கிளை
வாமிடத்துற்று மாற்றுதி யென்றன. (௧௨௭)

என்றதேசிக ரேவலி யற்றுவான
சென்றுநின்கிளை சேர்ந்தடி யையத்தெறத
துன்றுமக்கிளை யோடுது ரவிடை
ஒன்றுநீரு ளழுந்தலுற் றுனரோ. (௧௨௮)

விழ்தல்கண்டு வெருவியா ஹாவெனச
சூழ்தலாகிய சீடர்து ளங்கிஞா
ஆழ்தரும்புன லாடிய தேசிகா
தாழ்தரும்புடை தாம்வந்து சார்ந்தனா (௧௨௯)

அக்காபாயி யழுதிடு கென்றனர்
மிக்கார்கூவ விரைந்துவந் தையரே
யுக்கானழ்கிணற் றென்றுதும் புந்தியுள்
இக்கா லத்தொன்று மெனனை யொன்னென (௧௩௦)

வன்னுளந்துயர் கொண்டதிங் கென்றனள்
சொன்ன தோர்ந்து துளக்கமி றேசிகர்
அன்னவன்றனைத் தொட்டுனக் காவதென்
பொன்னனாயுனக் கேன்றுயர் போக்கென்றார். (ருருரு)

என்னலுமொன்றி யம்பலள் போனகம்
நன்னா நல்கவெல் லாமொடு நன்குண்ட
பின்னர்வந்து சிவாஜியொ ருந்தகை
மன்னுதேசிகர் பாதம்வ ணங்கினான். (ருசரு)

வணங்கினானைக்கா பாயி தனத்தை
இணங்கிநோக்க முகமிறர் குற்றதை
நிணங்கொள் வேலவன் கண்டுநி கழ்ந்ததென்
குணங்கொள் பைந்தொடி கூறுகென் றானரோ. (ரரரத)

நங்கைமுன்னர் நடந்தவெ லாஞ்சொலக்
சங்கைகொண் டரசன் சற்குரு வின்பால்
அங்கைகூடபிவி னவவச்சங்கொடு
பொங்கைமானகர் போயினன் போற்றியே (ருசரூ)

ராதுதேர்ந்தய லூரின ரெய்தியித்
தீதுசெய்த வரைத்திறல் வேந்தனே
யாதுஞ்செய்கில னாயத்தனபதிபுரும்
போதுநாஞ்செய்வ தேதென்று பொங்கினார். (ருருரு)

துரவின் மூழ்கினர் சோதிக்கக்கண்டிலர்
பாவம்பாஜியைப் பாரிடந்தின்றதோ
விரவு பொந்து விழுங்கிய தோசல
சரதுகர்ந்தன வோவென்று சாஞ்சென்றார். (ருசரு)

தாசர்பின் புதந்தாசரோ டேகினர்
மூசவேறொரு மொய்பொழி லாறுநாள்
வாசமங்குவ திந்துபின் வந்தனர்
நேசனெயதுந் துரவிடை நேரவே. (ருசரரு)

ஐயமபெற்றுவந் தோரட்டுப போனகம்
செய்ய நீளிலை சேர்த்தன ரவ்வயின்
மையல் யானைச் சிவாஜியும் வந்தனன்
மெய்யர் பாதம் விரும்பித் தொழுதனன். (ருசரசு)

கண்டு நீயு முண்காட்டெங்கள் மாட்டென்று
விண்டுதாசர் விளம்பவவ் வேந்தனும்
மண்டு பந்தியில் வைகினன் பேரருள்
கொண்டு கூயினர் கூவத்தம் பாஜியை (ருசரன)

ஏனென்றான வனைக்கலியாண நீ
தானியைந்தனை யோவெனத் தம்மரு
ளானமைந்துள னன்னபடி யென்றான்
வானயந் தெம்வயி னெழுந்தென்றனர். (ருசரஅ)

கிணறு நீங்கிக் கிளர்குரு சாமிதன்
புணரும் பொன்னடி புக்குவணங்கினன்
அணவி யாருமதி சயித்தேத்தினர்
உணவு கூர்மகிழ் வோடினி துண்டனர். (௧௪௯)

வேணவாவினை மெய்க்குரு நீகலி
யாணமா வென்றறைந்த மொழிபபடி
ஏணதேய் கலியாண கோசாமியென்
றுணமோ டழைத்தார்க ளெலலாருமே. (௧௫௦)

வேறு.

அன்னபோ தாண்டுச் சிவாஜி ராஜனும்
தன்னருட் குருவினை நாடிச் சார்ந்தனன்
பன்னிய பழம்படி பரிந்து பூசித்து
மன்ன மாங்கனி நிவேதனம் வகுத்தனன். (௧௫௧)

அக்கனி களையினி தியார்க்கு நல்கிபபின்
றக்க தென்றருந் தினர்தாமுந் தாசுமாய்த
தொக்குளோர் முகங்களை நோக்கிச் சோரவிலா
திக்கடை யரசியானி யற்றவெண்ணினேன (௧௫௨)

ஆதலா லிருந்தர சியற்ற வாதனம
மேதக வியற்றுமி னெனவி னவினோ
மாதக வுறவவண் மண்ணிற் செய்துதந்
நாதனை யதன்மிசை நலத்திருத்தினர். (௧௫௩)

அட்ட மந்திரிகளு மமைந்து சூழ்தரத்
தட்டறச் சதுரங்க தளமுந்தம் முளே
ஒட்டுற நியமித்தங் கொல்க நீள்கொடி
கட்டினர் மாருதி கவினத்திட்டியே. (௧௫௪

அரசனு லாங்கலங் காரம் யாவையும்
விரசுற நிகழ்வித்து விமலா முன்னதாய்ப
பரசக் காபாயியைப் பரிந்து கீர்த்தனம்
உரைசெயவு ளுற்றிப்பின் வேணுபாயியும். (௧௫௫)

கதைசெயப் புரிந்துபின் கலந்தெல்லோர்களும
இதையமொத்தரி திருநாம மேத்தினர்
அதையுணர் வுற்ற சிவாஜி ராஜன்மற்
றெதையு மோர்கிலன் பரவசம தெய்தினன். (௧௫௬)

இருதின நினைவிலா திருத்த லோர்ந்துதா
சருமிவ னினைவின்றித் தங்குவா னெனில்
மருவர செங்ஙனம் வழங்கு வீப்பதென்
றருளுட னுள்ளத்தி லமைய வெண்ணினர். (௧௫௭)

தாவருதாச போதக கிரந்தமொன்
றுவலிற் செயும் படிக்காரம் பித்ததை
மேவுகல் யாண கோசாமி வேண்டியங்
கோவற வெழுதவன்று தயந்தொட்டரோ. (௧௫௮)

மறுதின முகய மாவதற்கு முன்னரவ
திறுதிய தாயதி லேந்தனீ திதான்
உறுவதேழ்த சகமு முதலி மன்னவன்
நிறுவுற வுள்ளததி னிய பித்தாரரோ. (௯௫௧)

அரசன் பாராயணஞ் செய்ய லானபின்
புரைதபத்தெளிவு கூர்புந்தி பெற்றனன்
வரமரு டாசர்பின் மாறன் கீர்த்தனம்
திரமிகச் செய்து கொண்டரசுஞ் செய்தனர். (௯௫௨)

அரச னையருள் வினையாட லாடி னர்
கரையறு வேதியர்களுக்குப போஜனம்
தரமுடன் சமைத்துப் பன்னிரண்டு வற்சரம்
விரசுற லாகவோரதினத்தில் வேந்தனை. (௯௫௩)

பார்த்து ஊர்க்கே கெனபபணித்தி ராறென
வாய்த்துள வருடங்கட மில்வ குத்துள
கீர்த்தியின் மிகுருக்தை செவ்வையின்
தீர்த்தபஞ்சகமணமு நிரம்பவே. (௯௫௨)

அமைம நாசுலோகம் ராமாயணம் பெறக்
கமைபெறுகாலஸ்ற் கருளிவேறொரு
வெமைதரு காரகமே வக்காவலன்
செமையுறு நகரிடைச சென்றிருந்தனன். (௯௫௪)

ஆரியர் தருமவையனைத்து நாடொறும
சரியதென்று பாராயணஞ்செய்து
நாரினிதுறவரு நாளின் மன்னவன்
சாரியல் புராணம் வாசிக்கச் சார்பவன். (௯௫௫)

வடமொழி வல்ல காகாவென் பண்டிதன்
அடலரசன செய் பாராயணத்திலே
இடமிக நெடுவிரோதஞ் செய்தமையன்
மடனறு நாசுரைப பழித்து வாய்ந்துளான். (௯௫௬)

அவன வாறுபுறலான நாளிலே
புவனியாளரசனிற் போந்திராமதா
சுவமையில் கீர்த்தன முரைத்து நிற்புழி
நவமிகப பண்டிதன் கேட்டு நாடியே. (௯௫௭)

பரமவானநதமே பரவப பாரத்தலும
வரமிகு தாசர் மாருதியின் வாய்ந்தனர்
அரசவைதனிலதி சயித்துப் பண்டிதன்
கரமுறக்கு வித்தவர் காலில் வீழ்ந்தனன். (௯௫௮)

விழுந்தவனெழுந்து சற்குருவை மெய்ம்மையாய்
மொழிந்தனன் பலதுதி மொழியத்தாசரும்
அழுந்துறப் புல்லியாரதி செய்தார் மலர்ச்
செழுந்திரு நாதனுக்கன்பு சேரவே. (௯௫௯)

தேவினுககமை பிரசாதஞ் சோநதலா
யாவரும் பெறவினி தருளி வேநதனுக
கோலறு மாகிகளுரைததுப பினபொரு
மாவியல் கானசமருவினுரரோ (௮௫ ௪)

வேறு

பின்பிராமதாசரன்பு பெறற சீட யாரொடுமெ
அனபினராம நாம நனகறைநது சொணடு சாமடயாச
டென்புரஙகலநதோ சாரிருகும வெறபிலேநினு
இனபொடஙக காரமொனறி யறறினுரிருசசலே (௮) (௮)

மலையின மீதிலுநத மாமடஞுகிறநது லைகெய
துலைவிலாமலினனு மஙகணுறறி ராமகுரா பி ம
குலைவிலாச ஹாபுரொனனு மூாகலநது குளைவி
நிலையதாக நீடு மாளுசனே யரைபபரரவின (௮) (௮)

பகலில ராமபூனை செயது பாடுநாச போரமெ ம
றிகலினீள கிராதம யாரு மினபமுறறு வினவுமா
தகவினா கலயாணசாமி தான படிகக நாடொறுய
புகலவதான கவியினபு பொஙகியமகோ லேகிய (௮) (௮)

தாசா முனபுகை குவிதது நினறு சாமிசாசனே ன
பாசநீள குடுமபவாழவு பறற நாளுநகதுளேன
நேசமின்றி நிகழினுலு நீகுமு மனீடுகி
லேசம யானகனறு நனமை யெயத் யெயகெலறி (௮) (௮)

எனறு தாளுமவனை நோகி யெகிர சொலாநிராம
சனறு நீடு சீடரோடு மகோ வி யின புற
சென்று தஙகியுடனடைநதவுவன முகாரிமெயி ன
கொனறு நீள விராமோடு குருவுரைக குளாயிரு (௮) (௮)

உறுகுடுமபவிடா கடததியெனவுரைக கவுறறவன
மறுவினீர சொலகினற தெநதவழியதேனு மருவுவேன
சிறுமையே யெனசசொலக சொனிநதுதேசி கோசசம
குறுகியிம மரததிலேறி வாவிமேவு கொமபிலே ( )

வருதியெனன வவனவாறு மரமிவாநது வநதனன
வெருவலோடு சொனனகொமபின மீதுகணடு மெயம
இருபதஙக ளுலைநீள விடுதியெனறு கூறினா
மருவுவனகை கோடுகொணடு காலகணு ளவாவிலேல (௮) (௮)

தூஙகராம தாசாகணடு கோடுனைத தொடாநததோ
ஓஙகுகோடு நீதொடாநது ளாயகொலெனன வுறறவன
தாஙகுகோடு தனனையே தொடாநதுசாநது ளேனென
நீங்குகினறி லாயகுடுமப நீபிடிததிவ வாறரோ (௮) (௮)

இடாகெடுக்க வேணடுவா யெனிறகராஙகள சொமபினைக
தொடாதலவிட்டு விடுதியெனறு தோமிலா ருரைததன
படர்விடுதது நனமையெயத வநதபாவி யிநததீ
அடர்தலத்தில வீழவோ வடுதததென றழுஙகினுன (௮) (௮)

அவனழுங்கல் கண்டுதாச ராழ்கடற்கு ளமிழ்வுறு
திவனுயர்ந்த மலையெலா மிசப்பமுன்பி யற்றினேன்
கவலைகொண்ட நின்னைநன்கு காப்பனஞ் சிடேலெனத்
தவர்விளம்ப னம்பியங்கை தாவுகொம்பை விட்டனன். (கூஎக)

விட்டவன் குளத்தில்வீழ்ந்து மீள்கிலா தழுந்தினன்
பட்டனனது கண்டமறந்து நோக்கவுக்கொர் கூர்விராய்
வட்டமாய்வி ளங்கமற்றொர் மடமுநோக்கி மற்றதில்
பிட்டமான தாசபோத மிளிதியம்ப நோக்கினன். (கூஅம)

மின்னவந்து னோனையும் விராவுகிடர் பலையையும்
கனகதாரு வோடுகாம தேனுவுங்க லந்துபு
னைமுழுக துளவுமாவ ருக்கைவாழை யாதியா
யினவிராவு கனியும்வேண்ட வனவுமிக்க வியல்பையும். (கூஅக)

கண்டுவந்து கனகமா மடத்தினிற் கமின்கொள்வீர்
மண்டுமா மணிப்பொ னைகளத்தின்றிது வைகிய
கண்டுழாய்நி றத்திராம தாசர்தம்மை யுக்தெரிந்
தண்டுவோன் வணங்கினன் வணமைக்கசொம்பொ னடிகளே. (கூஅஉ)

ராமதாச சாமிநீ னைக்கு நல்லமை நல்கெனக்
காமர்சே வைக்குமுன்ப நின்னடைகை குலிக்கனன்
பூமவேலை தாசருக் கருட்பிறக் கனுக்கிய கம்
தோமதேக நல்கினார் சுவக்கடற்குள் மூழ்கினன். (அகூக)

அன்னவேலை வாவியங் கரைக்கணை யமர்ந்தவர்
மன்னுவேதி யாகவாக்கண் மருவிநீ விரைந்தெழுச்
சொன்னவோதை கேட்டுவேதி யன்மகிழ்ந்து துரிதமாய்த்
துன்னுநீ ரகன்றுவந்து தாசர்தாளுக் கொழுகனன். (கூஅச)

தொழுதுநின்று னோனைநோக்கி யின்னவாவி தோய்ந்தநீ
பழுதிலாம லங்கடைந்து பார்த்தகென்னை பகரென
முழுகினேன வன்டெரிந்த முறையெலோரு மறியவே
வழுவிலாது கூறியாவர் மொழிவருந்த மகிமையே. (கூஅரு)

என்றபோதி லம்பிருந்த யாவருஞ்செ ரிந்துநீர்
ஒன்றவேதி யேனைநன்கு மந்துபோற்றி னார்பினர்
அன்றவண் றொந்துதாசர் சாம்பன்கட டுத்தமா
குன்றமேறி யமரநேரி னொற்றவன்றெ ரிந்தனன் (கூஅசு)

குன்றமேறி வந்தமர்ந்த குன்றடிக்கண் வாரிமேல்
வதிதல்விட் டிறங்கியந்த மலையினின்மீ திவர்ந்துபோய்
முதிர்தவத்தி னேரிருக்க முன்புகண்டு தொழுதுநின்
றதிகதாக மென்றுகையி னறியுமா ருணர்த்தினன். (கூஅஎ)

அறிவதான நங்கையின் கசப்படாது நீரிவண்
பிறிவதாயி னார்விராவு சீடர்பிச்சை பெறுவதற்
கெறிகைவேலி னையெனமுன் யாரும்வந்து கூடினார்
செறியநீ ரிராஜனுக்கு வேண்டுமென்று செப்பினள். (கூஅஅ)

புனலகப்ப டாதுவெற்பி லென்றனோர் புகன்றசொல்
வினவிராம தாசரிந்த வெற்பிறங்கி நீர்கொணர்ந்
தனர்கொடுக்கு மளவுமூற்ற தாகமோபொ றுக்கலான்
மனனெனக் கொடங்கொர்குச்சி கொண்டுமண்ணி லூன்றினு (௩அக)

ஊன்றிடத்து நின்றுநீ ருடன்கிளர்ந்து பெருகின
தோன்றிவார் புனற்பெருக்கு கண்டுதொண்டர் யாரொடும்
ஆன்றமன்ன னுங்குடித் தருஞ்சுவைத் ததண்புனல்
என்றதென்று வருதல்செய்த தாசர்தம்மை யேத்தினா. (௩கஐ)

புனிதநீர்த்த மாயதந்த நீர்பபெருக்கு புவனிமேல்
இனியதாகி வாருகின்ற தினறுமந்த வின்புனல்
தனிலெலோரு மூழ்கிநன்கு சமையல் செய்து சாப்பிடத்
துனியமன்ன னூர்புகற்கு விடைசுரந்த னுபபினர். (௩கக)

மன்னவன் வணங்கியேக மற்றிராம தாசர்தாம்
அன்னவெற்பி னிற்சினு ளமர்ந்துபின்னெ ரரணியம
துன்னலான காலமாரி சொரிவதான கா லமாய்
நன்னரோய்வி லாதுபெய்ய ननிநனைந்தி யாவரும். (௩௩உ)

குளிரினுல் வருந்துபோது குணநலங் கொணங்கைதம
ஒளிர்முகத்தை நோக்கியென் பசிக்குவேணடு முணவெனத்
தெளிவிலோ ருணாக்கவீர விறகுகொண்டு செறிமழைத்
துளிவிழாது துகில்பரப்பி முளரிசுல்லி மூட்டியே. (௩௩௩)

பாயசஞ் செய்தெனக வென்று பசிமிகுந்த தாசரைக்
கூயபோதி லவரெனக்கில் கொஞ்சமேனும் வெம்பசி
ஆயதென்ற வணடுநந்து மறுதினத் தொர ரணியம்
போயமர்ந்தெனக்கு மிக்கபசிபுணர்ந்த தென்றனர். (௩௩ச)

பூரிசெய்தியென்று சொன்னபடி விரைந்து பூவையும்
மாரிதன்னின் முன்பு போல்வருந்திநன் கமைத்தபின்
சீரியோரா மிசைமினென்று செப்பு போதிலென்பசி
காரினுய காலதாமதத்தினிற் கழிந்ததே. (௩௩௫)

என்றுமற்ற நங்கைதம மொடெய்துமுது மனம்வெறுத
தொன்று தன்மனைக் கணேகுமாறுஞற்றவு வள்விடா
தன்று தொட்டுமிக்க வன்புகொண்டு சேவையதுசெயா
நின்றுதானு மன்னபான நீக்கி நிற்றலாயினள். (௩௩௬)

பூமிடைந்த மற்றொர்காடு புக்குநேர் கல்யாணகோ
சாமிதன்னை நோக்கியிங்கொர் தனுவெனக் கியற்றிநீ
தாமிடுக்க தாகவென்று தாசர்கூற நன்றெனத்
தோமிலானும்வேயினேய்து ரோணமொன்றுநல்கினன். (௩௩௭)

கொடுமரங் கரங்கொடெங்கு முலவியாடல் கொண்டுற
அடுமடங்கல் போலும்வேந்த னுஞ்சிவாஜி யருகிலே
நெடுமடங்கொ ளதிபர்வந்து நீடுகோலம் யாமெலாம்
வடுமிலேர் தனுக்ரகித்து வருவதாக வழுவினய். (௩௩அ)

பெருவனத் துலாவுகின்ற பேயனை வன்றனைக்
குருவெனக் கொடவனை டுற்றகொடு வனத்தி லுலைகிறாய்
கருதுமெம்மை யவமதித்து நீயிவாறு காடெலாம்
மருவறீதெ னவனனை மதிமயக் குறுத்தினர். (ரூகக)

கேட்டவேந்த னென்றுநேர் நிளத்துறு திருந்தனன்
மாட்டடர்ந்த மடநலோர்தம் வயின்வீராவு சீடனாக்
காட்டடைந்தி ராமதாச ளியலறிந்து கடுகுமின்
நீட்டமின்றி யெனவனோரு நேடுவானெருங்கினர். (சாா)

வரலறிந்து தாசரங்கு மருவுபக்தி களையெலாம்
உரவிலா லடர்ந்துகொன்றி ராசிராசியாயுற
விரவல்செய்து கொண்டிருக்கும் வேளைவந்து கண்டுதம்
குரவர்பா லடைந்துளுற்று கொடுமைகூறி னாரோ. (சாாக)

அதுதெரிந்து புரவலன்ற னருகில்வந்து வருதிநீ
சதுரனென்று பரவுகின்ற குருவின்மாடு தானெனை
முதுவர்கொண்டு பொழிலடைந்து முனைவிளங்கு தாசர்பால்
கதுவராம தாசர்சீடர் களைவிரைந்து நோக்கியே. (சாஉ)

உண்டைவில்லி னுருவிகங்கம் யாவுநீவி னொருமரத்
தண்டைசேர விடுமினென்ன வவருமேவி யதுசெயக்
கண்டையா கினுதுதேசி கன்விகங்க வேட்டைபோல்
பண்டையா ரியற்றினு னொனப்பகர்ந்து பதறியே. (சாரு)

அரசனோடி ராமதாச ரருகடைந்து மடநலோர்
விரசுகின்ற கானிலார் விகங்கவர்க்க முயிரொலாம்
பரசகின்ற நீபடுப்ப தென்பரர்க்கு நன்மைசொற்
றிரசமாக நின்விராக மினிதுமிக்க வினியதே. (சாசு)

எனவிகழ்ந்த போதிராம தாசரந்த யதிகளைச்
சினமிலாது நோக்கிநன்மை தீமையான செயலெலாம்
அனகனை ராமனு லடுப்பதென் றறைந்தனர்
வினவிமா மடங்கண்மேவு மவர்விளம்பு கின்றனர். (சாரு)

விற்கையொன்ற நீவிகங்க வர்க்கமயா வையுந்தடிந்
தொற்கமின்றி ராமனீது ளுற்றுகின்ற தென்றனை
நிற்குநன்றி தன்றெனு நிகழ்த்தராம தாசரச்
சொற்கிணங்க விப்பவங்கள் சூழ்கிலா தியற்றினேன். (சாசு)

ஆதலா லறிந்தநீயி ரருள்செய்திந்த வுயிரொலாம்
சாதனீங்கு மாறுளுற்றி லெனதுபாப முந்தபும்
நீதரோ யியற்றுகென்ன வவர்முனிந்து நீதியில்
பாதகாநீ சொல்வதென்னை பரமரானு மியலுமோ. (சாஎ)

ஏளிதஞ்செய் தெமையியம்பு மிதுதகாத தென்றலும்
காளியன்றன் மீதிலாடு கண்ணனன்பர் கடுகியே
மீளிமொய்ம்பி னரசைநோக்கி விறகுதேட வாவெனக்
கோளின்மன்ன னதுசெயக் கொளுத்தியக் கினிக்கனே. (சாஅ)

பக்கியைப் படிக்கவிண் பறந்துபோன தொன்றுபோல
அக்கினிக்கணிடுதலானவவை யெலாம கன்று வினை
புக்கிடத் தெளிந்து நின்ற புரவலன்றன் முனபசரா
தொக்கினத்தர் நாணியஞ்சி முடிகவிழந்து சொலலுவா . (எஎக)

உயர்த வத்துளரியற்றமு மது மெய்மமை தோகிலோம
அயர் வடப்பொறுத்தல் வேணடு மெனவணாகி யருள் பெற்றி
இயலிடத்து மேவினர் பின் லிலட கொடேநதலேகினன
மூயல் வனத்து மேவு சீடர் பரு ரின பின மூழ்கினா (ஈ)

வேறு

புண்ணியதல மென்றேத்ப பொருந்து கோ[illegible]
நண்ணு வேதியனொருத்கன ராமதாகிடதகில வநது
பண்ணி வந்தன நின்றேத்தி பரமகற்குருவே யானனாபு
வண்ணியவூரிற் சத்தியுபாசனை மரிட தாகி. (ரஎ)

யாவராயினும் மகுகெய்தி ராமநாமமு சொலலரேல
ஆவிபோகுகாலததோது மதனை யேனுரையாப் பென்ற
நாவினுற்சொல வொட்டாமனலி வரிகுகிதனுகதேது
நீவிர் செய்கின்ற தெனறு நிகழ்கிடக கேட்டுதாசா (சகஉ)

நகைபுரிந்தவ்வூர நணணி ராமநாமத்தை யாரும
வகை வகையாகக் கேட்க வழுதகிக சீதசனங்கள [illegible]
தகைபெறு மன்பு சான்று தனிதளிய வசராகிச்
தொகை தொகையாக ராமநாமமே சொலுமாசெயது (சுஙஙு)

அங்கு நின்றியல் கர்ஹாடேனறறையு மதசேசுரனென்று
தங்கி நாடோறும் ராமநாம கீரதனங்கள நாறறிய
பொங்கிய வூராரெல்லாம போநதுள மசிழுநது ரோடு
மங்கலம் பொலியச் சிலலோ மனமபரி சுதநரரகி. (எகச)

சரணடைந்தேத்த வனனா தமகுபதேசஞ்செய்து
வரலுறு நாளிலவ்வூர் மருவிய பாண்டியாத்தான்
தரவரு புதல்வி மிக்கவிளமைசால கயினி தனபேர்
விரகறி வேணுபாயி மேவிக கீரதனங்கள் கேட்டு (ஙகரு)

தாவிலன் புளத்திற்கொண்டு தாசரை வணங்கிப போறறி
மேவியகரண மூன்று மிகபபரி சுத்தையாகி
மாவிரதியரே யென்பால் வளரருள் சுரந்திபபோது
நீவிரேயனுக்ரகிக்கவேணடு மென்றிரந்து நின்றுள (ரகசு)

அவளது சத்பாவத்தை யறிந்து நீமறை வல்லோர்குத
தவலரும் போஜனஞ் செய்கென மகிழ் தாசர்கூற
உவமையில்லவளுந் தாசரோதிய படிக்கமைத்து
நவரசம் பொலியராம நாமஞ்சொல் வோரைக்கூவி. (ஙகள)

கொண்டு போயு பரிகைக்கட் கோதிலாதனத்திருத்தி
மண்டுசோட சோபசார வகையெலாம் புரியத்தாசா
அண்டுறு மவளுக்கின் பாயனுக்கிரகித்தா ராங்கே
உண்டுறவாத சேயை யுன்னி னருளத்தின் மனனே. (ரகஙு)

அள்ளனைச் சிறுவருன்னு மளவையிற் சகுணரூபம்
எல்லையில்லாது தோன்ற வெதிர்ந்தனரிருக்க நேரே
எல்லி நேரிடையாளன்னங்கறி பரிமாற வந்து
கொடுசுடரவன் மாணுக்கர் தேசுகண்டயர்ந்து வீழ்ந்தாள். (சுஉகூ)

[illegible] தாசர் தாங்கி வெருவினள் கரங்கைக் கொண்டு
[illegible] முகத்தை நோக்கி வஞ்சி [illegible] யெதனைக்கண்டு
[illegible]காலாளயச் சஞ்சொல் கென வேணுபாயி
[illegible] குருவே தெஜோமயத் தொருபுருடர் தம்மை. (சுஉவ)

[illegible] சுவணமாக வயங்கு கோவணமும் பூணு
[illegible] கண்கொளிரக்கண்டு நோக்கங் கூசுதலா [illegible]
[illegible] பரிகையில் வீழ்ந்தே னெனவிளம்புகலுந் தாசர்
[illegible] மென் [illegible] தம்மிலொருவருங் கோடை சேவை. (சுஉக)

[illegible] கண்ணாரக் கண்டனை யிதனைவிரைந்
[illegible] பாக்கியமே பாக்கியம் பெரிதென்று கூறி
மனைறக் கொண்டு வந்த வகையெலாம் வாயுமைதர்
[illegible] பரிமாறென்றங் குவள்பரி மாறச்செய்து. (சுஉஉ)

மாருதியருள் செய்துணடு மறைந்த பின் மிகுந்ததுண்டு
[illegible] மிசைந்துமோடு நிறைந்த வேதியருக் கெல்லாம்
[illegible]ருடன சாந்துந்தாமபூ முந்தக்கனையு நன்கயம்
[illegible] கல்லருள் சுரந்து பின்பு முந்நாட்குலாவி. (சுஉங)

[illegible] நாமகீர்த்தனம் [illegible] செய்தருளைப் பெற்ற
தெரிவை மற்றறிவுடைமை செறிவுறும் பழுவஞ் சோந்தார்
பரிவுறுஞ் சீடரோடு [illegible] றி வேணுபாயி
பிரிவுறுக் கிரங்கித் தாசரபாற் றெல்வோர்பின்பு சென்றாள் (சுஉச)

தேசிகர் தமைக்கண்ட [illegible] திருவடி வணங்கி யைய
தாசிபாய் நும்பாற்றானே சார்ந்தினி திருப்பே னென்ன
மாதிலார் நோக்கி நீயோ வணிதையிற் சிறுமி யாதல்
ஏதில்யா னுலவுங் கானமெய்கணும் வரலாகாது. (சுஉடு)

உன்னிடத் தருளால் யான்சொல்லுவதை நீயுறுதியாக
நின்னுளந் தனிற்கொண்டேகி நிகேதனத் திருந்துநாளும்
பின்னு கோதண்டபாணி விநாமலரடியைச் சிந்தித்
தன்னவ னுமமோதிய மர்தியென்றனுப்பச் சென்றாள். (சுஉசு)

தாசர் தம்முரை மறாது தான்மனை சார்ந்து நாளும்.
நேசமோட மலராமணினை வுடனிருந்தாள் பின்பு
மாசறு சஹாபூர் தாசர் வந்தது தெரிந்து சென்று
காசறு தாசர் செய்யுங்கதை வினாயத்தன்னூர் சென்றாள். (சுஉஎ)

சென்றவ னிருக்கக் காந்தன்றனைப் பெறுதிறலோன் றேர்ந்து
நன்றல துனது செல்வி நடக்கை யென்ற வடந்தைக்குக்
கன்று தலாகக் கூடக் கடிதுதன் மகளைக் கூவி
உன்றன தியற்கை யூரூர் திரிவதோவெனவுடன்றான். (சுஉஅ)

தாயுமவ்வாறு தன்பாற் சலித்தெதி ருனாக்கவேணு
பாயி யென்றனக்கு வாய்த்த பதியிறந்ததனு லன்றோ
மீயுயர் கதியை வேண்டி விமலசற்குருவைப் போற்ற
லாயின னிதனுலே துபழியுள தாகாதென்றாள். (சஉக)

தந்தைதாய் மகள் சொல்வார்த்தை தனக்கிசை யாதுகால
நிந்தையா முன்னு லெங்கட் கெனமகணி ராகரித்தென்
சிந்தையில் விளங்கும் ராமனேதந்தை சீதையே தாய்
முந்தையே யெனவுட் கொண்டேனு மக்கென்னை மொழிவ தென்றாள். (சஙய)

அன்னது கேட்டதாயு மப்பனுமி வளிப்போதியாம்
சொன்னதற் கிசைவுறு தாற்றுணிந்து கொல்வது நன்றென்று
துன்னு தற்கரிய நஞ்சுண்டுய் த்தாறக் கொடுத்தாருண்டு
நன்னுதன் மயங்கித் தேர்ந்து நயந்து சற்குருவை யெண்ணி (சஙக)

இப்பொழு தெனக்கபாய மிமையந்தசா லெதிர்ந்து நீரோ
சபபறக் காக்கவேண்டு மெனமனக் தளர்ந் திறந்தாள்
அபபழு தறிந்து தாசராங்குவந் தருளினேர்க
வெப்பகன்று யிருண்டாகி விழித்தெதிர் குருவைப் பார்த்தாள். (சஙஉ)

உடனெழுந்தலர் தம்பாத முவந்து சேவித்துச்சாமி
விடதுங்கி யிறக்கர் செய்ய வாய் தந்தை வேண்டா ரன்றோ
மடனென்று மவளை நீங்கி நுமக்கியான் வழிபாடாற்றல்
கடனென்று தொடர்ந்து சாம்பன் காட்டெனு நகரஞ் சார்ந்தாள். (சஙங)

வசதி யற்றிருந்த ராமதாச [illegible]
முசளருத்திர ராமஜீமுத நலதே[illegible]
ஜசவந்தி வாகரப் பானுஷ் யொன்றுக்கு [illegible]
இசைவுறும் பெயர்க்கு ராதியர் லோகநிலையை கூறி (சஙச)

தந்த மூரணுகச் செய்து தாமள [illegible]
வந்தனர் நீங்குறு மன் மருவுறுஞ் சீடரோடும்
இந்திராயணி நீராடி யேத்[illegible]ரான தேவர்
ஈந்தர சமாதிக்கெய்தித் தொழுதவர் தமைப்பூ சித்து (சஙரு)

மூன்றிராவ வணிற்றங்கி முயலரிகீர்த்தனங்கள்
சான்றவர் வினவப்பாடிச் சார்ந்தனர் கங்காதீரர்
தான்றமை யேகநாத ரடிநிலை யமைத்து நாரும்
தோன் றரசெனும் விருக்கந் துன்னினர் தொழுது வாழத்தி (சஙஙஅ)

அங்குமூன் றிரவிராம கதைகளை யருளிச் செய்யத்
தங்குமவ் வேகநாதர் தாசர்முன் னெதிர்ந்துதோன்றிப்
பொங்கு மானந்தத்தோடு புல்லினர் விடையுநல்க
எங்கு நீடவரங் காபாத்தெனு நகரதனைச் சேர்ந்தார். (சஙஙஎ)

நண்ணலு மாங்கிராமி ராமதாசெனு நல்லோராம்
அண்ணனார் சீடரோடு மணுகக்கண்டவரைப் போற்றி
எண்ணரு மவ்வூர் நீங்கியேகும் போதினிற்சிவூர்வாழ்
புண்ணியப் பயிணுபாயி புனிதர் செய்கதையைக்கேட்டு. (சஙஙஅ)

நெடிதுறு பாசமெல்லா நீங்கினள் விரக்திஞானம்
படிவுறலாகித் தாசர் பாதத்தைப்பணிந்து போற்றிக்
குடிவளர் தன்னூர் மேவக் கொடுசென்று வதியச்செய்து
முடிவுறு சோடசோப சாரமு முயன்றுசெய்து (சகூகூ)

எனக்குப தேசநல்க வேண்டுமென் றிரந்து நிற்க
மனப்பரி சுத்தந்தேர்ந்து மகிழ்ந்துப தேசநல்கி
இனத்துட னவடன்னிட்டி லொன்பது நாளிருந்து
கனத்தரி கதைகள்செய்து டாங்களி நடாத்தலுற்றார். (சகூஉ)

மயிலை யனுமார்கோயி லடைந்துபு தித்துப்போற்றி
மேயபர்ச வடிக்செய்கி மேவிராம ருண்ட நீதோய்ந்து
தாயன ராமமூர்த்தி தான்வளர் கோயில் சாரந்து
ரூயகோட சோபசாம முற்செய்து தொழுதார் மன்னோ. (சகூகூ)

ஓங்கனை கருகுலோக மலமத்து [illegible] கனம்கன்பாடி
பார்குளோ [illegible] பாடி [illegible] ராமம்
கான்கிறு முதயவாலி [illegible] போதுமாமிக்
கோர்குமா ரதிசெய்தொர்கு முழுபிரசாதந் தந்தார். (சகூஉ)

இவ்பமக் காகமூன்று நாள்வளர் யிருந்துகாமி
மெய்ப்படி தழுவிப்போற்றி விடைபெற்றுத் தம்மைத் தேடும்
ஒப்பிலாச் சிவாஜிராஜ னுத்தமனைக்கண்டார்
தப்பில்பல் லியங்கவேங்க வறுமமே தனந் தழைக்க. (சகூகூ)

மேலது.

தனது தேசிகரெய்து கேதிசிவாஜிதா னறிவுற்றுடன்
அனகர் பாலனிகங்கள் சூழ்ந்து வடிகளா னடையாகவே
வனரெருங் குழியனும நன்கொடு வளர்தல் கண்டு வணங்கிவந்
நுனலருந்த யோகர்தாளினை. புற்று வந்து வணங்கினன். (சகூஎ)

பூசையாவு மியற்றி நீணிழ் பொருக ளிற்றணி யாதனத்
தாசைகூர விராமதாசரை யமர வைத்தழ காகவெ
ஞ்ச நீடிய பல்லியங் களொலி நுமமைச்சர்க் கெண்மரும்
தேசை மேவிய தானும் வெண்கவரிக் குலங்கை சிறக்கவே. (சகூஏ)

கொண்டு வீசி நகர்க்குள் வந்து குலாவு வீதியு லாவியற்
கண்டு தன்னரன் மனைகொணர்ந் தொருகவின் மணிப்பொல னுசனத்
தண்டு றும் படிசெய்து சோட சயகைகளா முபசாரமும்
மண்டு மாறு புரிந்து போன கவகையு முண்ண வழங்கினன். (சகூஅ)

தாசர்தம்மொடு கூடலாகிய சதுமறைக் குலர்தம்முடன்
தேசமோடினி துண்டிராவி னிகழ்த்தினு ரிகிர்த்தனம்
தேசதா முதயத்தி லாரதி செய்து சீர்த்தனை வாழ்த்தியுல்
லாசமாக வெவர்க்கு நன்பிரசாத நல்கின ரமையவே. (சகூஎ)

உடனெழுந்துறு சீடரோடு வனத்துறைந்து சிஞள் கழீஇத்
தடனெருங்கிய சாம்பள் கோரொனு மூர்புகுந்து தழைக்கனிள்
அடன்மிகுந் துளராம மூர்த்தியை யங்கமைக்க நினைத்துடன்
றிடனிறைந் தளவாயு மைந்தரை யெண்ணினரருள் செய்யவே. (சகூஅ)

எண்ணருந் திறல்வாயு மைந்தரெதிர்ந்து நின்றவ ணேழுகோ
சண்ணுதூரம் விராவு மூரில மர்ந்த ராமநன் மூரதியை
நண்ணி நீ கொடுவந்து தாபியெனு நவின்று மறைந்தனா
கண்ணு தாசரி ராவினிற்றனியே புகுந்தனா கவரவே (௧ ௯)

சென்ற வூரிலொர் கோயிலிற் குளமர்ந்த சீதையி ராமனே
டொன்றி லக்குவ னனும னெனபவராகிகொ டெய்தின ருறையிடத
தன்று வைகறை கோயிலிற் குளிலாமை தேதிய வுருளோர
துன்று விகிரகங்களைக கொடுதுனனிஞ ரெவரெனனவே. ( )

தேடிவந்தொரு ராமதாச ரிருபபிட தகவை சோதலானை
டீடி நீருல காளு மனனவரு ருமெய்கருரு வாயுள
ரடி விக்கள வைபபுரிந் திடவே ருகுமோ மாநவயகசெ
நாடி யொன்று நவின்றிலா தனரி நவனணி [illegible] ( )

வந்த யாவரும் வாய்திறக்க [illegible]
நந்தம் விக்கிரகராகவீகொடுக் [illegible]
தந்த மெய்ச்சிறுல [illegible]
அந்த விக்கிரகங்களை [illegible] ( )

ஆதல் கண்டு சுவாமிகட் கிவைமாலே [illegible]
ரோதல் செய்து பயந்து சாசனை யுமைடிக [illegible]
தேதமாக விகழுந்தைப பொறுமெனற நினரி [illegible]
பாதநன்கு பணிவதுபோயினா பினபுதாச [illegible] ( )

ஆலையஞ் செயவெணணி யுரின [illegible]
சாலமங்கல நாடெரிந்து [illegible]
ஸுலவிக்கிரகங்களைப [illegible]
கோலம் யாவு மியறறி [illegible] ( )

கோயின்மேவிய ராமனைக [illegible]
காயிருநதது கணடுதோசகிர [illegible]
தாயிலனபு கொடபங்கு [illegible]
வேயின மன்னிய தொளவிமத [illegible] (௧ ௨ ௩)

அனறு ராத்திரி மணடபதகில [illegible]
துன்று மதகளமுந் தொனிகக வியப [illegible]
நின்றபாடினா சேட்டியாவரு [illegible]
டொன்றினா பரவச மிராமுமு வாக [illegible] ( )

மங்களா ரதிசெய்து சாமியை வாழதது [illegible]
பொங்க வாவினா யாவரும் பொறநலகி யிவ்வகை புரையிலா
அங்களாவினா நாலு நாளள வாகவுற்சவ மானபின
தங்கலாகிய வூரவலஞ் செய்து கணணமா நதிசாரந்தனர். (௧ ௪)

வேறு.

நதிக்கரை சாரவனத் தமர்த்த நாளினிடைட் டாங்களியின யந்துமுமை [illegible]
பதித்தவனு மாரையனறிப பதினெரிடத் தனுமாரைப் பதிக்கவேணடி
மதிப்பினுயர் சாம்பள காட்டொடு சிங்கனு புரஞ்சிரிம சூரசஹாபூர்
துதிக்கு மும்மரடி சாதாராபதி சுசிரானேஜராடா டேம்பி. (௪ ௫ ௮)

நவகா வெற்பூர்ண பாகுவில் விளங்கத் தங்கையான யந்திருத்தி
உவமையில் வேதோக்தமாய்ச் சோடசோபசா ரங்களு ஞற்றிபோற்றித்
தவலறு மிப்பதி னொரிடத்தே தேனுமோரிடத்தைச் சார்ந்த மர்ந்த
பவனகு மாரனைப் பதினறு தினம்பூசித்தவர் தம்பத்திக் கேற்க (சகுக)

மனோரத மேதது சித்திடாகு மிதற்கைய மில்லையென்று வாழ்த்திப்
பனைமிடை விடாதுதினம் பூசிக்கத்தம் பாரிகர் பயிலுஞ் சீடர்
தினனி மரிவ் ஷரிவிருக்கவென நியமித்தவ் விடத்தை நீங்கிக்
கனவிலுஞ் சோரிநாமங் கருதார் வாழூர் கலந்து கருதலாக. (சுகூ)

அங்கங்குஞ் சீர்த்தனை செய்தரி பக்தி மிகுவித்தா ராகிப் பின்பு
பொங்குந் தன் சீடரொடு சாம்பா காட்டென்று மூர்போந்தங்கேமுன்
தகுக நிறுவிய மீகாயிற் சார்ந்துறாகு குலதிலகன்றனைக் கண்டேத்தி
மங்களஞ்சேர் ஸ்ரீராம நவமி யுற்சவஞ் சமீ பித்துவாய்க்க. (சகூக)

தெரிந்தடைவே நாடர்தவெண்ணித் தொடங்குங்காற்சிவாஜியங்குத் தேடிவந்து
பரிந்துதன தாரியமைத் தரிசித்துப் பூசித்துப்பணிந்து போற்ற
லிரிந்தசிறப் புளதாக நவமி விழாவிண்ணோரும் விரும்பிக்காணப்
புரிந்தோரான் பாஞைரும்பத்தா நாளிலே லலிதம் பொருந்தச்செய்து (சகூஉ)

வேகியர் போரணை முதலாகிய வெல்லாஞ் செய்துவிடை வேந்தற்கீந்து
நிதிலாக் சீடருட னிருந்துங்காலனு மந்தஜயந்திசேர
கோதியலா தந்தவற்சவம் புரியத் திருவுள்ளங் கொண்டுசாம்மால்
அதியிலே பிரதிஷ்டை யாக்குபதி னேழுரு மமைவதாக்கி. (சகூங)

பதினெரு ராமதாசராய் நாளு நாளுற்சவமும் பயின்றங்கங்கே
முதிரரிஷீர்த்தனஞ்செய்து ராமநாமப் பெருமை மொழிந்து பல்லா
றெதிரிலிருந்த நாமத்தை யாரெந்தச் சொழிலியற்றி யியம்பினலும்
கதிதருஞ்சீர்ச்சமாதி நிஷ்டை கலந்தவனு முண்கின்ற கவளந்தோறும். (சுசுக)

ராமநாமம்புகல் வானெனிலவனே நித்தியவுபவாசி நாளும்
தோமற நன்கிடை விடாதியம்புவனேலவன் முமூட்சுசொல்லு கின்ற
நாமம் லபிக்கிறதற்கும் ராமனருள் பெறுதற்கு நயந்து வங்கூழ்
மாமகறகு முதலிலடியாருகியவர் தமருள் வாய்த்தல் வேண்டும். (சசுடு)

மருந்து மகனருள்பெறு விடிலெந்தக்காரியமும் வாய்ப்புறுதென்
றருத்தியுறு சகல சுரோதாக்களையும் பார்த்துபதேசஞ் செய்தென்றும்
திருத்தமுற நிலைப்பித்துச் சாதிக்காரதி செய்து திகழ்ப்ரசாதம்
பெருத்தவடியார்க்கெல்லா முதவிப்பின்பெயர்ந்து கோலாபூர் வந்தார். (சசுசு)

அங்குமரிகதை செய்து சந்திரகிரியடைந் தந்தமலையிலேறித்
தங்குதலாயினர் மூன்று மாதவரைதினமு மரிகதைகள் சாற்றிப்
பொங்கு கடலனை செய்த நளகபிதானுறை விடமும் பொருந்தக்கண்டு
மங்குறக் கோல்ஹாசுரனை வதைத்தமலர் மகடனையும் வந்தித்தேத்தி. (சசுஎ)

சவிராது பகுளமெனுந் தேவாலயந்தனையுந் தரிசித்தேத்திப்
புவிபோற்றும் ரங்காளம் பத்மாள மெனுஞ்சரோ வரம்புகுந்து
செவிதாக நீராடியங்க கன்றுத்தரதிசையிற் சென்று சீர்சான்
றவிர் நீடுபஞ்ச கங்கையும் படிந்து மார்க்கண்டரங்கலாதி. (சசுஅ)

இமாசலம் ரத்தினாகர மென்றிசைக் கத்தென்றிசையிலுள்ள தலங்களெல்லாம்
நமாவெனக்கண்டுறு சீடர் பலருடனு மரணியத்தினணணி யோர்சார்
தமாதரங் கொண்டுறப்பாத சேவை செய்தக்காபாயிதங்கச் சீடர்
அமாடுணவு சமைத்திருக்கும் போதின் மாவலி நகரிலமர்ந்த சீடர். (சுசுஉ

ஆனவுத்தவ கோசாமி வீணை மிருதங்கந்தானங்க ளார்பபக்
கானமுடன் கீர்த்தனை செய்காலத்திலெளங் காபாத்தைக் காக்கும்
கோனனிக மவ்வூரிற் சிலபயிலக் கூடவுறை யனிகக்கோனும்
ஊனமிலாக்கதை கேட்டங்குறுவோரோடு ருநது கேட்டிற்றபோது. (சஎஐ)

உத்தவ கோசாமி யெல்லாருங்கேட்க ஸ்ரீ ராமமூர்த்தியேதான்
மெய்த்த பரத்துவ மாதிகர்த்தாவென்றறுதி பெற விளம்பசகேட்டுப்
பைத்தவணிகத்தலைவன் பொருளைகிய படாணிகளைப பாரதுநீவிர்
இத்தகுதிபுகல்வோனைப் பிணித்துக்கொணடெய்து மினசனென்றபோனான். ()

தலைவனே வலும் வீரர்தா முக்தவ கோசாமி தமைபபணிந்தங்
குலைவுறக்கொண்டுடன் போகுது தம்மனி கத்தலைவன் முன்னே யுய்கதுநிற்கத்
தொலைவிலனிகத் தலைவன் காழிலையக் கூய்சுன்னன்னாது செபுமா சொன்னான்
கலையு மனத்தினராகி யுத்தவ கோசாமி யவன் கருத்தை யோர்கது. (சஎஙு)

இவனிவ்வாறி யற்றுவனே னமது குலசாரா கலமிழிவாமே யென்
றவணினைந்தார் சத்குருவாகிய ராமதாசனை யிவ்வாபத்தைப் போக
குவதுமக்குக் கடனென்று பலபம தோத்தினாளு செய்ய வனக துணர்ந்தார்
பவர்பொழிலி லுறைதாசருட னெழுநதார் தெரிதக் காபாயி கூறும். (சஎகூ)

தேவரீரிவ்விராவு கொடுபோவ தெகுசென்னதெரிந்த த ச
மாவலிய துலுக்கர் கணமுத்தவ கோசாமி தனைவருத்தகின்றா
ஆவையின் மற்றதற்காகப் போகவேணடிய தெனறாக வள சண்ணுக்குச்
தாவருந்தம் முருத்தோன்று தெய்வினர் மாருதி ரூபநதனைக் கொணடாகுகே.( )

மேவியுலகெலாந் நடுங்கவாரதுச் சேனுபதியை லெகுண்டோர் கையால்
ஆவிபோகா தறையவ வயர்ந்து சீமவீழ்ந்தய கரினு தோனறிய
பாவிசெய்த பிழை பொறுக் கெனறிரு கரத்திற் கலாஞ் செய்யப் பரிந்து தாசர்
நீவினையோன் முன்பறியத்தேகி கோத்தம வடவாய்த நிகழ்ந்து நின்றார் (சஎஙு

கண்டவனீர் கடவுள் வடிவென்றுணரோ ணெனப்பலவுங் கழறிபபோற்றித்
தொண்ட னெனப பாதத்திற் றொழுது நீற்கத் தாசரு டொன்ற நோக்கி
மண்டலத் திலரி நாமகீர்தனஞ் செய்வோர்தமை யுமறை வல்லோரோ
டண்டிய கோக்களையு மினி நீவருத்தேல் கோயில் களுமழிவு செய்யேல்(சஎகூ)

என்றவனுக் கினிதாக மதிகூறி யுத்தவ கோசாமி யென்போர்
ஒன்றவுடன் கொண்டன்னார் கீர்த்தனஞ் செய்வயின் மேவியொரு நாளங்கே
நன்றமர்ந்து சாம்பள கோரொனு மூரி னணணியங் கிராம மூர்த்தி
மன்றன் மலர்ப்பதம் பணிந்தங் குளறசீடர் தமைநோக்கி மகிழச் சொன்னார்.( )

நீவிருல கெலாஞ் சென்றங்கங்கே நன்கரி குணங்கணி ரம்பப் பாடித்
தாவிலது ஜடமூடர்தா முய்யச்செய்மி னெனத் தவறி லன்னார்
மேவின ரவ்விடங்க டொறும் பலருக்கு முபதேசம் விரும்பச் செய்தும்
ஓவில் பலமடங்களையு நியமித்துத் தாசர் வழியுறப் புரிந்தார். (சஎஅ)

வேறு.

அக்காலமதிற் கீர்திகழ் பாகா நகரத்தில்
தக்கா னெனவுள ராணவர் சாந்தம் பெறுசீலர்
மிக்கார் வயிராகத் திடைமிகு ஞானமொ டன்பும்
தொக்காரவர் பெயர் கேசவ சாமியெனச் சொலவே. (சஎகூ)

ஆன்ற ரினதாசர்க் குளவாகும் பெருமைகளைப
பன்னாளும் விரைவி லடையக்கிக் திறமேவி
என்னா லவரைப் பொய்க்கரி சிக்கா பலவினம்
சன்னாலமை யாதே யெனத்தளர்ந்தா ரொருதாமே. (சஅஐ)

உலகந்தனை யுய்யச் செய்வொளிர் சற்குரு சேவைக்
கிலகுந் தவமில னகிய யான்செய்வதெ னென்றை
பலவங் கருதின ராகியொர் கிடன்றனைப் பார்த்து
நலராம்பள கோர்வாழ்வுற நயசற்குரு பாலி (சஅக)

சென்றிங் கிசைவரு வாயெ னத தேரத்து விதமசாய்
வென்றம்பா லிண்டைப்பம் ம னாந்தொன்றுட னுகவிந்
துன்றும் வழிக்கெலவுக் கல பயாட தன்லெந்துன்ன
அன்றந் தவறுக்கீந்தனுர் பாபிபாக்கனனன்னன். (சஅஉ)

கம்மாற்புரி சாலடாங்க வக்கனன்தொல் கெனக்காற்றற்
கம்மா நகர் வருநாள் பகினைந்துக் சாமரிசி
கெய்மாறு பிலலாமற் பொறலெய்கிசகடை யிலனாய்
இம்மா நகர வக்காரியரிருக்குமபகி கோந்தான். (சஎங)

நீராட நனியமங்கனு நிறை வேரினராகிக்
கீராமன ,நுயர் கோயிலிலுறு போதலன் சேர்ந்து
பாரார்வுற வட்டாங்கழு மிகுமன்பொடு பணிந்தான்
நேராயுத வியபதிரமுனம் வைத்தெதிர் நின்றான். (சஅசு)

நினரன் முரநோக்கிப்பகு நீராருசவியதா
ஏன்ருரெதிர் நின்ருனலனேய் சேசவசாமி
தன்முகனடைடுதேனவா தருபுக்கிய நிதுநும்
பொன்ருளடி களுககன்பொடு புகன்ருர் பணிவென்ருன். (சஅரு)

ராமன்பத நேயதனினா நனி நன்றென வதனிற்
றுமன்புறவரை வுற்றிடு தகவின்புற வோர்ந்து
தூமன்பதியிடை முத்தின மவன் வைகுறச்சொல்லிப்
பூமன்னவனுகியபணி புரிவோர்குறபபு கன்று. (சஅசு)

வருவேதியன் மகிழப் பல வஸ்திராபரணங்கள்
தருமாபுரிந்தே பத்திரந்தாமொன்றெதி பெழுதி
ஒருகேசவசாமிக்கினி தெதிர்வந்தன முரைத்தின்
அருளாலொரு வேளைக்குணுமது தந்தனுப்பினரே. (சஅஎ)

விடைபெற்றுறு மவ்வேதியன் மிளிர் கேசவசாமி
புடையுற்றிவர்புரி வற்றன யாவுந்தனி புகலா
இடையற்றில தொரு வேளையினுண விந்தது மென்ருன்
அடைவுற்றனர் மிகுமாமகிழக் கேசவசாமி. (சஅஅ)

வேறு

தாசரருள் பெற்றறிவ தங்குகிரவ்ஞாஜி
நேசரொனு நாவிதர் நெடும்பக லுமையம்
கூசமில தேற்றினிதி னுணடுகுறி கொணடு
மாசகல வன்பர்கள் வழுத்திவரு போதம். (௪௮௧

ஆகிய கிரந்தமதை யத்தியய னஞ்செய்
யோகியவர் தம்பெருமை யோநுதவொரு பார்பபான்
நாகில்ஜய ராமனெனு நாமனவை யாவும
போகியுயர் பண்டித னடுத்திது புகன்றான். (௪௮௰

உம்மிலுயர் ஞானிய ரிலாமையுணர் வுற்றும
தம்மிலுறு வேனறிவு தங்கவுபதேசம
செய்ம்மினென நாவிதனை வந்தனைசெய் துற்றான்
இம்மிகை தகாதென விணங்கில ரிசைப பார. (௪௮௧)

நானிழி குலத்திலுறு நாவித னெனாசெம்
மானுரிகொ ணூலணியு மார்பினா குமதே
ஆனிர்பணியத் தகுவதன் றதுவுமன றி
யானுமுப தேசமரு ளத்தகுவ தன்றா (௪௮௨)

எனதுகுரு வாகியியல் கின்றவரிட தகி ல
மனதொருமை யாயடி வணங்கிப பதேசம
கனமதுற நீரபெறுக வென்றுகனி வாகப
பனவனிடை யோதினர் பலாறவ னுரைபபான. (௪ ௮ ௩)

திரிகரண சுத்தியொடு தேசிகரின் றிகக
பெரியாதமை யன்றியிலை யென்றுமடி பேணிப
பரிவதிலை யாகிய வெனன்புபிறா பகலம்
புரிவதுறு மோவெனலு நாவிதா பொருந்தார். (௪ ௮ ௪)

யாதினி யியற்றுவ தெனச்சிறிது ளெணணி
வேதியனை ராமனடி யாதமுழை மேவத
தீதில தழைத்தருகு சென்றுகுரு நாதா
போதிலினி தாகியவர் பொன்னடி வணங்கி. (௪ ௮ ௫

பண்டிதன் மனத்திலுறு பாவமதை யோரக
கண்டிதென வேதியர் கணிற்பெருவ தன்றிக
தண்டிலுப தேசமிகு தாழ்வின னிடத்தோ
அண்டியுறல் வேதியர் குலத்தவத ரித்தோய் (௪ ௮ ௬)

வெகுஜன விரோதமிது வென்றுசில நீதித்
தகுதிமொழி கூறினர் தடுபபதை வினவான்
தொகுதரு நலன்பொடு திதுத்தடி பிடித்து
நெகுகருணை யோடருள னீரருளு கென்றான். (௪ ௮ ௭)

அவனது மனத்திட மறிந்துகுரு நாதர்
உவமையறு நாவிதரை நோக்கியுப தேசம்
இவனுறு வளித்தியினி தென்றனரு டன்றம்
பவனமுற வேதியனோ டேகினர் பணிந்தே. (௪ ௮ ௮)

நணணிவிதி யாயினிகிராமனம பூசை
பணணியுப தேசமறை யையபகாதல செய தார
ணணிமுகிர பணவ களி ணைகுருது சேவை
சணணிய ஞளபாக திககணவா சென ரு (சகக)

[illegible]
[illegible] ராமனவ [illegible] தகன மாகத
[illegible] மடதுவிக [illegible] டகைக ளமுறறி
[illegible] ணிறனுள [illegible] தனயவி [illegible] (ரூா)

[illegible] ராவு பாதுண [illegible] யவவயி னமைகத
[illegible] கியொ டாகு [illegible] சறகிரியை முா ா
[illegible] யினு மைய [illegible] கிகசெனவயு [illegible]
[illegible] ாது புரிகதுகு [illegible] நாசரிடை யேகு (ரூாக)

[illegible] புரிநகெனக [illegible] ருவி னுசகு
[illegible] கு செயய [illegible] ளகெனறமொழி [illegible]
[illegible] மறு [illegible] ாபயாச [illegible] டால
[illegible] னொய [illegible] ாா [illegible] (ரூாஉ)

[illegible] மிராமனரு ளாணிறைவ த [illegible]
[illegible] ணனபுகொ [illegible] றறவி [illegible]
[illegible] வினி யியறறுகெ [illegible] ளருள பரிகா
[illegible] மையின னியறறுமிட [illegible] கேகிய [illegible] ராவி (ரூாரூ)

[illegible] நுகா [illegible] சமு [illegible] கெனனமறை [illegible] ரும
[illegible] ளரிருபபுழி [illegible] டசெயன முடி [illegible]
[illegible] ளிந [illegible] ருகுலா [illegible] மாகி
[illegible] ழி [illegible] பாகபுரி [illegible] சசெய லாரு. (ரூாச)

[illegible] தெரிகதுமறை [illegible] தணரொலாரும
[illegible] குரு [illegible] ணணிவி [illegible] யாகக
[illegible] றறிதி [illegible] தலெ ஞவய
[illegible] மில தெணணுபெ [illegible] கிறசில ரிசைபபா (ரூாரு)

[illegible] ாவித ளிடதகிறுப [illegible] மிவ ணணணி
[illegible] வியவனவிட டதனி ணணவனை யெணணித
[illegible] ாவிலது புணயகிகி தனனையியல கிறக
மேவியது போலுமென மெயயெனவெ லாரும (ரூாஎ)

இநதமறை யோனமிகவி ழிநதகுல வீனன
[illegible] கமை யுணறகுவரு கெனறவிது நனறோ
[illegible] கு கரிதென வெழுநதுசெல மறறவ
[illegible] தன நினைநதுதன தாரியனை யெணண (ரூாஏ)

அவவயி னறிநதுட [illegible] டைநதுகுரு நாதா
[illegible] மற நிறகமறை [illegible] தண ரெலோரும
[illegible] வினி வநதண னியறறுவது நனறோ
செவவயினி னொறுமுறை செபபினா சினநதே (ரூாஅ)

யாமிவ னகத்திலுண வெங்கள்விழி காணத்
தோமிலொரு மெய்ச்செயல் விளங்கிலது தொட்டு
நாமிசைவ மென்றனர் நயந்துகுரு நாத
சாமியிரு மென்றக துழைந்துஜய ராமன (ருாச)

தன்னொடு புறத்துவர லுந்தசர தன்சேய்
துன்னுஜய ராமனது தோளிடை துலங்க
மன்னுகுரு தம்மிடையின் மாருதி விளங்க
நன்னர்விழி கண்டனர் நயந்தனர் வியந்தே (ருாஎ)

மாலையடன் மாருதியை வந்தனைசெய் துற்ற
மாலையொழி வித்துளா மகிழந்துதிதி தாறும
மாலையுற முற்றியபி ணைடமகிழ கந்தம
மாலையடை தக்கவனை வழங்கமகிழ வுறஞ்ரு. (ருாஅக)

வேறு

பின்பிராம தாச [illegible] பொருவனத
தின்பிலேறு செ[illegible]
அன்புகொண்டு [illegible]
முனபுவார மமர [illegible] (ருாஅஉ)

ஆவு[illegible]
மேவளா[illegible]
றேவலி[illegible]
தேவர் மொ[illegible] (ருகரு)

என்ன [illegible] மேவினா
அன்னமை [illegible]
துன்னி [illegible] முறைகுவென
மன்னு சூதகத[illegible]லெனனும் வேலைமனனன வந்தனன. ருகச)

வந்திராமதாசர்தாள் பணிந்துநிறக மனனவா
முந்தெனண்ணர் பரமதால [illegible]
ஐந்திரணடு நாளதான சூதகம் [illegible]
இந்தநீவி ரினிதுசென்று சாமபள்கோ[illegible]. (ருகடு)

தயரதேய னவமியுற் சவஞ்செயச் சமைந்துநன்
கயர்திரமுற் றுறுந்தி[illegible]லடைவெனநகு யானெனை
நயமதாக விடைகொடுகக் நனறுநன றெனுவிளாந்
துயர்குணத்தி னடி யரோடு நிருபனூரு ஞற்றனன். (ருகரு)

நண்ணுமேவ லாளர்கூட நவமியுற்சவந்தனைப
பண்ணுநாடி னந்தினம் பராவுவேதியர்க்குனு
உண்ணுகின்ற வதிலுமற்றை யெதிலுமொன்றும் வழுவுறு
தண்ணு மாவி யற்றிமுற்று மளவின்மேவி ஞரரோ. (ருகஎ)

மேவிராம தாசர்கண்டு லலிதமா விழாவயாந்
தோவில் சற்சனர்க்கெலா முகந்துபோக விடைகொடுத
தேவிமேவு வேந்தனுக்கும் விடைகொடுத் திருந்தனா
தாவின்மன்ன னொன்றுசிந்தை தனினினைந்து போயினன். (ருகஅ)

வேறு.

பாளிக டெனுமலை யாசனிற் பண்புசால்
குமவருக் கொருமடங் குறித்துக் கட்டளை
விரவினிருக்க றறமரின மேவி னன்
வரவினி தழைத்தனன [illegible] (குஉக)

வனத்துறல வேண்டிய வெனனை மாநகர்
தனிர்புரி மடத்துற [illegible] ணடறகககதோ
எனபபுரவலன் பணிந்[illegible]
வினத்தை யானடை [illegible] யிற்றல வேணடுமே (குஉஙு)

என்றினி [illegible] ராமதாசனா
ஈன்றவ னுறகெரி [illegible]
ஒன்றநல லரி [illegible]
மன்ன வெணணி [illegible] (குஉக)

[illegible]
கலகககமா [illegible]
விலகின [illegible]
[illegible] (குஉஉ)

சேகுவாழ [illegible]
வாகுடனழைகக [illegible]
போகுறத [illegible]
யோகுறு பெருந்தவ [illegible] (குஉங)

அருந்தவகதுறு [illegible]
பெருந்தவா [illegible]
திருந்கபன் [illegible]
[illegible] (குஉச)

[illegible]
யாவருமவா [illegible]
[illegible]
சாவருந [illegible] (குஉஞ)

ராமதாசனா [illegible]
தாமகிழவாகச [illegible]
காமரு தாள்களிற் [illegible]
மாமரு மாபுற [illegible] (குஉசு)

இவ்வகை வந்தசா [illegible]
மெய்வகையுறத தழீஇ [illegible]
செய்வகை திருந்து [illegible]
பொய்வகை தவிர [illegible] (குஉஎ)

தந்த பின் கங்குல்வாய [illegible]
அந்த மிலருந்த [illegible]
முந்தரி கீர்த்தன [illegible]
வந்தது நினைத்தென்று வந்து மன்னவன். (குஉஅ)

நெடும் பகனினைந்தது நிறைய மேமகத்
திலிங்குரு நாதரை யெதிர் சத்துச்சினை
ஒலிங்கலி லன்பொடு பணிந்து சுகழ்ந்தி
நடும்படி சதங்கைகள் காலினணணவே. ([illegible])

வினைந்தனன் பிருதங்சந்தாளம் வாய்ந்த [illegible]
புனைந்தெதிர் நின்றரி புகழ் [illegible]
மினைந்தது வினவினாவா [illegible]
கனைந்துறப் பாடலைக்கண்ணி [illegible] ([illegible])

வேந்தனை யோரிடத்[illegible]
சந்தனா [illegible]
வாய்ந்தரி கதை செய [illegible]
ஆய்ந்தரி கீர்த்தனை [illegible] ([illegible])

புலரியிலாரதி [illegible]
நலனுற நற்பிர [illegible]
மலர் மறுதினை [illegible]
ருலவக்காபாயி [illegible] ([illegible])

அந்தமாபாயி கீர்த்தனன் [illegible]
பந்த மூழ்குறச் செயபபயி [illegible]
முந்து கீர்த்தனஞ்செய மொழி [illegible]
மைந்து கோசாமியை வருக்கச் செய்தன ([illegible])

வைகறையாரதி [illegible]
எய்துறு நிமமாரு [illegible]
ஐதரி கீர்த்தன [illegible]
மெய்தரு [illegible] கோசாமியை [illegible] . ([illegible])

திருமகள் கேள்வனோ [illegible]
வரு ஜயராம கோசாமி வாழ்தல [illegible]
அருள் கலியாண கோசாமி [illegible]
பெருகுறக் கீர்த்தனம் புரியபபெரி [illegible] . ([illegible])

மேமநாபா கொசாமி சொலவுஞ்சி [illegible]
ராமகோசாமியு நவிலசசெய்து பின்
பாமடிய வரெனாம் பாடச்செய்து பின
நாமராகிய துகாராமசாமியை. ([illegible])

ஹரிகதை புரிகென வருளவன் பினிற்
பெரியவா சமர்த்தரைப் பணிந்து பேசினர்
தெரியரி கீர்த்தன மவசஞ் சொவ்வே
விரிபுகழ்த் தாசரே யாதிமேவினோர். (நுநஎ)

தாமுமப்ப ரவசந் தனிற்புகுந் தொனி
மாமுத லெழுந்தது மறந்து கீர்த்தனம்
நாமுத லுறநனி நவின்று நின்றனர்
ஆமுதற் காரண னங்குத் தோன்றினன். (நுநஅ)

[illegible] (௫௧௬)

[illegible] (௫௧௭)

[illegible] (௫௧௮)

[illegible] (௫௧௯)

[illegible] (௫௨௦)

[illegible] (௫௨௧)

[illegible] (௫௨௨)

[illegible] (௫௨௩)

[illegible] (௫௨௪)

[illegible] (௫௨௫)

[illegible] (௫௨௬)

[illegible] (௫௨௭)

[illegible] (௫௨௮)

[illegible] (௫௨௯)

[illegible] (௫௩௦)

[illegible] (௫௩௧)

[illegible] (௫௩௨)

[illegible] (௫௩௩)

[illegible] (௫௩௪)

[illegible] (௫௩௫)

[illegible]

என்றனன் வினவிய விராம தாசரும
நன்றவா கருததென நனிநயநதுவேந
தன்றனை நோகினா சகலசிதசிபம
ஒன்றரு முததியு முவப புரமலே (௧௪௬)

பாணடு ரங்கன புகழபனன வேணடுவோர
ாணடு நீதருவதை யேறபரோ கொலோ
வேணடுரு தேகினொனறு வேநதநீ
மூணடுளே நினைவொழி கெனமொழிந தனா (௧௫௮)

தரணி காவல னவாதகவை யெணணிருளை
சரணிடைப பணிநது தனபதிகுச சாரநதன
அரணியத தடைநதனா சாசராதரித
திரணிய சறசனவி ரயிக கெயதுயா (௧௫௯)

வேறு

வனததிற செல்லுதன மீண ந சாகன கதிரகு
மனகதுக கொததன பமயவ வருமொரு ந ரி
கனதத சறசன கமன முகட்டறையுமே காம
உனதத்கும பெருந தவரிடை நந ரி யுறு (௧௫௮)

எதிரி னினறன டாசா கண டனனை நீயாரோ
வதிவதெவவிடத தெனவ ளாகமா மாயை
அதிநலத கிளிமமலையில யானிரு ட ஙகையை
மதிநலததினி ரெகனை க மிவண வநதும (௧௫௩)

திருமபி யெனமுகங கண டிலா கொயிலிற சோநது
விருமபி யெனமிசை நாகொலுங கவிவின வனன
அருமபு கிளறது காசடு லனறனை கறறகெனனக
கருமபு நோகவி நாவல சடடுரைக கிள ர (௧௫௪)

அமமை நினகழுக தணிமணி மாலையி னனகு
வெமமையின பணிசொணடெனகுச செலிமேவ
செமமை சோகுகெகன செய திடட னை யெனி ர
இமமை யேகவி செபபுவ னினமிசை யெனல (௧௫௫)

மாயை நாளையான புரிவெனனறுரைத தன ர மறறநதாள
ஆய நாவலா மறுதினத சலலிமம மாயை
கோயின மேயினா குமபிட்டு நிறறலுங குறைபா
நேயமோடினி திடடனள காதுகணி ரமப (௧௫௬)

விளங்கக காதணி கொணடெதிர நினறநத லிமலை
உளங களிகக நனகவி சொலிவிடை பெறறு ருரவோர
களங்க மறறதம மடத்துறக காலையாச சகாகள
வளங் கழிதத வசசததி கோயி வினகம வநது (௧௫௭)

திறநது பொறகத வினையக நோகினா செவவே
நிறந் தயங்கிய மாலையினிததில நானகு
குறைந் திருநதன பயநதுபோய்க கோனவயிற கூற
அறந் திருந்திய வரசன மறறவ ரிலையுறறுன. (௧௫௮)

காவல் வாய்ப் புகக்கடுகின னிருக்க வக்கங்குல்
மேவலா யரசன் கனவினிற கவி விரும்பும்
ஆவலாய்க் கழுத்தணி மணிமாலை யினன்கு
தாவ லாமணி கொண்டு தாசர்க்குக் காதணி நான். (இருகூ)

இட்டுக் கேட்டனன் கவியர்ச் சகளை மிகவிம்சை
தொட்டுச் செய்திடே னெனத்கிரி சூவிநேர் சொல்லி
விட்டுச் சென்றனள் விழித்துக்கோன் சற்ஜன வெற்பில்
நெட்டுக் கொண்டுறை நிமலா பாலுடன் வந்து நேர்ந்து. (இருஎ)

கண்டு தாசர்தங் கடுக்கனைக் களியளங் கலந்து
கொண்டு நின்றெதிர் வணங்கினன் கூறினன் கனவை
அண்டு சற்சனா சமாஜங்களாம் வியந்தன ராக
மண்டு மன்பொடு விடைபெற்று மாநகர் வந்தான். (இருஏ)

வேறு.

பின்பொரு வைகல் பெருந்தகை மெய்யர்பிழைப பெய்தா
அன்பா ரொடணண லிருக்க விராமன தவதாரத்
தின்பரி கோதினர் வெறபிலி ரூப்புழி யிவர்தாசன்
பொன்பயில வாணிகனொரு சவதாகிரி பொருநர்மேல். (இருஉ)

கப்பலின் வர்த்தக முற்றநெகந்திசை காறெதிர்
செபபமுடன் செய்து மீள்வு மபோது தெறுங்காலால்
அப்ப தனிற்கல மூழ்குதலாகிய தபபோதில்
எ படி யென்று மயங்கி வருநதி யினைக் தாளுய். (இருஊ)

தன்னி லியற்று முயற்சியினவது தானின்றி
மன்னிய தாகளை வருதலைசெயது மனத்தெண்ணிப்
பொன்னிறை கப்பலமுங்சலி லாதுபக ரகோடு
நன்ன ளிதுடி மூன்கிலோர் பாகங் ஒருவெ னென்றான் (இருஎ)

என்றவன் வேண்டலறிந்தனர் பேரருளேய் தாசர்
அன்றது போது கலத்துற லாயதை யாழாமல்
துன்றுவருங் கரைசெய்தனர் கோடுது னித்தாசர்
நின்றன நீரநெடுந் துகிலோ டவனேர் கண்டான். (இருஙு)

கரையி லிழிந்தவர் கான்மிசை வீழ்ந்து களித்தானுய்
விரைவினி லேந்துள வேளையெழுந் தெனையே காத்த
புரையி னெங்குரு நாதவெனப் புகழபோற் றுற்றான்
உரையின் மறைந்தன ரினிதுவியந்தன னுறுநவ்வான். (இருஙூ)

வேறு.

ஒருகணத்திலே யுடைநனைந் தொழுகுநீ ரோடு
பெருகுமன் பர்யாவரும் வியப்புறப் பிறங்கினராய்
மருவ நேர்கண்டு வாமனசாமி மாதவத்திற்
பொருவில் சாமி நுந்துகில் புரம்புனல் பொதிவ தெனே, (இருஙஎ)

கணத்தின் முன்னிலை யிங்ஙன மெங்ஙனங் கலந்தீர்
உணர்த்துமின்னென வாணிகனொருவனன் குயர்ந்த
குணத்தினேன் சவுதாகிரி கப்பல் மூழ்குறகால்
புணர்த்து வேண்டினன் புணரியிற் போய்ப்புறங் காத்தேன். (இருஙஅ)

நரலை நீரிடை நனைந்தன னுடலுடை நாணென
றிரலை பின்னொடா கினறவ [illegible] யமப
நிரலை நன்குள சாதுக்கணி மிடதி லிவாபோய
வரலை யாரறிந்தே மெனவியந்த தா மசிதசா (இந்த)

மறுகினதந சவாதகன வேணடிய மாழை
தெறு புலதினா பாறசொடு வா கு சேவிசது
நறு நலதயா சதகுருநாதபிர ரான பொற
றுறுகலைதனை நீர புகாந [illegible] (பன)

கணடுகான் மிசைபபாணி [illegible]
விணடு மேவினீருமகு [illegible]
கொணடு வந்தனை [illegible]
மணடு மன்பா கணழ [illegible] (௬)

எனவியந்தன [illegible]
கனதனங்களை யதத [illegible]
மனநிரமபுறச செல்வுசெ [illegible]
தனநிரமபுவை யெனவிடை [illegible] (௭)

பினபுசில நாட்க [illegible]
பொனபிரழு [illegible]
வனபுகொடு கவரவெணணி [illegible]
முனபுவெழ [illegible] (பனக)

பலகோடியருமினங [illegible]
அலா பானுயா [illegible]
நலனீடி மலையிடைபபா [illegible]
புலனும மாருதியை [illegible] (௯)

தசமுகன போருறுகணை [illegible]
வசமிருநது வருகுணக [illegible]
விசைமிகுந்த கனமழையாம [illegible]
தசைசிதைந்து விழுசேனைதனலைவனது [illegible]

சீசகங்களெரி கிரிகரப பிளபபரி [illegible]
வாசகங்கள வரைநது தாங்கள மனனனுககறுபபியினும வலிமைதேற
மாசகங்கடொழு தேதது மீ [illegible]
மூசகங்கள் வழிவுறவாய முகககு [illegible]

தெரிந்து தெளிநத வாநக பாக்ஷாவசசெயதி [illegible]
அருந்தவத்தினிநதுப கீர்தமை வணணங்த திருமபுகென வறிக்கை செயதான
பொருநதிய சேனைதனலைவன ராமதாசடியில வநது புகழநது போறறிப [illegible]
பெருந்தவத்தீரெமைப புரககவேணடு மென விடைபெற்றா பெயாநது [illegible]

இதுதெரிந்து சிவாஜியண்ணலின் பினுககோரகரை காணுசெழுநது [illegible]
மதுவிரிந்த தழாய் நெடுமொலடியரது மகிமைதனை வியநது வாழகுக
கதுவினின்றான் பரமவணணகி ராமதாசவன முசுக்களை [illegible]
பொதுவிகந்தனி [illegible] (1)

சிவாஜி நிஸ்ரீ ராமன்சரணுரை விந்தத்தைச் சேர்வதாக
அவாவியகாலஞ்சமீ பித்ததனால் விவகாரமனைத்து நீத்துத்
தவாது திடச்சித்தனாய் ராமரூபந்தன்னைத் தரித்து நெஞ்சில்
கவாதசாத்தோடொன்று செறியக்ஷரத்தைப் புகன்றிருத்தி யென்று சொன்னு.

பேசுமுனே பிரமானந்தங்கிளர்ந்து பெருகியண்ணல் பெரியோர் போற்றும்
தேசுசெறி சர்க்குருவை வணங்கியுடல் பொருளாவி தெத்தஞ்செய்தேன்
வீசுமருள் பெறுமுன்னே னுமதருளீன்படி நடக்க மேவுகின்றேன்
மூசுபரதந்திரனுயெனப் பணிந்து விடைபெற்றார் முடுகிவந்து. (கு௮௩)

பலதான தருமங்கள் புரிந்து குருநாதனைப் பணித்த நாளில்
சலம் யாவுஞ் சம்பாறி யெனுந்தனை யன்றனக்குசுவி முடியுஞ் சார்த்திப்
பொலன் மேவுமே ரூந்தத்தலத்திலொரு புடையிருந்து பொன்மனுளன்
நலனருந்திருமேனி தனைநினைந்து ராமனடி நண்ணி வாழ்ந்தான். (கு௮௪)

வேறு

அண்ணலான சம்பாறி கணத்தனுர்
கெண்ணலான வினைகளெல்லாஞ் செய்து
நண்ணலாயினன் சற்குரு நாதர்பால்
பண்ணலாயினன் பாதம பணிதலை. (கு௮௨)

தந்தை தன்னை நினைந்துத் தளர்ந்தனன்
அந்சலேலை நல்லாரிய ரறறவன்
சிந்தை தேறத்தெருட்டம் யுலகியல்
விந்தை கூறி மெய்ஞானம் விளம்பினர். (கு௮௩)

அருள் செறிந்த நல்லாரியராலுளம்
தெருள்வதான சம்பாறி சிவாஜிபோல்
மருளொழிந்து தன்னூர் வயின் மன்னினனை
பொருளுணர்ந்துறை மாதவபுங்கவர். (கு௮௪)

தம்மை நேர்வுறு தாசவாக்கங்களை
அம்மை மேவவழைத் தவர் தேர்வுறச்
செம்மையே யுரைசெய்தனர் மாகமாம்
கொம்மை தேய்மதி கூடு நவமியில். (கு௮௫)

மத்தியானப் பகலில் வைகுந்தமாம்
முத்தியானுற முந்திய தாதலால்
சித்தியான பினண்ணர் தஞ்சேயின் சேய
பத்தியான கங்காதரப் பண்பனை. (கு௮௬)

கூவி யென்பத மேவக்குறிக் கொளீஇத்
தாவிலாவ பிஷேகந்தனைச் செய்தென்
வீவில் சாம்பிரதாயம் விளங்குற
நீவிர் செய்திடுனு நியமித்தனர். (கு௮௭)

அந்தவப் பொழுதே யடியா ரெலாம்
முந்தவங்கு முயன்றுந் தமையனுர்
சொந்த நன்மனைக் கேவினர் தூதரை
இந்தவாய்மை யெலாரு மறிந்தரோ. (கு௮௮)

கூடினருடன் சற்ஜன கோருற
நாடினர் குருநாதரைக் கண்டுதாள்
சூடினரவை துன்னுறத் தாசர்தாம்
நீடினர் முகநோக்கி நிகழ்த்துவார். (ருஅகூ)

ஹரிதன்னமம் விடா மலமைந்து நீர்
சொரிவ பிச்சை கொண்டுண்டு சுமந்து நீர்
சரிர முள்ளதனை யுஞ்ச குணமாம்
கரியகோல வருவைக்கரு துவீர். (ருகூஎ)

பூசை நீதி யியற்றிப் புரிகுவீர்
ஆசையாக விராம நவமியும்
தேசை மேவனு மந்த ஜெயந்தியும்
ஏசை யோவிய தாசரிங் கெய்துறில. (ருகூஏ)

அன்பி னுதரித்தா ருயிர் மாட்டருள்
இன்புசெய்து விராக மிசைந் திரும
துன்பமாய பற்றற்றச் சுதன்புகழ
என்பயாவர் சொன்னாலும் விளுவியே. (ருகூஉ)

நேசமேமிக நீருநிகழ்த்தியே
தாசபோத கிரந்தனையுமே
மாசடா நியமத்தொடு வாசித்துத்
தேசதாகத் தினந்தினந் தேறுவீர். (ருஅஙூ)

சாதிநீதி தவறுதலின்றியே
நீதிராம நன்னமை நிகழ்த்தநா
மேதினிக் கணிவ்வாறு விராவிலு
பாதிநைந்தி ராமன்பதம் பற்றுவீர். (ருகூச)

என்று கூறினர் யாவருங் கேட்டனா
நன்று நன்றென நண்ணி வணங்கினா
நின்றுநேர் பொழுதிற் கருளுடகம்
ஒன்று தேயத்திருந் தொருவுதத்மா. (ருகூரு)

சீதைராம னினையவன் வாதசேய்
ஆதலாகிய மூர்த்திகளைக் கொடு
போதலாயினர் கண்டு பொருந்தரும்
காதல் மேவினர் கட்டுரைக் கின்றனா (ருகூசு)

இந்த மூர்த்திகளை யெழிற்பெட்டியில்
பந்தனஞ் செய்துவை மின்பயன் படும்
பிந்த வென்றுரை பேசினர் மாதவத்
தந்த நேர்கலியாண கோதாமிக்கே. (ருகூஎ)

நாமஞ்சோதி நலங்கிளரும் பரந்
தாமமேவிய பின்புச மாதிசெய்
யாம லிவ்வுடலைத் தகனஞ் செய்து
மேலங்கே யொருகோயில் விளக்கியே (ருகூஅ)

நான்கு மூர்த்தியு நன்குநிலைப்புறத்
தீங்குறாது செய்கென்றருள் செய்தனர்
ஆங்கு நின்று வினவுமனை வரும்
பாங்கு மாகவ மரபாக்கத்திலே. (ருகூ)

வுதியாந் திதிதொட்டுறு மட்டமுத்
தங்கிலாத் திதிகாறுஞ் சிறபபுற
வேகியர்க்குப் பகலின்மிகுவையம்
சோதி ராவி லரிகதை சொல்லலும். (சுஎ)

நேர வுற்சவஞ் செய்து நிராபபு நாள்
சார லான சம்பாஜியுந் தாழ்ந்துற
.யுமேவுஞ் சகாப்த மொராயிரம்
சேரிரண்டு முந்நூறு செல்லாணடிலே. (சுஎக)

வற்சறந்துன் மதிமாக வுச்தியத்
வற்சிறந்த நவமிநி தியிலே
சறிவனக் குருநாத சமர்த்தர் தாம்
வற்செறிந்து விடி பொழு தெய்தவே. (சுஎஉ)

சிரின்மூழ்கி நிகழ்பது மாசரம்
சார்வுதாகித் தயமத ராகவன்
காரின்மேனி கருத்துறக்கணவி லெண்ண
டார்வமேவி நயபபதலாகவே (சுஎங)

வீமமேன நிலைபாபுரிக் சோன்மடன
காமமேன குருநாதுயேமுக.
சோமமேன மினிர சொரதிக்கிருவரு
ராமமேன யிங்கு நணணியென் கணமுனே. (சுஎச)

நின்று சேவை நிராபபு கெடாது நீ
கன்று நின்னடி நணணைப புரிதியென்
றென்று மோர்பல வொதினர் மெய்ப்பிதுது
அன்று கணமுனடுத்தனன் ராமனே. (சுஎரு)

வண்டுராமனைக் கண்களி கூர்ந்தனர்
பெதாணடு நோகுரு நாதசுவாமி தான
அண்டு நீரடி யாமமலைச்சிரம்
கொண்டு நோவடி வச்சகுணத்திலே. (சுஎசுஅ)

ஜயஜயரகு வீரசமணெனா
லியல்வதாயின வொண்டிசைப பாலரும்
மயலிலாத பல்லாண வருந்துதி
முயல மேவுமுனிவரு முந்தினர். (சுஎஎ)

மலரின் ராமடி பெய்தனர் வாழ்த்தினர்
அலறவாத்தியம் யாவு மற்றப்வயின்
நிலவுநின்ற நன்னேயருடலினைப்
பலருந்தாங்கியொர் பாங்கு வைத்தாரரோ. (சுஎஅ)

வேறு

அங்குள்ள தாசா பலருங்குலாவிய சிதாசாரனவிவரை
நங்கண களக்கண்டு மகிழ்கூ ராவதெனறு நணுகுருஞசிவாஜி ய ர
பொங்கும புகழ்கொளகுரு முனபு வீடு புகலாயினனிவட ர
தங்கும படி கரு நமைநோ வதாயதெ வோசலிக்கும விதயம ( )

நாமுளள காலமளவும பொறுக்க நணுகிறது மிககநலிவெ ர
றேமனனுவாய கொடிஷை விறபுலயபி யிருகணகணீர ம ர
மாமல் குசேசு குருநாதசாமி மகிமைக குணங்களுளவெல
லாமனனி யே தியுறு வாகளாகி யளவறறடைந்த வமரல ய ( )

வாசலுசெய சநத மகிலிந்தனங்கள வகையேபரப பியதன ர
நேசளு செறிந்த குருசாமியாக நிவ வசிடதி முறையே
தேசங்கி மேவலியல விசசபினபு தின மூ ரு தாகவசக
தாசங்கை யினறி யருண மேவு தா ர ந ச ர க ம ( )

அடலெக கிரடரி ஸ ர ர ர ர ர ர ர ர ர ர ர
சுடரைப புனைந்து நிரிபாது கந்தூ ர ர ர ர ர ர ர
தொடரக ந ர ள ப தி ர ர ர ர ர ர ர ர ர ர ர ர
படரப புனைந்து ட ல ர ர ர ர ர ர ர ர ர ( )

மிசவம வியகாட ர ர ர ர ர ர ர ர ர ர ர ர
தசவங்கை கொண்டு கலியாணசாமி தன ர ர ர ர ர ர
சொகமணடு பு ர ர ர ர ர ர ர ர ர ர ர ர
அகமினபு மேவ மொழி ர ர ர ர ர ர ர ( )

எனனுகமட்டு மீ ர ர ர ர ர ர ர ர ர ர ர ர
தனனுவிடாப ப ர ர ர ர ர ர ர ர ர ர ர ர
நனனுவிளங்க நனியனபுமேவி ர ர ர ர ர ர ர ர ர
பனனுளு மொழியுடா வறறயாக பரமேவுகிற பிரெனவே ( )

தவியொனறுரைக்க வரைவுறறுணாநது கலியாணசாமி முர ர
குவிகினறவனபா மிகவும வியநது கொணடாடிக ளளயி
தவிலின படைநத குருசாமி பேரா கங்காதரப பெரிஞ
நவில கினற ஜாமபு நகா நினறு கணண நதியினகண வநத ( )

கலியாணசாமி முதலான காவலரசுங்கலநது கடுகி
ஒலிமேவு கணண நகியின கணவநது தழுவுறறு வநத சிவ்ன
யிலியாருமனபு கொடுவாழுதகி யேபறியிய விமமவநது மகி
பொலிவான தாசருறு மாசனதினெதிர முனபு குதகினரே ( )

கங்காதரப பெயரினா புகுநது கமலபபொனண பனடியா
தங்காசனததை யிருகணகள கண்டு சாஷடாங்கமான பணி
பொங்காத ரதகினுடனே புரிநது புரமங்கி கொணட புறஞ்ரி
சிங்கா நிகேதனஞசெயது பாதகுறடங்குதேசு பெறவே. ( )

சீதாமணாளனிளையான வளர்க்கொர சிறுவனறுகழ நதுவளர
மாதாபனஞசெய்துபசார மீரெணவகையும புரிநது கினமும
வேதாதி காரருணவாதி செயது பகல பான பினபு விதியே
நாதா தமபுபுனிதான கீதகிதனையோதி யைநது கினமாய ( )

[illegible] (சுரூஉக)

[illegible] (சுரூஉஉ)

[illegible] (சுரூஉக)

[illegible]

[illegible]

மண்டலீகராஜன் சரித்திரம்.

இந்துஸ்தான மெனப்புக ழேசத்தில்
முந்துபேர்மண்ட லீகனொமொழி
சந்துபோற்றவோர் வேந்துதழைத்தனர்
மைந்துசேருஞ் சுலக்ஷணி மாதுடன். (க)

மண்டலீகர் வதுவை மனைவியார்
விண்டுபக்தியின் மேவிவருமவர்க்
குண்டி நல்கி யேகாதசி யென்றுமா
கொண்டநாளுப வாசங்குறித்துளார். (உ)

இடையமுதரி சீர்த்தனத்தின்புறு
நடையராயுறு வாரவர் நாயகர்
அடையவேதுமி லாதரிநாமமுள்
ளுடையராயுறு வார்செயலோர்கிலார். (ங)

கொண்டகேள்வரை நோக்கிக்குறித்துநீ
விண்டுபூசனை செய்திடவேண்டுமென்
றண்டியான்பொ டுரைக்கவாதலுர்
ஒண்டொடிப்பன்னி யார்க்கிதுரைசெய்வார். (ச)

புலனெலாக்திரி புத்தியுடையன்யான்
நலனுலாவுபத் திக்குநல் லேனல்லேன்
குலனுலாவுமின் னேயெனக்கோதிலா
மலர்மின்னுரனை யாருளமாழ்கினுர். (ரு)

இன்னவாறுற வோர்தினமேந்தலார்
முன்னுநித்திரைப் போதுறு மூரிநாம
மன்னலாயி ராமரவென வாய்சொல
நன்னரோர்ந்தனர் நாயகியாரரோ. (சு)

மிருகளிப்புடன் மேவியுதயத்தில்
வெகுசிறப்பொடு விண்டுவைப்பூசித்துத்
தொகுபிராமண போஜனஞ் சூழ்ந்துமால்
நகுவிழாவு நடத்தத் தொடங்கினுர். (எ)

தானஞ்செய்துற்ச வஞ்செய் தலையவர்
கோனறிந்திது செய்வதென் கூறென
ஞானராமநன் னுமநும் வாய்வரல்
ஆனதின்று துயிலிடை யன்பரோ (அ)

என்றுதும்முடை வாய்வழி யெய்திடா
தின்றிராமநன் னுமமெழுந்ததால்
நன்றுநான்மகிழ் கொண்டுந டத்தினேன்
மன்றலார்துள வோனுற்ச வமென்றுர். (க)

என்னக்கேட்டவ் விராமனென் வாய்வழி
மின்னலாய்வெளி யுற்றனனேவெ ளு
தன்னதாவி யவனுடுசார்தர
மூன்னிவிட்டனர் மூதுணர்வேந்தரே. (ர)

கண்டியாவருங் காவலனுண்ணிலை
கொண்டுளோனெனக் கூறிவியந்தனர்
பெண்டிராய வரும்பதி பின்னரே
அண்டிவிட்டன ராவியை யன்றரோ. (ரக)

மண்டலீகராஜன் திருவடிகளே சரணம்.

ஆக சரித்திரம் ரு-க-ருச்செய்யுள் சு ரு ரு ரு.

முற்றிற்று.

பிளாபாயிசரித்திரம்

ஒருபிரதானிபுத திரியென்றே துற
வருபிளாபாயி யெனபவா வளாசகியி
பெருகுமுன்பா லியநதொடங்கிப் பெட்புசால
திருமக ணுயகன பூசை செய்குவார். (உ)

அன்புமிக் குறவரு மளவிலன்னவாக
கின்புசெய் நாயக னிறந்து போயினுன
பின்பவா தந்தைபா லடைநது பேதுறுர
முன்புபோ னடதகினா முருந்தன் பூசையே (ட)

ஆயிடைக் காலஞ்சென் றவர்தந் தந்தையும்
போயின னிறந்துபின் பொருந்து தம்பமா
ஏயிருவருந்தமி லிசைவுறுதுளம்
மாயிரும் பொருள்களைப் பிரிவு வாய்ததவா. (ரு)

இருவரு மிரண்டு கோட்டைகளை யின்பொடு
பிரிவு செய்து றபபிளா பாயிமுன்னவன்
அருகு றப்பின் னவனளவளாய்ச் சில
வருதினி கொடுதெமை யனைவருதகியே. (ரு)

உளபொருள் யாவையுங் கொள்ளை போயுற
அளவில் போர்செய் தவமாக்கு போதவண
வளர்பிளா பாயி பூசனைக்கு வாய்நதுள
துளவமால் பேழையுங் கொள்ளைதுன்னிறரே (ரு)

சக்திபூசை செய்யாமற் சாப்பிடார்
தக்கபூசைப் பெட்டி காணில்லாமையால்
கெக்கன ருளம் பரீஇ நேர்ந்த பின்னவன்
பக்கலா ளுய்த்தனர் பிழைபற்றியே. (௩)

அன்னவன்றேழி நோக்கினன் மற்றதுந் தெங்கே
துன்னியதோ வெனச் சொல்லி விட்டனன்
மன்னிய வைந்துநாள் வையும் பூசியா
துன்னமி னீருமுண்ண லிருந்தனர். (௪)

அன்னையர் தந்திட நிலையிந்து ஸ்ரீதரன்
நன்னலு கனவினி னொருதொர் வேதியன்
பின்னவருக் கொண்டவர் பூசைப் பெட்டியை
இன்னவறத் தந்தனன் விழித் தெழுந்தனர். (௫)

பார்த்தனர் பெட்டியைப் பரிவு தீர்ந்துடன்
சீர்த்த மாடினர் தினந் செய்யும் பூசையைச்
சீர்த்த மாறனக் கினிதாகச் செய்துபின்
பேர்த்த முதரும் தினர்பிழைப் பின்றாகவே. (௬)

இப்பரி சறிந்தன னினைய தம்பியும்
சபப றுழருளோர் சாற்றுந் தன்னுளே
கைப்புட னனுத பித்தங் தக்கையற
வெபபடிக் கியற்றினெ னென வினைந்தனன். (௭)

வந்து தன்றமை யனைவணங்கியான் செய்த
நிந்தனைப் பிழையினை நீபொறுக்கென
மைந்துற வேணடின னுறவு மன்னியே
சிந்தையொன்றாய்த் தமக்கையிடஞ் சேர்ந்தனன். (௮)

நானபுரிபிழை பொறுத்தருள்க நன்றெனத்
தான்பணிந்த வானுக் கிராமந் தங்கமுன்
னேன்படி பெற்றன னுகந்து நித்தியம்
வான்பணி செய்திருவரு மகிழந்தனர். (௯)

பிளாபாயி திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் ௫௨-க்கு செய்யுள் சதகுறுளஅ௩௪

முற்றிற்று

ராமாபாயிசரித்திரம்.

வேறு.

சாசியிற் சந்தராஜ னென்றொர் காவலன் சாதுக்கள்
பூசைசெய்வதின் மிக்கன்பு பூண்டுளோ னவனுக்கோர் பெண்
தேசுறு மிராமாபாயி மணம்புரி செல்வி சேர
எசிலா மணஞ்செய் வித்தானொருவனுக்கியல் வதாக. (க)

மணமக ளுநிவந்தோன் மாலரி பத்தி யின்ன
வணமென வறியான் செங்கண்மால் பெயர்நாவில் வையான்
புணர் விஷயங்களிற் கெல்புந் தியனுகக் கண்டு
குணநலத்திர மாபாயி யாரனுர் கொள்வதானுர். (உ)

முன்வினை யின்னவாறு முடிந்த தென்றனுத பித்து
மன்வெகு நாட்செல் காலை ரமாபாயி வயிற்றொர் மைந்தன்
துன்னுசுத் குணனாய் வந்து தோன்றி னன்றொன்ற வின்றூர்
பொன்மகிழ் காந்தன்றன்னைத் தியானித்தெப்போது முற்றூர். (ங)

அருட்டரு கமலச் செங்கணையனே யெனக்கு வாய்த்த
தெருளிலாவ பக்தனுக்குன் சீர்தனைத் தெரியக் காட்டி
மருளறச் செய்து நின்சீர் மலரடிக் கன்பனுக
வருநலஞ் செய்வதென்றே வெனப பிரார்தகித்து வந்தார். (ச)

ஒருதினங் கணவன்றன்னை நோக்கியுத் தமாக ளாக
வருவயிணவர் சாதுக் கடமை மனதத லக்ஷியாமல்
கருதுயிர் வதைசெய் யாமலி ருத்தனற் கருமமாகும்
மருவலை செய்தான் மீளாநரகமே வாய்க்கு மென்றூர். (ரு)

மனைவி யாரவ்வாறே தமற்றவ னுணர்ந்து கொள்ளா
நினைவுட னரிதினத்தோ ராட்டினை நேடிக் கொண்டு
வினைகொலை புரியவிட்டி ன் மேவின னதனைநோக்கி
இனைய கின்றயர் தனன்றன் றென ரமாபாயி சொன்னுர். (ரு)

சொன்னதுட் கொள்ளா தூனின் சுவைதனக் கின்பு கூர்ந்து
நன்னர் சேர்தயை யில்லானுய் நனிது ராசாரன் கொன்றான்
பன்னியா ரதனைகளகண்டு பரிந்திதற் கென்னை செய்வோம்
என்ன மிக்க ஞருடைடாகி யெணணினரினை யசெய்வார். (எ)

இந்தவூரதனின் மாலன்ப ரெய்திய திலையோ வென்னச்
சிந்தை செய்தங்கோர் கோயிற் செறிந்திருந்தது தெரிந்து
நந்தல் செய்விடத்தைக் கொண்டு நந்தனுக் கூட்டித் தொட்டில்
முந்துறத் தூங்கவைத்தாருடன் மகன்முடி ந்து போனுன். (அ)

மகனிறந்த தனையத்துன் மார்க்க ஞதியர் தெரிந்து
முகமிகவாடிக் கோவென்றல் றினரழுது முந்தத்
தகவுறு தாயேயான ரமாபாயி தளர்வுறாமல்
ஜகபதி நாமநாவிற் செபபியங்கிருந் தாராக. (கூ)

கண்டவ ரவனாநோக்கி யுன்மனங் கலங்குறாமல்
அண்டின வினையை நோக்கிலாச் சரியந்தா னென்று
மண்டின ரழுதுசொல்ல மற்றல ரழிவதான
பண்டமென்றேனு மாயும் பரிந்தழிற் பயனென்னாகும் (ஙு)

னனவவர் கணவருனைனைச் சிறுவயதிற் சாதல்
உனின் முறையாமோ வென்னவதற் கவருண்மை யாலல்
பனகமெல்லணை சோகின்ற பரனருள் வானதற்கு
மனநல ரானசீர் சான்மாலரி தாசராமேனா. (ரு)

நம்மனைக் கெய்துவாரோ ணண்ணு மித்துய ரங் கிருந்
செம்மலே யென்ன வெவ்வாறெ னவவன் வினவச் சீர்சா
லும்மன நல்லோனாக் கூ ய்வந்தவாக் குபாசாரங்கள்
விம்முறப் புரிந்தன்னோ தமபாதத்தின் விமலசீர்த்தம். (ரு)

மைந்தன் வாய்ப் பெய்தானந்த மகன்பிழைப்பா னென்றி பத
முந்தவன் வியந்து சென்று முகுந்தன் வாழ்கோயிற் சார்ந்து
கந்தலி லடியார் தம்மையழைத்தக நண்ணச் செய்து
வந்தவர் தமைப்பூசித்து வந்தித்துப் பாதசீர்த்தம். (ரு)

சேயதுவாயிற் பெய்யவுட னந்தச்சிறுவன் றுங்கம்
மேயவன்போ லெழுந்து விளையுறு வியந்து சுணடு
போயதெம் பொரும லெனறான பயாதநந்ப புளிதா தம்ப ல
ஆயது பக்தி யன்றாக கனறது ஞ்யசெய்யை. (ரூ)

அதுமுத லவனல்லோ னையறுதினம் பூஜைசெய்து
மதுவிரி துளவோன் பூசைசெய்வதில் வழுவா மல
மூதுநலச் சாதுசேவை முன்னின னரிதன காதை
கதுவுற வினவி மாறன் ருசனையக் கலந்து வாழ்ந்தான். (ரு)

ராமாபாயி திருவடிகளே சரணம்

ஆகச்சரித்திரம் நூறு-க்கு செய்யுள் [illegible]

முற்றிற்று

ராமராஜர் சரித்திரம்.

பாமகளுக் துலிதரா யிராமவபா சகருமாய்ப் பகலுமல்லும்
தாமிதுநீ ராமசரித் திரங்கேட்டுள் சதுராராம் ராமராஜர்
அரணமனையிலே ராமாயணம் பமபபோ சிராமருக்கோ ரஞர்கேர்வான
திரம்வினவி லரசனிடர்ப படலறிந்தி ராமஜெயஞ் செபபுகிற்பார். (க)

ராமவிஜயங்கேட்டுச சக்தொழித் துவருவார் நண்ணுநாளில்
அமதனைத திணமபடக்கும் புராணிகரோரா நாணையா யரசர்தம்பால்
சாமருளுமு புதலவினபபோய் ராமஜயந் தனைமட்டுஞ் சாற்றுகென்று
நேமகளுசெய் தனுபபுவிக்க மகன்ருதை சொன்னதனை நினைபபுருமல். (உ)

பஞ்சவட தனிவிளைய பெருமாளுஞ் சாளகியும் பணிசிருண்ட
மரசகனந் னிறததானும் வகியங்கான்மா சேன்மா னென்ருகிக்
கஞ்சமலர்த் திருமுன் வரக்கண்டு வியநகித் தன்னைக் கவர்ந்து நல்கென்
றஞ்சனவண் ணனுக்குரைகக வவன்பெருடாநது சென்றம்மா னகப்படாதால்.()

மாயமிம் மானென மதித்துவா யம்புதொடுத்திட மற்றதுதான்பட்டு
காயம் விழும்போகி லக்குமணவென்று கதறிவிழக் காகிற்கேட்டு
நேயமிகு ஜானகியுன் றமையனுக்கே தோவுவல நேர்ந்ததானீ
போயங்கே கண்டுவரு கெனவினையோன் மறுத்துமவள் புகல்கேளாதால். (ச)

கூய்விழுந்தா னைவெமியே தேடியகன் ருனந்தக் கொடு யமானை
எயவன்ஜா னகிபாலவந் திணிமை சொல்ல விசையாட னியல்பு தேர்ந்து
பாயபன்ன சாலையொடு மண்ணகத்ந் சுேரேற்றிப் படர்ந்தா னென்னும்
அயசமயம்ப [illegible] கேட்டு [illegible] ரவரமாகி. (கு)

படாகின்ருன் றனைத்கொடர்ந்து பற்றுதற்குச் சதுரங்க படையுங்கூட்டித்
தொடாகென்று மந்திரிக்குச் சொல்லவவ னவ்வாறே தொடர்தலாக
அடர்கின்ற சேனையுட னரசருந்தென கடலளவு மடைந்துமுந்நீர்க்
கடரொனறித தனிசசெல்லு மரசர்மன நிலைதெரிந்து காகுத்தன்ருன். (சு)

ஜனகியுட னெதிரவந்து தரபதியை நோக்கியிவட் களவுசெய்த
மனதில்வஞ்ச னனைக்கொனறு மீட்டுவந்தேன் போகற்கமன்ருவென்னச்
சினமிகந்து வேந்தர்திரு நாதனுட ன் மீண்டுகரை சேர்ந்து நாதன்
றனதுபதங் களைவணங்கி நனிபுகழ்ந்து விடைபெற்றுச் சார்ந்தார் தம்மூர். (எ)

சாந்துமுன்போ விராமசரித் திரங்கேட்டு வேந்தர்நகர் தங்குநாளில்
அர்ந்தநல்லன் புடனரியைத் தியானித்துப பஜனைசெய்வா ரவர்நாமஞ்சீர்
சேர்ந்தநர ஹரிதாசர் தியானிக்கும் போதெல்லாந் திருமால்வந்து
நேர்ந்துதரி சனங்கொடுக்கு நிலைபெற்றோர் நெடுமாற னவதாரங்கள். (அ)

ஒவ்வொன்றுந் தாம்வேட முறிற்சிட ரதற்கேற்க வுருவங்கொள்ளும்
செவ்வியராய்த் துணைசேரப் பல்லியங்கண் முழங்கநடஞ் செய்வாரோர்நாள்
வெவ்வியதோர் நரசிங்க வேடங்கொண் டாரவர்பான் மேவோர் சிடன்
வவ்விநின்று னிரணியனுய் மற்றுருத்தன் மகனுக வாய்த்தபோது. (கூ)

மகனெ டிரணியன்வாது செயவிட்டுத் தூணுள்ளே வதிந்தார் தாசா
மிகமுளிந்தெங் கணுமிருப்பா னென்னஹரி யித்தூணுண் மேவுவாளே
தகவுடனென் றிரணியனு னேன்வினவி யெதிர்தூணைத் தாக்கவத்தூண
அகமிருந்து வந்துகன கன்வயிற்றைக் கீண்டுகுட லனைத்தும் வாரி. (௩)

கழுத்திற்கு மாலையிட மெய்யேமாண்டான் கனகனுனேனந்த
முழுத்தத்தை யனைவருங்கண்டோவென்று கூயலற முடிந்தோற் குற்றோர்
கிழித்தத்தை யரசிடஞ்சென் றுரைபபமற்றக் கேளிர்முக நோக்கி [illegible]
கழித்தந்தச் சவந்தன்னைப பின்புநிர் வருகென்று கழறக்கேட்டோர். (௩௧)

அவ்வாறு சவந்தன்னை மயானத்திற் கொண்டுபோ யனலுக்கிந்தார்
வெவ்வாறு தனைவிலக்க நரஹரிதாசனைத்கூ வி வேடங்கொளவீர
செவ்வாறு தனைநடத்துந் தசரதராய் நுஞ்சிடர் சோகவேடம்
தவ்வாறு நடவாத ராமனுங்கை கேசியுமாய்ச் சார்திரென்றார். (௩௨)

அப்படியே வேடங்கொண டவர்கூத்துச் செயும்போதி லடலிராமற்
கொப்பின்முடி சூட்டுங்காற் கைகேசி தடுத்துவனத் தூடுசெல்லச்
செப்பியிரா மனையறுப்ப வரத்தாலே யதுதெரிந்து தசரதர்தாம்
இப்படியா யிற்றுவென் றிராமபிரான் றனக்கிரங்கி யினைநது நைந்து. (௩௩)

மகனேரா மாவுன்னைக் காண்விடுத்திங் குயிர்வாழ மாட்டேனென்று
முகமனுங்கி மூர்ச்சித்தா வியைவிடுத்தார் நரஹரிப்போ முந்துதாசா
தகவுடனக்கூத்தாடல் கண்டிருந்த பேரெல்லாஞ் சாரந்து தாசா
மிகவருந்தி யிறந்ததுமெய் யேயென்று சோகித்து விம்மலுற்றார். (௩௪)

மாடங்கொ ளயோத்திபதி ராமனுக்கா யிறந்ததனை வழுத்தக்கேட்டோம்
வேடங்கொண் டிராமனிடை மனம்லயித்துச் சாயுச்சியத்தை மேவும்
பீடிங்குக்கண் டோமெய் யேயென்றங் கவர்பெருமை பேசலானார்
நீடன்பு கொடுராம ராஜருமா னுமங்க ணிகழ்த்தி வாழ்ந்தார். (௩௫)

ராமராஜர் திருவடிகளே சரணம்

ஆகச்சரித்திரம் ரூ௪-க்குச்செய்யுள் ௪௬ூ௬௪

முற்றிற்று

ஒகரு சாவ்கார் சரித்திரம்.

———:○:(o):○:———

தீங்குறு த நன்னான மும்பிரேமை யுஞ்சிறக்க
ஓங்குசத் குணத்துத்தம ரோகருவென்போர்
நீங்குறுதரிபஜனை செய்நேயர் நல்வணிகர்
தாங்குலாவுறமனைவி யார்கற்பி னிற்றழைத்தோர். (க)

அந்தவமமனை யாவரு சாதுசஜ்ஜனனா
முந்துபூசனை செய்குனர் மோகமா மமதை
சிந்தைவிட்டுயி ரனைத்திலு மிகுதயை சிறந்தோர்
இநதமற்றிரு வரும்ஹரி நினைவினரொன்றும். (உ)

எழையாங் குடிகளை மிகக்காவல் செய்தென்றும்
தாழவுறுதுறு தினந்தொறும் பத்துப்பேர் தமக்கு
வாழ நலலன்ன மிட்டுவெந் தீவினை வாரா
ாழமீட்டுந ராயிரு வருமினி திருந்தார். (ங)

இன்னவாறிவ ருறபொழு தொருதினத் தெம்மான்
அன்னராமவர் தமைப்பரி சோதிக்க வமர்ந்து
நன்னராகிய சாதுரூபங்கொடு நண்ணி
மன்னுமோகரு வெங்கென்ரு னவர்மனையாரை. (ச)

சந்தைக்கெய்தினர் வருவரிங் கிருமெனத் தாழ்ந்து
முந்துற்ருசனந் தந்தனரதுவினுய் முகுந்தன்
நொந்துற்றேன்பசி யாலிடு வீரென நும்மை
எந்தததேசத்து மியம்பிய தாலிவனென்ருன். (ரு)

என்றுபோஜன மிடுகென வாசனத்திருந்தான்
அன்றுதமமனை யகத்தரிசியி னெடுபரப்பும்
ஒன்றுமின்மையா லோர்ந்து தநத்தினைக் கொண்டு
சென்று நீள்கடை தன்னில் விற்றது கொண்டு சேர. (சு)

வேண்டுறும் பொருள் கொண்டு தம்மனை யகமேவி
ாண்டு போனகஞ் செய்துவந்தோற் கன்னமிடலும்
ஆண்டிருந் தன்ன முண்பவனன் வெகுநாளாய்த்
தூண்டு வெம்பசி யாற்ருலே வுற்றனன்று வண்டேன். (எ)

அன்னை நியிடும் போனகத்தாற் பசியனைத்தும்
நன்னர் நீங்கின வெனச்சொலி நனிவயிருர
முன்ன ருண்டனன் கால்கரஞ் சுத்தி முற்றியற்றிப்
பின்ன ரம்மனைக் குட்புகுந் தடுக்கெல்லாம் பிறங்க. (அ)

தன்றிருக் கரத்தாற் ருேட்டென் பசிதெறுதாயே
இன்று தொட்டுன தடுக்கலில் வேண்டுவ வெல்லாம்
சென்று தொட்டனையே லுறுமென்றுரை செப்பி
நன்றிருத்தி நல்லோர்க்க முதிட்டென நடந்தான். (கூ)

மறுதினத் திற்றம் பதிவரக் கண்டிவண் வந்தார்
தெறு பசிக்குண வீகென வொருபர தேசி
பெறுமடைக் கென்றனத்தை விற்றுப்பெறல் பெற்றே
அறுசுவைச் சொன்றியிட்டனெ னருந்திய பின்னா. (ரு)

சாது நம்மனை புகுந்தடுக்களைத்தையுந் தன்கை
மீதுறத் தொட்டெப்போது நீவேணடுவ பொருள்கள்
கோதுறு துறுமடுக்கின் மற்றப் பொருள் கொணடு
போது சர்ச்சனர்க் கனமிடு கென்றனர் போனார். (ரக)

என்ன வோகரு வியந்தன ரிருக்கமே லோர்நாள்
மன்னி னூரகள் சாதுசர்ச்சனர் பலவாறாலும்
அன்ன மீவதற்கேது மில்லா மறன்ன கத்துட்
டென்னுசாது சொன்னதை யறிவோ மெனத் துணிந்து. (ரஉ)

அடுக்கிற்கை யிடவிரா கன்மெக ராசில வனுக
எடுத்துக் கொண்டுவந் ததுகொடங் கெய்தினாக கெல்லாம்
கொடுத்துப் போனக முணடவர் போனபின் குறித்துத்
தடுப்பி றம்மனை வியாமுக ஞேக்கினா ராமே. (ரரு)

நானிலாதபோ தெய்திஞர் சாதென நாடேல்
ஞானநாயக னேயுன்மு னனுகின னங்பாய்
ஊனமின்றியுன் முன்வந்த வுத்தம னென்முன்
ஏனடைந்தில னெனப்பரி தபித்தன ரிரங்கி (ரச)

பத்தபாலஞ கோவிந்த வுயர்பரந் தாமா
மெய்த்த சீர்க்கரு ஞநிதியேயென வெணமை
மைதத சோதியுன் றனைத்தரி சிக்குமா நயனம்
மெத்தவும் பசித்துள தெனத் தோத்திரம் விளைத்தார். (ரறு)

அந்தவோ கருவன்பின்மிக் குடைமையை யறிந்து
நந்தகோன் மகன்சங்கு சக்காததொடு நற்றேள்
விந்தைசேர் பொலனம் பரமேவு கிரீடம்
முந்துநூ புராதிகள் விளங்குற முன்னாவந்தான். (ரகூ)

மயிலெருத் துறழ்மேனியன் முன்வரக்கண்டு
செயிரறுத்தவர் மாயவன் றிருவடி தாழ்ந்து
நயமுறுத்து சோடச வுபசாரமு நல்கி
மயர்வறப் பலதோத்திரம் வகுத்தனர் மாதோ. (ரஎ)

மற்றவர்க் கபயந்தந்து மாயவன்மறைந்தான்
சொற்ற வோகரு தம்மனை துன்னுவோர்க் கெல்லாம்
நற்று போனக நல்கினன் ஞானநாயகனை
உற்ற தம்மனை வியரொடு பஜனை செய்துற்றார். (ரஅ)

ஓகரு சாவ்கார் திருடிகளே சரணம்

ஆகச்சரித்திரம் ரூ[illegible]க்கு செய்யுள் சதகூளாகூடு

முற்றிற்று

ஹரி அனந்த வைஷ்ணவர் சரித்திரம்

ஹரியனந்த வயிணவரெனும் பெயர ரருளின் விஞ்சும்யதி பதிமுனே
புரிய நின்றநிய நியமி ணங்கிவரு புனிதமன் பி ன் மிகுபக்தியிற்
பெரியர் விண்டு நினை வினர்நிலம்படி பிராணி தொறு மருள்பெருகிமாற்
குரிய பூசையிடை யிடுதலின்றி யியலுறுவ ரெங்குளவு முணருவோர். (க)

தகியர் பூசை புரிதலின் முயன்றுறுவர் ஜனரநேகர் கடமக்கிதம்
பெரிய நின்ற பிராத்தி நிலைடையருள் வலியராய்ப் பலரும் வரல்செய்தார்
அகிலொருத்தனவருக்கு மிக்க பிரியத்த சேவைபுரி பவனவுர்ப்
பகிகளொன்றியி லிச்சைமாவொரு படப்பேரி லிந்தினமும் வந்தரோ (உ)

சற்குருத்தனது சன்னிதானமுற வைக்கமற்றவர் தயாமிகும்
பொற்கணிற்பெருகு பார்வையிற் பெருகிமா வெவாக்கு நிறைபோனகம்
ஒற்கமற்றுதவு நாளநேக நெடுதுற்ற தாகியுற வோர்தினம
கிற்குணத்தர் செரிராமவின்பர் பல கீடரோட நகர் சேர்ந்தனர். (ங)

அந்த வூரிலொரு புற மிருக்கு மளவரியனந்தரொரு கீடன்மா
வந்தவி லிடவந்த பிராதிலவண ராமவின்பரை யெதிர்ந்து நன்
குந்து மன்பொடு பணிந்தன ன் அவனையுற்று நோநகிமருணர்ந்திவன்
சந்த தங்குருவின் விஞ்சு சேவை புரிசக்குணன் ருருதனக்கிதன் (ச)

நாளை நேரு முதடமறந்து படு மற்பவாயுடனை நண்ணினனன்
நீளவாயுளில னெனறறிந்தனரஸ்தத் தெரிந்து விடை நேர்ந்து போய்
அளகின்றதன தாரிய ன் சரணடைந்திராம நலரன்று சொல்
கோளைவந்தனையுடன் கிளந்தியுயர் குருபணிக்குறைவு கொணடுளேன். (ஞ)

என்று நும்பணியிய ற்ற வெணணியுள வெற்கிவாறெதிர் வதாயதே
நன்ற பாக்கிய மெனத்தனைப்பெரிது நனி வெறுத்தழுதிரங்கினன்
அன்றவண் சொருண ரரியனந்தர் பெருமாணிறைந்த வருளாலுனக்
கொன்று மில்லை குறையொன்றுமு மரண நாளையென்றுறுதியோதியே. (ரு)

மறுதினத்துதய மாருமுன்னெழுதலாகி வண்புனல் படிந்து நன்
குறுவியுற்றுவரு கீடரங்கொருத மருகிருக்கவுரை செய்துளே
நிறுவலுற்று நெடிமாலை யுற்றனர் நிலாவு வெள்ளனை யொடாழிபொன்
அறுவைகுண்டல கிரீடதூபுரமனைத்து மேர்பெற வனைந்தனன். (எ)

கருநிறங்கொளரி யெய்த வச்சகுண வடிவையன் பொடவர்கண்டு கொண்
டுருகிமற்ற வடிவிடைலயித்துள முறைந்த போதிலை திருற்றனன்
மருவு சீடனுயிர் கொளுவதற்கு நமன் மாலுமன்பரு மனங்களித்
தொருவுமு துறலு மாழிமேலுழல் வதுந்தெரிந்து நெடிதுற்றனன். (அ)

யாமநேரமவணுற்று மங்கமய நேரிடாம லயர்வெய்தியே
போமதாயின னெழுந்திடர் தரியனந்தர் யோகிடை பொருந்தல் கண்
டேமமாயரு கிருந்த சீடனுயிரே குகாலமிகழ் வெய்தி நாற்
சாமமாயினது சாமியென்றுரை தரத்தெரிந்து கண்விழித்தனர். (கூ)

கண்டிறத்தலு மெழுந்து சீடனவர் காலுறப்பணிவு செய்தவண்
அண்டுறப் பிறகு மறுதினத்து தயமான காலையிலெழுந்துடன்
பண்டெனக்கடி திரக்க வெய்தினது பார்த்திராம நலரதிசயம்
கொண்டிறப்பில தெவ்வாறெனத்தனி வினவலுங்குரு வினருளினல். (ஐ)

யானகன்ற னனிறப்பை யென்றினிதினே கினன்பிற கெழுந்து சீர்
ஞான நன்குடைய வரியனந்தரிடை நணணராம நலர் நன்குதேர்
மோனர் முன்பணிய விவரும் வந்தனை முடிக்க நேருடன் முயங்கினர்
ஆனபின் பரியனந்தரேது முடையன் பினுக்க வதியில்லையால். (ஐக)

உமது சீடனுயிர் காத்திர் நேரொருவரும் முமக்கிலை யெனத்துதித்
தமராராம நலரேயெலாம் வினையுமாழி மாலருளு மருளினல
நமரிலென்வினையு மென்னராம நலர் நன்றெனத்த மிடை நண்ணினர்
தமருடன்றிரு மனனனும நனி சாற்றியிங்கிவர் தழைத்துளார். (ஐஉ)

ஹரியனந்தவைணவர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் நூறு க்கு செய்யுள் ௪௬ாசலை

புஸ்பறு

ராமசந்த்ரபட்டர்சரித்திரம்

வேதசாஸ்திர நிபுணர் நீரபேக்ஷர் மண்பொன்கன் மணிவே றென்னார்
கோதறுமக் கினிஷோரத்திரம் புரிவா ரரிபஜனை குறைவதில்லார்
மேதகுதா பியென்னு நதிக்கரையி லமளநே ரொளவிளங்கும்
நிதறு மூரதனில் ராமசந்திர பட்டரொனும் பேர்கிகழ வாழ்வார்- (௧)

அவ்வூரி லரசனுக்குக் குலகுருவாய்த் தாமிருந்து மருந்தல் பிச்சை
தவ்வாதா ராய்வரு நாளரசனது மனைவியவர் தமக்கே தேனும்
செவ்வாகப் பொருளுதவ நினைத்தவர் தந்தேவியரைச் சேரக்கூவி
ஒவ்வாத வலைபெறு நன்மணி யணிகளு தவியுவப்புடன் வணங்கி. (௨)

இன்றடி யேன்றருவ தினீர் வெறுப் பின்றிக் கொளல்வேண்டுமென்னவேண்டி
நன்றுமனை வளுட்புவிக்க வவர்மீண்டு தம்மகத்தினண் ணக்கண்டு
துன்றுபட்டரிந்த வுபாதியை யேதுக்காக நீசுமந்து வந்தாய்
ஒன்றுகில னமைத்திரு மாலிப்பொருள் கடமிலாசை யுளத்துண்டானால். (௩)

என்றுதிரு மாலடி யாரிவை கூறமகிழ்நர் சொல்வ திதமே யென்ன
அன்று கொணர் பூவணங்க ளனைத்தையுந் தம்மகத் தோமகுண்டத் தாழ்த்திந்
துன்றுமுபா திரகிதாராய்ப் பத்தினியா ரிருக்கு நிலைதுலங்கக் கண்டு
நன்றுமகிழ் வுடையராகுர் பட்டரிப் படிக்கு நடந்த செய்கை. (௪)

அரசனறிந்துடன்றனது குலகுருவாகிய பட்டரகத்துக் கெய்தி
விரசிய வரடி வணங்கியுமக் களித்த வணிகளெல்லா மீட்டு மீகென்
றுரைசெய்யவ வருணைவாய்த் திருமாலை வேண்டுதலு முடனேயங்கு
வரைசெய் துறுமோ மகுண்டந் தனிலிருந்து புறப்பட்ட மணிப்பூ ணெல்லாம்.

தாந்தரு போதிருந்ததிலுந் தகைமிகையா யவ்வணி கடயங்கக் கண்டு
வேந்தன் வியந்த வரடியிற் சாண்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து மேவ
வாய்ந்த வரசனைப் பார்த்துப் பட்டருன தணிகளெல்லா மகிழ்விற்கொண்டு
சார்ந்திடு னதகத் தென்னக் கொடுத்தது கொள்ளே னென்று வேந்தன் சாற்ற.

பட்டரந்த வூரிலுள விரவலர் களாரவரைப் பரிவிற் கூவி
இட்டமுட னரசனுத வணிகளெல்லா மினிதளித்து மகிழ் வியற்றி
வட்டமதிக் குடையாற்கு விடைகொடுத் துபாதி யிலராகி வாழ்ந்தார்
அட்டமகிஷிகளோடு மறுபதி னாயிரர் மகிழ் நற்கன்பு கூர்ந்து. (௭)

ராமசந்திரபட்டர் திருவடிகளே சரணம்

ஆகச்சரித்திரம் நுஸ-க்கு சதுசுாறுகை

முற்றிற்று

சுஹக்ஷா பக்தர் சரித்திரம்

ஆம்தா பாத்தென் றறையு மூர்தன்னிலே
மேம்சு ஹக்ஷா வெனும் பெயர் மேவியே
தாம் எபபோதும் ஹரிதியானந் தனில்
வாம் உளத்தொடு வைகினர் பேமயாம். (௧)

தம்மை யேத்துறு பேடிகடம் மிடை
பொம்ம லுற்றுப்புறத்துறிற் புத்திதான
கம்ம லுற்றிங் கண்ட பொருளினென்
றம்மனத் தொடசத தமாவா ரோ (௨)

பெண்கள் போலுடை பேணி யகத்தலா
மண்கொள் பொன்னிடை யாசையை மாற்றிய
எண்கொள் சிந்தையொரு மிக்கிருந்தன
பண்கொள் வேய்ங்குழ லானடி பற்றியே (௩)

அன்னொண்ண மறிந்தலா மேன்மங்கை
தன்னதின் பன்சகுண ரூபங்கொடு
மன்னலான தரிசனம் வாய்ப்புற
நன்னர் நல்கிவந்தான் பலநாள்களும் (௪)

அந்த நாட்டிலக் காலத்திலே மழை
சிந்தலின்றி வறுமை பெருந்த
வந்ததாற் பயததோடன்னம வாய்ப்பரு
நொந்தவாலு யிர்யாவு நடங்கியே. (௫)

அன்னதோர்ந் தந்தத் தேசத்தா கன்றான்
மின்னிநன் மழைபெய்திட வேணடியே
துன்று நறவுஞ் செய்யத் தொடங்கினான்
இன்னலோ டுணவின்றி யெழுதினம. (௬)

ஆக மற்றையவன் களவின் கன்வி
வேக வந்தணன் வேடங்கொடு வந்து
மேகவண்ணன் சுஹகவுவின் மேவி நீ
மோகமின்றி வணங்நத துதிமொழி. (௭)

பேசின் மற்றையப பேடிகருணையால்
ஏசினன் மழை பெய்யுமதின றெனில
மாசிலுலணு மாத்திரமும் மழை
கூசிப்பெய்வதில்லா துறுங்கொள் கென்றான். (௮)

மறையவேந்தன் விழித்தவை மன்னினோர்க்
கறையக் கேட்டவ் வவையிலுள்ளோ ரெலாம்
இறையை நோக்கியா ராயினுஞ் சீதரன்
குறைவிலா வருள்கொண்டுறுவா னெனின். (௯)

சிருளா னுலகத்தி லெல்லாரிலும்
நெருமாதலி னீயந்தப் பேடியைச்
சாருநிற்கதா தாழ்வென் றெண்ணாது போய்த்
திருமாரி பெய்யாக்குறை தீர்ந்தெம்மை (ஐ)

காத்தியென்று கழறிடக் காவலன்
போய்த் தொழற் கெண்பொருந்தினன் போயினன்
வாய்த்த பேடிதன் மாணடி தாழ்ந்துதன்
காத்தழும் புறவேத்தி நவிலுவான். (ஐக)

என்கணுவி லெதிர்ந்தொரு வேதியன்
நன்குவந்து நவின்றதி யாதெனில்
புன்கணின்றி நுமைச்சரணம் புகில்
மன்குவாழமழை பெய்யு மென்றனன். (ஐஉ)

அதலானும் மருளினி தெங்கள் பாற்
சேர்தல் வேண்டு மென்றேயிறை சொற்பினான்
கோதிலாது கேட்டி லைவருந்த நி
கேதலை புருஷோத்த மநேகமா (ஐங)

ஆனும் பெண்ணு மலாது லகத்தரக்கு
நானுமாறு பிறந்த நலனிலேன்
பேணு மில்லுழை வந்து பொருந்தகை
கோணு மாறில ரைய்க்குறை நீங்கவே (ஐச)

எனைவணங்கும் பெருமை யெற்றேன்றந் தாய்
இனைய யானென்று முற்றத் திறங்கிய
கனைவிசும் பினைக்கண்ட கொண்டே நின்றான்
அனையர் நின்று மின்னுயிற்று மாரியே (ஐரு)

மழை பெய்யாமையினால் வருத்தங் கொண்
விழிகள் மூடினர் மேவி மனத்துடை
ஒழுகியில் விண்டுவை யுன்னிரக்கயா நிதி
எழுமிவண்ண வெனத்துதித் தென்னுவார். (ஐசு)

காவலன்றன் கனவிலோர் வேதிய
னுவடைந் தென்னிடை நன்னு கென்ற நீ
மாவி சும்பு பெய்யாமல் வருப்பது
மேவுனக் கறமோ வென வேண்டினார். (ஐஎ)

பலவிதத்திற் பணிந்திவர் வேண்டியும்
சலதரம் பொழியா துறத்தாஞ் சினம்
குலவலாகி யின்னுதியுட் கொள்கிலேன்
மலரினங்கை மனுவினை யென்றெணு. (ஐஅ)

மூக்கி லுற்ற மூமுமாக [illegible]
போக்கிக்கை வலையைத் தகர்க்கப் புகக்
காக்க நின்றவக் கண்ணன் கருணையால்
மேக்கு நின்று மழைபெய்ய மேவிற்றே (ஐகூ)

மழைகனத் துவரு ஷிக்க யாவரும்
தழையுளத் தொடத்தாசரை நோக்கியே
குழை வதற்குக் கொண்டாடின ராகவீ
ரெழுதினத் தளவும் பெய்ததே மழை. (உ௩)

பகலும் ராவும் விடாதுப யோதரம்
தகவ தாயந்த நாடுதழைப் புற
மிகவும் பெய்த துகண்டந்த வேந்தன்வந்
திகழ்விலுத் தமனாத் தொழுதேத்தினன். (உ௪)

ஜயயான்றரு கின்றதை யாதரம்
செய்து கொள்கெனச் செப்பினன் வேண்டலும்
மெய்யர் யாதொன்றும் வேணட கில்லேனினி
பொய்ய தாமுடல் போக்குற வேணடினேன். (உ௨)

ஆதலாலடை வாகச்ச மாதியில்
காதலோடுற வேகுழி கல்லியே
நீதரற்கு நினைகென வேந்தனும
கோதறக்குழி கல்லிக்கொடுத்தனன். (உ௬)

தாசர் ஸ்ரீ ஹரிதன்னைத் தியானிக்க
நேசமாய் நெடுமாலு முன்னெய் தினன்
ஆசறத் தந்தனன் அபயந்தரத்
தேசம் யாவுந் தெரிந்தவண் மேயின (உ௪)

வந்தெலோரு மலரொட பீரப்பொடி
சிந்த நின்றனர் சேர்ந்துள சாதுக்கள்
மூந்து தாளமிர்தங்க முழங்கயாழ
தந்திதை வந்து தண்ணிசை பாடினர். (உ௫)

ஸ்ரீ தரன்றிரு நாமஞ் செழிபபுற
ஓதுபாட லொடடின ராயுறத்
தாதர் வந்த ஜனங்களை நோக்கி யென்
தீதிறீக்ஷை கொள்வோர் ஜன்மந்தீர் வரால். (உ௬)

என்று சொல்வதை யாவருந் தேர்கிலார்
நின்ற போதொர நாதனெடிது வந்
தொன்றி யெற்குபதேச முரைக்கென
அன்றவற்குபதேச மளித்தனர். (உ௭)

மூக்கிற் குத்தினர் நத்தை முயங்குற
ஆக்கித்தங்கை வளையுமவன் கையிற்
சேர்க்கப் பெய்தன ராசியுஞ் செப்பினர்
ஊக்கத்தோடு சமாதியிலுற்றனர். (உ௮)

வளையுநத்தும் வளைதுகிலுங் கொண்டு
களைகணையவர் சீடர் பொன் காதலன்
வளைவினமம் வழுத்தினர் வாழ்ந்தனர்
விளைவதாயிற்றின்றும் மந்த மெய்ம்மையே. (உ௯)

சுஹக்ஷா பக்தர் திருவடிகளே சரணம்

ஆகச்சரித்திரம் ரூள க்கு செய்யுள் ௪௯௩அ

முற்றிற்று

பன்ஹாஜிரசபுத்திரர் சரித்திரம்

குஜராத்தி தேசத்தில டோகர பூரெனு மூர்க்குக் கோவாயேதும்
பிசகாத குமான் சிங்கு தனக்குமிகு பிரியராய்ப் பெயர்கிலாராய்
வசிஞான பன்ஹாஜி ரசபுத்ரர் ஸ்ரீ ஹரியை மனத்துட்கொண்டு
முசியாமற்றிருநாமமொழி வாராய்ப் பொய்யிலராய் முயங்கு நாளில். (க)

வந்துள தீபாவளியினிர விற்றீ போற் சவத்தை மன்னன் செய்தான்
முந்தரசனிடத்திருந்த பன்ஹாஜி நள்ளிரவின் முயன்றெழுந்து
தந்தணிவில் கஞ்சுகத்தை கசக்குதலு மரசனது தன்னைக் கண்டேன்
இந்தவகை யிப்போது செய்கின்றீரெனக் கேட்கவிவர் சொல்கின்றார். ()

துவரைதனிற் றீபோற்சவந் திகழ்கின்றது துழாய்த் தொங்கலானுக்
கவணுளவர்ச் சகராடை பூண்களால லங்கரித்தாரதி செய்போதில்
உவமையிலா னங்கிதனி னெருப்புற்ற ததுதீரே வுஞற்றல் செய்தேன்
தவலருஞ்சீ ரோயென்ற ரதுகேட்டாச் சரியமிகத்தழைந்து வேந்தன். (ரு)

இப்போதக் கண்ணனெந்த விதத்தாடை யுடுத்திருக்கின்றான் சொல்கென்ன
மெய்ப்போதர் பச்சையுடுப் பெனவிளம்ப ராவடா வூர்க்கு வேந்தன்
தாபேது மிலரனை சட்டகநதைவின வுறற்றான் றோர்வாளுய்
அபபோ தேவரைந்துய்த்தான்றுவரைக்கோ யிலினேதாச் சரியமென்ன. (ச)

சட்டகனங் கெழுதியுய்த்ததைத் தெரிந்து கண்ண பிரான்றனக்குத்தேகத்
திட்டது லோபச்சை யுடுப்பதிற் கருப்பூரத் தீபமியற்றும்போது
பட்டது தியதைக் கசக்கிய வித்தனன் பன்ஹாஜி யென வரைந்து சேர
யிட்டனன் மற்றது கண்டு குமான் சிங்கு மிகவியந்து விளம்புகின்றான். (ரு

இங்கிருந்து மங்குளதை யறிய வல்லீர் நீர் திருமாற்கேற்ற தாசர்
உங்கள் பெருமையைத்தெரிய வல்லேனோ யானென்ன வுவந்து கூறித்
தங்குமவர்க்கிரண்டு கிராமந்தந்துஞ் சேவை இனந்தருதல் வெண்டும்
எங்களுக் கென்றினிதோ தஹரி நாமமோது கவெப்போது மென்றார். (சு)

வேறு.

என்ற சொற்படி யேந்தலும்
நன்று நாம நவின்றவூர்
ஒன்றினான் புகலுத்தமர்
துன்றினார் துவரைக்கணே (எ)

பன்ஹாஜி ரசபுத்திரர் திருவடிகளே சரணம்.

பூகச்சரித்திரம் ரு அ க்கு செய்யுள் சசுசுசுா அடைஎ

முற்றிற்று

ஜயமல்லராஜர் சரித்திரம்.

———:o:(o):o:———

மேடமெனு மூர்க்கரசர் விண்டு பூசை யிற்றினமும்
சோடசோ பசாரமுடன் பூசித்துச் சொரூபது துதி
நீடவொரு ஜாமபரியந்த மொரு நினைவினராய்
மாடெவரும்பூ ஜாகாலத்தில் வராதுற வருத்தார். (௧)

ஜயமல்லராஜ ரெனத்திரு நாமந்தான் விளங்கப்
புயலென்னுந்திரு மேனிப் பொன்னு தன்றிரு நாமம்
நயமன்ன வெப்பொழுது முச்சரித்து நனியருவார்
தயைமன்னு மற்றவர்க்கொர் தம்பி தனக்கிரார் சியத்தில். (௨)

சமபாகம் பெறவேண்டித் தானவ்வூர் விட்டயலல்
அமர் வாளுய்ச் சேனைபல வமைவாகச் சேரரித்துர்
தமயன் விண்டு பூசையிலே தானிருக்குஞ் சமயத்தில்
சமர் செய்து கோட்டை தனைத்தான் பிடிக்க வேணடி னான். (௩)

சதுரங்க சேனையுடன்முன் வந்து கோட்டை தனை
முதிர்கின்ற சினத்தோடு முற்றுஞ் சுற்றிலும் வளைந்தான்
அது கண்டு ஜயமல்ல ராஜரருள் பெற்றிரியும்
எதிர் சென்றத்தளத்துடனேற்றிக் லிதிகமாய்ச் செய்தான். (௪)

வந்த வெதிரிகளடங்கார் மேற்கொண்டு வலிமிகுந்தார்
அந்த விறலினை யறிந்து மந்திரியு மாசரைமுன
தந்தவன்னை தனக்குரைப் பத்தாய் பகைஞமீ னவெலியன்
இந்த வமையத்தென்னை செய்வதென வினைவுற்று. (௫)

அரசர் தமக்கறிவிக்க வேண்டிய தென்றறைகிற்க
விரைவுற்ற மந்திரி யிவ்வேளையவர் பூசையிலே
பரவுற்றுரெனச் சொல்லத்தாய் பரிவினுடன் வந்து
புரவலர்க்குத் தெரிவிக்கப்பூசை புரிந்திருந்தவரும். (௬)

தாய்க்கு மறுமொழி சொல்லார் சாமளனென்றே சொன்னார்
வாய்த்த கருணு நிதியு மிவனமைமை மனத்திடைவைத்
தாய்க்கொன்றுங்கூறு மல மர்கின்றான் மனந்திரும்பான்
ஏய்த்தியலும் பூசை முடிவளவு மெனவே யெண்ணி. (௭)

உடன் சகுண ரூபங்கொண்டொரு குதிரை தனிலேறி
அடர் செங்கை வாளுடனே யாயுத மெல்லாந் தரித்துத்
திடமன்னு கோட்டை வாயிற்கதவைத்திறந்து கொண்டு
படர்கின்ற சேனைதனிற் பாய்ந்தனை வரையும் பதித்தான். (௮)

சேனைவிரைந் தோடினவச் செய்கையெல்லாங் கோட்டைமதில்
மேனிறைந்த நகரார்கள் பார்த்துவியங் திவ்வீரன்
தானொருவன் யாரொதிர்த்த தளங்களையெல் லாஞ்சாடிக்
கானவழி விரைந்தோடக் கலக்கின னென்றுறப் புகழ்ந்தார். (கூ)

வாகிமேற்கொண்டிருந்த வயவீரன் ஜயமல்ல
ராஜனொரு தம்பிதனை நனிசாடி யுறப்பிணித்துத்
தேசுமிகு கோட்டைக்கு வந்துசெறிந் தமைச்சனிடை
ஆசறத் தந்தனன்மறைந்தா னவனையவன் சிறைப்படுத்தான். (ஐ)

பூசையடை வேமுடித்துப் புரவலனார் புறம்வந்து
நேசமிகு மந்திரியை நோக்க வவனிகழ்த்தினான்
தேசுமிகு சாமளரு பத்துடனோர் திறல்வீரன்
ஆசையுடை யுடித்தினனா யாயுதங்கள் பலதரித்து. (ஙக)

குதிரையின்மே லேறிவந்து கோட்டைவா யிலைத்திறந்தங்
கெதிர்கின்ற சேனையெல்லா மிரியச்செய் தானபின்பு
முதிர்கின்ற கோபமுடன் முடுகியதம்பியைப் பிணித்துப்
பிதிர்வின்றென் னிடைத்தந்து பெயர்ந்தனன் மற்றவனெவனோ. (ஙஉ)

தெரிகிலேன் றம்பிதனைச் சிறைப்படுத்தி னேனென்ன
அரசர்பிரான் றிகைத்திலுசா மளன்செய்கை யெனவறிந்து
பாகியவெண் பொருட்டாயிவ் வளவுபரி வுறக்கொண்டான்
விரைசெய் துழாயின னென்றுமிகுந் துயரமேற்கொண்டு. (ஙரு)

சாமளரு பங்கொண்டோன் றனைக்குறித்துப் பலவிதமாய்
நோமளவ ராய்ப்புலம்பித் துதிகள்பல நுவன்றுதம்பிக்
காமளவு சேவைதந்தா யானென்ன.வபராதம்
கோமளமேய்த் தோய்செய்தேன் சேவையெற்குக் கொடாதொழிந்தாய். (ஙச)

என்றரசர் புலம்புதலு மிவர்நினைவெல் லாந்தெரிந்து
குன்றுகுடை கொண்டோன்ச குணரூபங் கொடுதோன்றி
நின்றரசர் வணங்கவப யந்தந்து நேர்மறைந்தான்
பின்னையவர் தம்பிதனை வரவழைத்துப் பிணிப்பவிழ்த்தார். (ஙரு)

தம்பியுட னவர்தாளிற் றாழ்ந்தெழுந்துந் தகைதெரியேன்
வெம்பியென தறியாமை யால்விளைத்த மிகையெல்லாம்
நம்பிபொறுத் தருள்கவென நயந்துருக்கு மணிநாதன்
எம்பியுன்மு னெய்தினனே லெவருனக்கு நிகராவார். (ஙசு)

நீவாய்த்த பாக்கியமே பாக்கியமென் றுறநிகழ்த்தி
மேவாத ரத்திலொடு வியன்மார்பத்துற வணைத்தார்
தாவாத வன்புகொடு வயிரமின்றித் தாம்வாழ்ந்தார்
ஓவாம லிருவருந்தா மோதரனை வழுத்தியுற்றார். (ஙஎ)

வேறு.

உற்றவக் காலந்தன்னி லொருதச்சன் றன்னான் முன்னோர்
சொற்றநூற் படியேகோயி லுலங்குயர் வாகக்கோலி
மற்றது தனக்குக் கர்ப்பக் கிரகமா மணியினாலும்
முற்றுயர் தங்கத்தாலு முதிர்சிறப்புள தாச் செய்து. (ஙஅ)

அதிலொளிர் முகுந்தன்றன்னை யன்பொடு பிரதிட்டித்து
எதிர்செலும் வாயிலின்றி யெவருஞ்செல் லாமலோங்கும்
மதில்சுல வறநூலேணி வழிவயிற் றுனுட்சென்று
கதிதருமமலன்றன்னைக் கண்டுபூ சித்துப் போற்றி. (௩௧)
சன்னிதி முன்னேயோர்சார் தங்கிவாய் மோனமாக
மன்னிநா ரணனை யுள்ளம் வதிதரக் கொண்டென் னுள்ளே
துன்னுமா தவனேயையவர் தூதனே துளவமார்பா
என்னித யத்துக்கெய்து மிப்படி யென்கண்காண. (௨௩)
வெளியிலு மகிழ்ந்துகாண வேண்டுமென் றேதுதிக்க
களிகொடு முகுந்தனேரோ கம்புசக் கரங்கட்கம்வில்
ஒளிதரு கதைகொண்டொண்ணு லொடுமணி பதுமத்துபொன்
மிளிர்தரு மார்பு செங்கேழ் விடுமணிக் குண்டலம்பூண். (௨௪)
பொன்னுடை துலங்கப்பாதம் பொலிகிலம் பொலிக்கச்சென்னி
மின்னுறு கிரீடம்பொற்ப விளங்கிஞன் விளங்கக்கண்டு
தன்னுளத் தடங்காவின்பந் தாறுற முகுந்தன்பாதம்
மன்னுசெங் கரத்தாற்பற்றி மயிர்புள கித்துக்கண்ணீர். (௨௨)
வார்ந்தவ சத்தனுகி மணித்தவி சதனிலேற்றிக்
சார்ந்தசோ டசோபசாரந் தனித்தனி நிரம்பச் செய்தங்
கார்ந்தபின் பரியங்கத்தி லமையக்கண் வளர்த்திப்பாதத்
தோர்ந்துகை வருடியென்போ லுளர்கொலோ வொருவரென்ஞ. (௨௩)
எண்ணினன் சாமியோக நித்திரா யியல்வதாக
நண்ணிய வரசன்முன்போ னணுகிநூலேணிமார்க்கங்
கண்ணிய வரண்மனைக்குட் கலந்துபின்னிவ்வாருகப
பண்ணினன் பலநாளாகப் பலருமஃ தறிவுறுமல். (௨௪)
மற்றொரு தினத்துட்சென்று வந்த நூலேணிதன்னை
அற்றைநா ளெடுத்திடாம லயர்ந்துபோய்ச் சன்னிதிக்குள்
உற்றரி சேவைதந்தங் குறைந்தன ஞகவன்ஞன்
செற்றமின் மனைவிவந்து செறிந்தநூ லேணிமார்க்கம். (௨௫)
சென்றங்கு நோக்கக்கண்டாள் செறிபரி யங்கமீது
மென்றுயில் புரியுஞ் சாமி மெல்லடி வருடிக்கொண்டு
முன்றங்கு கணவன்றன்னை முகுந்தனைப் பணிந்துள்ளன்பு
துன்றுற வவசமாகித் தோத்திரம் பலவுஞ்சொன்ஞள். (௨௬)
அவளன்பும் பணிவுந்தேர்ந்த வாரியன் மனமிரங்கித்
துவளரு கருணைநோக்கஞ் சூழ்தலு மரசன்கண்டிங்
கிவளெவ்வா றெய்திஞளென் றெண்ணிமற்றவளை நோக்கி
குவளையொண் கண்ணுயெவ்வா றெய்தினை யென்றுகூற. (௨௭)
இன்றுநூ லேணிதன்னை யெடுத்திடா தெய்தினிர்நீர்
நன்றது கண்டுள்வந்து நானிந்தப் பேறுபெற்றேன்
என்றனள் வணங்க நன்றென் றிருவருந்தினந் தோறெய்திக்
கன்றது குணிலாக் கொண்ட கண்ணனைச் சேவித்துற்றார். (௨௮)

ஜயமல்லராஜன் திருவடிகளேசரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் நுகூக்குச்செய்யுள் சதுவாடு

முற்றிற்று

ஸ்ரீ தரபண்டிதர் சரித்திரம்.

பாவ நீடுதிறு மேவி சுவாச மியன்றுராய்
ஞவுறுகால மெலா மரிபஜனை யொருவுகில்லா
தேவரு வாரவர் பத்தினி கற்பினிலே மிக்கார்
தாவுறு நிர்மல சித்தமுடன்றனி தாம் வாழ்வார். (க)

ஆயவர் ஸ்ரீ தரபண்டித ரென்றினிசா நாம
மேயவர் யாரும் விக்கிர முரைக்கவு மெய்யென்னும்
நாயவரோர் தினம் யாதவ ரை மெய்யுணர்ந்தாரா
யேயவர் பதுனியார் பரிமேறி வெய்துற்றார். (உ)

வாசியை யோட்டி யொராரானியங்கனில் வருபோது
மாசிழை சோரர்கள் வந்து தொடர்ந்தனர் மார்க்கத்தே
ஆசிலா பத்துனியார் தொடர் வுற்றமை வாரைக்கண்
டேசிதர் வுற்றனர் நெஞ்சுதுணுக்கெனவே சொல்வார். (ங)

பொழுது மறைந்துறு போழ்து வுனக்கிடை புக்குற்றோம்
பழுதுறு மென்று பயந்தன னென்றவர் பத்தாவைத்
தொழுது திரும்புவம் வந்தவழிக் கொடுனைக் கொல்லக்
குழுமின சோரர்கள் யாந்துணை யொன்று குறிக்கொணமின். (ச)

அஞ்சுகிலிரென நீருரை செய்வதுஞலச்சம்
விஞ்சுதறீர் நிலம்யாமி வுணுஞ்சொலின் விசுவாசம்
நெஞ்சுறவே பிரமாண மியமபுறினோர் வோமென்
றெஞ்சலிலாவுரி கொயியம்பலுமே சோரர். (ரு)

உம்முடனெம்மிறு மோவுகிலாதுறை யோர் தான்றும்
செம்மலிராமனறிந்துற வெம்மிடை சித்திகில்லை
வம்மினெனச் சொலலுஞ்சதி புருடர் மனந்தேறித்
தம்மினடந்தனர் பண்டி தரோடவர் சார்வாராய். (சு)

குறைவில் பரம்பொருளாகிய வார்த்தைகள் கூறுற்றோர்
சிறை தொக வந்தவா பண்டி தர் தந்தலை சேதித்துத்
தறையுறுங் கலஞ்தடை யெலாங் கொளருஞ் செய்தார்
பிறைநுதலார் பரி நிலவினராயது பின் பார்த்தார். (எ)

பகிவிழு மோசை தெரிந்து திரும்பினர் பார்த்தாரைச்
சதிபுரி சோரருனதனை வெங்கொலை தாஞ்செய்தோம்
வதியிடை நீயதை நோக்கினதாற் பயன் வாராதென்
றதிர்குரலாயுரை கூறலு மாதுயசானோர் தாம். (அ)

நீர்கரி யென்றுரை யான் மவிராமனு நேர்ந்தானோ
சார்கிலனோ வென நோக்கின னென்றவா சாற்றுமுன்
சீர் கொளிராமனெடுந்தனுவைக் கொடு சேர்ந்தங்ஙன
நேர்களர் யாவரையுங் கொலை செய்தனனி மிடதே. (கூ)

ஸ்ரீ தரபண்டிதர் தம்மிடை வந்தருள் சேர்கண்ணால்
மேதக நோக்க வெழுந்தனர் சான்றென மேவுற்றோன்
ஆதர மோடிவணெய்தினனம்மை யளித்தற்கென
றோதினர் பத்தினியோடு வணங்கிட வுறுராமன். (௨)

அவ்விருவர்க் கபயந்தரல் செய்தவா பின்பாக
வெவ்வன நீங்குறு காறும் வழித்துணை யாய்மேலி
எவ்விதமோமறை வாயினண் மறறி வருந்தீர்த்தம
செவ்வயினடிண ரரிபஜனஞ்செய்து திகழவுற்றார். (௩)

ஸ்ரீ தரபண்டிதர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆகசரிதம் கூ௬ககு செடயள சுதளாஉ ௬

புறறிற்று

ஹரிபாளதாசர்சரித்திரம்

சாதுசஜ்ஜனர்க்குப பூசை தகசசெய்தங்க வருககாடை
ஓதன முதலதான முளுற்றரி பாள ரென்போ
மாதனர் கால மெல்லா மாதவனுமஞ் சொல்வோர்
தீதறுதானத் தாலே பொருளெலாஞ் செலவு சேர. (௧)

ஆயினு மிவர் தங்கீர்த்தி ஹரியடியாரகள் கேட்டு
மேயினராக மற்றோர்க் குதவுற வெறுக்கையில்லா
தேயினை வுறலாயிலலை யென்பதற் கிசைகிலாராய்
மீயுயர் பொருள் களீட்ட வேண்டினர் திருடவேடம். (௨)

கொண்டனர் மார்க்கஞ் சொல்வோர் கொடு வருபொருள் களெல்லாம்
மண்டினர் பயமுறுத்திக் கவர்ந்தனர் வரு சாதுக்கட்
கண்டுறு திருத்தி செய்வ தாயின ரானபோதும்
விண்டடியார்கள் யான் செய்வதில் விருப்புறுத லொன்றே. (௩)

எனக்குறுபயன் மற்றீவ தெவர் பொருளோவவர்க்கே
துனத்தகுந்தரும மென்று துணிந்தபி மான மின்றி
வனத்துழாய் மார்பன்றொண்டர்க் குதவினர் மருவு நாளோர்
நினத்திவண் வருஞ்சாதுக் கட்கே தொன்றிலதைத் தேர்ந்து. (௪)

அம்பு விலங்கை கொண்டோராரணியத்திற் சென்று
பம்பியங்கெவர் நேர்வாரோ வெனவழி பார்த்திருக்க
கம்பு மவ்வழியில் யாரு நடப்பதில்லாமை கண்டு
வெம்புவர் பசியாலின்று வீட்டின் மேவுறுஞ் சாதுக்கள். (இ)

என்செய்து மெனத்துன்பத்தின் மூழ்கினரிருப்பத் தேர்ந்து
மின்செய் பொன் மார்பனங்கோர் தனவணி கன்வேடத்தை
மன் செய்து மனைவியோடு வஸ்திரபூடணஞ் சிறக்க
நன்செய் பண்டியின் மீதேறி நடத்தியவ்வழி வந்தானால். (ஈ)

வருவதை நோக்கி நின்ற மாலரி பாளருள்ளம்
பெருகின ரின்பம் விஸ்விற் பிறங்கனலம்பைப் பூட்டி
அருகடைந்தவரை நோக்கி நுங்களபரண மெல்லாம்
தருகிறன்றேற் கொல்வேன் யானெனவுருத்த தட்டச்சார்ந்தோன். (எ)

சினபாவத்தைக் கொண்டெங்களைக் கொல்லேற் சினமுங் கொள்ளேல்
யானெனதில்லாள் பூணுடி யாவையுந் தருகின்றேனென்
றானமிலணி களெல்லா முதவினவை யெல்லாங்கொண
டானதமமனைக்கு வந்து சாதுக்களருந்தச் செய்தார். (அ)

இங்கரிதன்னை நோக்கி யிவையியுந்தாசன் மெத்த
வுங்கன யோகயனம்மை வெருவல செய்துடைமை யெல்லாம்
அங்கை கொண்டற நிர்வாண மாசினன் போனானென்று
செங்கமலத்தாள் சொல்ல ஸ்ரீ தரன் சிரிததுச் சொன்னான். (கூ)

அவன மக்கியற்றலான வுதவி யாய யறிகிலாமல்
கவன மற்றின்ன சொன்னாய் கழுதுதல் சரியன்றென்னப்
புவனரக்ஷகிய தேது புகன் மெனபபூமி நேள்வன்
இவன மக்காவி தந்தவுதவி யெண்ணலை நீ யென்றான். (ஙு)

நம்பெயர் நினைக்கலானா நாடி னானவிந்து மற்றோர்
தம்பொருள் பறிந்தது நம்பேர் சாற்றுவோராக் குதவி செய்தான்
எனபதையுந் நீயெண்ணா யென்னவு முரைக்கக் கேட்டு
அம்புயத் தமருந் தேவியவன் கருத்தறிவோ மென்றாள். (ஙக)

இருவருஞ் சாது வேஷமிணங்குறக் கொண்டு தாசர்
மருவகம் வந்து சீதாராம வென்றுரைக்க மற்றோர்
உருகினா காதிற்கேட்டங் கோடிவந்துற வணங்கித்
திருமனைக் கழைத்துச் சென்றாசனந் தந்தங் கிருக்கச் செய்தார். (ஙஉ)

சோடசவுப சாரஞ் செய்திரு வர்க்குஞ் சுவைச் சோறிட்டுத்
தோடவிழ் நறும் பூவோடு சுகந்ததாம் பூலந்தாந்து
நீடவர்தமமை யேத்தி நீர்வரத்தவ மென் செய்தேன்
பீடமர் நுமக்குயேண்டும் பொருளெது பேசுகென்றார். (ஙகூ)

நானொரு வணிகனிந்த நங்கையோடங் கோர் காட்டில்
போனவப் பொழுதோர் சோரனெம்முடைப் பொருள்க ளெல்லாம்
தான பகரித்துக் கொண்டானது தன்னால் வருத்தஞ் சார்வுற்
றானதிவ்வேடம் வந்தோ நும்மிடை யென்றானையன். (ஙச)

பத்தருங் களது சொத்தைப் பறித்தவ னெங்குற்றாலும
சித்தமாய்க் கொணர்வ னென்ன ஸ்ரீ தரன மனையோ டுற்ற
வர்த்தக வடிவங்காட்ட மற்றவர் நோகி யினனோ
சொத்த பகரித் தோன்யானே யெனமனத துணுக்கங் கொண்டார். (கரு)

நாணுறீஇ யனுதபித்து வைகுண்ட நாதனேயிங
நீணிலம் பாதந்தோய நின்றன னென்று தோந்து
காணுதற் கரிய கோலங்கண்டனெ னென்று கணணிற
பாணிமிக் கொழுகநின்று பரிந்தனா பகர லானார். (௧௬)

தேவர்தந் தேவனான தீனபந்தோ செங்கணா
ஆவயினு மதுசொத்தைய பகரித்தவன யானே யால
மேவருஞ் சாமிததுரோகி யாயினே னென மெலிந்தெ
றீவினை பொறுததி யென்று திருவடி வணங்கி நின்றார் (௧)

நல்ல வர்தமைப் பூசிகக நனிநயந்துனது பாதி
அல்லது நலதென றெணணாதது திருடற காயறாச
சொல்லது பிசகெனறோதிச சுரநதரு ளுமப நோக்கி
வல்லதன் சகுண ரூப மற்றவாகாண நலகி (௧௪)

தழுவியின்றாதி சோரந்தனைச செயே லுனது பக ல
வழுவறு சித்தியெட்டும் வைகுறு மவறறைக கொணதி
குழுவு சாதுக்கள் பூசைகுறைவறவியற்றுசெனறு
பழுதிலா னுணாததுபபோ னவருமபபணி யினின்று . (கூ)

ஹரிபாளநாசர் திருவடிகளேசரணம்

ஆகசசரிதசிரம சுக-ககு செயயுள் முடிவுறறது

முற்றிற்று

ஜம்புதாசர்சரித்திரம்.

என்றுஞ் சேதமன்றன்னைத்தியா னித்து
துன்று சாதுங்கடம் மிடைத தோமிலா
நன்றி சாலன்பு நுண்ணினர் ஜம்புவென்
றொன்று நாம முடைக்குடி யானவர். (க)

உழுது நற்பயி ரோம்பிப பயித்து ளோர்
பழுதுறு துணவிட்டுப பவனத்துட்
குழுவினோ டொடு கூடியுண் டுற்றனா
வழுவிலா தவர்வை ருறுநாளிலே. (உ)

ஒருதினத் திரவுற்றவர் தாமுழும்
எருதி ரண்டையுங் கொண்டன ரேகினர்
கருவுசோரரத் தன்மை தெரிந்தனன்
கருணை சேர்கமலக் கண்ண னென்பவே. (ங)

தன்னிடத்தன்பு சார்வுறு ஜம்புதான்
இன்ன லுற்றுயர் வானொரு தின்றியே
என்னவுனனி யெருதிரண்டுஞ் செய்து
துன்று மத்தொழு வத்திடைத் துற்றனன். (ச)

விடிந்தபின் னொருதைக் கொடு மேவினர்
படிந்த கொல்லை யுழுதுறப பத்தர் பால்
அடைந்து சண்டன ரந்த வெருதினை
மிடைந்த விங்கெவ்விதத்தி லென்றெண்ணியே. (ரு)

அல்லிற் கொண்டவம் மாடுகளுள்ளவோ
இலலிற் கண்ணிலலையோ வென வேகினர்
புல்லக் கண்டனர் போதவியந்தனா
மல்லற் சோரர் மறுதினந் தன்னிலும். (ரு)

கங்குல் சென்றந்தக் காளைகடம்மையும்
தங்கை கொண்டு தம்மில்லிடைச் சார்ந்தனர்
செங்கண் மால்பினுஞ் சேரச் செய்தான் விடை
ஆங்குச் சம்பு கொண்டன் றென வேகினர். (எ)

பூட்டி யங் குழபபோந்தனர் கண்டனர்
ஓட்டு சோரர் மிகவியந் துற்றனர்
நாட்டு மிவ்வகை நான்பலவுஞ் செய்தும்
மீட்டுஞ் சம்புவின் மேவவிடை கண்டார். (அ)

இந்தச் சம்பு வெண்போரரி தாசனொன்
றந்தச் சோரர றிந்தவர் தம்வயின்
முந்திக் கண்டுமை மோசஞ் செய்தே மிக
மைந்துற்றும் விடைகொண்டென வாழ்த்தினர். (கூ)

திருடிச்சென்ற வெஞ்செய்கை பொறுத்துதும்
அருளுக் கேற்றபடி யெமை யாக்குமின்
தெரு ளுற்றீரொனச் சேவடி தாழ்ந்தனர்
மருளுற்ரு ரவர்சொன் மனங் கொண்டனா. (ம)

மனதில்யான் கொண்டமாடுகள் வேறெனத
தினமுமைய முருவகை செய்தனை
நினைவருங் கருணநிதியே யென
அனகமாலை நினைத்தழு தேங்கினர். (ஙக)

என்பொருட்டின வாறு நடத்துறத
துன்பு றுத்தின னிற்கெனச சொலலியே
அன்பரிப் படியேததவணைந் தனன்
முன்பு பின்பு நடுவின் முதலவனே. (ஙஉ)

ஜம்புகண்டரி தானைப பணிந்திட
நம்பு மாற பயந்தந்து நணணினுன
பின்பு சோரற்கருள் செய்து பேதுரு
தின்பின்மால்பெயரேத்தி யிருந்தனா (ஙரு)

ஜம்புதாசர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச்சரிததிரம்சுஉ-கருசசெய்யுள் சுதுஎாருலஅ

முற்றிற்று.

தஞ்சாடர்சரித்திரம்.

தாரணி தனிறற ஞசாட டெனுமபெய
ராரகுமயான வரவாசகு மெயவய
சோரொழு நிகழவுறு போதிலுறறனா
சீரி பகதாகள மனைகசட் சேரவே (அ)

மறறவா தஞசரண வணங்கி மாலரி
நறறனித தாசாக ஞானுசெயது சீர
உறறசாளக கிராமதுக குளளனபு
பெறறனா பூசிகசப பெரிது கணடனா. (உ)

கணடவரழ பணிநதியானுங கணணனறன்
றெனடெனப பூசிகசவருள சுரநது நீர
விணடரு வாயதை யருளுமின னெனக
தணடலிலலாசரி தாசருனனிஞா (ஈ)

பருவிவனே சிறுவயதுள ளானெனக
கருநிற மானதோ கலத தகனா
தருதலு மதைததனு சாடுவபபுடல
இருகரங்களினு மேறறி ரிது பூசிபபான (ஊ)

தினமுமாடு கடமை மேயககச செலலுறும
வனமதிலொரு புறமவைதது நானனு செய
தினிய நனமலா பறிதிதெயகியாச சிதநுப
புனிதராயத தாமுணுங கடபபோனகம (எ)

கருணையங கணணனே கனிவொடுணகெனப
பெருமனபொடு நிவேதிககப பேரருட்
டிருமகனுயகன சிறுவரனபினுக
குருகினன நினநதொறு மகிழவினுண்டனன. (ஏ)

சிறுவருந தினநதினரு சேடமுணடனா
மறுவற வளாநதனா வாழவின வைகினா
பெறுவய லிடைவிதை பெயயவோரதினம
குறுகுறு போதரி தாசா கூடினா. (ஐ)

அரிதனக கனபாநீரா தலாலனம
பெரியவா தமககெலாம பெரி தளிததுளீா
விரிபசி யெமககுநீா தீாகதலவேணடுமென
றுரிமையி னுனாதத னருவனா நோககியே. (அ)

மாலடி யாருனா மைநதா கேடடுநம்
பாலவிதை யனறிவே நிலலை பாரபபுறில
சாலபினாககிவ் விதை தனனிற்போனகம
எலவகைசெய்து மெனறுளளத தெணணினா. (ஆ)

வருமரிதாச்சா யழைத்து வம்மெனக்
கருதியபடி யகங்கலந்து போனகம்
பெருகுறச் சமைத்தனர் பேணியிட்டனர்
தருமுண வுண்டனர் பசிதணிந்தனர். (ஐ)

நீரொடுறு பசிநீக்கி னீரதாற்
சீரரி நும்வயிற் சேர்ந்திருக்கென
நேர்மகிழ்கொடு மிகவாழ்த்தி நீங்கினா
பேரரி தாசர்கள் பெயர்ந்த பின்பரோ. (ஐசு)

இல்லற மினிதுற நடத்தியல்ல வோ
சொல்லரி தாம் பரமார்த்தந் துய்ப்பதிந்
நல்லவருள விதையனைத்து நலகினா
எல்லையிற் பயிர்செய்வதெனனென்றேசினா. (ஐஉ)

யாவரு மிவ்வகையியம்பக் கேட்டவா
தாவர நிலத்திடு வதிலுஞ்சங்கம
ராவயினிடலழகியது மற்றதில்
மேவரிதாசரில் விடுத்த னன்றெனு. (ஐகூ)

ஹரிதிரு நாமங்க ளறைந்து முன்புதாம்
புரிதரு பூசையும் புரிவ தாயினர்
தெரிதிரு மாலவர் செறுவில் வித்துகள்
சொரிதரல் செய்தவை துலங்கச் செய்தனன். (ஐகச)

ஏகினயாவரு மிவர்வயற்கணே
தேசுறு முளைமிகச் செழித்தல் கண்டனர்
கூசினர் வாய்மிக வியப்புக் கொண்டனா
பேசிலீதரி யருளென்று பேணினர். (ஐஎ)

மாலருளாற் பயிர்வளர்ந்து கோதுமை
மேல்விளை வுற்றதைக் கண்டு மெய்யவென்
னுலிது செய்வதிங் கேற்கு மோவெனச்
சால்பெருந் தோத்திரஞ் சாற்றிப் போற்றினா. (ஐகூ)

முன்விளை வதின்மிக விளைந்து முற்றிய
அன்னவை தமைக்கொணர்ந் தரிதன் றூசருக்
கின்னமு தட்டுண விரும்பி யிட்டனர்
பன்னக சயனனைப் பரவி வாழ்ந்தனர். (ஐஎ)

தனுசாடர் திருவடிகளேசரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் சூகூ-க்குச்செய்யுள் சஉ எாஎஐ.

முற்றிற்று.

சுகாநந்தர் சரித்திரம்

ஹரிதன்னுமங்க ளனுதினஞ் சொல்பவராகிப்
பெரியமா லடியார்களை யன்புடன் பேணிக்
கரியமால்பிர சாதமீவாரொளிற் கைக்கொண்
டுரியதுள்ளுக்கே தென்றினிது வந்தனருண்பார். (க)

சுரசுரீ யெனுமனைவி யோடுறு சுகாநந்தர்
பரமபாவன ராய்வருவார்பதி விரதா
சிரமணித்தம தன்பருக் கேய்வன செய்து
விரவுசாதுசஜ் ஜனரையும் பூசிப்பார் விரும்பி. (உ)

இன்னதன்மய ராயிருவருமன மிசைந்து
துன்னுநாட்சுகா நந்தரைச்சோதிக்க வேண்டி
மன்னுதுர்ச்சனர் சிலரிலட் டுகவர்க்கம் வாங்கி
நன்னர் மால்பிர சாதமீ துண்கென நல்க (ங)

உகந்து கொண்டினி துண்டனர் சுகாநந்த ருண்ண
இகழ்ந்து நீர்கடை யியல்வதை யுண்டிர்வே தியரோ
தகுந்தசெய்திலி னொனநகைத் தனர்பிராய்ச் சித்தம்
வகைந்து செய்கிலி னேற்குலக் கேடினி வாய்க்கும். (ச)

என்றுரைப்பவர் தம்முனோர் நாழிகை யிகக்க
மென்றுதின்றவெல் லாம்பழம் படியுறு மேவத்
துன்றுவாயினின் றெடுத்தளித் தனர்சுகா நந்தர்
அன்றதைக் கண்டதுர்ச் சனர்பயந்துள மயர்ந்தார் (ரு)

வியந்துமற்றவர் தாளிடைப் பணிந்துவீழ்ந் தெழுந்து
நயந்துமக்கலர் மேன்மங்கை நாயகன் கருணை
இயைந்திருக்கின்ற தியாருசெய்த பிழைபொறுத் தருள்க
உயர்ந்துளீரொனத் துதிபல வுரைத்தனர் போனார். (சு)

சிலதினங் கழிந்தபின் பொருதினஞ்சுகா நந்தர்
உலவும் யாத்திரை செல்வதற்குன்னினர் மனைவி
திலகவாண்முக நோக்கிநீ நம்மனை செறியும்
நலவருக்குமுக் காணமுஞ் சுத்தியாய் நாளும் (எ)

பூசை செய்தவர் சேவைகொள் கெனநனி புகன்று
மாசில் யாத்திரை சென்றனர் சாதுபோல் வடிவத்
தேசிலான் வரக்கண்டனர் சுரசுரீயென்போர்
நேசமிக் குறப்பூசிக்கக் கண்டுள நெகிழ்ந்து. (அ)

நினது ரூப சுந்தரத்திடை மூழ்கின னீயென்
மனதுகந்திடப் போகதானங்கொடு மாதே
எனலுங்கற்புடை யார்மனத் திரங்குத லின்றி
அனகரோபுசித் தருள்க போகதா னம்பின்பாக. (கூ

உம்மதெண்ணமென் றறுசுவைப்போனக முடனே
செம்முவேடதா ரிக்கிட வுண்டனன் சிறக்க
நம்மதெண்ணமுற் றிற்றெனக் காமத்தை நயந்தான்
அம்மனைக்கனே யிருந்தனன் பொழுதத்தமிகக. (ம)

யாமமொன்றுசென் றபின்பந்த வினையில் கற்புடையார்
தாமமர்ந்துறு பள்ளியிற் சயனநன் கமைத்துள்
ளேமணந்தவ ரடியினைக் கமலங்க ளெணணிக்
காமம் விஞ்சின கசடனுள் வரவழைத்தனரே. (ம)

வேடதாரி யுட்சென்றனன் மாதவமின்றுர்
ஆடல் வெம்புலி யாகத்தன் கண்களுக்கமைய
நீடலர்ந்ததீ பத்தொளி யிற்கண்டு நில்லா
தோடவெம்பய முடையனாய் வெளிப்புறத்துற்றான். ( )

பொன்னி னாரமென் றெடுத்தது புயங்சமாகியதும
நன்னர் நல்லமு தாயது நஞ்சாகியதும்
என்ன நெஞ்சுற வெண்ணின னடுக்கமுற் றிருந்தான்
பன்னு பள்ளியி னின்றுரு முழக்கொடு பார்க்க. (ம)

அஞ்சினுன்வெளிப் புறத்திலே நின்றுகொண் டன்னே
விஞ்ச நிற்கப ராதியாகிய வென்றன் மிகைதான்
எஞ்சுறப் பொறுத்தருள்க வென்றெதிர் நின்றுவணங்கித்
துஞ்சினுன்மிகு தூரத்தே வந்தொரு சூழல். ( )

மறுதினத் தருணேதயத் தெழுந்தந்தமாதர்
குறுகிவாயிலிற் சாணத்தைக்கொண்டனர் தெளிக்க
உறுவதாயின போதுகண்டனன் வெளியுற்றேனை
நறுமலர்ப்பதம் வணங்கினன் றுதித்தன னயந்தான். (ம)

பிழைபொறுத் தருள்கெனப பிரார்த்தித் தனன்பெரிதும்
குழைவுறக்கண்டு கொமளக் கோம்ப ரன்னுரும்
தழைவுறச் சமாதானமாய் நன்றென்று சாற்றத்
தொழுது மற்றவன் காமமாதிய வெலாந்தொலைத்தான். ( )

ஊழியஞ் செய்தங்குற்றனன்றிங்கணுன் கொழிய
ஆழிமாலன்ப ராகிய சுகானந்தரடைந்தார்
கேழிலாதவர் தமைக்கண்டு வேடமேற்கிளர்ந்தோன
வாழியென்றடி பணிந்தன னிகழ்ந்தன வகுத்தான். (ம)

நன்றெனச் சுகாநந்தருமபய நல்கினராய்த்
துன்ற வன்றனக்கின்னருள் சுரந்து நாடோறும்
மன்றலந்துழாயவனடி வழுத்தினர் வாழ்ந்தார்
ஒன்றி மற்றவனும் மரிதாசனு யுற்றான். (ய)

சுகாநந்தர் திருவடிகளேசரணம்

ஆகச்சரித்திரம் சுசக்கு செய்யுள் சுஅளாகுடு

முற்றிற்று

மாதவதாசர்சரித்திரம்.

வேதசாஸ்திர நிபுணர் மிகுவிரக்தர் பிரபஞ்ச விவகாரத்தில்
காதலிலாதில் வாழ்க்கை தனிலிருந்து பல்காலங்கழிந்த பின்பு
மாதர் மனைவியர் பரமபதஞ் சென்றுரான்றே மாதவரென்பேரார்
நோதகுசம் சாரபந்த மற்றதெனச் சமாதான நுனித்துக்கொண்டு. (க)

மனையிலுள தனதான்ய பாத்திர வஸ்த்திர முதலாம் வகைகளெல்லாம்
கனநேயத்தொடு மறையோர்க்குத தத்தஞ்செய்து பாதிகள் கழிந்து
தினைநேரில் ஜகநாத யாத்திரை சென்றுர் சென்று சமுத்திரத்தில்
நனர் நானஞ்செய்து ஜகநாதன் சன்னிதி சென்று நமஸ்கரித்து. (உ)

சகுண ரூபங்கண்டு தேவாதி தேவாவை குண்ட நாதா
மிருபந்த மறுபட்டவெனக்குச் சுறனபுத்ரர் மனையிமித்ரர்
வெகுதனந் தாய்தந்தை குருதெய்வ நீயேயலலால் வேறுன்றில்லை
சுகுவாய்மை யாகவென்று சாதனமு நின்பஜனை தான்வேறில்லை. (ங)

என்றரியின் பாதார விந்தங்களைச் சிரத்திலேந்திவேண்டி
நின்றபொழு தாச்சகன் கணடேன் சுவாமியை நலிவு நேர்கின்றுய்நீ
ஒன்றுமிலாக் கையொடிற்று விழுந்து விழுந்தே கும்பிடுகிறுயுன்னி
நன்றுபுறஞ் செல்கென்று தள்ளிவிட்டான் மாதவரு ननிகலங்கி. (ச)

தனியிடஞ் சென்றங் கிருந்துசாமியுன்றன் சகுணரூ பத்தைக்காண
நனிவிரும்பு கின்றேனி வந்தருள்வா யெனமூன்று நாளிருந்தார்
புனலு முனப நில்லாம லரியானஞ்செய்த வசந்தாம்பூணடு
மனவுருக்கு மணிகாந்தற் கருள்பிறந்து தேவிதனை மகிழந்து நோக்கி. (ரு)

இன்றுநீ சகுணரூ பங்கொணடு மாதவதா சன்முன்னேகி
நன்றுபோனக மிதக வெனவுடனே லோகமாதா நன்றென்று
துன்றுசுவை யோதனமோ பொற்கலத்தினிறைத்தங் குத்துன்னி முன்னே
நின்று நியானித்திருக்குந் தாசர் தமை யெழுப்பியுண்க நீ யென்றுேத. (சு)

துயிலுணர்ந்து ஜகன்மாதா வடிவழ கெல்லாங்கண்டு துணுக்கென்றஞ்சி
மயிலனையதாயே நீயார் சொல்லு கெனவுருக்கு மணித்தாயைய
செயிறற நீயாரைத்தியானிக்கின்றுரு யோவந்தச் செல்வன் மார்பில்
உயிரனையளாயமரு முருக்கு மணியாறுனக்கிங்குணவு நல்க. (எ)

பரம புருஷன்றந்தான் விடை யெனக்குன்றனக்குஞ் சில்பகலிலீவான்
வரமருளுஞ் சகுண ரூபத்தை நீவிரைவிலுண்டு மகிழ்தியென்று
திரமொடுரை செயத்தாசர் தேவியடிகளில் வணங்கி யுண்டல் செய்தார்
கரமொடு கால்சுத்தி செய்யப் புனலுந்தந்தாள் கருணைக்கடலே யன்னுள். (அ)

பொலன்றட்டத்துடன் மணிகள் பொதிந்த வகப்பையுமங்கே புகக்கிடத்தி
நலந்திகழ் கோயிற் சென்றுள் மாதவரங்கவற்றை ननி சுற்றஞ் செய்தத்
தலந்தனிலே வைத்துக்கொண்டுறங்கினுர் பின் பருணேதய காலத்தில்
வலந்தரு கோயிற் சுதவைத்திறந்துள்ளாரதி செய்வோர் வந்து நோக்க. (கூ)

கனகத் தட்டினைக்காணுர் களவாயிற்றென்று நனி கலங்கித்தேட
மனம் வைத்தாராய் வெளியில் வரும்போது மாதவர் தம்மாடுகண்டு
சினமுற்றிங்கிவனுலு நாளாகக் கொக்கைப் போற்றி யானங்காட்டி
அனகச்சொத்தினைத் திருடினுனென்று பிணித்தனர்போயறைக்குள் வைத்தார்.

அன்றிரவிற்சக நாதனர்ச்சகர் தங்கன விடைவந்தந்தத்தாசன்
நன்றெனக்குப் பிரியமுள்ளோன் மூன்று நாளுபவாச நண்ணலானுன்
சென்றுருக்குமணி தன்னைப்போன கந்தந்தருள்க வெனச் செப்பினேன் யான்
மன்றன் மலரவளங்கே மறந்திட்டாளவனை யென்னீர் வருத்து கின்றீர். (௨௧)

வீடுகவெனச்சொலி மறைந்தானர்ச்சகர் கண்விழித்தெழுந்து வீணையன்றே
கடுமை செய்தோம் பத்தரை யென்றனுதபித்து மாதவரைக் கட்டவிழ்த்து
நெடுநெயஞ் செய்தடி வணங்கியறி யாமற் செய்தபிழை நீர் பொறுக்கென்
றடிசுவைச் சோறிட்டவன் பாற்கொடு வந்தாலிங்கனஞ் செய்யச்செய்தார்கள்.

பின்பு கண்ணன் பிரசாதமுந் தந்தாரன்று முதற்பேணி யன்பற்
கின்பு செய்து பிரசாத மீந்து வந்தார் மாதவதா சென்போரங்கே
மன்பிரசாதத்தையுண்டு வாழ்ந்திருந்தாரிப்படிக்கு வரும்போதோர் நாள்
அன்பொடிர வினிவிறையை யர்ச்சித்துக் கறபகிரகத்தைப பூட்டி. (௨௨)

தங்கண் மனையடைந்தனரர்ச்சகர் வெளியிற்றங்கிய மாதவதா சென்போ
செங்கணெடு மாறியானத் துடனே தூங்குதல் செய்திருக்கும போது
அங்க நடுங்குறக் குளிருண்டாயததனைத் தெரிந்த வமலன்றன்மேல்
பொங்கு கெடும்போர்வைதனைக்கொடு வந்தாசருக்குப் போர்த்திபபோனுன்.

அருணோதயத்திடை வந்தர்ச்சகர் பொற்கதவு திறந்தங்கு நோக்கக்
கருணுநிதியின் போர்வை காணுராயதி சயித்துக் கலங்கித் தூங்கும்
தெருண் ஞான மாதவர் பாலோடி வந்து போர்த்திருக்கத் தெரிந்திவர்க்கு
மருணீவு கண்ணபிரான் முழுதன்பு கொண்டுற்ருர் னெனவணங்கி. (௨௫)

துதிசெய்தா ரவ்வூரிலரசனிவர் பெருமை தனைச்சொல்லக் கேட்டான்
அதிநேயங் கொண்டிவர் பாலடைந்து நமஸ்கரித்துத் தோத்திரமுஞ் செய்ய
மதிஞான மாதவர் கண்டிவ்வளவு நமக்கேதுக்கென மறுத்தப
பதி நீங்கிவடமதுரா நகரடைந்து கண்ணபிரான் பதிக்குட்சென்று. (௨௬)

கர்ப்ப கிரகத்திடைப் போய்ப்பிரானடி சேவித்து நிற்கக் கண்டங்குற்ருர்
சர்ப்ப சயனத்தனரு குறத்தகுமோ வென்று வெளிதள்ளி விட்டார்
பிற்பணிய வந்த தொண்டரங்கு நின்றும் வேருரு பாற்பெயர்ந் திருந்து
பொற்படியுந் திருமார் பன்றனை யுள்ளங் கொண்டு புகழ்புகலும் போது. (௨௭)

கனவாள னெனுமொருவ னிவர்கண்ணன் ருசரொனக் கருதியுண்பொ
ஜனசாமக் கிரியை யெல்லாங் கொடுவந்தட்டுண்க வெனச் சாற்றத் தாசர்
அனயாவும் பாகஞ்செய் தடலரியைத் தியானிக்க வப்போதே மால
வனமாலை கிரீட குண்டலங்கள் சங்கு சக்கரங்கள் வயங்க வந்தான். (௨௮)

பீதாம் பரந்துலங்க வெதிர்நின்ருேன் றனைநோக்கிப் பெயரா வன்பர்
பாதா ரவிந்தத்திற் பணிதலுந் தாசரா யெடுத்துப் பரிந்தணைத்து
நீதானென் பிராண சினேகித னுன்னைத் தள்ளிவிட்டார் நீதிதேரார்
மேதாவி யானவுன்னைத் தேடிவந்தே னென்று விழிகளி னீர்விட்டான். (௨௯)

தாசர்தாமுங் கண்கணீர் பெருகவழுது சாப்பிடுக வென்று
போசனமிட் டிருவரு முண்டானபின்பு கால்கைசுத்தி பொருந்தச் செய்து
வாசவனத் திருமார்பன் கோயில்வந்தபின் பங்குவைக ளோறும்
நேசமுடன் பூசிப்போர் நிவேதனங் கொண்டெதிர் சாரநிமலன் கண்டு. (உ0)

இபபோதுதான் யான் மாதவதாசருட னுண்டிங் கெய்தினே னீர்
கைப்பாகஞ் செய்துதரும் போனகம் வேண்டாம் பசியகட்டிலில்லை
மெய் ப்பான வெனதுமாதவ தாசர்தமை வெளியில்வெருட்டி விட்டீர்
அப்போதேயவர் கோபம் கொண்டய லோரிடந் தனிலே யமர்ந் திருந்தார். ()

ஆதலா லவரைச் சமாதானஞ் செய்தழைத்து வந்தாற்றான் யான்
ஏதனமுண் பேனன்றே லுண்ணே னென்ற சரீரியா யுரைக்கப்
போதவியந்துந் திகைத்துந் தெளிந்து மாதவதாசர் புறம்போய்க் கண்டு
மேதகவாய்ச் சமாதானஞ் செய்தழைத்துவந் தனரர்ச் சகர்விரும்பி (உஉ)

வந்தமாதவ தாசர் வடமதுரா புரிதனிலே நான்கு மாதம்
விந்தைய நிபஜனைசெய்து விடைபெற்றுக்கோ குலபிர்ந்தா வனத்தின்
முந்தியரு ணதனைச் சேவித்துப்பின் ஜகநாத முடுகிச் சென்று
கந்தமலிதுள வோனைக்கண்டு சேவித்திருந்தார் கழிந்த சின்னாள். (உரு)

அதிசார நோய் கூடவதனாலே மிகவு சக்தராய் நடக்கக்
கூதுவாமல் மெள்ள மெள்ள நடந்துபோய்க் கடலின துகரையைச் சார்ந்தார்
மெதுவாக வடி க்கடி போய்ச் சவுச்சியஞ் செய்யக் கூடா மெலிவு கண்டு
மதுவா ருந்துழாய் நெடுமால் சகுண ரூபங்கொண்டு வந்துமாதோ. (உச)

கலசத்தி னீர்முகந்து கொண்டுவந்து கொடுக்கிற துங்கலே துவைத்தங்
குலரவைத்துக் கொடுக்கிறதும் பின்னும் வேண்டிய பணிகளுஞற்றல்செய்தும்
நலமுறுத் தறனைக்கண் டேழியஞ் செய்ய நண்ணினையே நாதா நீதான்
அலமுறுத்திந் நோய்தீர்க்க வல்லையல்லையோ வென்னவமலன் கூறும். (உரு)

உடலிற்கு பிராரப்த முள்ளதெதோ வதைத் துய்த்தே யொழிக்க வேண்டும்
கூடலுற்ற விந்தநோய் தனைத்தீர்க்க வெனக்கியாதோர் குறையுமில்லை
தொடலுற்றநோய்துய்த்துத்தொலைக்காமல்யான்றொலைத்தாற்றொடரும்ஜன்மம்
படலுற்ற நோய்ச் சேஷந்துய்ப் பதனுக் கினிநான்கு பகல்கழிந்தால் (உசு)

விட்டேகும் வெய்யவினையா நோக்கியம் பிறக்கு மென விளம்ப
முட்டாத நெடுநேயர் நன்றென்று நாலுன்கு முடிந்த பின்பு
தட்டாதா நோக்கியம் பெற்றுச் சிலநாள் கழிந்த பின்பு தர்க்கந் தேர்ந்தோன்
மட்டாருந்துழாய் முடியோற் கன்புறு மாதவதாசர்வயின் வந்தானால் (உஎ)

வந்துகண்டு நீரோமா வேதாந்திநும் முடனே வாது செய்யப்
புந்தி கொண்டு வந்தேன் யானென்று சொல்ல நன்றென்று புகன்று தாசர்
இந்தவமயங் கொல்லைக்கேகி நான்வருகின்றே னிருமென்றேதி
உந்து திரைக்கடற் கருகே சென்றுவந்தோன்றனை யுன்னியுணர்வ தானார் (உஅ

வாதஞ் செய்போதவனுக் கவமான நேரிட்டால் வருவ தென்னே
மாதங் கந்தனைக் காத்தவை குந்தா விதனையெந்த வலகையிற் நீர்ப்பாய்
நீதங் கொண்டென வேண்டியிருக்கும் போதினே யில்லா நிமலன் றோர்ந்து
போதங் கொண்டுயர் தாசர் வடிவங்கொண்டு தர்க்க வேதியன்பாற்போந்தான்

அவனொடு வாதித்து வென்று மறைந்தான் பின்னு சரவண னுகக்கண்டு
தவபண்டிதன் வணங்கித் தலமெல்லாம் ஐயித்துவந்தேன் றர்க்கத் தாலே
இவனொன்று நீவிரொரு வார்தத்தையா லெனைவென்றீ ரொன்று கூறப்
புவனங்களுண்டவன் செய்புதுமையிது வென்றவற்குப் புகன்றார் தாசர். (௩௯)

பண்டிதனுந் திரிகரண சுத்திகொண் டானுய்த் தாசர் பதம் வணங்கி
அண்டு மெனக் கனுக்கிரகஞ் செய்தருள வேண்டு மெனவன் பினேத்த
வண்டுளே வோனடித் தாசரருள் செய்தார் பக்தி மார்க்கத்தை வாய்ப்பக்
கொண்டவனு முத்தரிக் கவிவரு மரிபஜனை செய்து கூடி வாழந்தார். (௩௧)

மாதவதாசர் திருவடிகளேசரணம்.

ஆகச்சரித்திரம்சுரு-க்குச்செய்யுள்சுரு அாஉசெ

முற்றிற்று

ஹரிவியாசர் சரித்திரம்.

புரியளே புகழ்பொரு தவடமாம துரைவாழ
கரியன முந்துகருணை கரனை நெஞ்சுகவர் வோர
தெரியுநான்மறை துணிந்தபொருள் சிந்தை திகழ்வோர்
ஹரிவியாசர் தெருளன பினர்சிறந்த வறவோர். (க)

சகலஜீவர்களை யுந்தமது ஜீவனெனவே
முகமனன்குடையா முனனினர் சிறக்க வொருகாற
றகவினீடு ஜகநாத மதுசார வுடனே
இகலிலாததம சீடருடனே குமளவில். (உ)

புனிதமான வொரு பூம்பொழிலை நோக்கியவிடத்
தினிதிறங்கினர்க ளெய்தின தொர்காளி பதிதான்
தனியொர் சூத்திர னடைந்தொர் தகரைப் பலிசெய்தான்
மனியகாளி வயினன்னது தெரிந்து மதியோர். (ங)

ஜீவவெங்கொலை திருந்து மிவனெய்து தறகா
ஓவல் செய்கென வெழுந்ததுதம சீடருடனே
ஆவயின் சமயல் செய்வது மொழிந்தகல்வழு
மேவலாயினர் மிகுந்ததுயர் கொண்டன ரரோ. (ச)

இனையதே சமியல்கின்ற ஞனர்இமை யியல்வோர்
அனையசோலையி லிருந்தது மரும்பவமெனு
நினைவினோர் பசிநிரம் புறநடந்த கல்வுறப
புனைவுசேர் குமரிகண டயர்வு கொண்டு புகல்வாள். (ரு)

எனைநி கர்த்தபல சக்திகளுமே வல்புரியப்
புனையுமச்சுத னடிக்கினிய புண்ணியர்பசித்
தினையலுற்றி வணகன்று நெடிதே கறகவோ
அனையரப் படியுறிற் பெருமையெற் கமையுமோ. (சு)

அன்றியும் பெரிது சாருமப சாரமெனவே
சென்றுமற்றவர் முனின்றுபல செஞ்சொல் பயிலா
நின்றுதாளிணை வணங்கியரிநேய நிறைவீர்
ஒன்றுகேண் மெனநி றுத்தின ஞணர்த்தினளரோ. (எ)

நீயிரென் வயினடைந்து பசிநீட நெறிமேற்
போயிலென்னது தெய்வத் தருகிபோ மதனிலென்
கோயிலமேவி யமுதுண்டி குளிர்கொண்டடை மெனுத்
தீயின்மேய கொடியிற்று வளல்செய்துமா செய (அ)

தாசர்நீகொலை விரும்பு தறவிர்ந்து றுதியேல்
நேசமோடடை வலீயுறுதி சொல்லுதி யெனக்
கூசமின்றி யுயிர் வெங்கொலை கொளே னிதுதிடம்
வாசமேவ வினிவாரு மெனவந் தனரரோ. (க)

வந்து சோலை புனிதம்பெற வகுத்தடை வுடன்
முந்துறுஞ் சமயல்செய்து முறையிற் பசிதெற
அந்தவீரி யனகர்க்கரசன் மாடிரவி லேய்
தந்துறுங் கனவி லேயது தனைத்தெரிவுற. (௩)

ஓதியிந் நகருளா ரொனையுனிக் கொலைசெயா
நீதிசெய்தியினி நீயிது செயாதமை வுறில்
காதியுன்னை யெனின் மேவுகணனுக் கிறை செய்வேன
தீதிலிந் நகருளா ரொடென வோதல் செயவே. (௪௧)

அவனுணர்ந்து துயில்மந்திரி வரக்கடி தழைத்
திவணடைந்த கனவைப் பயமுடன் றனியிசைத்
தெவனுமின்று முதல்வெங்கொலை செயாதியல கெனக்
கவன மாயதனை யாருமறியக் கழறினன். (௪௨)

காளிகோயி லிடைமேவு மரிதாசர் கழலின
மீளியா னவரசெய்தி விரைவிற பணிவுறு
ஆளினென்னை யணுகச் செய்துபதேச மருள்கிந்
நாளி னென்ன வவர் ஜீவவதை நாடுற லென. (௪௩)

செப்பிமால் பஜனை செய்யவுபதேச மருள
ஒப்பி யன்னவர் தனூர் புகவழைத் துடனடைந
தப்பதிக் கணறுதிங் களளவு மவருறத
தப்பில் பூசனை புரிந்து தழைவித தனனரோ. (௪௪)

அந்தமா நகருளா ரொவருமால் பஜனையில்
முந்திவாழ்வுற முயன்றொரு மடம்புனைதல் செய்
தெந்த யோகியரு மெய்தும்வகை செய்தவ னுறத
தந்த சீடர் சிலர்தங்கும் வகையுஞ் செய்தனரே. (௪௫)

ஆனபின்பு ஜகநாத மடைவேயடை வுறீஇ
ஞானநாயகனை நன்குதரி சித்தடி தொழாத்
தீனபாவமொடு நின்று துதிசெய் பொழுதிலச
சான கிரமண னன்புட னெய்தித தழுவினன். (௪௬)

அபயநல்கி மறைவா கவரிதாச ரரிதன்
உபய பாதமிக வுன்னினர் வணங்கி யுடனே
இபமு னெய்து மவனெய்தும் வடமா மதுரைபோய
நிபமி லானடி நினைந்தினி துறைந்தன ரரோ. (௪௭)

ஹரிவியாசர் திருவடிகளேசரணம்.

ஆகச்சரித்திரம சுசு-க்குச்செய்யுள் ௪௬ஆசமக.

முற்றிற்று.

திரிபுரதாசர் சரித்திரம்.

வேறு.

மதுரா நகரரசானவன் மகிமாகிரி யாகிப
பொதுநீவுகல புரிவா சிரிபுரதாச ரெனுமபோ
அது நிடினா நல்கேசிக ரருளானது பெறவே
முதுஞான மிகுநதா துறவது சோமுயனரா. (க)

ளவாகிய சுனகானிய முதலயாவையு மூரா
கொளேயே கொளவிடல செயதனா குறைபா நிறையொடு சீர
வளையா நெறிபுகு பதகினி யுடனே வமதுவா
துளவா வனமதில வசுகனா துயாகி வுறலானா (உ)

அநகே ளாவுறு கணணளை யானநக முடனகண
டிநகே பறுவது நனறென வெணணங கொடவனறன
பொநுகேழ புகழபலவா பலைடுகல கினறன ருறரா
சநகேய காமனோ முகநோகுறறனா தாசா (ங)

கணணற கொருகலை யகுய கருகதேயநக தெனககென
னெணணபபடி செடலவெணடின னெனச செபபின நோநாள
நணணற கருநல மிகருயா ஞானசகிரு வனனா
அணணற நவவா நோககின ரனபோ டிவையறறு வா (ச)

நமபாலொரு பொருநும நிலநாளுமெ தேனும
அனபா லயலா ரீவகிலடு வெமபசி காவேம
கொமபா நடுமலா மாமகள கொழுநறகெது குறைவு
வனபா கலையொடு பூடண வகைபற பலவுளவால (ரு)

நீரோன வனுககுக கலைகருமா நினைவுறறுச
சோவாகிற தெனனக நுணைவியை நோககினா சொலவா
நோவாயொரு மினனே பிவணி சொலவது மெயதான
சோவான தெனனுளளத தறுதெரியே னதுசெயவேன. (சு)

எனவே தமகில லகதுறுமசிக கூடடினை யெடுதது
மனநேய மொடெயகிக கடைமருங கினவிலை செயதங
கனகால வருமீ ரொடடென னுவைககொடு கொணடா
உனல கிய கலைகொணடுடனே கோயிலை யுறரா (எ)

தநகக சமலதநா தருமையுற கிறைதன மேல
நுநகக வுலதனை யாசசகரே போாத தெனதுளளக
துநதக கலையை நீகருகி ரொனவோதின ருவனகை
அநதककலைகனை நலகிட வவவாச சுகனறைவான. (அ)

சாமிககுடன மேறபோாததிடத தகவிலல தனைககொண
டேமிக கவனமேற போாததென வீநதாயிலையோ நாண
டேமிककுறு துளவோறகிது சிறபபனறெனச செபப
நேமிककிறை வயினெனகுறை நிகழததிततனி நீரோ (கூ)

ஒப்புக் கொளும் வகைசொல்லுதி னென நன்கினி தோதித்
தப்புற் றிலர் போறுரது தன்னைத்தனை ஈழ்த்திக்
செபபுற்ற தொர் பாயறகிணை செயதேதுயய . செய தான்
கைப்புற்றவ னுடனேகுளிர் கண்ணற்குடல் கலந்த (௫)

நிற்கும் வகை கூடாதுற நடுக்கந்தா நினரோ
ஒற்கந்தர லேதோமிக வொளிகண்ணனுக் கென்ன
மற்கொண்டுறு கலையிற்பல வகைகொணடுடல் போர்த்ததா
பொற்கண்டன துடனின்றில துறவுங்குளிர் பொங்க (௬)

தீச்சட்டியும் வைத்தாரத ஞலுங்குளிர் ஈரா
தாய்ச்சிட்டர் பிரானுக்குறு வதையர்ச்சக ரன்பால்
வாய்ச்சிட்டவர் முதலோரது கணடார்மன மனுங்கி
ஏய்ச்சிட்டித னுக்கென்செய்து மென்றேருலை கின்றான் (௭)

அடியார்தரு கலைமேற்றுயி லன்னுன்கனவினிலே
நெடியோனுட னைசென்றென தடி யானருள் கலோ
மடியா துறு குளிர்தீரவெ னுடல போர்த்தென வருகசத
துடியா வவனெழுந்தேயய லுறுவோர்க்கது சொன்னான (௮)

எல்லாரு முணர்ந்தக்கலை யினைநாதனுடன்மேல
உல்லாசம தாகபபுனை வுறலுங்குளிர் தீர்ந்து
மல்லாரைவெல் கண்ணன்முனை வகையாயுறகின்றான்
நல்லார்பல ருங்கண்டனர் வியந்தார் நனிமாதோ (௯)

கலைநல்கிய வடியார்கணமே நன்றென மகிழா
உலைவில்லவர்பாற் சென்றவருபயக்க ழல்பணிந்து
நிலையுள்ளவர் சமக்கியசெய லெல்லாநனி நிகழததத
தொலைவில்லவ னடியாரது தொிந்தே துதிசெய்து. (௧௦)

கோயிற்குள ணைந்தே யெதிர்குளிர் மாமலர் கொணகன்
தாயிற்பரிவது செய்ததுதனை யெண்ணினர் கணணீர்
பாயப்பெரி தின்பங்கொடு பணிந்தார் பரந்தாமா
நேயத்திரு மகனுயக வென்றே துதிநிரபப. (௧௧)

தெருள்சேர் வுறுசகுணப் படிவச்சேவை செய்திடவே
அருளாழிய னெதிர்வந் தபயந் தந்தினி தகன்றான்
மருள் போயினராகித் திரிபுரதாசா மகிழந்து
சுருளார் முடியுறு மாதவன் பெயர் சொல்லினர் வாழந்தார். (௧௨)

திரிபுரதாசர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் ௬௪௬ செய்யுள் ௪௬௮ அளவு.

முற்றிற்று

லாடபாவாசரித்திரம்

தொலைவிலாவளஞ் செறிந்துள தாய நோற்பூர்
இலகுகின்றவா விரக்தர் சம்றயிரி னெவ்வுயிரும்
குலவ வெணணு கின்றவர ரிபாரயிற் றுறையா
துலவுமன் பினர் லாடபாவா வெனறுமுவோர். (க)

கீர்த்தியாத்திரை செய்வதற் றுர் தனிந்தோந்து
மார்க்கத் துள்ளமா லாலயங்களைக் கண்டு மடிந்தும்
கார்க்கருங் கடல்வண் ணன்றனடியரைக் கண்டும்
சீர்த்தி லாதலா வுரொனுந் தேயங்களைச் சேர்ந்தார். (உ)

உயிர்களுக் கன்புசெய்யல ராயந்த ஊரார்
செயிர் தருஞ் சத்துதனைச் செணணுறுமது செறியப்
பயிலும் பூசையார் புருடனையும் பலவுமுவரும்
இயலி னாரன்று பூசைக்கு நரபலி யினறி. (ங)

தேடுகின்றவர் லாடபாவா வாத்தொரிந்து
நீதிநால வரும்பற்றினர் கொணடு பொய்நமவி
கூடுதோயின் முன்னிறு யினர்களுவர்க் கொள்ள
மாடு நின்ற மற்றொருவன் வாளாருயி ரன் வைக்க. (ச)

மூவர் பற்றுற நின்றவர் முருந்தினை முன்னி
யாவு மாயய ரணணன் றொன்றுறு நன்றறன்றி
வீவிலாவகை செய்யிறு நன்றெனவேணடி
மேவி நின்றனர் கிடத்துடனிற் கின்றவேலை. (ரு)

கோரரு பியாயெ சத்திகோயிலி னின்றும்
நோதாயெ காதகர் நால் ' னேர்ந்து
சாரவாரு யிருண்டுடன் சாந்தமாய்ச் சார்ந்த
சிராரயெ லாடபாவாக் சரண் சேர்ந்து. (சு)

வணங்கி மாலடி யவரொருமுமக் கொண்ணிவந்த
அணங்க தாம பராதத்கை சுப பொறுத்தருள் கொன்னை
ணெங்ரு மாசொலி யுமர்ந்த வேண்டிய தியம்பு கென்று
குணங்களா லுயர்ந்தி ரொனவேணடினள் கூற. (எ)

தாசா சேட்டி நியிதுவரை நாபலி தன்னோ
டாசதா ரமி வரைக் கைசிருந் தனையரோய
மாசு நீங்கு நல் வேணடு மற்றினமுமு முனது
தேசவாசிகள் கொலை யிதிதி ருந்தவுஞ் செய்து. (அ)

ஹரிதன் முசரா யினிப்பஜனங்கள் செய்தமையப்
புரிதிவேறு வேண்டி யதிலையெனக் கொனப் புகன்றார்
தெரிவதாகிய சத்திநன்றவ்வகைசெய்வேன்
பரிவினீ ரிவணிரு மெனப்பகர்ந்தனள்பின்பு. (க)

அந்தவூ ரரசன் கனவினி லெதிர்ந்தரச
முந்துன் னூருளோர் யாவரு மிற்றைநாண் முதலா
நந்துஜீவரா நவிவது தவிர்ந்தினி நான்வாழ்
மந்திரந் தனில்வந் துறைபவ ரடிவணங்கி. (ஐ)

அன்பராகுத லன்றியு மெனக் கெனயாரும்
முன்புசெய்கிற வுயிர்வதை முறைமையுந் தவிர்ந்து
துன்புறுவகை செய்துமற்றின் னசூழாயேல்
நின்புரந்தனை நாசஞ் செய்வே னென்று நிமலி. (ஐக)

மறையவேந்தல் கண்விழித் தந்தவூருளே வாழ்வோர்
முறையினிற் கொலைபுரிவது தவிரநதுசாமுண்டி
உறையுங் கோயிலி லுற்றவர் தமைச்சரணுறுமா
பறையறைந் திடச்செய் தடைந்தான் சத்திபாழி. (ஐஉ)

வந்துகாதகர் மாண்டுறல் கணடதிசயித்துள்
நொந்துறப பயங்கொணடு மிக்கன்பொடுநுவன்றான்
நந்துகால மெல்லா மநியாயமாய் நலிந்தோம்
முந்துஜீவரா யெனவனுத பிததனன்முன்னி (ஐங)

அடியர் தஞ்சர ணடைந் தருளடைநதன னப்பால்
முடிவிலா நகராலொலாம் வந்தடி முயங்கி
நெடிது பெற்றன ரருளெந்தவுயிரி லுநேயம்
படியலா யரிபஜனைகள் பரவினா பயின்றா (ஐச)

அன்புமிக் கெகாதசி விரதமும் புரிந்த மர்ந்தார்
பின்பு லாடுபாவா வெனும் பெயரினா பெருமான்
றன்பதங்களை வழுத்தின ரொளிரபரந்தாமா
நின்பெரும் புகழினுஞ் சொலவெனைநியமித்தாய் (ஐரு)

இனியெனக்கு நின்சகுண ரூபந்தனையிலங்க
ननி தெரிந்திட வேண்டுமென் றுள்ளினர் நயக்கப்
பனிமலர்த்திரு நாயக னெதிர்ந்த பயந்தந்
தினிதி னேகினன் பின்படி யாரவணிகந்து (ஐஙு)

உலகிலே யுளதீர்த்தங்கள் யாவையு முற்றுக்
குலவி யாடியங் கங்குள மால்பெருங் கோயில்
பலவுங் கண்டன ராகித் தம்பதி யிடைவந்து
சலச லோசனன் பெயர்சொல்லி வாழ்ந்தனர் தழைத்தார் (ஐஎ)

லாடுபாவா திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் சுஅக்கு செய்யுள் சசுஆஎஐ

முற்றிற்று

திரிலோசனதாசர்சரித்திரம்.

சாது சஜ்ஜனர் தஞ்சேவை தவிர்கில ராரியானர்
மேதகக் குடும்பத் துற்றும் விரக்தி மிக்கவர் தட்டாரென்
றேதிரி லோசனப் பேரிசைந்தவர் பணிகள் செய்யும்
பீதம் வெள்ளியிலே தேனும் பெட்புறு தமைந்து வாழ்வார். (க)

அவரின்னபடி யாக விருக்கு மூர்க்கரசன் வீட்டில்
நவமண முற்றதாக நரபதி யிவரைக் கூவித்
தவறிலே யென்று சொல்லத்தக்க நீமணிகு யிற்றி
உவமையில் ஜேகிரென்னு மொன்று செய்து தவல் வேண்டும். (உ)

என்று பன்மணியு மிக்கவேமமு மீந்துமுங்நாள்
ஒன்று முன்றருக வென்ன வுத்தமர் கொண்டு வீட்டிற்
சென்று சேமித்துப் பின்பு வெளிவரத்திரண்டு சேர்ந்தார்
மன்ற லந்துள வோனன்பர் வரக்கண்டு மகிழ்வு கூர்ந்து. (ங)

தாழ்ந்து தம்மனைக் குணமேவத் தந்தினி திருக்கச் செய்து
மூழ்ந்தன வுபசாரங்கள் சோடசத்துட னல்லுண்டி
வீழ்ந்துணச் செய்திரணடு நாள்வரை வீட்டிருந்து
வாழ்ந்தனர் செல்லத்தாசர் மறந்தனர் பணி யியற்றல். (ச)

தினமொரு மூன்றதாகச் சேவகர் தம்மாற்கூவி
வினவினன் வேந்தன்றாசர் மிகுபய முடையராகிக்
கலகநல் லணியை நானைக் காலையிற் றருவெனென்றார்
இனநிலை தவிரிற்றண்ட மியற்றுவ னென்றுசொன்னான். (ரு)

சொற்படி தருவேனென்று சொல்லினர் மனைக்குவந்து
பொற்பணி யியற்றநான்கு தினம்வரை பொருந்துமேமற்
றெற்பணி யரசற்கெய்வா றீவது நானைக்கின்றேல்
வற்புறு தண்டஞ்செய்வான் மன்னவ னெனமயங்கி. (சு)

இல்லிடை யிருத்தலாகா தென்றெணிக் கொண்டோர் காட்டில்
புல்வின றொருபுறத்திற் போந்திருந் தலர்மேன்மங்கை
வல்லவன் றனைத்தியானித் துறவுருக் குமணிமார்பன்
நல்ல தன்றாசர் வார்த்தை நவையுறு தியற்றல் வேண்டி. (எ)

தாசர்தம் வடிவுகொண்டு தக்கவர் மனைக்குண் மேவி
ஆசையு மணியுங்கொண்டங் கமைத்தன னணியப்போதில்
காசுறு பணிகொண்டெய்தக் காவலன் கடுகிக் கூவ
ராசனப் பணிகொண்டெய்தி யெதிர் சலாஞ்செய்து நின்றான். (அ)

பணிதரக் கொண்டு பார்த்துப் பார்த்திபன் மகிழ்ந்து நன்றிவ்
வணியென வெகுமானித்தா னளவறு பொருள்கள் கொண்டு
மணிநிறமாயன் மீண்டு மனைக்கண் வந்தடியர்க் கேற்ற
தணிவில் கற்பினர் தங்கை யிற்றந்தனன் பொருள்க ளெல்லாம். (கூ)

இன்று நீசெய்ய வேண்டுஞ்சாது சஜ்ஜனருக் கேற்க
நன்று போஜன மென்றோத நன்றென வவருஞ் செய்ய
அன்று சாதுக்கள் சேர்ந்தார நேரம்மற்ற வருக்கெல்லாம்
ஒன்றுறப் பாதபூசையு ஞற்றியோதனமு மிட்டான். (௩)

திருத்தி யாயவர்க ளெல்லாஞ் சென்ற பின்னானு முண்டு
பொருத்த முன்னானை தன்னிற் போனகம் பொதிந்து கொண்டு
கருத்திலே தன்னைக்கொண்டு காட்டுறைவோர் தம்பக்கல்
அருத்தி கூர்வேலோர் தாசவடிவுடனணுகினா னால். (௩௧)

கண்டவர் தம்மையிந்தக் காட்டுளே வழியெங்கேயான்
மண்டுறற் கென்னக் கேட்ட மாதவ ரிவர் மாலன்பு
கொண்டுளே தாச ரொன்று குறித்தடி வணங்கிப் போற்றி
தொண்டர் நீராறு நாந்நூத் நூறமேன் வந்தி ரென்னார். (௩௨)

இவ்வனந் தனையடுத்த வெழுநிலைகறு தட்டானைச்
செய்வன பணிகள் செய்யத் தோந்தவருன போலிலலை
கைவினைவலலோ யென்றுகாவலன் புகழ்ந்து கூறி
நைவறு பொருள்க ளீந்தான னியவவெொண்டு போந்து. (௩௩)

கம்மியன் மனைக்குட் சாதுசஜ்ஜனர் கணக்கி லோரை
செம்முறக் கூவியின்றைத் திருசுவை யமுது சந்தான
அம்மனை தனிலுண போரில் யானுமுண்டமடு சால
விம்மினன் மயக்கந் தன்னுல் விட்டன னெறியை யின்னும் (௩௪)

ஒருதரத் துண்டி வேண்டி யுதவுறக் கொண்டு போந்தேன்
மருவிய நீயுஞ்சாது வருந்தினை பசியினென்று
கருதநின் முகந் தொலகின்ற சாதவிற் கனிந்திதுண்டு
பருவர லொழிக வென்றான் ருசரும் பரிந்துணபாராய். (௩௫)

வியந்தி யானிங்கே போதவேறென்பேர் கொண்டு செய்தார்
நயந்தியா ரொன்றையுற்று நல்லமு துணட பின்பு
பயந்தப வுரைத்தோர் தம்மைப பதி னினிதழைத்து வந்தங்
குயர்ந்த திண்ணையிலிருத்தி யுட்புக்குத் துணைவியாரை (௩௬)

பார்த்தின்று நிகழ்ந்த தென்னைப்பகர்தியென் றினிது கேட்கச்
சீர்த்தகற் புடைய ரானதேவியார் பதியை நோக்கி
நேர்த்துமக் கென்னைச் சித்தப் பிரமையோ நிருபற்கோதும்
வார்த்தை தப்பாமல் ஜேகீர் செய்து நீர்வழங்க லாலே. (௩௭)

மகிழ்ந்தர சுதவலான மாழைகொண்டிங்குப் போந்து
முருந்தன தடியாரொல்லா மொய்ப்பவுற் சவஞ் செய்துண்டு
நிகழ்ந் தினிது முதுகொண்டான் றனையிற் பொதிந்து கொண்டு
நிகழ்ந்ததை மறந்தர் போலுநீ வினவுதனன் றென்றார். (௩௮)

மறைந்துறை கானிலென்பால் வந்தொரு திருமாலன்பர்
அறைந்துள படியே யாயிற்றென வதிசயித்தன் ஞனாப்
புறந்தனில் வந்து நோக்கிக் கண்டிலர் புந்தி செய்யச்
சிறந்தவை குண்டவாசி செய்ததிதிறு மென்றோர்ந்தார். (௩௯)

கண்கணீர் பெருகிநாதன் கம்மியனுகி யெற்காய்
மண்கொளும் வேந்தற் கேற்கும் வகைசெய்ய லாயிற்றே யென்
றெண்கொடிவ் வபராதத்திற் கென்செய்து மெனக் கலங்கித்
திண்கொள் பாரளந் தான்றன்னைச் சிறப்பத் தோத்திரங்கள் செய்தார். (உ௨)

செய்வ நாயகன் வந்தன்னார்க்கருள் செய்து தீர்ந்த பின்னர்
அவ்வகை யறிந்தோ ரெல்லாமடியரைப் புகழ்ந்தார் நாதன்
செய்வகைப் படியே தாசர் செய்தனர் வருடந் தோறும்
மெய்வகை யுற்சவத்தை விரும்பினர் மகிழ்ந்து வாழ்ந்தார். (உ௩)

திரிலோசனதாசர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் ௬௯-க்கு செய்யுள் ௪௯௯௯

முற்றிற்று.

சஜ்ஜனகசாருகர் சரித்திரம்.

இல்வாழக்கை தனிலிருந்து மிகுநதவயிராக்கிய ராயித யத்துள்ளே
செல்வாய்த்த திருமேனி ஹரிதியானத்தை யனுதினமுங் கொண்டு
கொல்வாய்த்த சாருகரிற் பிறந்துமது செய்யா தகுணத்த ரொன்னும்
சொல்வாய்த்த சஜ்ஜனர் தஞ்சுய ஜாதியாரில் விலைத்துவு வாங்கி (௧)

விற்பனை செய்தலில் வருமூதியங்கொண்டு குடும்பநடை விளங்கப் பேணும்
பொற்பினராய்ப் பொய்யிலராய் ஹரிதாசர் தமைக்காணிற் புகழ்ந்து போற்றி
அற்பொடு தம்மாலியன்ற வளவு முபகரிப்பவ ராயமருஞ் சீலர்
கற்பினரு மவர்மனத்துக் கிசைந்தவரா யொழுக நலங்கலந்து வாழ்நாள். (௨)

தசைநிறுக்குங் கல்லாகக கோபாலனுகிய சாளக்கிராமம்
நசையுறக் கொண்டிருபபொரு தினத்தந்தவழிச் செலுநாள் மறையோனுடி
இசைபெருக்குங் கோபால னென்றறிந்து சஜ்ஜனர் பாலெதிர்ந்து நோக்கி
வசைதவிர்க்கும் வேதியர் பூசிப்பதை நீ பூசித்தல் வழக்கன்றாகும். (௩)

அன்றியுமத் தகையுளதை யூனிறை கல்லாக்கி யதையமைத்தல் கூடா
தின்றெனது வயினளித்தி யெனக் கேட்கவே ரொன்று மியம்பா தீந்தார்
நன்றுகொடு போயந்த நான்மறை யோன்றனதில்லினனி நல்லோர்கள்
துன்றும் வகை செய்து கண்ணற் கபிஷேகஞ்செய் துபரி சுத்தமாக்கி. (௪)

முகமனொரு பதினாறு நன்கியற்றிப் பூசித்து முகுந்தற் கேற்பத்
தகவுறமா நி வேதனமுஞ் சமைத்துத் தாபனஞ் செய்து தக்கோ ரெல்லாம்
நுகரவ முதளித்து மகிழ்ந்தரி திருநாமம் பலவு நுவன் றின்றுற்றான்
பகலொழிய விரவிலவன் கனவில் வந்து பரந்தா மன்பகாவ தானான், (௫)

சாருகனுகிய சஜ்ஜனன் வீட்டிற் சுகமாகத் தனிவாழ்ந்தேனை
ஒருணர்வு மில்லாமலேன் கொண்டுவந்தாய் நீயுனது வீட்டில்
நேருற வோர்கணமு மெனக்குள மில்லையினி யென்னை நீயே கொண்டு [ருன்
சீருறு சஜ்ஜன னிடத்திற் சேர்க்கா யேற்குலத்தொடுன்னைச் சிதைப்பேனென்

என்னலும் வேதியன் விழித்து மிகுபயங்கொண்டுறக்கண்ணன்றன்னையீந்தோர்
அன்ன கண்ண னகன்றது தொட்டள கபானமுமின்றிய ளாமிக் காதிக்
சொன்ன சாளக் கிராமத் தீர்த்தந்துய்க் காமற்றுய்ப்ப தெங்ஙன்
இன்னயினி யெனவருந்தி யிருப்பவர் பால்வை கறையிலெழுந்து பார்பபான்.

கனவி லுஞாத்தருள் கண்ணன்றனைக் கொண்டுவந்து கண்டுகங்குலான
தனது கனவினை யுரைத்து நான்ஜாதிய பிமானந்தனைக் கொண்டும்மை
மனம் வருந்தப் புகன்று கொண்டவ பாரதம் பொறுத்தருள்க மதியின் மிக்கீ
உனலரிய வுமைப்பத் தசிரோ மணியென் றுணர்ந்தன னென்று வந்து கூறி ( )

நீர்தா மேயிந்தக் கண்ணனை நாளுஞ் சுகமாக நிறுவிபபூசை
சீர்மேவப் புரிதிரொனத் தந்து சென்றான் சஜ்ஜனருஞ் செங்கை யேற்றுக்
கூர்காதலுறப் பூசித்துத் தீர்த்த முள்ளுக்குக் கொணடு பின்பு
நேர்காதற் கற்புடை யாருடனுண்டு மகிழ்ந்திருந்தார் நெடுநாட் செல்ல. (கூ)

ஜகநாதன் றனைக்காணச் செல்வோர்களுடன் கூடித் தாமுஞ் செல்ல
மிகலான வாதரங் கொணடார் தமதுகண்ணனையும் விரும்பிக் கொணடு
புகலானார் வழிதோறும் பூசித்துப பிச்சையுண்டு போயோ ரூரிற்
றகவாகப் பிச்சைகொள்ளச் சார்ந்தன ரங்கோர் வியபிசாரமாது. (ஙு)

இவர்தமைக் கண்டதிக காமாதுரையா யுபசார மினிதியறறி
அவரை யழைத்துக் கொடுபோய்ச் சமையற் சாமக்கிரியை யனைத்துந் தருது
தவரும் விருப்புறு நல்லீரட்டுண்டிடன்றிங் கிருத்தி ரெனத்தான் வேணட
உவரவடன் மனையிலட்டுண் டினிதிரவி னிற்றுயி லவுவந் தங்குற்றார். (ரு)

நள்ளிரவி லெழுந்துவந்து சஜ்ஜனரா யெழுபபிவரு நானின்றும்மை
உள்ளமுவப் புறப்புணர வேண்டினே னெனவனை யாளுனாக்க நல்லோர்
கொள்ளுமகிழ் நனைவிட்டுப் பரபுருஷன் றனைக்கூடல் கூடாதி யார்க்கும்
பிள்ளை மைதீர்ந்துன் புருஷனங்குற்றான வறபுண ரபபெயர்தி யென்றார். (ரூ)

புருஷனுறுதலி னென்னை வெறுத்தனர்மற் றிவரென்று புருஷன் றூங்கும
அருகினில் வந்தவன்றலையை யரிந்துகொண்டு சஜ்ஜனாபா லணுகிக்காட்டி
மருவு புருஷன்போலு னினியேனு நீர்புணர வருதிரென்ன
வெருவிலள் பேயேயென்று மனந்துணுக் கென்றுடன்ப டார்வெறுத்து நீத்தார்.

உமைப்புணர வேண்டியென் றன்புருஷனைக் கொன்றுற்றேனுக் குடன்படீரேல்
தமைத்தடியும் வகைசெய்வேனிப்போதே காண்மினென்று தூவன்றாளாகி [கூவ
இமைப்பின் முன்னம்புறம் போக்தென் புருஷனைக் கொன்றானெருவ னென்று
அமைப்பருமக் குரல்கேட்டுப் புறத்துள்ளோரனை வருமங்கணுகிப் பார்த்தார். ()

வந்தவரெல்லார் தமையுநோக்கியொரு திருடனின்றென் மனைக்குள்வந்தான்
மூந்துதுவாதச நாமமிட்டு நல்லசாது வெனமுனத் தக்காலுய்
இந்தவிரவினி லெனது புருஷனைக் கொன்றெனைக் கூடவிசை விக்கின்றான்
கொந்துபயந் தலறினேனினிக் கொள்ளை கொள்வனெ னதுவன்றான்மன்னே. ()

நுவல்வது கேட்டவரெல்லா மவரைவிரைவி னின்மனைக் குணுழைந்து பற்றித்
தவலருமவ்வு ரரசன்தனிற் கொண்டு போய்நிகழ்ந்ததைச் சொன்னார்கள்
பவமிலரசன் சஜ்ஜநரைப்பார்த்து நிகழ்ந்தவுண்மை பகர்கவென்னப்
புவனமளந் தவனடியார் போந்ததுவு நிகழ்ந்தனவும் புகன்றுநின்றார். (௩௬)

கொலைசெய்யா ரிவரென்று குறித்துமரசன் கொய்த தலையைக்கண்டு
தலைகொய்தா னிவனென்று சாற்றினதி லனுமானஞ் சார்வதாதல்
நிலைமெய்யேயெனி னீயேமற் றிவன்கைகளை யறுத்தியென நிகழ்த்திப்
புலைபொய்யே புகல்வாள் கைதனிற் கொலைவாளீந்து கைகள் போக்கிவிட்டான்

காங்கடுணிவாகிய சஜ்ஜனர்மிகவுந்து யருமுந் தம்மைக் கண்டோர்
இரங்கிலர் மற்றிவன் சாதுவெடங் கொண்டே திருடற் கெய்திஞனென்
றுரங்குலைய விகழ்வது கேளாராகி யாத்திரை செல்வோருட்கூடி
நிரந்தரமும் ஐகநாத னினைவுகொண் டவ்வூரருகு நெடிது சேர்ந்தார். (௩௮)

வேறு

யாத்திரைக் காரரோ டவ்வைந்திறங்கின
ரர்த்தசாவளர் ஐகநாதன் றேர்ந்தனன்
எத்து மர்ச்சகர் கனவெதிர்ந் திவ்வூர்ப் புறம்
வாழ்த்து சஜ்ஜன ரெனவணங்க வந்தனர். (௩௯)

அவரை நீர்விளாந்தெதிர்ந் தணிகொள் பல்லக்கில்
நவமுற வேற்றிகள் கழைத்துநண்ணுமின்
இவணெவர்ச் சகர்விழிக் கெழுந்துடன்
தவவியந்தியானத்தைக் கொண்டு சார்ந்தனர் (௨௦)

புறநகர் நிறங்கின புனிதகில நிற்
றிறமிகு சஜ்ஜனர் யாவர் தேர்கிலேம்
அறவினை யீரென வவரைக் காட்டலும்
மறவினை யிலர் வயின்வந்து சொல்லுவார் (௨௧)

எமையரு ளைதனுக் கிரியிரா தலால்
உமையிடி லேற்றியங் குய்ந்கவென்றனன்
சமைவருந் தவத்தினீர் சார்கவென்றலும்
அமைவதுகோட் டுகிசயித்தி யாவரும். (௨௨)

கொலைசெய்துகை குறைபட்ட கோதிஞேன்
விலையறு பல்லக் கின்மீதி வர்ந்துற
நிலைபெறு நேமியோன ருணிரம்பிணன்
மலையிது வெனத்தமில் வசனித் துற்றனர். (௨௩)

சிலரிவர் மனநிலை தெரிந்தன்றேவிரை
மலர் மகளையகன் வழுத்தவர்ச் சகர்
குலவுபல்லக் கினைக்கொண்டு வந்தனர்
இலகுற விதுதெரியாம லென்னையே. (௨௪)

ஜகபதியடி. யரிற்றவறு சொல்வதிங்
கிகழ்வதின் மிகுபவ மெய்து மென்றனர்
தகவுறு மர்ச்சகர் சஜ்ஜனர்க்கு முன்
முகம ஞெடு திலிவர் கென மொழிந்தனர். (௨௫)

வினவினர் யானொரு மிகையுங் செய்திலேன்
எனகை கடுணிகுற வேனியற்றினன்
கனமுகிலனை யவனென்று கண்களிற்
புனல்வர நெஞ்சிடைப் பொருமி விம்மியே (௨௬)

தீனதயாளன நாதபந்து சோ
வானதன்னடியர்க்கு வந்தவாபத்தில
நானெனக் காபபவ னென நவிற்றுவா
ஞானநல்ல வரது நவையுணடாயிற்றே. (௨௭)

பதிதபாவன னெனும விருது பற்றினன
எதுசெய வெனபபல பிதற்ற வெமபிரான்
முதுதயை யுடனவர் கணமுன் முந்தினன
கதைசிலை சங்குசக்கரங் கட்கத தொடே (௨௮)

நான்கு தோளிலங்குற நளிர கிரீடமும
தோன்று குண்டலமும் பொன்னுடை யும பைந்துளாயத
தேன்றுளி மாலையுந திகழக காணடலும
சான்றவரி ருகையுங குறைதவிநதவே. (௨௯)

மணிக்கரம் வளாதவு மகிழந்து சஞ்ஜனா
அணித்துழாய் மாரபின னடியில வீழ்ந்தனா
துணைக்கரததவா தமைத தொட்டெடுதது மா
பணைத்தன னருடகடலான நாதனே. (௩௦)

நன்கருள் செயும ஜகநாதன் றன்னையேன
புன்கண் யாவருக்கும் யான்புரிசிலாதுற
என்கரந் துணிக்கு மாவியறறு வித்தனை
நின்கருணை நலநிகழதத பாலதோ (௩௧)

வேறு

என்னக்கேட்ட வெழிற் சகநாதன்
முன்னர்க் காலமுது மறை வேதியன்
துன்னக்கங்கை துளைநது கரையிடை
மன்னக்கொணடனை யென்னை மனதகரோ. (௩௨)

அந்தவேளையி லங்கொரு கசாருகன
நந்துவெங்கொலை செய்து நலிவுறப
பந்தனஞ்செய் பசுவறுத்துக கொடு
வந்ததாகமற் றன்னது நாடியே (௩௩)

கிட்டவந்துனைக் கேட்டன னோபசுக்
கட்டவிழ்த்துறக் கணடனை யோவென
நிட்டை கொணடு நெடுங்கை குவித்தநீ
சுட்டினாய் கையின் வாயிற் சொல்லாமலே (௩௪)

காட்டுகைவழி சென்றக்க சாருகன்
மாட்டைப்பற்றினன் கொண்டுவதை செய்தான்
வீட்டுமப்பசு மேவினதோர் பெண்ணாய்
நாட்டு சாருகனாயக ஞாயினன். (௩௫)

திருவரும் புணரில்லுழைச் சென்றனை
மருவ நின்னை மகிழ்ந்து மகிழ்ந்தனை
வெருவுறுடலை கொய்தனள் வேண்டுறு
தொருவு நின்கையுங் கொய்வது ஞற்றினள். (௯௪)

முன்பவத்தி லெனையுள முன்னியே
அன்புசெய் பொழுதந்தக்க சாருகன்
நின்புறத்துறக் கண்டனை நீயதால்
வன்புறுத்துக சாருகனுய் வந்தாய். (௯௫)

காட்டுகைகுறை பட்டனை காசிதே
வேட்டென் பாலன்பு மிக்கதளவிலை
நாட்டு நின்றவத்தெய்தினெனுன் முன்யான்
வாட்ட நங்குதி யென்று மறைந்தனன். (௯௬)

அன்னகாலை யிலங்குறுவோ ரெலாம்
மன்னுதாசர் கரங்கள் வளர்ந்ததிங்
கென்னையென்னை யெனவியப் பெய்தினுர்
பொன்னிஞதன் செயலெனப் போற்றினுர். (௯௭)

வாடலீங்கி மனமகிழ் சஜ்ஜனர்
ஆடினுர் கடலாடியம் மான்றனை
நாடினுர் கண்டு நான்கு திங்கள்வரை
கூடினுரங்கு மால்பெயர் கூறியே. (௯௮)

பின்பு தன்பதி யெய்திப்பிரான்வயின்
அன்பு மிக்கனராகி ஹரிபெயர்
துன்பறத்தினந்தோறுந் தொழுது சொற்
றின்புறப் பெருவாழ்வுற்றிருந்தனர். (௯௯)

சஜ்ஜனகசாருகர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் எ0-க்கு செய்யுள் ௪௯௯ா௯௭

முற்றிற்று

அங்கதபூபதி சரித்திரம்.

இறையி ராயசிங் கங்கத பூபதி யென்போர்
மூறை சகோதரர் பின்னவர் முயங்கு பத்தினியார்
தறை யளந்தவற் கர்ச்சனை செய்து சஜ்ஜனர்கள்
குறைவில் சேவையும் ஹரி திருநாமமுங் குறிபபோர். (௪)

ஆகியச் சுதனடி யவரொருவர் பாலருள்கொண
கேமிக்கவராயின ரொருதினத்தவ்வூர
வாகதாய்த் தனக்கரு ளியதேசிகர் வாய்ப்பப
பாகுசேர் மொழியாரல் சறிந்து பணபாக (௨)

அவர் தமக்கு நன்குபசரித்திட வகத்தெண்ணி
இவர் முயற்சி செய்வதைப பதியறிந்திக லெய்தித
துவரிதழ்க் குலமகளிர்க்குத் தொழுகுரு செய்வம
எவரிசைத்தனர் புருடனை யன்றி வேறென்று. (௩)

உளவெனிற்றெரி யெனக்கென வுருத்சன னுரைக்கத்
தளவமென்ன கையதற் கெதிர் சாறறுரு தன்னம்
அளகமுண்டிடா தமர்ந்தனர் மூன்று நாளாகத
துளவமால் மறுதினத்திரா வினிலவா துணைவன் (௪)

ஆனவங்கத பூபதி கனவிடை யருள்சேர்
ஞானநல் வடிவுட னெதிர் நின்றன னயந்து
தானவச் சுதன்றனை யன்பு கொண்டடி தாழுந்தான்
ஏனமானவ னங்கத பூபதிக் கிசைபபான் (௫)

நீயுன் றேவியை நீவணங்கு றத்தகு தெய்வம்
ஆயதே ததைக் காட்டு கென்றனை யதனாலே
மேயினேன் கண்டு கொள்ளென விளம்பினன் மறைந்தான்
காயுமன்னவன் பயந்துட னெழுந்து கண்விழிதது. (௬)

மனைவி பக்கல் வந்துனது பத்திக்கு மகிழ்ந்தென்
றனையறிந்து கொளென்று தன்வடிவு காட்டினனுன்
னினைவறிந்திடா துனை மிகமுனிந்தன னீதான்
இனைவதின்றியே பொலுத்தருள் கெனவினி திசைத்தான். (௭)

அன்னகற் பினர்க்கினி துபதேசித்த வாசான்
தன்னகத் துறத்தா னழைத்தினிதுப தேசம்
மன்னலாயினன் றானுந் தம்பதிகளாய் வணங்கிப
பன்னிரண்டுட னுன்குப சாரமும் பண்ணி (௮)

பூசித்தாரது முதலிருவரும் பணிபுரிந்து
நேசித்தார் விண்டு நேயமுஞ் சாதுசேவையுந்தாம்
வாசித்தார் தொடை ராயசிங் கென்பவன் மால்சீர்
ஆசித்தார் தருதம்பியைப் பகைவர் மேலாக (௯)

சிலதளங்களைச் சேர்த்துட னனுப்பினன் சென்று
வலதந்தெவ் வினை வென்றரண் கொண்டவண் வயங்கு
பல தனங்களு மணிகளும் வைணவர் பற்ற
நலகரத்துட னல்கினன வையறு குணத்தான் (௨)

விஞ்சுறும் பொருளனைத் தையுந் தம்பதிமேவச்
செஞ்செவே செலவுய்த்தன னதின்மிகு தேசு
மஞ்சுகிடிய வயிர மொன்றைக் கண்டு மகிழ்ந்து
தஞ்சமாம் ஜகநாதனுக் கர்ப்பணஞ் சமைக்க (௩௪)

வேண்டுமென் றுகைக்க கொண்டு தன்னரண்மனைமேவி
ஆண்டிருந்திட வங்கத பூபதியுடனே
காண்டிஞேர் தமையன் புதுஞ்சென் றிஃதிசைத்தார்
மாண்டகாதல ஞயது வாங்கி வம்மென்று (௩௨)

சிலைாயேவின னங்குச் சென்ற வரதுசெப்ப
மலரினுந் தியான்றனக் கென்று வைத்தனன் வழங்கேன்
நலமு லாவிய வயிரத்தை யென்றன னவில
நிலமெலா முடையவன் வினவிச்சின நிமிர்ந்தான். (௩௩)

தனது தங்கையைக் கூயிந்த வங்கதன்தன்போ
சனமுடன் விடங் கலந்திட்டுக் கொல்கெனச் சாற்ற
அனமடந்தை யின்னேன் சொன்னபடிக் கொல்லேனுயில்
எனை யடர்ந்திடுவா னெனவஞ்சின னேகி. (௩௪)

தமையனல் கியவிடத்தை யங்கதனுண் போசனத்தில்
அமைவு செய்திட வாயபோதச் சுதன்றன்னைச்
சமையவுள்ளத்திற் கொண்டன னந்தவோதனத்தை
இமையவர்க்கெல்லா மீசனுக் கர்ப்பண மென்று. (௩௫)

உண்ணலுற்ற போதவன் கருத்துணரு வானுன்னி
அண்ணலாம் ஜகநாதன தங்கைமே லாகி
நண்ணலான சோறிது நஞ்சுக லந்தது மிசைய
எண்ண லென்றனன் கேட்டந்தவங்கத னிசைப்பான். (௩௬)

அச்சுதன் றனக் கர்ப்பணமாகிய வன்னம்
நச்சியுண்டிடாதிரே னெனநனி நயந்துண்டான்
மெய்ச்சி யுண்டபின் மனைவி பான்மேவினன் விளைந்த
இச்செயற்கைகள் யாவையுந் தெரிவுற வியம்பி (௩௭)

இனியிங் கெய்துறத் தக்கதன் றெழில் ஜகநாதம்
துனிமுகுந்தனைச் சேவித்துத் துன்னுவோ மென்று
முனிவுகொண்ட தன்றமையன் முந்துத லறியாமல்
நனி விரைந்தனன் மனையொடு செலச் சகநாதம். (௩௮)

இவையெலாந் தெரிந்தன னந்தராய சிங்கென்போன்
நவையிலாத தன்மந்திரி தன்முக நாடிக்
குவைகொள் சேனையோடேகிநீ யங்கதன் கொடுசெல்
அவை யிரந்தனைப் பறித்துவா வென்றனுப்பினனே. (௩௯)

அந்த மந்திரி தன்னுடைச் சேனையை யணிந்து
வந்தனன் விரைந்தங் கதபூபதி வழிக்கொண
டுந்து தெண்டிரை யொருநதிக் கணாமருங் குற்றான்.
மூந்தினன் றொடர்ந்தெதி ருறவளைத்தனன்முடுகி. (உ ம)

அங்க தன்றெரிந்தான் வயிரம் பறித்தகல
இங்குவந்தனன் சேனையோ டமைசச னென்றெணணிப்
பொங்கு சோதிகொள் வயிரததைப பொருந்திறோ காணத
தன்கை தோன்றுறக் காட்டி மற்றிது ஜகநாதன. (உ க)

தனக்குநன் கினிதர்ப்பண மென்றன் பிறசாற்றி
மனக்குவந் தெதிந்தானந்த யாற்றின் மகதிரியும
னெக்கொடுந் திறற் சேனையைச் சிசுது விலிறகக
கனத்தமா மணிதனைத் துருவுற்றனன் கவர. (உ உ)

தேடுவோ தமைநோக்கி நீராற்றிடைத தேடி
வாடுகின்ற திற்பயனிலை ஜகபதி மாபிற
கூடிநின்ற தென்வாத்தை யிலையநீர கொணடால
நாடி யென்னுடன் வருதிரகாட்டுவ னென நவினறான. (உ ரு)

நன்று காண்டு மென்றமைச சனுதியா நளிவிரைநது
துன்றுமங்க தனுடன வழிமூன்று நாடொலைததுச
சென்று சீசசக நாதன்வாழ கோயிலிற சோநது
நின்று கணடனா மாயவன பதக்கததி னிலவல. (உ ௨)

ஆற்றிலே பெறிந்தது ஜகநாதன மாரபணுகித
தோற்றுகின்ற தெவ்விதத திதுபூசிகுரு தொலலீா
சாற்றுமின்னென மந்திரி வினவலுரு சான்றோ
நேற்று முன்னிரணடாந் தினமிந்தமா நிமலன (உ ரு)

கனவி லெம்வயின் வந்து நன்பக லிலங்கத ஞும
அனகவன் பினனெனக் கொருவயிர முய்த்தன னீா
எனதுமார் பிடைத்தி கழ்வுறச்செய்மி னென்றிசைததான்
வினவியா மெழுந்துட னிங்குமேவி நோக்குறலும. (உ சு)

சன்னிதானத்தி லிவ்வயிரந் திகழ்தரக்கண்
டுன்னியிப்ப தக்கத துறப்பதித் திங்ங ஞெளிரவோன்
பொன்னின் மார்புறச் சார்த்தின முடனெனப புகன்றா
அன்னதாற்றிடை யங்கத னெறிந்ததே யென்று. (உ எ)

அமைச்சனுதியோர் தெளிந்திங் கிதற்புத மென்று
தமைச்செலச் சொன்னராய சிங்கென்பவன் றனக்குச்
சமைத்த செய்கைகள் யாவையுஞ் சடுதியி லெழுதி
இமைப்பின் முன்கடி தே கெனத்தூதன் கையீந்தார். (உ அ)

தூதனோடினன் விரைந்து சென்றது தரத்தோன்றல
நீதமாயதைப் படித்தநி சயித்ததுடனேமி
நாதன் பொன்னடிக் கன்புசெ யெம்பியை நாடா
நோதல் செய்தன னெனவுள நடுங்கின னுடங்கி. (உ க)

இனியை யாயினை நீ ஜகதீசனுக் கென்று
நனிதெரிந்திலேன் செய்துள நவையெலாம் பொறுத்துப
புனிதனுகிய நினைக்கண்டி யானலம் பொருந்தத்
தனிநிலாம் ஜகநாதன தாணை சார்கென்று.. (௯௩)

எழுதியங் கதபூபதிக் கீகநீ யென்று
வழுவி னூதன்கை யீந்தனன் வாங்கினன் வந்து
தொழுது நல்கலும் வாங்கினன் மற்றதிற்றெ ருத்த
பழுதில் செய்கை யெல்லாந் தெரிந்துணர்ந்தனன் பரிந்தான். (௯௪)

உலகநாத னென்றமையனுக் குறநல்லபுத்தி
இலக நல்கின னெனமிக வுவந்தன னினையில்
சலசலோசனன் ருள்பணிந்தன்புடன் றுதிகள்
பலநவின்றனன் விடைபெற்றுத் தன்பதி படர்ந்தான் (௯௫)

வந்ததம்பியை மகிழ்மிகத் தழுவினன் மன்னன்
அந்தநாண் முதலரி பஜனையின் மிகவன்பாம்
சிந்தைகொண்டனன் றம்பியு மனுடன் சேர்ந்து
விந்தைமேவுற மனைவியாரொடு விழைந்திருந்தான். (௯௬)

அங்கதபூபதி திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் எக க்கு செய்யுள் ௪௧௬ாஎ

முற்றிற்று.

குணவதிபாயிசரித்திரம்

மாதவ சிங்கென் கோன்மனை குணவதி பாயிக்
காதர முளமக்க ளிருவர் களுள ராணர்
தாதிகள் பலரானர் தமிலினி தொருதாதி
போதுகள் பலவெல்லாம் புவிபதி திருநாமம். (௧)

மெள்ள நவின்றுள் வாய்மிணு மிணுவென் கிற்பாள்
துள்ளுறு மிதழானைத் தொகுகுண வதிகண்டுன்
விள்ளிதழ் பலகாலு மிகவசை கிறதென்னே
உள்ளது புகல்கென்னவவளி னிதுரை செய்வாள். (௨)

இக்கரு மசரீர மினிதினி யீடேறத்
தக்கநலரி நாமந்தனை யினிதுரை செய்வேன்
மிக்கநா லெழின்மானே யெனவின வியமின்னர்
அக்கட வுளிறும மருளுட னடைவாக. (௩)

ஞானினி துணர்கிற்க நவிலுதி யுபதேசம்
நானென நனிவேண்டத் தாதியும முதன்ன
மானென விழியார் தமன நிலைநனி கண்டு
தேனெனு மொழியாளைத் தீம்புன லினிலாட்டி. (௮)

நியதியொ டுறவைத்து நீனிற முறுகண்ணன்
நயமலி யுருவொன்றை நல்கினளது தன்னை
மயவிலள் பூசிக்கும் வகையு மிவகை யென்றே
அயர்வறு திருநாம மதனை யுமருள் செய்தாள். (௫)

அருளிய படியந்தக் குணவதி ஹரிநாமம்
மருளற வெதுபோதும் வாய்வழுவுத லின்றித
தெருளுட னினிதோதிச் செயும்வகை பூசிததுப
பொருளுண ரரிதாசர் பூசையு மியல்கின்றார். (௬)

கண்ணன தொளிர்பாத கமல நலிதயத்தில்
நண்ணுறும் வகைசெய்து நாடொறு நலம் விஞ்சி
எண்ணினர் பொழிகண்ணீரினின் முழுகின ராகி
மண்ணுறுவிவ காரமறவி யொடுறு நாளில. (௭)

மனைவியர் செயலெல்லா மன்னவ னறிவானாய
இனையவ ளிடையே தோவெறி யணுகிய தெனறு
வினைதெரி பவராலே விடும்வகை பரிகாரம்
தனைநனி புரிவித்துந் தணிகில தெனவெண்ணி. (௮)

குணவதிதனை நோக்கிக் குவலய விவகாரம
புணர்கிலை வெறிகொண்டாற் போலெனை புரிகின்றாய
உணர்வற வுரையென்ன வுரைபதிதனை நோக்கி
இணர்விரி துளவோனு மிறைபரமான் மாவை. (௯)

எப்பொழுதுந் தியானித் திடுதலி னவனென்னைக்
கைப்படவசி வுற்றுங்கண் ணெதிருறு கில்லான
அப்படி யவனின்னு மணைகில னதனாலே
இப்படி யுறுகின்றே னென்றழுதனர் சொன்னா. (௰)

அவ்வகை சொலல் கேட்டவரசனு மிகுகோபம்
வவ்வின னொளிர்பல்லின் வகைநெறு நெறுவென்னக்
கவ்வி நயன மெல்லாங் கனலுக நனிநோக்கச்
செவ்விய செயலாருஞ் செறிபய மிகலாகி. (௰௧)

பதிமுக நோக்காத படிவிழிகளை மூட
எதிருன லுறுகண்ண னெய்தினன் மணிபொன் சோ
மதுவிரி வனமாலை மார்பொடு படையைந்தும்
சுதிர்முடி யொளிவீசக் காதணி நனிமின்ன. (௰௨)

பொன்னுடையொடு கோலம் பொலிவுறு முருவத்தை
நன்னு தலவர்கண்டு நமவென வடிமீது
நன்னுற வருள்வாரி துவளிடை தலைமீது
[illegible] கரம்வைத்து மனமயர் வுறன் மின்னே. (௰௩)

கானுறு பொழுதெங்ங னணுகுவ தினலில்லை
மானுறழ் வழியாயுன் வசமுறை குவனென்று
தானுடன் மறைவுற்றான் தையலர் மகிழ் வுற்றுக்
கோனுடை முகநோக்கிக் கூசலொதிர் நின்றார். (வச)

மாலெதிருறலான வகைதெரியா மன்னன்
நூலெனு மிடையாளை நோக்கி யிவகையே நீ
எலுறின் மிகுதண்ட மியல்வகை புரிவே னென்
றேலுறு குரல்காட்டி யுளைசெய்து புறமேகி. (வ௫)

இன்னவன் யாரோவோர் யதிமொழிவழி நின்றாள்
அன்னதினிவண்யாரு மணுகுற லாகாமே
மன்னுதிரினி யென்று வாயிலினுறு வோரிற்
பன்னின னுடனே தன்பரி ஜனமொடு கூடி. (வகூ)

மகரிரு வருமுந்த மந்திரிதனை நோக்கி
இகலுறு புலிவேட்டைக் கேகுவெ னிருவென்று
திகழ்வொடு வனமூடு சென்றன னிவணுற்ற
ஜகபதி பணிகொண்ட சத்குண வதிபாயி. (வஎ)

கண்ணனை மறவாது கருதின ரடியார்கள்
நண்ணுற வெதிர்கூவி நன்குற நனிபூசித்
துண்ணுறல் புரிவித் தங்குறுவது மிகலானார்
மண்ணுல கதையாள் வோன்மந்திரி யவைகண்டான். (வஅ)

பதிதன துரைவிஞ் சிப்பன்னியர் செயலாமோ
மதியின தலதென்று மன்னவ னுண்ணர் கிற்கக்
கதுமெனவரா வுற்றுக் கானக முறவுய்த்தான்
அதுதெரி வுறலாகி யரசுள நனிசீறி. (வகூ)

காதகரொரு நால்வர் கடிது நளகரேகி
மாதவடனை யின்னே வதைசெய்மி னெனா வுய்த்தான்
போதரு மவருள்ளே புக்கவர் கொலை செய்ய
நாதனை யுளம்வைத்தோர் பூசையினணு குற்றார். (உ௩)

அவ்விய லறிகண்ண னடுபுலி வடிவாகிச்
செவ்வி யினியல் பூசைத் திருவுரு வினினின்றும்
வெவ்வியல் கொடுதோன்ற மிளிர்குண வதிகண்டே
இவ்வியல் கொடுநீயின் றெய்திய தெனை யென்றார். (உக)

எதிர்மொழி தரலின்றி யெய்திய கொலையாளர்
முதிர்கொலை யுறநூறி முந்தினனி மிடத்தில்
அதிர் குரலது கேளாவணு கினரய லுள்ளோர்
கதிர்செறிவாளோடு காதகர் படல் கண்டார். (உஉ)

புலியக நிமிர்கின்ற பொருகுரல தினஞ்சி
மெலிவின ரொலிகொண்டு விம்முத லுறுபோது
கலிகடலன மேனிக் கண்ணனதியல் பூசை
பொலிவுற முடிவித்துப் போந்தனர் புறமன்னார். (உ௩)

ஹரிதன தடியாரை யன்பொடு பூசித்தற்
குரியன கொடுவந்தோருவர் கொலையுறல் கண்டு
கரிய நன்முகில் போல்வாய் காதகா படுதற்கோ
வரிசெறி புலியானு யெனமன மறுகும்ஊர் (உச)

சாது நலோரொடு சார்ந்தவ ரெல்லோரும்
காதுற வந்தோரைக் கடுகியொர் புலிவந்து
தீதுற வதைசெய்த செயலதி சயமென்று
மாதுறு மணிமாா பனருளிய வகையென்ருா. (உரு)

குணவதி பெருகன் பைக்கோதிலா கொண்டாட
அணவிய ஹரிதாசர்க் ககமகிழ்வொடு பேணி
மணமலி வனமார்பன் மன்னுற வறலாஞா
உணர்வுறவிவை யாவுமுட னெழுதின னுய்த்தான. (உஎ)

மந்திரி வளாவுற்ற வகையா சறிவுற்றுப
புந்தியின னியச்சம் பொதிவுற மதிமிககாள்
நைந்திடும் வகைசெய்தேனு னென நலிவுற்றுச்
செந்திரு வினையாடான் செய்வன செய்கென்ருா (உஎ)

வேறு

தமைப்பெருங்குணக் கணவிகழேற்பவை
தமைக்கொணர்ந்துதந் துதவிசசாரென
இமைப்பின் முன்கடி தேகுதூதா பால்
அமைச்சன்றேர் வகைவரைந்தனுபபினன். (உஅ)

பின்பு சூழ்வரும் பிழைபபில் சேனையும்
தன்புறந் தொகுந்தனையருந் தொடாந
தின்பு சேர்வுறவெய்து மார்க்கத்தின்
முன்பொராறு நீர் முடுகக்கணடனன். (உகூ)

ஓடஞ்சேர்வகை யுஞற்றி மற்றதன்
ஊடமர்ந்து தானுறவு மோடந்தான்
நீடமா நதி நடுவினீள் சுழற்
பாடலைந்து பம்பர நிகர்த்தரோ. (கூ)

முழுகு மாசுழல் முடுகு காலையில்
குழுவியாவருங்கோனு மஞ்சினுர்
வழுவிலாது போய்க்கரை மருங்குறக்
கெழுவுதந் திரங்கிடைப புரூமலே. (கூ)

மனநடுங்குறுங் காலை மன்னவன்
றனது பத்தினி தன்னை யுன்னினுன்
உனலு நீர்ச்சுழலுற்ற வோடம்வார்
புனலினின்று நீன்கரைக் கட்போந்ததே. (கூ)

அரசனுனந்த மடைந்தெல்லோருடன்
விரசினுனரண் மனைக்கண் மேவினுன்
உரைசெய் புத்திரரோடு தேவியைக்
[illegible]செயற் கருங்களிப்பிற் கண்டனன். (கூ)

அன்புடன்றழீஇ யரிவை நீமுகுந்
தன்பெருங் கயிங்கரிய மேதழீஇ
இன்பு கூ ரு நின்னியற்கைதேர்ந் திலேன்
துனபு செய்வதே துணிந்து சூழ்ந்துளேன். (௧௪)

உனது சீர்மை தானுரைக்கற் பாலதோ
நினது நாமமே நிகழ்த்தி நீணதிப்
புனலின் மூழ்குறேங் கரைக்கட் போந்தனேம்
இனமு நின்னில் வேண்டு வதியாதென்றான். (௧௫)

என்று பத்தினியாரை யேத்தினன்
அன்று தொட்டனை யாருடன் குலாய்த்
துன்றுறுஞ்சிறுர் தொழும்பு செய்யக்கோ
நன்று மால்பெயர் நவின்று வாழ்ந்தனன். (௧௬)

குணவதிபாயிதிருவடிகளே சரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் ௭௨ க்கு செய்யுள் ௫௬௬.

முற்றிறறு.

குபராபாயி சரித்திரம்.

சரவாகனன் பொருவி லரசாயவன்றனவை தவிராதுணர்ந்துறுதியாய்
வருகாரியம் புகலவலர் பால்வருந்தனையை குபராவெனும் பெயரினர்
திரமார் குழந்தை யெனும்வயதாதியன் பினெடு திருமால் பதந்தொழுதலோ
டுருகாதரம் பெருகி ஹரிநாமமின்புதரவுரை வாயுடன் குலவுவார். (௧)

அனையாரிளம்பரு வமதிலே மணஞ்செய்துற வமைவாகி யௌவனமுமா
யினபோதுணர்ந்து மணமகன் வீடு துன்றியவரிவர் போதுறும் படியெனு
மனைமே வலுந்துணையில் குபராவறிந்து மிகமனநோவொடுங் கருதுவார்
ஏனைமேவுறுந்தமர்கள் கொடுபோயின் விஷயானுபவமே யிசைந்துறுமரோ. (௨)

சந்தான மதனுலடைந்தான் மயற்கொண்டு சலியாததுயர் மேவுறும்
நைந்தார் பவஞ்சேரு நந்தாத ஹரிபத்தி நணுகாதவகை கூடுறும்
கிந்தாகுலஞ் சாலவருமாதலாலென்னை செயலென்று பலவாறெனு
நொந்தாரிருந்தன்று நடுராவெழுந்தாரு நோக்காது புறமேவினர். (௩)

தனியாய் முகுந்தனையு ளிடையே நினைந்துருக நவிராது நகர் வாயிலு
டினிதாக வருபோது கரவான தெதிர் மூடியுற நோக்கியினை வாகியே
பனிமேவு துளவோனை நனிநாடி நின்னை போதுபவநாசனது போதிலே
நனியேழை வடிவாகி நனிமூடினதையோவி நலியாது செலுமா செய்தான். (௪)

அப்போது குபரா நலானந்தமாகி வெளி யாகித்த மேலிருந்த
ஒப்போதரும் பணிகள் யாவுங்கழற்றி மடி யுட்கொண்டு துளவார்வனத்
திற்போகிய முனைக்கணிசைவான சிரகாட்ட தென்கின்ற துறைவாய்படிந்
தெய்ப்பே துமிலரான சாதுக்களுக்குத்த மெழிலான கலனீந்தரோ. (௫)

கோயிற்குளே வந்து கோபாலனைக்கண்டு குவிகின்றகை யோடு நின்
றாயிற்றயா மேவுதேவாதி தேவா நினடைதீன பந்தாயவா
நீயிற்றை நாண்மே வெனைச்சன்ம பந்தததினீக்கிப் புரந்தாள்கெனு
வாயிற்புகன்றே நல்வகை மேவு சாஷடாங்கமாகப பணிந்தாரரோ (சு)

பின்பங்கொ புறமேவி ஹரியே நீ யென்சாபு பெரிதான தயையேபுரிக
துன்பைம்பொனுருவங் கொடென கணகள்ளானேக்க வுற்றெனறன மயறீத
றன்பங்கு மிகமுததினந் தங்கினா மாதவனறனறியானதிலே [தியென
இன்பந்தருங கணணனவரன பினிலைகணடெகிறதனனா தலைமீதிலே (எ)

கைவைதது மின்னே நிகவலற்கவினி நீடு கவினராதை சூண்டததடைந
துய்வைகொடுறை கெனனவடி தாழந்துகுபராவுடன சென்றுரைநகினபமாய
நைவைத் தவிர்ந்தார நவநீத முணகள வனனாளு மினிதுணடுறத
துய்வைக கொணாநதிய வுணடாரிருநதா துலங்கத தருநதாதையா [அ]

மனைமேவுறக கணடிலா மறறியங்கிப பின வழிதேடி யெங்குநதிரிந
தினைவாகிராதா வெழிறகுணட மெய்திகயணிறகணடு மகளைபபொனே
அனையாதியினை வோரையும் விட்டு நியிங்கனடைதற கெனேகாரணம
உனை மாமணஞசெய்த கொழுநறகெவன சொலலுதுமெனப பினுங்கூறுவா.

ருதுவான பின பிங்ஙனுறலாகுமோ வெட்கமுறலாகுமே நங்குலம
கதுவாத செயல் செய்தி யெனலும பிதாவின முகங்கணடு குபராவறு
பதுவான வயதுறறு மரிநாம முனாசெயது பவநாச மாககாதினும
சதுரோது மிலதான மனைவாழவு தனிலே சழககுறறிருதகின நீரோ (ம)

மனைவாழ்வு கொடிதெனறு கோபால நாமங்கள வாயார துவலவுற்றியான
இனைவேது மிலதாகி யிசசெனம மீடேற விவணெயதி யுறைவேனையும
புனைபாச பந்ததி லுறவே யழைககினற புனைதானுமககு முறையன
றெனையோவி யினியேனு மரிநாம மினிதோதி யீடேறு கெனறாரரோ (மக)

மகள்வாய்மை முழுதும பிதாவாகி யவாகேட்டு மகிழவாகி மகளாதிரு
முகமான மலாகணடென னையே யெலாநனறு முகிதாரு வளாகானிலே
புகலாகி யுறறினற வீதுசால வினிதனறு புரமேவி நமதிலலிலே
ஜகநாத னதுநாம மினிதோதி யுளமேவு தகவாக வுறைநீயெனு (மஉ)

பலவாறு புகலபோது திருமாலு னதுதநதை பகாவாய்மைதனை யேவினுய்
இலமேவி யெனதாய திருநாம நனியோதி யிருநானு முனையோவுறேன
செலமேவு கெனுமவேலை குபராவும வருதநதை செறிவாக வுடனேகியே
நலமான வுயாபூசை யகமான தமைவாக நலிவினறி யதிலவைகவே. (மங)

வேறு

கண்ணனை நிறுவிநாளுங் கருதுசோட சோபசாரம்
நண்ணுறக் கரணமூன்று நனிசுத்தி யாய்பபூசிததது
வினணிரு ளிரவினும விமலநீத தனங்கள்செய்து
தண்ணளி மிகுசா துக்கள் பூசையுஞ் செய்து சாநாந்தா. (மச)

தந்தைசொற் படியே யிலலைந் தனிலிருந் தரிதன் கீதத
னந்தனைப பகர்ந்துமேவ நாட்டுளோ யாருந்தோநது
வந்துகேட் டவசராகி மகிழகின்ற ரொன்னும வார்த்தை
அந்தணு ரரசன்கேட்டுப் புரோகிதா வரவழைத்தான். (மரு)

உமதிகு மாரி மால்பே ரோதலிற் பிரிய யாகி
அமைவரு பிரமானந்த மாய்ப்புகல் கின்றதாக
விமலர்க ளுரைப்பக் கேட்டு விரும்பினே னுனுமோர்நாள்
நுமதக மேவியின்ப நுகருவே னென்றுவேண்டி. (௧௬)

ஒருதினத் திரவின்மேவி யுவமையில் குபராபோற்ற
மருவலங் காரத்தோடு வளர்திரு மின்மூன்னுகக்
கருதுறு தாளம்வீணை மிருதங்க முழங்கக் காலில்
பரிபுரந் தரித்துநின்று பாடலோ டாடல்செய்து (௧௭)

பெருகவா னந்தக்கண்ணீர் பெயர்வில்சா துக்களெல்லாம்
உருகுனர் வினவிச்சார்ந்தங் குற்றதும் பிறவுங்கண்டு
திருவன குபராபாயி செவ்வியும் வயதுந் தேர்ந்து
பொறுவரு முகவிலாசப் பொற்பினி லீடுபட்டான். (௧௮)

காமமிக் கவனுய் மோகங் கலந்துமெய் மறந்தானுகி
நாமகீர்த் தனங்கள்செய்யு நல்லவை தனிலிருக்க
அமள வற்றதான வாறுகண் டக்கலாக்கண்
கோமளக் குபரா விந்தக் கோலத்தோ டிருந்துகொண்டு (௧௯)

இக்கலா யிருக்குந்தன்னை யிகழந்துகூஉய்ப் பாவிநீயென்
பக்கலிவ் வாறுநீந்திப் படர்கெனப் பகர்வதாக
அக்கணங் கனவுகண்டு துணுக்கெனவெருவியாங்குத்
தக்கதில கனவென் னென்று தன்னுளே யாலோசித்தான். (௨௦)

நதிபவக் கடலேயாக நாட்டுமெக் கரையின் மேவி
வதிதரு குபராபாயி மன்னுமிக் கரையதான
கொதிநர கத்தில்வீழ்ந்து குறைவுறு மெனக்குறித்துப்
பொதிபவக் கடலைநீந்திப் போதுக விரைவிலென்று. (௨௧)

அழைத்ததாய் நிச்சயிக்கு மளவின்மெஞ் ஞானந் தோன்றிக்
குழைத்தனு தாபங்கூர்ந்து பயபக்தி யுடனே கொண்டு
தழைத்தசீர்க் குபராபாயி தாளிணை வணங்கி நும்பால்
பிழைத்தது பொறுக்கவென்று பேசினன் நுதித்து நின்று (௨௨)

இனிதுநீ ருபதே சஞ்செய் தென்னையீ டேற்றுகென்ன
வனிதையா ருபதேசிக்க மனமகிழ்ந் தினிது பெற்று
நனியுயர் கோயில்சார்ந்து நாடொறு நளின நாபன்
புனிதநா மங்களேத்திப் பொருவின்மா லன்பனுனுன். (௨௩)

குபராபாயி திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் எண்ணுக்குச் செய்யுள் ௫௪௨௩.

முற்றிற்று.

கிரிதரலால் சரித்திரம்

வரமிகுத்த பிருந்தை வனத்திலே
பரமபக்த சிரோமணி பன்னரும
திரமுறுத்து மெஞ்ஞான முஞ்சீலமும்
விரவு முத்தமர் விண்டு வுக்கன்பரே. (க)

சால்பொருங்குறும் பூததயாவினர்
மால்பெறுஞ் சிந்தை மன்னுங் கிரிதர
லால்எனும் பெயர் நண்ணினர் சாதுக்கள்
பால்விரும்பு பசாரப் பரிவினர். (உ)

காலினு புரங்கத் தக்கடல் வளர்
மாலினுடல் வகுத்துச் சங்கீதத்தி
னுலினீளன் பமைந்தரி கீர்த்தனம்
கோலிநாளும் வருதலைக் கொண்டொர் நாள். (ங)

கண்ணன் கோயில் கலந்துறு காலையங்
கெண்ணன் சாதுக்களறிலர் கூடினர்
நண்ணுஞ் சீரமை ராசக்கி ரீடைநன்
கண்ணுங் கீர்த்தனஞ் செய்க வென்றுரனோ. (ச)

கேட்டவாய்மை கிரிதரலா லென்போர்.
நீட்டு சந்நிதி முன்னெழுந்து நின்று
நாட்டுராசக் கிரிடைக்கு நல்லுடை
வீட்டி லுள்ளது வேண்டு மிப்போதெனு (ரு)

சென்று கொண்டு திரிது மென்றுலிவன்
நன்றுசாலுஞ் செனுழிகை யென்செயல்
என்று கண்ணனை வேண்டி யெதிருற
ஒன்று பொன்னுடை வானின்று குந்தவே. (சு)

எழுந்து நின்றிவ ரேத்து மிடத்தின் முன்
விழுந்து வேண்டிய பொன்னுடை மேவிய
செழுந்தண் சாதுஜனங்க ளெல்லாருங் கண்
டழுந்துமன் பினரன் பைவியந்தனர். (எ)

கேழ்விளங்குடை கண்டு கிரிதர
லால்விரும் பியங்கைக்கொடு நன்குதம்
மேல்விளக்கத் தரித்து விளம்பினர்
மால்வியந்துறக் கீர்த்தன மாண்பெலாம் (அ)

யாருங்கேட்டின்ப வாரியழுந்தினர்
சேருமற்றோர் தினத்துத் துவாதசம்
அருநாமக் தரித்தோர் பைராகியவ்
வூரின் சார்பிருந் துற்றதைக் கண்டனர். (ஙு)

சாதுபூசை தவிர்கில ராதலா
லோதுமற்ற தனுக்குப சாரமப்
போதுசெய்தடி பூசித்துப் பாதநீர்
கோதுறாது குடித்துக் குளிர்ந்தனர். (௨)

கண்ட வேதியர் யாருங் கனன்றனர்
விண்ட வெம்பிணம் பட்ட வெள்ளத்தினை
ஈண்டதான் மறை போதத் தக்காயலை
கொண்ட ஜாதி யொழுக்கங் குலைந்தனை. (௩)

என்றுகீழ்மை யியம்பக் கிரிதரர்
நன்றுபூமி நலம்பெற நல்லவர்
ஒன்றினாரிறப் புமபிறப் பும்மிலர்
பொன்றி னாரொன் றிகழ்தல் புலமையோ. (௪)

நீயிர் நிந்தித்த னீங்குக வென்றனர்
ஆயவந்தணா ஞானம றைதலை
எயநம்பல ரிங்கிறந தோன்றனை
மாய்வு நீகுறில் யாநம்பு வமென்று. (௫)

செந்தமைப்பிழைக் கச்செய்வ தில்லையேல
ஒத்தஜாதிக் கிழிவுசெய் வோமென்று
மெய்த்தஞானம் விளங்குகி ரிதரா
பொய்த்த மூடர்க்குப புத்தியுண் டாகென்று. (௬)

தனிவிளங்குசித் தத்தொடு கண்ணனை
இனிதிரந்து நினைக்கவி றந்தவன்
நனிவிளங்கின னல்லுயிர் கொண்டுடன்
முனிவிகந்த கிரிதரர் முன்னரோ. (௭)

கண்டுபோற்றிக் கண்ணன்றிரு நாமமுட்
கொண்டு போயினன் றன்பதி கூடினோர்
மண்டிநன்கு வியந்து மதித்தனர்
அண்டுதாசரை யன்பொ டிறைஞ்சினர். (௮)

போற்றினார்நும் பெருமையைப் பூமியில்
சாற்றஞானந் தழைந்தவர் தாமிலை
ஆற்றல்சால வமைந்தவர் நீரொனத்
தேற்றினார்தம் பதியிடைச் சென்றனர். (௯)

கிரிதரலால் திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் எசு-க்குச்செய்யுள் ௫௪௩௫.

முற்றிற்று

பலக்புகார் சரித்திரம்

பலக்புகா ரொனுமவிந்த வரசன் பாரிற்
பதினெட்டு லக்ஷநிரை குதிரையுள்ளோன்
அலரொழில்சே ரரம்பைதனை யனையமின்னு
ராயிரத்தோ டறுநூறு முடையாலீகி
விலகுதலில் லாதுசெங்கோல செலுத்தித் தானுள்
மேதினியி லோருயிர்க்கு மெலிவுநேரா
திலகுபல வுயிரிடத்துந் தயைமிக் குள்ளா
னேனுமட வார்மோகத் திறங்கி நீங்கான். (௧)

இன்னபடி வருமரச னொருநாளிற்ற
னெட்டுமந் திரிகளும் வரவழைத் தியான்றான்
நன்னலச்சத் க்தியடைதற் ருபாயமேது
நவில்கவென மந்திரிக ளாலோசித்து
மன்னுதனிக் காசிநகர் வளர்கபீரர்
மாணடிசேர்ந தானல்ல கதிசேர் வாகும்
என்னவொரு மொழியாய்ச்சொல் வியுங்கபீர
ரிணையில்பெரு மையுங்கூற வேந்தல்கேட்டு (௨)

மனமகிழ்ந்தோர் நாள்காசி நகரந்தன்னில்
வந்துகபீர் தாசர்வளர் மனைக்குள்ளேகி
வனமணிந்தோ னடியரைச்சாஷ் டாங்கமாக
வணங்கியென்னைச் சன்மசா பல்யனுக்கிக்
கனமிகுந்தக்தி சேரச்செய்யவேண்டுங்
கண்ணனடியவரே நீ ரென்னவேண்ட
அனகரந்தவரசனுக் கிராம நாம
மந்திரத்தையடைவாக வுபதேசித்து (௩)

அதையனுஷ்டிக்கும் வகையுஞ் சொல்லி வேந்தற்
கடைவுடனே விடைகொடுக்கவவன் வணங்கிச்
சிதைவறு தன்பதிக்கு வந்தவ்விதமேயாகச்
செய்யாநுய்ச் சிலநாள் சென்ற பினங்கோர் நாள்
ததைமலராற் சயன மவற்கலங்கரித்த
தாசிகட்டிலின் படிமேற்றங்கலாகிப்
புதைமலர் மெல்லணை மீது தலையைச் சாய்த்துப்
புந்திமறந்தினிது துயில்புரிவதானுள். (௪)

பின்பாயுள் படுக்கைக்கு வந்து தாசி
பேசாமற்றூங்குவதைக் கண்டு கோபம்
வன்புறக்கொண் டவனைச்சேவகரானுங்கு
மத்திலக துண்டிப்பளவு மாறிமாறித்
துன்புறச் சாடிக்குருதி பொங்-த்தாசி
துவக்கெல்லாஞ் சிவந்து மவடுயராளாகி
இன்புறவே நகைத்தனள் மற்றதனை நோக்கி
யிறைவனதி சயித்தென்னே நகைத்தாயென்ன. (ரு)

நினது மலரணை யருகிற்றலை சாய்த்தேது
நினைவின்றித் தூங்கினதற்கிந்தத்தனடம்
எனதுடலுக் குறுமானுன் மஞ்சத்தின்மே
லினிது துயிலுனதுடலுக்கே தாமோவென்
றுனதியலை நினைத்து நகைத்தேன் யானென்ன
வொன்றுக்கு மஞ்சாமலுரைபபாக் கேட்டு
மனது துறுகென்றாசன்றனக்கு ஞானம்
வாய்ந்துடனே மிக்கசம்பத்தெல்லாம் விட்டான். (சு)

தனியாகி நகரைவிட்டுச் செல்லும்போது
தனைத்தொடர்ந்து வந்தவர் கடமை நோக்கி
இனியாவையுந் துறந்து போந்தே னென்னை
யெய்தன்மின் போமினென வியம்பி வேந்தன்
நனிசான்ற சத்குரு நன்குபதேசித்த
ராமநாமந்தன்னை நாவிற்கொண்டு
கனிவாக ராமனடிக்கமல நெஞ்சிற்
கலந்துறப் பற்றிக் கொணடோர் காடுசேர்ந்தார். (எ)

அங்கொரு பாற்பலக் புகாரென்று நாமத்
தவர்நான்கு நாள் காறுமமர்ந் திருக்கச்
சங்கொடு சக்கரங்கொண்டதிருமாலன்னார்
தவஞான வைராகந் தம்மைத் தேர்ந்து
பொங்கொடுற மகிழ்வுகொண டிசகுணரூபம்
பொலிவாக வெஞ்சிதோன்றிய பயந்தந்து
தங்கொருவர் முன்மறைந்தான் பின்பு நேருஞ்
சாதுக்கடம் மொடவர் சார்ந்து கூடி. (அ)

பசிதாகங்களைப் பொறுத்துத்திரு மாணுமம்
பற்பலவுங் குணனுபவ முங்கேட் டுற்றார்
நிசிதோறும் பின்பங்கோ பகீர் வாழ்கின்ற
நிலைகண்டு சார்ந்தனரப் பகீர்தானுள்ளம்
கசிவாகி நெடுநாளாய்த் திருமால்பாதங்
கருதிய தானு தனிரண்டப் பங்கோ
வசிமேவு மிடத்தருளப் பெற்றுண்டங்கே
வாழ்கின்றோன் மற்றவர்தம் வரவு கண்டான். (கூ)

நிலைநோக்கி யெத்தனை நாளாய் விராக
நேர்ந்தீர் நீர்சொல்லுகென நிமலர் சொன்னார்
அலைமேற்கண்டு யில்வோனை நம்பிப்போந்த
தஷ்டதின மாயிற்றென் றறையக் கேட்டு
நலைநீ யென்றி வனையகஞ் சேர்த்தோ மானு
னமதிரண்டப் பங்களிலே நல்க வேண்டும்
இலைபோ வென்றெப்படிச் சொல்வ தென வெண்ணி
யெய்துநீ நூதனப கீரே யாதல். (ப)

இங்கி ருக்க வொண்ணாது புறம்போ தென்ன
விறைவர் நன்றென் றினிது புறம் போந்திருந்தார்
சங்கிருக்குந் தடக்கையா னெட்டு நாளாய்த்
தவஞானம் பூண்டு பசிதாக நீத்துக்
கொங்கிருக்கு மலர்த்தாரா னெனை விடாமற்
குறித்துக் கொண்டிருக்கின்றா னென்று மார்பில்
நன்கிருக்கு மலரானை நோக்கி நீ போய்
நல்லமுதிட்டுறு கென்ன நவிலக் கேட்டு. ( )

நவமணிப் பொற்கலத்த முதுகொண்டு சென்று
நாடுறு பலக் புகானா நோக்கி நங்கை
துவரிதழ்ச் செங்கனி வாயாலிங்ச வ ர்னங்
துய்த்திடு கெனறோத வவர் துலங்க நோக்கிப
பவமகற்று ஜகமாதா வென்று தோந்து
பாதாம் புயம்பணிந்து பல்காற போற்றி
அவணளித்த வமுதுண்டு பசிதீர்வாக
வப்பகீ ரதுகண்டு மனம்பொறானாய். ( )

எட்டுநாட் பகீருக்கின் னமுது தந்தா
னிணையின் மணிப் பொற்கலத்தி லென்னே யானோ
மட்டி னாட்டவஞ் செய்தேன் பெறவிரண்டு
மாவடையுங் கீரையுந் தந்தமைவ தானான்
வட்டநே மிக்கரத்தோன் றனக்கிவ்வாறு
வஞ்சனை செய்வது தகவோ வழங்கிவ் வப்பம்
தொட்டு நானுண்ணே னென்றுறுகண் கொண்டு
துயிலுற்றா னாயிடைச்சு தரிசனத்தோன். (ரு)

கனவிலொரு பகீராகி யெதிரே நின்று
காட்டியந்தப பலக் புகார்தன்னை யின்னோன்
றனது சம்பத் தெல்லா நீத்தென் பாலன்பு
தங்கிநிட் காமியனாகித் தியானித் துற்றான்
மனனாக நீகருதி யெனைப் பதித்து
வருகின்றா யதனாலே யவரவர்க்கு
நனரடையத் தக்கது செய்கின்றே னென்மே
னனிவெறுப் பேன்கொள் கின்றாயென மறைந்தான். (ரச

உடனே பகீரொழுந்து வியந்து போந்தங்
குறுபலக் புகாரடி யிலுவந்து தாழ்ந்து
மடனே லீப்பல படியாய்ப் புகழ்ந்தான் கண்ட
மற்றவரவ்வயி னீங்கிச் செல்லும் போதோர்
தடமேவு நகரைக் கண்டதனுட் புக்குச்
சார்ந்தவொரு மடத்தினே சம்பகீராகள்
இடமேவக் கண்டவரோ டிருக்கச் செல்ல
விருந்தபகீ ரெல்லோரு மிவரைக் கண்டார். (௩௫)

சண்டிவன் பகீர்நிலைக்கு மேவுவானேற்
கையிலுறு ஜபமாலை முதல சின்னம்
கொண்டிலனாதலினமது மடத்துண் மேவக்
கூடாதென்றே தடுக்கக் குறுகாராகி
அண்டியொரு பாலிருக்க வெருளின் வாரி
யாபபகீர் களுக்கெல்லாந் தலைவனாகி
மண்டியந்த மடத்துக்குட் டனியவைக
வந்து பகீரனை நோக்கி வழுத்த லானான். (௩௬)

பலக் புகார்தனைபபோன் முக்கரணசுத்தி
பண்ணி நல்வரக்கிய விலம்படிந்து
நிலவு நீட்டை ஏகாருணி முள்ள
நின்மலா மூவுலகத்து மிலையா
குலவு பகீர்க்குள்ள ஜபமாலையாதி
சுடியுள வுள்ளதிற் றரிசிலெனா
விலகின னவவாதனைத் தனேப பகீரெல்லாம்
வினவியதி சயித்துடனே வெளியிலவந்து. (௩௭)

பாரத்தவனா யொன்றான கடவுளேயிப்
படி வங்கொண்டிற்ற தெனப பக்திமேவிச்
சீரதத மடத்தழைத்து வந்து முகமனெல்லாஞ்
செய்துபல படிபுகழ்ந்தார் சிறப்புஞ் செய்தார்
நேர்த்த வன்று முதற்பலக் புகார்தாம் வேண்டி
நினைக்கும்போதெல்லாம் பொன்னிமலை கேள்வன்
கூர்த்த நண்பனைப்போல வந்துகூடிக்
குறித்தமனோ ரதங்களெல்லாங் கொடுக்க வாழ்ந்தார். (௩௮)

பலக்புகார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் எடுக்கு செய்யுள் ௫௬௬

முற்றிற்று.

சேக்பரீத் தாசர் சரித்திரம்.

கொண்கனின் மடந்தை பெற்ற குழவிக்குச் சேக்பரீதென்
றெண்கொள நாமமிட்டு வளர்த்தன ளெழிற்குமார
வண்கிளர் பருவம் வாய்ப்ப வளர்ந்தவரொரு நாட்டாயைக்
கண்கொள நோக்கி யன்னே கடவுண்மெய் வடிவந்தன்னை. (க)

யான்றரி சிக்கும் வண்ணங்காட்டுக வெனலு மன்னை
யான்றதன் புதல்வன் றன்னை நோக்கி னளியம்புகின்றாள்
தேன்றரு துளவமாலைச் செகபதியாஞ் சீமானை
ஊன்றகு விழியாற்காண்டற் கொண்ணுமோ வெளிதிலுன்னி. (உ)

தேவர்கடேவனை திருமகணு தன்றன்னை
மேவரக்காண வெண்ணிலிளைதரு காமமாதி
மாவயிரிகளைப் போக்கி வனத்தருந்தவஞ் செய்துற்றம்
தூவயிராகங் கொண்டு சுரந்தொறும் போய்த்திரிந்தும். (ங)

யோகங்கள் புரிந்து மான்மவிசாரனைதனை யூகித்தும்
மோகங்கொள்வாழ்வு மூணுமுனிவுற்றுத் திரிந்தும் பததோ
டேகங்கொடி தியேயாதி விரதங்களி யற்றியுஞ்சீ
யாகங்கள் பலவுஞ்செய்து மெண்ணறு தருமஞ்செய்தும். (ச)

தன்னுயிர்போல வெல்லாவுயிரையுந்தனி நேசித்துப
பன்னரு நெடியமாலைப பழித்துக் கீர்த்தனங்கள் செய்தும்
உன்னு முக்கரண சுத்தியொடு குருசேவை செய்தும
இன்னமும் பலமார்க்கத்தாலீசனைக் காணலுற்றார். (ரு)

இவ்வகை களிலுனக்கே தேற்றதோ வதனைபபற்றிச்
செய்வகை செய்தி யேலத்திருமகள் கேள்வன்றன்னை
மெய்வகை காண்டி யென்றாள் வினவிய சேகபரீதங்
குய்வகை விராகங்கொண்டேண்டுறந்து காட்டுறுவதாகி. (சு)

ரசனைக் காண்பேனியோ ரடைசுடட்டெற் கீதியென்ன
நேசநே ரன்னையன்ன நீக்குறு முனக்கேனப்பம்
பேசெனச் சேக்பரீது பிறழ்வுறு மெனது சிக்தை
மாசறு மளவும் வேண்டுமோ ரடை யென வகுத்தார். (எ)

நன்றெனத் தாயுநல்க நனியன்பு கொண்டு வாங்கித்
துன்று வஸ்திரத்திற் சேரச்சுருட்டினர் வயிற்றிற் சார்த்து
நின்றுறப் பிணித்துக்கொண்டு நீங்கினர் பெருங் கானத்தில்
சென்றொரு மலையிலேறி யிருந்தனர் தியானஞ் செய்தார். (அ)

என்று தானுன் காண்பேனோ வீசனை யெனவிருக்கத்
துன்றுறு பசிநேரிட்ட போதடைதனைத் தொடாமல்
ஒன்றிய விருக்ஷத்துள்ள தழைகளைப் பறித்துண்டுற்றார்
மன்றினபடியிருக்க நணுகின னங்கோர் செட்டி. (கூ)

சருக்கரைப் பொதிகள் குண்டை தமிலுற வேற்றிக் கொண்டவ்
விருக்கநேர் பழுவத்தூடு மேவினன் வருதல் கண்டு
திருக்கறு சேக்பரீ திங்கிவை யென்னை செப்பு கென்ன
நெருக்கி வந்திவை மண்ணென்று நிகழ்த்த வப்படியோ வென்றார் (௩)

ஏளனங் கூறியந்த வெருதுகடு ரந்து சென்று
மாளிகை வயினிறக்கி மற்றையப் பொதிக ளெல்லாம்
தாளற வவிழ்த்து நோக்கச் சருக்கரை யெல்லா மண்ணின்
தூளதா யிருக்கக்கண்டு துணுக்கென மனம் வெருண்டு. (௩௧)

துலுக்கப்ப கீருக்கங்கே சொன்னது மெய்யே யாகப்
பலித்தது பரிகாசத் தான்முடிந்தது பழுதே யாக
வலித்த நம்முதலுக் கென்று வருந்தின னுலோசித்துக்
கலக்குறு மனத்தான் முன்போற்பொதிகளைக் காணைகண் மேல். (௩௨)

ஏற்றினன் மீண்டுமந்தப் பகீருறை யிடத்தின் மேவ
நோற்றிருந் தவரீ தென்னை நுவல்கெனக் கண்டு கேட்கச்
சாற்றின னிவைக ளெல்லாஞ் சருக்கரை யென்று செட்டி
தேற்றியப் படியா வென்றார் சேக்பரீ தெனும் பகீரே. (௩௩)

உடனந்தச் செட்டிமற்றைப் பொதிகளை யுடைத்து நோக்கத்
திடனுறு பொதிகளெல்லாஞ் செறிந்த சர்க்கரையே யாகப்
படர கந்தனில் வியப்புப் பரவுற வொரு பொற்றட்டின்
இடனிறைவாகவே சர்க்கரை தனையேந்திச் சென்று. (௩௪)

மற்றவர் பதம் வணங்கி மடன்றெரியா மற்சொன்ன
குற்றநீர் பொறுக்க வென்று கொண்டச் சர்க்கரையை வைக்க
நற்றவரிவ னீகின்ற நற்சுவை தன்னைக் காட்டிப்
பற்றறு மனமயங்கப் பணித்தியோ பரனே யென்று. (௩௫)

அவ்வ யினதைவிட்டோடி யகன்றனர் பின்பு செட்டி
செவ்வயி னூர்போய்ச் சேர்ந்தான் சேக்பரீ தென்போர் முன்போல்
வெவ்வயினி ருந்தாராண்டு பனிரண்டு மேவுங் காறும்
துவ்வயினி யிலதாக விருந்துந் தோன்றிலனுற் கண்ணன். (௩௬)

நாதனைக் காணாராகி மீண்டுதந் நகரமேவி
ஓதிய தாயைக்கண்டு வணங்கின ருளது கூற
மாதவ ளிவ்வாறன்றோ மரத்திலை யுருவிற் றென்று
கோதறுஞ் சடையை யீர்த்துக் குலுக்கினள் குமரர் தம்மை. (௩௭)

ஈர்த்தனள் குலுக்க மற்றைச் சடைத்தலை யினைந்து வாடித்
தீர்த்தரு மன்னே சாலச்சிரம் வருந்துகிற தென்னச்
சீர்த்த வுன்சடையை யீர்த்தாற்சிரம்வருந்துகிற தென்றாய்
ஈர்த்த வவ்விலை மரத்துக் கில்லையோ வருத்த மென்றாள். (௩௮)

ஈரறு பருவந் தீர்ந்து மிறைவனைக் காண்கிலாத
காரண மிதுவே யென்னக் கருத்துற்றுச் சேக்பரீது
நேரரை தனிலசைத்து நிறுவிய வடையவிழ்த்துச்
சீரனை கையிலீந்து வணங்கினர் திரும்பிச் சென்றார். (௩௯)

மரத்திலே யுருவித் தின்னும் வகைவிட்டங் குதிர்ந்து சிந்தும
தரத்திலேச் சருகுதின்று சார்ந்து மீசனைக்காணாராய்த்
திரத்தின் மிக்குள வீராகள் செறிந்தொரு மரத்தின் கொம்பில்
உரத்தின் மிக்குள்ளதான கொடிகளை யுலவித் தேடி. (உ௫)

காலினிற் பிணித்து மாட்டிக் கவிழ்த்தனர் தலையைக்கீழே
நாலுற விடுத்து நீண்டநாள் பல போக்க வற்றித்
தூலமெய்தூங்கக்கண்டு தொடர்ந்தன பறவை யெல்லாம்
மேலுறக் கொத்திக்கொத்தி விழிகளைக் கொத்த நேர. (உ௧)

பன்னக சயனன்றன்னைப் பார்க்கலாங் கண்களோவி
என்னக முழுதுங்கொத்தி மிசைசந்து நும்பசி தீர்கென்ன
அன்ன வெம்பறவைக் கெல்லா மறைந்தன ரறையும் போதும்
துன்னரும் பறவையெல்லாஞ் சூழ்ந்து கொத்தின நோக்கத்தை (உ௨)

ஆயிடைச் சேக்பரீ தென்பாரருளாழி யானை
மீயுயரானை காத்த விமலனை நின்னைக் காணற்
கேயின விழிகளும் போயினவெனி லொரு கானபேன்
தாயினுந் தயையின் மிக்க தண்ணளியோ யேயென்றார். (உ௩)

என்னலுங்கமலை சேர்வ னெழிலறிரு மகுட மேய்ந்த
மின்னவிர் குண்டலங்கள் விளங்க வைம்படையு மின்னத்
துன்னருந் தோள்கணான் குந்துலங்கப் பொன்னுடையுந் தோன்ற
நன்னருந் துளவமாலை நலந்தர வந்துதோன்றி. (உ௪

தனது செங்கைகளான் மற்றவர் கழற்றளை யவிழ்த்துப்
புனிதர் தஞ்சரீர மெல்லாம் பொருந்துறத் தடவல் செய்ய
அனகர் திவ்விய சரீர மாயினரை யன்பாத
வனசமாமலர் வணங்க மாவினி தனைத்துக்கொண்டான். (உ௫)

ஏனைத் தரிசிக்கு மாறிங் கிருபத்து நாலாண்டிங்கன்
வனத்தருந் துன்பமெல்லாம் வாய்த்தனை யினியுன்னூர் போய்
நினைத்தெனைப் புகழ்ந்து கொண்டு நெடிதினி திருத்தி யென்று
தனத்த மற்றவர் சிரத்திற் சார்த்தினன் ருசர்வாழ்த்த. (உ௬)

மறைந்தனன் சேக்பரீது மாலருள் வடிவங் கண்ட
திறந்தம துள்ளஞ்சேர்த்திச் சென்றனர் தமதூரிற் போய்ச்
சிறந்த தன்ருயைக் கண்டு சேவித்துன்ன ருளாற் கொண்டல்
நிறந்திகழ் வோனைக்கண்டே னீங்கினேன்றுயர மென்ருர். (உ௭)

தாயுநன்றென்று சாலமகிழ்ந்தனள் சேக்பரீதங்
கேயுமந்நாடொ டங்கியிறைவனை யினிதினேத்தி
வாயுநன்மனமு மொக்க வழுத்தினர் கீர்த்தனங்கள்
ஆயுநல்லறிவி லோரு மறி ஞராயமையச் செய்தார். (உ௮)

சேக்பரீதுதிருவடிகளேசரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் எசு க்கு செய்யுள் ருசூ௯உ.

முற்றிற்று

சக்குபாயி சரித்திரம்.

கண்ணவுந்தியனையிற் கரவீர மென்பதாய நகரத்தினிலேயோர்
அணணல் வேதியனிருந்தனன வனுக்கன்பு சால்மனை வியுமமகனும்பால்
நண்ண வெவ்வளவு மீவதிரக்க நன்குதிதுநவை நாடகிலாரோரா
பெண்ணணங்கை மகனுக்கனை வித்தார் பேசுசக்குவெனு நாமமுளாரை. (க)

மாமிமாமன வரைக்கடி வாராய்வைது நாடொறும் வருத்தி மனைக்கண்
பாமமும் பகலுமிடை விடலின்றியே வலிற்கடினவேலை செயசசெய்
தாமுணவும் வயினுக்குதவாமலழிவு சாலபைழி களத்தனையுஞ்சொற்
றேறமுறும்படி யியற்றினராக விவரெதிர்ந்துரை செயாமலிருந்தே. (உ)

அயலுளோர் கறிவுறுத்தலிலாமலனுதினம் பணிய மைத்தது செய்து
மயலுறாது சுகதுக்கமனத்து வைத்திடாது கமைதையொடடக்கம்
இயைவதாகவிடை விடுதலிலாமலென்றும் விட்டலனை யெணணியுளத்திற்
பெயா விலாதுகொடு வைகுறயாரும் பெரிதறிநதிகழ்வு கண்டு பிணங்கி. (ங)

தியாவன வினைதது மொழிந்தார் நெகிழ்வில் மாமியொடு மாமனுவப்ப
ரதுமோர்கிலரிருநதனர் முன்போ லினனலேமிக வியற்றினராகத்
தாதுலாவுமலா கமழுமையோதிச் சகுபாயியவர் தம்மனதிற்றும்
பாதுதீவினை முனம்புரி வுற்றததுதனக்கி லவிலடைந்தினலுற்றேன். (ச)

இவ்விதத்ததுயரெய்த கிலாதே லில்லின்வாழ்வு மிகவின்பமதாகி
வ்வியொதத விழியாள்ரகுமாயி நாதனேயுனை நயக்கிலனென்றோ
ர்வ்விதத்ததுயருமபட வைத்தா யென்று விட்டலனை யேத்தினராகச்
செவ்வியுற்ற விவாபாலயல் வீட்டாள் சேர்ந்து கண்டினிது செப்புவதானாள். ( )

இங்கு மாமிமனையிற் பல நாளாகியு முனன்னைமனை யெய்தகிலாது
ங்குகின்றனை யுனக்கனை தந்தை தாமிருக்கவிலையோ வுமதூரே
தங்குரைத்தி ரெனவின்புசெய் பண்டரிப் புரம்மிரகுமாயி விடோபாப்
பொங்கு மூரொடனை தந்தை யெனச்சொற் புகறலாகிவிழைவின்றி யிருந்தார்.

ண்டரிக்கு வருவோரலை பொங்கிப் பம்புகண்ணநதி யின்கரை வந்து
ண்டியுற்றனரிறங்கி யிருக்கும் வாய்வீராவிய யலார்மனையாளோ
ண்டுசக்குவு மடைந்தனர் நீர் முகக்கமற்றவரை நோக்கலு மன்னார்
ண்டு சர்க்கரைய முதுகனி தேன்பால் கன்னலொத்த மொழிகீர்த்தனைபாட. ( )

னையின் பினுருகித்தனி நின்று மேவுமேதின் மனையாடனை நோக்கி
னையர் தம்பினுடனெய்துபு பண்டரிக் கண்மேவுரகுமாயி விடோபா
னைவிரும் புகழறுழ்குவலென்று நவிறல் செய்துன்மனை நண்ணுதியென்றா
னைவரும் பயிலிடந்தனை மேவியன் பினிற்றொழுதுளின் பொடமர்ந்தார்.

அயல்மனைக் கணுறு வாளவரிற்சென்றங் கயர்ந்தவையனைத்து மொழிந்தாள்
பயன்விழைந்து தனியாகியசக்குபாயிதன் கணவன் வினவியுடன்று
கயநிரம்பி யுயராற்றணை வந்து கணடு மென்மயிர் கரங்கொடிழுத்து
நயமிலன் கடிதடித்துடன் மேவநங்கையாரொடு தமில்லமடைந்தான். (கூ)

தந்தைதாயொடு தெரித்திட வன்னார் தாக்கிவைது நெடிதாகிய தம்பத்
தெந்தவன் கயிறுமெய்தவி சித்தாரேது மிட்டிலருணததின நங்கை
பந்த முற்றினிதி னுற்சவமெல்லாம் பார்த்திடற்கிசை விலாமையினந்தோ
நொந்துளத்தயர் தனிதெரியாயோ நுவலுமென்றனை யளித்தருள் செய்வாய்(ஙு)

என்றுவேண்டுதலை விட்டல னோர்ந்தங் கினைதல்கண்டு ரகுமாயி நியென்னுள்
இன்றுகின்றுத லெனக்கர வீரமென்னு மூரிலெனையே நினைவுற்றுத்
துன்றுகின்றவனை யவள்கணவன்முன் சூழ்ந்துகட்டின னடிததன னுங்கே
சென்றுமீட்டு வரவேணடு மெனச்சொற் செபபிவந் தனனிரா நடுவிற்முன்(ஙக)

சக்குபாயி யெனவே வடிவாகித் தங்குமுன்ன ருறலும்மவர்கணடு
நிற்குநீயெவள் சொலென்று வினவ நிமலன்யா னெடிய பணடரிசெல்வேன்
மிக்கவன்புள நினைக்கொடு போகவேண்டி யிவ்வயி னடைந்தன னென்றான
தக்க நீயெனையுடன் கொடுசென்றாற் சார்ந்துடன் கடின தண்டனை செய்வார்.

ஆதலாலு னுடனெங்ஙன நோவேன் யானெனப பிணிய விழத்த வரைபபோல
நீதமாக வவணிற் பிணையுற்று நின்று நீ செலுதி பணடரி யென்றான்
போதல் செய்பவ ரொடென்பது கொணடுபோனபின்பு பதினைந்து தினத்தும்
சாதலாம் வகை யிலாது தடிந்தார் சருவுநீரொடு தராம லிளைக்க. (ஙரு)

மாமிமாமனன செய்வது கணடு வந்து மற்றவள் மணுள னினைந்து
தோமிலாத விவளைக்கடி வுற்றாற்றுன்பு கொண்டிவ ளிறந்திடுவாளே
ஆமினனை நிகராயொருமனை வியாயி லெங்ஙனுறு மெனன விரங்கி
நாமிவாறு செயனன்றல தென்றுநன்கு கட்டுகளை விழத்து விடுததான். (ஙசு)

விட்டு நீயிவர்கள் செய்தல பொறுத்து விரைவினீர முழுகி யுணடி சமைக்க
அட்டில் போதுகென முகமனியம்ப வன்ன தாகென வமைத்தினி திட்டாள்
இட்டமாய வரருந்தின பின்னரிலலின் வேலைகளெலா முடிவெய்தக்
கிட்டாரவ னையுட் கொடுசென்று கிளரணைக்கண டிவருட விசைததான்.(ஙரு)

அருகுறும் பொழுதுமன் மதபாண மகத்தினிற் பதியமையன் மிகுத்துப
புருடனான விவனவளை யணைக்கும் போதுவிட்ட லனுமவளை யணைத்துத்
தருதலான சுகமவன் மனைவி யிலுர்தாழ விலாதுதவி விடியமுனேகிப
பெருகுகணண நதிமூழ்கி மனைக்குப பெறுவதான புனல்கொண்டுடன் வநது. ()

சமையல் செய்யும்வகை தாழ்வதிலாமற்றந்து மூவருமிசைந்திட நல்கி
அமைவதானபரி சாரகமெல்லா மடைவுடன் புரிதல்செய்தி வணிற்க
உமைதனு யகனுடற்கண்வீளங்க லுற்றுலாவிவரு சந்திர பாகைக்
கமைய மூழ்கிவிட்டலன் றிருநாமங் கனிவுடன் பகர்தல்செய்து கொடேகி(ஙஎ)

கோயில்சென்றவண் விளங்குவிடோபாக்கோலம்யாவும்விழிகுளிர்வுறநோக்கித்
[illegible] விட்டலன் மேவுஞ் சந்நிதிக் கெதிரில் வந்துவணங்கிப்
[illegible] குதிருமேனியைநன்குபுல் விநின்று வளர்சேவடி பற்றி
[illegible] மூகுந்தவழாத வள்ளல்பச்சை முகில்வண்ண விடோபா. (ஙஅ)

என்றுதோத்திர மிசைத்து வலஞ்செய் தின்புமிக்கு வெளிவந்து கருடனார்
நின்றுநேரிலகு கமபம்வணங்கி நெடியகீர்த்தன மனைத்தும் விஞவி
அன்றிராவிலொரு பாற்றுயில்செய்வ தானபின்புமறுநாணகர் சூழ்ந்து
நன்றெலாவிப வமுழுவது நோக்கி நாதன்முன்பு நணவந்து வணங்கி. (௩௯)

உருவருபகுண விபவமவற்றுளுள்ளழுந்து மவராகி விடோபா
மருவு முன்றிருவடிக்கணிணங்க வைத்தியென்னை யெனவேத்கினராகிப்
பெருகுமன்பு செயவாவி விடோபாப் பெய்கழற்கணுற வீழ்ந்தது தேகம்
அருகிருந்த{கிவளத்துறு பனவனதனை நோக்கியினை யாரினரொன்று. (௨௦)

தேர்தலாய்த் தெரியுமறையவர் சில்லோர் சேரவே கொடு சவத்தை யெடுத்து
நீர்சுலாவி வருசந்திரபாகை நெடிய கூலமிசையுள்ள மயானத்
தாரதலாக மிளிரங்கி கொளுத்தியான பின்பனை வரும்புனன் மூழ்கிச்
சார்வதாயமனை சார்ந்தனரானதகுதி தேர்ந்து ரகுமாயி யுளத்தே. (௨௧)

சக்குபாயி வருமளவு மெனுதன்றுனவட்கு நிகராய வொர்பெண்ணு
கிக்குடுமபினி யெனத்தனியாகக் கிளரகத்திலுறிலென் செய்வதென்று
தொக்கு தாசனனில் வெந்த விடத்திற்றுனனி யென்பு முழுதுங்கருணைக்கண்
மிக்குமேவவ வணைக்குதல செய்ய விரைவினிற் பழையவுரு வொடெழுந்தார்.

இந்த வுற்சவ முடிந்த பினீயுனிட நடத்தி யென நோக்கி யிசைத்தாள்
அந்தநன்மொழி யுணர்ந்திவான் பினடியில் வீழ்ந்து திருநாண் முடிவாக
முந்துமேவுகர வீரபுரத்தின் முன்னுறும் பொழுதுவிட்டல னீரக்கு
வந்தனன்குட மெடுத்திவர் தமமில்வருதல கண்டு மனமகிழ் வுறவங்கே. (௨௩)

விட்ட லன்றிரு விழாமுழுதுஞ் சேவித்திரா வெனவினுவலு மன்னார்
முட்டிலன்பு கொண்டுழநது வணங்கி முளரியொத்த திருவடிகள் பிடித்துக்
கிட்டி நினறெனனையே யுனதருளாற் கேடி லுற்சவ மெலாந்தரி சித்தேன்
மட்டி லுன்ற னுபகார மதற்கு மாறுசெய்வதெது வென்று வழுத்தி. (௨௪)

இவ்விதத்தில் வருடந்தொறு மிந்தயாத்திரைக் குதவி செய்கெனவேண்ட
அவ்விதத தருளுவே னெனவை யனவர் கையிற் குடமளித்து மறைந்தான்
நவ்வியொத்த விழியார் புனல்கொண்டு நன்மனைக் கணுறலாகி யிருக்கச்
செம்பி பெற்ற கிவளத்துறு பனவன் சீர்கொள் சக்குமனை வந்து புகுந்தான். ( )

வந்து கணடிவ ளிறந்தவளன் றேவாய்ந் ததிங்கு மிகவற்புதமாமென்
றந்தமாமனொடு மாமியை யுங்கணடைய பணடரி நகரக்கிவள் வந்து
முந்தவிட் டலனை யன்பொடு கண்டு முடிவிலேய வணிறந்து விழுந்தாள்
நுந்த நன்மருகி யென்று தெரிந்து நொந்து கொண்டு தகனஞ்செய்துவிட்டேன்.

பின்பு நீவிறறியத் தெரிவிக்கப் பேணிவந்த பொழுதிவ்விடை கண்டேன்
துன்பிலீரிதென வதிசய மென்று சோர்வு மேவியவணின்றன னன்னார்
முன்பு நின்ற மருமகடனை நோக்கி முனிவின் வன்க யிறுகொண்டு பிணித்து
வன்பிறங்கு தறியிடை யிடுவித்தேம் வாய்ந்த பண்டரி நீயெங்கு னடைந்தாய்

சொல்லுசொல் லெனலுமாமியைநோக்கித்துணிடைப்பிணிவுசெய்துளவன்றே
அல்லிலொல்லெனவவிழ்த்தெனைவிட்டாளாதரத்தொடெனையொத்தவொருத்தி
செல்லு மல்லல் செறிபண்டரி நீபோய்த்திரு முமவ்வளவு முன்னிலிருப்பேன்
வல்லை புல்லு கெனநானவணே கிவந்த வின்றவள் குடத்துடன் மேவி. (௨௮

கண்ணமாநதி யகன்கரை யென்னைக்கண்டு சேம மதளாவின ளென்கைத்
தண்ணலும் புனன் முகந்து கொடேகத்தன் குடத்தையுத விகச ன மறைந்தாள்
நண்ணலும் புனன்முகந்துகொடிங்கே நானடைந்தன னெனபபரிவுறுத
திண்ணமிங்கிவட னன்பையுவநது தெரிவையாகி விட்டலன் பிணியுற்றான். ()

ஈதுமுன் றெரிகிலாம லிஞ்ளையின்னல் செய்தனமை யோவெனவேங்கி
தாதுலாவு குழன்மருகியி லன்புதந்து பின்புவருடந்தொறுமந்தத
தீதில்பண்டரி யிலாடியுடன் கார்த்திகையுமேவியவ ணுல்வருமனபின்
ஓதுவிட்டலனை நன்குபணிந்தே யுட்களிபபி னடியாரொனலானா. ௩௯)

சக்குபாயி திருவடிகளே சரணம்

ஆகச் சரித்திரம் எசுக்குச்செய்யுள் ௫௭௭.

முற்றிற்று

குபாகும்பார் சரித்திரம்.

மார்வாட தேசத்திற் சிதடமெனு மூரிலென்றும் வழங்கும்வாய்மை
சார்வாக க்ஷமைசாந்தி தயைவிராகம் பொருந்திச் சலிப்பிலாது
நேர்வான ஹரிபஜனை நடத்திவரு குபாகும்ப ரானநேயர்
சோர்வேது மிலாதபுரி யெனுமனைவி யொடுவாழ்வு துலங்குநாளில் (க)

தினந்தின மொவ்வொரு பாண்டஞ்செய்து செய்தையாறு தினஞ்செல்வதாக
வனைந்தனர் முப்பது பாண்டஞ் சூளையிட்டு விற்றவற்றால் வைணவர்க்கு
மனந்தளரா தளித்துத்தாமும் புசித்துச்சுக துக்கமனத் தெண்ணாராய்
அனந்தசய னனைத்தியானித்து வருவோர்தம்மை யவ்வூர்வேந்தன். (உ)

வரியிவர்க்கு மீளாந்து பாண்டமுத வறச்செய்தான் மதிமுற்றாகத்
தருமவற்றைச் சூழையினின்றும் பிரித்துத் தந்தனரதனைவிடோபாத்
தெரிவுகொடு மற்றிவர்தஞ் செலவிற்கு போதாமை தேர்ந்தினைந்து
புரிவுசெய்து சூழையிடைப் புகுத்துவித்தான் பாண்டமவை போல்வதாக. (ங)

இவர்சூளை தனைப்பிரித் தெண்ணும்போது முப்பதுமங் கிருந்ததாக
நவபாண் டங்களைக்கண் டற்புதமாகியிது நளினைநா யகன்செய்
தவனுமென் றறிந்தெனக்காகக் கண்ணன்றான் துன்பம்பட லாயிற்றென்
றேவமய்க் கணணீர் பெருகவிருந்தனரவ் விட்டலனை யெண்ணிமாதோ. (ரு)

அக்காலை தனில்விடோபாச் சாதுஜன ரிருதூறுனநல்ல
தக்காரோ டெய்தினன் றானுங் கலந்திவ்வூர் தனிலே தகுந்தசீதா
இகுகாலந் தனிலழிப்பார் யாருளரொன் றேவினவ வீழமிகோர்
தொக்காராய்ச் சிறிதுமிரங் குதலின்றிக் குபாகும்பா ரிடைச்செல்கென்றார். (ரு)

கூடவந்தோ ரொருவிடோபா குபாகும்பா ரில்வாயிற் சென்று
நீடவினறுசீதாரா மெனக்கூவ வுள்ளிருந்தோர் செவிதுகேட்டம்
மாடுவந்து மிகக்களித்து மற்றவாக்கெல்லாம்வணங்கி வம்மின்வம்மின்
பீடமைந்த நீவிர்வாயான் செய்கதவமே தென்றிறைஞ்சிப பேசி (ரு)

தேவரீ ரடியேனுற் செயத்தக்க வூழியத்தைச் செப்புமென்னை
அவலோ டுரைசெய்ய வடைந்தசா துக்களவர் தம்மைநோக்கி
மெவுமெங்கள் பதிர்க்க வேணடுமெனக் குபாகும்பார் விரும்பிநன்றென்
றேவெளிவந் தித்தனையே ருக்குமுண வியற்றுதறகெவ் வாறென்றெண்ணி. (எ)

ஒருவணி கனிடத்திற் சென்றென் மனையிற் சாதுக்களுற் றிருந்தார்
அருமை பெறுமவா களுக்கு வேண்டிய சாமக்கிரியை யனைத்து நல்கில்
தருவனதன் கிரயமெனலும் வணிகனி னோமை தரவலரோ
கருதிய நீர்தாலாகும் பொருளுக் காக்கிண றொன்று கல்லல் வேண்டும். (அ)

செய்வ னென்றோர் திடஞ்செப்பிற்ற ருவனென வவர்தாமுந் திடமே செய்ய
மெய்வணிகன் வேண்டுவ வெலாங்கொடுக்கக் கொண்டுபோய்விருந்தோர்க்கீயக்
கைவசங்கொண்டவர் களவர்தமை நோக்கி நுமக்கு மிகுகைத்துண்டாகி
மைவண்ணன்சேவையுங்கிடைக்குமெனவாழ்த்திவைணவரும்வழிக்கொண்டாரால்

மறுதினந் தாமுந்துணைவியும் பாரைமண்வெட்டி கூடை கொண்டு
செறிவணி கனிடஞ் சென்றங்கவன் செப்பும் வயிற்கிணறு செடிதொடங்கி
உறுமண்ணெல்லாந் தோண்டி வெளிப்படுத்த மணலொடு நீரூற்றுந் தோன்றப்
பெறுபோது குடவறை யாயடியற்றுப் பாரிடிந்து பெயர்ந்து வீழ. (ப)

உள்ளமுந்தி யிவரிருக்கக் கரைவெளியிலுறு மனைவியோ லமிட்டுப்
பொள்ளென மிக்கலறும் போதெல்லோரு மங்குவந்து புகுந்து கேணிப்
பள்ள முழுதுந் தூர்ந்து கிடப்பது கண்டறப் பதறிக் கிணற்றுட் பட்ட
தள்ளில் குபாகும்பாரை யெடுக்க வரிதா மென்று தளர்ந் திணைந்து. (ஙக)

அவர்தம் விதியிப்படியா யமைந்த தென்று மனைவிதனை யன்பி னேக்கிக்
கவலைபடே லென்றுரைத்து மனைபுகுதப் போக்கிய பின்கலந்து ளோரில்
புவனமளந் தோன்றுசர்க் கிப்படியும வரலாமோ பொருந்தா தென்பார்
நவபாண்டம் புரிவோன்றன் கிணறுவெட்டற் குறலாமோ நவில்மி னென்பார்.

யாரோனுஞ் செய்கருமமனு பவிக்கவேண்டு மென்பா ரவரிற் சில்லோர்
தூராத கடறூர்த்தோ னடியாருக்கு பகாரஞ் சூழ்ந்து ளோர்க்குப்
பேராத விக்கதிதான் வரலாமோ வெனப்பெரிது பேசுகிறபார்
நீராததுயர் வரினுங் காத்தாள வல்லனன்றோ திருமா லென்பார். (ஙஙு)

இன்னபடி பலரும் பேசிக்கொண்டு தத்தமக்கா மிருக்கை சென்றார்
பின்னரொரு வருடஞ் செல்லத் தூர்ந்த கிணற்றுவழிப பெயர்வார் வந்து
மூன்ன ரிறங்கினர் சமைத்துணடனராகி யிராமுந்த முதிரா நிலத்துட்
டுன்னுமிரு தங்கக் தாளம் வீணைதொனிக்க வரிசீர்த்தனங்கள். (ஙசு)

வினவிக் கொண்டிரா முழுதும் வழிச்செல் வோரதி சயித்து மெய்ம் மறந்து
பனிதனக்குப் பகைவ னுதயஞ் செய்ய வெல்லோர்க்கு நடந்தபணைபை
இனிதுரைக்க வினவியவ ரெல்லோரும் வந்துணர்ந் தேந்தலுக்குக் கூற
அனகவரசனும் வந்துவினவி மிகவதி சயித்தானந்த மேவி. (ஙரு)

தொனி கிளரு மவ்விடத்தைத் தோண்டு கெனவே வலராற்றோண்டி நோக்க
ஞனிமிளிருஞ சங்கு சக்கரஞ் சாரங்க நாந்த கந்கிண கதை நனகாகத்
துனிவளருந் தோளுன்குஞ் சோதிமகுடதொடு குண்டலகே யூரம்
பனிமலரும் பரிபுர பாதந்துலங்கப் பலபல வாபரணம் பொற்ப. (ஙசு)

திருமுகந் தோற்றத துலங்கு விட்டல மூர்த்திக் கெதிரே திகழ்ந்து நின்று
பொருவறு கீர்த்தனம் பாடு கின்றகுபா கும்பாரைப் பொருந்தநோக்கி
வெருவுறு நீள்குழியினின்று மூர்ததியையுந் தாசரையுமேலெடுத்துப்
பெருகுறு மன்போடிறைஞ்சியிவர் மனிதரல்லரெனப் பெரிதுவாழத்தி (ஙஎ)

அங்கொரு சீர்மடமொன்று புரிவித்து விட்டலனை யவணிறுத்திப்
பொங்கு முபசாரமெல்லாம் புரிந்துபல வாத்தியமும் பொலிந்தியம்பத்
தங்கு குபாகும்பாருக்கரசனைவ்வூரார்தாசராகி
எங்கும் விளங்குறக் கரையினிதி மடத்துக் கேற்பதாயிசை வித்தாரால் (ஙஅ)

வயிணவர்க்கு மதிதிகட்கும் போஜனமிட்டுப் பகலில் வளர்புராண்ம்
பயிலுறச் செய்திராத்திரியிலரி கீர்த்தனம்பாடும் பண்புண்டாக்கி
எயிலுயர் சீர்பண்டரி யூர்க்காடிக் கார்த்திகை யேகாதசி தோறெய்தி
மயிலெருத்தை நிகர்மேனிமா யோனைத்தரி சிப்பார் வருடந்தோறும் (ஙகூ)

குபா கும்பார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் எஎகுக் செய்யுள் ருரூாசகக

முற்றிற்று.

கமலாகரர் சரித்திரம்

தமர்நீடிய பண்டரிமேவிய தக்கோர்
கமலாகரர் தம்மனை கற்பினின்மிக்க
தொமிலார் சுமதிக்கொரு சூனுபிறந்தே
அமைவார்பது மாகரரா வயதாவார் (க)

அரிதாசரில மிக்குளவன் பினராகி
வருதாயொடு தந்தையுமாதவனுமம்
பெரிதேயுரை செய்பவரிவ் விருபேரில்
திரிபேது மிலார் கமலாகரா செவ்வே (உ)

தினமுந்துயி லோலியபின்ன திசென்று
புனலின்முழுகிச் செயலாவ புரிந்து
மனைதுன்னிய வூர்வயின் மேவிவ திந்த
நினைவின்படி பிசசை யெடுத்து நிரம்ப (ங)

தம்வீடுபுகுந்து சமைத்தவைதம்மைப்
பெம்மானடி யார்மிசையும் படிபெய்து
விம்மாதரவார் மனைசேயொடு மேவி
கைம்மானிடர் நீர்த்தருள் கணணனை யெண்ணி. (ச)

தாமும்மினி துண் டுறுவாரொரு நாடந்
தோமில்சுதனோடு பலிக்கொரு சூழற்
போமவ்வளவில லரிகீர்த்தனை பொம்மச்
சேமஞ்செயுமவ் வொலி கேட்டது தேடி. (ரு)

வேறு

நிவர்த்தியு ஞானதேவு நீடுசோபான தேவும்
பவத்தகல்ஞான முக்தாபாயியு நாமதேவும்
துவக்கில் கோராகும் பாரும்சூழ்ச்சி சேர்சாங்கதேவுந்
தவத்துயர் கபீரராதி சாதுக்க ளாருங்கூடி. (சு)

திருமகள் காந்தனுமஞ் செப்பியோர் பாங்கர்மேவ
வருகம லாகரர்தா மகனொடு மவணடைந்து
பெருகுமா னந்தங்கொண்டு பேசுமச் சமுகமுன்னர்
அருகுறவீழ்ந்து தண்டனிட்ட னரன்புகூர. (எ)

துதித்துவர் தம்மைநோக்கித் துழாயணி மார்பனுமம்
மதித்துரை யடிகேளுன் முன்மருவிய பிறவி தோறும்
விதித்த புண்ணியங்க ளெல்லாம் வினைந்தன நும்மனோரால்
சதுர்த்தரே நானிவ்வூரிற் சாலவுந் தினனுகி. (அ)

மனைதொறும் பிச்சை யேற்றுவரும் பொழுதினிது நீவிர்
நனைமலர்த் துளவோ னுமநவில்வது வினவிவந்தேன்
இனைவது தவிர நீவிர் யாவரு மெனதில் வந்தித்
தனையனோ டெனையும் பாரிதனை யுமீடேற்று மென்றார். (கூ)

அவ்வுரை யுரைத்தோர் தம்மை யனைவரு நோக்கியைய
செவ்விது நுமது சாதுத்திற மிகவெளியர் நீயாம்
அவ்விய மவித்ததுய ராயினும் பலரும் வீட்டுக்
கெவ்வியல் பாகநேர்வேம்யாது நீர்செய்வ தெல்லாம். (௧)

உமது பசாரத்தாலிங் குற்றயாந்திருத் தியானோம்
எமையழைத்துப் போயாங்கே யினைவுறல் வேண்டா மென்ன
அமைவு லீரொனக்குத் தந்தையானவன் பாண்டுரங்கன்
கமைர குமாயி யன்னையாயுறக் கலக்க முண்டோ. (௧௧)

ஒருகுறை வேனுமில்லை யுற்றநீரும் மில்லாக
வருதல் செய்தியான் செய்பூசை மகிழ்ந்து கொண்டருளல் வேண்டும்
திருமகள் கணவனன் பீரொனத் தொழத்திரு மாலன்பு
பெருகிய விவரொல்லோரும் பெயர்த்ததுவே றுவாத்திலா ராய். (௧௨)

சுமதி நாயகரே நும்மில் சோர்வுறு தடைதிர்யாங்கள்
தமதகம் புனலிற்றோய்ந்து சார்து மென்றுரைக்கக் கேட்டோர்
அமரு மில்லடைந்து தேவியார் தமைநோக்கி மின்னே
நமதகந் திருமாலன்பர் நணணுவரின்றைக் கன்னா. (௧௩)

அருந்தநல் லமுதுசெய்தற் கமைகெனச் சுமதிகேட்டுத்
திருந்தநன்றென்று கூறச் செவ்வியோர்க் கூவச்சென்றார்
பொருந்தயல் வீட்டில்வேணடும் பொருளொளாங் கடன்கொண் டெய்தி
விருந்தினர்க் கடிசில் செய்துவேணடு பாயசஞ் செய்போதில். (௧௪)

இந்தனம் போதாதாகி வேறொரு துணையுமின்றி
நந்தனையழைத்து நீபோய் நம்புழைக் கடையில் வைகும்
முந்தெரு முட்டைதம்மிற் சிலமுகந் தணிதியென்ன
வந்தனன்கு வையைக்கணடு மற்றதிற்சில கொள்போனா. (௧௫)

அதிலொரு கடுவாய் நாகமடர்ந் தெழுந் தந்தச் சேயை
முதிர் சினத்தோடு கவ்வமுந் துறவலறக் கேட்டுக்
கதுமெனச் சுமதிவந்து கான்முளை தன்னை நோக்கி
எதுநிமித்தத் தாலிங்கே யலறினை யெனவினவ. (௧௬)

அம்மனே யிந்தத் தீயவர வெனைக் கவ்விற் றென்று
கொம்மெனக் கூறவன்னை கொடியவல் லரவை நோக்கிக்
கம்முறு பயங்கொண்டேங்கிக் கலங்கி மெய்மறந்து பின்னும்
தம்மக வதனைநோக்கத் தாமிசைக் கிடந்த தன்றே. (௧௭)

ஈதென்ன விபரீதம் மென்றினைந் திடர்க்கடலி லாழ்ந்து
மாதவர் மதிகலங்கி மறுகினர் மனந்தெளிந்திப்
போது நாஞ்சுதனை நோக்கிப் புலம்புறின் மனைக்கண் மேவுஞ்
சாதுசற்சனர் களுண்ணு தகல்வரே யெனச் சலித்து. (௧௮)

உரக முன்றீண்ட மாய்ந்த வுலோகி தன்றன்னைப் பெற்ற
வரமதி தயன்றன் பாவைமனத்துயர்க் கதிகமேனும்
தரமிகு சாதுபூசை தவிர்தல் கூடாத தென்று
திரமிகச் சேயைத்தூக்கிச் செறிவனைத் தோண்மேற் சார்த்தி. (௧௯)

கொடுவந்து மனையிற் றொட்டிலின்மிசைக் குழந்தையைக் கிடத்தி
வடுவறத்தூ நீராடிவந்து பாயசஞ் செய்தாகக்
கெடுவதில் சுமதிகேள்வர்கிளந்த சாதுக் கடம்மைச்
சமதியி லழைத்து மேவிச் சரண்களை விளக்கித் தாழ்ந்தார். (உ௯)

சுமதியும்வந்து தாழ்ந்து சுதன்றுயர் மறந்து நும்பால்
எமதிடர் கடிந்து நல்வாழ் வெய்தின மென்ன வேத்தி
அமர்தர வாசனந்தந்த மர்ந்தபி னடைகளிட்டு
விமல நற்கறிகள் வைத்து வெள்ளிய சூரல்பெய்து. (உ௧)

பருப்பிடை நறுநெய்பெய்து பரம சாதுக்களே நீர்
விருப்புட னமுது செய்மினென்று வேண்டுதலு நாமர்
பொருபபது ருடையாக் கொண்டபுனிதனைத் தியானஞ் செய்ய
கருப்புவில் லோனைபபெற்ற கண்ணனுட் டோன்றி னோக. (உ௨)

உத்தமரோ தோவிங்ங னுளதொரு தடையென் றோர்ந்து
மெய்த்தவச் சுமதிகோனை விருப்புட னேக்கி யுங்கள்
தத்துவப் புதல்வன்றன்னைத் தருமின் யாங்கூட வைத்துச்
சுத்த நல்ல முதுண்டற் கென்றுரைத் திடச் சுமதிகேட்டு. (உ௩)

வேறு.

இப்பொழுதுள தோதிலெவர் களுமிசை யாருண்
ஒப்புற வுரைசெய்வே மென்றுள மதிலுன்னி
செபபின ரருமை தேவரை முகநோக்கி
துய்ப்புறலது செய்து தொட்டிலின் மிசை தூங்கல். (உ௪)

உற்றன னெனையாங்களும் புதல் வனையன்றிப்
பற்றில முணவாதல் பள்ளியிலுறு சேயை
உற்றுற வெழுவிதிங் குய்க்குதி னெனலோடும்
சற்றவண் மொழியொன்றுஞ் சாற்றிலராய் நின்றே (உ௫)

விட்டலனடி யுன்னிவிளைவது விளைகிற்க
மட்டறுதவர் முன்னே யென்றன தொருமைந்தன்
கிட்டிலனிது போது கிளர்துயில் மிகலாலே
இட்டநலுண வுண்மினென்பது தெரிநாமர். (உ௬)

வீணையொ டெழுதந்து விட்டலனடி யுன்னிக்
காணுறவரு கெனறுகையினி லுறுதாளம்
பேணினருற வோதிப் பேசினர் திருநாமம்
தூணிடைவரு வோய்நீ தோற்றிலை யெனிலுண்ணேம். (உ௭)

என்றிவ ரினிதோத வெதிரரு ளொடுதோன்றி
நின்றிரு கையாலந் நிமலரை நெடுமார்பந்
துன்றுற லதுசெய்து துளவணி நெடுமார்பன்
நன்றுன துளமென்னை நவிலுதி யெனநாமர். (உ௮)

சுமதித னொருமைந்தன் றூங்குதலதையோவி
எமதுடன் மிசைகிற்க வினிதரு ளுதியென்று
கமலநன்மலர் போலுங் கழல்பணி வுறுபோதில்
அமலனதருளா லங்கயர் வுறுமொரு பாலன். (உ௯)

சுரு

தெளிவுறல் கொடுதாயைச் சீக்கிர முணநன்னீர்
அளியென வுரைசெய்யவக் குரலனை கேட்டுக்
களிமகிழ் வொடுசென்று கான்முளை யினைத்தூக்கிக்
குளிர்வுறமுக முத்தங்கொடுநிற ணனிசேர்த்தி. (௩௮)

தழுவின ரரிதாசர் சந்நிதி கொடுவந்து
வழுவறு மொருநாமர் மலரடி மிசைவீழ்த்திற்
தொழுதவரடிபற்றித் துணைவிழி வருநீரால்
கழுவியெமுழை மேவிக்காத்தருள் புரிந்திடோ (௩௯)

உம்மது பெருமைக் கோரொப்பிலை யெனவோத
அம்மனை யுறுதாசரனை வருநீன்ற
இம்மகனுக் கென்னேயெய்திய தெனவன்னார்
தம்முன ருறலான தன்மையை யுரைசெய்தார் (௪௨)

அற்புதமிது வென்னுஹரியடி யவரொல்லாஞ்
சிற்பரன ருணும தேவர்தமுக நோக்கி
மற்பொருதிரு மார்பனே யொருவடிவாகி
பொற்புறலானு னென்றவர் ணனிபுகழ் வுற்றார் (௪௩)

புகழ்வொடு மகிழ்வுற்றப புதல்வனொடவ ரெல்லாம்
மிகுசுவை யமுதுண்டார் வெள்ளிலை பாகோடு
தகுநறு மலர்சாநது தரவடை வொடுபெற்று
மகனொடு தாய்தந்தை வாழ்வுறு மொழிதந்தார் (௪௪)

மூவரும் வருநாமர் மொழியுப தேசம்பெற்
றேவருமகிழ் கொள்ளவில்லறம் வழுவாமல்
ஆவயினரி நாமமனுதின ணனியோதி
மேவுற வவரொல்லாம் விடைகொடு புகலானார் (௪௫)

கமலாகரர் திருவடிகளே சரணம்

ஆகச்சரித்திரம் எஅ க்கு யெய்யுள் நிதூளஎ௬

முற்றிற்று

துக்காராம் சுவாமிகள் சரித்திரம்.

தேகுவென்னுந் திருப்புரி யிற்குடி
ஆகுவோர்நன்ம ராடரி லானமெய்
வாகுசேரநற் செய்கைகள் வாய்த்தவர்
போகுசாதுக்கள் சேவை புரிபவா (க)

இடைவிடாதிர வும்பக லுந்திரு
வுடையமார்ப னுளத்துற வெண்ணுறு
நடையர்பேர்விசு வம்பரர் நாடொறும்
மிடைசுடர்ப்படும் வேலைவந் தெய்தவே. (உ)

தாளம்வீணைமத் தாளமுங் கொண்டரி
ஆளமூசுறு மன்ப ரனேகர்முன்
நீளநீளரி கீர்த்தி நிகழ்த்தொரு
நாளணைந்தனை நன்மகற் கோதுவாள். (ங)

ஈண்டுநுங்குலத் தெய்திய முன்னவா
பாண்டுரங்கன் பழம்பதி செல்லுவார்
ஆண்டுதோறு மவ்வாறுநீ செல்வதை
வேண்டுகென்ன விரும்பி யெழுந்தனர். (ச)

தாய்பதங்க டொழுது தனித்தரி
மேயபண்டரி யாத்திரை மேவுறத்
தூயதான பஜனை சொலிக்கொடுங்
காயவன்பினர் தம்மொ டடைந்தனர். (ரு)

துண்டமாமதி தோயம படிந்துடன்
புண்டலீகனைக் கண்டடி பூசிதனுப்
பண்டரிப்பிர தக்ஷணம் பணணிநீள்
விண்டுகோயி லிடைவந்து மேயினர். (சு)

வினைதைமந்தனை யஞ்சனை மீளியை
நனர்வணங்கியங் குள்ளந லோர்சொலும்
புனிதகீர்த்தனங் கேட்டுத்தம் புந்தியில்
இனிதினனந்த மெய்தியுள் ளெய்தினர். (எ)

இன்பவாரியை யெண்ணு ளுணர்ந்தமெய்
அன்பர்ஜீவ வமுதை விமலனை
முன்புகண்டு முதிர்பர மானந்தம்
மன்பெருங்கடன் மூழ்கி வணங்கினர். (அ)

எண்ணிரண்டுப சாரமியல்வுறப்
பண்ணியாலிங்க னஞ்செய்து பற்பல
வண்ணமாக வழுத்தி வணங்கினர்
நண்ணினாரைந்து நாள்வரை நன்கரோ. (கூ)

நாமகீர்த்தனங் கேட்டங்கு நண்ணினோர்
காமன்றாதை கழல்கள் வணங்கினர்
பூமகட்கொழு நன்விடை பெற்றுப்போய்
தாமகத்துறு தாயை வணங்கினர். (௩)

பண்டரிப்பெரும் பான்மை யெலாஞ்சொலிக்
கண்டமூர்த்தி கழற்க ணெனதுளம்
மண்டுகின்றசெப் போதினி வாய்ப்பதென்
றண்டுகண்கணீர் வாரநின் றாரரோ. (௪)

தாயுந்தன்மகன் றங்குலத் தோர்செய்கை
மேயினனென வேண்டி மகிழ்ந்தனள்
ஆயபின்பொர் தினம்விசு வம்பரர்
போயினர்முன்பு போற்பணட நீபுரம் (௨)

சென்றுசந்திர பாகையின் தீர்த்தத்தில்
நன்றுமூழ்கி நலங்கிள ரத்தனி
நின்றுவிட்டல மூர்த்தியை நேமமாய்
ஒன்றச்சேவித்தொ ருங்கு துதித்தனர். (௩)

தசமியோர்பொழு தாயுறச் சாப்பிட்டங்
கிசையெகாதசி யில்லுண வின்றியே
நிசியொர்நான்கு நிரம்பிய ஜாமமுங்
கசியுமன்பிற்கண் ணன்புகழ் கேட்டனர். (௪)

சேர்துவாதசிப் பாரணை செய்தங்கு
சார்தலாயினர் முத்தினந் தாழ்த்துபபின்
கார்நிறந்திகழ் கண்ணனடி யிணை
ஆர்வமோகெண் டன்பின் வணங்கினர். (௫)

விடைபெறும்பொழு தில்விழி நீருகக்
கடையனேனுனைக் காண்பதெந்நாளென
அடையுநீர்வில கற்கரு மீனென
நடைகலங்கின னென்று நவின்றனர். (௬)

என்றபோ தெதிரிற் பிரசன்னமாய்க்
குன்றமேந்திய கோவலன் றோன்றிமுன்
நன்றுநின்னன்பு நன்றென மெச்சிநான்
ஒன்றுவேனெங்கு மாதலி னோதக்கேள் (௭)

நீயுன்னூரிருந் தென்னைநி னைப்பினும்
ஏய்வனின்வயி னன்பிக வேனெனச்
சாய்விலன்பர் சகுண வடிவையான்
நேயமோடென்றுங் காண நினைக்கின்றேன். (௮)

அன்றிவேறொன்று மாதரிக் கின்றிலேன்
என்றுமற்றிதற் கென்செய்வென் யானென
நின்றகண்ணன்புன் மூர னிலவுற
ஒன்றமார்பி லணைத்தவ ருச்சிமேல். (௯)

சனதுசெங்கம லக்கரஞ் சார்த்தித்தன்
புனிதநாமஞ் செவியிற் புகன்றனன்
இனிது நீ யெங்கிருந் தென்னை யெண்ணினும்
நினது கண்ணெதிர் நேர்வெனஞ் சேலென. (உ௨)

ஊர்க்குப் போக விடைகொடுத் துய்த்தனன்
பேர்க் கொணவன்பு கொணடு பெயர்ந்தவர்
சேர்க்குங் கார்த்திகை கொட்டெட்டுத் திங்களும்
பார்க்க வந்த னர் பண்டரி மாயனை. (உ௩)

எட்டி ரண் டென்றிய ம்பு மெகாதசி
வட்டி லாரா பணடரீ புரமே விஞர்
முட்டி லொன்பது திங்களின் முந்திய
அட்டமித்திதியில் விசுவம்பரர். (உ௪)

இரவிலே துயிலங் கனவெய்னென்
அரவிலாம யருளிய யக்சைமால்
உரவினீ யெட்டுத் திங்களென்னூர் வந்து
பரவி யென்னைக் கடனுறப் பணணினாய். (உ௫)

அதலானியமரு முன்னூர் வயிற்
போதலாயின னென்று புகன்றொரு
சூதனீள் பொ நிற்றுன்னிய மாந்துறக்
காதல் கூரவபர் கணவிழித் தாரபோ. (உ௬)

விழித்தவ் வூரில்விளங்கும் வயினவா
செழிபபுறத் தெரியச் சொல்லிச சென்று நாம்
பழுத்தமாம் பொழில்வைகும் பரமனை
வழுத்தித்வ் வூரில்வரச்செய்து மென்னவே. (உ௭)

சொல்லியாரொடுஞ் சூதபபைம்பூம் பொழில்
புல்லி நாடினர் கணடி லர் பூவுறை
வல்லிநாதனை வாய்ந்தவ ரீபபொடு
மெல்லி சுழ்த்துளவம் விரை வீசவே. (உ௮)

தெரிந்து சென்றங்கு நோக்கத் திருத்துழாய்
விரிந்தவாசப பொடியொடு மேவுறப்
பரிந்து கணடுகலைப பழுதின்றெனப்
புரிந்தெல்லோரும் வியந்தனர் போற்றினர். (உ௯)

அயபோதறைவார் விசுவம்பார்
மாயன்றன்னை யிம்மண்ண கழுந்தாயினும்
ஏயக்காணுது மென்று மளவிலா
காய மற்றி வரன்பைக் கருதியே. (உ௰)

வேறு.

விசுவம்பரரோ தனிவிட்டலனும்
கசிவன்பது கண்டி வண வந்தது மெய்
நிசியொன்று நிறத்தனி மாடுளனீர்
அசியின்றி யகழ்ந்து கொளத்தகுமால். (உ௰௧)

இனிதும் வழிதன்னிடை யெய்துவனோர்
புனிதன்றிகழ் வைணவர் பூடணன்மே
தினியங்கவ னிற்பெரு கித்திகழும்
நனிநன் கரிபத்தியெனு நவில. (கூ)

வினவுற்றவர் யாரும் வியந்துகரம்
புனைவுற்றனர் கொட்டினர் பூமகன்கோன்
அனகத்திரு நாமமறிந்த வயிற்
றுனலுற்றனர் கைகொடு தோண்டினரோ. (கூக)

தோண்டத் துளவும் பொடியுந் துனலாய்
நீண்டத்தலை நேரிலு ருக்குமணி
வேண்டத்தகுவோன வளோடு விராய்க்
காண்டற் கினிதாயுறல் கண்டனரோ. (கூஉ

கண்டார் ஜயஜயவென நன்குகளி
கொண்டார் விசுவம்பரர் கொண்டனர்கை
வண்டார் துளவோனை மனைட்டியுடன்
கண்டார் வமுடன் கொடமா நகர்வாய். (கூகூ)

சிந்தாமணி போற்றரிசிக்க வெலாம்
தந்தார்தர வேவரு தண்ணெனு நீர்
இந்தாயணி யெனனு நதிக்கரையில்
வந்தாவ யின்மன்ன நிறீஇ யினரே. (கூச)

வேதோத்தமர் தம்மின் விதிப்படியே
மாதூத்தமி யோடமர் மாதவனைச்
சீதோத்தம மஞ்சன நீர்சிரமீ
தேதோத்திரமோ டினிதாட்டினரோ. (கூரு)

எல்லாவணி யுந்திகழ் வித்தெழில் சேர்
நல்லாடையு நன்கொளிரப் புனைவித்
துல்லாச மிணங்குப சாரமெலாம்
வல்லார் சொலும வண்ண மியற்றினரே. (கூசு)

ஒருநாளிரவிற் பெரிதும் பர்தொழும்
திருநாயகன் முன்பெதிர் நின்று திகழ்ந்
தருணாயக வந்தணர் நாயகசோ
கருநாயிறுபோலொளிர் கண்ணவெனு (கூஎ)

துதிசெய்து தரும்பளவும் பொருவா
மதியில்லெளியேன் முனம் வந்தனை நின்
பொதியின்னருள்யான் புகழ்தற்கெளிதோ
விதியின்றிறமென்று வியந்தனரே. (கூஅ)

அவசங்கொடு நிற்கவருட் குரியார்
கவுசம்பொரு கண்ணன் மகிழ்ந்துமுகம்
நவசந்திரனென்ன விளங்கநணித்
திவசந்தனில் வேண்வே செப்புகென. (கூகூ)

நாதாவுனதன் பிடை நானழுவா
மேதாவியெனும் படிவேண்டுவனென்
சாதாரணமாய் வருசந்ததியும்
ஆதாரநினம்புய மெல்லடியே. (௪௫)

பற்றிச் செலுமன்புபழுத்திளகப்
பெற்றுப் பெருகும் படிபே ரருள்செய்
கெற்றைக் குமெனு முனியம் பினர்மால்
நற்றப்படியே வரநல் கினனே. (௪௬)

அருள்கொண் டவரா யனையிவ் விடைநீ
இருள்வின் டிடவென்று மிருக் கவெனத்
தெருள்கொண் டுபணிந் தனர்சென் றனரில்
மருள்வின் டுறநாள் சிலமாய்ந் தனவே. (௪௭)

வேறு

ஆயநா ளளவில் வைகுண் டத்தினின் றணிவிமானந்
தூயது கொண்டுவிண்டு தூதர்க ளெதிரிற் றோன்றி
நாயகனன்பின்மிக்கீர் நணுகும்வைகுண்டமென்ன
ஏயது கேட்டவன்பர் பண்டரிக் கிறையைநோக்கி. (௪௮)

எனக்கிரு குழவி யோடில் லவளுமுண் டிவர்கண் மேனின்
மனக்கனி விருத்தல்வேண்டும் வைகுண்ட நான்செல்கின்றேன்
புனத்துழாய் முகிலேயென்று போற்றின ரேறிப்போனார்
கனக்களே பரத்தைவிட்டுக் கடன்முறை கழித்தபின்பு. (௪௯)

ஹரியென்று முகுந்தனென்று மமைசிறு ரோடுபண்பு
தெரியமா பாயியென்னுந் தேவியார் திருமாளுமம்
பெரிதினி தியம்பல்செய்து குடும்பமும் பேணியெங்கும்
விரிபிரா ணிகளிலொத்த விருப்பின ராகிவாழ்நாள். (௫௦)

அன்னவ ரன்புக்காக வாண்டருள் பாண்டு ரங்கன்
றன்னருள் பெருகிச்சார்ந்து கனவினுந் தமக்குவேண்ட
லென்னது புகலுகென்ன வெம்பிரா னேழையேனுன்
பொன்னடி யன்றி வேண்டேன் பிறிதெனப் பூமிகேள்வன். (௫௧)

மகிழ்ந்தவர் தமைத்தழீஇப் போய்மறைந்த பின்கனவுதேர்ந்து
மிகுந்தவா னந்தங்கொண்டு மேவரி பஜனைசெய்து
திகழ்ந்தன ரிருக்கத்தந்த சேய்களா லோசித்துத்தாய்
அகந்தனி லடைந்துதாயே யகத்துள துமக்கிருக்க. (௫௨)

நாங்கள்சென் றரசன்றன்னை நயந்துசே வகங்கள்செய்ய
ஓங்கிய விச்சைகொண்டோ முதவுக விடையென்றோதிப்
பூங்கழல் வணங்கவன்னை பொருந்திலர் பற்பலாறு
தீங்கறத் தடுத்துங்கேளாத் திறத்தினுத் தரவுசெய்தார். (௫௩)

இருவருஞ் சென்றுவேந்த னிடத்தனி கங்கட்கேற்ற
பொருநராய்ப் பொலிவு பெற்றுப் போதுக தாயையென்றார்
அருளனை பாண்டுரங்கன் றனையெவ்வா றகல்வதென்று
கருதினர் கண்ணீர் மல்கக்கண்ணன் றன்கோயின்மேவி (௫௪)

பணிந்தனர் பற்பலாறு புகழ்ந்துபாண் டுரங்கா நின்னைத்
தணந்து செல்வகை யாயிற் றென்றனை யராலினி யான்போதல்
அணிந்தடி பணிவதென்றோ வருளுக விடையென்றேத்தித்
துணிந்துள மருகிமாரைக் கூய்க்கொடு சுதர்பாற்சென்றார். (இ)

சென்றுளந் தனைவிடோபாச் சேவடி சேர்த்திருக்கப்
பொன்றினசில நாள்பின் போர்தின மவர்கன விற்போந்து
மன்றலந் துளவமானீர் மகர்வயினன்பு கூர்ந்தங்
கென்றனைப் பிரிந்தீரன்றோ யானுங் கடேகுவுக்கு. (உ)

வந்ததுங்களுக் காயன்றோ வாதலானீரு மக்கள்
பந்தம் விட்டிப் போதே யென்பால் வருகென்று போனான்
சந்த தமறந்திலாததையலா ரெழுந்திருந்து
நந்தரை யழைத்துன்றந்தை நயந்தவா நளினை நாதன். (உஉ)

நம்மதூர் நணுகிநாளு நங்குலந்தனை யீடேற்றிச்
செம்மை செய்வதற்கமைந்தானின்றென்றன் கனவிற்சேர்ந்து
பொம்மல்சேர் தேகுக்கென்னைப் போதுக வென்று போனான்
அம்மழை வண்ணன்றன் பாலடைவது வேணடுமென்றார். (உ ங)

என்றலுஞ் சிரித்து மைந்தர்கனவு மெய்யாமோ வென்று
துன்றலைத் தடுத்து நான்கு தினந்தொலைவான பின்பு
நின்றதந்தாயை நோக்கி நேற்றளவினும் விடோபா
ஒன்றுமக்கென்னை சொன்னானென விகழ்ந்துற நகைத்தார். (உச)

நகைத்தவர் தம்மை நோக்கி நாதன் சொன்னதற்கு நீவிர்
மிகைத்திக ழன்மிடென்று வெறுத்தெமாபாயி சொல்லப்
பகைத்தவர் கேளாராகப் பாண்டுரங்கனுக்குக் கோபம்
தகைப்பரிதாகி வந்து சார்ந்தனன்றாய் கனவில். (உஉ)

என்னிடம் வரவுமக்கியானிசைத்து நும்மகர் பால்வாஞ்சை
துன்னிட வராதிருந்தீரல்ல வோநுஞ்சுதர்க்கு
மன்னிடு மரண நாளையிரண்டு ஜாமத் திலென்னப்
பன்னிடல் கேட்டுச்சாலப் பதறின ரழுதுசொல்வார். (உசு)

ஐயனே யெனதுமக்க ளவிந்திடி லெனக்கியாவர்
செய்கடன் செய்வாரென்ன ஸ்ரீதரன் யானேசெய்வேன்
மொய்கட னுமக்கென்றோதி மறையுமு னெழுந்துமுந்தித்
தையலார் மகரைநோக்கி யான்முனஞ் சொலத்தடுத்தீர். (உஎ)

ஆதலாற்பாண்டுரங்க னகத்திடைக் கோபங்கொண்டு
போதலா யின்றிரண்டு ஜாமத்திற் புரள்வீரென்று
நோதலாம் வகையிராவிற் கனவிடை நுவன்றானென்னச்
சாதலா கின்றமைந்தர் தாய்க்கு மூப்பானதாலே. (உஅ)

பித்தமிக் காகிவாய்க்கு வந்தது பிதற்றுகின்ற
தித்தகையென்று தாயைநோக்கின ரின்று நாங்கள்
செத்தவிவது மெய்யே நுஞ்செங்கை யாலிடுக சோறென்
றத்தகை யவருமாக்க வழுதுதாயன்ன மிட்டார். (உ ங)

வெள்ளடை துவர்க்கா யீயும்வேளை யிலரச னேவப
பொள்ளெனத் தூதர்வந்து பொருந்தலர் பொருவில் சேனை
வெள்ளம் வந்தமர் நேரிட்ட வாதலானீர் விரைந்து
தள்ளருஞ் சமர்க்குச் செல்லச் சாற்றின னரசனென்றான். (௬௩)

என்றவர் சொல்லக்கேட்ட விவரிருவருஞ் சமர்க்கு
நன்றெனச் செலவமைந்து நால்வகைச் சேனையோடும்
சென்றளவு போர்செய்து சிதைந்தடி பட்டு வீழ்ந்தார்
அன்றனை சொற்கேளா மலமலனை யிகழ்ந்த தாலே. (௬௪)

இறத்தல் வந்துற்றதென்ன வெண்ணின ரிபங்காத் தோனே
நிறத்தயா நிதியே யிப்போதெம்மை நீகாத்தல் செய்கென்
றுறத்த பித்திரங்கி வேண்டவுட னெதிர்தோன்றிக் கொண்டல்
நிறத்தினன் றழுவிச் சென்மினீ ளொளிவிசும்பென் றுய்த்தான். (௬௨)

அம்மகரிறந்த செய்திய மாபாயி முதலோர் கேட்டு
விம்மலுற்றழுங்கத் துன்பவேலையின் முகுந்த னென்னும்
செம்மறன் மனைவியாற்றாள் சஹ கமனஞ் செய்தாள்மா
லும்மவ ளுக்குங் காட்சியுத விவைகுண்டத் துய்த்தான். (௬௩)

வறியென்போன் மனைவி கர்ப்பமாயிருந்தன ளன்னளைத்
தெரியமாபாயி தேவுக்கழைத்தனர் கொண்டு சென்று
சுரிமுகச் சங்கமேந்தி கோயிலுட் சென்று தோன்றும்
கரிய மாறன்மே நோக்கிக் காற்றுணை யிறுகப்பற்றி. (௬௪)

குடும்ப நாசஞ் செய்கின்ற குடிலனே கொஞ்சமேனும்
தொடும் பரிவின்றி நீயென் சுதர்பட வினைவித்தாயே
இடும்பை திருணக்குத் தாசனென்பவர் குலத்தையெல்லாம
கெடும்பரி சியறுகின்ற கேசவா யானென்செய்கேன். (௬௫)

மூப்புறு பருவத்தென்னை யாரினி முயன்று நின்று
காப்பவ னொன்று துன்பக் கடலிடை யாழ்ந்திங் வந்து
தாய்ப்பவனத்திற் சேரமருகியை விடுத்துத் தாழ்ந்தா
மெய்ப்பவன்றன்னை நெஞ்சில் லிடுகில ராயிருந்தார். (௬௬)

அன்னவர் துயரை நோக்கியருளினை பாண்டுரங்கன்
தன்னது சகுணரூபந்தனைக் கொடுமுன்பு சார்ந்தேன்
இன்னலி லழுந்துகின்றீ ரொந்தெந்தக் காலத்தேது
துன்னுமோவது வேதுன்னுந் துயருறிற் பயனென் றுன்னும். (௬௭)

இப்பொழுதுமக்குப் பிள்ளையுடனெது வேண்டினாலும்
சொற்படி தருவேன் வேண்டல்சொல்லு கென்றுரைப்பக் கேட்டோர்
ஒப்பறு முன்னையன்றி வேறொன்று முகவேன் யானென்
றப்பொழு துரைத்த மாற்றமயர்ப் புற்றாயானீ யென்றார். (௬௮)

என்றுமற்றவரை நோக்கி யினியுமக்கியான் சேய்த்தோன்றல்
பொன்னுமக்குதவி செய்யும் புதல்வன்றன் மனைவியாகத்
துன்னுநும் பணியிலேதுஞ் சோர்வுறு தியல்வோமென்றான்
மின்னுமிழ் மணியும் பொன்னும் விளங்கெழில் மார்பினானே. (௬௯)

வினவெமாபாயி நன்றென் றிறைஞ்சிடவி மலன்றனத்
தினமுதலவர் தம்பேரனுகியே சேவை செய்தான
வனமலர்த் திருவுமன்னுர் மருகியாய்ப பணிசெய்துற்றுள்
அனகன் மற்றவரோடோர் பாத்திரத்துணடு வருவதானுன். (எவ)

சிலதினங் கழிந்தபின்பு செப்பெமா பாயிக்காயுள்
விலகுறு காலமாக விமலன்றன குறங்கிற் சார்த்தி
இலகுறு மாவிதன்னை வைகுண்டத் தேறச்செய்து
பலவகைக்கருமம் யாவும் பண்ணியுத் தரித்தான் மாதோ. (எக)

மருகியார் மாமியாரா போமவகை தெரிந்தங்கு வந்து
பெருகியது யமதாழந்து பிள்ளையுந் தானுமாக
உருகியென் மாமியாருக் குரிமைசெய்து தவகிலலேன
அருகிலேனக்தோ வென்ன வழுதன ளயாந்தாள் மன்னே. (எஉ)

அயர்வது தெரிந்து சுற்றததாரெலா ரியுஞ் சேயம்
இயலுடனிருந்துதானே கருமஞ் செய்தி ரென்றே த
பெயரரி மனைவிகேட்டு வியந்தனள் பிள்ளையான
நயமிகு விடோபா தேர்ந்தானுரணன் செய்கை யென்னு (எங)

தேர்ந்தவன் கோயில் சென்று தீர்த்தனை நோக்கி நின்னைச்
சார்ந்துறச் செய்கிலா தென்றந்தையர் தமைக் கொன்றுயே
நேர்ந்துள பிரகலாதனங்சத னென நிகழ்த்தப்
போந்தவர்தந்தை மாரைப பொன்றிடச் செய்தாய் போலும். (எச)

தருமமோ நீசெய்கில் ககவுகளாத லாலுன்
அருகிலு மருவல்கூடா தெனததனகையா யுதத்தால்
செருகித் தம்மார் பைப்போழ்ந்து சீர்தறகு முயலககண்டு
மருவலர் துளவோ ரேடி வந்தவன் கையைபபற்றி. (எடு)

கொண்டு வீணுயென் மேனீகோபங் கொணடாவி நீக்க
மண்டு கின்ருயென்றேதித் தழுவிக் கணணீரை மாற்றி
அண்டுவதண்டும் போக்கலரி தெனப்புகன்று தேற்ற
விண்டவனுகிக் கோபம்விமலனைப பணிந்து நோக்கி. (எசு)

நாதநின் செய்கை தேராநயமிலேன் செய்த தீமைக்
கோதறப் பொறுத்தாள் கென்றுபோற்றலுங் கொண்டல் வண்ணன்
மேதகு கருணை கூர்ந்து நவவித பக்தி மேவ
ஓதலு முபதேசம் பெற்றுற்றனன் ருயுந்தானும். (எஎ

பாண்டுரங்கனைப் பூசித்துப் படர்தருங் காலத்தன்னுற்
கீண்டினன் பதாஜி யென்றேர் புத்திர னிவனும் பக்தி
நீண்டுறப் பூசித்துற்ரு னிமலனை யிவனுக்கோர்சேய்
காண்டகுங்கான் ஹயாசங் கரனெனத் தோன்றினனே. (எஅ)

தோன்றினன்ருனு மவ்வாருகவே சுருதிநாதற்
கேன்றன னடிமையாகிப் பூசித்தா னிவனுமோர் சேய்
ஈன்றனன் போளோபா வென்பவ னெழிற் பாண்டுரங்கன்
ஆன்றபூசனை செய்துற்ரு னண்டிருபத்து நான்கும் (எகூ)

தன்னுயிரைபோற்ற யாவிற் றரணியி னுயிர்க ளெல்லாம்
மன்னுறச் சாதுபூசை மலிதரப புரிந்து மெய்யன்
என்னுமதிழுக்காதே சாத்துவிகனாய் வருநாளோர் நாள்
துன்னுருததிரன்மால் வேதாத் துயிலிடைக் கனவிற்றோன்றி. (அ௩)

உனக்கெதிலிச்சை யென்ன வுரைத்தலு மெதிர் வணங்கி
எனக்கு நனமைந்தன் வேண்டுமெனச் சம்புதந்தே னென்றான்
கனக்கரு நிறத்தோனருளுங் காசினிதனை யீடேற்றும்
மனக்கனி வானைத்தந்தே னெனமலரயனுந் தந்தான். (அ௪)

துயிலுணாந் தருகிற்றாங்கருந் துணைகன காயியான
மயிலினை யெழுபபிநாதன வகுததகைச் சொலிமகிழ்ந்து
செயிர்ற வாழுநாள்கள் சிலசென்றபின்பேதவி
வயினிடைச் சிவனவாத்தாற் சாம்பஜி யென்போன்வந்தான் (அ௨)

பச்சைமால் போளோபாவுக்கருளிய படியேநல்க
இச்சைகொண டடியரோடு மிருந்துழி யாவன்பாரிற்
கொச்சைநாக தறிவுமேவக் கொளுதகிநல் லொழுக்கத்தாக்கும்
விச்சைதோந்தவ னெனறெணணி நாமதேவரை விளித்து. (அ௩)

நியுலகத்தின்மூன்னே நிமலனையப பிறந்தபோதங்
கேயுமென் றாரினூறு கோடியென் றியல்கிரந்தம்
வாயுமா செய்வேனென்று வகுதததினை விரதமற்ற
தாயுறி லஞ்சுகோடி யையம்பதகோ ரிலக்க மிலை (௪௪)

அல்லவோ சரியதாக வமைக்கவுஞ் சிவகோடி
நலலொழுக் கத்துமேவ நடததவும் போளோபாவுக்
கொல்லையின் மகனாய்மேவு கெனவுரைத் தருள நாமர்
சொலலிய படியேசெய்வே னெனவர தொழுதுபோந்தார். (அ௫)

மனைகன காயியென்பாள வயினுற்றுப பிறக்கத்தோன்றும்
தனையபாப பாணடுரங்கன சனளிகிகொணடுசென்று
வினைதெறு திருவடிகளீழ் விழுதடிதிதத யோடுதந்தை
புனைமலாத துளிலொன்றன்னைப பொற்றினா வணங்கிநிற்க. (அ௬)

ஆடியருக கிரங்குசணண னருளுருக்குமணிதன்னை
நெடி துற நோக்கியிரதச சிறுவனை நினது கையாற்
றொடுதலசெய் தெடுத்தப பெற்ற தோகைகை யீதியென்ன
பாடிவிணை யில்லாள்சொனன வகைதந்தா சீர்வுதிததாள். (௨௪)

மற்றவர் கொண்டு நாதன் மலரடி வணங்கிச்சென்று
குறறமி றொட்டிவிட்டுப பெயர்வகை குறிக்குங்காலை
பொற்றனிப பாவைபோநது புகழ்த்துகா ராமனெனறு
நற்றுற நாமமிட்டுச் சடங்கெலா நடத்திச் சென்றாள். (அ௮)

பின்னருஞ் சிலநாட்சென்ற பின்கன காயிவேதா
முன்னருள் வரததாற் பெற்றாள் மூதுணா கான்ஹயாவை
நன்னர் மூவரையும் பெற்றோர் நாடொறுநனிவளர்த்து
மன்னரி யருளாலு வாழவின் மகிழ்ந்தனர் பஜனைசெய்து (அ௯)

மகர்வளர்ந்தனர் குமாரவயதுற விவாகஞ்செய்து
சுகமுறுநாளிற் றந்தைதனக் கதிமூப்புத் தோன்றத்
தகவுற மூத்தபிள்ளை தன்னைக் கூய்க்குடிம்ப வாழ்க்கை
நிகழ்வுற நடத்துகென்ன நேர்ந்திலன் வணங்கிச்சொலவான் (கூ)

ஐயனேயுலக வாழ்க்கை தன்னிலாதர மில்லேன்யான்
செய்யமா ஞாலத்துள்ள தீர்த்தயாத்திரை செய்யற்கே
மையலுற்றேனுனலு நின்னுரைவழுவிச் செல்லேன்
மெய்யரு ளெதுவோவென்று விளம்பத்தா தையும்வினவி (கூக)

சிவனருள் வரத்திற்றோன்றுந் திறத்தினத தெய்வநீதிக்
கிவனுரி யவனுனை னென்றெணித் துகாராமனைக்கூய்
அவர்வயி னெபுபுவிக்க வவருநன் றென்றுதாங்கும்
உவகைகொண் டுற்றுராகி வரவவ ருரிமைக்கந்நாள் (கூஉ)

காசமோ கம்பிடித்துக் கவலுறக் கணடுதந்தை
நேசமோ டாலோசித்து நிகழபுனுவினிலிருச்கும்
மாசிலப பாதியின்ற ஜிஜாயியை மணத்தல செய்யத்
தேசுறு துகாரா மென்பேரா சேர்ந்துவாழுந் திருக்கு நாளிலை. (கூங)

வேறு.

அன்னையும் பிதாவும பந்துவுங்களிகக வகத்தில்யா தொருகுளறபடி னாலி
மன்னுமில் வாழ்க்கை நடத்தியுநாளு மாலரி பஜனையை விடாமல
முன்னினர் புரிவாராய் வருங்காலந் தந்தைதாய் முருந்தன துபக்த
துன்னின ராகத் துயருழந் திருந்தார் தொலைந்தன சிலபகலெலையா (ஙச)

சாம்பஜி மனைவிதானும் வின்னடைந்தா டளாந்நதற்கு தாசனைதானி
மேம்படும் வரிநா மங்களைபுரழ்ந்து வேணடினர் நீத்தயாத திரைகுரு
போம்படி முயன்று முத்திவாய்க்கின்ற புரங்களே ஒொடுபனி வாணடன
ரோம்புறுஜோதி லிங்கமும் புஷ்கராதி தீர்த்தங்களுமுற்றும். (ஙரு)

காமமாதிகளைக் கடந்தொருகாட்டிற் கலந்துசா துக்களைக்கண்டு
நேமமாய்வரலா லான்மவிசார நிலைதெரிந் துணாவுற்றுநிற்க
வாமமாமனையில் வாழ்துகாராமர் மாதவா பண்டரிநாதா
சேமமாய்த் தாய்தந்தைய ருறுமளவுஞ் சிந்திப்பதொன்றுமின் றிருந்தேன். (ஙஙு)

மற்றவரிட்டி வைத்துளபொருளுஞ் செலவினின் மாணடமற் றினியான
உற்றுளகுடும்ப ரக்ஷகமெவ்வா றுளுற்றவே னெவ்வித முயல்வ
பற்றினுமன்னம் வஸ்திரஞ்செவ்வே பவித்திட லரிதெனப் பரிந்து
சொற்றனர்துணிந்தோ ராவணம்வைத்தங் கதிலுநட்டம் வரவ்வலைதது (ஙஙா)

கணணனைநினைத்துக் கடன்கொடுபொதி யேற்றுறுதொழில்புரி.து மறுறதிலு ம
நண்ணுற நட்டமெவற்றிலும பலியா நல்குரவுற்றுநாரணனை
எண்ணியான் செய்வதே தெனத்துக்கித்திருந் துழிகடன் கொடுத்தவர்தமம
அண்ணினர் தடுத்தங்கிருக்க யாதொன்று மாற்றிலராய்த் துயரடைந்தார். (ஙஙஅ)

மித்திரரிரங்கிக் கடனெலாம்வகித்து வேண்டிய முதற்பொருள் கொடுத்துப
பத்தியின்மிகுந்து ஸ்ரீதரனுமம் பகலுமல்லுஞ் சொலப்பயின்றார்
வத்திரமன்னங் கிடைத்தவரில்லை யாதலான் மற்றதை விடுதி
அத்திருமுன்வந்தா னெனத்துதிப்பாயே லுரிடை மிகவுநி யழிவாய். (ஙஙு)

என்றுபற்பலவாய் வாணிபஞ்செய்தற் கேற்றபுத்திகள் சொலியேகத்
துன்றுமனைவிதன் பதிதனக்குத் துளபமால் பத்திமிக்காகி
ஒன்றிய தின்னலதை விடுகென்னவெவ்வள வுரைக்கினுங்கேட்ப
தின்றிதற் கென்செய்கே னெனநிந்தித்திருந்தனடினந்தொறுமிருக்க (௩)

எவரொது சொலினும் ஹரிதியானத்தை யிடைவிடா ராயிருந் துழிமற்
றவர்மனை யிருந்த பொதியெரு தொருநான்கவற்றின் மூன்றுரோகத்தாலிறக்கத்
தவர்துகா ராமர் பொதியெரு தொன்றுற்றும் வியாபாரஞ் செய்துறுநாள்
பவர்வியாபாரர் தம்முடன் சேர்ந்து படர்ந்தன ரொருதினம்படர. (௩௧)

கூடநேர் வணிகர் முன்விளைந்தேகக் குறுகினர் தனியராய்க் காட்டி
னூடடை பொதிலொரு விடைமுதுகி லுறுபொதி நழுவிக்கீழ்வீழக்
காடதிற் பொழுது போயிரு கடிகை கழிந்துபெய் மழையிருள்கலக்க
வாடலாயினரப பொதியினைதூக்கி மாட்டிலேற்றத் துணையின்றி. (௩௨)

ஒருவருநடப்ப தில்லையெம் புலியோ டுறுதுட்ட மிருகங்கண் முழக்கம்
வெருவல் செய்கின்ற தென்செய்துங் குடும்பமேவியன்றோ துயர்மேவிற்
றருதெவர்பாற் சொல்லுவதிதை யென்னவுருற்றுப் பாண்டு ரங்காநீ
கருதுமெய்வினை காத்தல்செய் தருளக் கடனுனக்கென்று கண்கலுழ்ந்தார். (௩௩)

காட்டினிற் றனியராய்க் கலழ்வது தெரிந்து கண்ணனோர் பதிகனாய்க் கலந்து
நீட்டிருளிடைநீ யானொனக்கேட்க யான்செட்டி நெடுவழி செல்வேன்
மாட்டின் மீதிருந்த பொதிவிழுந்ததுகீழ் மற்றிதை யெடுத்துமீதேற்ற
வேட்டிவ ணிருந்தேன்றுணையிலே னிந்தவேளைநீ வந்தனையென்றார் (௩௪)

என்னலும் போதியைத்தூக்கி மாட்டேற்றி யிருட்டினிவழிதெரியாமல்
துன்னலே யென்பின்வாவென வழைத்துக் கொண்டிடந்திரா யணித்தூநீர்
நன்னதிமருங்கு நண்ணினனது தான்பெருகுதற் கண்டுநாடினர்முன்
மன்னு சக்கரத்தை விடுத்துநீர் முழந்தாளளவுறப் புரிந்துமற்றதனமேல் (௩௫)

வருகென வழைத்துக் கொண்டெருதோடு மனையுகச் செய்தனன் மறைந்தான்
மருவிவர் சிலநாட் சென்றபின் மூன்று மாடுசேகரித்து மேன்மிளகாய்
தருபொதி யேற்றிக்கொங் கணதேசஞ் சார்ந்துவா ணிபஞ்செயச் சென்று
கருதவண் கடைவைத்தன ரவருள்ளோர் கண்டொருமணங் கெவளவெ (௩௬)

பாண்டுரங்கன்பேர் பஜித்தவன் வழி விற் படிந்தவசத்துளோர் பார்த்து
வேண்டினகொண்டு விலைதருகென்ன விலைதந்து வேண்டின கொண்டார்
எண்டியசிலர் மற்றவர் நினைவில்லா திருத்தலால் விலைதரா தேயும்
நீண்டகையளவும் வாரினர் சென்றார் நிகழவோ துட்டன்வந் துறறான். (௩௭)

எனதகந்தனக்கு நனிமிளகாய வேண்டியதொரு பொதிதருகென்று [நி
வினவுமுன்கொடுபோபொதியெனக்கொண்டுவிரைந்துசெல்வோன்றனை நோக
அனமிளகாயைக்கொண்டுகொள் கோணியென்வயிற்கொணர்ந்து நல்கென்றார்
பினரிவன் வருபோதிவன் வேறில்லை பெய்கலமென்றுடன் பெயர்ந்தான். (௩௮)

இப்படிமிளகா யாவையுஞ் செலவாயினபின் பங்கொன்று மின்றெனப்போய்
அப்பிளட் மூழுகிப்பூசைசெய்த யினியருந்திப் பின்னரி தியானத்தில்
ஒப்புட னிருக்க மூப்பொதி முழுது மூருளோர் கொண்டன ரிவன்போய்
எப்படிக் வோன் முதற்பொருளுண்ப தெவ்வித மெனக்கண்ணனெண்ணி (௩௯)

மானிடவேடங்கொண்ட ஊரவந்து வாங்கினா வயிறசெனறு விலைநீர
ஏனினந்தாரா திருக்கினறீர விராவினீகென வவரொலா நீயாரா
தானினமிளகாய்க காரனோ வெனலுநதகுதுகாராம செட்டி கடையாள
யானிவைகொணட நுமவயிறறணடற கெயதினெ னெனறன னெமமான ( )

தூக்கியு மதிததுங் கொடுததனனோ நீ சொலகெனத தூககியே தரலால
ஆக்கியதியற்பேரது துகாராமெனனலு மவனறூகக்கியே யளித்த
வாக்கினைப புதலகவெனனலுந தூகக்கி வழங்கியவகை வழாதுரைசக
நோக்கினா சரியெனறறு விலையாருநதநதனா நுவலபொக கொணடோன ( )

பாலடைநதுளள பணநதரு கெனனவவன யஜமானன பாறறருவேன
ஏலநின பாறறரேனெனப பணநதநதாலனறியேகிலேன பொனறற
சாலவு முனிவாரெனத தடுததிருகசச சணடியடக தருஙகிலேனெனறான
மாலவனறனனை விலைதராயாகின மாயவனினனகச கெனவலிய (ரூ)உ)

அவனிதேதனா வநகடுததகெனறுனது பொதியைகொணடகலகெனவமமான
புவனியிறசாகைகைகொணடுபினறிருபபல பொருநது கெனவவனபொறறையை
எவண நீ பணநகொளவாயெனகக்கக வெமபிரானக கொருதாரபைக
கவாதல செயதகததுதநதநதிடைப பூடடிகக சதிடைசசுருகுகிடகனனறான

அவ்வயினலம பலயாவருந தெரிநதநகடுததளாயப பணநதராயாகில
இவ்வயினிறப பானிவளிதாலெயது மிருமபழி யெனறு கொணடேனை
கவ்வயினுரப பிபபணநதருவிததுக கழுதகிய சுருககைகயு நெகிழததா
செவ்வயி னெணணிபபணநகொடு துகாராமசெட்டி பாறசெனறனனறிருமால

அங்குறு பொழுதவவா விசாரிபபுகாரரையப பொருளைமளிசக
இங்கு நீ பணநதநதாயிசே கெனறிநதவுருளளவா யாரும
நுங்குறுமபொருள கொணடகனவிலை கராமனுகாவது முறை லவெனறு
தங்கு நுமபொருளைதததருகெனக கநதா கொடுதசேனென மாலசாறற ( )

ஒபபினா கொணடோ பணததைமறறவனகைபுவி நேவாங்கிவாவெனறா
தபபிலன செனறோ செமபது நிறைவுதாசபொரக வநதுடனா கொடுக்க
மெயபபது துகாராமலிவினை கொணடு மேமி ரு னனமிக யகிழநதித
துபபிடுஞ சோறுணடேகு நீ யெனனதசுளவ மாபபசற கிசைநதான ( )

சதாசிவனப போதகி யியாயகுச சாரதெனக கிவவளவனனம
உதாரி நீதருகவெனலு மவவிருவருனன முதுமடனா துகாராம
அதான பின செனறிருவருஞ செலலவநதவிரு சிலாவநது
நிதான மிலலாதோா பொதி மிளகாயை நீ யொருதுடன பாலீந்து. (ரூ)எ)

பின்னுனककாளாம விடோஜி யெனடரனைப பெறுவிலை வாங்கி வாவென்று
துன்னுற விடுததாய் துடடனீ யாதாறறெடாநச னன கழுத கினிற சுருகுகட்
டெனனதாவியை நீபபேன்றரா யெனனிலெ ர தூககிய பொழுதியாங்கள
மனனியே தடுததுப பணந்தருவிகக வாயததுனனலென வகுததாா (ரூ)உ)

அந்த ஊரா சொலவதும பணமெல்லா மணமிபதும முளததாயகிங
கிந்தமா செய்கை யியன்றதும விடோபா வெதில விளையாடெனக தெரிந்து
நந்தலில் கணணனென பொருட்டிநுனடதத நேரிட்டதே யெனறு
நொந்தனா புகழநதாரது தெரிநதாரு நுவலுகாராமரைத் துகிதாரா. (ரூ)கூ)

அங்கு நின்றவர் தம்மூர் புகவெண்ணியதர் வருபோதொரு மோசத்
தீங்கு செய்வஞ்சன் பித்தளைக் காப்பிற் செம்பொன் மேற்பூசியே திகழ்வித்
தோங்கியது காராஞ்செட்டிபாற் காட்டியுனக்கிது தருகின்றேன் விலைக்கு
வாங்குதியாநீ யென்னலும் பார்த்து மற்றிதற் குறுவிலை யில்லை. (௫௨௩)

என்னிடத் தென்ன வுன்னிடத் துளதை யீதிமேற்றக் கதையுன்பால்
மன்னியான் வாங்கிக்கொள்ளுவே னென்னமற்றிதற் கொப்பின ருள்ள [ர்
பொன்னினைமுழுதுங்கொடுத்தந்தக்காப்பைக்கொண்டுதம்மில்லிடைப் புகுந்தா
துன்னிய கடன்றந்த வன்றனக் கதனைக்காட்டிநீ தொகுவிலை செய்து. (௫௨௪)

கடன்பொருள் கொண்டு மிகுந்ததை யெனக்குத் தருகெனக்கை தரக்கண்டு
திடந்தெரிவாளைச் சிரித்து மற்றெவர்க்குந் தெரிவுறச் செயவவர் துணைவி
உடன்று தன்றலைமே லெற்றினளாகி யுன்னைப்பண்டாரி புரத்துள்ளோன்
மடன்பெறச் செய்தானன்றி மற்றில்லை மற்றவன் றன்னை நேசித்து. (௫௨௨)

திரிகிலா யென்றேன் கேட்கிலை யிந்தச்செயல் வரச்செய்தனை யிதனில்
மரிவது நன்றிங் கிருந்தென்னை பயனு மடிந்தது குடும்ப மென்செய்வேன்
தெரிகிலை கிறிது மென்றாப் புதலுஞ் செறிடன் காரனுஞ் சென்றான்
எரிசினச்சி ஜாயிகுடும்பர க்ஷணைக்காயெய்தின ளொருவணி கன்பால் (௫௨௩)

வாக்குநாணயமாய்ச் சிலபொருடருக வெறனள் மற்றவ னிவளுக்
காக்கமுள்ளோர்கள் சகோதர ரொன்னவறிந் துனக்கெவளவு வேண்டும்
நோக்கி நீசொல்க வென்றன னிரண்டுநூறு பொன்றரு கெனக் கொண்டு.
சீக்கிரத்தில்லின் மேவிநாயகனை நோக்கினள் செப்புகின்றாளால். (௫௨௪)

நீயினியேனு மோசம்போகாமனிலைத் துவாணியஞ் செய்தி யென்று
மேயின பொருளைத் தந்தன ளுப்புவிற் பவரொடு விராய்த் துகாராம்
எயினபொதியிற் பிடித்தெரு தேற்றியெய்தினர் பாலே காட்டெனு மூர்
போயினர் விற்றப் பணத்துக்கு வெல்லங்கொண்டு விற்றுப்பொருளெல்லாம்.()

கொண்டனர்திரும் பிவணிகரோ டெய்தக்குறுகினன் வழியிலோர் குடும்பி
மண்டு சங்கிலியின் மரத்திழை கலப்பைமாட்டிய கழுத்துடை யவனுய்
அண்டிய வணிகர் முன்னெதிர்ந் தியாளோந்தண னரசிறைக்கி லாமல்
பிண்டெனுரிரக்க வேண்டினன் வந்தே னென்றனன்வணிகர்கள்வெறுத்தார்.

வெறுத்தபின்று காராம்பாலடைந்தையவேண்டுபொன்னிரண்டுநூற்றைம்பான்
மறுத்திலை தரிலென் குடும்பமும் வாழுமாட்டிந்தத் தண்டமுந்தீரும்
பொறுத்தருள் செய்க வென்றிரந்தனனப் போதவர்க்கருள் மிகப்பொங்கித்
தெறுத்த தண்டந்தீர்வகை யிருநூற்றைம்பது பொனுந் தந்தனர் செவ்வே. ( )

கண்டசெட்டிகளெல்லா மிவர்தம்மைக் கடுத்தின்னபடி செயத்தருமோ
கொண்டவுன்மனைவிக்கென்சொல்வையென்றுகூறினர்பிரிந்து முன்சென்றார்
மண்டிவனொடு சேரத்தகா தென்று மற்றிவர ரசிறை செலுத்தித்
தண்டமுந் தீர்திடியென்றவன் குடும்பந் தாமுணச் செலவுக்குந் தந்தார். (௫௨௬)

அம்மறையோன் கொண்டடை வொடுதுய்த்தங் கருடுகா ராமரைநோக்கி
உம்மை நேரான ஹரிதனக் கன்பருகைத்தி லில்லை யாதலினும்
தம்மையெஞ்ஞான்றும் ஜகபதிகாக்கத் தகுவனென்றாசி சாற்றினனவ்
வெம்மை தீர்ப்பதற் கென்பொரு ளுதவியதே யென்றுள மகிழ்ந்தனர் விரும்பி.()

இல்லிடை மனைவிக்கென் சொல்வதென் றங்கெண்ணினரிருத்தலும் விடோபா
நல்லிய லன்பன் மூதலையுங்கிடைத்த லாபத்தையுஞ் செலவழித்தான்
புல்லியவணிகர் போய்மனைவிக்குப் புகலின் மற்றவள் வெறுத்திவனை
அல்லல்செய் கிற்பாளே யெனத்துகாரா மாகிமுன் சென்றனமம்மா. (௧௯௭)

சென்றுமுன்கடன்றந் தவனிடை வட்டிசேர்த் திருநூறு பொன்செலுத்தித்
துன்றுபொன் னைந்து ஜிஜாயிபாற் றருகவெனத் தரவவன் சொலுநீயே
நன்றுபோய்த்தருக வென்றன னதற்கு நான்வெகு நாட்சென்று வந்தேன்
என்றுகோபிப்பா ளாதலா னீயே யீதியென்றீந்து போயினனே. (௧௯௮)

அவ்வணிகன் கொண்டவரிலாள் பாற்சென்றைந்து பொன்னுந்தந்தங்களைத்தும்
செவ்வயி னுரைத்தா னவளவரொங்கே செப்புக வெனவெங்கே யேனும்
திவ்விய ஹரிநாமஞ் சொலித்திரிவான் சினந்திடே லென்றவன் சென்றான்
ஒவ்விய மறுநாள்வீடு வந்துற்ரு ருதவரி பஜனைசெய் துற்ரு ர. (௧௯௯)

உற்றபோ துடன்வந் துற்றனர் வணிகரோதினர் ஜிஜாயிபாலனைத்தும்
மற்றவள் கேட்டுவியந்து பொன்செலுத்தின வன்றிருமாலெனமதித்துப்
பெற்றதன் கணவனொடு பிணங்காமலிருந்தனளுள் சிலபெயரச்
செற்றதவ்வூரிற் பஞ்சமிக்கதனுற்றீனியில்லா தெருதிறந்த. (௧௯௰)

அன்னவஸ்திர நேராதனுரிடை யேயழுந்தியுங் கடன்கிடையாதும்
துன்னுவெம்பசிக் குக்கீரைகளட்டுத் துய்த்தும் வெம்பசி தொலையாமல்
இன்னலின் மூத்தமனை விநோயாலு மிறந்தனள் யாவருமெய்தி
மன்னியது காராமென்பவர் தம்மைநோக்கினர் சிற்சிலவகுப்பார். (௧௯௧)

தாங்கரு மின்னலரி பஜனத்தாற் சாருமென் றுரைத்தனமதனை
நீங்கலைவிடா யேற்றுன் பமேன்மேலு நேரிடுமினி யெனுநீக்கில்
ஓங்கியசுகத்திலுறுதி யென்றுரைத்தா ரோது பாண்டுரங்களைப் பஜியார்
தீங்கிலரோசா கார்களோ நீவிர்செபுதல் செல்வித்தன் றென்றார். (௧௯௨)

கண்ணனுமங்கள் கனிந்தனர் புகன்றுகாலம் போக்குற்றனர் சிலநாள்
நண்ணியபின்பு மூத்தகுமார னுமஞ்சந்தோபா வெனபானும்
விண்ணுலகடைந் தானவ னிடத்தன்பு மிக்கனராதலான் மிகவும்
எண்ணருந் துன்பத் தழுந்தினர் கொடிதேயிப் பிரபஞ்ச வாழ்க்கையென்று.

இதிலிருந்தி யாரீடேறினர் சீச்சீ யிதைவிட்டுத் தொலைப்பதே யினிதென்
றதில்வெறுப்புள ராயெனக்கொரு பதின்மூன்றாண்டு நேர்காலத் திற்பாரம்
பொதிதலாய்ப்பதினேழாண்டிற்றூய்தந்தைபொன்றினர் பதினெட்டிற்றமைய
முதிர்வெறுப் புற்றுவனத்திடைச் சென்றூர்முந் திருபஃதெனு மாண்டில். [ன்

மனைவியுஞ் சேயுமிறந்த னரின்னமனை யறஞ்செய்வதால் வருதல்
இனைவதேயன்றி வேறிலையினியா னெப்பொழுதினுந் திருமகள் கோன
நினைவிலே காலங்கழித்திடல் வேண்டு மென்றெணி நெடியபோ பநாதென்
றனைவரும் புகலும் வரைமிசை யேறியமர்ந்தனர் விதிகண் மூடினராய். (௧௯௩)

வேறு.

ஸ்ரீதரசஞ் சீவியுனைத் தியானித் தெவ்வாறு
சேவித்தல வழுத்தலெத்திறத்தி லெதிர் நோக்கல்
மாதவனே யெனப்பஜித்துச் சலமுணலுந் தவிர்ந்து
வதிந்தேழுநாள் வரையும் வரையிடத்தே யிருக்கும்
போதமல னரவாகித் துகாராமர்ச் சூழ்ந்து
பொதி கோரங்கொடு சிறிப்பொருந்தி யதுதெரிந்தும்
தீதறு கண்டிற வாமற்சிறிது மச்சமின்றித்
திருமா ணமங்களையே செப்பின ராயிருக்க. (௧௩௬)

அசரீரி பூமகள்கோ னரவாகி யுன்பா
லடைந்தன னென் றதுகேட்டுத் துகாராமரரியே
நிசமாகி லரவுருவை விடுத்துப் பாண்டுரங்க
நிமலவடி வாய்வந்தா னேசமுற்றுப் பார்ப்பேன்
இசைவாயென் றரிநாமங் களையோதியிருக்க
விவரது நிச்சயபாவந்தனைத் தேர்ந்து கண்ணன
நசைமேவிப் பொன்னுடையு மைம்படையும் விளங்க
நான்கு புயங்களு முடியு நன்கொளிர் குண்டலமும். (௧௩௭)

பொலியவெதிர் தோன்றியென்னைக் காணவுள்ளத்தன்பு
பொருந்துதுகா ராமா காணென் றினிதுபுகல
மலியவொளிர் பரஞ்சோதி மயமாகிநின்ற
வடிவுகண்டானந்த மிகப்புளக முடல்பொங்கத்
துலியவடி விடையொன்றி யிருந்தனரிங் கங்கே
துணைவனெனுங் கான்ஹையா தமையமாக்காணமல்
மெலியவுட லிவர்மனையை யொழிந்தனராய் வெளியே
மேவிய நாளாகி ஜலபானமு மில்லாமல. (௧௩௮)

ராமவியோ கத்தாலே பரதாழ்வான்வருந்தி
நாடிவந்தாற் போனகரு நாடுநெடுங்காடும்
ஆமயலெல்லாந்தேடி யம்மலைமேலேறி
யணைபோதங் கமலனையுந் தமையயாரு நோக்கி
ஏமமிக மெய்மறந்தோர் முயற்சியுமில்லாம
லெழிலரியைக் காணும்வகை யெனக்கியன்றதென்று
தோமறுகண்ணீர்பெருகிச் சாஷ்டாங்கமாகத்
தொழுதனரப் போதுடனே சுதரிசனக் கையன். (௧௩௯)

தழுவியெடுத்துத்துகா ராமரைத் தன்மருங்கிற்
றங்கவைத்துக் கொண்டுநினக் கென்வேண்டுமென்ன
வழுவிலன்னை தனைமறவாக் குழவியென நின்னை
மறவாமல் யானிருக்கும் வகையருளு கென்றார்
நழுவவிடா துங்களுக்கா யிவ்வகை யாம்வடிவு
நான்கொள்வே னின்விழைவு நல்கினன் மற்றினிநீர்
பழுதறுதும் மூர்புகுந்து பஜித்திருமி னும்மைப்
பகுத்திரோ னெனலுமிடைப் பக்கலி னின்றிறங்கி. (௧௩௪)

எட்டுறுப்பும்படி யக் கீழிற் பணிந்தார்தம்பி
யெனுங்கான்ஹை யாவுமிறைஞ் சப்பரமன் மறைந்தான்
மட்டறுமப் பொருப்பினிடைப் பரமனின்றபாத
மலர்ச்சுவ டின்னமு மிருக்கின்றன பின்புதுகாராம்
கிட்டிடுதேம் மிளவலொடு மூர்புருந்தங்கருகே
கிளருமிந்திராயணி திரத்திருந்தார் பொழுது
பட்டிரவு விடிந்தபின்பு நீராடி நியமப
படியுமுடித் தெட்டாநாள் பாரணையுஞ்செய்தார். (௩௪௪)

அமலனருள் பெருகவருந் துகாராமசாமி
யதிகநனி விரக்தராய்க் கான்ஹையாவான
விமலவிள வலைநோக்கி நமதுதந்தைக்குதவ
வேண்டுகடன் சீட்டையெல்லாம் விரைந்துகொண்டுமேவக்
கமலமுக மலர்ந்தருளிச் செய்தவை வந்த பின்பு
கடன் வாங்கினோ களிந்தக் காலத்தெத்திறத்தோ
தமலமறத்தருவாரோ தருகிலரோ நீவிர்
தகநிர்ப்பந்தஞ் செய்து தரக்கேட்பீரதனால். (௩௪௫)

வரவேண்டும் பொருட்கான சீட்டெல்லாமிந்த
மாநதியில் விடுப்பது நன்றென்னலுங் கான்ஹையா
உரவோர்நீர் விரக்தரா யினிர்யாரோ குடும்பத்
துள்ளவ னெவ்வாறு பிழைத்துய்யும் வகையென்னத்
திரமாகவ வாவறுத்த துகாராமசாமி
சிறிதுன்னி யவற்றையிரு பங்காகச்செய்து
தரலான வொருபங்கைத் தம்பி கையிற்றந்து
தமதுபங்கை யாற்றிலிட்டுத் தம்பிக்கீதறைவார். (௩௪௬)

ஒருவரையும் வருத்தாமற் பொழுதுபோக் குறுகென்
றுரைத்துமனைக் கேகும்வகை யுரைத்தருளிப் பின்பு
திருவுறையு மணிமார்பன் கோயிலுக் குட்சென்று
சேவித்தா ராண்டுகொண்ட பாண்டுரங்கன்றன்னைத்
தருவுறையுங் கானிடைச்சென் றுணவு பெற்றதுண்டு
தம்மூர்க்கு மூன்றுகோசளவுறு பாணடாரா
அருவரை மீதேறி ஹரிநா மங்கள் புகன்றே
யனுதினமும் விட்டலனை யகத்தமைத்துக் கொண்டு. (௩௪௭)

அங்குறைந்தோர் சார்புபொழு தத்தமித்தபின்பூ
ரணுகியிராமுழுது மருளமலனெளிர் வடிவம்
பொங்குளத்தும் புறத்தும் விளங்குறக்கண்டும்புகழ்கள்
புகன்றுதுயில் கிறதின்றிப் பொழுதளவு நடித்துக்
கங்குல் கழிகாலை யிந்திராயணிக்கு வந்து
கலந்தாடிப்பூசை செய்து கான்வரை மீதேறித்
தங்குமொரு புறத்திருந்து மால்பஜனை சாற்ற
ஏவிராதிப்படி நாளுஞ்சரித்து வருமோர் நாள் (௩௪௮)

தினமுமுழுகுறு நதியினீராடிப் பூசை
செய்து கரைதனிலிருந்துவிட்டல னமத்தை
அனவரதம்புகல்வது போற்பஜித்திருக்கச் சமீபத்
தாயவொரு சோளக்கொல்லைக்காரன் பயிரிட்
டினையதற்குக் கதிர்தோன்றும் பருவமணிக் தாயிற்
றென்றதற்குக்காவல் வைக்கவேணடு மென்றங்கெண்ணி
மனனமுறுந் துகாராமசாமி வயின்வந்து
வாளாகாலம் போக்கேல் வருகவென் பாலென்றான். (௧௪௬)

என்றெனது கொல்லையிற்புள்விலங்கு களைக்காப்பா
யேலுனக்கு முடிவிலனா மணங்களிப்பே னென்ன
நன்றெனச் சொன்னார் யாவரோது செயச் சொலினு
நன்றென்னுந் துகாராம சாமிதனை யழைத்துச்
சென்றெனக் காய்ச்செய்த பரணிதிலேறி யிருந்து
செய்தபயிர்கண்டு முதலா மளவுங் காத்துத்
துன்றெனச் சொல்லிபபோ னைற காராமசாமி
சொன்னபடி சோளக்கொல்லையிற் காவகத் துணிந்தார். (௧௫௩)

பரணிருந்து விட்ட ல மைங்களெல்லாம் புகழ்ந்து
பஜித்திருக்கும்போதுவந்து பக்ஷிகள் பாற்சோளம்
மூரணிலது இன்பதனைக் கண்டு துகாராமர்
முகுந்த னெங்குநிறைந் திருக்கின்றான தலைவற்றை
இரண முறக்கடிவோ மேற்பாவ மெனக்கடியா
திருந்துதின்று வயிறுநிறை பக்ஷிகளை நோக்கித்
திரன்மிகு புள்ளினமே நீருதகமினிப் பருகச்
சென்மினென்பார் தினந்தோறுந் திருமாலைப் பஜிப்பார் (௧௫௪)

மனையிலுறுஞ்சி றாயிகணவனைக்காண துவைந்து
மகனைப பார்த்தெனகதோ மிக்கதுபசி நானன்னம்
அனைய வருக்கிடாம லுனனே னவனைப்போய்த் தேடி
யழைத்து வருகெனக் காசிபாயி யெனுமூத்த
தனையை பலவயின் றேறுந்தேடிப போய்த்து காராஞ்
சாமியிருந்துழி கண்டு தந்தாய் சாப்பிடற்கு
நினைவிலை யோவருக வெனக்கொல்லை தனைக்காக்க
நியமித்த முதலாளி யஸ்தமிக்குங் காறும். (௧௫௨)

கொல்லைதனை விடாதிருக்க வென்றன னெவ்வாறு
கூடும் வரவுதனைக்குப் போய்ச்சொலென்று சொன்னார்
வல்லைமனைக் கணுகித்தன்றாய்க் குத்தன்றாதை
வகுத்ததுமை செய்யவவள் மனனை ருண்ண வன்னம்
ஒல்லையி லுய்த்தவ ருண்டபின் பறிந்து கொடுதா
னுண்டன ளிவ்வாறு தினந்தோறு மிரவாகக்
குல்லையணி பாண்டுரங்கன்றனைச் சேவித்தேகிக்
குறித்த பரணிருப்பாரோர் மாதவராயாக. (௧௫௩)

காவல்வைத்தோன் கொல்லை விளைந்தது காணவந்து
கண்டனன் பார்த்தன வெல்லாம் வெறுங்கதிராயிருக்க
ஓவறு கோபங்கொண்டு காப்போரை நோக்க
வுவர்விடல னுமம் வாயுளாபப வுறுபரணமேல்
மேவலைக் கண்டியா னுன்னை விசுவசித்துக் காகக
வேண்டினதற்குக் கொல்லைவிளைவு கொள்ளை யிட்டுத்
தாவறு மென்குடி முழுகச் செய்தனையே யென்று
தவவைது மங்கவளைத் தானிழுத்துச் சென்றான். (௧௫௪)

அந்தவூர்த்தலைவனிடத் துய்த்துமுன்னே நிறுத்தி
யவன்காண வயிற்றிலெற்றிக் கொணடுளது சொன்னான்
முந்தநின்ற துகாராமர் தமைநோக்கித் தலைவன்
முயன்றது நீயெனனை யெனமுழுமுதல்வனடியார்
இந்தமுதலாளி யென்னைப் பரணின் மீதேறி
யெய்து பக்ஷிகளைக் காக்கவிசைத்தன னவ்வாறே
வந்தபக்ஷிகளைக் காத்துவைகினேன் போகா
வகைபோக்கினே னென்றால வகுத்ததண்டம் பெறுவேன். (௧௫௫)

புள்ளினந்தம் வயிறுநிறையப பொசித்ததன்றிப்
புகன்றபடி சூறைசெய்து போயின தொன்றில்லை
கள்ளமிலை மெய்யிதெனக் கேட்டன ரெல்லோருங்
கலகலென நகைத்தன ரத்தலை வனதுகண்டங்
குள்ளவர் முன்பயிரிட் டோன்றனை நோக்கியுண்மை
யுரைத்தியுனக் கானகொல்லை யெவ்வளவு விளையும்
கொள்ளவென மணங்கது நாற்பது விளையுமிதற்குக்
குறையா தென்றான் பயிர்செய்குடியா னென்றானே. (௧௫௬)

பறவைகளுண்ணக் கொடுத்தபடி யானிதானே
பழுதுசெய்தாயுழுது பயிரிட்டவன் சொற்படியே
பெறவளித்தல் செயவேண்டு மெனத்தலைவ னுரப்பிப
பேசியளிப்பதற் குனக்குப் பெரிது பொருளில்லை
உறவதற் காதர வெழுதிக்கொடுக்க வெனத்துகாரா
முடனெழுதிக்கொடுத்தனர் பின்புதி செய்த தலைவன்
அறவழிந்த கொல்லைதனை நாம்போய்ப்பார்ப்போமென்
றங்குள்ளோரொடு கூடியடைந்த தனைப்பார்த்தான். (௧௫௭)

பார்க்கவரு முன்கொல்லை யளவில் விளைவாகப்
பாண்டுரங்க னியற்றின னப்படி விளைவுபார்த்துச்
சேர்க்க வியந்தனர் கொல்லைக்காரனுங் கண்டெனக்குச்
சேரவிவை செயிலெழுதுஞ் சீட்டை யளித்திடுவே'ன்
நேர்க்கவெனத்தலை வனிந்தத் துகாரா மன்றிருமா
னிளைவுளனுதலி னிவற்கு நெடுமால் செய்யருளால்
தீர்க்கவிளைவாய துனக்குளது கொள்கவென்று
செறிந்து விளைந்ததை யறுத்துச் சேர்க்கவுரைசெய்தான். (௧௫அ)

மலிந்துகுவைசெய்தது முந்நூற்று நாற்பானு
மணங்களவு கண்டு கொல்லைக்காரனுக்கு நாற்பான்
பொலிந்த வளவுள கொடுத்துக் கடன்சீட்டைக் கிழித்துப்
பொருந்து துகாராம் சாமிமுக நோக்கிக் காவல்
நலிந்துசெய்தபடியாலே மனமிரங்கி நாத
னன்றளித்த தென்றுமிகுந்தன வெல்லா நல்கப்
பலிந்தவிந்தச் சோளத்தி லொன்றேனு மாசைப்
படாதிருக்க வினைந்தவிந்தப்படி யெல்லாங் கொண்டால். (௩௩௬)

எவ்விதத்துன்பத்துக் காளாக வியற்றுறுமோ
வென்றனக்கு வேண்டா மென்றனர் தலைவன் கேட்டுச்
செவ்விதென மகதாஜி பண்டிதர் தம்மகத்திற்
சேர்த்து வைத்தான் மிகுந்துள சோளங்களெல்லாஞ் செவ்வே
அவ்விதங் கண்டானந்தங்கொண்டு துகாராம
ரரிபஜனை செய்து கொண்டு வருநாளிலொரு நாள்
திவ்விய விடோபாவின் கோயில் பழுதாகித்
திகழ்வது கண்டது திருத்தச்சிந்தை கொண்டுமுயன்று. (௩௩௭)

மண்குழைத்துக் கோயிலின் மேற்றட வியுடன் மிகவும்
வருந்துதலைத் தெரிந்து விடோபாவுக்கவ்வருத்தம்
எண்குழைக்க மகதாஜி கனவிற்போயினியுன்
னிடத்திருக்குந் தானியமெல்லா மெனது கோயிற்
கண்டுழைத்த வயினெல்லாஞ் செவ்வை செய்கவென்னக்
கண்விழித்தவ்வூரார்க் கக்கனவதனைச்சொல்லி
விண்குழைத்த சங்கொலியான் கோயிலுக்கெல்லோரு
மேவிவந்து துகாராமர்வேலை செய்யக்கண்டார். (௩௩௮)

கனவு நிகழ்ந்ததற்கிது வேகண் கூடென்றறிந்து
கற்சாந்து முதலவெல்லாங்கொண்டு பழுதகற்ற
முனர் நடுவாய் வைத்துள தானியங்களெல்லாஞ் செலவாய்
முற்றின பின்புனித நலமுடிப்பதில்லாதிருக்க
அனகதுகாராம் சாமி வருந்துதலைத் தெரிந்தா
னகளங்கன் மகதாஜி கனவிடைப்போய் முன்னர்ப்
புனமுடையோன் காத்தத்னுக்கரை மணங்குச்சோளம்
புகன்றபடி தராது கொண்டு போயினன் மற்றவன்பால். (௩௩௯)

அரைமணங்குங் கொண்டென் கோயிற் புனிதமாக
வமைக்கவெனவது தெரிந்தங்களைவருக்கும் புகன்று
வரையளவு தரவாங்கி யூரிலுளோர்க்கெல்லாம்
வரிவைத்துப் பொருடிரட்டி மாதவன் கோயிலுக்குப்
புரைதவிர்த்துப் புனித நலம்பொருந்துறவே செய்யப்
பொருவிறுகா ராம்சாமி யளவிலின்பம் பொருந்தி
நிரைமுன மேய்த்தவன் கோயிற் சபாமண்டபத்தி
னின்றரி கீர்த்தனம்பாடி நிகழ் நடனமாடி. (௩௩௪)

காமதேவொடு ஞானதேவாதி நல்லோர்
நவின்றசாயித்தியம் ராமாயணம் பாரதமென்
றுமதாகிய முத்திக்கடைவான கிரந்த
மனைத்துஞ் சேகரித்துக் கொண்டந்தப் பாண்டார
வாமவரை தனிலேறி யிருந்துகொண்டு நாளு
மனனஞ்செய் துவந்தனர் மற்றவர் மனைவி தினந்தோ
றேமவரைக்கணுகி ரொட்டிசுரைக்குடுவை நீர்தந்
தினிதருத்திப் பின்பகத்துக்கெய்தி யுண்பதியல்லே. (ாகுச)

வேறு

ஆயவர் வருந்தி முன் விசுவம்பரர் கடவுளாகத்
தேய்வறு குலத்தை நாசஞ்செய் கருங்குறளன்றன்னை
எய்வுற விவ்வூர் வைத்தாரி வனிலென் கணவருக்கு
மாய்வறு பித்தங்கொண்டு மயங்குதலாகி நாளும். (ாகுரு)

இடைவிடாத வன்றன்னும மிசைத்தனர் திரிதலாலென்
னுடைமை கண்முழுதுந் தோற்றேனுணவு மிலாமலுறும்
நடையுறு மக்கடாமு நலிவுறும்படி நன்றாக
அடையுமென் குடும்பமெல்லா மயர்வுறலாயிற்றுந்தோ (ாகுரு)

இப்படிக்கியற்றி நின்ற விவனையுந்தெய்வ மென்றியாம்
எப்படிக்கருது கின்ற திளிக்கணுலும் பாபபாகா
தொப்பறப் பகலெல்லாங்காடுலைந்திடை யிரவில்
மைப்படிக் கியல்வோன் கோயில்வந்து வைகறையாமட்டும். (ாகுஎ)

கூத்தியல் கின்ற கொண்கர் குலம்வந்து புகிப்பதின்றி
ஏத்தினர் வரையிலேறி யிருத்தலாற்றினந் தோறேக
வாய்த்தது கால்கணுந்து வருந்தினேனி னியெய்வாறு
மாத்திரள் வரையிலேற மாட்டுவேனென வருந்தி. (ாகுஅ)

அப்பமு நீருங்கொண்டங்கணு குழிவெயிலில் வாடி
வெப்ப முற்றடிகணுந்து விரைவுறச் செல்லும்போதோர்
சர்ப்பவள்ளையிறு போலத்தைக்கவோர் கூர்முட்காலில
வைப்பதில் வருந்தி வீழக்குடுவை நீர் கவிழ்ந்து வாராந. (ாகுகூ)

மயங்கி மெய்மறந்து சற்றுநேரம் வாய்ந்ததன் பின்றேறி
உயங்கி காலை நோக்கவுதிர நீர் பெருகலாகத்
தியங்கியம் முள்ளை யீர்க்கச்செறிந்து வாராமையாலூர்
தயங்கிய கரியகுள்ளன் சுமைத்த தென்றுளத்திலோர்ந்து. (ாஎம)

முன்பந்தக் கரியகுள்ளன்றனக்கியான் முடித்த தென்னோ
வன்பு கொண்டிவ்வாறெல்லாம் வருக்கின்றுனெனக்கென் செய்கேன்
என்பனவுரைத்துச் சாலவினை வுழியிரங்கிக்கண்ணன்
தன்படிவத் தோடங்குச் சார்ந்தனன் சாரக்கண்டு. (ாஎக)

இவனிங்கேன் வருகின்றான் மற்றிவன்முக நோக்கலாகா
தவனியிலென்று வாராவத்திசை முகந்திரும்ப
நவனிதக்கள் வனந்தத்திசை முனு நண்ணக்கண்டு
புவனியில் வேறோர் திக்கை நோக்கவு மங்கும் போந்தான். (ாஎஉ)

எங்கும் வந்துறுகின்றனென்றினை விழியிருக்கூட
அங்குளந்தனிலுந் தோன்ற வறிந்து நான் வேண்டேனுகப்
பொங்குறு வயிரங்கொண்டு போந்தென்னை வருத்துகின்றான்
கங்குலினிறத்தானென்று கருதி நிந்திக்கலாக. (௩௭௯)

அம்மனுயென்று கூயங்கருகில் வந்தருளின்வள்ளல்
செம்மலிவ்வளவில் கோபஞ்செய்வதேனென் மேலென்று
விம்மவட்கினிமை கூறி வெறுத்திடேலென்றுட்காந்து
கம்மலரன்ன வன்னுள் காலைத்தன்றுடை மீதேற்றி. (௩௭௪)

அணுவள வேனுந்துன்ப மின்றியம்முள்ளை வாங்கி
நணுகருட் கண்ணுலேனுக்க நங்கைதன்றுன்ப நீங்கி
எணுளுறை பவனை நன்று யெதிருற நோக்கி நின்னை
நுணுகறி வகத்துக்கொண்ட நோன்பினென் கணவரின்னும். (௩௭௫)

உண்டியில்லாமலுற்று ஊங்கியான் செல்கின்றேனென்
றெண்டி ருமாலுக் கோதியே கப்பினெம்பிரானும்
அண்டினன் செல்ல வோங்கலமர் துகாராமசாமி
கண்டிருவரையு நீருங்கனலுஞ் சேர்ந்துறுதல் போலும் (௩௭௬)

நண்ணருமமுது நஞ்சு நணுகி நண்ணுவதுபோலும்
கண்ணனும் ஜிஜாயிதானுங் கலந்துறுகின்ற தென்றங்
கெண்ணதி சயித்திருக்க விருவரு மருகுசார
வண்ண நன்முகிலின் பாதம் வணங்கினர் நிற்கவள்ளல். (௩௭௭)

தழுவினன் மகிழ்ந்து பேசத்தரு துகாராமசாமி
வழுவலின் மனையை நோக்கி மருவுவிட்டலனுக் கன்னம்
பழுதறப் படைத்தி யென்னப் பரிந்தப்பமொன்றை யெங்ஙன்
குழுவிருவருக்கு முண்ணக் கொடுப்ப தென்றிலச்சை கொண்டு. (௩௭௮)

கணவருண் கின்றதின்மண் கலக்கவிக்கரிய குள்ளன்
அணவினன் வயிறுசால நிரம்பினனுக வந்தோ
இணர்விரி துளவினுனுக் கென்பசி யொருவனேனும்
உணவயிற்றுக்குப் போதாதோரப்ப மெனவுள் ளெண்ணி. (௩௭௯)

அச்சுதன் முன்னர்வைக்கவ மலனுண்டவள் கலத்தில்
மெய்ச்சு நல்லன்னவர்க் கமிக நிறைத்தாடைமூடி
வைச்சனன் துகாராம் சாமிவாய்ந்துணச்சி ஜாயியென்பாள்
இச்சையிற் கலத்தினுடையே தெனத்திறந்து பார்த்தாள். (௩௮௦)

பலவகைச் சுவைசெயன்னம் பாத்திரத்திருத்தல் கண்டென்
குலதெய்வங் கொழுநற்காக வமைத்த தென்றுளத்திற்கொண்டு
நலதிழை கண்டேராவோ பவானியோ நன்மைசெய்ய
வலபயிரவனே வித்தவகை செய்த தெனவணங்க. (௩௮௧)

நீவணங்குகின்ற தெய்வமேதது நானே நின்முன்
ஆவன கலத்திலாக வமைத்தன னென்ன வையன்
மேவல் செய்யாளா யன்னமேவிரு வருக்கு நல்க
ஓவறவுண்டார் நன்னீ ருணச்சுத்தமு ஞற்றவேட்டார். (௩௮௨)

மலையினீ ரெங்குமில்லாவகை தெரிந்து துவும் வள்ளல்
உலைவி லீயிங் கேகையாற் றோண்டி னீரூறு மென்றான்
அலைவி லாதையன் காட்டுமவ்விடத் தகழ்ந்தாள் கையால்
தொலைவி லீரூறக்கண்டு வியந்தன டோகைபோல்வாள். (௩அ௯)

வெறுங் கலத்தன்ன மேவப்புரிந்த வளிவனே மெய்யாம்
உறுங்கருங் குறளன் மாயமந்திரமு ஞற்றவல்லன்
பெறுங் கணவனாயும் பிச்சேற்றி னன்றன் கைவசமும் பெய்தான்
இறுங் கவளவையுங் கொண்டா னென்னிவன் செய்கை யென்று. (௩அ௰)

சுரந்தநீர் கொடுவந்துண்ணக் கால்கைகள்சுத்தி செய்யத்
தரந்தர நல்கிப்பின்பு தானுநல்லன்ன முணடாள்
நிரந்தரந் தனைப்பஜிக்கு நிமலனா நோக்கி நீண்டு
பரந்த வெற்புறிற் சிஜாயி படர்மிகும் வந்துமீள. (௩அ௱)

இன்று தொட்டினி யிவ்வெற் பிலிருந்திடே லெனமால் சொல்லத்
துன்றுபொற்பதம் வணங்குந் துகாராமர் தமைத்தழீஇ மால்
சென்றுறு கோயில்சேர்ந்தான் சிஜாயி யோடினிது தம்மூர்
ஒன்றுறலாகி மால்பே ரொழிகில ருராத்திருந்தார். (௩அ௨)

வேறு.

சாதுக்கள் சேவைசெய்து சகலதீர்த்தங்களுஞ் சாதுக்கள் பாதப்
போதுற்ற தீர்த்தமெனப பூனைந்தாடிச் சாதுக்கள் புகழ்தலாகி
மீதுற்ற தீர்த்தனங்கள் கேட்கவருவோ ரங்குவிடு செருப்பை
மூதுற்றோர் போம்போது முன்னெடுத்து வைத்தடியின் முடிவணங்கி. (௩அ௩)

உத்தம மிக்குறு குணங்களுடையராய்த்தயை சாந்தியுளத்தின் மேவும்
வித்தகராய் வருநாளி லொருநாள் வாழ்மனையின் வெளித்திண்ணை மேவி
நத்தமருஞ் செங்கரத்தா ளமைநவின்றிருக் கமனை நண்ணும்பாரி
சுத்தமுறத்துகி லுரிந்தோர் சுவரில் வைத்து நீராடத் துகாராம் சாமி. (௩அ௪)

பக்கலிலோ ரேழைப்பார்ப் பனிவந்தெற் குடுத்தவொரு படாமு மின்றி
மிக்கது யருறுகின்றேன் மானங் காப்பாற்ற மடிவேண்டுந் தந்தாற்
றக்க பலனுமக் குண்டு தருகென் னச்சுவரில் வைத்ததானை தன்னைக்
கைக்கவர்தி யென்றவட்குக் கண்காட்டப் பார்ப்பனியுங் கைக்கொண்டாளாய்.

உம்புண்ணியத்தினுக் கோரள வில்லையுருக்குமணிவர னுமக்கு
நம்புந் தண்ணளி புரிவானனி யென்னக் கூவாமனங் காய்போதி
வெம்புந் துன்பற வென்று குறிப்பித்து விளாந்தேக விடுத்து வேணி
பம்புந் தண்புனலாடிக் கரையிலிருந்தரி நாமம் பஜித்திருந்தார். (௩கஉ)

ஈங்கவர் தமனைவி யுடனீராடி யுடுத்த மடியிடத்தைப் பார்க்க
ஆங்கவணில்லா ததுகண்டறத் திகைத்தென் கருமத்தை யார்க்குச் சொல்வேன்
தாங்கவறு மோராடை தனையு மெவரோ கொண்டு சார்ந்தார் வீட்டின்
பாங்கர் பணிபுரியும்பு ப்பாயுஞ் சாணங்கொண்டு படர்வான் போனாள் (௩கக)

பெரியமகனான மகாதேவன் பின்னவனான விடோபாவோடு
தெரியாதநீராடச் சென்றான் காசிபாயி பரேதி கங்காமூ
வரியலு கின்றனர் வாசற்புறத்திருக்க வெவர்கொண்டு மறைந்தாரோ வென்
றரியுறுன்பத் துடனிளைச்சலிடும் போதிற்றூது லாவயல் வீடுள்ளான். (௩கஉ)

அவ்விரைச்சல் கேட்டுச் சிஜாயிகேட்கும் படியந்தணி யொருத்தி
செவ்விதிற்றா னுடுத்திட வஸ்திரமில்லை யென்றுரைக்கச் செவியிற்கேட்டேன்
எவ்விதமாய்ப் போயிற்றோ வென்றனன் மற்றதுகேட்டுச் சிஜாயிபித்து
வவ்வியவென் னையகரே யார்க்கேனுங் கொடுத்திருப்பார் மற்றிலென்று. (௧௧௬)

வருந்துறு போதிடைச் சம்பந்தி கடங்கண்மனை நடக்கு மணத்தைச் சொல்லப்
பொருந்தினர் ஜிஜாயி ஜிஜாயீ யெனக் கூய்க்கொண்டு புகுந்தன ரவ்வார்த்தை
திருந்துறக் கேட்டுத் தனது மானரக்ஷணைக் காகச்சிந்தை செய்தாள்
அருந்துயருஞ் சினமுமிகுததுத் தத்தளிக்க வுருக்குமணி யாய்ந்து. (௧௧௪)

தனக்குரிய தானபழந் தானைதனை யெடுத்த வடன்றலை மேலிட்டாள்
மனத்தளுர்கொள் ஜிஜாயிகண்டு வியந்திதுதா மானிடர் வஸ்திர மன்றநந்தக்
கனத்தகரு நிறக்குறும்பன் செய்கையென்று நிச்சயித்துக் காத்தான்மானம்
இனத்தவர்மு னென்று மகிழ்ந்தந்த வஸ்திரத்தை யுடுத்திடையிற் புக்காள்(௧௧௫)

அந்தவஸ்திரத்தி னெளி வீடெல்லாங் காந்திசெய வடைந்தோர்கண்டு
முந்தலியந்தனர் மணத்தை மொழிந்து போயினர்பின்பு துகாராம்சாமி
நந்தமனைக் கேகின்மிகக் கோபிப்பாள் ஜிஜாயியென நண்ணுறுமல்
கந்தமலர்க் கான்புகுந்தார் கண்ணனடி கருதியிராக் கடிகைநான்கும். (௧௧௬)

சென்றபின்பு கோயில்வந்து விடோபாவைச் சேவித்துச் செங்கைகூப்பி
நின்றுவெண் கற்கைக் கொண்டுதாள மெனமானுமை நிகழ்த்தலானுர்
ஒன்றுமவர் குரற்கேட்டு மகள்கயிலபபங் கீரையுதவி யுய்த்தாள்
அன்றவர் துய்த்தரிநாமம் பழம்படியே பஜித்து ருந்தா ரானபோது. (௧௧௭)

துயின் மேவக்கண்க சக்கிக்கொடு பாடப்பின்னு மிக்கனுக்கமேவப்
பயிலிதென்ன சங்கடமென் றுன்னினர்தங் குடுமிதனிற் பாசம்வீக்கி
வெயின்மணித்தூண மிசைப் பிணித்து விடிவளவுந் தூங்காமல் விமலநாமம்
குயிலுதலோ நான்கிர விற் றுயில்சோம்பு கூடாமற்குறைத்து நாளும். (௧௧௮)

யாத்திரைசெல் வோருக்குக் கால்பிடிப்பாரரிநாம மியம்புவோர்க்கு
வோர்த்திடிற்கை விசிறிகொண்டு வீசுவரங் கவாசொல்லும் வேலைசெய்வார்
சீர்த்தவெயிற் காலத்தில் வழிநடப்போர்க்குத் தாகந்தீர்ப்பாரந்த
ஊர்த்திறதுதி லெவரேது சொல்லினுமப்படி மகிழவுளுற்று கிற்பார் (௧௧௯)

இன்னபடி வருநாளி லொருகிழவேதியன் றடியூன்றிக் கொண்டோர்நாள்
மன்னுசிரமத்துடனே வீதிவழிவரக்கண்டு மனம்பொருராய்த்
துன்னுமவனிடைச் சென்று துயவரே நீர்நடக்கத் துயர் கூர்கின்றீர்
என்னதொரு முதுகிலேறிக் கொள்ளுநீர் மேவுமிடங் கொண்டுய்ப்பேன். (௨௦)

என்றலுமவ் வேதியனுன் விளக்கு நெய்வாங்கப் போகின்றே னென்றோத
நன்றுமதிற் கேகுமெனப் பணத்தையும் பாத்திரத்தினையு நல்கக் கொண்டு
துன்றுகடைக்கு வந்ததனைக் கொண்டு மறையோன் வீடுதுன்னித் தந்தார்
சென்றசிலநாட்குப்பினைக் கிழவேதிய னுரார் தெரியச்சொல்வான். (௨௧)

எட்டுநாளைக்கு வருநான்வாங்கும் விளக்கு நெய்யிந்தத் துகாராம்
கிட்டிவாங்கித் தந்தநெய் பலநாட்காய திதுகிளர்வியப்பு
மட்டிலென வதுதெரிவான் மற்றொருவனும் மவரால் வாங்கித் தேர்ந்து
முட்டில் வியப்பினனுக யாருமவரால் வாங்கமுயல் வுதாகி (௨௨

பாத்திரமும் பணமுந்தந்தனராகத் துகாராமர் பரிவிற்கொண்டு
போய்த்தருக வெனவணிகன் முன்பரப்பிப்பாத்திரத்தைப் பொருளுநல்கச்
சீர்த்தவணிகன் றெரிந்தெப்பாத்திரத்தி லெவ்வளவு செறிப்பதென்னத்
தீர்த்தரந்தவகைதெரியாதுனக்குத்தோற்றினபடியேசெறித்தியெனறார். (உ௩௯)

வணிகனகைத்தவர் கொடுத்தபொருளுக்குத் தக்கபடி வழுவுறாமல்
அணியின் வைத்தபாத்திரங்க ளனைத்தினு நெய்தோற்றினவாறுபெய்தான்
மணிநிறத்தான்றாசரந்தப்பாத்திரங் கடமிலுள நெய்வழிவறாமல்
திணிசுருக்கிட்டொருகோலிற்செறித்துத்தோளிடைத்தாங்கிச்செல்லலானார் ( )

அவரவர் தாந்தரு பொருளுக்கமைவாக வவர்பாத்திரத்தி னெய்தான்
கவர்கில னென்றவ ரவரு மொப்பும் வகை கலறுறநெய் கண்ணன் செய்தான்
இவரு மவரிடைச் செல்ல வவரவருந் தங்கலந் தேர்ந்தினிது கொண்டார்
உவர் பரமன் கோயிலுக்கு வந்தரி நாமம் புனைந்து குறைவதானார். (உ௩௫)

இத்திறத்தூரா ரெல்லாந் தன்பதி பாற்றினந் தினமூழியங் கொள்கின்ற
அத்திறம் ஜிஜாயிதெரிந்தென்பயித்தியகாரபதி யாலேவேலை
நித்தலுங் கொள்கின்றதன்றியோ ருத்தின் சுமைதாங்க நிரப்புகின்றார்
தத்தமக்கேற்றபடி யெனவிளாந்து வைதறனைக் கேட்டுத்தையலார்கள். (உ௩௬)

உனதுபதியாரிடத்து மூழியஞ்செய்வதற் கொப்புமுதனுலன்றோ
மனதொரு மித்தவரி டத்தூழியங் கொள்கின்றாரதற்கு வையலாமோ
எனலுமதனைக் கேட்டுச் சிஜாயிநீர் சொல்லுவது மியல்பேயென்று
தனதுமனம் பொறுத்திருந்தாள் பின்பொருநாட்ஜிஜாயி துகாராமசாமி. (உ௩எ)

முகநோக்கி யுமதுபிதாத் தனக்கின்று புண்யதிதி முடிப்பசற்குத்
தகவான தொன்றுமில்லை யென் செய்வதென் றுரைக்குமது தன்னை கேட்டு
மிகயான் போய் வனத்தடகு பறித்து வந்து தருகின்றேன் வேகவைத்துத்
தொகலான பிதுர்க்களுக்குத் திருத்திசெய்கென்றரிநாமந்துதித்துச்சென்றார். ( )

அவ்வயினோர் கொல்லைதனிற் பயிரிட்டு விளைந்த கோதுமை யறுத்துச்
செவ்வை செய்வோன் றுகாராமர் வரக்கண்டு நீயுங்கொய்சேர்ந்தெனமோத
ஒவ்வினராய்க் கூலியாளுடன் சேர்ந்துவிட் டலனையுளங் கொண்டுற்ற
கௌவை மறந்தறத்துக் கொண்டிருக்க வவர்தங்கணவி காலுளாகி. (உ௩௯)

சிறிவைது கொண்டிருக்கப் பாண்டுரங்கன் றுகாராம ராகிச்சென்று
மாறிறிதிக் கானவெல்லா மூட்டைசெய்து தலைமீது வைத்துக்கொண்டு
தேறும்வகை மனைபுகுந்து ஜிஜாயிடைத் தந்துநீ சிக்கிரத்திற்
சோறுகறி சமைத்தியெனச் சொல்லியுடன் கடைநோக்கித் துன்னினானால். ( )

தருமூட்டை தனையவிழ்த்து நோக்கவதில் வேண்டுவன சமைதல்கண்டு
கருதுளத்திற் களிதூங்க நானஞ்செய் துடனடற்குக் கடுகலானாள்
மருவுகடைக்குப்போனேன் பாத்திரமும் வஸ்திரமும் வகைந்துகொண்டு
தெருவுதொறுஞ் சென்றுறவோர்க் கின்றுதிதிவருகவெனச் செப்பக்கேட்டோர்.

யாவருமங் கதிசயித்துத் துகாராம னின்றுதான கக்குடும்பம்
மேவலுற லாயினுனெனக் களித்தாராய் மேவ விரைந்துவந்தோர்க்
காவலுட னுபசரித்தாசனங்கொடுத்துப் பூசித்துங் கமரச்செய்து
தாவறு புரோகிதரும் வரவிருத்திப் பலித்திரமுந் தரித்துக்கொண்டு. (உ௧௨)

வேதவிதி வழுவாமற் றிதிமுடித்தா யினபின்பு மெவமுற்றோர்க்
காதரவோ டிலையிலறு சுவையன்னம் படைத்துச் சங்கற்பதிர்த்தம்
மேதகவிட் டெல்லோருந் திருத்தியுடன் சாப்பிடுமா விரும்பிச்செய்து
பாதமத்தஞ் சுத்திசெய்யப் பாணிதந்தா யினபின்பு பதியிருத்தி. (௨௧௫)

சந்தனம் புஷ்பந் தாம்பூலந்தந்தான் ஜிஜாயிமுகந் தன்னைநோக்கி [டான்
வந்தவர் ளினிக் குடும்பச்சுமையுனக்கென் றெவையுமுன்றன் மனுளன்கொண்
முந்தவெ ா ா ரதுகேட்டுச் ஜிஜாயியுந்தன் மனத்துவகை முதிர்வதாகி
இந்தவை மபிக்கையில்லையெனக் கென்றுசொல்ல வெழிலிவண்ணன் (௨௧௪

மற்றுமவந்த யாசகர்க்குச் சோறிட்டுச் சமையல்செய்ய வாங்கிவந்த
பற்றுளபாத ரிரங்களெல்லாஞ் சுத்திசெய்தங் கவரவர்பாற் படுத்திவந்து
துற்றுவன் போனகமென்று சொன்னபடியேசேர்த்துத் தோன்றுனுனன்
நற்றுறு கோதுமையறுத்தோர்க்குக் கூலிநா ளரிகை நல்லப்பெற்றார். (௨௧௬)

பெற்றதட னுடம்பெல்லாந் தூளிமொய்க்க மனைக்குவந்து பெறுகென்றீந்து
மற்றிதுகொண் டுறுபிதிர்ச்சுத் திருத்திசெய்கென் றிலைலாட்சு வகுக்கக்கேட்டு
முற்றினிருந் தாதை திதியிங் கிருந்தன்னமு மிட்டீர் முந்திஞேர்க்குச்
சொற்றவிது பயித்தியமோ தூளிமொய்க்கச் சுமைசுமந்தீர் சொல்லுமென்றான். (௨௧௭)

வினவுதுகா ராம்சாமி திவைத்துவிழி நீர்பெருக விட்டலாசீர்
அனகபத்த பாலனக ருணகிதேநீ வந்தென் னகத்துண்மேவி
எனதுபிதாத் திதிமுடித் தீடேற்றிட யான்செய்த தவமேதோவென்று
மனதிளகி யுடனிருந்திங் குண்ணுமற் போனதற்கு வருந்தலானார். (௨௧௮)

நீவந்தென்னுட னுண்டாலன்றி யுண்ணேனென் றிருக்கநிமலன் றேர்ந்து
மேவுந்தன்னுருக் கொண்டு கிரிடகுண்டலங்க ளுடன் விளங்கக்கண்டு
கோவிந்தா வெவணங்கிச் சுவாமியுந்தந் நடுவிருக்கக் ஜிஜாயிகூடத்
தேவுந்தம்முட னுண்ணவுண்டு மகிழ்கொண்டு மனந்திருத்தி யானார். (௨௧௯)

திருந்துதன தடியவரைத்தழுவி விடோபாத்தனது கோயில்சேர்ந்தான்
பொருந்து துகாராம் சாமிஹரி நாமமிடைவிடார் புகல்வாராகி
இருந்துவரு நாளொருநா ளிரவில் விடோபா வவர்முன் னெதிர்ந்துநோக்கி
அருந்துதிசெய் நாமதேவாய் நீமுன்னவ தரித்தவக் காலத்தில். (௨௧௧)

சதகோடி கிரந்தஞ் செய்கிறே னென்றென் மேஃி நிச்சயித்துச் செய்போ
துதவியாய் விரைந்தெழுத வொருவருமின்றென்று நான்வரைந் தேனன்றோ
அதனிலஞ்சு கோடியே யைம்பத்தோ ரிலக்கமுள குறையதாக
இதமுடனே யின்றுதொட்டுக் கவிசெய்கென் றருளநன்றென் றிறைஞ்சிநிற்க. (௨௧௨)

கருணையார் கலிகடாக்ஷித் தாலிங்கனஞ் செய்து கரக்கச்சால
அருள்பெறுதுகா ராமசாமி வேதவியாசரந் நாட்சொன்ன
பெருமைபெறு பாகவதத்திற் றசமஸ் கந்தத்திற் பின்னைகேள்வன்
மருவியபா லக்கீடை களைப்பிரா கிருதத்தில் வினவுதாக. (௨௨௩)

கவிகள்செய்து மிடைவிடாதரி நாமம்புகன்று மரிதினங் கலந்தால்
சவியசுடர் மறைந்தவுடன் ஜாம நான்கிலு மரிகீர்த்தனங்கள்செய்தும்
புலியிலவர் புகழ்விளங்கச் சிஞ்சுவடி மம்பாஜி பாவா வென்போன்
குவிவறுசீர் தேகுவுக்குக் கோசாயிப் பிராமணனுய்க் குறுகியாங்கே. (௨௨௨)

மடங்கட்டித் தனது குடும்பத்தொடு மாணுக்கரொடு மன்னுகின்றோன்
இடம்பெற்ற துகாராமர் புகழ்க்குமனம் பொருதவனாய்ச் சிறியின்னோன்
இடம்பெற்ற நாம்பார்க்கப் பாடங்கள் படித்தவன் சூத்திரனேஜாதிக்
குடம்பட்டு வேதியரு மேவல்செய்தா சிருதர்களா யுழல்கின்றார்கள். (உஉரு)

மறையவனாய் மகிமைபெற்ற வென்னையொரு வருந்திரும்பிப் பார்ப்பதில்லை
இறையளவுமினைமெய்ச்சுமிதற்கிவன்பாற்பெருமையென்னவினையோர்காற்
குறைவுபெற வவமதித்து நம்புகழை மிகுதிசெய்து கொள்ளவேண்டும்
தறையிலெனத் துகாராம சாமிகீர்த்தனநாளுஞ் சாற்றுஞ் சார்பில். (உஉச)

தினமும்வந் தன்னவளா யவமானஞ்செய்யச் சமயந் தேர்வோ னோர்நாள்
அனகவூரி தினத்திரவி லரிபஜனை செய்துறு சாதுக்களோடு
கனகவிமா னத்தைவலம் வரும்போது முட்களவர் காலிற்றைக்க
மனதொரு மித்தூன்றி வைத்தான் றுகாராமசாமி யந்தமார்க்கமேவி. (உஉரு)

வரும்போது பதத்திலொரு முட்டைக்க வந்தமுள்ளை வாங்கிவீசி
ஒருங்காக வினிவருஞ்சா துக்களடி முட்டைக்கு மென்ன வுன்னிப்
பொருங்கூர்மு ளனைத்துமங்குச் சோதித்தொன் றில்லாமற் போக்கக்கண்டு
மருங்கோர்சா ரிருந்தவிகன் மம்பாஜி முணிந்தொருமுட் டடியைவாங்கி. (உஉசு

வந்தோடி யடிக்கவந்தத்தடி முறியமற்று மொருதடிகைவாங்கி
கொந்தாக மெலியவடித்தானதுவு முறியமற்று நோக்கி நேர்ந்த [ன்
கொந்தார்முட்டடி முழுதுங்கொண்டடித்துக்கைசலித்து மடம்போய்ச்சேர்ந்தா
நந்தாத வன்பரடிக் கயராதுந் தைத்தமுட்கு நலிவுறுதும். (உஉஎ)

அடித்தவனை முனியாதுஞ் சற்றேனுந் துயராதும் ஹரிதன்னுமம்
படித்துவலம் வந்துவிட்டலனைக்கண்டு தொழுதவனைப் பார்த்தியாவும்
நொடித்தெனையே னிவ்விதஞ்செய் தனையென்று மூன்றபங்க நுவலத் தீர்த்தன்
வடித்தகண்ணீ ரினனுனு னிதுதெரிந்து ஜிஜாயியங்கு வந்துகண்டு (உஉஅ)

அன்பருடம் பினிற்றைத்த முள்ளெல்லா நோவாம லாய்ந்துவாங்கி
முன்புதெரிந் தோரோடு நிற்கவிடோ பாவருட்கண் மூழ்கலாலே
வன்புபத்தி ரவங்தீர்ந்து துகாராம சாமிமன மகிழ்ந்துநின்று
பின்பரிகீர்த் தனஞ்செய்யப் பாகவத ரெல்லோரும் பெரிதுகூடி. (உஉகூ)

நிறைவுறலுந் துகாராம சாமியந்த மம்பாஜி நேரா தோர்ந்து
முறையி னின்றேன் மம்பாஜி வரவில்லை யழைமினென முதுவோர்க்கோத
அறையுமுன ரொருவன்போய்க் கண்டுடம்பு சுகமிலையென் றதனைக்கேட்டுப்
பொறை மனத்தன்பருக் கோதவுடனவன் வாழ்மடம்போந்து புகுந்துகண்டு. ()

அடித்தகர நொந்தனவோ வதனாலே யுடம்பெல்லா மயர்வாயிற்றோ
முடித்ததவத் தினர்க்கென்று முன்னியவ னடிபணிந்து முகத்தைநோக்கிப்
பிடிப்பெ னஞர்நீர வென்றங்கவ னுடம்பெல்லாம் பிடித்துப் பெரியோரேநீர்
துடிப்பிலிராய்க் கோயிலுக்கு வருகென்று துகாராம சாமிசொன்னார். (உஊக)

அடியேன்மே லிவ்வளவு கோபங்கொள்வது தகவோ வடைகவென்றும்
நெடிதான சிரமமுறவபராதியாக யானேர்ந்தேனென்றும்
கொடிதேது மிலதாகக் கூறுவன மம்பாஜி கேட்டுக்குன்றி
ஓடிவாநா நாணுடனே வருகீர்த் தனைக்கென்றங் கவரோடுற்றான். (உஊஉ)

வந்தபின்பு துகாராமசாமி சொல்லுங்கீர்த்தனத்தில் வழுவுண்டாவ
தெந்தவிடத்தென்று கெட்டவெண்ணத்தோடங் கிருந்தா னினையிலன்பர்
சந்தகைத் தாளம்வீணை மிருதங்க மினிதொலிக்கச் சாதுவானோர்
முந்தவைக்கட் பரவசராய்ப் பாடிக்கொண் டிருந்தனரன்முடிவுகாண. (உ௯௯)

மனையில்வந்து ஜிஜாயி துயிலுறு போதிலிரண்டுகள்வர் வந்து முன்னே
அனையவப்பா ஜிகுளவேஜி ஜாயிக்கு வாங்கியன்பி ளளித்தகாரான்
றனையவிழ்த்துக் கொடுமேற்கு முகமரா நாழிகைவழிதாஞ் சாரக்கண்ணன்
நினைவுபர வசமாகித் துகாராமர் கீர்த்தனங்க ணிகழ்த்துகின்றார். (உ௯௪)

இங்கில்லிற் றூங்குகின்றா ளிவன்றேவி நாஞ் சும்மா விருந்தோமாகில்
கங்குல்கழிந்தாற் றுகாராமனை வீணேவருத்திக் கடிவாளென்று
மங்குலிடைத் தண்டொருகைக் கொண்டவர்போ மார்க்கத்திற்கோரூபம்.
பொங்குற நேர்ந்தடிக்க வருவான் போலாகக் கண்டு போருங் கள்வர். (உ௯௫)

அஞ்சிவழி யிடையேதோ பூதம் வருகிறது நம்மை யடிக்கவோவென்
றெஞ்சிலந்த வழிவிலகிக் குறுக்கிலொரு வழிநோக்கி யேகவங்கும்
விஞ்சிவரக் கண்டுமிகு பயங்கொண்டெவ் வழிமேவு வேமென்றெண்ணி
நெஞ்சி லெண்டிக் கையுநோக்க வங்கங்கு முன்பெனவே நேர்ந்துநிற்க. (உ௯௬)

பூதமோவிது பிரமரக்ஷசோபசா சோநேர் புகுவதென்று
நோதலா யுயிர்வாங்க வருகிறதென்றவ ருளத்தினேக்கியீதுக்
கேதுபாயஞ்செய்து மெனுமிந்தத் துகாராம னரிதன்னமம்
ஓதுவா னுதலின் மற்றவள் மாட்டை நாங்கொள லாளும் பொரூனாய். (உ௯௭)

விட்டலனோர் பூதத்தை விடுத்தனனீ துண்மையென்று மிகவுமஞ்சிக்
கட்டவிழ்த்துக் கொடுவந்த மாட்டையங்கே யுய்க்கோமேற்கவரு மாலி
துட்டநெடுங் கூளியென வதுதொடர மீண்டுசென்று மனையிற்றுன்னிக்
கொட்டமிட்டுப் புறம்போந்து தம்மூர் நோக்கிப் போகக் குறுகும்போது. உ௯௮

முன்பெனவே வழியிலெதிர் நின்றடிக்க வரக்கண்டு முகந்திரும்பித்
துன்புடனீ தெங்குறினும் விடாது நம்மைத் தொடர்வதுக்கென்செய்துமென்று
அன்புடன்கோ யிலினின்று விடிவளவுங் கேட்பவர்க ளனைவோருக்கும்
என்புருகப் பாடுமவ ரிடத்துதைத்தா லன்றியிது விடாதென்றெண்ணி. (உ௯௯)

கோயிலுக்குள் வந்து துகாராமரடி யிணை பணிந்து குறுகிநின்று
வாயிலுக்காதையரேயாஞ் சோரர்து மதுதிருமனைக்குளின்று
போயினைத்த கட்டவிழ்த்துக்கொடுசென்றோமெருமைதனைப்போமார்க்கத்தில்
தீயினுக்கு நிகர் பங்கிப்பெரும்பூத மொன்றெதிர்ந்து செங்கைத் தண்டால். (

எற்றவந்ததது கண்டெத்திசையுறினும் விடாதடிக்க வெய்தலாலே
பற்றலுற்ற வெருமைதனைக்கொடு போந்தும்மனையில் விட்டுப்பரிந்து மீண்டு
சுற்றலுற்ற பூதமடியா தென்றெம்மூர் புகுதத்துன்னும் போதும்
கற்றவரே விடாதடிக்க வருகின்றததனுலுங் கண்வந்தோதில். (உ௪௦)

பூதமெதிர்தடாது செய்வீரென்றடைந்தோ மெனச்சோரர் புகன்றுவேண்ட
மாதவருஞ் சபையிலுள்ள மற்றவரு மாச்சரிய மனத்துட் கொண்டார்
மேதகுஞ் சீர்த்து காராமர் விழிமூடி விட்டலனைத் தியானஞ்செய்யப்
போதலுறூத வனிருக்கச் சோரர் சொல்லு வதுமெயென்று புந்திகொண்டு ( )

ஸ்ரீபக்தலீலாமிர்தம்

பாண்டுரங்காவாபதத்தைப் பற்றறச்செய்தீன பந்தா பதுமநாபா
ஈண்டு நின்றெம்பஜனைதனை வினவாமலெங்க ளன்றாயிளங்காலத்தில்
வேண்டு பசுபாலனத்தை விரும்பியின்னம் பாலிக்க மேவுற்றாயோ
தூண்டு பரித்தேரிரவி வருபோதா கியுமார்த்தி கொளத்தோன்றாயோ. (உசகூ)

என்று நனிவேண்டு பொழுதெதிர்ந்தனன் கைத்தடியொடு பாண்டுரங்கரூபம்
நன்று விளங்குறக்கண்டு துகாராமர் சோரர்தமை நயந்து நோக்கி
இன்றுமக்க வெருமை வேண்டுறிலினி நீர் கொணடு செல்லு மிடலின்றென்றார்
அன்று நின்ற சோரரெமக்காவி தந்ததே போதுமென வகன்றார். (உசஎ)

சோரர் வந்து சொல்லியதுந்தடியொடு பாண்டுரங்கன்றோன்றியது மன்பர்
சாரநின்ற சோரருக்குச் சாற்றியது மவர்போன சமையவுந்தோர்ந்தங்
காரவொன்றி னோரெல்லா மதிசயத்தாஹாகார மயானந்தம்
நேரநன்று துகாராமசாமி [illegible] ணத் வொண்டாடி நெழிந்தார நெஞ்சம். (உசரு)

இன்னவை யெல்லாங்கண்டமம பாறிதுணுக்கென்ன வியந்து வெள்கி
நன்னரிந்தத் துகாராமசாமி மிருமகிமை கொணட நலத்தாலன்றோ
பன்னகந்தாங்கும் புவியில் [illegible] னை [illegible] கதி [illegible]ளெல்லாம் படைத்தாரென்னு
உன்னலுறுவானுகிச் செரு [illegible] ழிந்தானு [illegible]களந்தோற் கார்த்தி செய்தார். (உசஙு

வேறு

புலரி கண்டபின் பன்பரிந் தாயணி போந்து
அலரின் மூழ்கியாராதனை நாதனுக்காற்றி
நலரி கீர்த்தனஞ் செய்து கொணடிருந்தனர் நண்ணச்
சிலரி ராநிகழ் செய்கையைச் சிஜாயிக்குத் தெரிததார். (உசஎ)

இன்றிராநிகழ் செய்கையிப்படி யதோவென்னு
நன்றுநன்றென வினவுமுன் வியந்தநத நங்கை
நின்றமாடு முன்பிணிப் பின்றி நிற்பதுங் கண்டு
தன்றுணைப்பதி தன்னிடத்தன்பு மிக்கனளாய் (உசஅ)

அடருமப்பமும் பாலொரு வள்ளத்து மமைத்துத்
திடமனத்து நல்லன்பரில லம்புகத் தேடிப
படரவந்தவர் தமையுபசரித்து முன்பரப்பி
உடன்விரைந்துணு மென்றனளன்பருளுன்னி (உசகூ

என்றுமில் லுபசாரமின்றே தெனவியந்து
நின்றபாரியை நோக்கினர் நிதிரிகரணம்
ஒன்றவுண்மகிழ்வொடு தினமொரு வள்ளத்திற்பால்
நன்றளித்தி யேல்விட்டலன் றனக்கு நல்குவனுன (உருஐ)

என்னுமுன்னொரு செம்பினிற் பானிறைத்திந்தாள்
அன்னதைக்கொடு போய்விட்டலன் றனையருத்திப்
பின்னரொய்தியுண் டிருந்தனர் நாடொறும்பேணிப்
பொன்னிறுயகன் பருகப்பாலளித்துப் பினபுசிப்பார். (உருக)

இப்படிச்சிலகாள் கழிவெய்திடச் சிஜாயி
கைப்புளத்துற மனைக்குபபாறயிரின்றிக் கையிலோர்
செப்புறச் செறிபால்கொடு தினந்தொறுஞ் சென்று
மைப்படிக்கரு நிறத்தினற் களிப்பதுவழக்கோ. (உருஉ)

என்ன வெண்ணின டந்தை பின்றினந் தொறுமெய்தும்
கன்னியானபா கீரதி தன்னைநீ கணணன்
நன்னர் நல்கியபால் குடிப்பது மெய்யோ நவிறி
என்னலு மகள் குடிததிறை யெந்தைக்கு மீவான். (உ௫௯)

கண்ணனு டொரு மென்றனளது தெரிகருத்தால்
நண்ணி நான்றருவேனென நாதற்கு நவின்று
தணணுறு வொரு செம்பு பாறுகவிட்டுச்சார
எண்ணினுனுளத் தெங்கணு நிறைந்துள விறைவன். (உ௫௪)

நமமிடத் திறையேனு மன்பி லளிவணலகும்
வெம்மை மிட்குள பாலையும் பருருதல விதியோ
செம்மை யன்றென மறுக்கிற் றனபகி தலைசசினந்து
பொய்மை சொலலிசை யெனவெறுததின லுறப புரிவான். (உ௫௫)

யாதுசெய்வ தென்று றுமளவெய்தினள் ஜிஜாயி
வேதுகொண்டுறு பாலைக் கணணன் வாய்வெதும்பும்
கோதுதோர் கிலளாய்க் குடிபபித்தனள் குடி ததுத்
தாதுசோதுள வோனிதழ கொபபுளந் தயங்கி. (உ௫௬

அனல்பொருன் றலையசைதத லிற்ணடமு மனுங்கித்
தனிலொதுங்குறச சாரநதது கோணலொரா சாரபு
வனிலை பால குடி தது ணனி லலாய் வயங்கும்
இனது கின்னுயிரும முளதேயென வியநதாள். (உ௫௭)

பாண்டிரங்கன்றன்மு கன்றனைப பாரத்தனளிதழில்
ஈண்டு கொப்புளங் கணடிதுவும மதிசயமென
றுண்டு நின்று போந்தனள் மனைக்கனபா தமமகசதில்
வேணடு விட்டலன வர்மனதெய்தினன விரைந்து (உ௫அ)

நீயின்றுன் மனையாள் கொடுபாலவ சேர்ந்தாய்
காயும் பால்கொண் வந்தெனைக்குடி ப பித்தனள் கடுகி
வாயுங்கொப்புள மாயினது லகியென் மறுந்து
நேயமென்னிடை வைததனையாதலாலினையான். (உ௫௧)

மயக்கினேனென நாடொறு மென்னிடை வயிர்த்து
நயக்கிலாப் பலையாயெனை வைவது நாளும்
துயக்கினீ தெரிந்திருந்து மற்றவள் வரதொடுத்துக்
கயக்கினுயென வன்பா கிந்தனை மிகமலங்கி. (உ௬௦)

பன்னிதன் முகநோகி நீ வெம்மை சாலபாலை
பொன்னினதனுக் காற்றுறுதளிததவன புழுங்க
இன்னல் செய்தனையோ வெனச்சிஜாயி நீ ரென்றும்
மன்னு கோயிலிற் கீர்த்தனஞ் செய்துறும் வகுப்பில். (உ௬௧)

பன்னிரண்டி யோசனையனற் பரப்பினை விருந்தை
என்னு மவ்வனத்துணடன னென்றனிரவனுக்
கின்னபால் வெம்மை யேற்கிலதாய்க் கொப்புளியையில்
முன்னரோதியவது பொய்யே யாமென மொழிந்தாள். (உ௬௨)

அது பொயென்பதற்கின்று நீர் சென்றறி கென்றாள்
முதுமெயன் பரங்கதற் கொன்று மொழிந்திலர் முடுகி
மதுவுலாந்துழாய் மார்பினன் கோயிலுண் மன்னி
விதுவைவென் முகத்திதழ் வெதும்புறு கொப்புள் கண்டார். (உசுரு)

சாலவுந்துயர் கொண்டனர் விழிகணீர்ததும்ப
ஞாலமுண்டவ நினக்கிது நண்ணிற்றோ வென்று
ஓலமுற்றழு திரங்கினர் பற்பலாறுணைந்திங்
கேலமற்றிதற்கென் செய்கேனென்றனர் புலம்ப. (உசுச)

ஆயபோதி தழாகிய கொப்புளமாறி
எயகண்டங் கோணிய தின்றுஞ் செவ்வையாகாமல்
மேயதாயது கண்டன் பருள மகிழ்மேவிப்
போயினர் தமதில்லிடைப் பல்வகை போற்றி (உசுரு)

ஹரிதன்னுமமே யனுதினம் பஜிப்பவராகிப
புரியு நாளொரு நாளிடைச் சாங்கணே புறவம்
மருவினாரவண் மசகங்கண் மொய்ப்பதின் வருந்திப்
பரிவிலாரிவையுணப் பயனுயதே படிவம (உசுஎ)

பிறவுயிர்க்குண வாவதிற்பயன் பிறிதில்லை
அறவு நன்றிது வென்று கொண்டாடினரவற்றைத்
தெறல்செயாதினல் சேர்கிலராகித் தஞ்சிந்தை
பறவை வாகனன் பால்வைத்துப் பஜித்தன ரிருந்தார். (உசுஎ)

அதுதெரிந்தன னல்வழிச் செல்பவனாகி
மதுவுலாந்துள வத்தொடை மார்பினன் வந்து
கதுவியீந்துறு தோகையைக் கைக்கொடு கலக்கும்
கொதுகெலாஞ்செல நிசிமுற்று மோட்டிக் கொணடிருந்தான். (உசுஅ)

விடிந்தபின் பன்பர் தேகுவை மேவினர் விரிநீர்
படிந்துபூசனை யாற்றினர்ப ஜித்தனர் பகல்போய்
மூடிந்தபின்றிருக் கோயிலின் முருந்தனை முன்னி
வடிந்துகண்புனல் வார்தர வணங்கினர் வாழ்த்தி. (உசுக)

அன்றிராவெலாங் கீர்த்தனஞ் செய்து நாலாகத்
துன்றுசாமத்தின் மங்களாரதி செய்து துதித்தார்
நன்றிருக்கமா தேவன் முன்னவன் விடோபாபின்
என்றமக்களில் மூத்தவன் கல்லடைப் பெய்தி. (உஎஐ)

வருந்தல்கண்டதற் காவளியாகிய மாதா
திருந்தவேண்டுப சாந்தியோ டௌடதஞ்சேர
அருந்தல்செய்வித் துந்திர்கில தாய்ப்பிணியாகப்
பொருந்த நோக்கவுஞ் சகிக்கில ளாய்மிகப் புலம்பி. (உஎக)

அன்னமெய் வளவுஞ்செ லாதிம் மகனயர்தல்
உன்னுகின்றில ளென்பதி மதிமயக் குற்றார்
என்னைசெய்குவே னெனவயன் மனையவ ளிடத்திற்
சொன்ன போதவள் வந்துபார்த் துன்னது தினைவர். (உஎஉ)

என்றுவிட்டலன் பஜனைசெய்வதி லியன்றோ
அன்றுதொட்டுமக் கெய்தின வின்னலோ டனைத்தும்
நின்றுநீதுய ருறிலென்னை பயனென நிகழ்த்தத்
துன்றுமாவளி யாகிய ஜிஜாயியுஞ் சோர்வாய். (உஎசு)

கடுஞ்சினத்தொடு நெறுநெறு வெனப்பல்லைக் கடித்து
வடிஞ்சகள்ளுண்டு வெறிகொண்ட மர்க்கட மதைத்தேள்
சுடுஞ்சினத்தொடு கொட்டிய தெனவயற் றோகை
நெடுஞ்சொற் கேட்டுடனி மிர்ந்தனள் கொடுஞ் சொற்கணி ரம்ப. (உஎச)

எனதுநாதனைத் தன்வசப்படுத்தி னனிதன்றிக்
கனநிரம்புமென் குடும்பமுங் கலங்குறக் கண்டான்
மனதில் வஞ்சம்போற் கருநிறக்குள்ள வடிவன்
எனவிசழ்ந்தனள் பலபடி வைதனளிருக்க. (உஎரு)

நீரிறங்கிலதாய் வயிறுப்புத ளிரம்பிச்
சோர்வுகொள் சாங்காலொடு நினைவுமுட் சுருங்கித்
தேர்வுமு நிலைகற் குறவந் நிலைதெரிந்து
சார்வுதாகிய கோபமுந் துன்பமுந் தாங்காள். (உஎசு)

மகன் பிழைப்பதில் மடவதே நிச்சய மெனத்தன்
முகங் கடுத்தனள் பிள்ளையை யீதுதவன் முன்போய்
அகந்துளுக்குற வெறிவனென் றகிர்ந்தன ளாகிச்
சகம் பழிப்புற மகற்கொடு கோயின்முன் சார்ந்தாள். (உஎஎ)

பகைவனே யெனத்தனை யெண்ணிதன் முனைபடர்வாள்
வகைதெரிந்தரி நோக்கினன் மலர்மகள் வதனம்
மிகையி னெய்தியென் மேற்கொணர் மகன்றனை வீசி
அகைவு செய்துயிர் கொல்வளேற் பழியெவர்க்காகும். (உஎஅ)

சொல்லென் செய்வதிவ் வேளையென் றோதுறு சுகுண
வல்லவன்முக நோக்கி யெங்ஙனு நிறைவடிவோய்
அல்லலேனுனக் கதிலமு மமைத்தளித் தழிப்பாய்
புல்லிலுன்னருள் விழுமகற் குயிர்பொருந் தாதோ. (உஎகூ)

கங்குல் போக்குறக் கனவி யெண்ணுவ தெனக்கருதி
இங்கு நீயெனைக் கேட்ப தென்னெனு மளவெய்திப்
பொங்கு கோபத்தின் மிக்கவச் சிஜாயிமுன் போந்து
மங்குல் வண்ணன்மேன் மகனைவீ சற்கணமி வந்தாள். (உஅம)

மீதுவீசுறே னில்லென வோருரை விளம்ப
மோதுவான்வரு வாள்வினு யம்மொழி முன்னிப்
போதுதிக்கையுஞ் சுற்றையு நோக்கினள் புகல்வ
தேது கல்லலதியாருள ரிங்கென வெணுங்கால். (உஅக)

உலக சுந்தரி யுன்மகன் றனக்கனுகூலம்
நிலவலாயது நீகொண்டு செல்கென நிகழ்த்தக்
குலவுமைந்தனை நோக்கின னேயெலாங் குறைவாய்
இலகிமிக்கது பசியென மகன்சொல வினிதாய். (உஅஉ

கல்லும் பேசின பிள்ளையும்பேசின கண்டேன்
எல்லுங் கங்குலு மிங்குறு மிவனுக்குப் பழிதான்
புல்லுமென்றுநான் வீசுமுனுயிர்தந்து புரந்தான்
செல்லுஞ் செல்லுமென் மகிழ்நரை மயக்கற்குத் தினமும். (உ௮௧)

இவனுக்கின்னது செய்கிலனே லிவனிரங்கான்
அவனிக்கண்ணிவன் மாயை வல்லானென வறைந்து
கவனித்துத் தனதரும்பெறற் புதல்வற்கைக் கொண்டு
பவனத்தெய்தி யூட்டினளுண வின்பொடு பரிந்து. (உ௮௨)

இன்னதோர்ந்தன ரன்பர் பாண்டு ரங்கனுக் கென்னே
துன்னுறச்சிரமம் புரிந்தனளெனச் சூழ்ந்து
பன்னருந்திருக் கோயிற்குப் பகல்செலப் படர்ந்து
நன்னர்நின்றுள பாண்டுரங்கன பதநாடி. (உ௮௩)

சேவைசெய்தனர் கீர்த்தனம் பாடினர் செறிய
ஆவயிற்புகு மொருவர்கங் காஜிமவாளர்
தேவையன் பரொவ்வளவு சாயித்தியஞ் செயினும்
யாவையுந் தெரிந்தெழுது வோருடனிசை யிசைப்போர். (உ௮௪)

சாங்கணம்மெனு மூரில்வாழொரு வர்சந்தாஜி
ஓங்கும் வாணிகர் வேதியரான மற்றுவரோ
டாங்கு வந்துமெய் யன்பரிற் கலந்து பாடுமவர்
நீங்குமூர்தின மிருவரு மன்புள நிரம்ப. (உ௮௫)

பொன் பிறங்கிய மார்பினன் புகழ்துகா ராமர்
பின்பு நின்றிரு வருந்தொடர் கூட்டிசை பேச
அன்பு பின்றள யாவரும் வந்துகேட் டகத்துள்
இன்பு முந்துறச் சந்ததம் பரவச மெய்த. (உ௮௬)

நாமகீர்த்தனங் கேட்டலி னுதனு மகிழ்ந்து
சாமநான்கினு [illegible] யன்பரைத் தழுவப்
போம தாயிருள் புலர்கரு போதிலா ரதிசெய்
தேமகிழ்ந்தனர் யாவரு நம்மிலே கினரால். (உ௮௭)

வேறு.

பின்புருக்குமணியை நோக்கிப் பின்னைதன்
அன்பனெ னன்பனுக் கருளல் வேண்டுமால்
இன்புப தேசமென் றியம்பக் கேட்டவப்
பொன்பதி மொழிக்கெதிர் புரிந்து கூறுவாள். (உ௮௮)

ஆதியில் வீடண னனும னென்பவர்
சோதி நின்னித வுபதேசத் தூய்மையால்
மேதினி யழியினும் விளிவுறாநிலை
மீதியல் கின்றனர் மெய்ம்மை மேவியே. (உ௮௯)

அப்படிக்குத் துகா ராகனுகுவான்
ஒப்பறு நின்னருட் குரியனுயினல்
செப்ப மொடினிதுப் தேசஞ்செய்கென
மைப்படி நிறத்திரு மாலு நன்றெனு. (உ௮௨)

மாக சுத்த தசமி வியாழ வாரத்தில்
ஆக நித்திரை செயுமன்பர் சொப்பனத்
தேகனத்திரை பரப்பிந்தி ராயணி
வேகநற் றீர்த்ததில் விரும்பி யாடியே. (உகரு)

மட்டலர் தண்டுழாய் மாலைகைக்கொடு
விட்டலர்க் கணிசெய மேவு போதிலோர்
முட்டறு மறையவ ஞகிமுன்வந்தான்
கட்டறு மன்பரங கவனைக் கண்டனர். (உகரு)

பரவச ராயணம் பழுத்தவன்பினால்
கரதலத்தொடை யவண்கழுத்தி லிட்டனர்
சிரனில னுறப்படஇச் சேவித்தேத்தினர்
வரமறை யவனுள மிகமகிழ்ந்ததோ. (உகரு)

அன்பர் தஞ்சிரத் திடையங்கை வைத்துநன்
கின்புறச்செவியிற் றன்ஞ மமெய்துற
வனபுறவித வுபதேச மேல்வரு
துன்பற வருளினன் பின்னுஞ் சொல்கின்றான். (உகரு)

இந்தமந்திரந்தனை யிந்நிலத்திலுஞ்
சிந்தனைக்குகந்தவர் தமக்குச் செவ்விதிற்
றந்தருள் குருபரம்பரை தவாமலே
வந்தனை தரச்செய்தி யெனலு மற்றவர். (உகஎ)

நல்லதேசிக மறையவனை நாடியென்
இல்லமேவிபப வித்திரஞ் செய்தியான்றர
வல்லதைச் சமைத்துண்டு மகிழ்கவென்றனர்
சொல்லவவ்வேதியனின்னிறுன்னுவேன். (உகஅ)

எனக்குணவிற்குக் காற்சேர் நெய்யீதியோ
மனக்கு வப்புறவென மகிழ்ந்து நன்றென்று
கனக்கரு நிறத்தனைக்கடி தழைத்தனர்
மனைக்கு வந்தில்லவள்வதன நோக்கியே. (உகக)

நமதின் மேவினர் மறைநாதர் மற்றவர்
அமுதுணற் காவனவளித்துச் சேறொர்கால்
நிமிர்தர நெய்யுநீ நேர்தியென்றனர்
கமையறு சினமிகீ இக்கணவி கூறுவாள். (ஙா)

இம்மறை வேதிய னெங்குத் தோன்றினன்
மெய்ம்மையா யிவனுக்கு வேண்டு நெய்யொடு
செம்மையா யுணவிற்குத் தக்க சேகரித்
தின்மையால் வருந்தும் யானெங்ஙனீ குவேன் (ஙாக)

பித்தளைப்பாத்திரவகையும் பேர்ந்தன
ஒத்தனவிற்றுநானுதவற் கோடுகள்
மொய்த்தன வன்றிவேறில்லை முந்துவார்
எத்தனை பேர்க்குண வீவதென் செய்கேன். (ஙாஉ)

மக்களும் யானுமே வயின்வளர்ப்பது
மிக்க துர்லபமதாய் வினைந்திருக்கவென்
பக்கல்வந் திப்படிப் பலிக்கு நேர்வது
தக்கதோவென மனஞ்சலித் துரப்பினள். (ஞாஙு)

உரப்பது கேட்டவ ணுற்றவேதியன்
இரப்பது கிடைப்ப தின்றென்ன வேகினன்
வரப்பறு தவத்துகா ராமர் மந்திரம்
தரப்பெறு நினைவுடன் ரும்விழித்தனர். (ஞாசு)

உத்தம குருவெதி ருற்றென் ஜன்மவா
பத்தறக் கடத்தின ரவர்பதத்தினுக்
குத்தக வினவுநெய் யுதவப் பெற்றிலேன்
இத்தனையோவென தன்பென் றெண்ணினர். (ஞாரு)

கேசவசைதன் யனெனக் கிளத்தினர்
மாசறு தன்பெய ரும்வகுத்தெனக்
காசறு மிதவுப தேசமுந் தந்தார்
ஏசற வெனக்கவி மூன்றியம்பினர். (ஞாகூ)

உயர்வற வுயர்ந்தவா னந்தமுற்றரி
பெயர்பல வோதினர் பின்புதம்வயின்
அயர்வறு மன்புகொண டடைகின்றார்கட்கு
மயர்வற வம்மறை வருத்து வந்தனர். (ஞாஎ)

இன்னமு மம்மறை யவரிடத்திலே
நன்னயத் தொடுபெற நாடுவோர்களுக்
கன்னவர் தம்முருக் கொண்டடைந்துளம்
மன்னுறு கனவிடை வழங்கி வாய்ந்துளார். (ஞாஅ)

வேறு.

பின்புதம்மனை யாள்கனவிலு நன்மைபேசலில் பெற்றியாள்
என்பதாலிவ னைத்துறந்திடி லின்பமெய்துவ மில்லையேல்
பொன்புமானடி யார்திறத்தப ராதமாதல் பொருந்துமென்
றன்ப ரவ்வயி னின்றுநீங்கியோ ரரணியத்துற லாயினர். (ஞாகூ)

பகலெலாம்ஹரி பஜனைசெய்தன ராகியேபகல் பட்டபின்
நிகரிலானுறை கோயிலெய்தியொர் யாமநான்கு நிரம்பவே
தகவுதாகிய கீர்த்தனஞ்செய்து தபனனீ தயத்திலே
சுகமுலாநதி வந்துதோய்ந்துறு சோலையெய்துவர் நாடொறும். (ஞாஙு)

யாவராயிலு முணவளித்திடி லதனிலேயிறை யயில்வதாய்
மேவலாயினர் மதியிரண்டு மனைக்கண்மேவுத லின்றியே
நோவலானஜி ஜாயியிங்கய லாளொருத்தியை நோக்கியென்
பாவமோபதி பித்துறீஇப் பதியெய்தியும் முறைபதிபுகார். (ஞகக)

திங்களான திரண்டுசென்றுமென் வதன நோக்கிலர் திருமியும்
எங்களின்மையை யிறையுமெண்ணில ரோனுமெம்மொடு முன்புபோல்
தங்கலாவது மில்லையிற்க ணெனத்தயங்கினள் சாற்றினள்
அங்கணோர்தின மிந்திராயணி யணுகினள்புன லுக்கரோ. (ஞகஉ)

நீருண் மூழ்கினர் நின்றதன்பதி தன்னைநோக்கின ணீவிரென்
சாருமாத மிரண்டதாகியும் வந்துசார்கிலிர் சார்மனை
நேரும் யானுமென் மக்களும்பசி நிமிரதும்வயி னிறைவதோ
வாரும் யாஞ்செலும் வகைதனைச்சொலு மென்றனர்மடி பற்றினள். (௩௧௩

பற்றவன்பரு மக்குறுந்துணை பாண்டுரங்க னுடன்பொனும்
பெற்றதந்தையொ டன்னையென்று பிறங்குபத்தி பெருக்கினல்
உற்றநாங்கட மக்குநேர்குறை யொன்றுமின்றென வோதினர்
மற்றநங்கையு நன்றுநீர்மனை வாருமென்ன வழைத்தனள். (௩௧௪)

யானுரைத்த படக்கு நீயிலை வாவெனென்றொரு சூளுறிற்
றானுனக்கிலை வாகவெய்துவனென்ன மற்றவள் சாற்றினள்
கோனுளப்பட மனைவரக்கொடு போயினளவள் கொண்டலை
மானுமெய்த்திரு மாறனுமம் வழுத்தியுற்றனர் மாறிலார். (௩௧௫)

முன்றிலார் துளவப்பொழிற் கணிருந்து கங்குன் மொழிந்திடு
கின்றமாதவனுமமேவிய சீர்த்தனம் வினவற்கவண்
துன்றநேகரையுஞ் ஜிஜாயி கடுத்து மற்றிவர் தொடர்வதென்
என்றன்மாமனை யென்றுசிறுமுனன்பர் கண்டிதமே சொல்வார். (௩௧௬)

ஹரிதனமம் வினவுவென் வயினடையு மற்றிவராலுனக்
குரியவொண்பொருள் குறைவதென்ன வருறுவதேநல மெனவுனாய்
பெரிதுசிறினை மனையின்வேலை விடுத்துவந்தின பேசினாய்
அரிவைநிற் [illegible] வவளடங்கிய மைந்தனள் (௩௧௭)

இன்னதாகலி னங்கொருத்தரு மேகவஞ்சியிருந்தனீர்
மன்னுகின்ற ஜிஜாயி யாலதறிந்தவன் பர்தமனைவியை
முன்னியென்னரு கெய்தியானினி மொழியுமாலரி கீர்த்தனம்
தன்னிலுன்மன மொன்றிநீவின வென்றுரைத்தனர் தையலுன். (௩௧௮)

இவருரைப்படி வினவுறுதுறில் யான்முனேதிய வாசகம்
தவறுமென்றரு கெய்தமற்றவ டனிமைகண்டுறு தையலே
எவமதேதரு மிவ்வுடற்றிரமில்லை யாதலிலுளெலாம்
அவமதாகவுறுமலுள்ளதனைத்திலும் விழைவற்றுநீ. (௩௧௯)

மக்களுந்நம தென்றுளத்தின் மதித்திடாம லனைத்துமால்
பக்கலாவ தெனத்துணிந்தொரு பாண்டுரங்கனை யேபிதாத்
தக்கதாய்குரு தெய்வமென்று சலிப்பின்மூக்கரணங்களும்
ஒக்கநிற் கவவன்சரண்டனை யொழியுறுதுள முன்னியே. (௩௨௦)

வரிலிசத்திலனக்குறும் புகழ்மறு பிறப்பும் வராதுமாம்
பெரியமெய்ப்பத மெய்துமாதலி னினியுணவுடை பேணியிங்
கிரிவலக்கணு றேலெகாதசி யின்றுநானது வாதசிப்
பரிதிபற்றுற லிந்தியாயணி படிதலாய் மனைபற்றியே. (௩௨௧)

உள்ள சொத்துகள்யாவு மாலடியார் பெறும்படியுதவிநம்
வள்ளல் விட்டலனைக்கருத்தின் மதித்திருத்தி வலிந்தெனத்
தெள்ளு மிப்பொருள் பத்தொடொன்றுறு செய்யுளிற் றெரியச்செய்தார்
எள்ளில் பூரணபோத மென்றதனுக்கு நாமமியைந்ததே. (௩௨)

அதைவிஞவினரனைவரும் விரைவாய் விரக்தியடைந்துடன்
சிதைவிலாமதி நலமுறும்படி செய்வதாம தனைச்சிஜாய்
இதையமேவவுரைத்து மாறனை யேத்தியாரதி செய்தனர்
உதையமாகு முனைதவிஞயினளுக்கு ஞானமுலாயதே. (௩௨௩)

இறைவிரக்தி பிறந்து வைகறை யிந்திராயணியாடிமம்
மறைகளைத் தெரிவோரை மாமனை வரவழைத்துள பொருளெலாம்
நிறைவுளத்தொ டளித்துவிட்டொரு நெகிழ் பொளற்கலை நீர்படிந்
துறையு ஞற்றபி னிடையுடுத்திட வுளிவெயிற்க ணுலர்த்திஞள். (௩௨௪)

அன்னவேலையி லமுதுதித்தவ ளொருபுலச்சி யுருக்கொடங்
கின்னநீருமெ யன்பர்ப்க லெதிர்நதொர் வஸ்திர மீதிலேல்
நன்னராகிய புண்ணியம்பெரி தெய்து நும்வயி னல்கெனச்
சொன்னபோதி லெழுந்துபோயுலர் துகில்கொ டீந்தனர் சொல்லுவார். ௩௨௫

நானளித்தன னென்றுநீபிறர் தெரியுமாறு நவின்றிடேல்
மீனெனைத்தகு வீழியிஞயவினை வாகியேகென விட்டனா
பானணித்துள மக்கள்கண்டுத மம்மனைக்கது பகரலும்
கோனுரைத்த தயர்ந்துமாயை குலாவுகோப மிகுந்துளாள். (௩௨௬)

எனது வல்லவ னொன்றின்மேவ வழைத்துவந்தவ னிசைவாப்
பனல்விஞவியோர் கரியஞகிய பாவிபாத நினைக்குமுன்
மனதின்மாளிகை யுளதெலாந்துடை பட்டதாயத மாலடி
உனவின் மேவுறு மிடியெலாமென வுருளாத்துள துண்மையே. (௩௨௭)

என்னிடத்துள தாயதென்றொரு பெரியகல்லை யெடுத்துநான்
முன்னுகாலை முறிப்பனென்றுடன் முனிவுகொண்டதின் மோதவே
உன்னி யெய்தினள் கோயிலுக்குமு னுறலும்விட்டல னுடலெலாம்
துன்னடுக்குட னருகுறுந்துணை விக்குநேரிது சொல்லுவான். (௩௨௮)

என்செய்வேனிவள் கல்லெடுத்தென திருபதத்திலு மிடுவதற்
கஞ்சுறுதிவ ணெய்துகின்றன ளறிதியென்னலு மலருளாள்
வெஞ்சினங்கொடு மோதவஞ்சிலள் மேவுகின்றதை நோக்கிநீ
நஞ்சின் வெஞ்சின முடனெனுதனை நலிகுவான்வர லேதென. (௩௨௯)

வினவிவந்த ஜிஜாயிராத்திரி மேவுமென்பதி விரகுடன்
சொனதிஞலிறை யுன்னினேனிவ னடியையைவகறை துன்னுமுன்
எனதிலுள்ளவெ லாமழிந்ததொர் மாறுமென்கலை யும்மிலா
தினல் விளைந்தத னுதினமெண்ணுறில் யாவைமேவகி லாதவே. (௩௩௦)

ஆதலாலிவ னடிகளைச்சிதை வாக்கவெய்தின னென்னலும்
போதுலாவிய மங்கைநன்கு பொருந்துன் வாழ்வை நினைத்துநீ
நோதன்மேவலை யென்றுபைம்பொன் விராகனுறொடு கச்சுநன்
மேதகுங்கலை யுங்கைகந் தனள்மேவு மின்பொடு கொண்டனள். (௩௩௧)

தந்தமென்கலை தனையுடுத்தினள் சாமிகோயிலை விட்டுடன்
முந்திஞளவெளி வந்தபோது நலன்பர் கண்டெதிர் முறுவல்செய்
திந்தமென்கலை யேதுகையினில் யாதுசொல்லென வினவிஞர்
வந்தவாறு விளம்பிகையது மின்னதென்றும் வகுத்தனள். (௩௩௨)

நன்றுமற்றது தருகெனச்சில நல்கிநான் மறையோர்தமக்
கன்றளித்தன ரனபர்மிக்கதை யவரளித்தது கொண்டகம்
துன்றியுற் றனளன்பர் பின்பு புளுவெனபபுகல் சும்மையிற்
சென்றொர்செட்டி யகத்திருந்தரி கீர்த்தனம்பல செப்பினார். (௩௩௩)

ஆகியங்குறு கின்றசெய்கை யறிந்துணர்ந்து சிவாஜிவி
வேகமென்னவ னன்பரோதுறு விமலகீர்த்தனம் வினவமா
மோகியாகலினந்த நாடுறுவோர் மிலேச்சாதன் முனைவரென்
றாகியாவரு மாறிவந்தனனுற்ற செட்டி மனைககணே. (௩௩௪)

அங்கு மால்கதை செய்திருந்த மெயன்பர் சேவடியைப்பணிந்
தெங்கு மில்லதோர் புதுமையின் றெதி ரெய்தினேனென வின்புறுப்
பொங்கு சோதி விராவுதட்டு நிரம்பவே பொலன் மோஹராத்
தங்குமுன புறவைத்து மிக்கதோர் தோத்திரம் பல சாற்றினன். (௩௩௫)

அன்னவொண் பொருள் கண்டு வேண்டலரா யெனக்கலர் தாமரைப்
பொன் மனளனை யன்றி வேறொரு பொருளிலும் விழை வுற்றிலேன்
நின்னதாதர மேயுதார நிரம்பு கீர்தியை நீளயான்
முன்னரேவின வுற்றுளே னதுமுன் பறிந்தன னிள்றெனு. (௩௩௬)

இந்த வொண்பொருண மீதிலேயிறையேனு மிச்சை யெனக்கிலை
தந்த நீயெனை நன்குமாமகிழ்தரவு ளுற்றுதி யேற்றுழாய்ச்
சந்தமாலை கழுத்தணிந்தொரு சாமிவிட்டலனுமம்வாய்
முந்தலாக வெகாதசிதகிதி விரதமுற்றுதல் முன்னியே. (௩௩௭)

வழுவறச்செய்து பாண்டுரங்கனை யாலடிக்கடியானைனத்
தழுவுபேர்பெறு கின்றதேமகிழ் தருவதெற்கென நரபதி
பழுதின்மற்ற வருளவிரக்தி தெரிநதுநன்கு பதங்களிற்
றொழுதொபக்க லமர்ந்துகீர்த்தனம் வினவினனரு டுன்றுவான். (௩௩௮)

அச்சிவாஜி யிருக்க மற்றவனுக்கு வெம்பகை யானமி
லெச்சராஜன மைத்தகாவல ராலறிந்தன னிசியிலே
மெச்சிரண்டு சகதிரதொகை வீரரானப டாணிமார்
அச்சுவத் துருவிய வெவாளுட னணுகிநீர்பிடியு மினெனு. (௩௩௯)

ஏவினன்விரை விற்சினந் தவரெய்தினு ரிவணன்பர்தாம்
ஏவிலாதரி கீர்த்தனம் புகலுற்ற வோர்மனையைச் சுலாய்
மேவியுள்ளி விருந்து கீர்த்தனம் வினவுவோரையும் வெளிவிடார்
நீவிர்மேவு சிவாஜியின்னவ னென்று காட்டுதிர நின்றெனு. (௩௪௦)

நலிவுசெய்தனரு ருவமாறிய நரபதிக்கரு கெய்திநேர்
வலியவீரா சொலவதை வகுத்தனா வரைவில கீர்த்தனம் வினவுவோர்
மெலிவதாயின னசசிவாஜி வெளிக்க ணெப்படி மேவலென்
றொலிமிகாதனை வருநடுக்குட னொருவருக்கொரு வர்கள்சொல்வார். (௩௪௧)

அஞ்சுகின்ற தனைத்தெரிந்த னரன்பர்மேவிய வரசனுக்
கெஞ்சுறுவகை காப்பகொப்பட வென்றுகீர்த்தனம் வினவுமோர்
நெஞ்சிடேறுது கின்றவற்கு நிரம்பு துன்பமு நேருமோ
மஞ்சுகேர்நிற விட்டலாவென மனம்வருந்தி வழுத்துவார். (௩௪௨)

என்னிடத்தினி தன்புகொண்டிவ னெய்தினேன் முடிவெய்துமேல்
உன்னிடத்தினி தன்புளேனுமு யேன்முடிப்பெ னெனுயிர்மலர்ப்
பொன்னிடத்தொளிர் மணிதிகழ்ந்துள பொற்ப சிற்பரபூரணு
மின்னிடத்திகழ் சக்கரக்கர வேலையிற்றுயில் விணணவா. (௩௪௩)

என்றுமுன்படியே விரும்பியி யம்பலாயினர் கீர்த்தனம்
துன்று வாயிலின் வந்தடர்ந்து துலுக்கவீர ரகத்துளோர்
பொன்றுமாவகை செயிலலாது பொருந்துவோரிறை காட்டிடார்
இன்றுமுன்பென வார்க்கவிட்டல னெய்தினுனர சுருவொடே. (௩௪௪)

வெளியில்வந்து படாணிகட்குமுன் விரவுகின்ற சிவாஜியான்
ஒளிவிளங்குமெ னூர்செல்வேனென வோதியோர்பரி யேறியே.
களிதுளங்கு கடுப்பினங் கவர்காண வாசி கடாவினுன்.
விளிவு கொண்டு தொடர்ந்து சென்றனர் வீரரத்தனை பேருமே. (௩௪௫)

தொடரு வோராயு முன்பு செல்கிற தோன்ற றன்னைய நோக்கியூர்
அடருவோர் பலரா லகப்படலாகி மாள்வன வரகென
இடரின் மூழ்கினர் பற்று பற்றென வேகுகின்றவா யாவரும்
படருமித்தனை பேரிலே யொருவன் கைபட்டிலனேவெனு. (௩௪௬)

விளிவு கொண்டு தொடர்ந்து சென்று டனேக [illegible] லர் விட்டனர்
கரையறுங்களை கொண்டு நின்றனர் கண்டு மற்றிவா களையமா ல்
புரையுறுங் களையாற விட்டிடில் பொருள தன்றென முன்புநோ
உரைவழங்கினன் வரவறிந்தன ருற்றுடன்றனர் பற்றவே. (௩௪௭)

கிட்டுபோதுறு மூட்களெங்கு நெருங்கியே கெழுமுற்றகான்
நெட்டுறும் பரல் பட்டழன்றுறு நிலவரைப்பிலு நெடிதவா
கெட்டு ழன்றிடவேகடுப புடனேகினு னிவாகின்றமா
பட்டுருண்டிட வுடல் சிதைந்தனர் பட்டுமுண்மரமோதவே. (௩௪௮)

கால்களிற்றனர் கைகளிற்றனர் கண்டமிற்றனர் கைக்கொளும்
வேல்களிற்றனர் வாள்களிற்றனர் வெரினுமிற்றனர மிக்கவெங்.
கோல்களிற்றனர் குந்தமிற்றனர் கொண்டகைக் கடி வாளரீள்
வால்களிற்றன பரியொடுற்றனர் மண்ணிலிவ்வகை வயவரோ. (௩௪௯)

இன்னமும் பலதுன்பமெய்தின ரிருளிலே வழிதெரிவுறு
தன்னரஞ் சிடவங்கு விட்டரியன்பர் பக்கலடைந்திவண
டுன்னரும் படைவீரர் யாவர்களுந் தொலைந்தனர் சூழ்கலார்
நின்னருங்கவி கூறுகென்று நிகழ்த்தினு னடமாடினுன். (௩௫௦)

ஆடுகின்ற வனறைதருஞ் சொலையன்பர் கேட்டக மகிழ்வுடன்
கூடுகின்ற சவைக்கணுற்றதோர் கோனைநோக்கினர் குறையெலாம்
ஓடுகின்றதை யுற்றதாலென வுண்மை யென்று சிவாஜியும்
நீடுகின்ற களிப்பினேடுற நேயவன் பருநிறையவே. (௩௫௧)

புலரிநேருறு மளவுமாலரி புகழ் நிகழ்த்தின ராயுடன்
சூலவுமாரதிசெய்த பின்னுறுகோ னெழுந்து வணங்கியே
கலகமின்றருள் விடையுடன் பிரசாதமுங் கொடுகடுகியூர்
செலகினைந்தெழு போதுகண்டவர் செப்புகின்றனர் தெரியவே. (௩௫௨)

அரசநின்னை யடர்க்கவந்த படாணிகட்கு மினசுவமேல்
விரசியேகினை நிற்றொடர்ந்தவ வீரர்போய தெவ்விதமிவண்
பரசுகீர்த்தனம் வினவவந்த தெவ்வித மெமக்கது பகரெனப்
புரசையானனி ஞனுரைப்பது புதுமையென்றி செயலெனு (௫௩௬)

ஓதிமாலடி. புட்கொளன் பரையுறவியந்து புகழ்ந்துகொண்
டாதிமாயமுரைப் பதற்கரிதா மெனப்பெரு கன்புடன்
நீதிசேர்தன நூர்புகுந்து நிலைத்திருந்தன னெடியகான்
பாதிராவிடை பின்றொடர்ந்த படாணிவீரர்கள் பதறினர். (௫௩௭)

பலருமெத்தினமும் படாதனபட்டுழன்று பயத்துடன்
செலவனுப்பின கோனிடத்துள செப்பினர் பதிசென்றனர்
அலகிலன்ப ரிடத்தடைந்தது மங்குநேரிது சயமுநன்
கிலகவுள்ளிடை யெண்ணி யெணணியெழிற் சிவாஜியுமிதுசெய்வான். (௫௩௫)

வேறு

பிரிவிலன்பர்தம தருமைகண்டு பொருள் பெரிதுகொண்டு தரில வைபெறூர்
திரிவிலுண்பொருள் கடரிலிசைந்து கொள்வர் தெரிவமென்று பொதிசெறியநெ
பெரியகுண்டை முதுகுறநிறைந் துருவுபிறிது கொண்டவர் பிறங்குமூர் [ல்
உரியநன்பவன மணுகிநெற் பொதியையு வணவிழுத்திய வருகுறீஇ. (௫௩௮)

அடிவணங்கிநு மதமுதினுக்கிது வமைக்கவென்று மிகுமன்புடன்
நெடிதிரந்து சொலிய கலவன் பரர செனவறிந்திதை நெகிழ்ப்புறில்
ஒடிவிலன்பி னுளநெடிதனுங்கு மெனவொன்று மோதுகிலராகியே
கடிதுதந்துணைவி வரவழைத்தவள் கருத்திணங்குவகை கழறுவார். (௫௩௯)

நின்றுநீதிகொள் சிவாஜியா மரசனுய்த்த செந்நெலிதி னீநினக்
கனறுவேண்டுவன கொண்டுமிக்கதை யிரப்பவர்க்குதவி நாளையென்
றொன்றும்வேண்ட கிலையாயிருத்தி யெனவோத மற்றவ னுரப்பியே
கன்றுகின்ற சினமோடு கைதலைபுடைத்து வெம்பியிது கழறுவாள். (௫௩௮)

இன்றயாசித மதாகிவந்ததனை யானென்மக்களுட னுண்பதற்
கொன்ற நீரிசைகிலீர் பிராமணர்க ளுண்ண நல்குகென வோதினீர்
நன்றதேது மதுபுந்தி யென்றவை யனைத்து நன்மனை புகப்பெய்தாள்
அன்றுமற்றொரு தினத்திலன்பரரி கீர்த்தனஞ்செய் துறுமமைதியில். (௫௩௯)

தாளம் வீணை மிருதங்க மின்னிசை தரப்புகன்றுறு தறனிலவர்
நீளநாளும் வருவனையல் விற்பவனினைந்து மேவுறுமந் நேரினில்
லாளவன்றனை விலக்கிநோயின் மகனரிது தப்பலுயிராதலிந்
நாளவண்செலலே யொழிகவென்னவ வணவிலைச்சிறிதும் வினவுறான். (௫௪௦)

மேவியன்பர்புரி காதையிற்சுக மிகுந்து கேட்டுறும வேளையில்
ஆவிபோயினது குழவியில்லனை யலறியோவென வரற்றியங்
கோவிறுன்பமொடு செத்த பிள்ளையை யுரத்தின் மீதுற வெடுத்தணைத்
தேவியன்கதை செயுஞ்சவைக்கணடு வெய்திமண்ணுற விழுத்தியே. (௫௪௧)

அன்பர்தம்வதன நோக்கி நும்மிலெனருங் குழந்தையிற லாயதெம்
முன்புளோரி லொரு வரும்விஞவுகிலர் மொழியு மிக்கதையை முறைதப
இன்புபோலெனது பதிமயங்குற வியற்றியிக்கதை விஞவிட
வன்புசெய்தநினி றந்ததென்குழவி யென்றுவன்பழி சுமத்தினுள். (௫௪௨)

அன்னவாறவ ளுரைத்தபோதி லரிகதை தடைப்படு தலாயதங்
குன்னலாய்வினவு வோரெலாமுள முயங்கினாரறசு வைத்ததாம்
அன்னமுண் பொழுதில் மண் விழுந்ததென வவளைநோக்கி யரிகதைசெய்து
மன்னலானவிடை நீ பிணங்கொடுவரத்தகாதென வழுத்துவார் (௧௬௧)

இங்குநீ யிதனை யிட்டதாற் பயனெனுமிக் கதையியற்றுவோர்
மங்கலான வுயிர் வரவியற்றுமொர் மருந்துவைத் துறுகிறாகொலோ
தங்குகிற் கிலைபொபோ பயித்தியமுயங்கு தையலென வன்பாகண
டங்குறைந்தவரெலார் முகங்களையுநோக்கி யொன்றுசொலலா யினர். (௧௬௨)

ஹரிதனுமவமுதிற்கு மற்றையமு தானதெச்சிலென லாகுமால்
தெரிகிலாரமு துணிந்திராதி பல தேவர் நாமவ முதின்சிறப
புரியநீரது தெரிந்து தேற லுறிலோது மின்விடல நாமமிங்
கிரியல் போனவுயிர் வருமெனச் சொலலுநாமம் யாவருமியம்பி னர். (௧௬௩)

ஆயநாமவொலியான் மிரதங்க முதலறிவிலா வெவையுமவ்வகைத்
தேயவாய்விடல நாமமோத வெதிரியாவும் விட்டலன துருவமாய்
மேயபோதிலுயிர் பெற்றெழுந்தது மடந்தபிள்ளையம விட்டலன்
தூயநாம மொழியத் தெரிந்தெவரு மதிசயித்து மகிழ்துன்னினர். (௧௬௪)

வாமநன் பெயரையோதி யங்கமரும் வளையில் விற்பவளுமகனெழீஇ
நாமமோது தலுணர்ந்து மிக்கமகிழ் நணுகியன்பரடி நண்ணிநன்
னேமமோடுடன் வணங்கியன்பொடெதிர் நின்று நல்லறிவிலேன் செயும்
தோமதைக்கமை செய்தருளுகென்று மகளைச்சுமந்து மனைதுன்னினள். ௧௬௫

ஈதுகண்டவரெலாம வியந்தரி தனுமமே யமுதின் மிக்கதென்
றோதுகின்றவர்களாகி நாமவலியுணருமன்பரை வணங்கினா
ரெதுமக்கரிய தென்று தோத்திரமியம்ப லன்பர் திருமாலடி ப
போது போற்றுத லொடாரதிச்செயல் புரிந்திருந்தனர் பொருந்தவே. (௧௬௬)

இன்னதன்மை யவரிணையில் பத்தியினதுண்மை கண்டு நினமெழிலியை
அன்னவண்ணனவர் தம்மொடன்றுமுதல முதுசெய்து வரலாயினன்
நன்னரின்னவண நாரணன் விரவி நன்கயின்று வரனுடெலாம்
பன்னலான பிரசித்தராகிமிகு புகழ்படைத்தனர் பராவவே. (௧௬௭)

எஞ்சில் சிஞ்சுவடி யென்னு மூரிடையிருந்த வேதியரெலார்களும்
விஞ்சுமன்பர் புகழ்வின வியாமொருவி நாயகன்றனது பாசனை
அஞ்சு நேமமுடனனுசரித்து வரலாயினோ மதில்வி நாயகன்
நெஞ்சிரங்கி வெளியாகவில்லையொளி நிறநிரம்புருவ நின்மலன். (௧௬௮)

சீலமேது மிலையான சாதிவரு சிறியனோடு முணல் செய்வனோ
ஞாலமானதுரை செயினு நாமதனை நம்பியுண்மை யெனலாவதோ
ஏல நாமவினை வரவழைத்தறிது மென்ற வேதியர் கடலைவனும்
கோலமே வியவனங்கொராளொடு குறித்து மேவுறவுணர்த்துவான். (௧௬௯)

யாமெலோருநுமை நோக்குறக் கருதினே மெனக்கழறியேதுகா
ராமனைக்கடிது கூவிமேவென நவின்றனுப்பினனயந்துசிந்
தாமணிப்பன வனுய்த்தவான் வருமுனே தெரிந்தனர் சழக்கிலா
நேமநீ டியமெயன்பர் சிஞ்சுவடியூர் குறித்து நெறிமேவினர். (௧௭௦)

விரைவின் மேவுறுமவாள் வழிக்கணெதிர் மேவு மன்பரை வியந்துகண்
டுரைசெய்தானறியவுற்ற செய்கைதனை யன்பர் நன்றென வுரைத்துடன்
வரைவிலூர் வயினடைந் தழைத்துளவ மறையவன் பதியுள் வந்தனர்
புரையில மற்றை யவனீரின் மூழ்கியிடல பூசை செய்புரை பொருந்தியேசுஎசு

மானசத்தினியல் பூசைசெய் பொழுது மருவுறுந் தனது நந்தனம்
தானசுதத முறலால சுத்தமிலதாக நீ நனிசமைத்திலாய்
ஏனெனப பணியி யற்றவோன வயினெறுபபவேதின மனந்தனைக்
கூனலற்றுற நிறீஇவி நாயகனதுரிய பூசைகுறைவற முடீஇ. (சுஎசு)

வெளியில வந்தவுட னனபர கணடனிகின் மேவு மஞசலி விளைத்தலும்
தெளியவொனறினவ னவரையெபொழுது மேநதிங் கெனவினவினான்
களிகொளன் பரக வயிளிருந்து கணபதிடைமுனனுறு காலேநீர்
சுளிவசொனனி மலடவி சொனறபொழுதி லணைடைந்தனனெசசொனனர். ()

லினவுமே நிடன் வியந்து மற்றிவரை விபுலை மெச்சுவது மெய்யெனு
வனநிரம்ப மணிமாரபன மற்றிலரோடிணிதருந்துவது மாத்திரம்
ணனாறிந்து கொளலவேணடு மென்றுமறை நவிலு நாவரது பந்தியின்
முனாரருகொ கலிடலு மன்பா முரஹரியு மென்றுடன்முயங்கியே. (சுஎசு)

உண்ணவெய் துவன ரற்குமோரிலை பரப்புமின் னெனவுரைத்தனர்
அணணலுகு மறையோக ளோரிலை பரபபியன்னவரை நோக்கிநீ
நணணு ஜாதி யுமிழிந்த தொள்ளி திலைலேமுந் தவறுநாடிலுன்
உணணடைந தரியெவ ரருந்துவ னெனக கடிந்தி வுரை கழறினர். (சுஎஎ)

கிலமுந்தவறில் ஜாதியுங் கொடு நீறந்து ஸ்ரீதரனேநம்வசத்
தேலவெணணுத லொணணது நாடொறு மியன்ற சித்தமிகு சுத்தியின்
பாலகார நடுவொழிதலின்றிவரு பத்தியிற் புகுவன் விட்டலன்
நூலநிந்தவரகளேயெனசசொலவுதுவல்வதோர்துமெனநொடிமுனே (சுஎஅ)

இலைபரப்பி யறுசுவையி னுண்டியிட வடிவு காணும் வகையின்றியே
நிலைகுறைத்தலுறு பேனகத்தை யவா நெடிது கணடு நிஜமெனவுணர்ந்
துலைமொழுக்கமுள ஜாதியீனன் வயினுலக முணடவரி யுணபனேல்
தலைமை பெறறகுல சீலாநமது சாரபு சாரகிலனேவைங்கரன். (சுஎசு)

என்று தவ நனிலேய் செருக்கு மிக்கவெய்துமெளவிய மொடைங்கரன்
துன்றுகம் பாரணை வெண்ணி யவ்வயினடைந்து தோத்திர மிகச்சொலி
ஒன்றுமின்றிலது கண்டு நாணி ஹரியன்பர் மேவும் வயினுற்றுநீ
நன்றுமமெனன வழைத்தி யைங்கரனையுண்ண வென்றுடனவின்றனர். (சுஅஉ)

அன்பரன்னது வினவி நன்றென வமைந்து சற்றினி திருந்தனர்
முனபு துன்றுமறை யோரெனீவர வழைத்திலாயெனலு மூடிகத்
தின்பினேறு மவன் விக்ரகத்திலிலை யிந்தவேளை கடலெய்தினான்
துன்பமேவொரு வனெய்துறுந்துயர் தொலைக்க நீர் பொறுமினென்று பின். ()

வந்து விக்கிரகமேவி நின்றவொர் மருப்பினனிலை தெரிந்தவற்
குந்து தோத்திர மியம்ப விட்டவிலையுற்று மற்றைய முதுண்டனன்
தந்தி மாவதனனன்றருந்துவது தனையறிந்து கொண்மினென்றனர்
மூந்து மெய்யடி யரிலையிலோதன முறக்குறைந்துறுதன் முன்னினர். (சுஅஉ

முன்னியைங்கர னுறைந்தகோயிலிடை முந்திவஸ்திர நனைந்துறத்
துன்னல்கண்டிதென மாயமென்றதிச யித்துமுற்றுநனை தூசினீர்
தன்னையங்கைகொ டுறபபிழிந்திது சமுத்திரத்தினது ஜலமெனு
மன்னும் வாயிலதை யூற்றியோர்ந்துவெளிவந்துரைத்தவரைநோக்கியே. ௬அ௩

இன்னதெய்வரக சியமுனக்குவெளி யாயதெவ்வித மெனுவினு
அன்னவேதியரை நோக்கியனபபெனை யாண்டபாண்டுரங்க னருளினால்
நன்ன ரோர்ந்தன னெனப்பிராமணர்க ணன்றுநன்றுதுகா ராமநீ
சொன்ன சோதிபிர மாநகட்குமறி வரிதுநிற்கெளிது துன்னலே. (௬அச)

ஆதலாலுனது பத்தியைத்தெரியி லளவிலுன்பெருமை கட்குநேர்
ஓதலாவதினி யொன்றுமின்றெம தொழுக்கமுங் குலமுமுன்னிய ரும்
மேதகுங்கருவ முற்றுநன்பய னடைந்திலோமென விளம்பினார்
நோதலேதுமில ராரனவன்பரரி கதையநாளவனு வன்றுபின (௬௮௫)

காலையேக விடைகேட்க வின்னமொருகா லிவணபுருதல் கருதுகென்
றுரலையேயு மறையோ ருரைக்க நலதென்ன வுத்தம ருரைத்துமினி
வேலைமேவுபதி யருகிலோர்கழை விளைத்து வற்பவன் விரும்பிநீள்
மாலையேநினையு மன்புகொண்டு வருவாரை நோக்கினன் வணங்கினான். (௬ அ௬)

சாமியென்குடிசை மேவியன்னது தனைப்பவித்திர மியற்றிநீர்
போமினென்றுமிக வேண்டவன்பர்நல தென்றவன குடிசை புக்கபோ
தேமிகுங்களி கொடங்கொ ராசனம் விரித்திருத்தியெனி யேனிடைத்
தோமினீர்புகுத வெத்தவரு செய்துளெனென்று மிக்கதுதி சொல்வினான். ( )

பரமவின்பரச மனுதினம் பருகுபண் பருக்குவினை கன்னலின்
இரதமும்பருக வன்பினீடவவ ரிச்சைமற்றதி விலாயினும்
தரநயந்தவவ னன்புகண்டது தனைக்குடித்து மகிழ்தாக்கினார்
விரவுமன்பின னொர்கட்டு வேழமனை மேவுமக்கள்பெற நல்கெனு. (௬அ௪

வேண்டிநல்கின னதைத்தடாது புயமேற்கொடீர் புருதமேவுபோ
தாண்டுகண்டுவினை யாடுபாலரனை வோருமீகென வடுத்தடுத்
தீண்டுகின்றவர் களுக்கெலாமிலை யெனுமலீந்து வரமிக்கதோர்
நீண்டகன்னல்கொடு மேவினார்பதியி னிகழ்வெலா முணர் ஜிஜாயிதான். ( )

ஒருசுமைக்கழையி லொன்றுதானேமிக லுற்றதென்று நனிசீறியே
தருகரும்பவர் கரத்தினின்று மெதிர்தன் கரங்கொடு பறித்தனர்
வெருவுறும்படி யதைக்கொடோங்கி வெரிந்மீ தடித்தனள் விழுந்தகிழ்
இருகுறுந்துணி யிருந்ததோர் துணிகை யிறுவதாகிமனை யெய்திணோ. (௬௬௩)

கண்டுகோபமில ராகியேமனை விகடமை கொண்டமுக நோக்கிநீ
கொண்டுநின்ற துணியொன்றுனக் கவனிகுறுகி ரண்டுதுணி தம்மிலொன்
றண்டுமெற்கொர்துணி மக்களுக்கென வமைத்தல் செய்தன னம்விட்டலன்
உண்டுண்மேவு மகிழென் றுரைத்தன ருரைத்ததுட்கொடு ஜிஜாயியே. (௬௬௪)

உலகின்மேவும் விவகாரம் யாவையு மொழித்து வெட்கமு மொழித்தினைத்
திலகுசாந்தமுட னெய்தலற் புதமெனத் தெளிந்தின குணத்தொடேய்
வலவர்தம்மைய நியாயமாய் முதுகின்மோதினே னிதிலென்வரு மோவென்
றலமருந்துயர் கொடன் பரைப்பிழை பொறுக்கவென்றடி வணங்கினாள்

வேறு

நேசமிக நாயகர்க்கு நெடிதுதினந் தோறுமிகு
பூசனைசெய் துறுநாளிற் புட்பவதி யாயினாகள்
காசிபாக்ரதிகங் காவென்னு மூவர்களும்
மாசின்மணக் குரியவராய் வளாதலகண்டு மாதாவும். (௩௧௩)

மனம்வருந்தி நாயகரை நோக்கிவது வைக்கிசைந்த
கனமபொருந்து புதல்விகட்குக் கலியாணம புரிந்தருள
நினைந்திலிவா ளாவிருதத னீதியோ நிரபபுமெனப
புனஞ்செறிபைந் துளவனடி டொற்று மன்பர் புந்திகொண்டு. (௩௧௪)

புறமபோந்து தமது சுஜாதியிற் பிறந்த புதுதிரரிற்
சிறந்தோங்கு மணமபுரியத ககுந்தவர் மூவரைத்தேடி
அறஞ்சோந்த தமதுமனைக் கழைத்துவரதங் குறவிருதகி
நிறந்தேங்கு மறையவரு முறமணநதை நிரபபினராய். (௩௧௫)

பாலொடன்னர் தம்பதிக ளருந்துமவகை யபபகலில்
எலவிட்டு வைதிருந்தா ரினையசெய்கை மணமகளை
மேலளிதத தாய்தநதை மாறறாது நமைவி வா
சாலமெண ணுரிநதெனன தகவென்று மறுந் எத்தில். (௩௧௬)

வரிசையுடன மனைகுவரது மணமபுரியும் வகையிலொன்றும்
துரிசதிலா ரெ ருநாளகு நாட்சடங்கு தொகவியற்றி
கரிச நதச ம பதுகளைதச மனைக்கழைதது க்கொடுகலந்தார்
ஹரிசௌர் கருநாம மறநதுகொட ன்பருமிருந்தார். (௩௧௭)

வேறு.

பீடபர கணமென்னு மூரிலு று மொருவேதி யன்பிறழ்வில் பண்டரியிலே
நீடவளர் தேவகிதன மாமதலை கோயலடை நேயமுடனேமேவிநீள்
ஆடரவிலேநடன மாடமலனேயிகப ரசசுகமெனக் கருளுகென்
நீடமரடத்தினுட னைநதிருபகற்பொழுது ஞலவிலிருநதனனரோ. (௩௧௮)

ஐந்திருபகற்பொழு தகன்றிட விடே ரபா வவன்கனவில் வந்தரிதின
னிந்தியென முந்துபதி யேகியமா ரா ரபதி யின்கணில வன்புறுதியேல்
முந்துமவா தநதிர முரைபபரொன வோகிடலு முன்னின னளிந்தியெனுமூர்
லந்துறு சமாதிமு னிருந்தன னிராறுதின மடையிலது திடமுடனரோ. (௩௧௯)

அன்னவன வாறுறுதி யாயுணவிலாமலமர் கின்றதை யறிந்தனருசாய்
இன்னவ னினைத்தபட யெய்தலரிதாரும்விதி யில்லையெனவே யிணையிலாப்
பின்னமறு ஞானபதி யன்னவனுடைத்தன வெதிர்ந்தனர் பிராமணனேநீ
நன்னர்மிகுதேகுவெனுமூரில்வளரன்பரிடை நண்ணிநினைவைச்சொலுதியேல்.

வேறு.

அத்துகா ராமருன் னகத்துளுன்னலைச்
சித்தமாய் முடிபபர்நீ சேறியென்றனர்
வித்தகம் வேணடிய வேதியன்விழித்
துத்தன துள்ளத்தி லுரைத்த தோர்ந்தனன். (௩௧௰)

சூத்திரன் றன்வயிற் றுன்னிற்றேமற
வாய்த்திக பரச்சுகம் வழங்க வல்லனே
எத்துணா னேசரிங் கியம்பிற் றென்னெனு
மாத்தளர் வொடுவந்தான் மன்னுதேகுவே.. (௩௧௨)

வந்துமெய்யன்பராக் கண்டுமாறிலார்
முந்துமுன் னடந்தவை மொழியக்கேட்டவர்
வுமந்துறு பகடுமா மறைசொல் வித்துமேல்
நந்துறு சுவரெதிர் நடக்கச்செய்தவர். (சாரு)

செயற்கருங் காரிய மென்னிற் சேர்வதோ
நயத்தகு மிதுவென வியப்பு நண்ணியே
மயற்கரா கடந்தவ ரனுப்பவந்தவற்
கியற்றுவ தென்னிலேதது செய்வேனெனு. (சாச)

பதினொரு பங்கங்கள் பாடிமற்றதற்
கெதிரறு முத்தமஞான மென்றுபேர்
விதிமுறை வைத்ததனோடு மேவுறக்
கதிதரு முப்புடைக் கனியுந்தந்தனர். (சாரு)

இக்கனிதனை யுடைத்திளிது நின்றுநீ
மிக்கதாம் பதினொரு பங்கமும் விளைந்
தொக்கமெயன் புடனுணர் தியேலுறத்
தக்கநின்னினை வெலாந்தழைக்கு மென்றனர். (சாரு)

என்றவரீந்ததை யேற்றவ் வேதியன்
துன்றருமிக பரசுகத்தை வேண்டியான்
நன்றிவண டைதரநவில் பிராகிர்தத்
தொன்றியகவி தரிலுதவு மோவெனு. (சாரவ)

ஆயிடையே விழவெறிந் தனுப்பிய
மாயிருஞான தேவிடத்து வந்தனன்
மேயினபழம் படிவிரும்பி யுற்றனன்
போயினன் விதிதனைப் புலத்தி லுன்னினார். (சாரஅ)

இங்குற நடந்ததை யேழொ டாறெனப்
பொங்குறு கவிகளிற் பொருத்தி ஞானதேத்
தங்குறு சமாதியிற் சாற்றவுய்த்தனா
எங்குநீடுறு ஜகதீச னன்பரோ. (சாரக)

அன்னதை யவரிடத் தறியச்சாற்றினா
மன்னபங்கங்களை வாங்கிப்போனவர்
உன்னவங் கொருவனு வேசனுயுற்ற
இன்னவ னிழுக்கின னெனவெருட்டியே. (சாரஎ)

அங்குநின்ற கல்வகை யகற்றப் போயினன்
தங்குறுதந்த வேதியன்பின் சௌரியைப்
பொங்குறப் புகழுமெ யன்பர்தம்புடை
இங்குவந் தணுகினன் புதிகனென்னவே. (சகக)

வேறு.

சிவாஜியெனும் வேந்தனிடைப் புராணம்வாசிக்கிறவற் கேவல்செய்வோன்
ஓவாதநெடு மூர்க்கன்பேரோ கோடோபா முரடனொழிவின் ஞானம்
தவாததுகா ராமனைக்கண் டடிவணங்க வவன்வணங்குந் தகவுநோக்கி
அவாவறுவோ ரவனிடைப்போளிகூர்ந்துதாமெழுதுதமஞானத்தை.(சகஉ)

தென்பழனே மந்தார்மற் றவனவற்றைப் பழுதில்லாச் சிரத்தையோங்கும்
அன்பொடு கொண்டப்பழத்தையுடைத்தருந்திப்பதினொருபாட்டையும்வாசித்து
மன்பெறப பாடம்பண்ண மறவிலா ஞானபத்தி யுடனேவாய்ந்தான்
இன்பமிக முன்னம்தா பாதகிலு நும் வணிகனியன் ஞானேசர்க்கு. (௪௧௩)

தனதுநினை வறமுடிந்தா லிலக்கம்பொன் றருவதற்குச் சமைந்திருக்க
ஆனகாரு ளானினைவ மூற்றுதலாய் ஞானேச ரகத்திற்சென்று
கனகமனைத் துங்குவிக்க வொருவனுவேசிதனுய்க் கனகமெல்லாம்
மனநலத் துகாராம ரிடைச்செலுத்துகென வருளின்வழங்கக்கேட்டு. (௪௧௪)

அவ்வணிகன்றுகாராமரருகுவந்து ரிகழ்ந்த செயலனைத்துங்கூறி
எவ்வமறப பொருளனைதது மீர்வர்த மடிவணங்கி யேத்திப்போனன்
செவ்வனந்தப் பொருளனைததுங் கோடோபா தமையடைந்தசெவ்விநோக்கி
வவ்வுகென வவற்களித்தா மற்றவன் வேதியன்வேண்டல் வாய்ப்பதானன்.

கோடோபா யானடைந்த காலத்திப பொருள்வந்து கூடிற்றென்று
நீடாதாசதொடுதன பங்கிபோய்ச்சோர் தனனிந்தநிகழ்வனைத்தும்
பீடாரு சிவாஜியெனும வேந்தனுணாந் தறிவில்லாப் பேதைக்கிங்ஙன்
வாடாத நலமளித்த துகாராமர் தமையின்னும் வணங்கவோர்கால். (௪௧௫).

வேண்டியிருந்தனனுக லோகமெனு மூருறை வேதியர்களெல்லாம்
ரீண்டியல் வாமனனன்பா தமையழைத்துக்கொடு போந்து நிமலரேத்தற்
ரேண்டிய கீர்த்தனமெல்லாங் கேட்கவொரு திங்களளவிருத்திக் கொண்டு
நூண்டிய வன்புடனிருக்கத் துகாராமர் கீர்த்தனங்கடுதித் தங்குற்றார். (௪

அப்பதியிலெளிமை கைம்மை முதுமையுறு மொருபிராமணியங்கோர் நாட்
செபபமிகு துகாராமர் தமைநோக்கி நான் வேண்டுந்தினத்திலென்னில்
ஒப்புவந்து வந்துபோன கமருந்திக்கீர்த்தனங்களுதாத்தல் வேண்டும்
துபபறு சீர்பாண்டுரங்கன்றனதடியரே யெனமற்றவர் நன்றென்றார். (௪

எளிமைகனிவே [illegible] முதுமையார்ப்பினி பின் பீரைந்து பேர்க்குத்
தளிகையிற் போனச மமைக்கதுகக வைக்குத்தகப்பணிகடனாள் செய்திட்டி
அளியின் மிக்க துகாராமர் தமையழைக்க நாணேக்கு மளவில்வானம்
துளிசெறியபபெய்து குடியிருக்கு மனைச்சுவர் சாய்வு தோன்றிற்றுக. (௪௧௬)

கண்டு கிழப்பார்ப்பனி தான்றுகாராமசாமிவயிற் கடுகிவந்து
மண்டுவிழி நீர்பெருக வழுதுகொண்டு பாண்டுரங்கமாலுக்கன்பிற்
றொண்டு செய்யு முங்களுக்காராதனஞ் செய்வதற்காகத் தொழும்புசெய்து
கொண்டு வைத்தகலப்பை யெல்லாமழிவுற வென்மனைச்சுவருங்குலைந்துசாய

மழைபெய்து பழுதுவந்து வாய்த்ததென் செய்வேனென்று மாழ்கிச்சொல்லிக்
குழைவெய்துவதைக் கண்டு துகாராமரழே லெனக்கை யமைத்துக்கூறித்
தழைவெய்த நின்னகத்தி லினிதுவந்து நீயிடும் போனகஞ் சாப்பிட்டு
விழைவெய்தப் பாண்டுரங்கன் கீர்த்தனஞ்செய்வோம்வெளியின்மேவுங்காறும்

பித்திவிழாதருள் செய்வான் பாண்டுரங்க னென்னவவள் பெரிது நம்பித்
தத்தினியின்றென்று மனமகிழ்வொடு தன்னகஞ் சார்ந்தாளாக வூரார்
இத்திறமாய்ச் சாய்ந்த சுவரெப்படி வீழாதிருக்கு மிதுவிழாதேல்
சித்திரமேயவர் வந்து போமளவுமெனத் தம்மிற் செப்பிப்போனார். (௪௨௨

நாரிரண்டு தினங்கழிந்த பின்பந்தப் பார்ப்பனி தன்னில்லத் தட்டுச்
சாரமறை யோருடனே துகாராமர் தமையழைத்துச் சௌரிநாமம்
ஆரநெடுங்கீர்த்தனஞ் செய்தானபின் புவந்தவர்களனைவருக்கும்
நேரவுபசரித்துப்போனக மருத்தித்தானு முண்டு நிரம்பலாக. (சஉரு)

அமைவு செய்த துகாராமர் பார்ப்பனியை நோக்கியினி தம்மேயுன்னிற் [ங்
சமைவுசெய்தபொருள்களெல்லாங்கொணடு வெளிவருகவெனச்சாற்றக்கேட்ட
கிமையளவி லவள்கொண்டு வெளியில் வரச்சாய்ந்தசுவரிடிந்து வீழ்ந்த
துமையறு சீரன்பரவ்வூரதிகாரிக்கில்லமைத்தன்று தவச்சொன்னார். (சஉச)

அன்பர் சொன்னபடி யவ்வூரதிகாரி வீடுடனே யமையச்செய்து
துன்பமறப் பார்ப்பனிக்குத் தந்தவவிலினிது பரிசுத்தமக
இன்பமிகு துகாராமமாலரி கீர்த்தனமொரு நாளியம்பச் செய்தான்
பின்பவ்வூர் வாழ்வோராலன்பர் விடைகொண்டு தம்மூர்பபேணி வந்தார். ( )

வேறு

வந்துநாம கீர்த்தனஞ் செய்தாருறலும் வாகோளி
முந்திவாழ் பவறுறுசாஸ்திரங்களில முதலவர்
மைந்துசேர ரசன்றன்சன் மானமும் வாய்த்தான்
பந்திமேவிய நாமம் ராமேச்சுர பட்டன். (ச உஈ)

சாதுவாந் துகாராமெனு மன்பர் சதகீர்த்தநி
ஓதுவோர்சொலப் பலபல கேட்டுத தனனுளத்தில்
மாதுவேஷ முண்டா யவர்தமை யவமானத்
தீதுசெய்வதற் கெண்ணின னரசன பாற்சென்று. (சஉஎ)

சூத்திரன்று காராமென்றோன் றேகுவிற்றோன்றி
மாத்திரம்பெறும் வேதசாஸ்திரங்களை வாயால்
தாத்திரிக்கணே யாவர்க்கும் வெளிபெறச் சாற்றிச்
சீர்த்திசேரரி கீர்த்தன நாடொறுஞ் செப்பி. (சஉஅ)

வேதவேதியர் தமையுமோகிப் பித்து விராய்த்தன்
பாதமன்பொடு வணங்குறப் பண்ணிப்பற் பலவாய்ச்
சாதமேவிய தருமங்கள் யாவையுந் தவிர்த்துச்
ஸ்ரீ தரன்றிருநாமமே பெரிதெனச்செப்பி. (சஉகூ)

யாரு நாமகீர்த்தனஞ்சொல வியற்றினனதனால்
சாரு நால்வருணத்தருந்தந்த மக்கியல்வாய்
நேரு நல்லறம்யாவையு நீத்தனர் நிருபா
ஒரு நீயென வுரைத்தனரசுடன்படவே. (சகூஎ)

வேந்தன் கேட்டுடனப் படியோவென வெகுண்டு
சார்ந்தவூரகல் வுறத்துகாராமனைத் தவிர்த்தி
நேர்ந்து நீ யென்றவ்வூரதிகாரிக்கு நிருபம்
ஓர்ந்து செய்வகை யுய்த்தனனவனதை யுணர்ந்து. (சகூக)

வெருவியன்பர் பால்வந்ததைக் காட்டலு மெய்யன்
பொருவிலாதவர் விட்டலனுறைதருங் கோயில்
மருவியோர பங்கஞ்சொல்லி வாழ்த்திவா கோளி
துருவியேகினர் பட்டனைக் காணவுட் சூழ்ந்து. (சகூஉ)

பூக்கமேவியப்பட்ட ஞனஞ்செய்துபூசை
நோக்கமாயுறுங் காலவ னில்லிடை நுழைந்துள்
ஊக்கமோடுநின் றவனெதிர் கீர்த்தன முரைத்தார்
மாக்கடுஞ்சினங் கொண்டன்பர் வதனத்தை நோக்கி. (௪௩௩)

நாலதாம்வரு ணத்தின னீஹரி நாமம்
எலவேயுரைக் கின்றனை யிதின்மறைப் பொருள்கள்
சாலவுள்ளன சமைத்துநீ சொல்வது தகுமோ
ஞாலமீதிலுன் கவிவினு வவருக்குநரகம். (௪௩௪)

ஆனதாலினிக் கவிசொலே லிதற்குமு னமைத்த
தூனமாமந்தக் -ரியெலா மொருமைசேர்த் தார்த்துச்
சானவிக்குநே :திராயணி தனில்விடுதி
போந லிநதிடே லென்றந்தப் பட்டனும் புகன்றான். (௪௩௫)

கேட்டுமெய்யன்பர் தம்ம ஞர் மீண்டனர் கிட்டி
நாட்டு விட்டலன் றனைக்கண்டு நயனநீர் பெருகத்
தாட்டுணைக்கண் வீழ்ந்தெழுந்து நின்றெளிா பரந்தாமா
பாட்டு நின்ன தேவலிற்பல பகர்ந்தனனன்றே. (௪௩௬)

அவையெலாந்தகா வாயினபட்டன் சொல்வதினுல்
இவையெலாமுற வேனியற்றினை விளையாட்டோ
நவையெலாமீலே யாகியவுனக்கியானவின்ற
குவையெலாம்புன லிடைவிடக்குறு கியதென்னு. (௪௩௭)

மீண்டு தங்கவிப் புத்தகம்யாவையும் வீக்கித்
தாண்டு நீரலைப புனலிடைக்கொடு வந்து தாழ்த்தி
ஆண்டு நின்றுவந் தணிமணிப்பொற் சினகரத்திற்
பாண்டு ரங்கனைக் கண்டுசேவித்தடி பணிந்தார். (௪௩௮)

இதனைக்கணடநல் லோரொலாம் யாருமீடேற
உதவித் தந்தமெய்க் கவியெலாம் புனலிடை யுய்க்க
மதமிக் குள்ளவப் பட்டனுல் வந்ததேயென்னு
விதனத் துற்றன ரென்செய்வார் விம்முதலுற்றார். (௪௩௯)

துட்டரானவர் சூத்திரன் சுருதியுட் பொருளை
மட்டிலாதபல் கவிகளில் வழுத்தியாவனாயும்
இட்டமாக்கித்தன் மகிமையைப் பெருக்குத லியல்போ
முட்டிலாததை மறையவர் கேட்பது முறையோ. (௪௪௦)

இனைய தோர்ந்திரா மேச்சுர பட்டரிவ்வாறு
புனைவுசெய்வது தக்கதன் றென்றுபோக் கடித்தார்
நினைவிலேதருக்கியதுகா ராமனு னிகழும்
வினையும்போயின வவனது மேன்மையும் வீந்த. (௪௪௧)

என்றுபற்பல விதங்களா யியம்பின ரிகழ்ந்தார்
அன்றுகோயிலிற் பணிந்தவ ரச்சுதன்றன்னை
நன்றுநோக்கி நின்னருளி னுலேயென் றோநாயேன்
துன்றுறக்கவி சொன்னதென் சூழ்ச்சியோ சொல்லாய். (௪௪௨)

பலரும் பட்டனு மெனைநனி யிகழ்தரற் பாற்றோ
அலரும் பூமக னுயகனேயென வழுது
புலருநெஞ்சொடு போற்றினர் கோயிலின் புறத்தார்
மலருநந்தன வனம்வந்தோர் பாறையில் வதிந்தார். (௪௪௩)

ஊனுறக்கம்விட் டரிதிருநாமங்களோதிக்
கோணுளத்தொடு கிடந்தனர் சாதுக்கள் குறித்து
மாணுறத்தகு மன்பர்பால் வந்துப சரித்தங்
கேணுறத்திருத்தியு மனமிசைகில ரிருந்தார். (௪௪௪)

பரிவு செய்துவா கோளிவாழ்வுறு கின்றபட்டன்
ஹரிதன்னன்பருக் கிவ்வகை யரந்தைசூழ்ந் ததனால்
இரிதலாயின வவன்செய் நற்செய்கைக ளெல்லாம்
பிரித லோர்கிலன் பெயர்ந்தனன் புனச்சிவ பெருமான். (௪௪௫)

தனைவணங்குறப பரிசன முடன்வரச் சாரந்தான்
அனைய நற்றினந் துவாதசி யாதலி னங்கே
வினையிலாவன கடசித்தர் மேவுபூந் தோட்டம்
இனையதென்றுணராததி லுறைதடத்தெய்தி, (௪௪௬)

நீரிலாடல்செய் போதந்த நின்மலசித்தர்
யாரிவன்றடத் தெய்தியேதோசொலித் தினம்யான்
கோரியேநிமா சுச்செயுங்குளத் தினைக்கெடுத்தான்
நேரிலென்றுறச் சீறியோர்சா பத்தைநிகழத்த. (௪௪௭)

அனையசாபத்தி லெய்திய தழற்றுறு தாபம்
இனையனுகத்தி லெய்தலு மதுபொரு னினைந்து
தனையிணங்கினர் சரையுறுவோர்சமை நோக்கி
எனையழற்றுவதென்னிது தெரிகிலே னென்ன. (௪௪௮)

இந்த மாத்தட மிப்பகீர்நிமா சினிதியற்றச்
சொந்தமாதலி னீர்வந்து துனைதலைப்பொருமல்
எந்தமாச்செவி கேட்குறச் சாபமிட்டானீர்
வந்தமாபகீர் தனைவணங் குறிலது மாயும். (௪௪௯)

எனலும் பட்டன்யா னுத்தமவேதிய னினனை
மனமிணங்குற வணங்கிடேனென் றந்தவாவிப்
புனலி னீங்கியே புறம்வந்து நனைதுகில் போர்த்தும்
அனலனுங்குரு தழற்றுறப் பரிசனர் யாரும். (௪௫௦)

நீர்முகந்துமேன் மேலவன்றலை மிசைநிரம்பச்
சார்வுசெய்துமத் தழறணியாதுடற் றழற்றத்
தீர்வுவேண்டினன் றிகைத்தனன் றன்னிற்சேர்ந் தோரைப்
பார்வை செய்தியான் பிழைப்பதிங் கரிதெனப் பரிந்து. (௪௫௧)

பிறந்த நாண்முதல் யான்செய்த தவமும் பேரறமும்
வறந்தவாயிந்தத் துயர்வந்து வாய்த்துத்துன் மரணம்
சிறந்த தாயதென் செய்வதென் றூர்செலத் திரும்பி
மறந்து மெய்மிக வருந்தினன் புலம்பினன் வந்தான். (௪௫௨)

வருதல் கண்டவர் யாவருமதித்தொரு துலுக்கன்
தருதலாகிய சாபத்தைச் சாதியிற் சிறந்தோன்
கருதலானதன் றவத்தினுற் கடிதர மாட்டான்
பொருதலாயின னவனுட னென்றனர் புகல்வார். (௪௫௩)

போதுமிங்கிவ னிப்பெருந்துயர் புகுதற்குச்
சாதுசஜ்ஜனராந் துகாராமரைச் சலிக்கக்
கோதுகூறி மற்றவர் கவியாவையுங் குலைத்த
தேது வென்னவு மெண்ணினர் பற்பல வியம்ப. (௪௫௪)

பட்டனெண்ணினா னேசர்தம்பால் வந்துபணிந்து
தொட்ட தன்னுடற் றுயத்தைப் போக்குமா துதித்தங்
கிட்டமாம்படி யிருந்தன னொருபுறத் திருக்க
விட்டலன்றனதடியர்தஞ் செய்கையை விளைப்பாம். (௪௫௫)

உனலர் நித்திரை யுணெண்பதொரு பதின்மூன்று
தினமும் ஸ்ரீதர னைஞ் செப்புத றெவிட்டலராய்
மனமொருங்கின ரிருந்துழி மாலருள் வம வாய்
அனகாமுன்வந்து மற்றவர் தெளிவுறவறைவான். (௪௫௬)

நீமற்றென்னுடைக் குணங்களை யறுதின கெடிதாய்த்
தாமனத்தொடு பாமனை யதிலொரு தோஷம்
சாமுனாப்பதிலாற் றிடையிட்ட புத்தகங்கள்
ஆமனைத்தையும் யான்செடாதமைத் திருக்கின்றேன். (௪௫௭)

அதனை யெண்ணியோர் கவலையு மடைந்திடே லென்னு
இதமறைந்தனன் றழுவினன் மறைந்தனனேகி
மதனசுந்தர வடிவொடவ்வூரில் வாழ்சாது
முதல்வர் தம்மயினெய்தினன் கனவிடை மொழிவான். (௪௫௮)

நாளுமென்னடியே நயந்துறு துகாராமன்
நீளுமாற் றிடையிட்ட புத்தகமெலா நிரம்ப
மூளு நீரிடை மிதந்துறு முதயத்தின் முந்திக்
கோளு மென்றுவற் புறுத்தினன் போயினன் கோயில். (௪௫௯)

கனவுகண்டவர் யாவரும் விழித்தனர் காலைப்
புனனீரம்புகு ளாற்றிடை வந்துபுத் தகத்தின்
இனமிதந்துறக் கண்டனர் புகழு மெடுத்தெல்லாம்
அனகன்செய்கை யின்னதுகொலோ வெனவதிசயித்து. (௪௬௦)

கைகள் கொட்டினர் நாமகோஷஞ் செய்துகளித்து
வைகறைப் பொழுதே திருமால் வளர்கோயில்
பைகலக்குநந் தனத்துறு பாதை மேற்படுத்து
வைகலுற்றமெய் யன்பர்பால் வந்தனர் கண்டார். (௪௬௧)

அடிகணும்முடை யன்பினுக் கெளியவனுனன்
படியளந்துகொண் டவனெனப்பன் முறைபழிச்சி
ஒடிவிலன்புகொண் டுரைத்தனும் புத்தகமொருங்கும்
வடிவிலாற்றிடை மிதந்தன வரக்கொண்டு வந்தோம். (௪௬௨)

காணுநீரொனலுந் துகாராமர் கண்விழித்து
மாணும்புத்தகம் யாவையு நோக்கினர் வருந்திக்
கோணும் வேதியன் சொன்னதுட் கொண்டுபுத் தகங்கள்
எணுறும்புன லிட்டனன் காத்தனை யிதுவோ. (சசுரு)

ஏழுமாறு மாகிய தினமளவு மூணின்றிச்
சூழுநித்திரையுந் தவிர்ந்தேனை யுந்தொக்கில்
வாழுமாவுயிர் காத்தனை யிங்ஙனீ வருத்தம்
தாழுமாசெய்த வென்பிழை பொறுத்தி தண்ணளியால். (சசுச)

என்றொழு பங்கங்களிற் றோத்திர மியம்பி
மன்றலந்துள வணியும் வைகுந்த மாதவவென்
றொன்று நேயமிக் குறைந்தன ரிருக்க ஞானேசர்
துன்றுகின்ற பொற்கோயிலின் புறத்தொருசூழல். (சசுரு)

தங்குகின்றரா மேச்சுர பட்டனெய் தாங்கான்
பொங்குமிக்கலி யுகந்தனிற் புவியையுத் தரிக்க
இங்குநின்றெழுந் தருளுஞானேச வென்றேத்த
அங்குமற்றவன் கனவில்வந் தருளுட னறைவார. (சசுசு)

நீதருக்கினை யாய்நெடு மாலடி நேயர்க்
கேதமுற்றப ராதநீயிற்றினை யிதனால்
காதல்செய்த துன்னுடலினைக் கடுங்கனல் கதுவி
ஆதலிற்றுகா ராமரையினிச் சரணடைதி. (சசுஎ)

அடைதியேலுன தங்கமெல்லாங் கொளுத்தனல் போய்
இடைதலேயன்றிப் பவக்கடல் கடத்தலு மெய்தும்
மிடைதுழாயவ னன்பரின்மிகை மிகச்செய்வோ
குடையுந் தீர்த்தத்தும்பணிதெய்வத் துங்குற்றங் குலையார். (சசுஅ)

பிழையியற்றிடப் பட்டவப்பெருந் தகையோரே
குழைவுறுந்துயர் கண்டருள் கூர்ந்தந்தக் குற்றம
ஒழிவுறச்செய்வ தன்றிமற்றொருவர்க்கு மொண்ணு
தெழுகமற்றவ ரிடத்தென்று ரினிதுஞானேசா. (சசுகூ)

துயிலொழிந்துஞா னேசர்சொற்படி யுடன்சூழ
இயலு நெஞ்சின ளுகியுமன்பர்மு னெதிரப்
பயமுளங்கொடங் கவர்புகழ் பற்பல படியாய்
மயலகன்றெழுதி னன்றனதஞர் முற்றுமாற்ற. (சஎஎ)

எழுதியொற்றன்னா லீந்தனன் செலவிடுத் திட்டான்
பழுதிலார்வயிற் கொடுத்தனன் கொண்டுடன் படர்ந்தோன்
முழுதுநோக்கின ரங்கதை முற்றுணர் பட்டற்
கழியி நோய்வர லாகுமோ வெனத்தளர் வடைந்தார். (சஎக)

பகைநட் பாம்புலி சர்ப்பமெல் லாந்துயர்பண்ணு
அகைவுசெய் நஞ்சுமமுதமாந் துன்புமின்பாகும்
புகையு மக்கினி தேனமாமனம் புனித
வகைய தாமெனில் ஸ்ரீதரன் கருணையும் வாய்க்கும். (சஎஉ)

எனவபங்க மொன்றெழுதினர் பட்டனுக்கீய
மனமொருங்கின ருய்த்தனர் வரக்கண்டு பட்டன்
அனவபங்கத்தை நோக்கலும் பரேறை சாபம்
தனதுடம்பை விட்டகன்ற தாரோக்கியஞ் சார்ந்தான். (௪௭௯)

களிதுளங்கினனாய்த் துகாராமனைக்காண்பான்
எளிதினெய்தினன் வருவதை யிளிதறிந் தன்பர்
ஒளிநிரம்பு வேதியரா முன்காணப துத்தமமென்
றளிவிளங்கிய மனத்தினரா யெதிரடைந்தார். (௪௭௪)

அடைந்தவன்பரைக் கண்டடிபணிந்தனன் பட்டன்
மிடைந்தவன்பினீர் புவியையுத்தரிக்க மேவினிர்நீர்
உடைந்த புத்தியி னேனுமை மதிக்கிலே னுயர்ந்து
குடைந்து வெப்புறப பட்டுநேன்கொடுமையுட் கொண்டேன். (௪௭௫)

யான்செய் வெம்பிழை யாவையும் பொறுத்தருள் கிற்பீர்
தேன்செயுந்துள வோன்றிருவடிக் கன்புசிறந்தீர்
மான்செய் கணணினர் மயலுறும் வாழ்வினில் வல்லீர்
ஊன்செயும்பொறை வெறுத்துளீ ரெனத்துதி யுரைத்தான். (௪௭௬)

என்றுரைத்திடக் கேட்டமெய் யன்பரந்தோயான்
குன்றுறத தகுங் குலத்தினே னடிமிசைக் குனிதல
நன்றுமக்கிதோ வெனபபட்ட னயந்தன னலலீர்
இன்றெனக்கெழுதி யகவிநோககு முன்னேயான். (௪௭௭)

புனிதனுயினே னும்மடி த் தாசனாய்ப போந்தேன்
இனிதினும்மடி வணங்குறத் தக்கதே யெனக்குக்
கனிவினும்மடி பிரிகிலே னெனவடி கலந்தான்
தனியடைந்தவன் றன்னொடு தம்பதி சார்ந்தார். (௪௭௮)

இன்னவன்பர்முன் சொன்ன வபங்களெல்லாம்
மன்னுதண்புன லிடைநனையாததும் வருந்தச்
சொன்ன பட்டனுக் கெய்துசா பந்தொலைந் ததுவும்
உன்னியாவரு மனபரைப் புகழ்நதன ருற்றார். (௪௭௯)

வேறு.

அனகடசித்தர் தாமுமிச்செய்கை யறிந்தியா னிட்டசாபம் போக்
கினமஹாபுருடா தாமுறுமூர்போ யினிதுநாங் காண்டு மென்றெண்ணி
வனமிகுபுனவை விட்டுடன்மேவு மார்க்கத்தி லுறுஞ்சிஞ்சு வடியூர்
தனதிடைமேவி யந்தவூர் த்தலைவ னுனசிந்தாமணி தன்னில். (௪௮௦)

முன்றிலி னின்றுதங்கையின் மடக்குமுழுதுறப் பிச்சைபெய்கென்ன
ஒன்றியசிந்தா மணிமறையோன்பா லுற்றகா ரியஞ்செய்வோ னுடனே
துன்றியம் மடக்கிற் போனகக் கலப்பை சொரிதர வதுநிறைவுறுதல்
இன்றிமற் றின்னு மிடுவனவெல்லா மேற்றுமற்றது நிரம்பிலதாய். (௪௮௧)

உற்றதுகண்டு மிகவியந்தளவில் பொருளுடைத் தலைவன்மா டுற்று
மற்றதை மொழிய வருமதிதிகட்கு வாட்டமே வாவகை யனையார்
நற்றிய பொருள்க ளெனைத்துள வனைத்து நல்குதி யெனவவ னயந்திற்
பெற்றதானியங்க ளனைத்துமற் றதனிற் பெய்தனன் கொடுவந்து பெய்தும். ()

மடக்கது நிரம்பா வகைதெரிந்தகத்துண் மறையவன் பால்வந்து வழுத்தக்
சடக்கென மறையோன் கணபதியுபாசனத் ததுநிரம் புறச்சமைத்தான்
இடக்கொடுபின்பவ் வனகடசித்த ரெய்திரர் தேகுவென் றியலூர்
அடக்கரும் பொறிக ளடக்குமெயன்ப ரகத்துமுன் றிலின்வந்து நின்று (சஅரு)

எனதுகை மடக்கிற் பிச்சைபெய்கென்ன வேற்றலுஞ் சிஜாயிகேட் டின்றென்
றனதகத்தேது மில்லையா யிருக்குஞ் சமயத்தொ ழக்கனே சார்ந்தான்
இனவிரப்பவனுக் கென்செய்வேனென்ன வேற்றவற்குப்பிச்சை யிடாமல்
சினவனன் றன்றென் றெண்ணியங்கிருந்த சிறுவிகங் காவகஞ்சேர்ந்து.(சஉச)

பானையிலிருந்த மாவிலோர்பிடிகை பற்றினள் வெளிவரும்போது
மானையே யுங்கட் ஜிஜாயிகண்டவளை மறித்துக்கை திருகினன் வாங்கப்
போனவைபோகக் கையிலொட்டியமாவைப் பரிசடிளையிற் புகுத்தத்
தானது நிரம்ப வனகடசித்தர் தாங்கண்டு மிகவியப்பெய்தி. (சஎரு)

பிச்சைகொண்டிடு கங்காமுக நோக்கிப் பெயர் துகாராமரோ நீர்தாம்
நிச்சயம் சொல்லுகென்றனர் கங்காநீ பித்துகொண்டவன் றனைப்போல் |ர்
இச்சொல்சொல்லுகின்றாயெனைப்பெண்ணென்றறியாயென்பிதாவேதுகாராம
நிச்சலுமுதயத்தாடு நீராடி நெடியமால் கோயில்போய் நேர்ந்து (சஎசு)

ஹரிதிரு நாமஞ்சொல்லி யங்கிருக் கின்றாரெனவனகடசித்தர்
தெரிவைசொற் படியே சினகரத் தெய்திச் சோதுகா ராமனை நோக்கப்
பெரியநிற்சொரூப வொளிவடிவாகப் பிறங்குறக் கண்டடிபணிந்தார்
துரிசின்மெய்யன்ப ரவர்க்குப சரித்துத்தோ மறவிருந் தெனச்சொன்னார்.சுஎஎ

சொன்னவர் தம்பா லிரண்டுநாள் வரையுந் தோமிலாக் கீர்த்தனங்கேட்டு
நன்னராநந்த பரவசராகி நயந்தவர் பால்விடைபெற்றுப்
பின்னரூ ரடைந்தா ரனகடதாசர் பின்றுகா ராமர்தாம் பேசும்
இன்னிசை நாம கீர்த்தனநாளு மினிதுகேட் டின்பிடை மூழகி. (சஅஅ)

வேறு.

காமமேவிக் களித்தகத் திற்றுகா
ராமசாமியை நன்குபுணர்ந்தினி
தேமமெய்துற வெண்ணின ளாலகிற்
றாமமேய்குழ லாளொரு சுந்தரி. (எ-அகூ)

அமைய நோக்கின ளாய்வரு நாளிலக்
கமையுளத்துகா ராமரொர் காலத்தில்
தமைய விட்டலன் றாளிடைச் சேர்த்திவன்
சுமை துறந்திருந் தாரொரு சூழலில். (சுகூவி)

ஏகமாயவ ரெய்திய தோர்ந்துமுன்
மோகமேவிய மொய்குழல் சுந்தரி
யாகமேய மெய் யன்பரைக் கண்டுநும்
போகமேவப் புகுந்தனன் யானென்றாள். (சகூக)

பின்னும் பேசுகின்றாள் பெரியீருமை
மன்னுங்காதலினாள் பலவைகினேன்
துன்னுகாலந்தொடர் கிலதின்றியான்
உன்னுஞ் செவ்விவந் துற்றதென் றாளரோ. (சகூஉ)

அடுத்துநாரி யறைந்ததுகேட்டுடல்
நடுக்கலாகிமெய்ஞ் ஞானநல்லோரெனை
[illegible] வேணணுகின்றேனுன்னை
விடுத்தி நின்னினை வென்றுவிளம்பினர். (௪௧௩)

அந்தவார்த்தை யனையவள் கேட்டுநீர்
இந்தமாற்றமி யம்பிவெறுபபிரேல்
முந்தவென்னை முயங்க வலித்திநொன்
றுந்தமேற்பழி யுய்த்திரை வேனென்றாள். (௪௧௪)

என்றபோதினையே லென்னிடையுறு
கின்றமூவிரு வைரியுங் கேசவற்
றன்ற நீத்துத் துறந்துறு வேனெநீ
ஒன்றவோதிவைக் கோல்கொண் டுறுகென்றார். (௪௧௫)

சொன்ன தோர்ருவ னென்றச் சுடர்த்தொடி
அன்னவை யினைநாடி க் கொண்டன்பர்முன்
துன்னத் தம்முடன் மீதிடச்சொல்லினர்
பன்னுமாறிடப் பற்றியெரிந்ததே. (௪௧௬)

கண்டுகாரிகை யஞ்சிக் கலங்கினள்
விண்டுநீங்கி வெளிபபுறம் போயினள்
பண்டுபோலரி நாமம் பகர்வது
கொண்டு நாளுங் குறைவின்றிருந்தனர். (௪௧௭)

ஆகவிப்படி யன்பர் செயுங்கதை
லோகமென்னுமவ் வூரிலுள்ளோர்வியப்
எகவெம்முழை யென்றவா வேண்டலிற்
போகவெண்ணிப் புறப்பட லாயினர் (௪௧௮)

வேறு.

கனிவுற்றுட னிசைபாடுறு கங்கா ஜிமவாளும்
தனிமுற்றுறு கவிகீறுறு சந்தாஜி வணிகரும்
இனிதத்துட னுறுபட்டரு மியல்மிக்கபி னவரும்
துனிமொய்ப்புற நனிமொய்த்தவர் சொலுமூவரு குற்றார்- (௪௧௯)

அருகெய்திய தறிந்தூரிலு ளவர்யாவரு மெதிர்கொண்
டுருகன்பொரு பணிவுற்றுட னூர்க்குட்கொடு சென்று
வருமொவ்வொரு மனைதன்னிலும் வழுவாதுறு மறையோர்
மருவுஞ்சுவையுறு போனகமகிழ்ந் துண்டுற வகுத்து. (௫௦)

ஹரிதன்கதை யகந்தோறுநன் காகச் செயவமைத்துப்
பெரிதின்பொடு வருநாள்வனை பெய்தற் கமைவாகப்
புரிகின்ற சிவாஜிப் பெயர்புனை வோன்கதை புரிவோர்
தெரியின்சுவை தெரியாமனிந் தித்துத்தனி திரிவான். (௫௧)

எளியோனெனி லுந்துட்டனெனுஞ் செய்கையி லியல்வோன்
களிமூழ்குறு கதைசெய்துறு கடைகண்டருள் காணான்
விளிவோடுறு மவனைச்சவை மேவாவகை யென்னென்
றளிநீடுறு முறவோர்தின மாராய்ந்தனர் கேட்பார். (௫௨)

வினவுற்றவ ருணரக்கதை வினவற் கழைத்தாலும்
மனமொத்திலன் வருகின்றில னென்றுரவண் வாய்ப்போர்
இனரிப்படி யுறுநாளிடை யொருவேதிய னென்போன்
கனமிக்குறு கடனுலுளம் வருந்தித்தனி கரைவான். (௫௮௮)

ஞானுதிபர் தாமேவுழி நணுகித்துதி நவின்று
தானுறுமதிக் காலமதாகக் கடைசார்ந்து
மேனுளுறு கடன்றீர்வகை வேணடுற்ற வன்கனவில்
ஆனுதநலஞ்செய்ப வரணுகித்தனி யறைவா. (௫௮௯)

நீசென்றது காராமரினினை வைபபுக லுதியேல்
ஆசின்றவர் கடன்றீர்வகை யருள்வாரென வவனும்
நேசங்கொடு லோகபபதிநிகழ் வோர்வயின் வந்தான்
மாசொன்றிலர் தெரிந்தப்பதி யதிகாரியை வாய்த்து. (௫௮௰)

இவ்வேதியர் கடன்மிக்க வரிவர்க்கும் பதியோராக்குத்
தவ்வாவரி வைத்துச் சரிதரு வோனையுந்தவிரா
தெவ்வாறெனினுஞ் செம்பொரு ளீட்டிக்கடன் றீர்த்துச்
செவ்வேபுரி கென்றுரவன் றீர்த்தற்குடன் பட்டான். (௫௮௧)

ஊர்முற்றிலும் வரிவைத்தவ ருதவும்பொருள் கொண்டு
நேர்கைச்சரி புரிவோன் வயினேர்ந்தும் பொருள்வினவச்
சோர்வற்றிருகாசங் கவனுதவக் கொடுசொன்னார்
சார்புய்த்தன னவைகண்டெதிர் சரிவிற்ப வன்காசை. (௫௮௨)

கையிற்கொடோர் சிறுகற்கொடு கிறிக்கனக மெனச்
செய்துற் றவனுக்குக் கடன்றீரும் பொருள்சேர்த்துப்
பொய்யற்ற வருதவக்கொடு போனுன்மறைபுகல்வோன்
உய்யச்சவை யுள்ளோரனை வருநோக்கினர்வியந்தார். (௫௮௩)

இத்தன்மை யுணர்ந்தான் வளைவிற்குந்தொழி லினன்வந்
தத்தன்மை புரிந்தோர் வயினமரும் பரிசக்கல்
எத்தன்மை புரிந்தேனும தேற்பேனென வெண்ணிப்
பொய்த்தன்மை யிலன்பர்க்கனு தினமும் பணிபுரிந்தான். (௫௮௪)

ஆண்டோரளவுங் கீர்த்தன மறையுந் தொறுங்கேட்டற்
கீண்டாதரத்தொடு மேவிய வவன் வாங்குறவீயம்
தூண்டேறு களேற்றிக்கொடு சுமந்தெய் தினவிறக்கிப்
பூண்டார் பொதிய விழ்த்துள்ளுறு பொருண் முற்றவுநோக்க. (௫௮௫)

எல்லாமிரசிதமாக விருக்கத்தெரிந்தான் யான்
சொல்லாவிரசித முய்த்தனனென்னே யெனத்துணுக்குற்
றுல்லாவிவையுய்த்தோன் வயினுய்த்துப்புகல் சீருள்
வல்லேகொடு வருகென்றுறு பொதிகார ரில்வகுத்தான். (௫௮௬)

பொதிகாரர் களவற்றைக்கொடு போய்த்தந்தவனிடைமீண்
டதினும் வகையறையும் பொழுதவன் யானளித்தது தான்
விதிசீருனை யன்றிப்புகல் வெள்ளிக்குவை யன்றென்
றெதிரோதினன் மீண்டேகுற விடுத்தான் பொதியெல்லாம். (௫௮௭)

மீட்டுங்கொடுவளை விற்பவன் பாலெய்தினர் விளம்பக்
கேட்டங்கவன் வியப்பெய்தினனிக் கிளரன்பர்
மாட்டின்னனவறிவித்திடமண் ணுண்டருண்மாறன்
கூட்டுஞசெயலிதுநின் விதிகொள்கென்று குறிப்பார். (௫௮௩)

எய்தும் பொருள்யாவுஞ் சடகோன் றனதடியார்
கைதந்தவர் வேண்டும் பலகருமங்களு மியலச்
செய்துன்புறாதீர் நல்வழிசேரப புரிகுவையேல்
நொய்தினிக பரமேய்சுக நுனக்காமெனச் சொன்னார். (௫௮௪)

அருளும்படி கேட்டன் னவனரிதன் னடியார்பால்
மருவும பணிபுரிவோமெனில் வாயாதனவாய்க்கும்
பொருளின் னிசைபுரிந துற்றது புன்மைச் செயலென்றுத்
தெருள்கொண்டு விராகத்தொடு செறியுமபொருள் யாவும். (௫௮௫)

நலமேவிய வழியே செலநல்கிப்பலநாளும்
புலமேவிய வன்பர்க்குறு பணிசெய்துடன் பொருந்த
இலமேவிய மனையாள் பதிதனை யெல்லியி லரிதன்
வலமேவிய கதை கேட்கவும் பகலிற்றனி மாயோன் (௫௮௬)

பெயர் சொல்லவு மிவ்வாறு றுபித்தேற்றினன் றன்பால்
முயலவாயுறு பணிசெய்துற முடித்தா னிவனென்னு
மயலேறுமிவன் பரமதியாண் முதிர்கோபச்
செயலேகொடு கொலை செய்வது சிந்தித்தொருதினதில் (௫௮௭)

ஒருகொப்பரை நிறையப்புனல் வெப்பம்பெற வுளுற்றி
மருவபபர ணேற்றித்திரு மாலன் பரில்வந்து
பெருகத்துதி செய்தில் வரப்பேசிக் கொடுவந்து
தருகொபபரை யுறுசார்புற வைத்துத் தவிசிடையே. (௫௮௮)

வெப்பப்புனன் முழுதும்மவர் மேல்வீழ்வுறப் பெய்தாள்
செப்பப்புனல் விழலும்மவர் தேகம்மிக வெந்து
கொப்புட்பெற லாகத்திருமகள் கொண்கனைக் குறித்தோர்
மெய்ப்பற்றுறு கலிசொல்லினர் விமலற்கினி தன்பர். (௫௮௯)

உடனேயுட லுறுபுண்முழு தாறிச்சுக மூறத்
திடமேவின ரொழுந்தந்தவிடந் தீர்ந்தவண் முற்றம்
படர்நீளவரைப் பந்தரிற் களமேவியபடலைத்
தொடர் மேவுற வீசித்த மதிடமேவினர் சூழார். (௫௮௰)

அன்னாள் செயலது கண்டுடனரி சிறுதலாகி
மின்னாளவளுக்குச் சுரநோய் மேவுற வமைக்கத்
துன்னாயது தன்னான்மிகு துன்புற்றுயிர் சோர்வாய்
என்னாளும் விடா நோவுடனிருந்தாள் பெரிதினைந்தாள். (௫௮௧)

அப்போது சிவாஜிப்பெய ரான்வந்தவ ளைக்கண்
டிப்போதிவளுக்கித்துய ரெவ்வாறணுகிற்றென்
றொப்பாதயலெங்கும்பர வுறநோக்குறு போது
தப்பாதவரைப் பந்தரிற்றாழ் தொங்கலைக் கண்டான். (௫௮௨)

இம்மாலை யிராவிற்கதை யியற்றுந் துகாராமர்
தம்மார் பிடைத்துயல் வுற்றது தானென்றதை யோர்ந்து
நம்மாரியர் தமையில்லுழை நணுகக்கொடு போந்திங்
கெம்மாசுசெய் தாளோவிதற் கென்செய்வதென் றினைய. (௫௨௯)

கூடப்புகுரா மேசுரபட்டப்பெயர் கொண்டோர்
நீடப்படு சேருகிய நிலமென்னென நினைத்தால்
நாடத்தகு நந்தேசிகர் நண்ணுற்றிவணன்னீர்
ஆடப்படலாற்சேறுள தாயிற்றெனல் போலும். (௫௨௰)

அதனுலிவ ளழன்மேனியி லளறப்புறின் வெம்மைக்
கிதனுமெனவுடனேயவ னச்சேற்றினை யெடுத்துக்
கதனுர்கொடி யாண்மேனியிற் கதுவும்படி செய்தான்
உதனுலவ ளுடல்வெப்பமொ ழிந்தாள்சுக முற்றுள. (௫௨௧)

சுகமேவிவி யந்தேஹரி தொண்டர்க்குறுதயமம்
மிகவேபுரிந் தேனேயென விதனத்தொடு நாளும்
தகவேதுகா ராமர்செயுஞ் சரிதத்திடை யன்பு
தொகவேவின விப்பல் பணிதொடர்ந்தே செயலானுள். (௫௨௨)

வேறு

இப்படிக் கிவரிங் கெய்த விதுதெரிசிவாஜிராஜன்
தப்பறு லோகமென்னும்பதி வந்து சார்ந்தவ்வூரில்
ஒப்பிலன்புடையராயெல் லாரும்வாழ்வுறுதல் கண்டு
செப்பருமின்ப மேவித்திகழ் துகாராமர் தம்பால். (௫௨௩)

மேவி மந்திரிகளோடு விளங்கவர் பதத்தட்டாங்கம்
ஆவியல் புறப்பணிந்தங் கவர்களத் தலங்கல் சார்த்தித்
தாவின் மெய்த்துதிகள் சாற்றத் தங்குகென் றுபசாரத்தோ
டேவின படிகேட் டங்கே யினிதிருந்தின்பு கூர்ந்து. (௫௨௪)

அன்பர் செய்தெய்வத்தன்மையான கீர்த்தனங்கள் கேட்டங்
கின்புடனிருக்கும் போதி லெழிற்றுகாராமசாமி
பொன்பதி தன்னை நோக்கிப் புகழடியேற்கு நீயே
மன்பெருந்தந்தைதாய்தே சிகன்சினே கிதனல்வாழ்வு. (௫௨௫)

ஜீவரக்ஷக மெல்லா நீ யாதலால் வேறோர்தெய்வ
பாவனை யுனத்திற் பண்ணேனெனப்பலதுதி பகர்ந்து
மாவலையிருந்து கேட்போர் வதனங்களுக்கி நீவிர்
தாவமர் குடும்பந்தன்னைச் சற்றேனு நம்பல் செய்யீர். (௫௨௬)

விட்டலன்றன்னை நாளும்விரும்பியே பஜிப்பீராயில்
மட்டறுபவ முந்நீரைக்கடந்து வாழ்வுறுவீரென்று
கிட்டருவிரக்தி மார்க்கங் கிளத்தினர் கதைசெய்கிற்க
இட்டமாய் வினவிவேந்தனெய் தினன் மிகுவிரக்தி. (௫௨௭)

மங்களாரதி செய்காறு மருவின னிருந்து பின்புத்
துங்கராமன்பர்க்கன்பு தொடர்ந்துற வணங்கிக்கொண்டு
பொங்கவா வரசினீத்துப் போந்தொரு வனத்துண்மேவிச்
செங்கண் மாலுமாவிற் சிறந்திடப் பஜித்திருந்து. (௫௨௮)

கங்குலாமள விலன்பர்கதை செயுமிடத்தின் மேவிப்
பொங்கு மானந்தங்கொண்டு புகலுங்கிர்த்தனங்கள் கேட்டுத்
தங்குதலாகி மந்திரிகடமை நோக்கிச் சாரீர்
இங்கு நீ ரொன்பாலென் னுவிகழ்ந்தனனியலு நாளில். (ரூகூக)

மந்திரிமார்களுன்னி மருவு சங்கதிகளெல்லாம்
கிந்தில தெழுதியன்பா தேவிபாற் சிவிகையோடு
முந்கிட வுய்த்தார்தேவி முழுதுணர்ந்தின்றுகாறும்
தந்திரமாக வொவ்வோ ருமு கெடச் சமைத்து வந்தார். (ரூகூச)

இனியர சியல்களெல்லா மீறுறக்கெடுக்க வேண்டித்
துனிவரு சிவாஜியென்னுந் தோன்றலைக் கெடுத்தாரீதால்
நனிவரும் பழியென்றெய்துஞ் சிவிகைமேலேறி நண்ணிப்
புனிதராம் பதியைக்கண்டு போற்றினள் வணங்கி நின்று. (ரூகூரு)

மலர் விழிகளினீர் மார்பில் வார்ந்துகக் கையின் முன்றானை
அலர்வுற வேந்திச்சிர் சாலன்பரோ யொருதாய்க்கோர் சேய்
நிலமுழுதாள் சிவாஜிராஜனை நிலை குலைத்திர்
உலகினையாளப் பிள்ளையொன்றுமின் றவனுக்காதல். (ரூகூசு)

அரசினைத் துறவாதாள வருள்செய்தங் கவற்குப்பிள்ளை
விரசவு மருள்செய்கென்று வேண்டினள் புலம்பிநிற்கப்
பரசுதல் கேட்டுமெய்யன் பர்க்கரு டோன்றிநன்று
புரசைமால் யானைவேந்தன் போதுவ னின்றிராவும். (ரூகூஎ)

வந்தபோ திதத்தைச்சொல்லி வாழ்விப்ப னவனையுன்றன்
சிந்தனைப் படியேயென்று செப்பின ரிருக்கக் கங்குல்
முந்தலும் வேந்தனன்பர் மொழிகதை கேட்கவந்தான்
நந்தலிலன்பரொன்று நவில்கதை நடத்தலானார். (ரூகூஅ)

பவக்கடல் கடப்பதற்குப் பழிப்பினல் வினையேமூலம்
துவக்குதல் வினையாதென்னிற் றொடர்குல நிலைகளுள்ள
எவரகுமுன் வினித்தகாக வியல்கரு மங்களேயாம்
அவற்றினை யொழித்துவேறொன் றழிவொன் றடைவா ரானல். (ரூகூக)

உலைபவக் கடலைநீந்த வொருவற்குங் கூடாதென்று
கலையெலா முரைக்குமெவ்வா றெனிற்புனல் கலந்தமச்ச
நிலைசுவை யுள்ளதென்று நெய்யில்வீழ்ந் துலைதல்போல
அலைவரே யன்றியின்ப மடைவரு ரகிலநாதன். (ரூசஎ)

உலகையுண் டாக்கிச்சேடனு லகினைத்தாங்கச் செய்தும்
சுலவுறுகடல்பேராமற் சூழ்வுறச் செய்தும்பானு
அலகுறு தாபத்தோடங் கவிர்வுறச் செய்துந்திங்கள்
நிலவுசீதளத்தினேடு நிவந்தவிண் விளங்கச் செய்தும். (ரூசக)

மனிதரிற் சாதிநான்கு வகுத்துறு மறையோர் தம்மில்
இனிதுறு பிரமசாரி யியல்குரு வினுக்கொப்பாக
நனிபணி விடைகள்செய்து நான்மறை பயின்றுநாளும்
கனிவுறு நிலைக்குத்தக்க கருமங்க ளியற்றிக்கண்ணன். (ரூசஉ)

தனக்கர்ப்ப ணஞ்செய்தாங்குச் சார்தரல் வேண்டும்பின்பு
மனைக்கண்வாழ் வுறுபோதாறு வகைக்கருமங்கள்செய்து
கனக்கரு நிறத்தோர்க் கர்ப்பணஞ்செய வேண்டும்பின்னர்
நினைக்கும்வா னப்பிரத்த ஞுகுறிற் காமநீத்து (௫௪௩)

திருநெடு மாலைநாளுந் தியானஞ்செய் துறுதல்வேண்டும்
கருதுசன் யாசியான காலத்திற் சங்கற்பத்தை
ஒருவிநாரணன் றன்னும மொழிவுறு தோதல்வேண்டும்
மருவுறும் பரமஹம்சம் வாய்ந்தபின் கருமஞ்சாதி. (௫௪௪)

தவிர்ந்துநா ரணன்றன்னும மனுதினஞ் சாற்றல்வேண்டும்
நிவந்தகத் திரியஞுனு னேர்ந்தசத்துருவை வென்றங்
குவந்துயி ரெல்லாந்தன்ன துறுப்பெனப் புரத்தல்வேண்டும்
குவிந்தமுக் கரணசுத்தி கொண்டறஞ் செய்தல்வேண்டும். (௫௪௫)

நீதியில் வழுவுறாமல் விட்டலன் றனைநினைத்துத்
தீதிலாப் பஜனைநாளுஞ் செய்துறல் வேண்டுமற்றைக்
கோதில்வைகியனே யானாற் றுறோகமில் கொள்கைசேர
ஊதியமதிகம்வேண்டா வாணிப முஞற்றிநாளும். (௫௪௬)

ஸ்ரீதர ஞுமமோதித் திகழ்ந்துறல் வேணடு நான்காம்
சாதியா ஞுன்முன்னே சாற்றுமுக் குலத்துளார்க்கும்
நீதுதீரேவல்செய்து முழுதொழின் முதலசெய்தும்
மாதவன் றிருநாமங்கள் வாழ்த்திக்கொண் டுறுதல்வேண்டும். (௫௪௭)

இப்படிக் கீரிரண்டு வருணத்தி னுருந்தங்கட்
கொப்புறு குலத்திற்கேற்ற வொழுக்கத்தி னிழுக்கலின்றித்
தப்பற ஹரிதன்னுமஞ் சாற்றினர் வருவாயின்
மெய்ப்பொரு ளானசெந்தா மரைமலர் விலோசனத்தான். (௫௪௮)

அவரவ ரிருப்பிடத்தே தரிசன மளித்துநாளும்
அவரவர் விரும்புகின்ற வவையெலா நிரம்பச்செய்வான்
அவரவர் தெரிந்துகொண்மி னென்றுரனோக்தமாக
அவரவர்க் கியலும்வண்ண மறைந்தனர் கீர்த்தனங்கள். (௫௪௯)

யாவருங் கேட்டானந்த மடைந்தன ரரசனுங்கேட்
டோவறக்கண்க ளின்னீ ரொழுகுற வவசனுகி
மேவரும் பரமானந்த மேவினன் மெய்சாலன்பர்
தேவதே வனுக்குமங்க ளாரதி சிறப்பச்செய்து. (௫௫௦)

உற்றவ ரெல்லோருக்கு முறுபிர சாதமீயப்
பெற்றன ருகந்துசென்றார் பிறகுசீ வாஜிராஜன்
கற்றமெய் யன்பர்வார்த்தை கடைப்பிடித் துலகையாண்டு
பற்றற ஹரிதன்னுமம் பகர்வதே பணியென் றோர்ந்தான். (௫௫௧)

அவன்கருத் தறிந்தன்னுன்ற னன்னைமெய் யன்பர்பாதம்
உவந்தனள் வணங்கிநீர்செ யுதவிக்கு முதவியுண்டோ
பவந்தெறு பரமற்கன்பீ ரொனமக னுடுபடர்ந்தாள்
தவந்தனிற் சிறந்தோர்காதை சாற்றுழி விரும்பிக்கேட்டு. (௫௫௨)

நாவழி யெனும்பேர்கொண்ட வொருகுடி யானநல்லோன்
ஒவிலன் புடையனாகி யுறதுகா ராமசாமி
மாவியல வதனநோக்கி யடிகளீர் வருந்தா வண்ணம்
மேவிநன் னடனஞ்செய்கின் றேனது விளைக்குங்காறும். (ருருங)

பொறுத்தினைப் பாறுமென்று புனிதநன் னடனஞ்செய்து
மறுத்திரு மார்பமைம் வழுத்தின னினைத்த பின்பு
நிறுத்தின னிருக்கபின்பு நிமலமெய் யன்பர் முன்போல்
வெறுபபறுங் கீர்த்தனங்கள் விளம்பினர் வியபபயாரும். (ருருச)

அதுமுசனடனஞ் செய்தோனங் கடைபபவருக்கெல்லாம்
மதுவிரி மலரின் மாலைவகுத்தனன் சார்த்திவந்தான்
முதுமறைதெரியு மன்பபவன் முகங்காணுந்தோறும்
நதுசிர மபரிகாரி நண்ணினனெனச் சொல்கிற்பார். (ருருரு)

வேறு

நான்மாத மளவமவ்வூர் நண்ணிப்பிர தேகுவெனு நகர்க்குவந்து
மாமார்பன் சீர்தசனங்கள் வழங்கமரு வினாதுகா ராமசாமி
பீமாசங்காதல யாததினைபொரபபு வுவுறு பொறிஞரோடு
தேமாறிற கிள்ளசுவ வாழுப்ஞிக தாமணிவெதியன பெயர்ந்து. (ருருசு)

வழியிலுறு தேகுவுக்கு வந்தனமைத்துகா ராமசாமி
மொழியுமவனைக்காண வருமளவில் விளைந்தெதிர்போய் முந்தூன்மார்பன்
றழுவி னன்மற் றிருவருஞ்சந் தோஷிதகார்பி ர்பு துகாராமசாமி
வழுவின்முகந் தனிலநோக்கி யொருமறையோன்றனக்குணவுவழங்குகென்றான்

நன்றெனமெய் யன்பாமனை தனிற்சென்றங் கொருவருக்கு நல்கத்தக்க
தொன்றுறக்கண்டதையெடுத்துக்கொண்டுவரயாத்திரைக்குற்றோரெல்லோரும்
இன்றெமக்குந் தருகவெனத் துகாராம சாமியில்லை யென்னமாட்டா
தன்றுமனம வருந்தித்தே வாதுதேவாமலர்மே லமலைக்கன்பா. (ருருஅ)

இந் நறும்யாத்திரைக்கார ரெல்லோர்க்குந் திருத்திசெய்தற்கென்செய்கேன்யா
பொங்குநின தருள்புரிய வேணடுமென நினைபபளவிற் புவனிநாதன் [ன்
தங்குநரு வருளாலே பொருவருக்குத் தக்கவது தானெல்லொர்க்கும்
பங்குபிரித் துதவும்வகை பெருகுதல்கண டெல்லோர்க்கும் பகுத்தளித்தார்.( )

அளித்தநுகண டுறுசித்தா மணிமறையோன் முதலானோ ரதிசயித்துக்
களிப்புறுசிந் தையினோடு துகாராமர் தமைப்புகழ்ந்து கனிவினுண்டு
தெளித்தவர்சொல் கதைபிரவிற்கேட்டுமகிழ் சிறந்தவராய்ச்செய்யவெய்யோன்
வெளிப்பபடுபோ தன்பரிடை விடைபெற்றி யாத்திரைக்கு மேவினரோ. (ருசுல)

அக்காலத் தொருமறையோன் ஞானதே வமர்சமாதிக் கணண்மித்
தக்கோரோ யெனக்கேம நல்குகெனப் பணிந்துதுதி சாற்றிமேவ
முக்காலந் தெரிஞான பதிமறையோன் கனவினிடை முந்திநீபோய்
மிக்காரின் மிக்கதுகா ராமரிடை நின்கருத்தை விளம்புகென்றார். (ருசுக)

துயிலுணர்ந்தவ் வாறுதுகா ராமரிடைத் துன்னியுற்ற கனவைச் சொன்னான்
பயின்மறையோ னதைதக்கேட்டு மெய்யன்பர் மனம்வருந்திப் பாண்டுரங்கா
மயில் வடிவா நானோதுர்ப் பலதீன னடிக்கடியிவ் வுகையாந்துன்பம்
செயிலெனக்கென்செய்வதெனத்தொழுதேத்திமறையோர்க்குச்செப்புகின்றார்

சிவாஜியெனும்வனையல்விற்போனிடைச்சென்றுநின்கருத்தைச்செப்பியன்னான்
எவாறுதவுகின்றனனோ வதைப்பெறுக நீயென்ன வெய்தும்பார்ப்பான்
அவாறுலோ கப்பதிக்கண் மேவிவளை விற்பவன்பா லடைவைச்சொல்ல
தவாதவனு நான்கிரும்புப் பாளத்தைத் தந்துசென்று சாற்றுகென்றான். (ருஉரு)

அப்பனவ னவற்றைத்தன் சிரமேற்கொண் டெனதுமிடி யகலவேண்டிச்
செப்பறுனானேசரிடைச் செப்பினதற் கிவ்வாறு சேர்ந்ததேயென்
றொப்பில்விதி யெனத்துன்புற் றுறுபோதிற் சுமைதாங்கா துயர்கோண்ஹோர
வெற்பிடை முப்பாளத்தைக் கிடத்தியொன்றைக் கொடுதேகு மேவினானாய். ()

மெய்யன்பர்தமைக் கண்டுநிற்கவவர் கிடைத்ததென்னை விளம்புகென்ன
ஐயவிதேகிடைத்த தெனக்காட்டலு மெய்யன்பரதை யருளினோக்கச்
செய்ய செழும்பொன்னாகக் கொடுவந்தோன் வியபபெய்தித் துன்பந் தீர்ந்தான்
துய்யரவன்றனை நோக்கினானதே வருளுனக்குச் சுாந்ததென்று. (ருஉரு)

உன்குடும்பந்தனைக் காக்கவினிப்போதி யென்றுரைத்தா ருடனேபார்ப்பான்
நன்கதனைக்கொண்டு சென்றுகோண் ஹோரவெற்பினிடை நண்ணிப் பார்க்க
முன்பிடுமுப் பாளமுங்காணாகி நமக்குவிதி முடிவீதென்று
தன்பதிபோய்ச் சேர்ந்துமிடி தீர்ந்து நாடோறு மகிழ்தழைப் பதானான்

முளாவொடு பீவராவென்று நதிகளுறுஞ் சங்கமத்தின் மூழகுங்காலம்
வளாவுதலாற்றேகு வெனனு மூரிலுள்ள சிலர்மூழ்க மருவும போதில்
அளாவியன்பருஞ் சென்றார் மார்க்கத்திலோர் பெரியவரணியத்தின்
உளாகியதாட்டுக் கிடைமற்றதி லுலவுங்கொடிய செய்கையுடையவோர்நாய். ()

அவ்வழிச் செல்வோர் மிடற்றைக் கடித்திரத்த பானஞ் செய்வது வாயார்க்கும்
செவ்வனடங்காதது மாகியதன்பர் செல்வுழிக்கண் றெச்சினந்து
கவ்வமிடற் றினைநேரே வரக்கண்டு துகாராமர் கலங்குறுமல
இவ்வகிலத் துறுஜீவ ரிடத்துவெறுப் பில்லேன்மேல் வெறுபபே னென்றார். ( )

என்னுமள வேசாந்த மெய்தியதந் நாய்பின்ன ரவணிகந்து
துன்னுநதிச் சங்கமத்தி னிடைமூழ்கிப் பாண்டுரங்க னைத்துதித்து
மன்னினர்பின் பிடையாந்த நாய்குரையா தொருவனாயும் வாய்க் கொள்ளாமல்
முன்னுறு சாந்தங்கண்டு கிடைக்குத வாதாயிற்றே யெனமொழிந்தார். (ருஉரு

ஆனந்தத் தொடுபஜித்துக் கொண்டிருந்த துகாராமர் மத்தியானம்
தான்வந்த போதுடனே ராஞ்சணவூர் தனிலொருவே தியனிற் சார்ந்தரா
பானந்த பாணியடி யாரொன்றப் பனவனறிந் துடன்பாங்காக
ஞானந்த னுலயர்ந்த மெய்யன்ப ருணச்சோறு நல்கிப்போற்றி. (ருஎ)

எட்டுவருஷஞ்சென்று மிக்குழந்தை பேசாம லூமையாகித்
தட்டுதலா யினன்வேதந் தானோத வுபநயனந் தானெவ்வாறு
கிட்டுவதென்றுறு துயராக்கிளத்தலுந் துகாராமர் பேசகில்லா
முட்டுறுமச்சுதனைத் தம்மருகழைத்து விட்டலன்பேர் மொழிகவென்றார். ருஎக

சொன்னவுடன் விட்டல விட்டலவென் றச்சுதன்சொல்லச் சூழ்ந்துநின்ற
அன்னையொடு தந்தை வியந்தானந்தங் கொண்டரிதனன் பராலே
மன்னிய நம்மகன் பேசலாயிற்றேயென வவரைவாழ்த்திகன்கு
துன்னுறத் தம்மனையில் வைத்துக்கொண்டு சுதற்குப வீதமணஞ்சூழ்ந்தாரே.(١

அங்குநின்று மீண்டுவரும் போதிலன்பர் தமைநோக்கி யாட்டுக்காரன்
எங்கள் கிடைக்குதவாதாயிற் றிந்தநாய்நீர் கொண்டேகுமென் னத்
தங்கமிகு துகாராமர் நாயைவாவென்று பின்னே தொடரக்கொண்டு
சங்குசம்மூர்வர வேகாதசியன்றுணஞ்சரி பேர்தனைக் கேட்டந்நாய். (௫௭௬

இருக்கவொரு நாளிலைலவடவூர்மால் ஜீயங்கே யெய்தியன்பர்
திருக்கமலமுக நோக்கி யானித்த நியமஞ் செய்யும்படிக்குப்
பெருக்கவருள் செய்கென்னத் துகாராம ரவனிலைமை பெரிதுதேர்ந்து
சுருக்கில் பகவத் கீதைதினமும் பாராயணஞ் செய்கென்று சொன்னார்..(௫௭௪)

அப்படியேயவனூர் போய்த்தினமும் பாராயணஞ் செய்த மருநாளில்
ஒப்பறு சீர்பபாண்டுரங்கனுக்குத் திருந்தானதற்கொரு நாள் கேடமென்று
செப்புறு மூர்ச்சோசியனப் கெய்திமாலஜி செய்யுஞ்செய்கை நோக்கித்
தபபுற நீ படிப்பதனாலனக்கு நரகங்கிடைக்கு மென்று சாற்ற. (௫௭௫)

அவன் சொல்லுவதை நம்பித்துனமுய பாராயணஞ் செய்வதனை விட்டான்
இவன்கேடமெனுமூர் வந்திருக்கப் பாண்டுரங்கனவன் கனவிலெய்தி
உவன் பாராயணஞ்செய்யுமதின் மகிழ்ந்து நானிருக்வு வளைச்செய்யா
தெவன்விரோதஞ் செய்தாய் பழயபடியவன் வாசிக்கச் செய்யாயேல். (௫௭௬)

உனக்காபத்துக் களினியுறவரு மென்றுரைக்க வவனுதயத்தேகி
மனக்கானபடி முன்போல் வாசியெனமாலஜியான் வழுவினேதேன்
எனக்காயாம்பூ நிறத்தோன் சம்மதமாயெனக்கு நியமித்தானென்னத்
தனக்கானபடி முன்போல் வாசித்துத் தினந்தோறுஞ் சார்வதானான். (௫௭௭)

மெய்யன்பரான துகாராமர் கண்ணன் பாலலீலைகளை வேண்டிச்
செய்யபங்கங்களை யிராமேச்சுரபட்டன் பார்த்துத்திருத்தல் செய்து
மையன்றாய் வேறுவகை வாசிக்கலாயினன் மற்றதனை நோக்கித்
துய்யன் சீர்ப்பாண்டுரங்கன் பட்டன்முன்னே கனவில்வந்துசொல்லுகின்றான்.

பட்டாநீதுகாராமன் சரியாய்ச் சொன்னதைப் பழுதென்றறத்திருத்தி
இட்டாய் மற்றநீதெனக்குச் சம்மதமன் றெனலுமவன் மிகவியந்து
நெட்டார்வங் கொடுதுகாராம ரிடைத்தெரிவித்து நிகழ்ந்தவன்று
தொட்டாங் கன்னவர் சொல்லும்படி யெழுதிவாசித்துத் தொடர்ந்திருந்தான்(.)

இப்படியாய்ச் சில தினங்கள் கழிந்த பின்பு கங்காஜிமவாளே யென்னும்
சொற்பெறு வேதியரோடு சந்தாஜிவாணி பருந்தொடரக்கூவி
ஒப்பறு மாதிர்த்த யத்திரை போகக் கொண்டன் பருறு மார்க்கத்தில்
தப்பறு கோதளேச்சுரமாமலையொடு சிங்கணாப்பூருஞ் சார்ந்தனரில். (௫அ௫)

சரோவரமென்றறு தடங்கண்டதின் மூழ்கிக் கூடவந்தோர் தம்மை நோக்கி
ஓரோ நால்வர்க்கோதன மிங்குறல் வேண்டு மென்னவவருடனே செய்ய
ஹரோபவனென்றம் மலையிலுறுஞ் சம்பு நக்கனனுயடைந்துலோக
வரோதயர் பாற்சடா மகுடத்தொடு பூதியுடம் பெல்லாம் வயங்கக்கையில். ( )

பலிவாங்கு பாத்திரங்கொண்டெதிர் நின்றிங்கும்மை நெடும்பகலாய்க்காண
மலிவோங்கு காதலுட னுபவாசங் கொண்டிருந்தேன் வந்திரின்றென்
நலிநீங்கப் போஜனந்தந்திடல் வேண்டுமெனலு மன்பர் நயந்திருக்கப்
பொலிவோங் குமாசனந்தந் திருத்தியுபசார மிகப்புரிந்துபோற்றி (௫அ௨)

சமையல் செய்தபின்பு கங்காஜி மவாளை நோக்கி யிங்கியாந் தங்குகின்ற
அமைவில் வந்தவதிதிக்குப்போனகந் தந்தானபின்ன ரமுதுசெய்வோம்
கமைவினென்னக் கங்காஜி யப்படியேபோனகமோர் கலத்தமைக்க
உமைகொழுன னுல்வருக்குமுள்ள போனகமெல்லா முண்டுதீர்த்து. (௫அசு)

கரசுத்திசெய்து கொண்டு தாம்பூலமும் பெற்றுக் கண்ணனன்பர்
வரசுத்த முகநோக்கி யாசிசொல்லித் தானுறையு மலைபோய்ச்சார்ந்தான்
பரசுற்றுக் கங்காஜியன்பரே நீர் சொன்னபடியே நன்று
விரசுற்றுநாமுஞ் சாப்பிடிலெய்து மதிதி பசிவீயாதென்று. (௫அஎ)

பாத்திரங்களிடையீ மொய்யாதபடி மூடிவைத்துப் பகலூர்சார்ந்து
சீர்த்திரச் சாமக்கிரிகை சேகரித்துக்கொடு வந்துசமையல்செய்யப்
போர்த்திருந்த பாத்திரத்தைத் திறக்கவவற்றிற்கறி போனகம்பொருந்த
நேத்திரத்திற் கண்டு வியப்பெய்திய ரனதிதியாய் நேர்ந்தானென்று. (௫அஏ)

தெரிந்தன்பர் சேவைதன்னைச் சிவனுருவங் கண்காணச்சேர்ந்ததென்று
விரிந்தமகிழ் கொண்டந்தப் போனகத்தை மூவருந்தாம் விரும்பியுணடு
திரிந்துபல தீர்த்தமுஞ் சென்றுடியங்குச் சிறந்தகினகரத்துஞ்சேவை
புரிந்துபின்பு சேருவெனு மூர்க்குவந் தச்சுதனுமம் புகழ்ந்திருந்தா. (௫அசு)

வேறு.

ஒருதினங்கதையு ளுற்றுறுபோதிலு வணகேதன னுமமகத்வம்
பெருகவோதுவதினுமை நடந்தும் பேசிலொவ்வரடி பேர்ப்பதனுக்கோர்
அருமகப்பல னடைந்திடுமென்று ரன்னவாறெவரு மறைவுறலுற்றார்
கருதுமோர்திரு நனுமமுரைத்து க்கைக்கயிற்றின் முடிகட்டி நடப்பார் (சுஅஎ)

இன்னவாறு பனிரண்டு மதிக்காறியலுந்நாளிலொருவன் றனைநாளும்
துன்னுறும் பிரமரக்ஷசுதானே தொலையுமாறி ஹரேசவரமுற்று
மன்னுசேவை செய்துவந்தனனோர் நாள்மருவு மப்பிரமரக்ஷசவற்கு
முன்னரொய்தி யொருயக்ய பலத்தைமுந்தெனக் குதவிலுன்னை விடுத்தே.(௫அஅ

முத்தியெய்துவனெனச் சொலவந்த மொழிவினுவி மறையோனதுசிந்தை
மெத்தவுங் குலைதலாயினியக்ஞ வினைமுடிக்கும் வலியின்றென வேபின்
எத்திசைக் கணுமலைந்த விடங்களெய்துறும் ஜனரைநோக்கி யெனக்கோர்
சுத்தயக்ஞ பலனீதிரொனுமுன் சொல்லியும் மொருவருந்தரலின்றி. (௫அகூ)

லோகமென்பதி யடைந்த விடத்திலுற் றுளோரையும் வினுவவொருத்தன்
யாகநன்பல னளிப்ப னெனுமானுமமோதி முடியிட்டதி லொன்றை
வேகமா யுட னறுத்ததிலேநீர் விட்டுவந்தமறை வேதியனுச்சி
ஆகவப்புன ரெளித்தலுமேவியமர்தரும் பிரமரக்ஷசுமுத்தி. (௫கஉ)

எய்தலுற்றதது வெய்தியபார்ப்பா னிருநிலத்தில் விழலாகி யெழுந்தியான்
உய்த லுற்றனனெனக் களிகூர்ந்தா னுற்றவர் செயலறிந்தவர் யாரும்
செய்தவப்பெருமையான் மிகுமன்பர் செப்புநாமவலி யிப்பொழுதிங்கு
மெய்தழைக்க விழிகண்டனமென்று மெத்தவுங் களிவிளங்கினர் மாதோ. ௫கக

நண்டுதேண் மதியினன் னரிநாளினண்ணு பண்டரிநணுது மெயன்பர்க்
கண்டுறுங்குளிர் சுரத்துட லெய்ததாக யாத்திரா தவிர்க்கு மிதற்கென்
கொண்டுதீர்துமெனவே யஞருள்ளங் கூடவாமதிமுகிற் புனல்காணு
தெண்ணெங்கலுறு கன்றுசகோரமேர் கொள்சாதகம் வகுலியெனவன்பர் (௫கஉ)

பாண்டுரங்கனடி கண்டிலராகிப் பரிதபித் துறுதலாயி னரந்நாள்
ஈண்டுமீரொழு சதக்கருடன்மீ தெழுதுறுங் கொடியினோர் கிரளெய்திற்
றூண்வாழ்வுறு மெயன்பரையுங்கூ உயணிகொள் பண்டரியடைந்திதற்கு
நீண்டுகூறுமரி நாமம்வளுள்ளே நிறைவுறத் தெரிதலாகி மெயன்பர். (ருகூகூ)

ஏருமவர்க்கு மரியாதைகள் செய்ய மனைவிடித்துவெளிவந்தெதிர்கொண்டு
பெருகுமவ் வவர்தமக் குறலான பெருமைசெய்து துதிபேசினராகி
மருவுகன் கனிடை நீர்பெருகச் சிமனனு பண்டரி நன்மாலை கினைந்து
கருதுமன்பின ரெலோருமெதிர்ந்துன் கமலபாத மலர்கண்டுகளிக்க. (ருகூச)

மானெருத்தனு மெதிர்ந்தடி சாறுதிங் கிருக்கவினை யென்செய் துளென்முன்
னினிருதது துவசதனை யீன்றவிட்டலாவடி யென்மேன்முனிவேனீ
தானருட் கணமலர்கொண்டெனை நோக்கிற்சாருமிங்கிவரொடெய்தியுனைக்கண்
டானமெய்ப பரவசத்துடனின்பி னுடலபாடல் புரிகிற்கிலனேயோ. (ருகூகு)

என்றுபற்பல விதத்தினை வாகியிருப தோடினை யிரட்டியபங்கம்
நன்றுநிட்டிய வணண்ணுறு வோரபானல கியிட்டலனிடத்திதுதந்து
துன்றுமென்குறை யுநன்கவ னெனணைச் சொல்லுகென்று விழிநீர் சொரிதந்து
நின்றுமற்றவா தமக்குப சாரநேய முந்தமுவலுஞ்செய்துநின்றார். (ருகூகூ)

நிற்கயாத்திரை செல்லோரியா கோரா நிலைதனக்குளம் வருந்தினராகிச்
சொற்கைவீணை மினிர்தான மிருதமுகத் தொனிமுழங்கறிநாமமொழிந்து
எற்கமின்னுலவு பண்டரியெய் யெதிரும்வைணவரொடின்புபொருந்தி
ஒற்கமின்றுபணி வுற்றுவி ரவியொருருக்கொருவர்தழுவிநீராடி. (ருகூஎ)

புண்டலிகாடி நண்ணிவணங்கிப் பொற்றியோர்ருறு புரத்தைவலஞ்செய்
தண்டமேவ கிபிர்கபுகி கம்பத்தரு கலைக்துபணிவுற்றரிநாமம்
பெண்டபாடல்பல கூறினாமேவக் கோயிலிற் ருலவுவிட்ட லினைக்கண்
கண்டகங களிதுளும்ப வணங்கிக் கவினுடற்றழுவியன்புகனிந்து. (ருகூஅ)

குளிர்சுரத்தோடுறு மன்பர்கொடுத்த ருறையில் பாடலடிமுன்னுறவைத்துத்
தெளிவிப் பின்னெதிரடைந்து வணங்கந் திறமிலாமவுனதன் பரிசித்
துளிர நீரோடுறுசெய்கைகினக்கேகேதோன்றுநாங்களெதிர்சொல்லதுமுண்டோ
அளிரிம்பு கருணாநிதியே யென்றனைவருந்துதி புரிந்தனராக (ருகூஅ)

விட்டலன் சொலல் விறுவுமுறுள்ளம்மதிர்விதிர்த் தலரின் மின்னினை நோக்கி
மட்டிலென்னது மெயன்பனடநது வருவதற்கு வலியின்றி வளாந்து
கிட்டவென்கண வரவிட்ட வபங்கங் கெழுமல் கண்டெனுள மினைகிறதாதல்
பெட்டவன்பனிடை நாமடைவுற்றுப் பெரிதனுனிலை யுசாவுதல் வேண்டும்.(சுரா

என்றனன்வின வியொண்கமலப் பெணினை விலாயுனை வணங்கவனேகர்
துன்றுகின்ற தினமின்ற வணெய்திற்று களினின் சகுணவடிவு துலங்க
நன்றுசேவைவசெய நாடினர்காணுர் நலிவுமேவுவ ரெனச்சொல நாதன்
பொன்றதும் புசிறையொன்று விகங்கபூபதிக்கண் விழிபோக்கியுணாப்பான்.( )

ஈதுகண்டவுட னென்வயின் வல்லேயெய்து நீகருடனேறியெனுவங்
கோதுறுங்கடித மொன்றெழுதித்தந்து வணவேகி நகருற்றது காராம்
சாதுதன்வயி னளித்திது தன்னைத்தக்க நின்பிடரி லேறுறவேற்றிப்
போதுகொண்டவனை யென்னலு மந்தப்புட்கு நாயகனுடன் கொடுபோனுன்()

ஒருகணத்தி லுயர் தேருநகர்க்கு ளுற்றோர் பண்டரியுறுந்திசைநோக்கிக்
கருதிவிட்டலனையே பரவசமாய்க் கண்கணீருக விருந்ததுகாராம்
அருகுவந்தவர் தமக்கு நினைப்புண்டாகவே யினிதியற்றிய நந்தன்
திருமுகந் தனைவழங்கி மெயன்பீர்தேக நன்கிலது தோந்துமையின்றே. (சுஎசு)

[க்கக்

முதுகிலேற்றி வருகென்றெனைவிட்டான்மொய்துழாய்முகில்விரைந்துமைநோ
கதுமெனப் பிடறிலேறுக வென்னக் கருடனேதுத றெரிந்து துகாராம
எதுகுலன்றிரு முகத்தைவிழிக் கணணினிதனைத்தையவிழத்துடனேக்க
முதுவைகுந்த முறுமளவும் விலங்காமுந்துமாயுள்பெறுகிற துகாராம் (சுஎச)

இன்னுமென்னிரு விபூதிகளுக்கு மிறைவனுகைவினி நீயெனிடத்தின்
மன்னிநோக் கவலியின்றி யிருக்கும் வகையறிந்துன் வயின்வந துனைநோக்க
உன்னிலீண்டுமகிழ்ற் சவகாலமுற்றதா லவனுறற கொழிவில்லை
பன்னுமெற் கதுதனுலி விகங்கபதியை யுய்ததனலைன பிடாமேனி. (சுஎரு)

ஏறியிங்கு விரைவிற் புகுகென்ன வெழுதும் வாசகமனைதுமுணர்ந்து
பாறதம்பதியை நோக்கினாய பரமனேறு திருவாகனமான
மாறினின் முதுகில்யானினிதேற வாய்க்குமோவிது தகாதினியுய்த்த
நாறுபைந்துளவனின் முதுகேறி நண்ணல வேணடு மிவனுன் மகிழ்வெய்த.( )

என்றடிக்கடி பணிந்தன ரிவ்வாறியலுகின்ற செயல் யாவுமுணர்ந்து
துன்றுபுட் பதிவிரைந்தனர் மீண்டுதுளவினுனடி யடைந்துவணங்கி
நன்று சென்றது நடந்ததுமெல்லா நுவிலலுந் திருவினுயகனுள்ளம்
கன்றிமென்மலரினங்கையைநோக்கிகடுகியாமபுரிவதேதினியென்றான் (சுஎஎ)

என்னலுங் கமலமங்கைமணுளா வினியெனே புரிவதவ் வயின்யாமே
நன்னருற் சவமுடிந்த பினேகிநன்கு கணடுவருவோ மெனநாதன்
அன்னவாபுரிது மென்றமர்வாக வடைவினுனக்கு நினமானபின் [illegible]
துன்னும்வைணவர்கள் பணடரியென்னுந் துயலுர்தொழுதுபின்புதொடாந்தார்

பழுதில்வெண்ணெய் விளையாடல் செயக்கோபால மாபுரமடைந்து பயின்று
முழுதுமின்பினிடை மூழ்கினராகி முற்றுமாலரிதனும மொழிந்து
வழுவில்விட்டல னினல்விடைகொண்டு வந்தலூர்புகவழிக் கொடுபோனுர்
அழிவிவின்புபெறுகின்ற துகாராம வரினேவுமவரவர் வயினுற்றோர். (சுஎகூ)

உற்றபோதிலவர் பண்டரி நோக்கியுன்னி நின்றபடியே யசைவின்றி
நிற்றல்கண்டனர் வியந்திவர்கிர நீணிலதிலெவருக் குறுமென்று
மற்றையன்பரா மகிழ்ந்துவணங்க வந்தவாக்குமரியாதையொடன்பர்
முற்றுமன்பொடு தழீஇனரேத்த முந்திநோர்கள் பிரசாதமளித்தார். (சுஎஅ)

தந்தசாமி பிரசாதமருந்திச் சாமிபொன்னினுடனே சுகமேயோ
இந்தவுற்சவமு நன்குவிளங்கிற்றே கொலோவினிது கண்டுறுநீவிர்
முந்துதாத்திரொன வுற்சவ நன்றேமுடி விலாமுதல் வனுஞ்சுக மென்று
சிந்தையிற்களிதுளும்ப விசைத்துச்சென்று கூடினர்செலுந்தமதூர்க்கே.(சுஎஉ)

பண்டரிக்கு ளுறைபங்கயமென்கட் பரமனெண்முடியின் மீதுகிரீடம்
குண்டலஞ்செவிகளிற் கவின்மேவக்கொண்டு கைகளில் விளங்குறுசங்கம்
மண்டழற்றி கிரிதண்டொடு வல்வில் வலியகட்க மிலகப்பொனினுடை
தண்டமைத்துளவொடொண்மணிமார்பிற்றழைவுறபபலகலன்கடயங்க(சுஎஉ

பெண்களுக்கழகு தந்துவிளங்கிப் பெருகுறுந் திருவுடன் கருடன்மேல்
கண்களிப்பவிவர் கின்றனனாகிக் கருதுதேகு நகர்வந்து துகாராம்
எண்களிக்கமுன னாய்திமெயன்பாக்கின் புறத்தழுவவெய்தவசம் போய்
விண்களிக்க வழுதந்தரு மொண்சீர் விமலன் வந்தனனெனக்கண்விழித்தார்.( )

கண்டுபொன்னடிவணங்கலுமண்ணிற்கவிழ்குழந்தையை யெடுத்தணை தாய்போல்
கொண்டுமொர்புற வணைத்தனனையன் குளிர்வுகொண்டுள மகிழ்ந்து துகாராம்
சண்டனிர்து பயிறமமக மேவசமெனாரி செங்கைகலாபற்றினரோகி
விண்டுபொன்னெழ விரைவ விருதுமிக்கசீர்பல விழைந்து துதித்தார்.(௩௬௪)

துதிவிரும்பி றுகணணன் முனிந்ற தொண்டனைபபரிவுகொண்டுடனேக்கி
மகியிடைப் பசிமிதுகக தெமகுரு வுடையெனமற்றதுகேட்டுள்
வதிருந் துனையி தனமுகதோகக வலியாகவுணவெனவுருகுத்தார்
பதிபுறைந்தமக ளபபமமைத்துப பறறிலைகறி கடைந்து படைத்தாள். (௩௬௫)

அமுதுதேகருண வென்றருளியன பமோடி னிகிலைக்கறி துய்த்தான்
நமுகவாம்மலா மிலைகை சுதருவகான பின்னரவுணின்றதுகாராம்
[illegible]
சமயிலு னகருணமுகுயா பென்னுந் தாறுமிமபறு பண்டரிசார்ந்தான்.

வேறு

ருமறையோன்விமே [illegible]கிந்துவொர் [illegible]ராயணஞ்செய் தோர்ந்து
செருஞறுவான் றுகா மா பெருகுங் [illegible] தினையவருரு செபபக்கேட்டுக்
கருதுளதில லைகுந்தவாசன் வாசுதேவமாய்க் கலந்தபோது
வெருவுறுங் காலமோகுகெனலாமலையாணேன் வீணேயென்று. (௩௬௭)

அன்னவுரை மகிபாமல் விவேகநிந்துவனைக் கேட்கிலமையு மெய்ம்மை
என்னவுன்னிக்கேகு நகரவுக்கிந்தி ராயணிதிருகுருந்து
பொன்னமா மாபன்றிரு நாமமுறன்று வைகுமவிதம்பாற்போந்து
நன்னரளாய்த் துகாராமர் தமை [illegible] வினையமொடு [illegible]லுகின்றார். (௩௬அ)

ஸ்ரீமுருகுந் [illegible]ற்செயபபட்ட விவேகநிந்துவனையத்தோர்
தாமளவு பலகிகின்றனரீ பிரிபக்துன் கேட்டலா வீரென்ன
நாமமொனறுந் துகாராமர் நன்றென் றோதாமபாரத தாற்றலை யுடம்பு
தாமெல்லா மறையுற மூழ்கொண்டமமறையவற்குச் சமைவுசொல்வார்.(

உலகிலுறு கராகறங் கடமைநோக்கிக் கொண்டவினவறிலெனக்கு
விலகுமனம் வேறாகு மாதலாற் போதாத்தல்செய்து மேவுகின்றேன்
சொலவலசீர் சொல்லுமென்ன மறையவன்மெய்துகாரனென்றுசொலத்தொடங்கி
அலகில்பொரு ளொருஜாம வரையுந் தான்படித்துச் சொன்னனங்கம்மா(௩௬௩)

சொலுமளவுந் துகாராமரோ தொன்றும் பேசாமற் றுடிப்புறுமல்
உலைவின்றி யுறலகண்டு மறையவன் கம்பளத்தை விலகுறுத்துண்ணேக்க
நலவன்பரிரு செவிபுமிருவிரல் கொண்டுறப்புதைத்து நாமமோதிச்
சலசவிலோசன னடியைத்தியானித்துக் கொண்டிருந்தார்),தவறுறுமல்.(௩௬௪

அன்ன வகைதனைக்கண்டு மறையவன் சிந்தாகுல னாயளவிறாரம்
தன்னிலிருந் திங்குவந்தோர் ஜாமமளவும் படித்துத்தளர்ந்தேன் வீணே
என்ன வருந்துறுபோதிற் றுகாராமரவன் முகத்தையேறநோக்கி
மன்னு கருமுகி னிறத்தோன் சகுணவடிவிடை மனத்தை வைத்தேனுதல்.(

வேறேயொன் றிலுமுருசி தோன்றவில்லை யெனக்காக மிருவருத்தப்
பேருகாதும தூர்ச்சுத் தயவுசெய்து செல்லுமெனப் பேசுகேட்டுக்
கூறுதொன்றும் பின்பு துகாராமா தனைநோக்கிக் குருசுவாமி
மாறேது மிலாதவரி மலரடியை யான்காண வுகுக்க வென்று. (ஈ ஈ)

அடியின்மிசை நெடி துவீழ்ந் தழுதிந்த விவேகசிந்தை யநேக நாளாய்ப
படியின்மிசை யான்படித்துப் பயனென்றுங் காணாது பலர்பாற் சென்று
கொடியனியான் கூறியா ணவமீறித் திரிந்தும்பாற் குறுசியிந்நாள்
கடியமனத் துடன்பரிட்சை செயவந்த பிழைபொறுத்தருள் காத்தல்வேணா. (ஈ ஈ)

அருளுடையீர் பாண்டுரங்கக் கன்புடையீர் அடியர்களுக் கனுக்கிர கிர்ந்து
பொருளுடையீர் மருளுடைய புலையர்தமை யீடேற்றும் பொருவிலாத
செருளுடையீர் சீவகாருணியமுடையீர் என்று செப்பி யுள்ளத்
திருளுடைய விதோபதேசஞ் செய்ச வெனவேண்ட விரங்கி யன்பர். (ஈ ஈ)

அன்னவனை யருகழைத்து மெய்ஞ் ஞானமல மறைதரி லங்கும்
பொன்னவனை யுரத்துலைத்தோன் றிருநாம மந்தொச்சை பொதஞ்செய்து
நின்னதூர் தனக்கேகிப் பரலைபுரிந் திருகதுயெனப் பொக்கி நேய
மன்னுதுகா ராமாதம் தில்வந்து திருமாலை வழுத்தி வாழுநாளா. (ஈ ஈ)

வேறு

மற்றொரு தினத்தயலி லொருமெண வாளர்
உற்றவர்கள் கீர்த்தன முளற்றுவதுசேர்க
நற்றினர் மெயன்பரை யழைத்து நடாநணைந்த
துற்றவினிதாகிய சுவைப்பத மமைத்தார். (ஈ ஈ)

யாருமினிதாயுண வயின்ற பிரியாவிப்
சீரினரிகீர்த்தன மியம்புதல் செய்லிர்த்
சாருமுதயத்திலியலாதி சமைத்து
நேரின் மகிழ்வுற்ற பினிராமபிய மெயல்ப . (ஈ ஈ)

ஒருவருமுமுமவு வருற்றவொரு வாவிப
பொருபுனவிலாடியரி பூசனை புரிந்தார்
வருமளவிலாடு புனல்வாவி யுவாமாறிப
பருக நலவின்புனல் பரந்துளதெனாளும். (ஈ ஈ)

பின்பொரு தினத்திரவு தன்னிலரிபேரே
மன்பொருவில் கீர்த்தன மகிழ்ந்தனருரைக்க
அஞ்பினளவில்லவரடைந்தனர் விறுவி
இன்பின் மிகுபோதிருவ ரெய்தினர் துறந்தோர். (ஈ ஈ)

அத்தறவினோரிரு வருந்தனி மெயன்பர்
ஒத்துரை செயுங்கதையிலோது திருநாம
பத்தியை நிறீ இப்பழகு சாதனைகளிற் சீர்
உத்தம நன்மால் பெயருரைப்பதெனவோதி. (ஈ ஈ)

எக்கருமமுஞ் செயவியன்றதுவுமாகி
மூக்கியமதாகு நமுகுந்தனதுநாமம்
தக்கதொரு நான்கு வருணத்தினர் தமக்கும்
மிக்கபல நீந்த வெளிதாகவும் விளங்கும். (ஈ ஈ)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௬௬)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௬௪)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௬௫)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௬௬)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௬௭)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௬௮)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௬௯)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௬௰)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௬௱)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௬௲)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௬௳)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௬௴)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௬௵)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௬௶)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௬௷)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௬௸)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௬௹)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௬௺)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௬௻)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௬௼)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௬௽)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௬௾)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௬௿)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௭௦)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௭௧)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௭௨)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௭௩)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௭௪)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௭௫)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௭௬)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௭௭)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௭௮)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௭௯)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௭௰)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௭௱)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௭௲)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௭௳)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௭௴)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௭௵)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௭௶)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௭௷)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௭௸)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௭௹)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௭௺)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௭௻)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௭௼)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௭௽)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௭௾)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௭௿)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௮௦)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௮௧)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௮௨)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௮௩)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௮௪)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௮௫)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௮௬)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௮௭)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௮௮)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௮௯)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௮௰)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௮௱)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௮௲)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௮௳)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௮௴)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௮௵)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௮௶)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௮௷)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௮௸)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௮௹)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௮௺)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௮௻)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௮௼)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௮௽)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௮௾)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௮௿)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௯௦)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௯௧)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௯௨)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௯௩)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௯௪)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௯௫)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௯௬)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௯௭)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௯௮)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௯௯)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௯௰)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௯௱)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௯௲)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௯௳)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௯௴)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௯௵)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௯௶)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௯௷)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௯௸)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௯௹)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௯௺)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௯௻)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௯௼)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௯௽)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௯௾)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௯௿)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௰௦)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௰௧)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௰௨)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௰௩)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௰௪)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௰௫)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௰௬)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௰௭)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௰௮)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௰௯)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௰௰)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௰௱)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௰௲)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௰௳)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௰௴)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௰௵)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௰௶)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௰௷)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௰௸)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௰௹)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௰௺)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௰௻)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௰௼)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௰௽)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௰௾)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௰௿)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௱௦)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௱௧)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௱௨)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௱௩)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௱௪)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௱௫)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௱௬)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௱௭)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௱௮)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௱௯)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௱௰)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௱௱)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௱௲)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௱௳)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௱௴)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௱௵)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௱௶)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௱௷)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௱௸)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௱௹)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௱௺)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௱௻)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௱௼)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௱௽)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௱௾)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௱௿)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௲௦)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௲௧)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௲௨)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௲௩)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௲௪)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௲௫)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௲௬)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௲௭)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௲௮)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௲௯)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௲௰)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௲௱)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௲௲)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௲௳)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௲௴)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௲௵)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௲௶)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௲௷)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௲௸)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௲௹)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௲௺)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௲௻)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௲௼)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௲௽)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௲௾)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௲௿)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௳௦)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௳௧)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௳௨)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௳௩)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௳௪)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௳௫)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௳௬)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௳௭)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௳௮)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௳௯)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௳௰)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௳௱)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௳௲)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௳௳)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௳௴)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௳௵)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௳௶)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௳௷)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௳௸)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௳௹)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௳௺)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௳௻)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௳௼)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௳௽)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௳௾)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௳௿)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௴௦)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௴௧)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௴௨)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௴௩)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௴௪)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௴௫)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௴௬)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௴௭)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௴௮)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௴௯)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௴௰)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௴௱)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௴௲)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௴௳)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௴௴)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௴௵)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௴௶)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௴௷)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௴௸)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௴௹)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௴௺)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௴௻)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௴௼)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௴௽)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௴௾)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௴௿)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௵௦)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௵௧)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௵௨)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௵௩)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௵௪)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௵௫)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௵௬)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௵௭)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௵௮)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௵௯)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௵௰)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௵௱)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௵௲)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௵௳)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௵௴)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௵௵)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௵௶)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௵௷)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௵௸)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௵௹)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௵௺)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௵௻)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௵௼)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௵௽)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௵௾)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௵௿)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௶௦)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௶௧)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௶௨)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௶௩)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௶௪)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௶௫)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௶௬)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௶௭)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௶௮)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௶௯)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௶௰)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௶௱)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௶௲)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௶௳)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௶௴)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௶௵)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௶௶)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௶௷)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௶௸)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௶௹)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௶௺)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௶௻)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௶௼)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௶௽)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௶௾)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௶௿)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௷௦)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௷௧)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௷௨)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௷௩)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௷௪)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௷௫)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௷௬)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௷௭)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௷௮)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௷௯)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௷௰)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௷௱)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௷௲)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௷௳)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௷௴)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௷௵)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௷௶)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௷௷)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௷௸)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௷௹)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௷௺)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௷௻)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௷௼)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௷௽)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௷௾)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௷௿)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௸௦)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௸௧)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௸௨)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௸௩)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௸௪)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௸௫)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௸௬)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௸௭)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௸௮)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௸௯)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௸௰)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௸௱)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௸௲)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௸௳)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௸௴)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௸௵)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௸௶)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௸௷)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௸௸)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௸௹)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௸௺)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௸௻)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௸௼)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௸௽)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௸௾)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௸௿)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௹௦)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௹௧)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௹௨)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௹௩)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௹௪)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௹௫)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௹௬)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௹௭)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௹௮)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௹௯)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௹௰)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௹௱)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௹௲)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௹௳)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௹௴)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௹௵)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௹௶)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௹௷)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௹௸)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௹௹)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௹௺)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௹௻)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௹௼)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௹௽)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௹௾)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௹௿)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௺௦)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௺௧)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௺௨)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௺௩)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௺௪)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௺௫)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௺௬)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௺௭)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௺௮)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௺௯)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௺௰)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௺௱)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௺௲)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௺௳)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௺௴)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௺௵)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௺௶)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௺௷)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௺௸)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௺௹)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௺௺)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௺௻)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௺௼)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௺௽)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௺௾)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௺௿)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௻௦)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௻௧)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௻௨)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௻௩)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௻௪)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௻௫)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௻௬)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௻௭)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௻௮)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௻௯)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௻௰)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௻௱)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௻௲)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௻௳)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௻௴)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௻௵)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௻௶)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௻௷)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௻௸)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௻௹)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௻௺)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௻௻)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௻௼)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௻௽)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௻௾)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௻௿)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௼௦)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௼௧)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௼௨)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௼௩)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௼௪)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௼௫)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௼௬)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௼௭)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௼௮)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௼௯)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௼௰)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௼௱)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௼௲)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௼௳)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௼௴)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௼௵)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௼௶)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௼௷)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௼௸)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௼௹)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௼௺)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௼௻)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௼௼)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௼௽)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௼௾)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௼௿)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௽௦)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௽௧)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௽௨)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௽௩)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௽௪)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௽௫)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௽௬)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௽௭)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௽௮)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௽௯)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௽௰)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௽௱)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௽௲)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௽௳)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௽௴)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௽௵)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௽௶)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௽௷)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௽௸)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௽௹)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௽௺)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௽௻)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௽௼)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௽௽)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௽௾)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௽௿)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௾௦)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௾௧)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௾௨)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௾௩)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௾௪)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௾௫)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௾௬)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௾௭)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௾௮)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௾௯)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௾௰)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௾௱)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௾௲)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௾௳)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௾௴)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௾௵)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௾௶)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௾௷)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௾௸)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௾௹)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௾௺)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௾௻)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௾௼)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௾௽)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௾௾)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௾௿)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௿௦)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௿௧)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௿௨)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௿௩)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௿௪)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௿௫)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬௿௬

ஊரருகிலுற்ற பொழிலுற்றபுனன் மூழ்கித்
திரமகிருந்துபுரி பூசைசெய்த பின்பு
நாரணனுமை நவில்கீர்த்தன நயந்தங்
கார்வமொடு செய்துற வறிந்தன ரவூரார். (௬௧௩)

கீர்த்தனம் விஞவமகிழ்கின்ற நினைவோடு
சீர்த்திறம தாயபொருள் செங்கைகொடுவெகு
தீர்த்தனடியா னெதிர் சிறப்பு மிகவைத்து
கூர்த்தகிறலன் பரடிகும்பிடுதல்செய்தார் (௬௧௪)

நாடுறு மெயன்பருற நண்ணியதுதாது
கோடுவெனு மன் னுணர்தலாகி யெதிர்கொள்ளான
பிடுறுசுமங்கல மொடெய்த விகல்பெற்ற
நீடுதுறவோ ரிருவரும் வழியினோந்தார். (௬௧௫)

சூத்திர குலத்துறுதலாகிய துகாராம
பேர்த்திய னடக்கைகள் பெருந்தகை நமக்கு
வார்த்தை பலவாக முன வகுத்ததை மறந்து
சீர்த்திரமதாக வெதிர்செல்வதெனை யெனறு (௬௧௬)

என்றவர்சொலும் பொழுதிலேந்த லுலகியாரும்
சென்றெதிர் கொளும்பரிசி யானுமெதிர் சென்றேன்
கொன்றுவன் விவாதமதி லோரமதிலாமல
நன்றுநடுவே புரிவனென் றெதிர்நவிலுறுவன் (௬௧௭)

அன்பரிடை யெய்தியெதிர் பூசனையமைத்து
முன்புறவணங்கி மொழிகீர்த்தன முயன்றான்
இன்புறுப லோரொடு மிசைந்தினிது கேட்டு
மன்புள கரும்பிய வசத்தொடு வதிந்தான். (௬௧௮)

அந்தவமையத்தொரு ஜடாமுனியனுங்கி
சுந்தரதி கம்பரன் விபூதிமெய்துலங்க
வந்துதிகழன்பரை வணங்கி யுமைநோக்க
முந்துநெடு நாணனி முயன்றுகொ டிருந்தேன். (௬௧௯)

இன்றுநிறை வேறின மறைதமெனக்கென்
றன்றவரை நன்குதழு விக்ககன மணமித
துன்றின னிருந்தவெவ ருங்களி துளங்கி
நன்றிவ ணடைந்தவிவ னாரிபதிதானோ. (௬௧௰)

மூர்த்தியெனு மூவருரு வாகிமுயலுந்தத
தாத்திரைய னோவென வியந்தனர் தழைக்கக்
கீர்த்தன முடிந்தவுட னாரதிகிளர்த்திச்
சீர்த்தபிர சாதமெவ ருக்குமருள் செய்தார். (௬௧௧)

அன்னபொழு தங்குமறை யோர்திலகனை
மன்னனொடு மாலடி யர்தங்கழல்வணங்கி
என்னதுபதிக்கினிதி னெய்தியெமை நீவிர்
நன்னர்புரி கிற்கென நயந்தினி துளைத்தான். (௬௧௨)

நன்றென நகர்க்குளுட னணணினவரோடு
சென்றன ரிருக்கவர சீந்தவுழை சேர்ந்தங்
கொன்றினரொ லாருமினி துணடபினர் மாலை
துன்றுமளவிற்றுறவி னேரிருவர் துன்ன. (சுருங)

வைத்தரச னிரிருவ ரும்பொரு துகாராம்
மெய்த்தகதை செய்யுமள வாகியவிவ்வேளை
ஒத்தன விவாதம துளுறறுமி னுளுற்றில்
எய்த்தவரை யொதபடி யிபபொழு தொறுப்பேன். (சுருச)

தப்பவிடு கின்றில னெனக்கடி துசாற்ற
ஒபபியிரு வோருமு னுடற்றிவணை வெல்வோம்
இ..பொழுதுபாருமென வெய்தினர் துகாராம்
அப்பொழுது கீர்த்தனையி லன்பினுரை செய்வார். (சுருரு)

வேறு

வான்மீகி யஜாமேளன் பிரகலாதன் நணிகைவன் கஜேந்திரன்
ஊன்மேவு தவனைதுரு வன்றிரௌ பதிமுதலோ ருண்மையாக
மான்மேவு கிருஷ்ணமம வழுத்தியந்த மகிமையாலன் றேவானம்
தான்மேவி னாரிதனில வேறிலலை சாதனங்க டாமுண்டென்று. (சுருசு)

சொல்பவனின் மூடனில்லை யெனநாம சிதாந்தத் துணிவுகூறி
எல்லவரும் விட்டலன்ற னுமமேபஜியங்க ளென்றுசொல்ல
நல்லயவை தனிலிருந்தோர் யாவரும் விட்டலனை நவின்றுதத்தம்
வல்லவுடன் மறந்துவிடோபா மயமா யசைவற்று வதிதலானுர். (சுருஎ)

எதிரிருந்த துறவினர் தாமிருவருந் துகாராம சாமிபாதம்
முதிருமன்பு கொணடெழுந்து சாஷடாங்கத்தொடு வணங்கிமுகுந்தனுமம்
துதிபரிந்தா ரதுகணடு தாதுகோடெனு மன்னன்றுற வோரேநீர்
மதிமிகுந்த துகாராமை வெல்லவந்திங்கனம் வணங்கல் வழியன்றுதல். (சுருஅ)

உமைவேட தாரிகளென்றுன்னு கின்றேனி னித்தண்ட முமக்கு ஞற்றச்
சமைவுறுகின்றே னெனனுஞ் சன்னியாசி களரசே துகாராம்சாமி
இமையவருங் காண்பரு நாராயணனுய் சங்குசக்கரங்கை யேந்தி
அமைவருந்தோணுன்கொடுதோன்று தலாலேவணங்கினம்யாமெனவறைந்தார்.

அறைவதுகேட் டரசனி வரரிபஜனைக் காகாதாராத லாலே
சிறையிடைவைத் தொறுப்பலெனச் சீறுதலுந் துகாராம சாமிதேர்ந்து
முறைபுரிவோ யிவரையினி முனியேயெலென்றமைவு செய்துமுகுந்தற் காங்கே
நிறைவுறமங்க ளாரதிசெய் தெல்லோர்க்கும் பிரசாத நிரப்பல் செய்தார். ( )

ஆனபின்புமுன் பிவர்தமருள் பெறுகோடோபா வென்பான் பிராடா
தானெனு மூர்போய்ச் சேர்ந்தான் புராணம் வாசித்தங்குச் சார்தலாக
ஞானமகாபண்டிதர் சூழ்ந்தொரு சுலோகத்துக்கு நன்கருத்தம்
ஊனமுறவுரைப்பது கேட்டுப் பிசகென்றுள்ள பொருளதற் குரைத்தான். ( )

வேறு

வினவியாரும் வியந்தின்ன மூடனுக்
கினநன்ஞான மியைந்த தெவ்வாறென
மனதிலெண்ணிப் பொருள் சொல்லும்வல்லமை
எனவிதத்துனக் கெய்திய தென்றனர். (சுருஉ)

என்னலுந் துகாராம ரினிதருள்
மன்னிவாய்த்துள னென்றனன்மற்றவர்
பொன்னின்மார்பனைப் போற்றுகின்றோரருள்
துன்னில்யாவுந் துலங்குமென்றாரோ. (சுசுக)

அன்பர்தம்மரு ளாலிவனெய்திய
இன்பஞானத்தி னைச்சிஞ் சுவடிவாழ்
மன்புவிச்சுரர் கேட்டுமகிழ்ந்தவர்
நன்புரத்துற நாடியொருவனை. (சுசுச)

போயழைத்து வருகெனப்போக்கினர்
ஆயவன்றுகா ராமரணுகிடம்
மேயநாளவர் சொல்லும்வியன்கதை
தூயசிந்தையிற் கேட்டுடன் றுன்னினான். (சுசுஎ)

விழித்தகண்கள் விழித்தபடிக்குறச்
செழித்த வன்பின வசஞ் சிறந்தவண்
பழுத்த வின்னிசை பாடுகின் றோரொடும்
தழைத்தெல் லோரொடுந் தானுமயங்கினான். (சுசுஅ)

யாரு மெய்ம்மறந் தெய்துமப் போதவண்
சாருநாதன் றலத்தில் விளக்கிடை
நேருந்திச்சுடர் நேர்ந்து விதானத்திற்
சேரும் யாவுஞ் சிதைத்திட லாயதே. (சுசுஎ)

அன்னகாலத் தணிமிகு கோந்தியா
வென்னுமூரிடை யெய்துந் துலுக்கரில்
மன்னுசக்கிலிச் சேக்கு மஹம்மது
முன்னுஞான முதிர்ந்து விளங்குவோர். (சுசுஅ)

அனைவரும் வந்துகேட் டங்கிருக்கமா
மனைமுனிந்தவன் மாக்கதை செய்துகொண்
டினைவதின்றி யிருந்தவர் தாமெழீஇப்
புனைவிதானத்தைப் போக்கித் துடைத்தனர். (சுசுகூ)

துடைத்து முன்பிடந் துன்னுதல் கண்டவர்
அடைத்த வைம்புலத் தீரிவ் வமையத்திற்
கிடைத்துச் செய்ததெ னென்று கிளத்தலும்
படைத்தசெய்கை பகருகின் றாரோ. (சுஎஎ)

ஓங்குதேகு வெனப்புக லூரிடைத்
தீங்குதீரரி சேவடி வாழ்த்துவோர்
ஆங்கு மால்புகழ் செப்புமப் போதரி
பாங்கு மேற்கட்டி தீப்பற்றிற் றாயதே. (சுஎக)

அந்தத்தீயை யவித்துத் துடைத்திவண்
வந்துற்றேனென மற்றதுகேட்டவர்
முந்துற்றார்தெரிந் தாற்றில ரோமுதிர்
உந்தத் தீயினை யென்ன வுசாவினர். (சுஎஉ)

சில மேய்கதை செப்புகின் றேருடன்
மாலிஞ்ம மகத்துவங் கேட்டவன
சால யாவருந் தம்மெய் மறந்தனர்
எலும் வெந்தழ லெய்தலறிந்திலா. (சுஎகூ)

எனலு மங்குறை யீசனே யாயிலும்
அனலவிதருள் செய்கில தோவென
வினவினாவ விமலன் மெய்யன்பா தம்
மன நிலாவி மயங்கின னென்றனா. (சுஎச)

வினவி னோர்ந்த மெய்யறி வேமெனு
அனைய தேருக்கோ ரானையனுபபினா
துனைவுடன சென்று சோதித்து வந்தவன்
இனையாதேற வியம்பினன் மெய்யெனு. (சுஎடு)

சேறி யாவருஞ் சேகு மஹம்மது
வீறு ஞானம் வியந்து கொண டாடியே
மாறின மறறவா தாள்கள் வணங்கியங்
கேறிலின்பத் தழுந்தின னெனபவே. (சுஎசு)

முன்பு திஞ்சுவடி நினறமு நதினேனை
அன்பின் மூழ்கி யவசதத னுயன்பா
இன்புகீட வியற்றுங் கதைவிளைத்த
துன்பி லாதவண் டுன்னின னுளுமே. (சுஎஎ)

அவனை யேவு மவரவன் மீள்கிலா.
தெவ னெனுமற் றேருவனை யேவினர்
அவனு முன்புவந் தோனென லாகமற்
றெவனெனு வுய்த்த யாவரு மெண்ணினா. (சுஎஅ)

எணணினர் குலவேற் றத்தை விட்டுநாம்
அணணி யன்பரைக் காண னன்றுமென
உண்ணினைந் தங்கொரு வியெல்லோர்களும்
நணணுறுந் துகாராம ரறிந்தனா. (சுஎக)

தாமெதிர்ந்து தரிசிக்க வேண்டுமென்
றேமனங்கொ டெதிரவரக் கண்டனா
நாம நான்மறை வல்லவர் நண்ணினேர்
நேமமாக வணங்கினர் நின்றனர். (சுஅஉ)

உம்மைக்காண வந்தோமெளி தாகவே
நும்மை யிவ்வழி நோக்கின மென்றவர்
தம்மை நன்கு தழுவி மகிழ்ந்தனர்
செம்மை யன்பரை நோக்கினர் செப்புவார். (சுஅ)

கலிவழங்குறு காலத்திலே நும்மால்
பொலிவுதான புதுமை கண்மிக்கன
நலிவதின்றி நடத்துறுநீவிர்யார்
வலியிலேமுன்வழங்குகவென்றனர். (சுஅஉ)

என்னவன்ப ரிவர்க்கொரு சோதனை
முன்னர்க்காட்ட முயன்றன ராகியே
நன்னரூரு வைக்கீறினர் நாடுக
மன்னுநான்மறைவல்லவரேயென்றார். (சுஅங)

கீறுமவ்வழி நோக்கக்கிளர்ந்தன
வீறுபஞ்சு நிறம்புறமேதகு
பேறுசாலும்பிரமகுலத்தினர்
ஈறுகாணரு மீசனிவரொ (சுஅச)

உன்னியீச னுலகுகுருவென
மன்னினு னெனமற்றவர் சேவடி
துன்னியாருந் தொழுதனர் தோத்திரம்
பன்னினு ரவர்க்கன்பர் பகருவார். (சுஅரு)

பிருகுவென்னும் பிராமணன் காலுதை
மருவு ஸ்ரீ வச்சலாஞ் சனமற்றிதென்
றருள்சிறந் தெனதையன் வகித்தனன்
தெருள்சிறந்தனிர் செய்யத்தகுவதோ. (சுஅசு)

இழிகுலத்திலுற்றேனை வணங்குதல்
பழி நமக்கெனப் பார்த்திலிரோபுவி
தொழுகுலத்தினி ரொன்றுதித்தனர்
வழுவிலன்பர்க்கு மற்றவர் கூறுவார். (சுஅஎ)

ஜாதியீன சண்டாளரே யாயினும்
ஆதிநாம மறைகுவ ராயிலிம்
மேதினிக்குண்மிகச் சிறந்தோர்க்குறு
தீதிலாக்குலத்தோ ரொனத்தோர்ந்தனம். (சுஅஅ)

நாமநாம மியம்பியன்றோ வனத்
தாமதோர் புற்றமர்ந்தவ ளுதியோர்
சேமமெய்திச் சிறந்தனர் ஸ்ரீஹரி
நாமகீர்த்தனத்தா லுயர் நன்மையீர். (சுஅகூ)

உம்மையாங்க ளுகந்து தொழுதுயர்
செம்மை பெற்றன மென்றுநச் செப்பிநீர்
எம்மையும்மடி யாரென வெண்ணுமென்
றம்மைநீ ரன்பரைத் தழுவிக்கொண்டார். (சுகூஉ)

எங்களூருக்கெழுக வெனக்கொடு
தங்களூ ரிடைச்சார்ந்து தினந்தொறும்
செங்கண்மால்புகழ் செப்பவினவினர்
திங்களென்று செலச்சேவை செய்தரோ. (சுகூக)

அன்ன காலத்திலோர் குடியானவன்
மன்னவ்வூ ரிடைவாசி யென்றேறிமீத்
துன்னுறக்கத்தொடு செலத்தோமிலார்
பன்னுபண்டரி நின்றோரு பத்தர்தாம். (சுகூஉ)

மேவுபோதவனைக் கண்டுவீரநீ
தாவு வாசியிற் றூங்கினை சாகின்றாய்
யாவதுன் செயலென்ன வினவினார்
வாவுவாசியில் வந்தவன் சொல்கின்றான். (கூகூ)

வளமிகுந் துயர்தேகி நகரில்வாழ்
அளவிலன்பரரி கதைகேட்டனன்
உளநிரம்ப வொருமதி காறும்யான்
கிளரிரா முழுதுந் துயில்கெட்டன. (சுகூச)

அதனினித்திரை யென்னையமிழ்த்திய
திதனில்வேறிலை யென்று விளம்பினான்
மதனனைத் தருமாலடியார் வினாய்
எதனிலெய்துவதிங்கென வெண்ணுவார். (சுகூரு)

நீரியற்கை நிரம்புறு தேகிவாழ்
சீரியற்கு முனைப்பொருள் செப்பியிவ்
வூரினிற் பெறலோங்குசன் மானம்யான்
சூரியற்கு முன்மின் மினிதுன்னுமோ. (சுகூசு)

ஆதலா லிவ்வகனகர் துன்னுத
லோதகாதெனவூர்ப் புறத்தேகினார்
ஈதுதேர்ந்து மெயன்ப ரொழுந்தவர்
போதுநீ ணெறிபோக விரைந்தனர். (ஈகூஎ)

சென்றுகண்டவரைத் தழுவிச்செவே
நின்றபோதவர் நேசமுடன்றழீஇ
ஒன்றலாகி மெயன்ப ரொளிர்முகம்
கன்றுநோக்கி நவிலுகின்றாரரோ. (சுகூஅ)

இடபமா மதியில் லென்மகனுக்குக்
கடிமணஞ் செயக்காதலித்தேனது
முடியநீரருள் முற்றுகென் றோதலும்
திடமெய்யன்பர் நன்றென்றவர் சேரவே. (சுகூக)

அழைத்துக்கொண்டு வந்தங்கவர் சேர்ந்துறத்
தழைத்தவோரகந் தந்து தினந்தொறும்
செழித்த கீர்த்தனஞ் செய்துறச்செய்தனர்
இழைத்த மற்றவரோர் மதியெய்தவே. (எா)

பண்டரிப்பரமன் பதம்பற்றிய
தொண்டரோ யினியென்பதி துன்னுற
மண்டுநல் விடையீகென மாறிலா
ஒன்றபோதன ரூரினர்க்கோதுவார். (எாக)

இந்த நல்லவர்க்கியாவருஞ் சேர்ந்தொரு
வந்த மாய்வரி வைத்து மணப்பொருள்
தந்து செல்ல விடைதருவீரென
அந்த வூரினரவ்வகை செய்தனர். (எாஉ)

தந்த வொண் பொருடானமை யாதென
வந்த தாசர் மனக்கிருந்தாத்தைச
சிந்தை கொண்டு மெயன்பர் திருந்தவூர்
அந்தணாளரை நோக்கியறைகுவார். (எஎ)

உம்மில் யாவர்வரி வைத்துதவுமா
தம்மை யோதுகவென்னலுஞ் சாற்றினார்
செம்மை தீரொரு வன்பட்டு நூல் செய்வோன்
எம்மொடொத்தினி தீகிலனென்னவே. (எஎ)

ஈகலான்வயி னேகிமற்றி யான்சொன்ன
தாகவேண்டு திரின்னு மம்பொன்னென
வேகமோடவர் சென்றுற வேண்டினார்
போகநீர்பொரு ளின்றெனப் பொங்குவான். (எஎ)

காமம்வேரறக் கட்டவன் போற்றுகா
ராமரீகுமென நனிராவெலாம்
தாமரற்று கின்றனது தன்னினா
ஆமறப்பய னென்றடைந தென்றுமே. (எஎ)

செய்யுஞ் செய்கைவிடுத தறத்தேம்பினா
எய்தினீரொனையுங் கொடுத்ததற்கென
வையக்கேட்டவன்றன மனையாள்வந்து
வெய்யதன்கண வற்குவிளம்புவாள். (எஎ)

பெருமையிற் சிறந்தோ சொலைபபேணியுன
அருகிலெய்திய வந்தணைக்கடிந்
தொருவுகின்றனை யொள்ளிய தன்றிதால
வருநமக்கினி மாற்றருந் துன்பங்கள். (எஅ)

ஆதலாருனக் காமள வீகெனக்
காதலாள் சொலலுங் கடுகிக்கனன்
றோதுமாதர வொண்பொருளேதுள
பேதையே யெனலும் மந்தப்பெண்கொடி. (எ[illegible])

தாகச்செம்பு தனைக்கொடு தந்தவர்
போகச்செய்தனள் போற்றினள் பொள்ளென
ஆகக்கொண்டவ ரன்பர்முன் வைத்தனர்
காகுத்தற் கன்பர்கண்டு கைக்கொண்டனர். (எஎ)

பட்டுநூலிழை பண்புடை யோனிவன்
மட்டிலீகையன் மாழைச்செம் பிந்தனன்
முட்டிலென்ன முன்னூன் மறையோரிது
கிட்டுபித்தனை யென்று கிளத்தினர். (எகக)

நன்றுசோதித்து மென்றெழு நாக்கொணர்
கென்றுமூட்டி யதிலிட்டுக் காய்ச்சினர்
கன்றுசீற்றங் கடந்த மெய்யன்பினர்
அன்றுபித்தனை யம்பொலனுயதே. (எகஉ)

கண்டியாரும் வியந்தனர் கைதொழு
தெண்டிசா முகந்தன் னிலுமிங்கிவர்
கொண்டசீர்க்கு நிகரொவர் கூறிடில்
அண்டமீது மின்றுமெனப் போற்றினர். (எகரு)

பொன்னஞ் செம்பினைப் போற்றரிதாசர்கை
மன்னநல்கியிம் மாநகராருமக்
கென்ன நல்கினு மேற்றமெனக்கொடு
துன்னுகென்று சொன்னார்துகாராமரே. (எகச)

வந்தனஞ் செய்து தந்ததை மற்றவர்
சிந்தையிற் களிகொண்டுடன் சென்றனர்
முந்துபண்டரி பின்பம் முதுநகர்
அந்தணளரி லன்பாவிடைபெற்றார். (எகரு)

சென்று லோகமெனும் பதிசேர்ந்தவுண்
நன்று கீர்த்தனஞ் செய்துறு நாளிலே
ஒன்றநல்லரு ளூற்றவரோடு பின்
நின்றுபாடு நெறியுறு கின்றவர். (எகரு)

வேறு.

ஆகிய கோ டோ பாவென் பவர் துகாராமர் தம்மை
வாகுற நோக்கித் தீர்த்த வகைபல வாடுதற்குப
போகுதறனிலே யாசை பொங்கின தெனக்குநேரே
ஏகுறு வழிக்கு வேண்டுஞ் செல்வுக்கின்றென் செய்கிற்பேன். (எகஎ)

எனமிக வேணடுகின்றோர்க் கிரங்கித் தாமிருக்கும் பீடத்
தினது கீழொரு விராகனிருந்ததை யெடுத்து நல்க
அனகரை நோக்கிப் பூமியதிலுள்ள தீர்த்தமெல்லாம்
இனிதுகொண்டெவ் வாறு டலியற்றுவே னெனவினவ. (எகஅ)

அதற்கு மெய்யன்பர் சொல்வா ரளிததவிவ் விராகன்றன்னை
இதத்துடன் மாற்றி நல்லோர்க் கீந்தினி துணடு நீயும்
மிதத்தொரு காசுமுன் றானையின்மிக முடிந்துசெல்லும்
பதத்திடை வேணடுங்கான் மற்றதுதனை யவிழ்த்துப பார்த்தால். (எகக)

யானுதவின விராகனுகவே யிருக்கு நாளும்
தீனமில்லாது வேண்டுஞ் செலவு செய்துகொண்டு சென்று
நீநினை தீர்த்தமெல்லா நெடிதினி தாடிமீண்டு
நானருள் விராகன் றன்னை நல்குதி யென்கணெண்ணார். (எஉ0)

அவர் நலதென்றள்ளே மிக்காச்சரியங் கொண்டீண்டே
இவர் சொனதறிதல் வேண்டுமென்று தன்மனையிற்சென்று
கவர் விராகனை மாற்றுற்றோர் காசினை முடிந்துகொண்டு
தவர்தமக்கீந்து தாமுஞ் சட்சுவையொடு சாப்பிட்டு. (எஉக)

மறுதின முடிந்தகாசை யவிழ்த்தனர் நோக்கமாயம்
தெறு துகாராமர் தந்ததேசிக விராகனுக
உறுவதுகண்டு மிக்க வுவப்புடனன்பர் பால்வந்
திறுதியி லன்பரோ நீரிசைத்தது பழுதின்றென்றார். (எஉஉ)

ஒருவருந் தெரியாவண்ண மொளித்திமற் றிதனையென்று
கருதுறும பங்கமூன்று பாடிக்கை தந்துகாசி
மருவிசுவேசற் கொன்றும்வரு கங்காதேவிக்கொன்றும்
திருமகட் கினியமார்பன் சேவடிக் கொன்றுமாக. (எஉங)

நிவேதித்து வருதியென்ன நிமலனா வணங்கித்தீர்த்தம்
தவாதுற்று நானஞ்செய்யச் சார்ந்தனர் முன்னேகாசி
அவாவுற்றுச் சென்றுகங்கை யாடிமற் றதனைநோக்கி
ஓவாவுள நதிகளெல்லா முனக்கெனப் பெருகுகிற்போய். (எஉச)

பண்டரிப் பரமனன்பர் பத்திர முனக்குத் தந்தார்
கண்டுகொள் ளெனலுங் கங்கை கங்கணக் கரத்தை நீட்ட
மண்டலி லொளிக்கை கண்டு மயங்கினர் நிற்கவாங்க
அண்டின யாருங்கண்டாச் சரியங்கொண டந்தக்கையில். (எஉரு)

பொன்னொளிர் தாலிகச்சு புடைவையே யாதியான
நன்னர்செய் பொருள்களெல்லா நல்கினர் பூசித்தேத்த
முன்னூறு கோடோபாவு முதுமொழிக் கவிஞர் நாவாற்
பன்னூறு கவியை நல்கப் பற்றுகை பயத்தாழ்ந் தன்றே. (எஉசு)

கண்டவர் துகாராம்சாமி கவிக்கிந்தக் கங்கையன்பு
கொண்டுகொண்டாளே யென்றுவியந்து கொண்டாடலுற்றார்
அண்டுகோடோபா காசியமர் விசுவேசன் பாற்சென்
றெண்டிசைகளன்புசால விறைஞ்சினர் வழுத்திச்சொல்வார். (எஉஎ)

எனதுதேசிகருனக் கோரின் கவிதந்தார் கேளென்
றனகவொண் கவியைப்பாடவ லருகத்தலை யசைத்தான்
மனநெகிழ்ந்து விசுவேசன் மற்றது தெரிந்தியாரும்
கனகவிபாடி னோரைக் கணக்கறப் புகழ்தலானார். (எஉஅ)

பின்புகோடோபா நான்குதிங்களங் கிருந்துபே
மன்புகழ் கலையக்குவந்து மாலடி வணங்கிப் பாதத்
தின்புடன் கவியைவைத்தங் கெழிற் றுகாராமர்தந்த
பொன்பெறத் தக்கோர்க்கீந்து பிதுர்க்கடன் பொலியச் செய்தார். (எஉகூ)

காசொன்று முடிந்துகொண்டங் கவனொரீ இக்கருதுந் தீர்த்தம்
மாசொன்று மின்றியாடி மகிழ்ந்தனர் மீளும்போது
தேசொன்று மன்பர்தந்த சொம்பொனும் விராகன்றன்னை
ஆசொன்று மிலர்பானல் காதகத்து வைத்திட நினைத்து. (எகூஎ)

மனைவந்து புகுந்துபின்புமாண்டுகா ராமர்பாதம்
தனைவந்து வணங்கிநிற்கத் தகுந்துகா ராமசாமி
இனைவந்த வுனக்குமுன்னே யானல்கப் படுவிராகன்
முனைவந்து கொடாததென்னோ மொழிகென முறுவல் பூத்தார். (எகூக)

கைதப்பிப் போயிற்றந்தக் கனகநல் விராகனென்று
மெய்தப்பி யுரைத்தார்கோ டோபாவது விமலர்கேட்டங்
கைததப் படியோவென் னுவறைவதொன் றிலராயுற்றார்
நொய்தப்ப டிறுசொற்கோ டோபாமனைநுழையமீண்டார். (எகூஉ)

வந்தகத்திருந்துமுன் மூன்றுனையில் முடிந்துவைத்தி
ருந்தபொற் காசுதன்னை நோக்கலும் வெறுமையாய
மைந்ததைத் தெரிந்துசால மயங்கின ராகியந்தோ
இந்தவென் விதிக்கென் செய்கேனென மனம்வருந்தி நைந்து. (எ௯௩)

யான்சொல்பொ யெனக்குத்தானே பலித்தது மெய்யாயிற்றால்
வான்செறி குருத்துரோகம் வந்ததுமன்றி நாளும்
ஊன்செறி யுடம்புபோற்றுங் குடும்பர க்ஷணையுமோய்ந்த
தேன்செம்பொ னுசையாலன் றோவென வேங்கியுற்றார். (எ௯௪)

அப்பதிதனிற் றுகாரா மரிகதை நடத்து மோர்நாள்
ஒப்பறு பாண்டுரங்க னுருவத்தின் மனம்பதிந்து
சப்பறுமவ சத்தோடச் சநார்த்தனன் கதைசெய்துற்றார்
மெய்ப்படி கேட்டுற்றோரு மெய்ம்மறந் தோவம் போன்றார். (எ௯௫)

அவ்வமயத்திற்றீப மனைத்திற்கு நெய்வாக் குற்றுச்
செவ்வைசெய் வோருந்தேக மறந்தன ரிருக்கத்தீபம்
கவ்வழலவிந்ததாகக் காரிருள் பரவாதன்பர்
மெய்வழங் கொளிவிளக்கிப் பகலென விளங்கிற்றம்மா. (எ௯௬)

ஜாமமூன் றளவுமன்பர் தாழ்வுறார் பாண்டுரங்கன்
நாமநன்குரைத்துச் சாமநான்கிலா ரதிசெய்தேத்தித்
தாமவணி ருந்தபோது சரீரத்திற் காந்தியோய்வ
தாமள வாகித்தேகத் தடங்கின தியாருங்கண்டார். (எ௯௭)

இருளுற லாகயாண்டு மெரிவிளக் கனைத்துந் தீர்ந்து
தருநெயுந் திரியுந்தேய்வு தானின்றிப்பாத்திரத்தும்
திருவிளக்கிடத்து முற்றதிறந் தெரிந்ததி சயித்துப்
பொருவருஞ் சோதியன்பர் புரமென மகிழ்வுபூத்தார். (எ௯௮)

வேறு

இவ்வாறு லோகமெனு மாப்பதி யெய்தி யுற்றுத்
தவ்வாத கீர்த்தித் துகாராமரொன் சாமிமீண்டு
மெய்வாழ்வு சேருந் தமதூர்வயின் மேவியாண்டுச்
செவ்வாய் முகுந்தன் றிருக்கோயிலிற் சென்றுநின்று. (எ௯௯)

தொழுதார்வமோடு படிவீழ்ந்தெழீ இத்தோன்ற நோக்கிப்
பழுதேது மில்லாப் பரந்தாம வெம்பாண்டு ரங்கா
முழுதாகெனக் குமகிமைத்தளை மேவமூட்டி
வழுவாதெவர்க் கும்பிரியந் தரவாய்ப் பதாக்கி. (எ௦௧)

சுவையாறுபெய் சோறுதுய்த்துச் சுகந்துன்னலாகி
நவைமேவிய சோம்பொடு நித்திரை நன்குமேவி
இவைமேவலாறு னெழினும சங்கீர்த்தனஞ் செய்
பவையோவலாகு மெனநான்பயம் பற்றிநின்றே. (எ௦௨)

இனைவாகி நிற்குமெளி யேனிலை தன்னையேதும்
நினையா திருக்கை நினக்குத்தகு நீதியாமோ
முனைவாவெவர்க்கு மினியேனு மென்மேன் முயன்று
வினைவேரறுத் துன்பதமேவுற வேண்டுகென்றார். (எ௦௩)

அக்காலையில் விட்டல மூர்த்தி நன்காய் நகைத்துத்
தக்காயுனிட்டந் தருவேன்விரைந் தின்னருங்கேல்
இக்காலையென்று தழுவப்பணிந் தேத்தி யன்பர்
புக்கார்மெய்ஞ்ஞான பதிமேவு பொற்கோயிலம்மா. (எ௪௩)

வேறு

கோயிலிற் சபாமண்டபத் திடைநின்று குறித்துத்
தாயிலன்புடை ஞானதேவரைத் தனிதாழ்ந்து
வாயிலின்புறப் பலவகைத் தோத்திரம்வகுத்து
மேயினு ரொருபாலுற மீளுறுபோது. (எ௪௪)

வழியிலே யிரையெடுத்துறு பக்ஷியின் வகைகள்
பழியிலன்பரைக் கண்டன பறந்தன பார்த்து
முழுவதும் பிராணிக ளிடத்தபேத முன்னது
தழுவியானுறப் பேத மிப்பக்ஷிக டமக்கேன். (எ௪௫)

என்னை நோக்கிமற் றிவைகளோடுவதை யெணணியக்கால்
நன்னராகில தெனதுள மென்பதை நயிலும்
இன்ன வென்னுளம் பரிசுத்த மெய்தள வீங்கே
துன்னலே நல னென்னப்பாண் டுரங்கனைத் தொழுது. (எ௪௬)

மனனஞ்செய் தசைவற்றுச் சித்திரமெனவாய்ந்து
கனலொர் நான்கு நிற்றலும் விடோபா மனங்களிந்து
தனதுமெய் யன்பரிடத்திலெவ் வுயிர்களுஞ் சாந்து
பினமுறுதுற வருளின னவ்வயிற் பேதம். (எ௪௭)

இன்றி நிர்ப்பயத் தெய்திய பக்ஷிகளெவையும்
துன்றியன்பர் தந்தோளினுந் தலையினுந் துன்னி
நின்றிருத்தலுஞ் சரித்தலு மரமென நிரம்பி
நன்றியன்றன தெரிந்தசை வுற்றனர் நண்ண. (எ௪௮)

பயந்துறந்தன பக்ஷிகள் சரித்தன பார்த்து
நயந்திப் போதுதான் சமபுத்தி யெனக்குநல்கினன்சீர்
வயந்தனைத் தருமாலென மனமிக மகிழ்ந்து
பெயர்ந்து ஞானதே முன்னின்று கீர்த்தனம்பேசி. (எ௪௯)

நண்ணினாரிவர் பின்புறத் துறறுநா டோறும்
பண்ணினார்கவி பாடவுந் தாளமும் யாழும்
மண்ணினார்மிரு தங்கமும் வாசிக்க வுந்தாம்
திண்ணினார்பதி நான்குபே ரன்பரைத் தேடி. (எ௫௦)

வந்து கண்டனர் நிர்ப்பயத் தொடுபக்ஷி வகைகள்
முந்துகின்றன வியந்தியம் வாசித்து மொழிந்தார்
பிந்துநின்றன்ப ரொடுபல கீர்த்தனம் பின்பு
தந்துமங்களா ரதியறி வீசரைத் தாழ்ந்து. (எ௫௧)

விடைகொண் டீண்டினர் தேகுவென் றுரைபதிமேவ
நடைதொடர்ந்த சங்கதிபலருஞ் சொலநாடி
மிடைவுறும் புள்ளின்மெய் யுடையன்பரை வியந்தங்
கடைய வேண்டினர் சிஞ்சுவடியிலுள வறவோர். (எ௫௨)

ருவன் றன்னையே வினரவ னேடிவந் துரைப்பான்
பெருகுமன்பா [illegible]ச்சனம்பல பேசிக்கொண்டிருந்தார்.
மருவுங் [illegible]ச்சனங் கேட்டுமற் றவரொடு மயங்கித்
திருநன்மைமே செவிமடுத்திருந்தனன் சேர. (எடுரு)

[illegible]கால்லவுக்தைத மறந்திராப்பக லங்குத்துன்ன
[illegible]லவுக்கணா முன்னாள்வரை வாளுடி
[illegible]லேமு [illegible]னுதாமேவர வெண்ணி
[illegible]லையொன்றி [illegible] மெய்யன்பரறிந் தனரிதனே. (எடுச)

[illegible]கிர்ந்து [illegible]ரிதித்திடல் வேணடுமென்றெண்ணி
[illegible]கிர்ந்[illegible] [illegible]மறையோர் வருவழி பிடைமுந்தப்
[illegible]ரதிந[illegible]ன்பரைப பொருந்துறநோக்கி
[illegible]கிர்ந்துல[illegible]த னரகிசயமிது வெனவருகே- (எடுரு)

மேவி மெய்யன்பர் தமை வணங்கலும் விரும்பித்
தாவிலந்தணரன்பரை வணங்கினர் தழுவிக்
[illegible]மி மேவினா தம்மனூர் குறைவற முந்நாள்
[illegible]வில் [illegible]த்த [illegible]கேட்டி பசரித்தனருறைய. (எடுசு)

வேறு

அந்தணனார் [illegible]து நல்விடை
[illegible]ந்ததாக மெய்யன்பா தம்மனூர
முந்தலாயுன்றமபி கோயின் முன்
[illegible]த்தமால [illegible] வணங்கிப போற்றினா. (எடுஎ)

[illegible]ளமேக [illegible]ரிய [illegible]னைத
[illegible]ளை கோருலாக் கெளிய விட்டல
[illegible]ளை நின்மல [illegible]யும்மலா
[illegible]ளமேவு [illegible]தரதயாபர. (எடுஅ)

[illegible]ண்டுரார் [illegible]செமபது மலோசன
[illegible]ணடுதோ [illegible]சு முகசுந்தர
[illegible]ணடு வெ[illegible]லவிளி துலாவமால
பூணடுபாவமும பொய்யும் பொங்கின. (எடுகூ)

ஆதலாலெனை யெதனுக்காகவோ
பூதலந் தனிற்பொருந்த வித்தனை
[illegible]த்தமாயது நிரம்பிற் றென்னையுன்
பாததாமரையடையப் பண்ணுவாய். (எசுஉ)

இனிவிரைந் தெனுவேத்தி வேண்டிடக்
கனிவுகொண்டுடன் கமலலோசனன்
துனிவினைந்திடேற் சோமவாரநேர்
பனிதெறுங் கதிர்பரவு காலையே. (எசுக)

நீநினைத்த வாநிரம்ப முற்றுவேன்
நானெனச்சொல நளினநங்கைதன்
கோன்முகத்தினை நோக்கிக் கோவலா
யானிழைப்ப தொன்றினிது கேட்டியால். (எசுஉ)

பத்தர்தஞ்சிகா மணிக்குப்பாலையே
ஒத்தவிந்திராயணி யதோரத்தில்
மெய்த்தநின் பதம்போலும் வீடமைத்
தத்தலத்தி லுன்னடி யர் யாரையும். (எசுங)

ஈட்டியன்ன நோடிவற்கின் போனகம்
ஊட்டிநின் பதத்துய்த்தல் செய்யவென்
மாட்டியன்றதோர் காதல்வாமனு
வேட்டியென்ன மாதவனும்வேண்டினன். (எசுச

விசுவகருமனை மேவக்கூவிநீ
கசியுமின்னதிக்கரையிலே திகழ்ந்
தொசிவறும் பரமபதமொத்ததாய்
வசிவுறும்புதுமனை யொன்றுக்கென்றான். (எசுரு)

அத்தினத்தன தாகவட்டமா
சித்தியாவையுந் தந்துசேர்வுற
முத்திமேவுநன் முதல்வர் முத்தாமா
வித்தியாதரர் வீணைநாரதர். (எசுசு)

சனகராதியோர் சுகர்செழுந்தவா
அனகருத்தவரம்ப ரீடர்மா
கனகனற்சுதர் கருதுமக்குரர்
இனகணக்கிலோரெவரு மெய்தினர். (எசுஎ)

விட்டலன்றுகாராமர் மேவினோர்
கட்டடங் கவுங்கலந்து வைகுற
மட்டலர்ந்த பூமங்கை செங்கையால்
இட்டமாய்ப் பரிமாறற் கெய்தினள். (எசுஅ)

ஈதுநோக்கி யிந்திரனை யாதியோர்
சாதுவாந் துகாராமர் தந்தவம்
ஏதுநேர் கணக்கில்லை யென்றுவான்
மீதுநின்று பூமழை விழச்செய்தார். (எசுகூ)

பொற்கலத்துறப் போனகம் புசித்
தெற்கலந்த வெல்லோரு மின்புறீஇ
நற்கரங்களாய்ச்சுகந்தநன்மலர்
ஒற்கமெல்லிலையு தவப்பெற்றனர். (எஎஐ)

தாசராந் துகாராம சாமியை
நேசநாமகீர்த்தன நிரம்புறப்
பேசவேசெய்துபெருகுமின்பநீர்
மூசமூழ்கினர்முழுதும்யாவரும். (எஎக)

பாற்குனப்பரிசுத்தம்பற்றியே
நோற்கும்பன்னொன்றாய்நுவலுறுந்திதி
ஏற்கப்பூரணையெய்துங்காறமம்
மாற்கத்தெய்தினர்மகிழ்நிரம்பவே (எஎஉ)

ஐந்துநாள்வரையாக யாவரும்
முந்துமுற்சவமுடிவதானபின்
வந்துகூடுமுற்றிதி கொண் மாலையில்
நந்துமேவுசெங்கை யனல்குவான். (எஎகூ)

நன்றுநீதுகாராமநாமனே
இன்றிராவருயாமநான்கிலும்
ஒன்றுகீர்த்தனமுரைத்துக்காலையில்
துன்பு வைகுந்தந்தொக்கினேடெனு. (எஎச)

சழுவினன்றுகாராமசாமியும்
வழுவினமாலடிவணங்கியின்பமா
நழுவில்வாரியுண்மூழ்கிநண்ணிரா
முழுதும்பாடினார்முகுந்தன்கீர்த்தனம். (எஎடு)

யாருமோவியத் தெய்தக்காலையில்
நேருமங்களா ரதிநிரம்பினா
ஊரும்பண்டியை யுதைத்தவுத்தமன்
சேருமன்பரா நோக்கிச் செப்புவான். (எஎசு)

உலகத்தெய்திநீ யுத்தரித்தனை
பலகற்றென்புகழ் பாடிவாழ்ந்தனை
நிலவுற்றெய்திவி மானநின்றது
குலவுற்றெய்துகென் றினிதுகூ றினான். (எஎஎ)

வேறு

உடன்விட்டலன் றனிருதாள் வணங்கியுறு மன்பர்தம்மின் மருவும்
மடமிக்க வட்குவழு வாவைகுண்டமரு வற்கியானிவமயம்
கிடமுற்று மேவுகிற தாலுனக்கு முனநன்கு செபபு திறநீ
விடகிற்கி லாதெனுடன் மேவுகென்று விரைவுற்றொராளை விடலும். (எஎஅ)

அவ்வாள் விரைந்து மனைமேவியன் பரைவாசகங்க ளறைய
ஒவ்வாமலேந்து மதிமேவுகாப்ப முளனுனிதன்றி மனையில்
தவ்வாகறந்து வருமேதியோடு தகவானபிள்ளை களையும்
எவ்வாறிகந்து வருவேனிவேலை யசையாதெனப் புகலவே. (எஎகூ)

அச்செயகை யன்பருள நன்குதேறவாள் வந்துகூறவினவித்
தற்செய்கைமாறு கிலளின்னமீது தவிராட னுதுவிதியை
எச்செய்கைகொண்டு தெறுவிபபதில்லை யெதனுலு மென்றுதமது
முற்செய்கையென்னை யெனமேவுசீடர் முதலோரா நோக்கிமொழிவார். ( )

இபபோதியான் வைகுந்தத்தை மேவுகிறதாலொருங் குமினிநீர்
ஒப்பார்குடும்ப முடனேவிலாம லுளநிசசலங் கொடுறவே
எப்போதும் விட்டலனையே பஜிப்பதியல் வாயினிக்கலியுக
வெப்போவி நல்ல விபவத்தின் மேவிமீளாத வீடுபெறுவீர். (எஅக)

என்றங்கணுள்ள பெரியோரொவர்க்கு மினிதானவந்தனமுடன்
துன்றுஞ்சனங்க ளனைவர்க்கு மங்களமு நன்குசெய்து சொல்லி
நன்றின்பமாக வெல்லோருநல்கு விடைபெற்று நண்ணிவெளியே
ஒன்றன்புகூர ஹரிநாமமோதி யுறுபோதுகண்ட வெவரும். (எஅஉ)

அவர்சொன்ன வாய்மை தனைநன்குசாவி யவரைப்பிரிந் துறுதலில்
எவருங்கலங்கி யிருகண்கணீர் களிழியத்துயர்ந்து சலியா
இவர்தம்மை யோவியினி யாமிருப்பதிலை யென்றுகான மியலும்
தவர்தம்மிலாக நினைவார்சிலோர் கடமதுாரை யோவநினைவார். (எ ௪௬)

சில்லோரிறந்து விடனன்ற தென்பர் சிலரொன்று கேட்ப இனியிங்
நல்லோர்விளம்பு கதையென்றுரைத்து நலிவின்கண் வீழ்வர் சிலரால்
எல்லோருமின்பு பெறவென்று காண்பதிவர் தம்மையென்பர் சிலராய்ப
பல்லோருமின்ன படியேபுலம்பு படுகாற்சி ஜாயிபதிதான். (எ ௪௭)

இந்தாயணிக்கணினி தெய்திநின் றொருபத் தொடேழுகவிகள்
முந்தாதரத்தி னொடுகூறுபோது முதுவானிருநது முழுதும்
நந்தாவொளிக்கொ டொருமானமங்கு நணுகிற்று நித்தருடனே
வந்தார்நிறைந்து பிரமாதிதேவர் மலர்மாரிபெய்து மகிழவாய. (௧ ௪௮)

ஜயவென்றுரைத்து வருவோர்விமான நிரைதங்க மங்குறெரிய
இயலொன்றமேவி யொளிர்சோதி மானமெதிர் கண்டிராமர் [illegible]
முயலுஞ்சகாப்த மூவைந்துநூறு முப்பானிரட்டி பன்னெனை
துயரும்விரோதி வருடங்கடைக் கணுறுமாத பருளதுதினை. (௧ ௪௯)

மதிவாரநேரு முதயத்தி லுன்கு கடி கைக்கணேறி வழியே
எதிர்வார்நெருங்க வினிதெய்தினார் மெய்யெழில் சோவைகுந்த நிதெ [illegible]
முதிர்காதல்கொண்டு கண்டோர்களுக்கு முனரராயர் பாட [illegible]
துதிமேவுகண்ணன் வருபோதினுற்ற துயர்போல்வ தானதுயர். (௧ ௫௦)

வேறு

இதுதெரிந்து ஜிஜாயி யென்பாள்வயிற்
றதிரமோதி யலறித்தன் மக்களோ
டெதிருமிந்தா யணிக்கரை யெய்தினாள்
பதியைவிண்ணிடைப் பார்த்துபுலம்பினாள். (௧ ௫௧)

கணவரோவெறி கொண்டவர் கட்டுளை
புணர்வதின்னது மெய்யெனப போற்றிலேன்
உணர்வி லார்குழ றுற்றனனொன்றுற்றேன்
அணவினார்விண் மெய்யாயென்ற ரற்றினாள். (௧ ௫ [illegible])

ஈதுமெய்யெனத் தேர்வுறு வேனெனில்
சாதுவான பதியொடு சார்குவேன்
கோது கூர்மதியாற் குடிகெட்டெனென்
ஏதுசெய்வனினி யென்றிரங்கினாள். (௧ ௫ [illegible])

இந்தவாறத்த மெய்துறுங் காறுமுள்
நொந்து தன்மனை நோக்கினள் போயுற்றாள்
வந்தயாரு மவ்வாறு மனைபுக்கார்
முந்துதம்பிகான் ஷையா முதலிஞோர். (௧ ௫௪)

கூடப்பாடிக் குலாவுபன் னான்குபேர்
வாடப்பெற்றுடன் மன்னு மெய்யன்பரை
நாடத்தக்கது நன்றொருகாலென
நீடக்கிட்டினரவ்வழி நேர்ந்தரோ. (௧ ௫௨)

ஒருதரம் மெனினுங் காண்கிலோமெனில்
பிரிகுவோ முயிரொன்று பிதற்றினர்
மருவினர் முத்தினமங்கு வைகுநாள்
சருவுதம்பிதமை யரையெண்ணியே. (எகூ௩)

ஓவியென்னுங் கவிகொண்டுறத்துதி
தாவிலாதங்குச் சாறறுறு போதுவான்
மேவுமன்பர் தமெய்க்கஞ் சுகத்தையும்
வீவிழுளத்தை யுந்தரை வீழ்த்திடுர். (எகூச)

வீழ்ந்தகண்டு வியந்தனர் யாவரும்
தாழ்ந்துவேண்டிய நங்கட்குத்
வாழ்ந்தவன்பர் வரவிடுத்தாரெழுச்
சூழ்ந்து பட்டரனுமதி துன்னமே. (எகூரு)

பஞ்சாமிர்தித் பற்றிப் பலகாண்டலும்
செஞ்செவே செய்புஞ்செய்கைமேலாஞ்செய்து
விஞ்சுமுற்சவமாதி விளக்கினர்
எஞ்சுமுதத்தியாபியங் கெனபவே. (எகூசு)

ஐந்துமாத மகலச்சிறாயி யார்
தந்து நன்மகனைத் தகுநாமந்தான்
முந்துநாரண னென்னமொழிந்தனன்
வந்தபுத்திரன் மாமதியாயினுன். (எகூஎ)

தந்தைபோலரி கீர்த்தனஞ்சாற்றுவான்
முந்திகாளுமுயல்வுழிக் காண்ஹையா
உந்துறுங்கவலில் லுபதேசந்தரும்
வந்தியம்பிவை குந்தத்தின் மன்னரினர். (எகூஅ)

இதற்குமுன்பு செந்நார் வாம யென்னுமூர்
அதற்குள்ளே லிங்கதாரி யொன்றுகிய
கிதைப்பி லாக்கவர் சேட்டேனு நாமத்தான்
பதைப்பி லுக்கையும் பாசமு நீத்துளான். (எகூக)

கிலரைத் துகாராமரைச் சேவிக்கும்
காலந்தன்னிலோர் நாட்கண்ணனன்பரை
எலநோக்கி யெனதந்தகாலத்தில்
சாலலும் மைத்தரிக்கக் வேண்டினேன். (அ௩)

இந்தநல்வர மெற்கரு ளென்றவன்
முந்தவேண்டு முறைதெரிந் தன்பரும்
தந்திருந்தன ரவ்வரந் தான்பெற்ற
அந்தமானவற் கந்தம் வந்தண்மிற்றே. (அ௩க)

அந்தகாலம் வந்தண்மலு மற்றவன்
புந்திகூர்துகா ராமர் பொருந்துற
உந்தினுனொரு வன்றனைத் தேகுவுர்
வந்துதம்பியைக் கண்டுவருகென்றுன். (அ௩உ)

தம்பியும் பட்டருந் துகாராமர்தம்
அன்புசேர்சிறு மைந்தனு மாதியோர்
நம்புறுங்கவர் சேடுறு நன்மனைக்
கின்புகூர்ந்துற வெய்தின ரன்பரும். (அாசு)

கண்டுபூசித்துக் காரொழுக் கண்ணன்மெய்த்
தொண்டர்மற்றவற் கின்னரு ளேசுரந்
தண்டுபட்டற்கு மன்புடைத் தம்பிக்கும்
விண்டுநாமம் விளம்புதம் மைந்தற்கும். (அாசு

ஆசிகூறியகன்றபின் மூவரும்
தேசுகூர்திருத்தேகுவைச் சேர்ந்தனர்
மாசிலாதரி கீர்த்தனம் வாழ்த்திநன்
னேசராகி நெடிதிருந் தாரரோ. (அாரு)

வேறு

பின்பகிணு கங்காதரர்க்கு நீளோபாகோ சாமிக்கும்பேர்
அன்பரொனுந் துகாராமசாமி கருவின்கண்வந் தருள்செய் துற்றார்
மன்புவியி லின்னமுந்தம் மைத்துதிப்போர்க் கருள்செய்து வருகின்றார்நீ
டன்பமுறப் பல்லாண்டு பல்லாணடென்றடியரெல்லா மினிதுவாழ்த்த (அாசு)

துகாராம் சுவாமி திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் அஉ-க்கு செய்யுள் நுக்கூாகலை.

முற்றிற்று.

பெத்ததாசர்சரித்திரம் கட்கா அஷ்டகம்.

மினார் மணியரி—துனு சனன்மனு
ருனாய் கனரசாள்- தெனார் தஞ்சையனை
வினார் கிசாசல—மெனு செட்டிமனை
யினார் பகிரதி—மினார் பெறுகிறா
மனு ரமைச்சரா—யினார் பகுமல்
லுனு ஸ்ரீ ஹரி—தனை நவில்வோ
ரினு தூகமிசை—பொனு வணவழி
யினால் பெயர்வழி—முனு லிடைமகா
ரினு கெழல்செ—லனு ணுகவடி
யினு லிடமுற—துனன் மேய்பபவர்
பினு லோடிவன்—தினு மொழிசெ ல
விஞ வினருறக்—கொனார்துவாதச நாம மதுகண்டா
இவர் பெத்த தாச னெனவே மீண்டா

உ

அதாய்ந் திவர்களா—லெதா சனெனலா
யதா லிதசரீ—ரிதா னெனவுணர்ந்
துதா சனமடைந்—துதா வயம்விடுத்
துதா ரணியிழிந்—துதா நரஹரி
முதா லயத்தினிற்—சதா ஸ்ரீ ஹரி
பதாம் புயநினைந்—ததா யுறவிலோர்
புதா டலறிச—முதா யரேடிவந்
தெதா லிவிதநீ—ரிதா னமதிறுற்
றதா டுமெனவோர்—விதாய முஞ்சொலா
துதா னுறவெலோர்—விதா விதமுரைத்
தெதா லுமிசையா—ததாய்ந் துநாமம்
நிதான சூர்ணம்—இதா வணம்வைகி-மாறுமென வந்தார்
தாசர்விலை கொளாதனைவர்க்கு மீந்தார்.

தமா சனமதை—யுமா தரவினோர்
புமான் விரகினோ—னமா பெறுகெனச்
சுமா வுதவியே—சமா னமதிலா
பெமா னுறைவிடத்—துமா மகிழ்வின்வந்
தமா னரிதனு—மமா சறவியம்
பிமா தவருற—இமா நெறிதெரிந்
தமா மனையுளார்—விமா வலிகைசா
ருமா ணிதுவெனு—அமா லகல்வுறத்
தமா லியல்வெலாம்—நமா வெனமுயன்
றுமா றுதலிலை—எமாண் வினைகளும்
பொமா றதுசெயும்—கமார் சேதுந
லமா முழுகநீர்—வமாசுகுமென-ஓதியவர் நின்றார்
அதுகேட்ட தாச-ரீதுநவில் கின்றார்.

எலா தீர்த்தமுஞ்—செலா தரங்கம்வ
நலா ணுமமே—சொலா நிற்பதே
உலா சமெய்ப்பல—மலால் வேறிலே
பொலா மக்களே—நிலா தலைதலா
லிலாம் பயனெனச்—சுலாவி நினறவா
குலாவு பித்தமே—நிலாவி மிக்க தென
றுலாவு சேதுபு—னலாட நீர்வர
லிலாயி னேதெனுங்—தலாய தினென
நலார் நகைசெய்தே—ஒலா தவோநினை
புலா கவேதர—வலார்கள் கொணடு போய்ப
பலான தீர்த்தமு—மெலான சேதுவுங்
கலாய் நனைத்துவந்—தலாா நிறதுவுன்-ந-மாலில் கின்ற
கையிலேதந் திடலு நோகினா பகனரு.

தரா ததுகொடு—விரா விளிரிது
புரா தனமெனத்—தரா தனநிதி
உராயினதென—அரா வமளியான்
பெரா யினசொலு—வரா யெணிலிது
பரா வுறுபொரும்—நிராய் குதிரொட
பிரா ளுடையபெ—யரா லயா கென
முரா ரிதனடி—யரா னவரெணிப
பரா முனெனபொரு—கரா மலைந்தனை
வரா கியதிச—யராயினர்பினே
நரா திபனரி—உரா கியபதம்
அராய் வுறிலள—விரா ததுகொலோ
பரா யணருளீர்—விராய் மொழிகென-யாரு மதுசொல்லார்
உறைபோ தவணுற்ற மதிவல்லார்.

மரு ஹரிபெயர்—தருல் மகிழபவர்
சொரு ல லதுவே—றுரூர் மொழிவரோ
எரு முனமனன்—அரு ரெனதவை
யிரு குகவெனப்—பொருக வோடதை
முருள்புரி நரா—மருதர முடன்
அநாளரசன் முன்—விருவிட விட
மிருருாவரி—தருதுயர் பதம்
எருமளவெனக்—கொருர் கஜபதி
பருமுனம் வரும்—எருதனதிடம்
சொருலலழையள—விருவுறலென
மருரு நாயகன்—நருவலரோ நீர்
எருது பெயரால்—இருகியகவி-சொல்கவென வண்டார்
ஹரிபத்தரான வருடனே விண்டார்.

பொயா நரஹரி—மெயான வடிய
ரையானினிதுரை—செயாமகிழுவேன்
ஒயாரமிகுமுன்—னையாலுரை செயேன்
அயாவென மனன்—வெயாகியகழு
தையா திருமனோ—தியாவிடவிவா
கையா றபணிதல கண—டையா திருமணின்
றியாதுவாலகெய்—னையாவெருறத்
தியானெனு மனன—ரயாதெனைகொல்ப
ணியாயெனலம—றியாயுனையெபு
ரையாமிதமெனன—றையாளனனிகா
கையாகி வவன—வையாருகிரபு
வியானபடையாற்—செயாதன செய்துந-தாசர் மெலிவாகா
நலிவுற்றுநேசவுயிர தேகா.

எடாதுளவி ஞன்—நடாவியபுகழ
விடாவடியனை—இடாகியகழுப்
படாதெரிவுற— அடாதன செய்த
முடாவெனமனற்—றடாமனையினா
கடாமவரராயத் —தொடாநவிவுறக
கெடாகியபடந—கொடாவாரசனெந்
திடாகழியாபட —பிடாரிகளேந்
திடாகனரினா -நெடாதாமிதன
பொடாரவறமிழிக—கடாவியல செய
மடாவருபொனி—நடாகியஹரி
வடாமவரடி—யடாரநினைவது
கடாவறவர—எடாமிசைவுறத-தாரர கடாந்தா
அதுகண்டுளோர்களமிருவன்ப கூரந்தா.

முற்றிற்று.